CL geestlyke gezangen

Abdias Velingius

bron
Abdias Velingius, *CL geestlyke gezangen*. Hendrik Vieroot, Amsterdam 1766

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/veli005hond01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

Approbatie.

Den Hoog Eerw. en Hoogeleerden Heer ABDIAS VELINGIUS *A.L.M.Ph. & S.S. Theol: Doct: en Bedienaar des Goddelyken Woords te* Bergen op den Zoom, *heeft aan ons ondergesch: Visitatores Librorum van de Classis van* Tholen *en* Bergen op den Zoom, *ter hand gestelt een Bundel van een hondert en vyftig Geestelyke Liederen passende op allerley tyden, en toestanden voor Gods Volk, welke in de Gereformeerde Kerken onder de Synodens van* Gulik, Berg, Cleef *en* Mark *in 't Hoogduyts gezongen worden, en die zyn Hoog E. uyt den Hoogduytschen in Nederduitschen rym heeft overgebragt.*

Wy hebben in dezelve niets gevonden dat strydig is met de zuyvere Leere der Waarheid na de Godzaligheid, in Gods H. Woord, en de Formulieren van eenigheid vervat; maar in tegendeel, eene volmaakte overeenkomst, zoo met de Leerstellige en practicale allerzuyverste Godsgeleertheid, als met den styl van Gods Geest. Een Werk dat zeker heel lastig en moevelyk moet geweest zyn, en waar toe veel bequaamheid vereischt wierd, om in dezelve voetmaten van het Hoogduitsch te blyven, daar de lettergrepen in beyde die talen zoo zeer verschillende zyn.

Wy Consenteren tot de uytgave, en feliciteren den Heer VELINGIUS *met dit gelukkig volbragte Werk, dat alle ware Godvrugtige Nederlanders, Liefhebbers van Geestelyke Gezangen, die het Hoogduytsch niet magtig zyn, met dankbaarheid zullen ontfangen; en wy agten die Kerken gelukkig, welke van een zodanig Gezangboek voorzien zyn.*

God agtervolge het met eenen ryken zegen, op dat het strekke tot eere van zynen grooten naem, tot bevordering van ware Godzaligheid, en dat den Heer VELINGIUS, *die waarlyk lof verdient heeft, alzoo die gewenschte vrugten van zynen arbeyd nog veele Jaren aanschouwen mag.*

Gegeven te St. Anna-land *den* 27 *May* 1765.

ADOLPHUS VAN LOON,
Predikant te St. Anna-land.
JOHANNES JANSSEN,
Predikant te Bergen op den Zoom.

Geestlyke Liederen.
Eerste deel.
Waar in *Zon*, *Bid*, *Dank*, en *Feestdags Gezangen*.

A. Gezangen, welke by den aanvang en het eindigen van den Openbaren Godsdienst kunnen gezongen worden.

I. Lied.
Zondags Gezang voor de Morgen Predikatie, om regten aandagt, ter aanhooringe van Gods Woord.

O Vader, God en hoogste goed, In Jes-
sus bloed; Laat toch Uw Geest ons, in 't ge-
mein, In uwe waarheid leiden: Verhoor Gy ons
in dezen stond, Ontsluit den mond Uws
Knechts, dat hy uw Woord mag rein, En on-

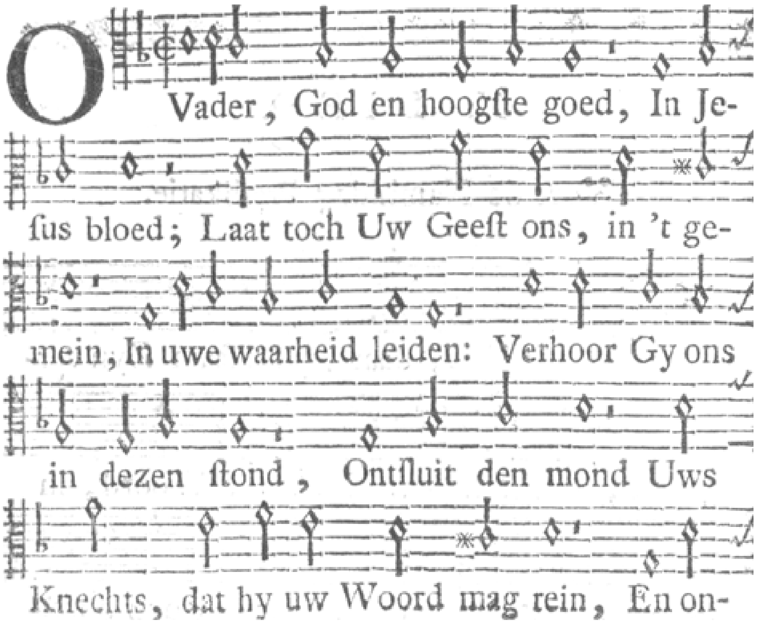

beschroomt uitbreiden; En ook, naar uw wel-
daadigheid, Ontsluit ons hart en ooren; Maakt
gy ons willig en bereid, Laat niets onz' aan-
dacht stooren: Zoo zullen wy, ter deugd geleid,
Uw lof ook steeds doen hooren.

II. Lied.
Voor de Namiddag Predikatie.

1. Groote God, daar wy nu saam Zyn ver-
gadert, om te hooren Naar uw Woord, in
uwen naam, Leer ons, open gy onz' ooren.

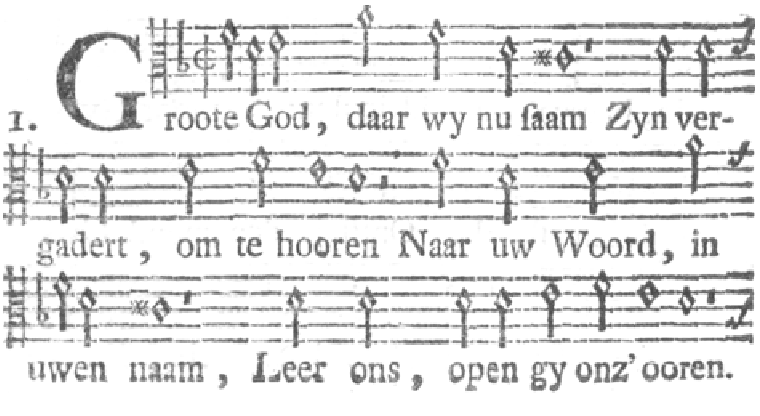

Trek ons hart tot U naar boven, Zo zal on-
ze ziel U loven.
2. Onze kennis en verstand, Zyn berooft van
licht en straalen, Zo niet 's Geestes goede hand
Geestlyk licht in ons doet dalen; Goed te wer-
ken, goed te denken, Moet gy zelfs Heer aan
ons schenken.
3 O Gy glans der Heerlykheid, Licht van licht
uit God geboren, Maak ons allen regt bereid,
Open harten, monden, ooren; Hoor ons bid-

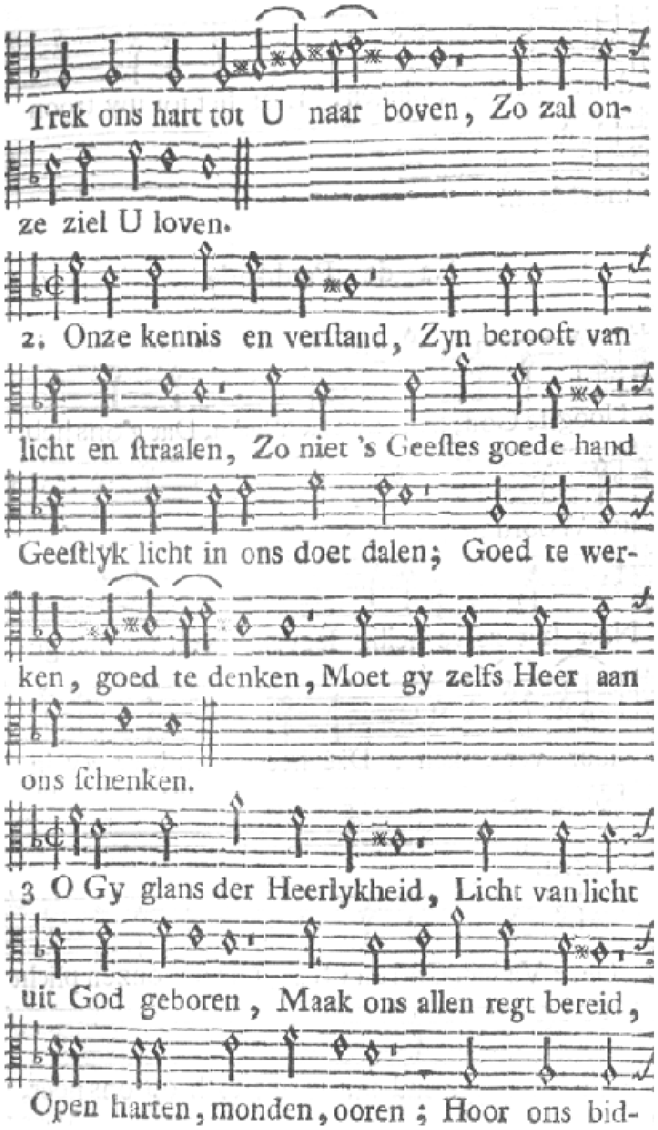

den, smeeken, zingen, Laat het tot uw troon
indringen.

Na de Predikatie.

4 Hoogste God, dank zy Uw Naam, Dat g'onshebt
uw Woord gegeven; Geef genade, dat wysaam
Naar het zelve heilig leeven. Wil zo ons ge-
loof versterken, Dat het vruchtbaar zy in
werken.
5. Onze Vader, God en Heer, Die ons onzen plicht
wilt leeren, Zend uw Geest toch op ons neêr,

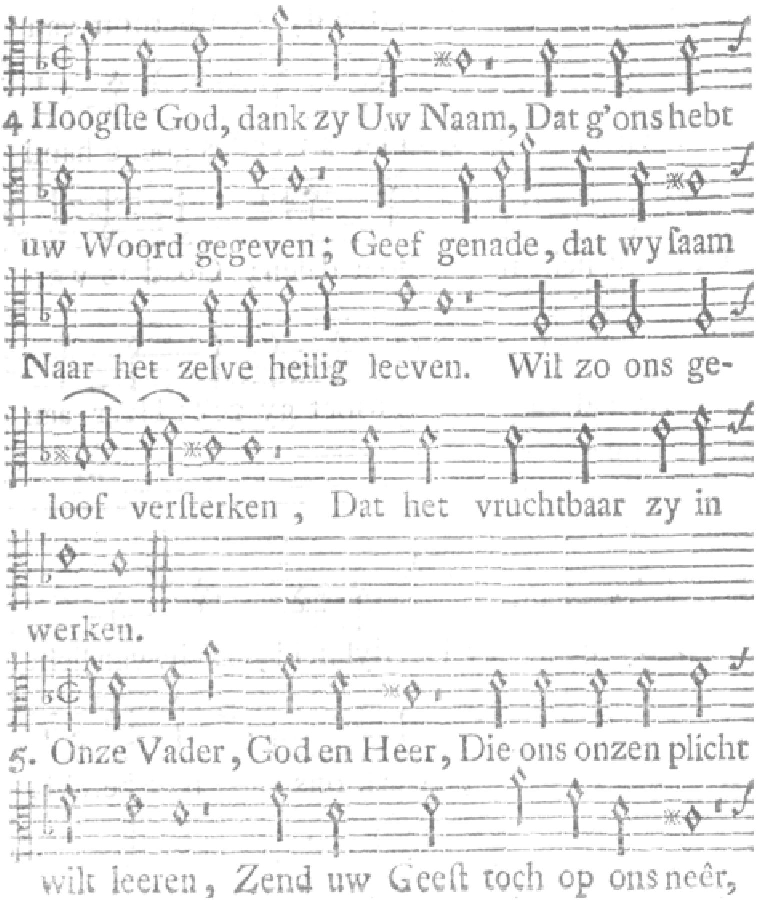

Werk Gy in ons het begeeren, En, door
uw genade krachten, By het willen, het be-
trachten.
6. Schenk ons, eer wy van hier gaan, Uwen Vader-
lyken Zegen; Laat uw hulp steeds by ons staan
En geleid ons op uw wegen, Dat wy hier
het goede smaaken, En hier na in vreugd ont-
wakken.

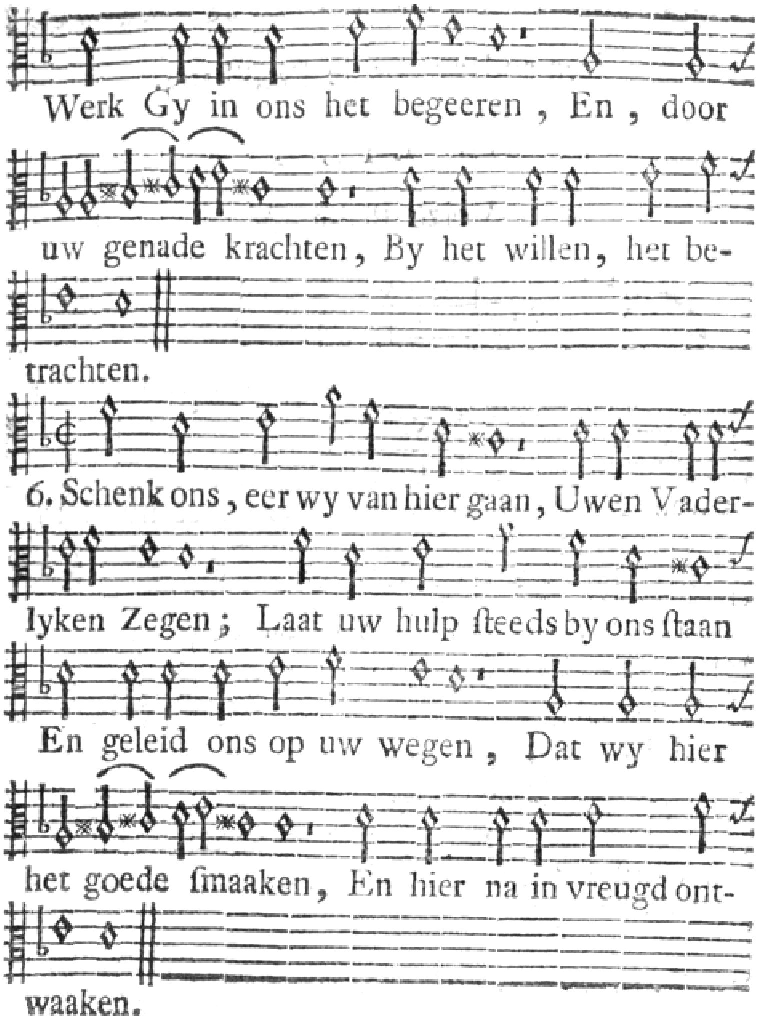

Een ander voor de Predikatie.
III. Lied
Voize Psalm C.

1. Goedgunstig Heer U tot ons wend, En
uwen Geest van boven zend, Ons met uw liefd'
en gunst regeer, En zo den weg der waar-
heid leer.
2. Ontsluit tot uwen lof den mond; Maak ons
aandachtig t'allen stond, Sterk het verstand,
't Geloof vermeer; Dat ons uw *Naam* bekend
zy Heer.

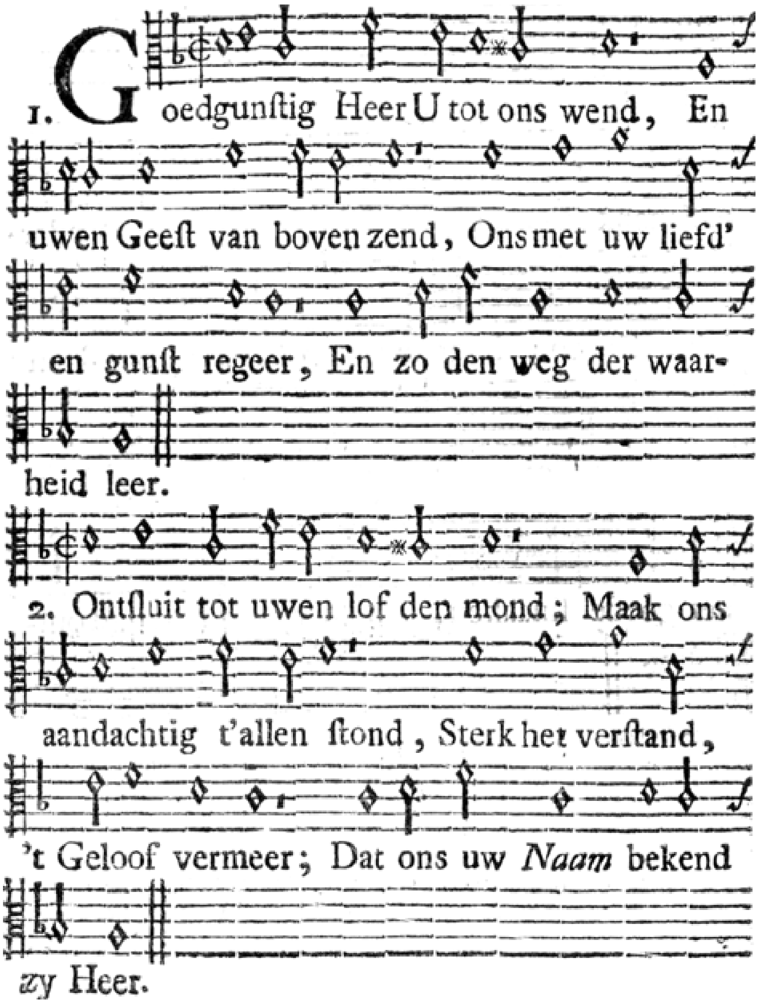

3. Tot wy in 't hooge Hemel hof, Drieëenig God! U geven lof; Als wy U zien, van aangezicht, Tot aangezicht, in 't eeuwig licht.
4. Eer zy den Vader, en den Zoon, En Geest op Zynen Eere troon; De heilige Drieëenigheid, Zy eeuwig lof en dank gezeid.

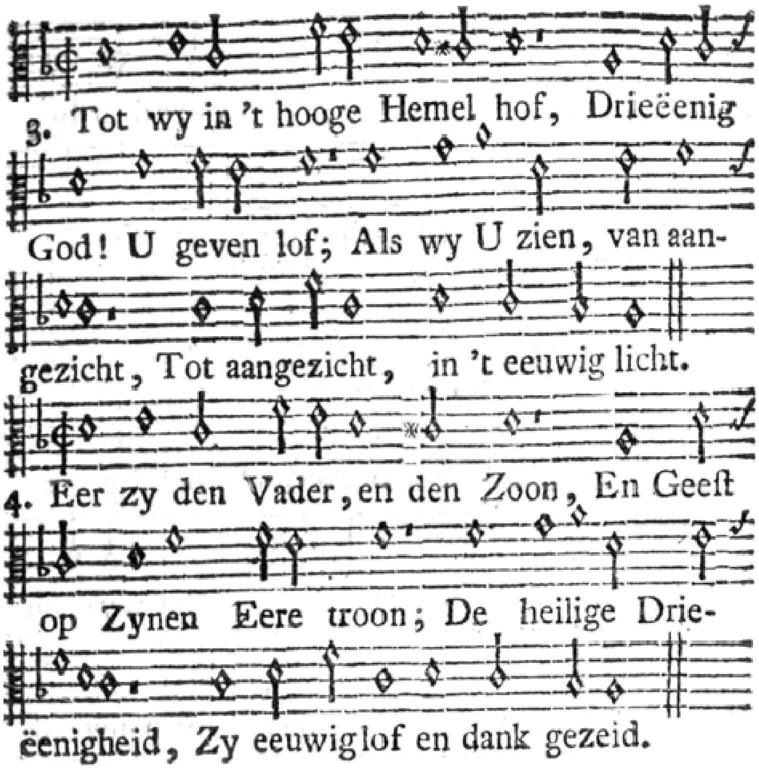

Voor de Catechizatie.
IV. Lied.
Voize Psalm XXXVI en LXVIII.

1. Zend uwen Geest, genadig Heer, Van boven ons ter hulpe neêr, In 't hooren en in 't

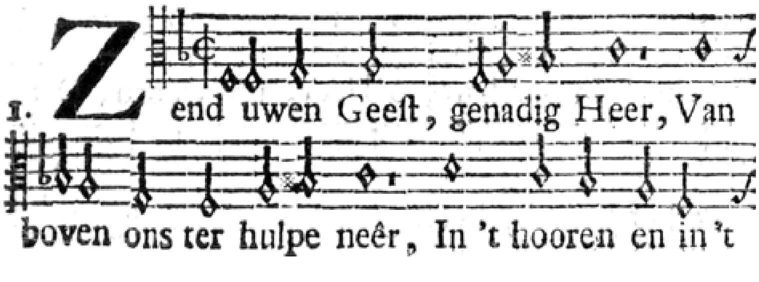

leeren: Vergeef de schuld, schenk ons daar by, Dat ons gemoed aandachtig zy; En w'uwen Naam steeds eeren. 't Geloof vermeer, de hoope sterk, Maak dat de Ziel, ook by dit werk, Tot U Heer zy verheven: Dat wy geen hoorders zyn alleen, Maar daaders van uw wil met een, Die naar uw woorden leeven.

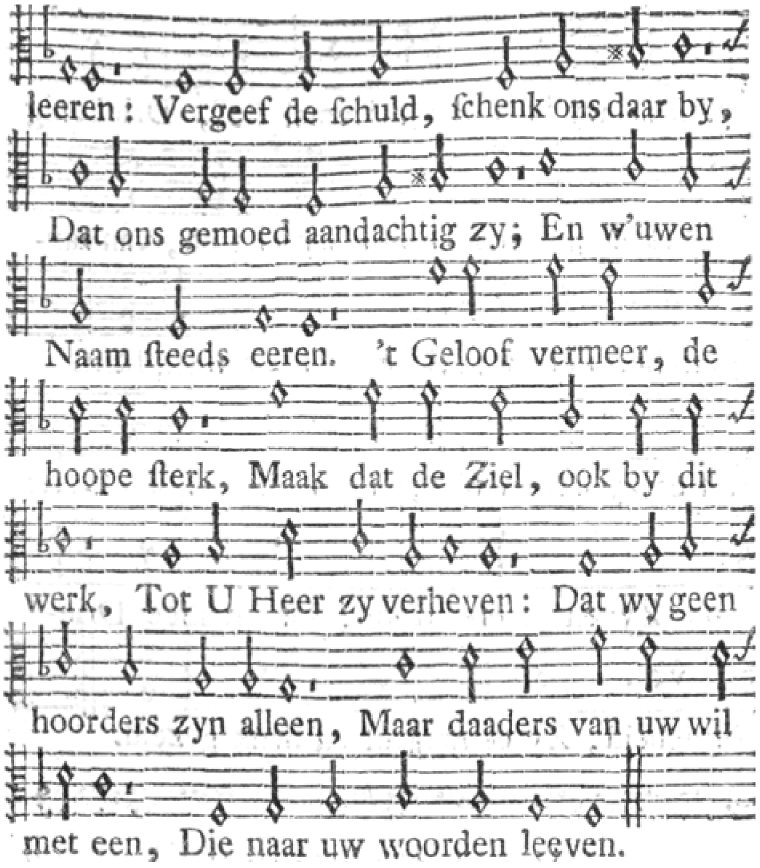

Na de Catechismus Leere.

2. Schryf in ons hart, ô Heer, uw woord, Dat elk het geen hy heeft gehoord, Bestendig mag

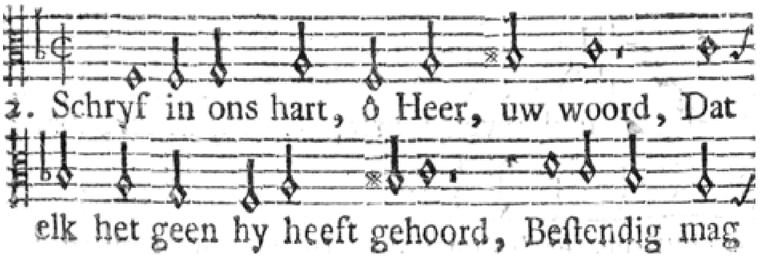

bewaaren: Dat Uwe Geest ons zuiver houw,
En wy, by Godvrucht, waare trouw, En reine
deugden paaren. Behoed ons toch voor val-
sche leer: Verzoekings kracht zo van ons
weer, Dat niets ons kan verleiden: Ja hei-
lig Heer ons in Uw Woord, Ter deugds
betrachting ongestoort, Tot wy van d'Aarde
scheiden.

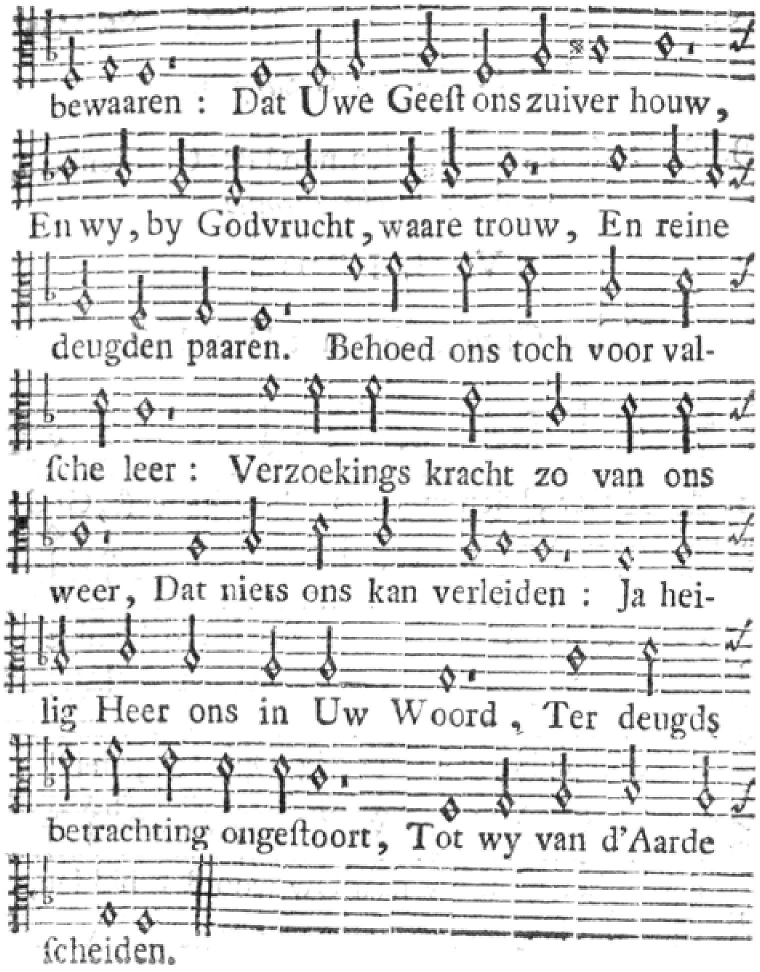

Boet en Biddags Gezangen.

B. Bede-Zang, tegen allen nood der Christenheid, of de *Duitsche Litanie*.

V. Lied.

Voize Onze Vader in 't Hemelryk.

1. HEer, Dien men als Jehovah vreest, God Vader, Zoon en Heil'ge Geest: ô Heilige Drieëenigheid, En Eeuwig Oppermajesteit! Dat al het geen wy naar Uw woord Ubidden, gunstryk zy verhoort.
2. Behoed ons door Uw goede hand Van dwaaling, laster, Zond, en schand; Van kryg,

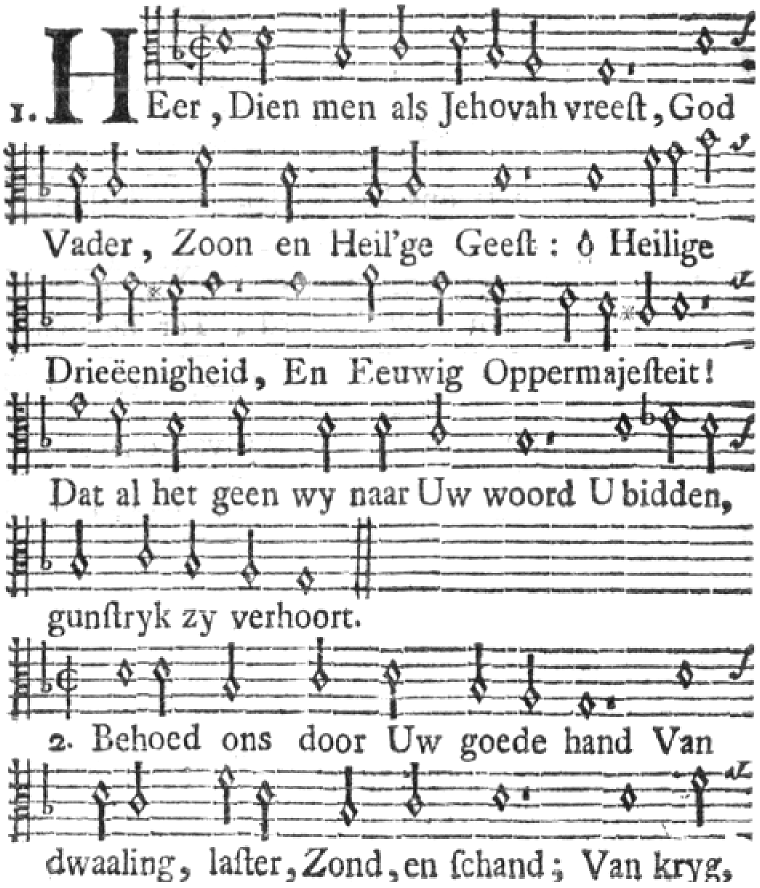

van oproer, haat, en nyd; Van onweêr, en van
duuren tyd; Van honger, brand, en waters-
nood: Van pest, en onverwagten dood.
3. Heer Zebaoth! Uw Kerk bewaar, Van druk
vervolging en gevaar: Geef Leeraars, die door
reine leer, Uw Ryk uitbreiden meer en meer:
Werk krachtig met den Geest by 't Woord,
Het blyv' en brenge vruchten voort.
4. Ach roei Gy d'Oproermaakers uit, Den
loop der Ketteryen stuit: Dat hy die doolt,

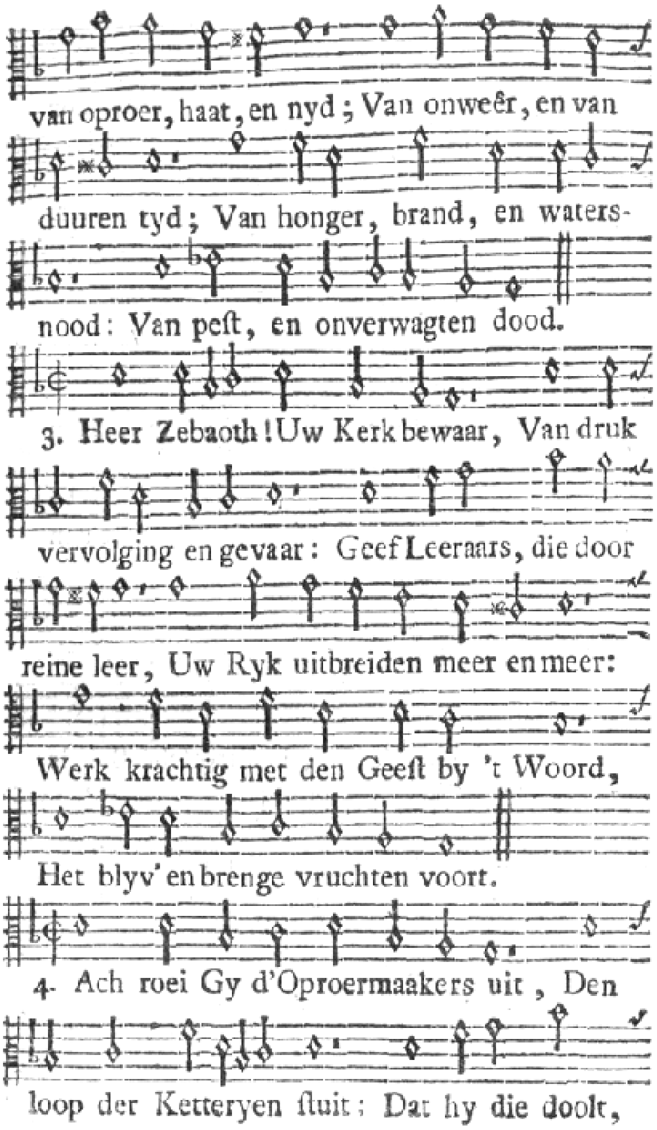

door Uwe kracht Word op het leevensspoor
gebragt: Dat met het Heidendom, ô Heer,
Zich 't Joodsche Volk tot U bekeer.
5. Werp neêr door Uwe sterke hand, Hen
die Uw Woord doen wederstand: Dat aan
der Turken moordgeweld, Nooit Uwe Kerk
zy blootgesteld. Verdelg het trotsche Babels
rot, En maak den Antichrist ten spot.
6 Der Hoog' en Laage Magten stand, Be-
veelen wy in Uwe hand; Dat zy met Salo-

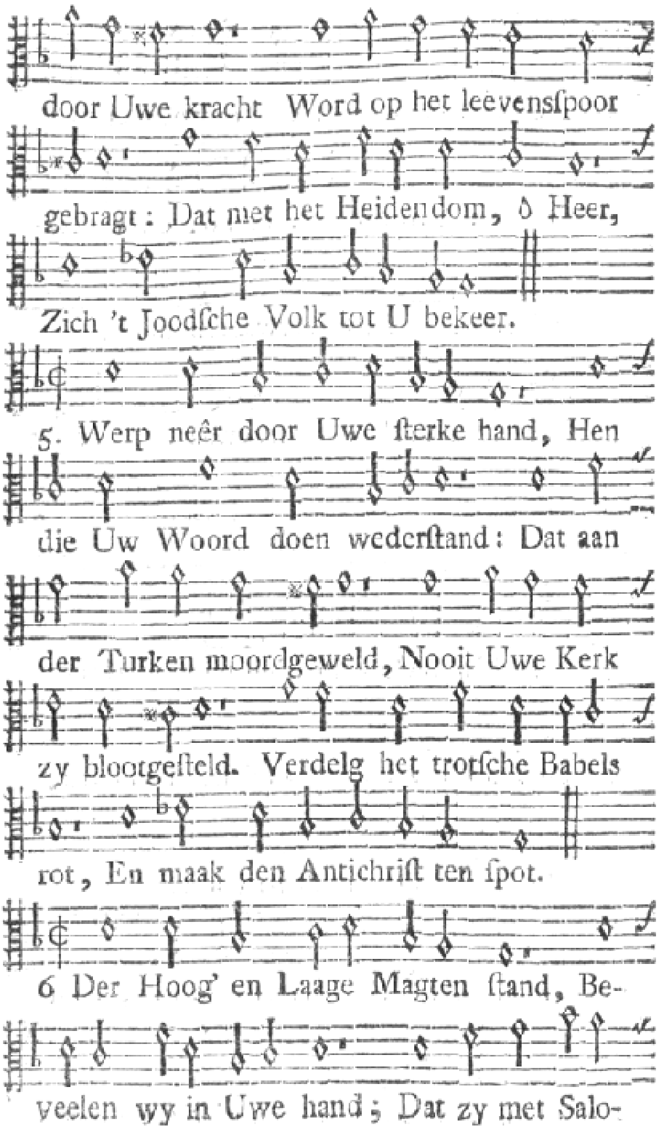

mons beleid, En Josaphats Gerechtigheid,
Regeeren met een vroom Gemoed, Dat reine
vreed' en eendragt voed.
7. Behoud de Schoolen lieve God! Dat Kin-
ders leeren Uw Gebod, En groejen op in tucht
en leer, Uw nooit volpreezen Naam ter eer:
Geef hen een kuisch en rein Gemoed, Om
t'overwinnen vleesch en bloed.
8. Den treurigen met heil verbly, Blyf met
Uw troost hen altyd by: Geef den Vervolg-

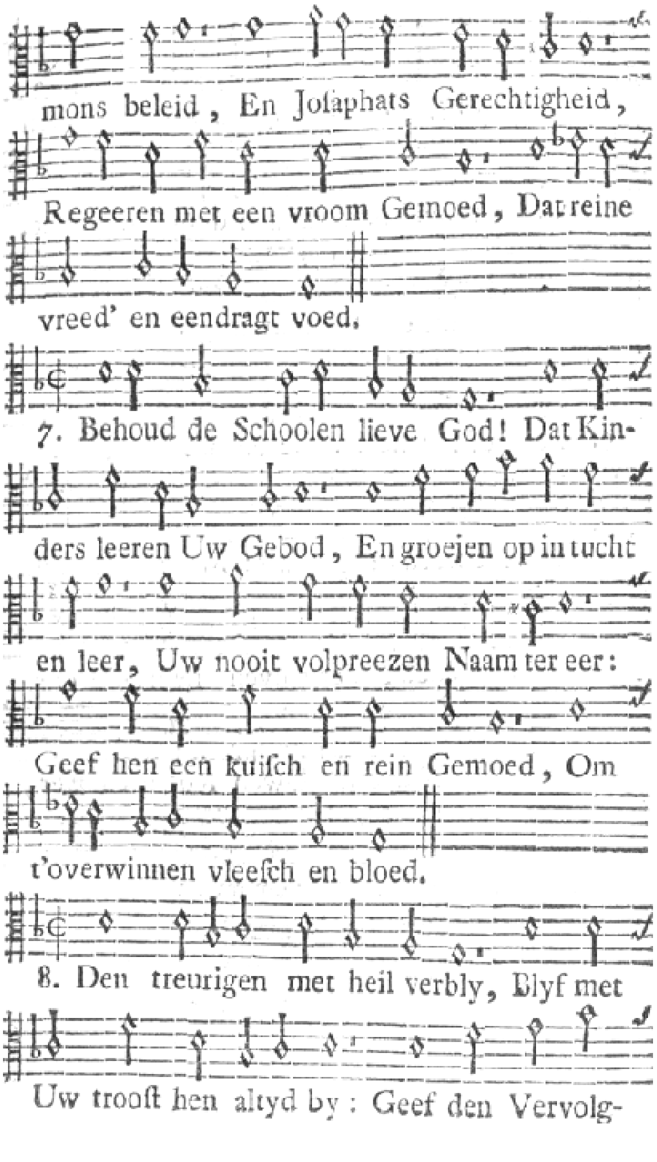

den, Heer! geduld, Die lyden moeten buiten schuld: Ontbind hun' banden door Uw kracht, Verlos hen uit des Vyands magt.

9. Vergeef het hem, die ons uit haat, En onverdient steeds tegenstaat: Maak dat wy, uit een rein gemoed, Vergeeven hem, die ons misdoet: Geef dat wy Uwen Roem en Eer, Met vlyt uitbreiden meer en meer.

10. Schenk ons uit Uwe milde hand, De schoone Vruchten op het land: Van Vorst

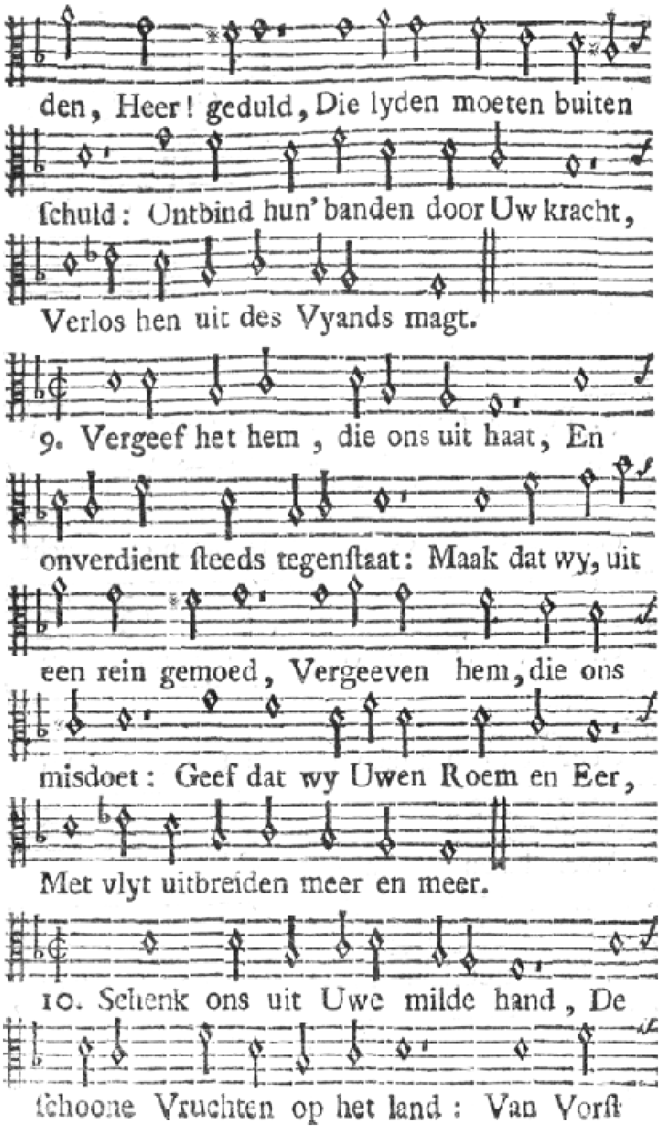

en Hagel die bewaar: Verleen aan ons een
vruchtbaar Jaar. Verhoor! erbarm U onzer,
Heer! En met den vreede tot ons keer.

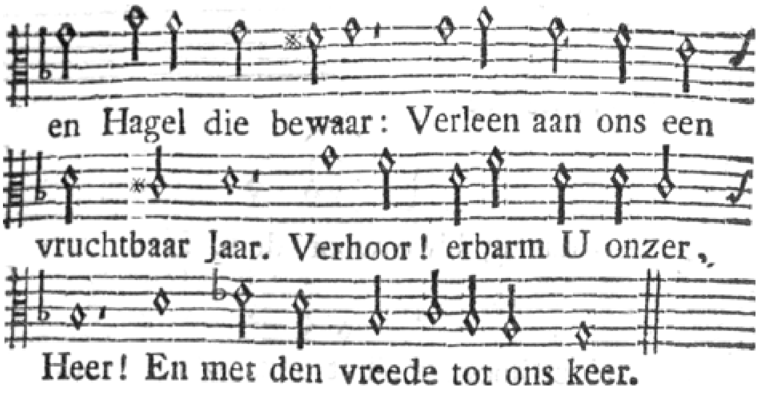

Bede Zang voor de drie Hoofdstanden der Christelyke Kerke, den Staat der Overheden, der Leeraaren, en der Huisgezinnen.
VI. Lied.
Voize Psalm VI.

1. HEer schenk ons 't geen wy vraa-gen:
Doe 't gantsch heeläl gewaagen Van uwen
Naam en werk; Wil door uw sterke handen
Bewaaren de drie standen, Het Huis, den

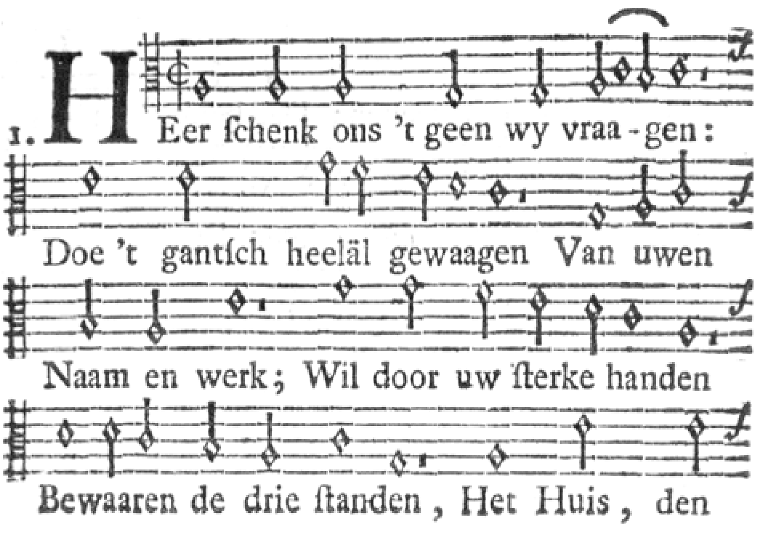

Troon, de Kerk.
2. Ach dat wy Uwe woor-den, Noch ver-
der zuiver hoorden, Tot onzer Zielen nut.
Bewaar ons van die kwaaden, Die Uwe Waar-
heid smaaden, Dat ons Uw Arm beschutt'.
3. Laat Leeraars yvrig pree-ken, Geen
Hoorders ooit ontbreeken; Dat beide Daaders
zyn. Na planten en begieten Laat vrucht-
b'ren reegen vlieten: Schenk held'ren Zonne schyn.
4. Geef den Regenten Ze - gen; Hun hart

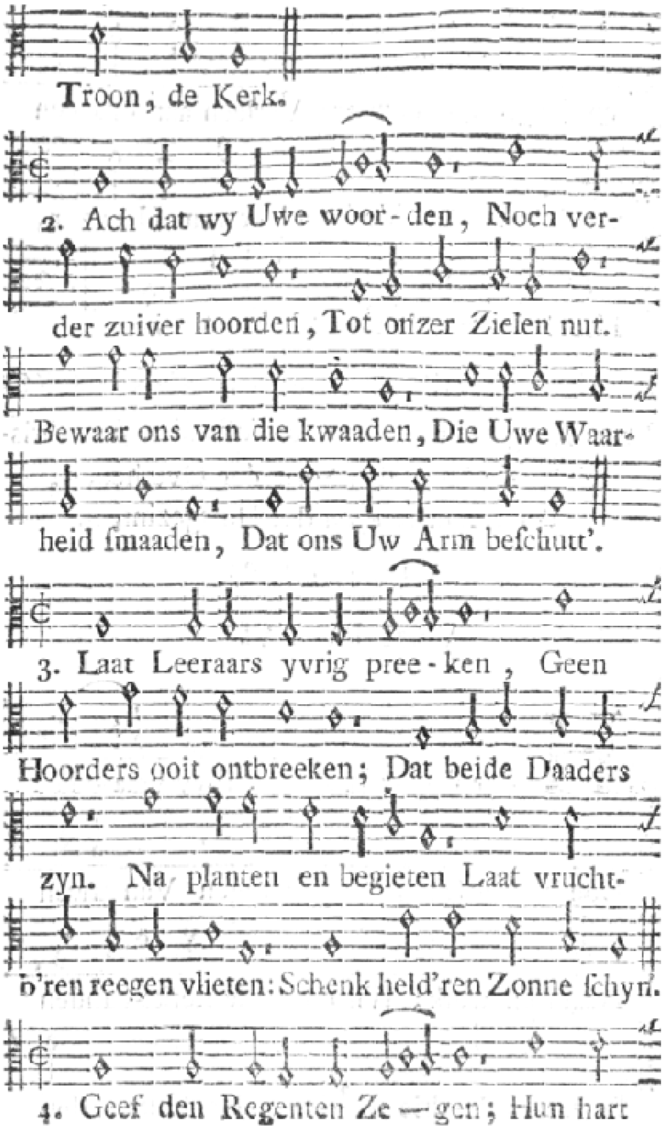

zy steeds genegen Om Sion voor te staan:
Doe Hunnen Stoel beklyven, En laat Hun
luister blyven, Dat 't Hen lang wel mag gaan.
5. Die 't Zwaard Heer door U draa-gen,
Dat z' U daarin behaagen: Help ieder aan zyn
Recht; Dat vreed' en vreugd' daar tusschen
Zich in ons Land steeds kusschen: Ja zegend
Heer en Knecht.
6. Wend af, God vol gena-den; Zo vuur
als water schaaden, Dryf storm en hagel af:

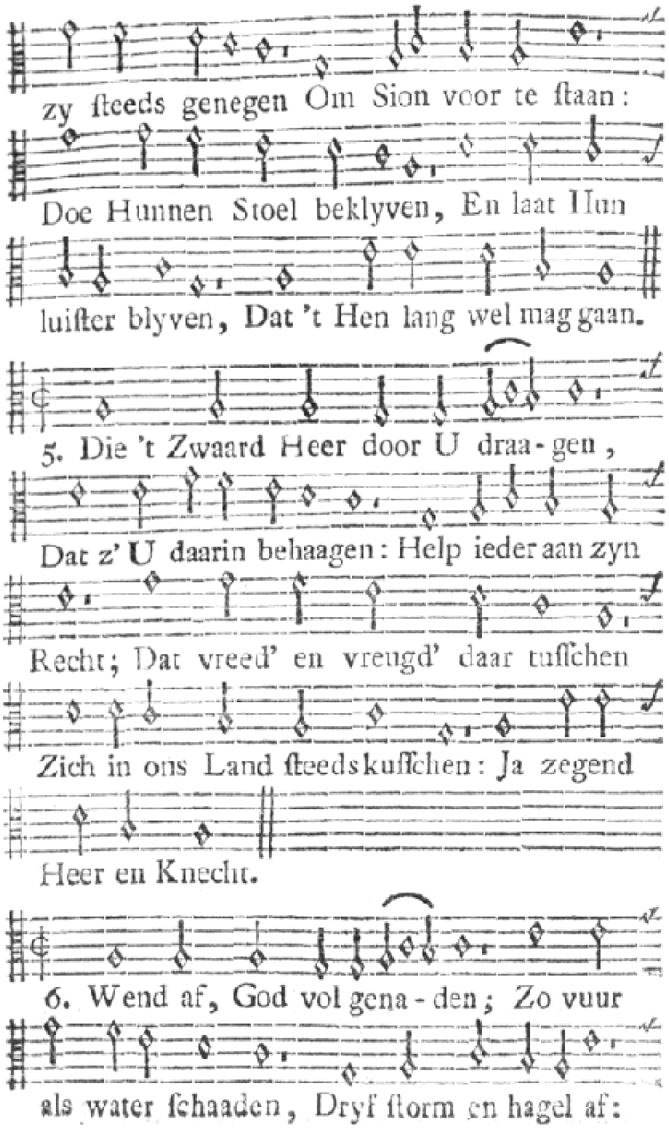

Bewaar op 't Land de vruchten; Laat ons 't gemis niet duchten Van 't geen Uw' hand ons gaf.
7. Geef ons den lieven Vree-de; Het Zwaard keer in de scheede: Verleen gezonde lucht: Ons Land wil toch bevryden Van Schraal' en duure tyden, Dat men om brood niet zucht.
8 Den Hong'rigen wil spy-zen: Den regten weg dien wyzen, Die langs een doolweg dwaalt; Wil Weduwen en Weezen, Door

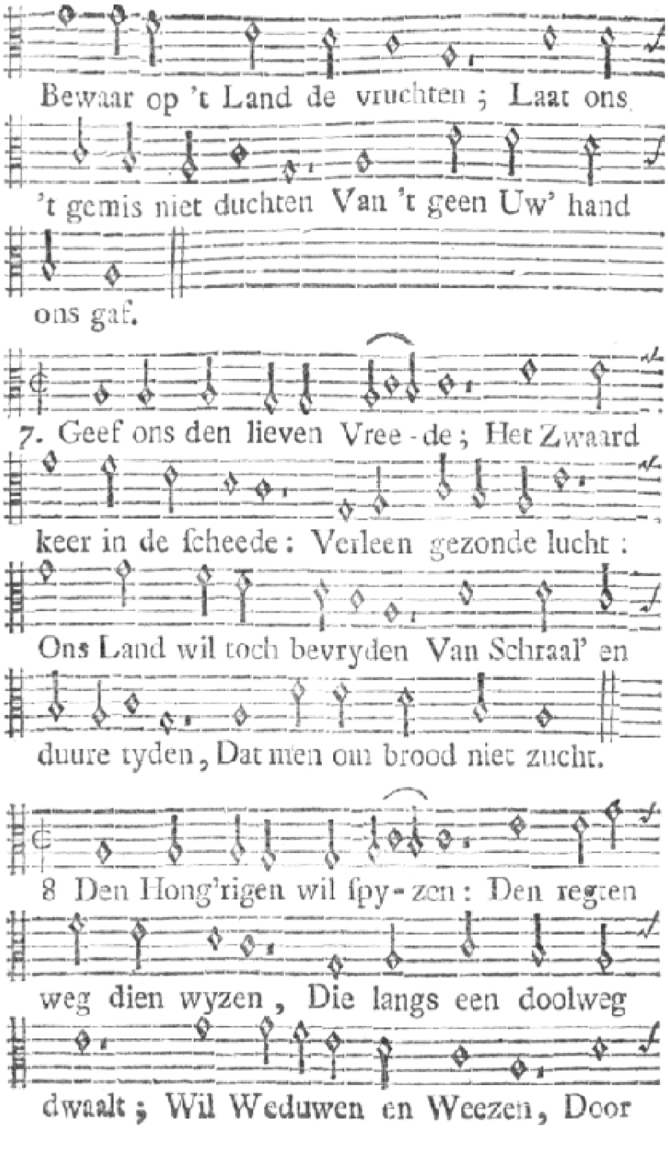

Uwen troost geneezen, Als hulp van Men-
schen faalt.
9. Wil 't Kroost als Vader voe-den: De Zwan-
geren behoeden: De Zogende staa by: De
teed're Jeugt doe groejen, In deugt en God-
vrucht bloejen; Maak 't hart der Oud'ren bly.
10. Schenk Kranken hulp van bo-ven; Die
zwak zyn in 't Gelooven Laat niet ten gron-
de gaan: Wil Ouden gunstig draagen, En
doe hen hunne plaagen Geduldig ondergaan.

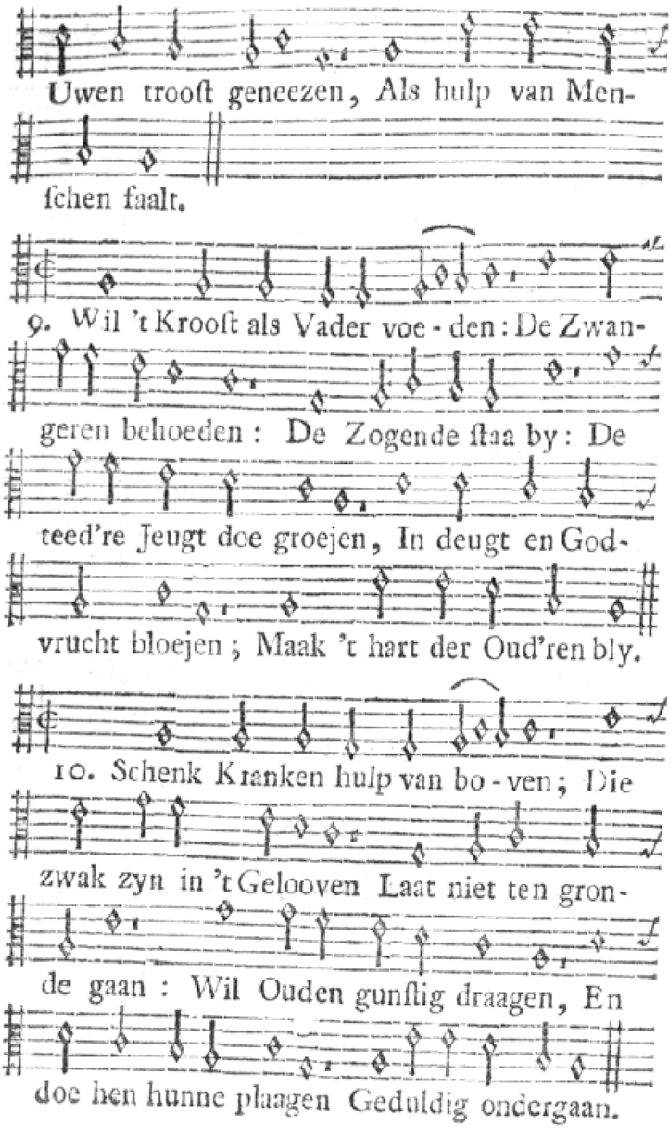

11. Vervolgden wil beschut-ten, Den Reizer on-
derstutten, Den Stervenden geleid, Door
Uwer Eng'len schaaren, Dat zy met vreede
vaaren, In Sions heerlykheid.
12. Schenk Heer, het geen wy vraa-gen,
Dat naar Uw welbehaagen Door ons gebeeden
is: Gy zult ons niet beschaamen, Wy zeggen
vrolyk Amen! In Jesus zy 't gewis.

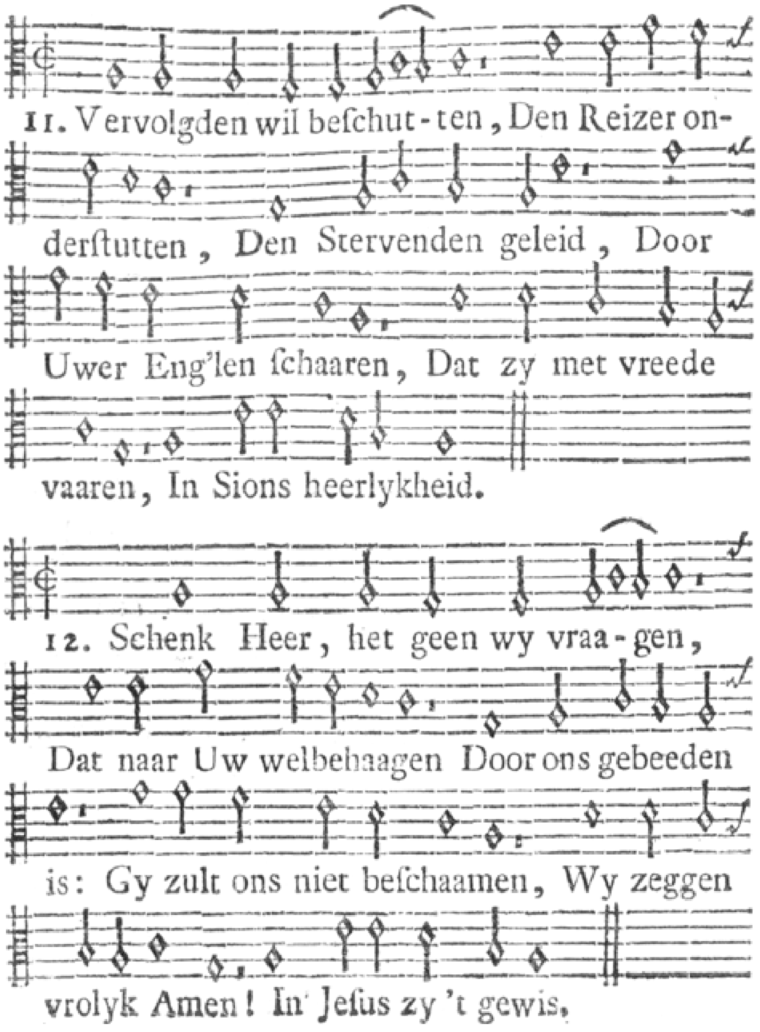

Bid-lied Voor den nood van Gods Kerke.
VII. Lied.
Voize Psalm XLII.

Sion zegt ik ben verlaaten, God vergeet my
in 't geheel: In myn droefheid zonder maa-
te, Neemt Hy niet het minste deel! Maar,
waar vond men ooit een Vrouw, Die haar eigen
Vrucht niet zou Koestrend vatten in haar ar-
men, En zich over 't wicht erbarmen.
2. Schoon men 't Moederlyke harte Zagh
verhard gelyk een steen, Dat zy 't Kind in

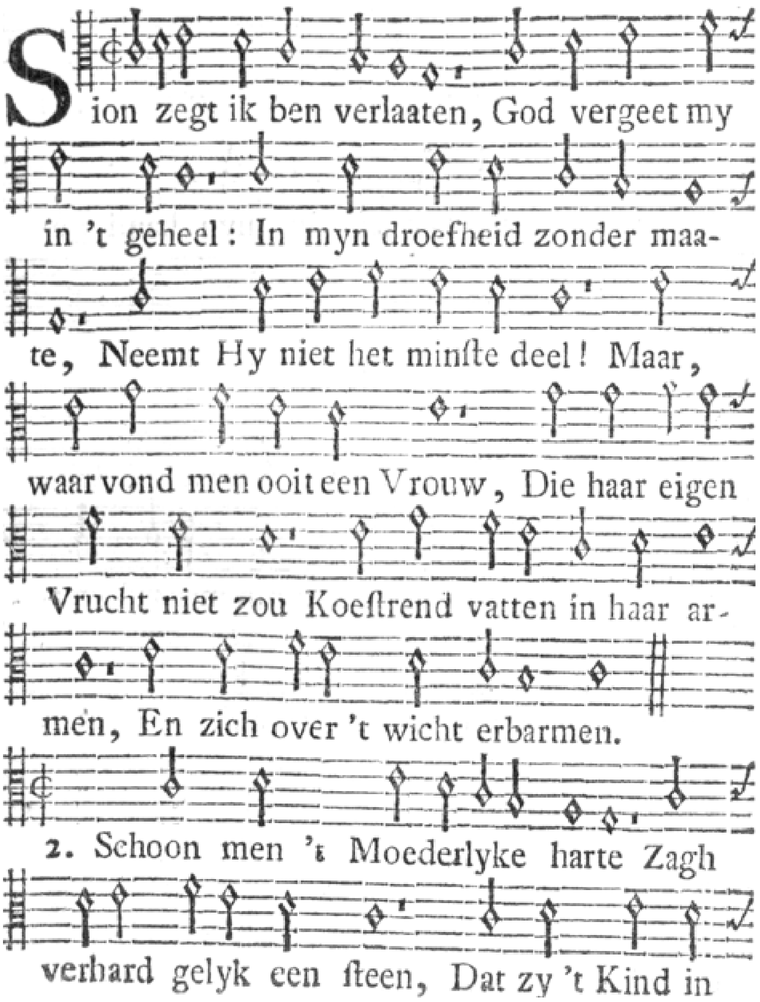

nood en smarte, Gantsch ontaart wierp van zich heen; Ik vergeete nochtans niet 't Geen myn Vadertrouw gebied, Gy zyt in myn hart gebleeven, Gy zyt in myn hand geschreeven.

3 Dus Heer wilt gy tot ons spreeken, Dit, dit is Uw eige taal, Die Gy nimmer zult verbreeken, Uwe trouw kent perk noch paal: Daarom hoor ook nu, ô Heer! Zie hoe ramp en nood vermeer; Zie hoe men Uw kleene

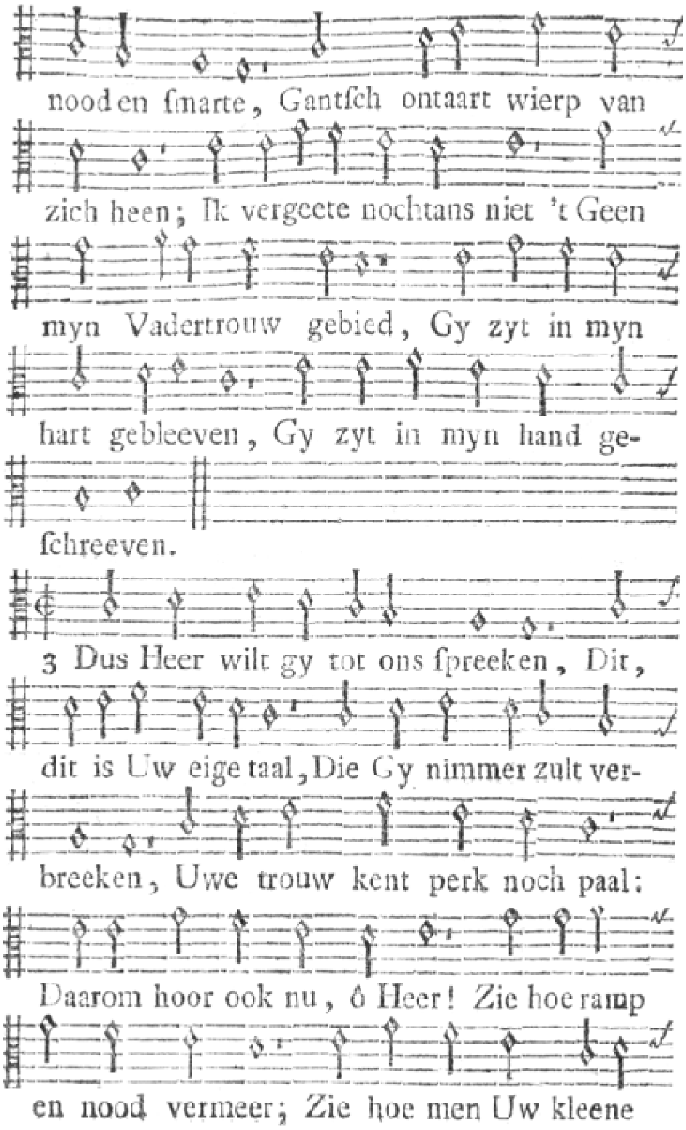

Kudde Telkens heen en weder schudde.
4 Veelerhande hinderpaalen: Zet men tegen reine Leer, En om and'ren te doen dwaalen, Stelt men list en kracht te weer; 's Heeren vrees word niet geacht, Daar alleen word naar getracht, Hoe men zynes harten vonden Mag vervult zien, schoon door Zonden.
5 Geen meedoogen, geen erbarmen Is 'er daar het Oorlog woedt; Men berooft en kwelt den Armen, Die geen hulp of steun ontmoet,

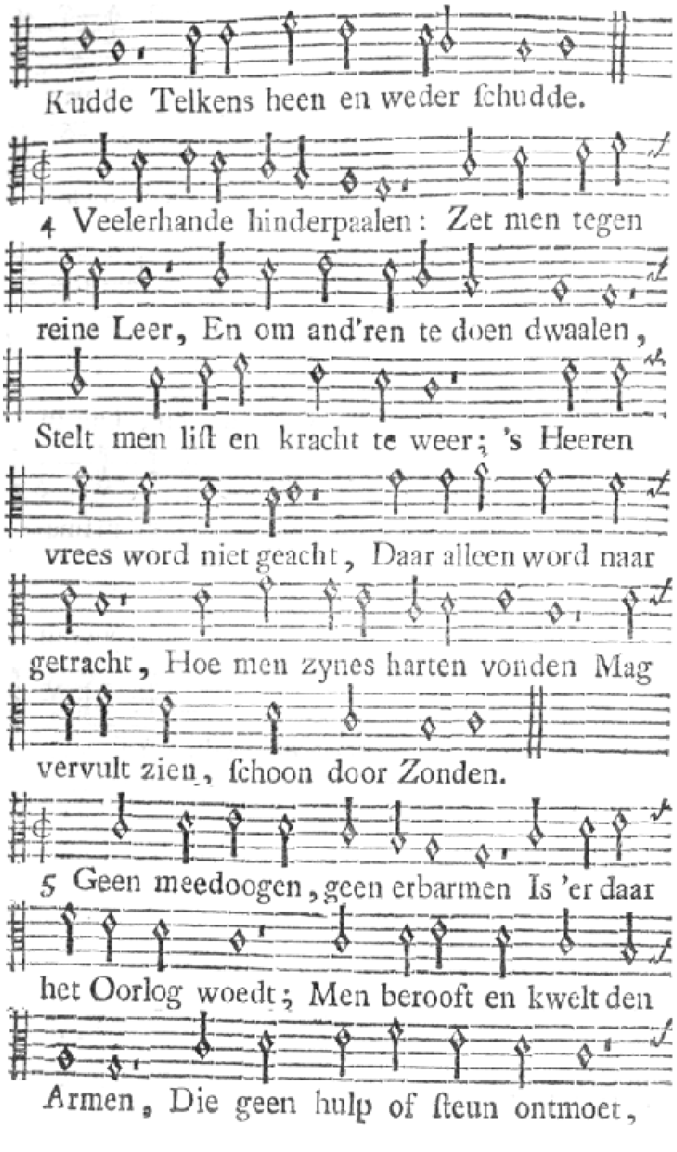

Men vernielt en neemt geheel, 't Laatste van
zyn soober deel, Eeven of Godt uit den Hoo-
gen, Zulks niet zagh met alziend' oogen.
6 'Er zyn ook veel vroome harten, Die in
druk en kommer zyn; In veel ziektens en in smar-
ten, In aanvegting nood en pyn; Die ontvan-
gen tot hun Loon, Haat en nyd, en spot en
hoon, Als zy niet in booze zaaken Zich gelyk
der waereld maaken.
7 Zie hen aan, verhoor hen Heere, Die daar

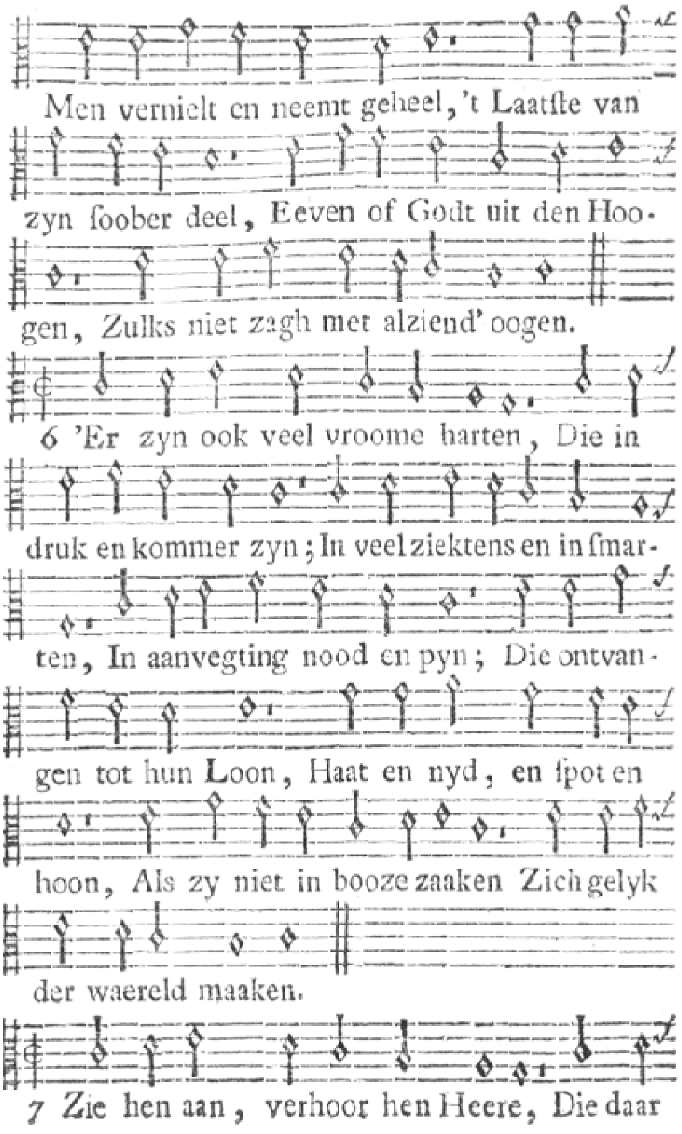

zuchten brengen voort. Ach dat d'oefning Uwer Leere Overal zy ongestoort. Dat niet d'een den and'ren haat; Dat m'Uw waarheid nooit verlaat: Doe ons allen daar naar streeven, Om oprecht en vroom te leeven.

8 Maak den Magtigen der Aarde Toch geneegen tot den vreê, Dat elk Vorst dien ras aanvaarde, Boei het Krygszwaart in de scheê; Dat geweert zy overal Perssing, kwelling, ongeval; Laat den Armen, in gebeden, Voor

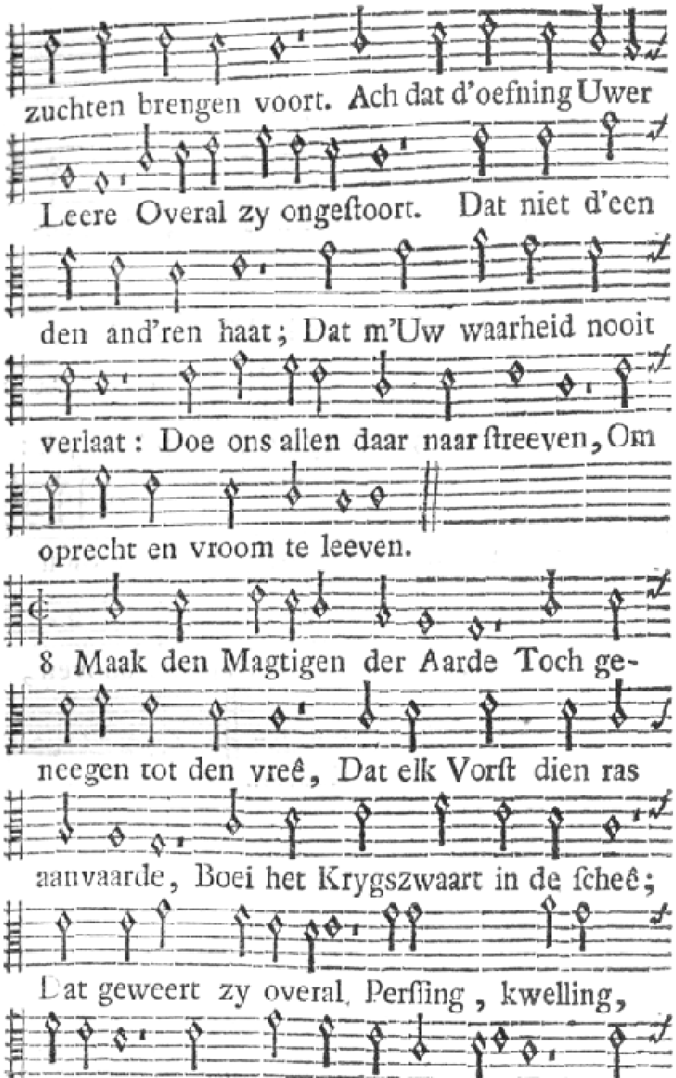

Magten tot God treeden.
9 Die in nood in droefheid leeven, Staag be-
zogt door moeit' en stryd, Wil hen d'over-
winning geeven; Dat zy wagten op Uw tydt:
Vader staa hen gunstig by, Dat Uw Sion
juychend zy, Tot wy in den Hemel booven,
Al te saam U eeuwig looven.

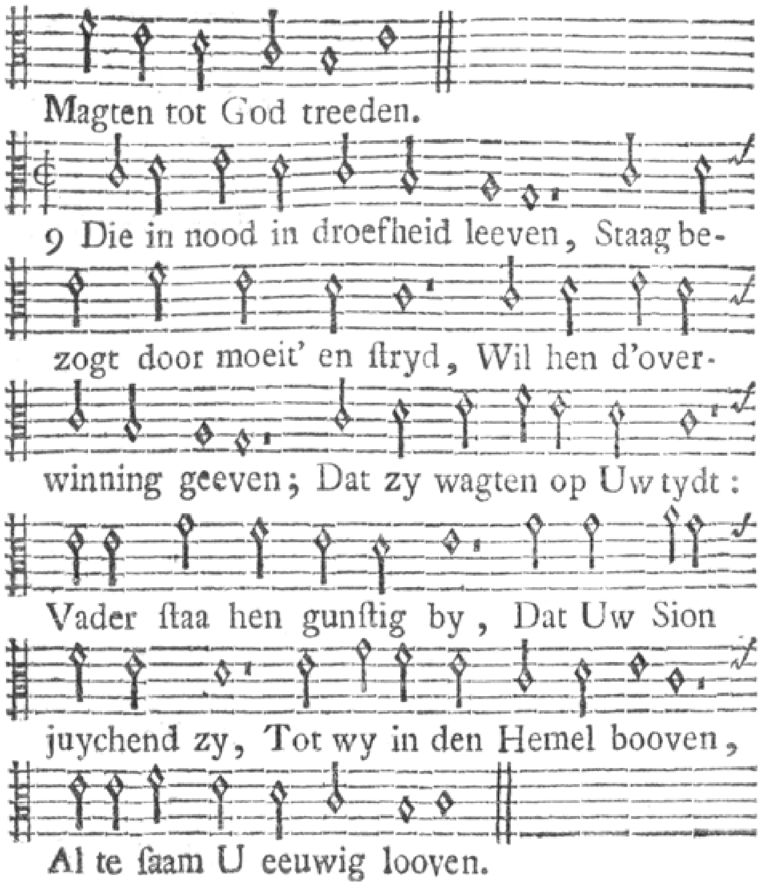

Bidlied om Bekeeringe der Ongeloovigen, Dwaalenden, en Onbekeerden.

VIII. LIED.
Voize Psalm C.

1. O God in Christus, zuiver Licht! Die U niet kennen leer hun plicht; Tot Jesus schaapskooy breng hen by, Op dat hun ziele zaalig zy.
2. Vervul met Uw genade schyn, Hen die noch op den dwaalweg zyn: Ook dien, die door een valschen waan, Zich zelv' het goede

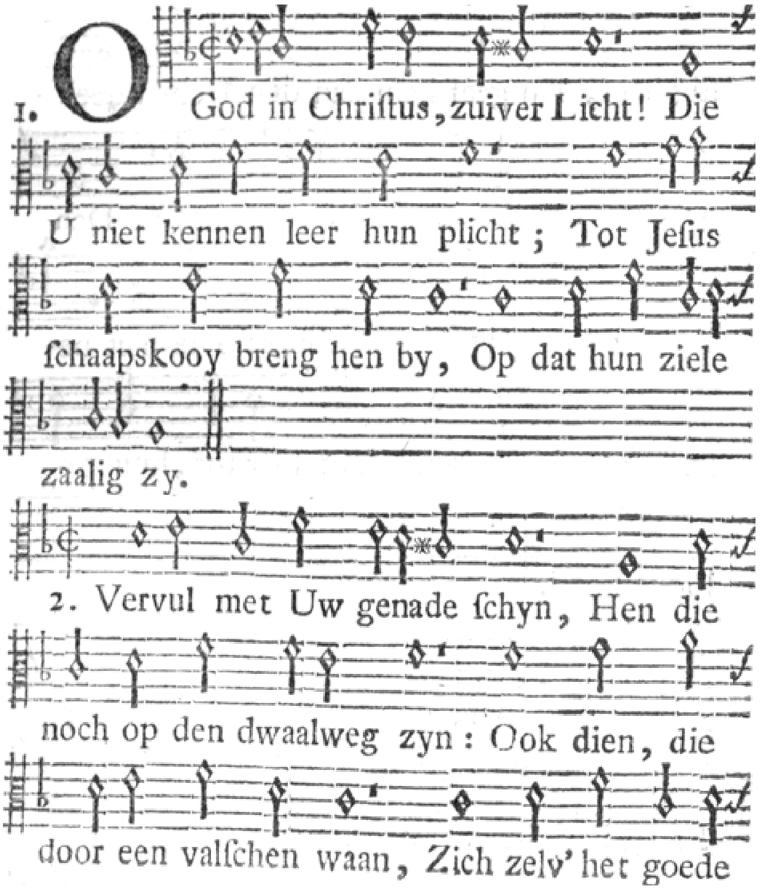

voor laat staan.
3 Die Uwen dienst verlaaten had, Geleid weer op het regte pad; 't Gekwetst geweete gun-stig heel, En geef hem aan den Hemel deel.
4 Gun het gehoor den dooven weer, Den stommen vaardig spreeken leer: Die niet be-kennen op wat grond, Tot hier toe, hun ge-loove stond.
5 Die blind zyn, door den Geest verlicht; Breng hen die dwaalen tot hun plicht: Ver-

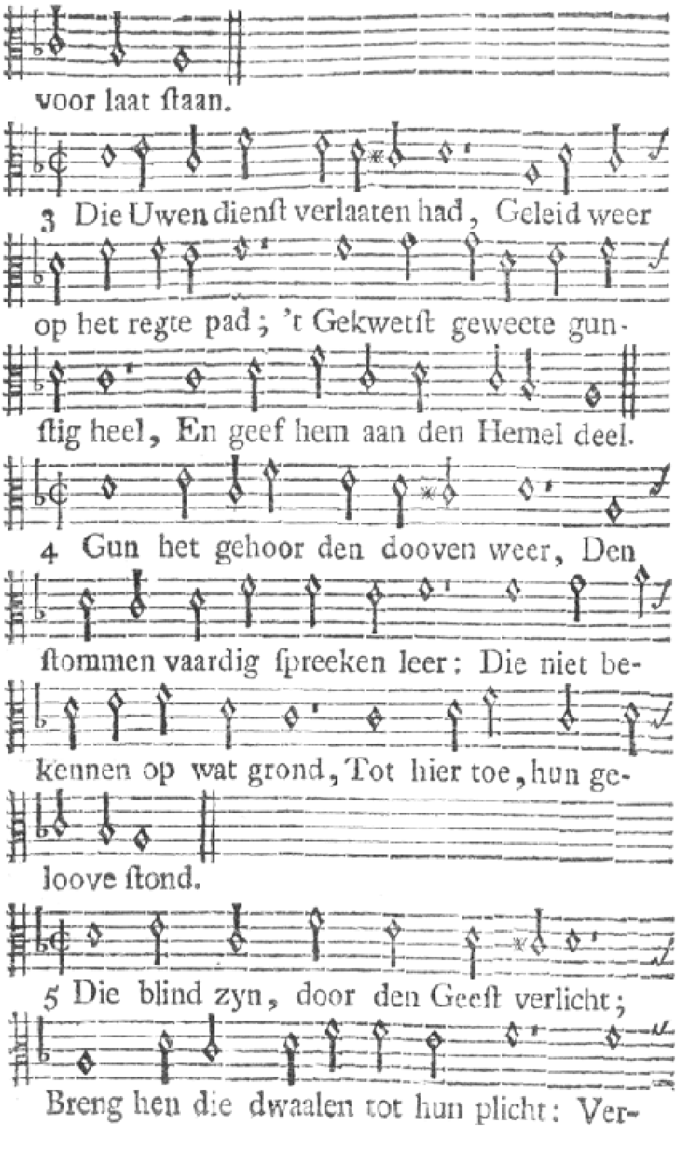

zaamel die in 't wilde gaan, Bevestig die in twyffel staan.
6. Zoo zullen zy, met ons gelyk, Op Aard' en in het Hemelryk, Hier en hier na, Uw Gunst en Eer Verheffen eindeloos, ô Heer.

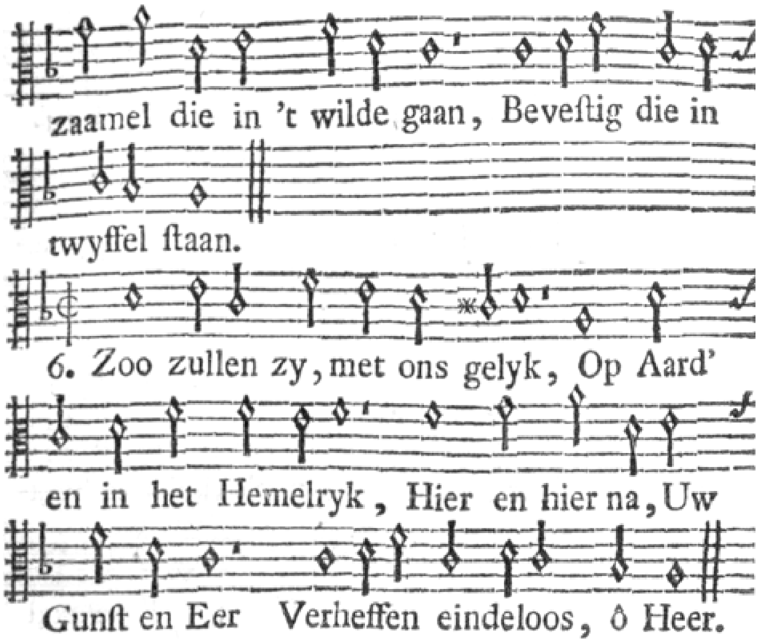

C. Op Feest en Dankdagen, wegens behaalde Overwinninge, geslooten Vreede, gelyk ook op Kroonings en Inhuldiginsdagen, als mede op andere plechtige Vierdagen.

Of Het *Te Deum Laudamus*.
IX. Lied.

Wy pryzen U: ô Heer! Wy zingen U

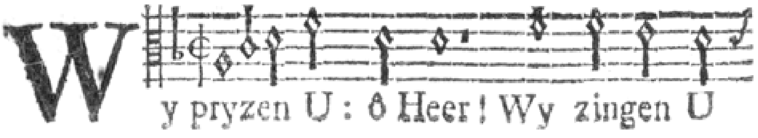

ter eer; Ja U roemt het gantsch heelal, Eeuwig God! met bly geschal; D'Engelen en Hemelschaar Loven U in 't openbaar: Hoe zingen zuivre Cherubim En vlekkelooze Seraphim, O Driemaal Heilig God: O Driemaal Heilig God: O Driemaal Heilig God: O Heere Sebaoth! Uw Groote Magt en Heerlykheid Is door al 't wereldrond verspreid: D'Apostlen en 't Propheeten tal Vereeren U met bly geschal; De Trouwe Martelaaren saam Verhef-

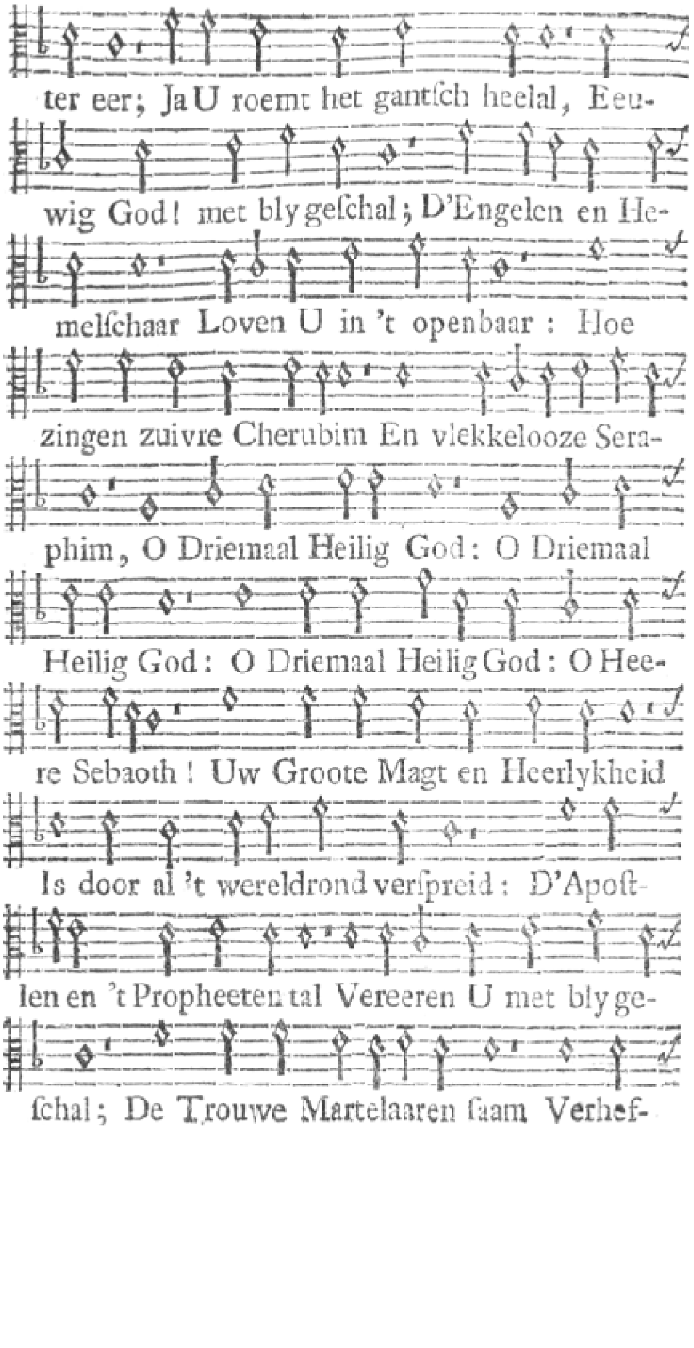

fen Uwen Grooten Naam: De gantsche schaar van 't Christendom, Voert Uwen Roem den Aardkloot om: Zy pryst U Vader op den Troon, Uw eenigen en waaren Zoon, Den Heilgen Geest, die troost en leert, Zy in oprechtheid dient en eert; O Jesus Christus Vorst der Eer, O Eeuw'ge Zoon van God den Heer; Gy hebt tot heil van 't Aards geslacht, Marias Lichaam niet veracht; Gy hebt den dood zyn magt ontzeid, Uw Volk den He-

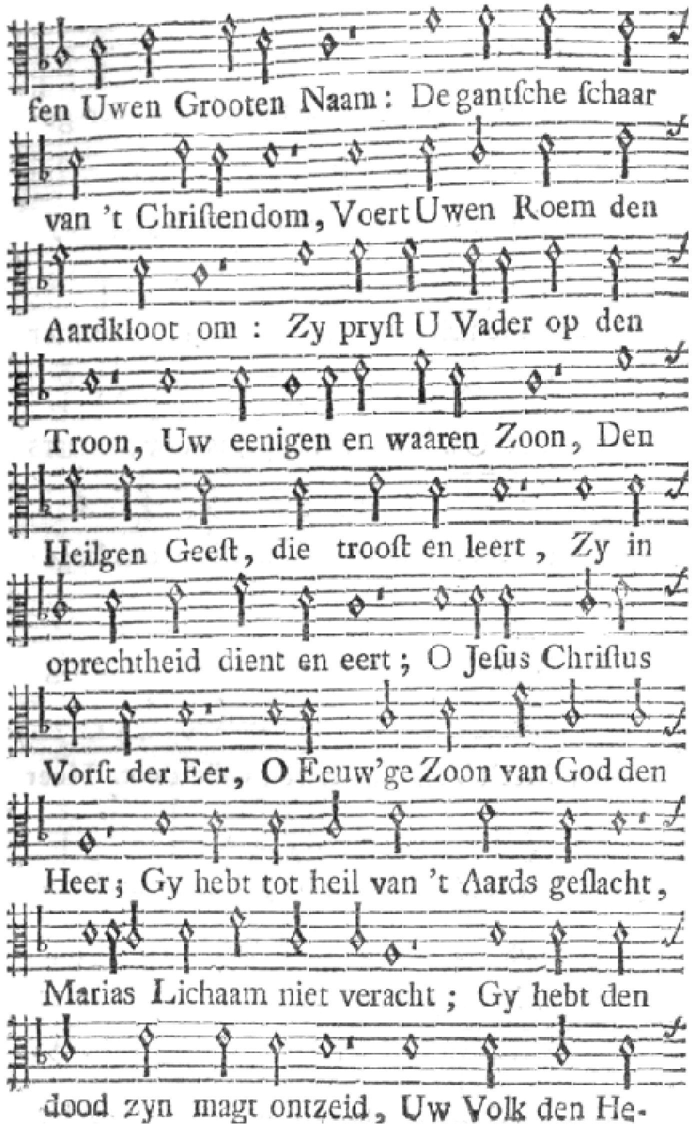

mel zelf bereid: Gy zit, aan God in eer ge-
lyk, Ter Regtehand in 't Vaders Ryk; Gy
zult den Mensch tot straf of loon Als Rechter
daagen voor Uw Troon: Help ons Uw dienaars
Gunstig Heer, Die door Uw Bloed ons kogt
wel eer; Schenk ons een deel aan 't eeuwig
goed, Met 't Volk dat Uwen wille doet. Heer
Jesus staa Uw Kind'ren by, Uw erfdeel ze-
gen waar het zy; Bewaar, beveilig het, ô Heer
Tot Gy het eeuwig kroont met Eer. Wy lo-

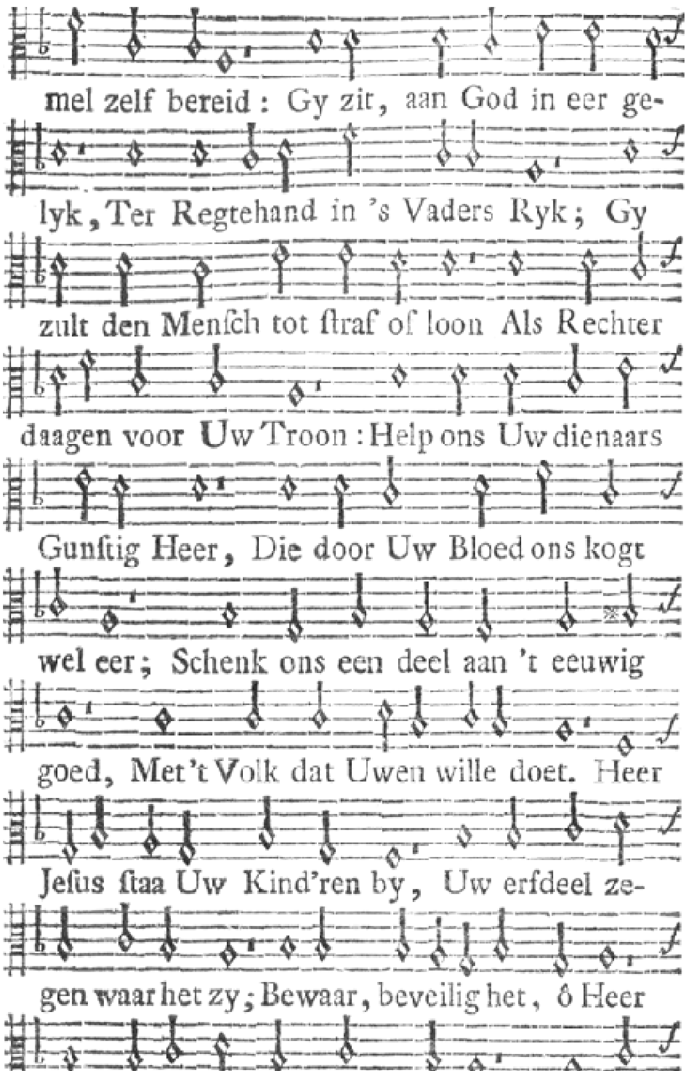

ven U Heer dag aan dag, En Eeren U met
diep ontzag; Behoed ons toch Getrouwe God
Van 't misdoen tegen Uw Gebod; Uw Gunst en
Goedheid blyv' ons by, En maak van allen
ramp ons vry. Zie ons met gunstryk' oogen
aan, Want onze hoop blyft op U staan, Op
U vertrouwen wy ô Heer, Verlaat ons nu noch
immermeer. A - - - - men.

Het *Te Deum Laudamus*. In eenen anderen Rym.
X. Lied.
Voize Psalm C.

1. Wy loven U, ô God en Heer, Wy
zingen Uwen Naam ter Eer, Uw Roem ver-
heft het gantsch heelal Oneindig God met
bly geschal.
2. De Hemelschaar en 't Englendom Verbreid
Uw Naam en Roem alom, Zingt met den
zuivren Cherubim En onbevlekten Seraphim.

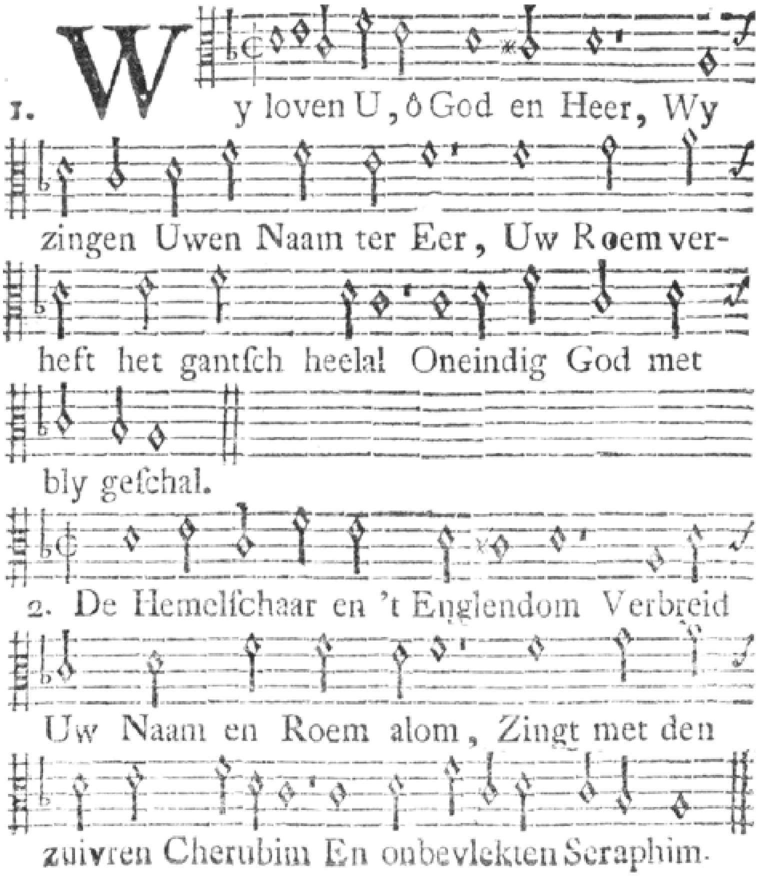

3 Hoogheilig is de Groote God, Jehovah
Heere Sebaoth, Die driemaal Heilig, zy
gevreest, God Vader, Zoon en Heilgen Geest.
4 Uw Groote Magt en Heerlykheid Is door
het gantsch heelal verspreid: t'Apostel en Pro-
pheeten tal Roemt Uwen Naam met vreugd
geschal.
5 Der trouwe Martelaaren lof Verheft U in
het Hemelhof; De gantsche Schaar van 't Chris-
tendom Voert Uwen Roem der waereld om.

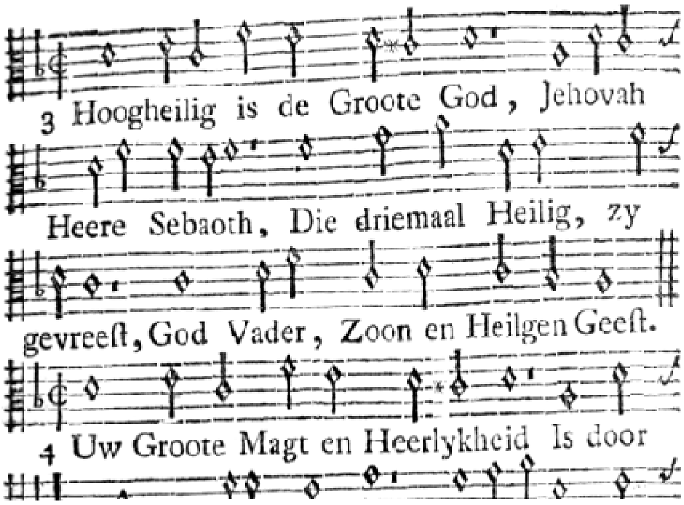

6 Zy looft U, Vader op Uw Throon: Met
Uwen eengeboornen Zoon En Heilgen
Geest, Die troost en leert, Word G'als drieënig
God geëert.
7. O Koning Jesus, Zoon van God, Daar 't
Schepsel knielt op Uw Gebod, Werdt Gy een
Knegt van elk veracht, Tot heil van Adams
Nageslacht.
8 Den dood hebt Gy van magt ontbloot, Op
dat Uw Volk het heil genoot: Gy zit, in alles

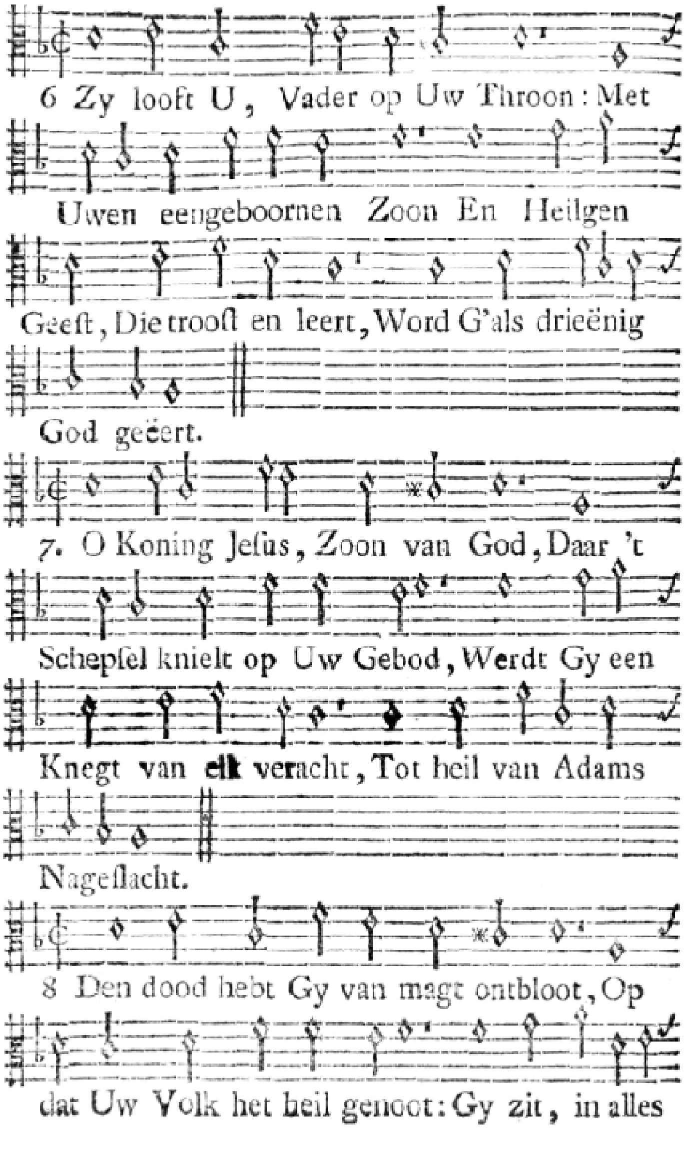

God gelyk, Ter Regtehand in 's Vaders Ryk.
9 Gy zult als Richter op Uw Throon Den Mensch eens geeven straf of loon. Sta Heer ons Uwe Dienaars by, Die, door Uw Bloed, gemaakt zyn vry.
10 Verzegel Heer aan ons gemoed Ons deel aan 't eeuwig Hemels goed, O Jesus help Uw Volk in nood, Bevryd Uw Erfdeel van den dood.
11 Bescherm Uw' Kerk ô Opperheer, Tot Gy

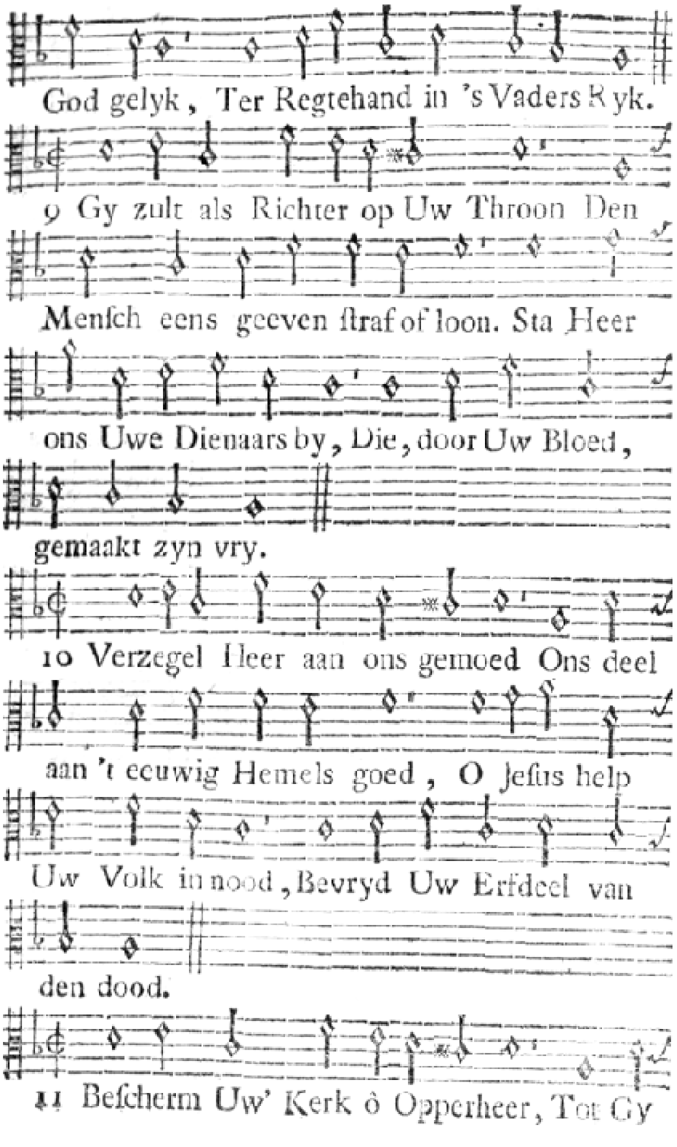

haar kroont met eeuwig' eer: Wy roemen U
met diep ontzag En pryzen U Heer dag by dag.
12 Behoed ons toch van 't zondig kwaad,
Dat Gy naar Uwe Reinheid haat: Weer van ons
allen tegenspoed, Schenk ons uw gunst en duur-
zaam goed.
13 Bewys ons Uw Barmhartigheid En doe
ons, door Uw Geest geleid, Der Waereld
nimmer zyn ten spott. Op U betrouwen wy
ô God.

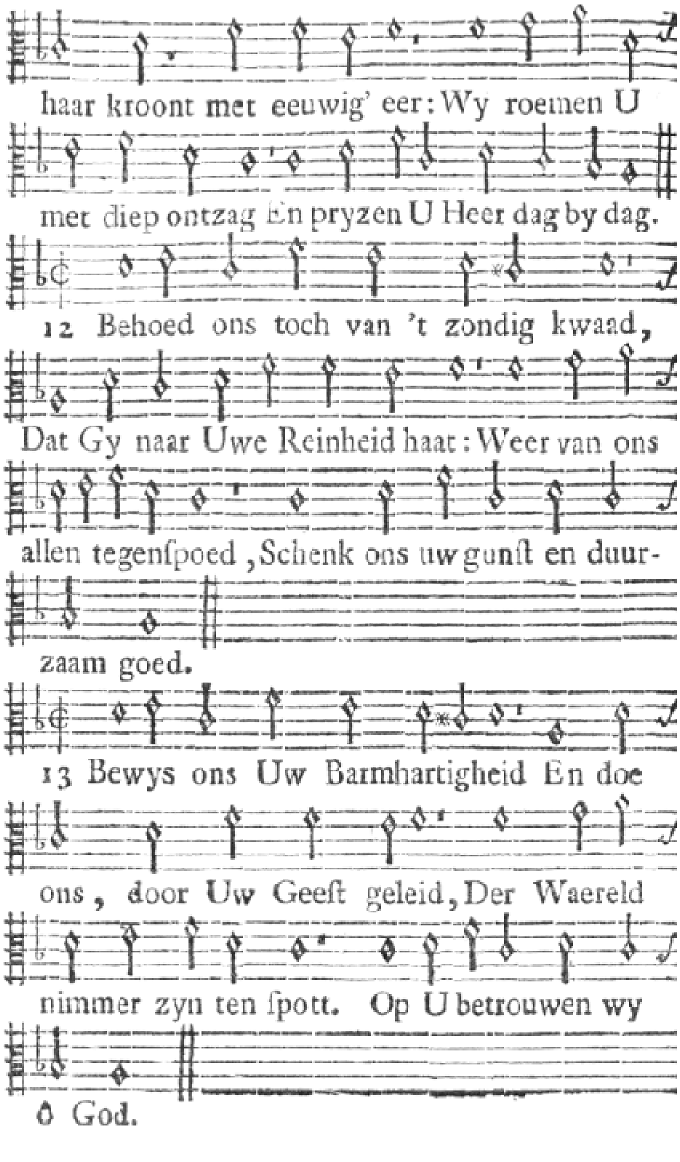

D. Liederen, Op de Komste en Geboorte van Christus.

De Lofzang van Maria. Uit Luc. I:46-56.
XI. Lied.
Voize Psalm XXVI.

1. O Gy myn Ziel verhef den Heer,
Geef, geef der Godheid eeuwig eer, Wil U,
myn geest verblyden: Wyl God myn God
en Heiland is; Hy trekt my uit de duisternis
Van laagheid smaad en lyden. Hy heeft Zyn
gunstryk aangezicht Tot my gewend, my
opgericht, Ik zal zyn goedheid pryzen: Hem

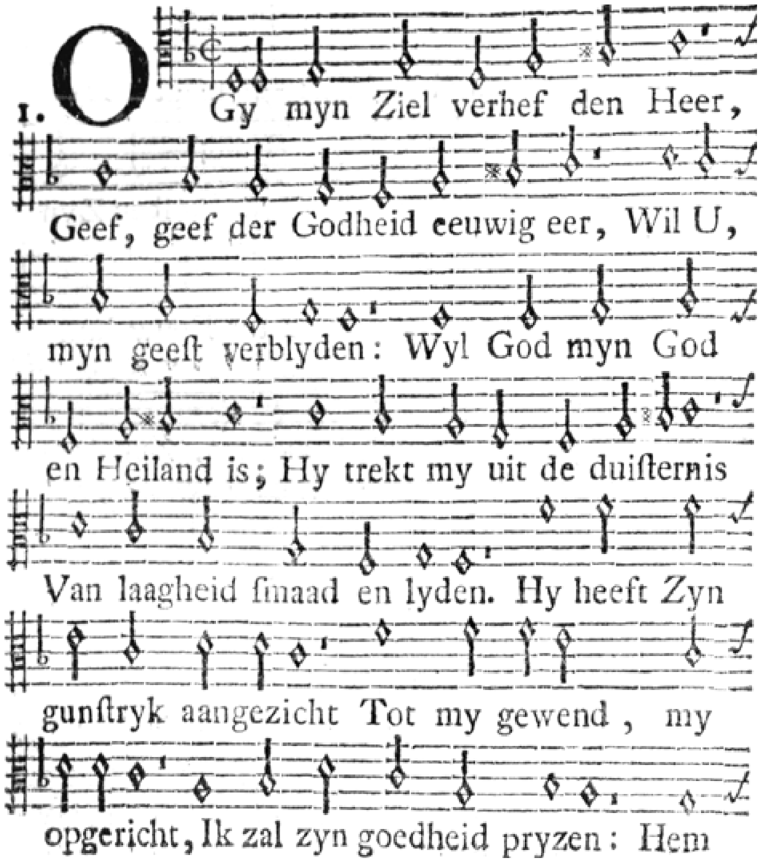

bid ik in zyn Tempel aan, Hy heeft een won-
derwerk gedaan; Ik zal Hem eer bewyzen.
2 Zyn Naam is Heilig, en Zyn Kracht
Veel hooger dan al 's Waerelds magt; Hy
heeft hen, die Hem vreezen, Zyn Gunst en Zyn
Barmhartigheid, Van Eeuw tot Eeuw hun
toegezeid, Getrouwelyk beweezen. Zyn Arm
weerstaat het trots geweld, Daar Hy verstrooit
en nederveld Wat zich dorst stout verheffen;
Hy rukt den Hoogmoed van den Troon, Hy

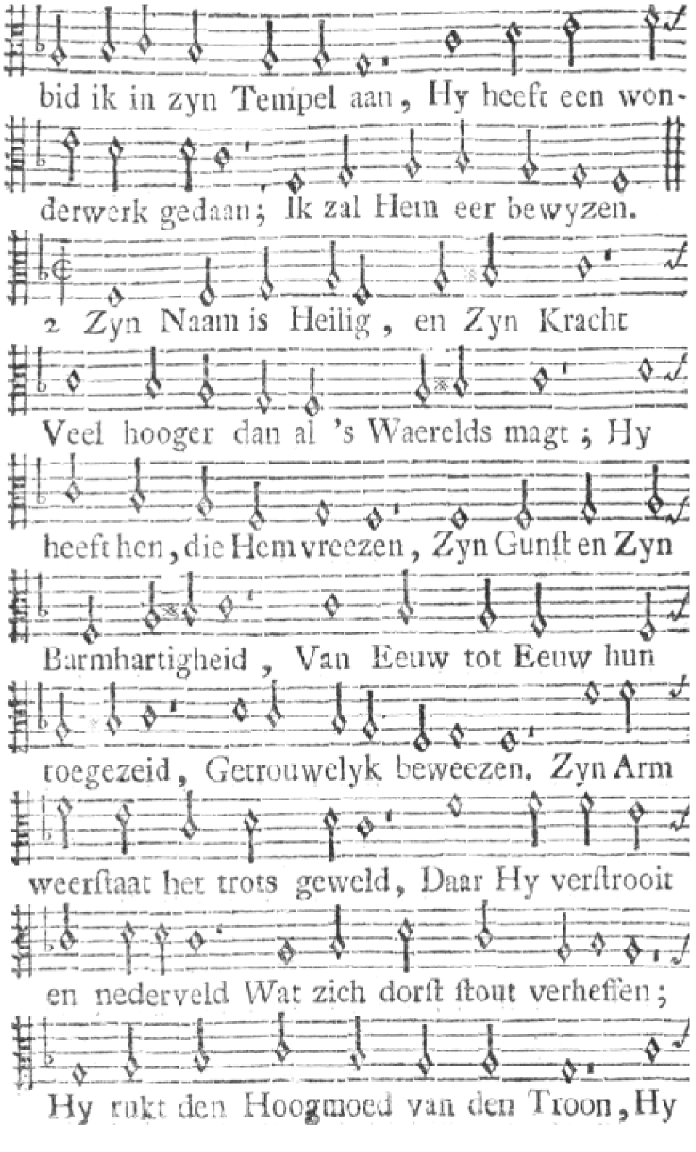

zal Zyn haatren hen ten loon, Door 't zwaard der gramschap treffen.
3 Het nedrig Volk, dat 's Heeren Woord, Hoogschat en uitbreid zoo 't behoort, Wil God met goed vereeren: Hy schenkt den Honge-rigen brood, De Rykaart moet door hongers-nood Zyn krachten zien verteeren. Hy denkt naar Zyn Barmhartigheên, Aan 't geen dat Isrël heeft geleen, In 's Waerelds wildernissen; Hy Red het als het Hem behaagt, Wyl Hy dit

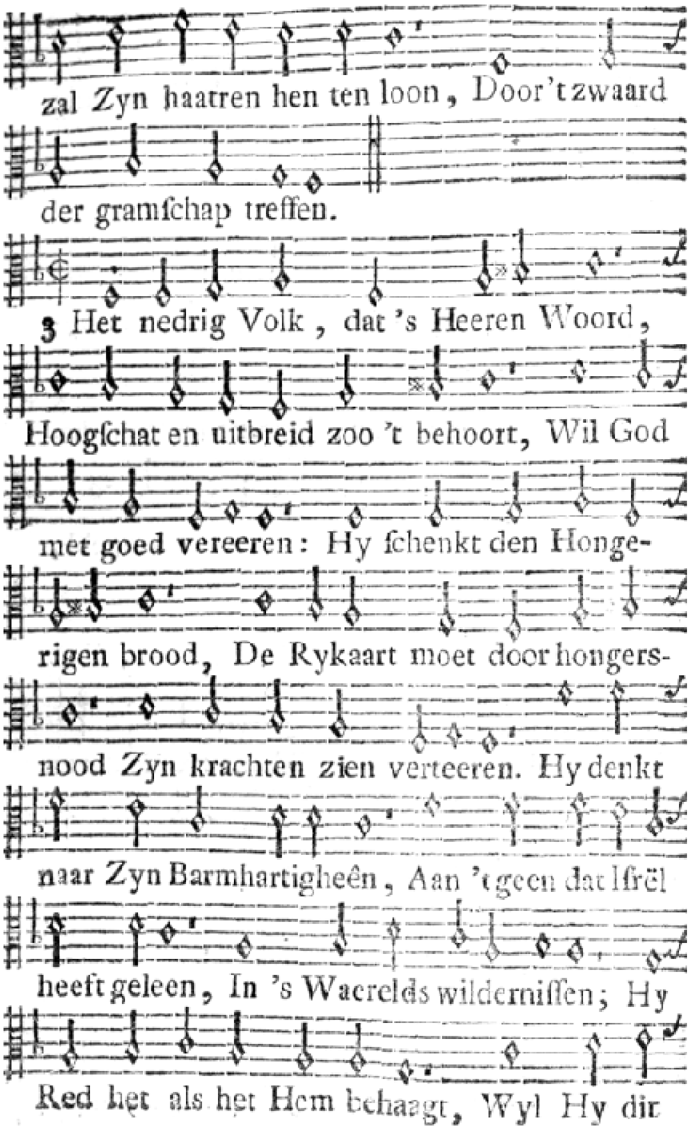

Volk op 't harte draagt; Zal 't Zyne hulp nooit missen.

4. Dus was voorheen aan Abraham, En Zynen Godgewyden Stam, Belooft en duur bezwooren; Dus was den Vaderen voorspeld, Dat, uit hun Kroost een magtig Held, Tot troost zou zyn gebooren. Thans zie ik dezen blyden stond, In 't Heil dat my door 's Heeren mond Is toegezegt van boven; Myn Geest gees nu der Godheid Eer, Myn Ziel, myn

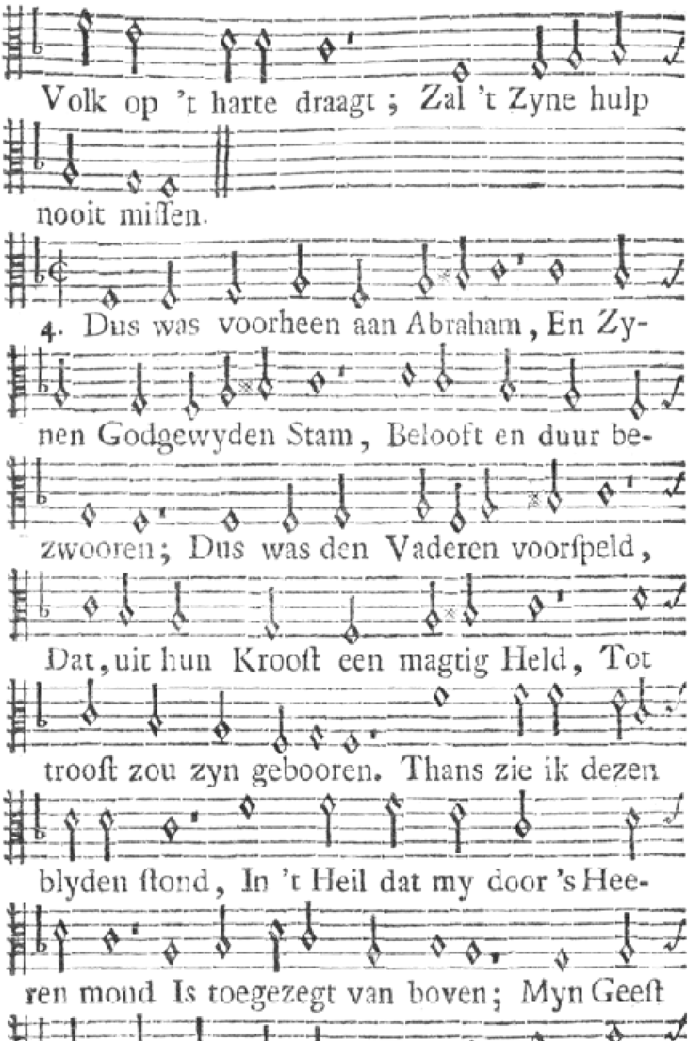

Ziel prys nu den Heer, En wil Hem eeu-
wig loven.

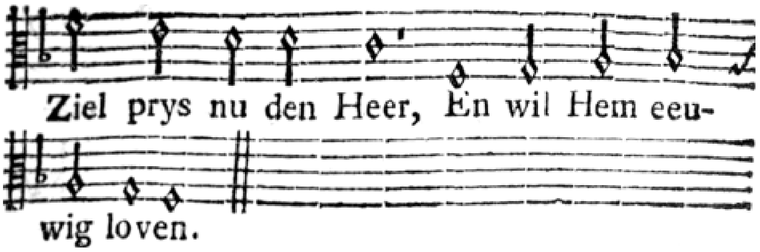

De Lofzang van *Simeon* Uit Lucas II:29-31.
XII. Lied.
Voize Psalm III. Of eigen Wys.

1. Nu laat Gy Heer Uw Knecht, Ge-
lyk Gy hebt gezegt, In vreugde heenen vaa-
ren; Wyl zich Uw Zaligheid, Den Volkeren
bereid, Aan my komt openbaaren.
2. Een Licht wiens Heerlykheid, Is door

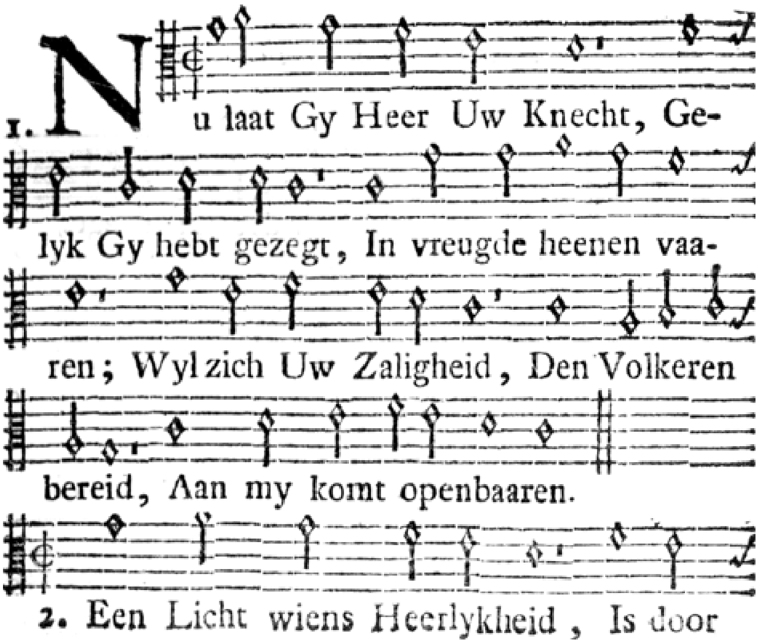

't heelal verspreid, Dat, door Zyn held're Straa-
len, Den heidenen, alom, Verlicht, en 't Joden-
dom, Uw Volk, doet eer behaalen.

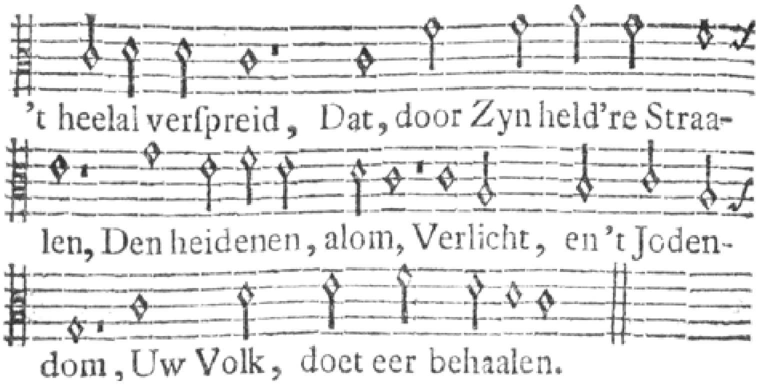

Het Oude LIED. ***Nu kome der beidenen Heiland.***
Verbeeterd, en van onschriftuurlyke spreekwyzen gezuivert; doch behoudens de Oude Voize.
XIII. Lied.

1. 't Heil der volk'ren dat nu daagt,
In het Kind der reine Maagt, Doet verwon-
derd, 't gantsch heelal, Juichen op dit vreemd
gevas.

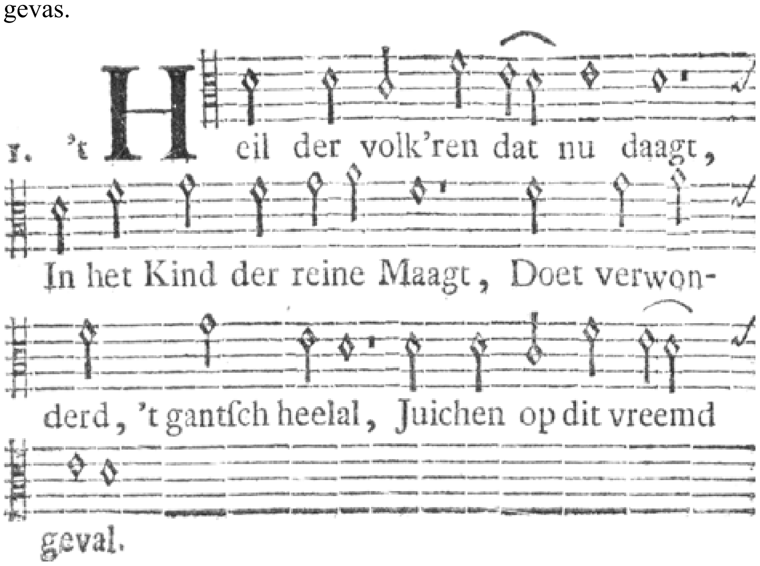

2. Niet uit bloed of Zaad des Mans Maar door 's Geestes kracht en glans Is Gods Woord geworden Mensch, Aller Volkren Licht en wensch.
3 Ziet, een Maagd bezwangerd baart, En blyft echter kuisch bewaard; Ja, terwyl zy baart Gods Zoon Blinkt zy met der deug-de Kroon.
4 God, Die Magtig was en Ryk Werd den

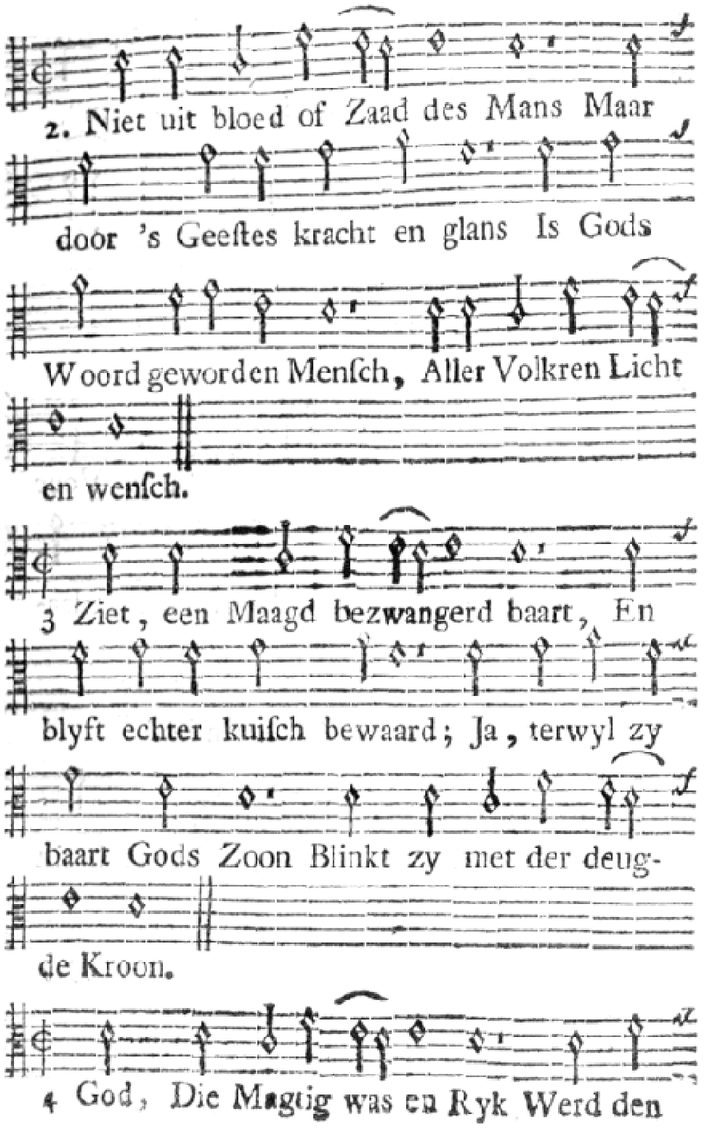

Armen Mensch gelyk; Hy, der Heem'len
Vorst en Heer; Kwam om ons op d'Aar-
de neer.
5 Hy Die eerst verscheen op Aard, Voer
ook weder Hemelwaard, Hy verliet dit laa-
ge stof En prykt nu in 't Starren-hof.
6 Zyt G'Uw Vader daar gelyk, Jesus! breid
dan ook Uw Ryk Gunstig uit, bewaar Uw
Kerk En verbreek des Vyands werk.

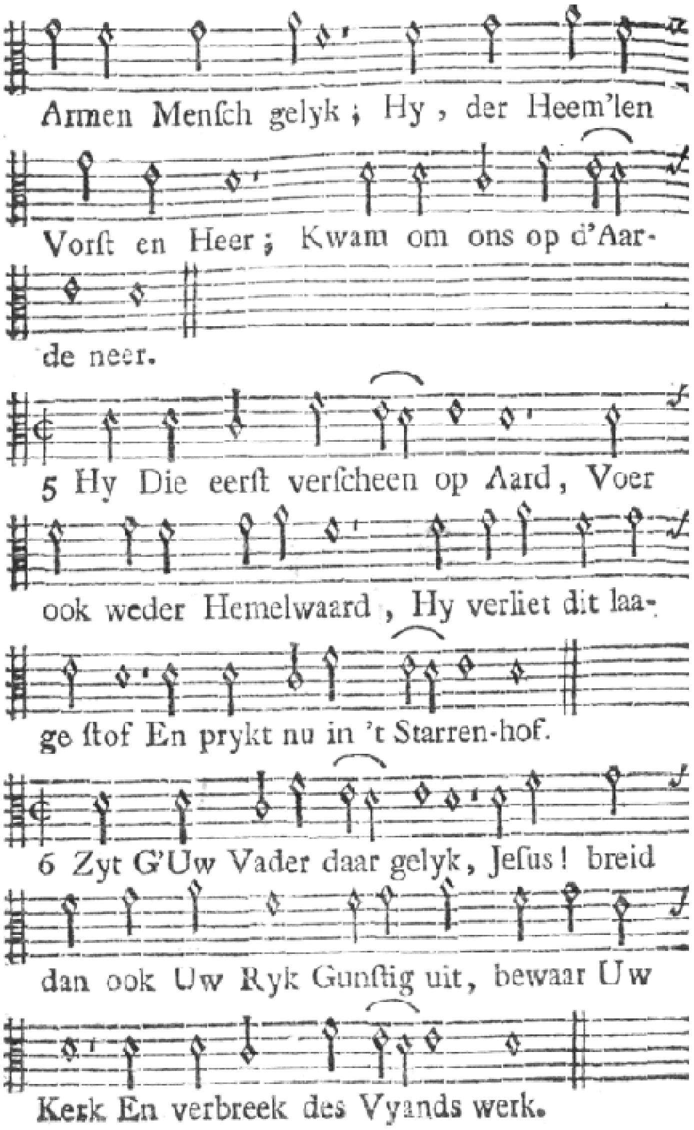

7 Dat gelyk den donkren nagt Nieuwe glans word aangebragt, 't Rein Geloof, door straal by straal, In ons met meer luister praal.
8 Lof zy God op Zynen Throon: Lof zy Gode 's Vaders Zoon: Lof zy God den Heilgen Geest: God Drieënig zy gevreest.

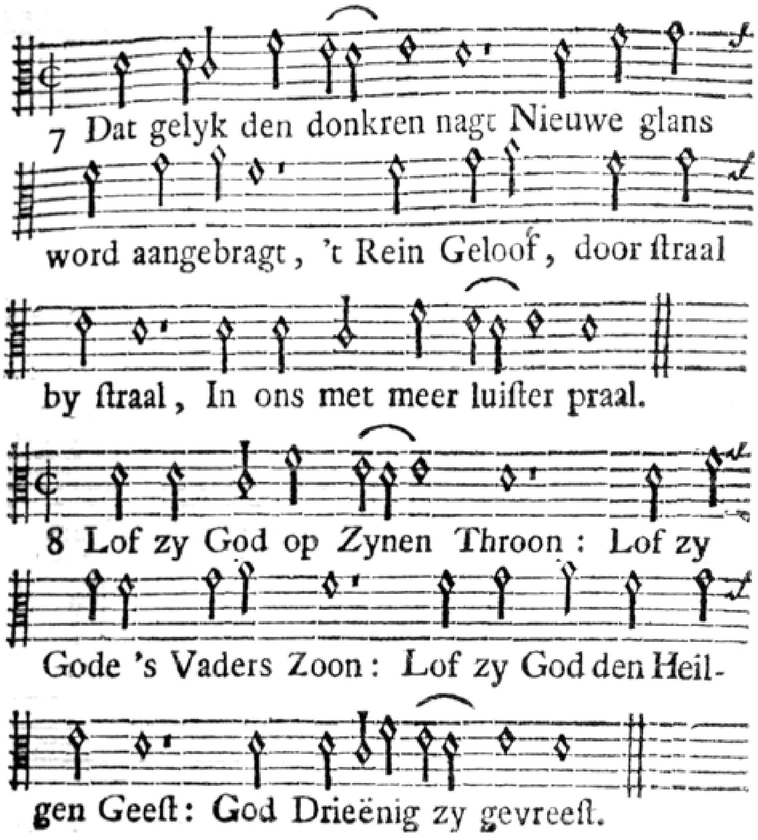

XIV Lied.
Op de voorige Wyze. Of gelyk Lied LIV.

1. God Zy eer aan allen oord Die ver-
vult 't beloofde woord Die aan Zondaars
troost en raad Zond door 't waare Vrou-
we-Zaad.
2 Dat der Ouden Vad'ren Schaar Wensch en
hoogst verlangen waar', Dat zy hadden lang
verwagt En voorzegt, is thans volbragt.

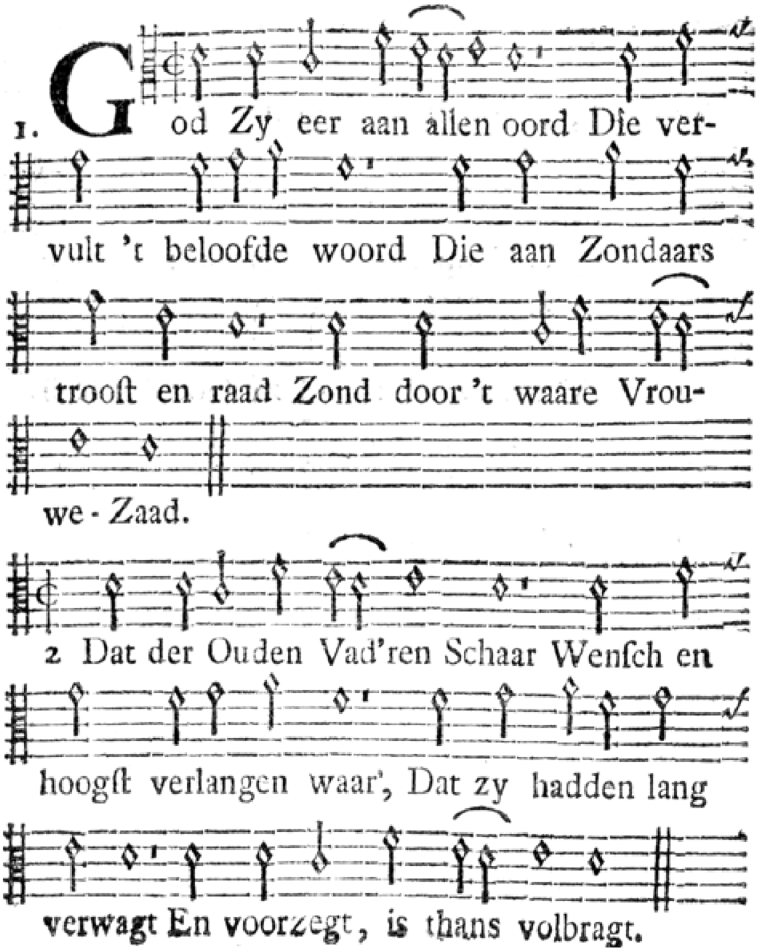

3 Sions Hulp en Abrams Loon, Jacobs Heil
Marias Zoon, Vreede Vorst en Wonderheld,
Heeft zich in onz' plaats gesteld.
4 Welkom dan myn Zalig Heill Myne vreugd
gaat boven peil; Baan toch in my nu uw pad:
Ach! dat U myn Ziel bezat.
5 Wil ô Koning binnen treên, Ik behoor aan
U alleen; Roei, gelyk Gy gaarne doet, Alle
kwaad uit myn gemoed.

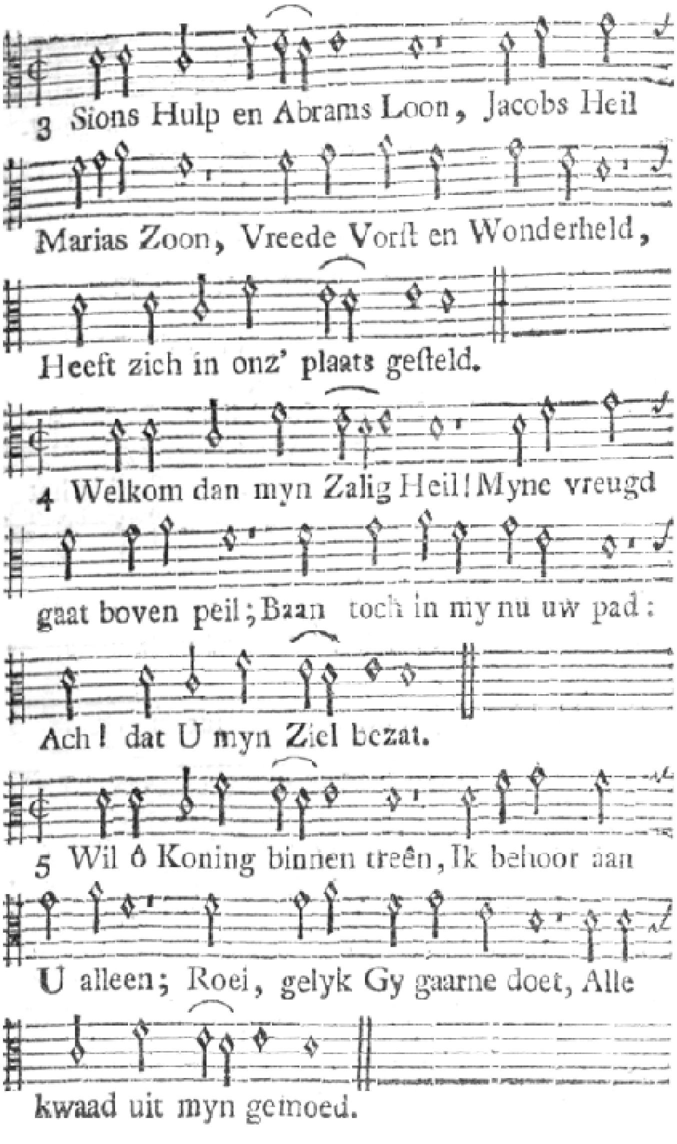

6 En, gelyk Uw komst wel eer Vol van goed-
heid was, o Heer, Laat my dus tot allen tyd
Door Uw Goedheid zyn verblyd.
7 Schenk Gy aan myn harte troost, Als het
zwak, van schaamte bloost: En des Satans lis-
tigheid My te jammerlyk misleidt.
8 Tree den Slangen kop aan stuk, Dat ik vry
van angst en druk In 't Geloofbevestigt blyv',
En myn hoop op U beklyv'

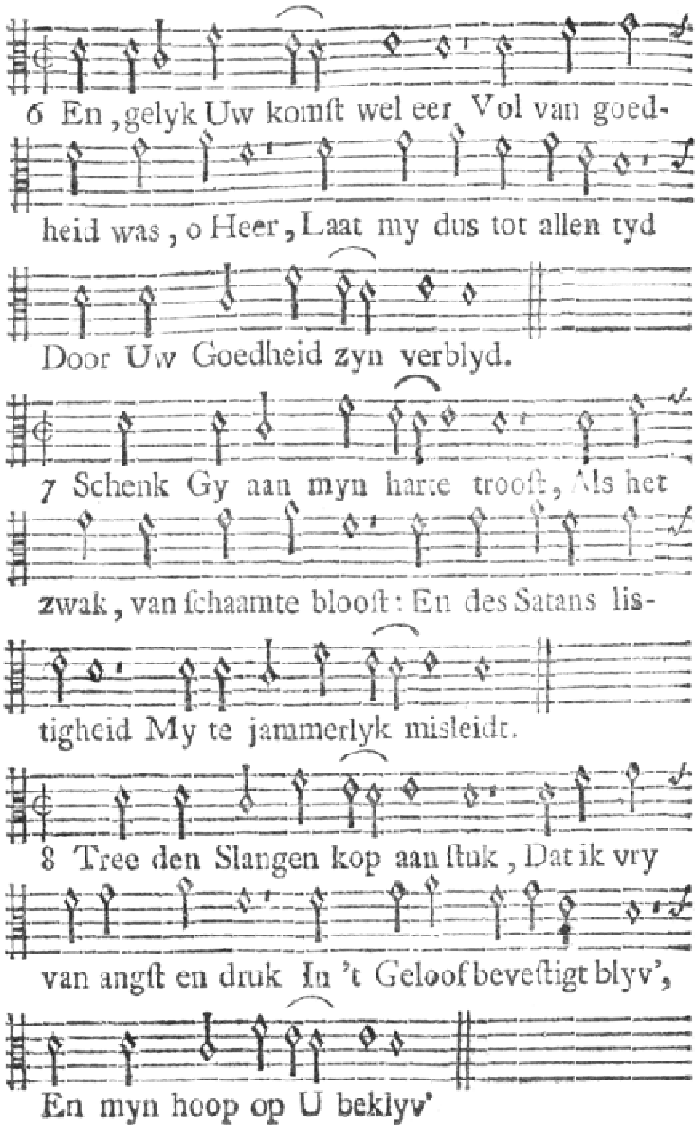

9 Op dat, als Gy Leevensheer Heerlyk komt
als Richter neêr, Ik moog vrolyk tot U gaan,
En voor Uw Gericht bestaan.

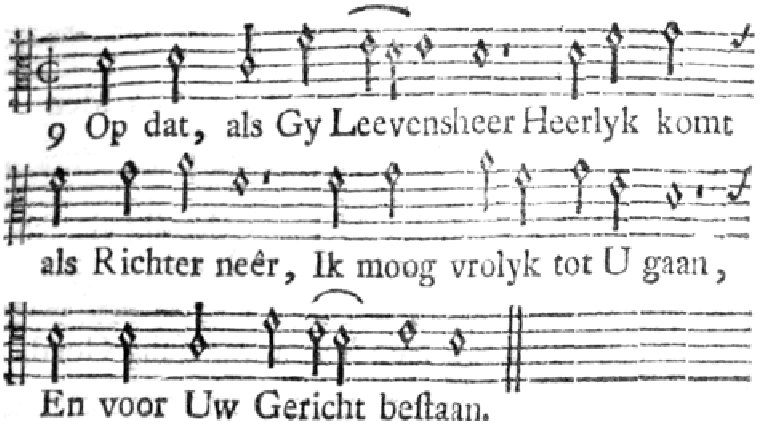

Een Lofzang wegens de Geboorte van Christus.
XV Lied.

1 Gelooft zyt Gy tot allen tyd Heer Je-
sus, die geworden zyt, Uit eene Maagd, waar-
achtig Mensch, Der Engelen Vreugd, der
Vad'ren Wensch. Halleluja.

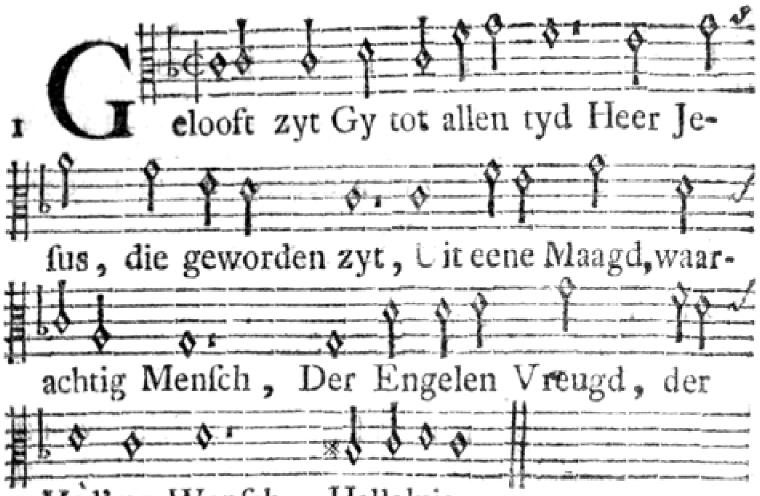

2 Des Eeuw'gen Vaders Eenig Kind, Men
in eene Kribbe vindt; Met ons elendig vleesch
en bloed Bekleet zich 't Eeuwig Zalig Goed.
Halleluja.
3 Dien 's Waerelds omtrek nooit besloot,
Ligt hier in Marias schoot; Die alles op zyn
wenk verricht, Zag men een Kind een teeder
wicht. Halleluja.
4 Het Eeuwig Licht, al scheen het klein, Maakt
de Waereld licht en rein, Het Schynt ook mid-

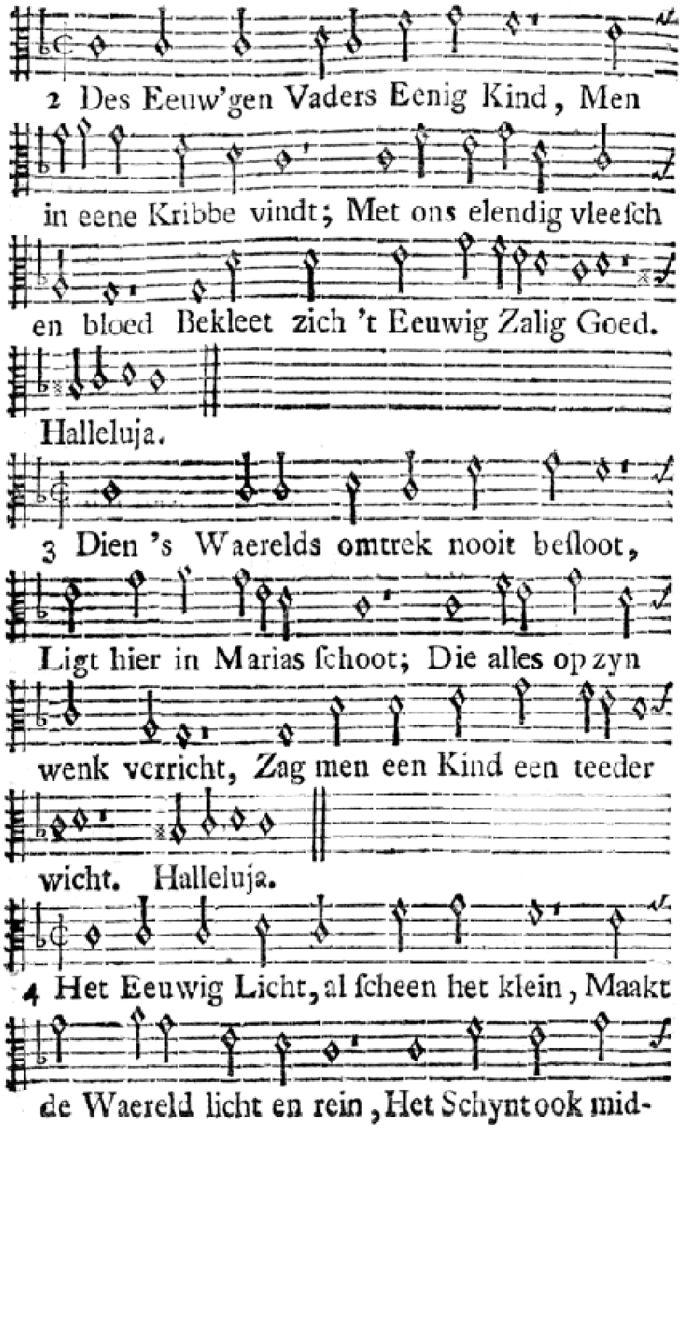

den in den nacht En heeft ons 't Kindschap
aangebragt. Halleluja.
5 Des Vaders Zoon, God van 't heelal, Werdt
vremdling in 't tranendal, Hy rukt ons
uit het morsig slyk, En plaatst ons in zyn
Hemelryk. Halleluja.
6 Op dat Hy onzer Zich erbarm, Kwam Hy ne-
der naakt en arm, En Hy beschenkt ons met
een Kroon Als die der Englen voor zyn Troon.
Halleluja.

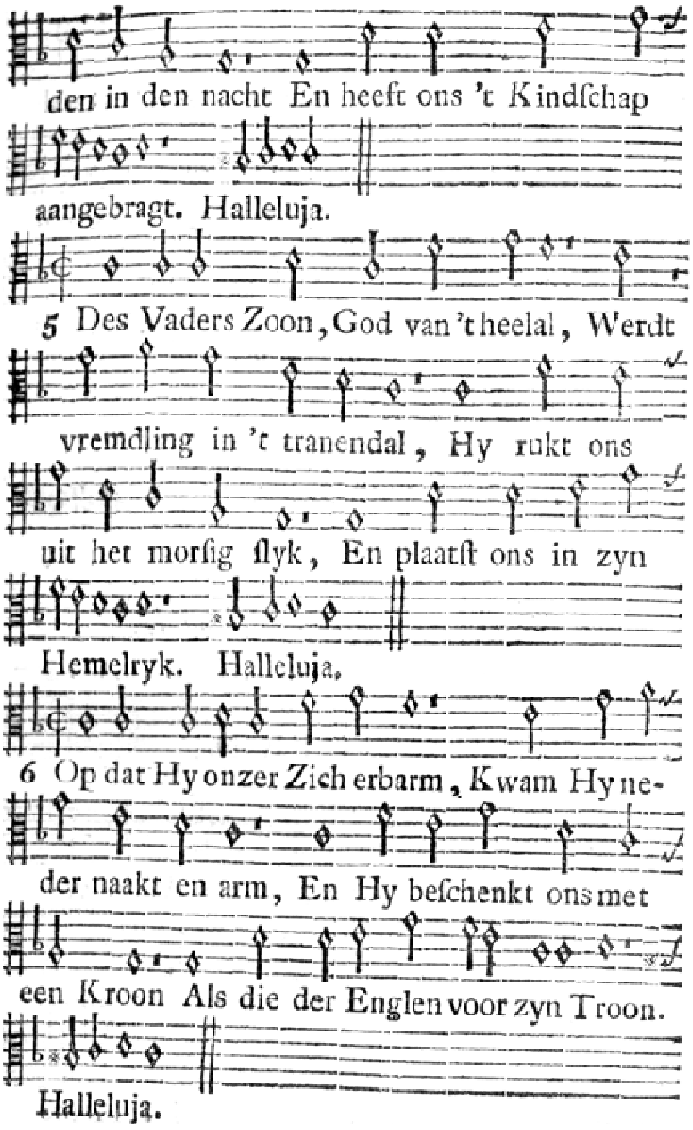

7 Dus toont ons dit Zyn Goedheid aan: Al-
les is om ons gedaan; Waarom de Christen-
heid nu juicht, En Hem voor Eeuwig dank
betuigt. Halleluja.

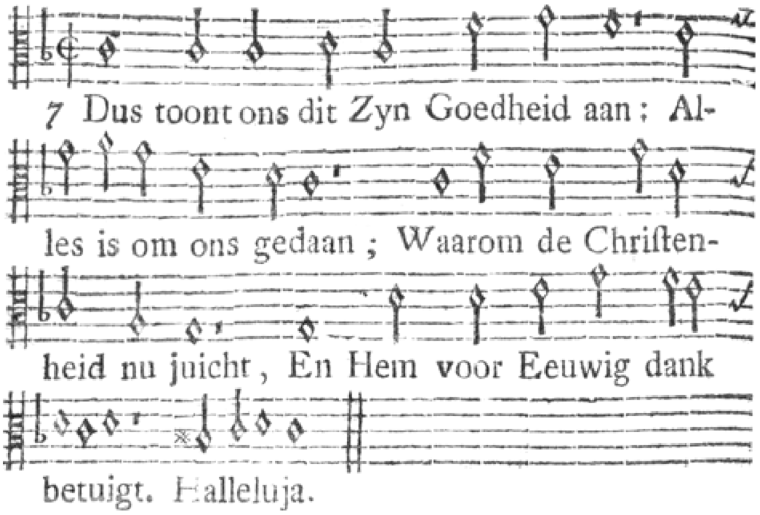

Het Oude Lied *Een Kindeken zoo lovenswaard.* In beeteren Rym. XVI. Lied.

1. 't Hoogst lovenswaardig Wonder-
Kind, Kwam nederig op Aarde; Des Hoog-
sten Zoon heeft ons bemind, De Hemel

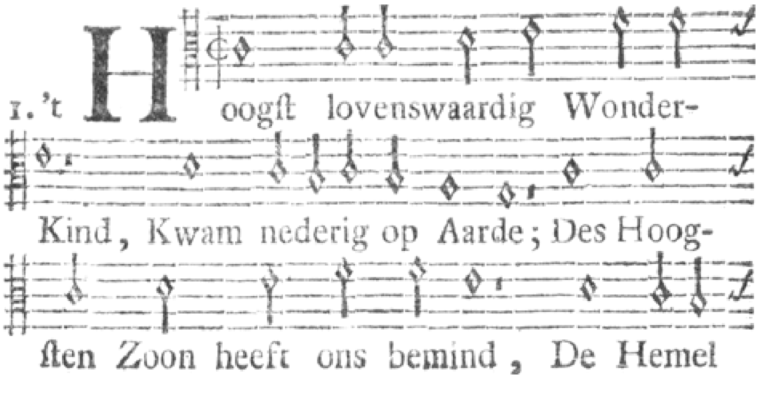

pryst Zyn waarde: Zoo niet dit Kind gebo-
ren waar, Verloren gingen w' allegaâr; Hy
wild' als Borg zich stellen Voor ons, ô welk
zalig Lot! Mensch geworden Zoon van God
Laat ons de hel nooit kwellen.
2 Dees dag geeft ons tot vreugde stof, Men
roem den God der Goden, Nu Christus zich,
uit 't Hemelhof, Aan ons heeft aangeboden;
O Weldaad die geen weerga heeft, O Gunst
die ons de Godheid geeft Een Knegt is Hy

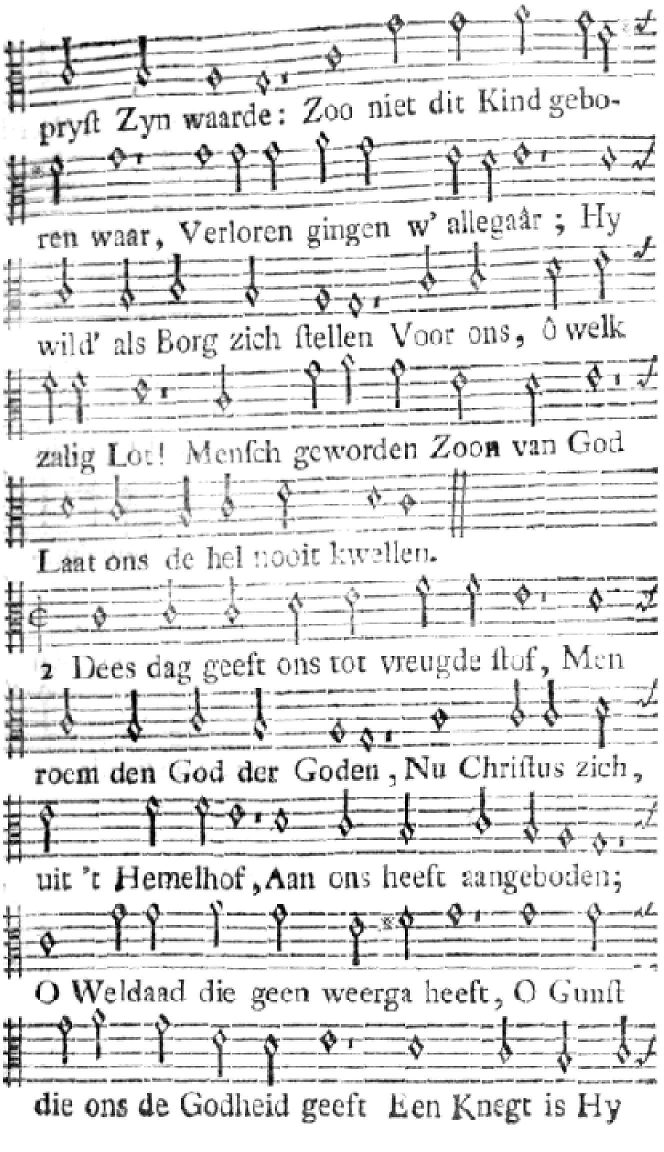

geworden, Dat wy wierden eeuwig ryk, Werd
Hy ons geheel gelyk, En trad in 's Men-
schen orden.
3 Zeg dan ook dank ô Christenheid Oprecht
aan Gods Genade, Smeek dat de Hemelma-
jesteit, Ons schild zy vroeg en spade, En
van de dwaalleer ons bewaar, Die steeds de
Ziel brengt in gevaar, Hy wil de schuld ver-
geeven; Heilig en Drieëenig Heer! Sterk 't Ge-
loove meer en meer, Laat ons in vreede leeven.

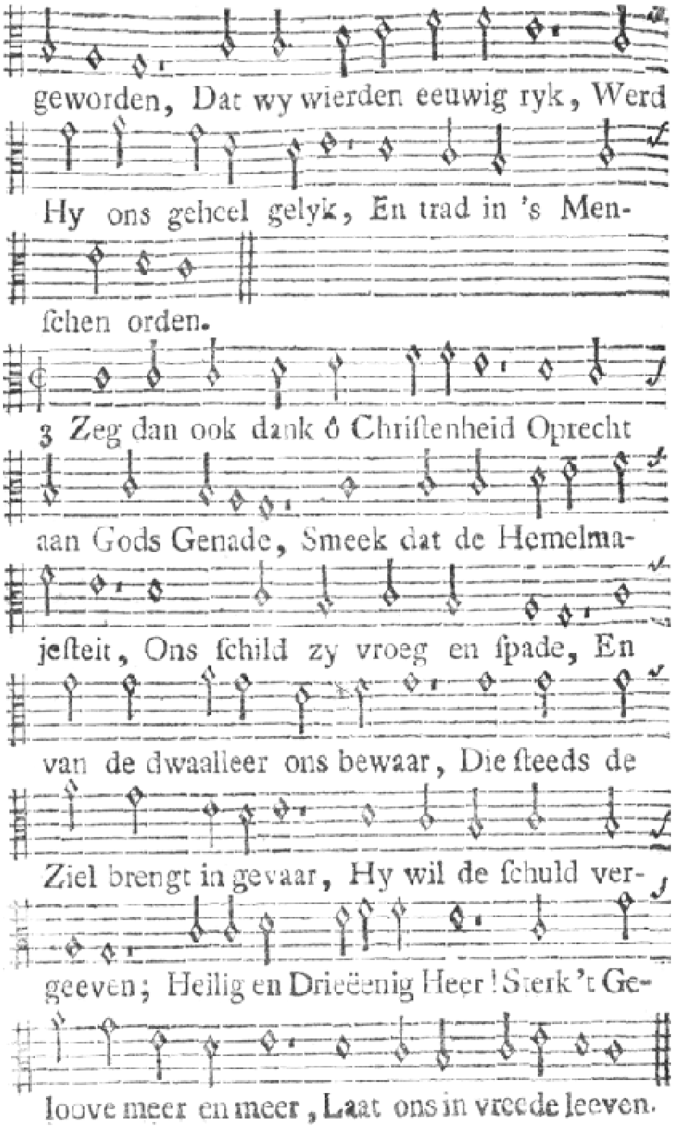

Christus Genaderyke Geboorte, en Derzelver Heilryke Vruchten: Of Zyne Lichaamelyke voor, en Zyne Geestelyke Geboorte in, ons. Uit Lucas II:1-15.
XVII. Lied.
Op vorige Wyze.

1. Augustus, die, door kryg en raad,
Het Rooms Gebied hielp styven, Beval, dat
ieder, in zyn staat, Zich op zou laten schry-
ven. 't Gebod werdt niet zo ras gehoord,
Of ieder moest naar 's Keizers woord Zich
naar zyn Stad begeven, Om als schuldig On-

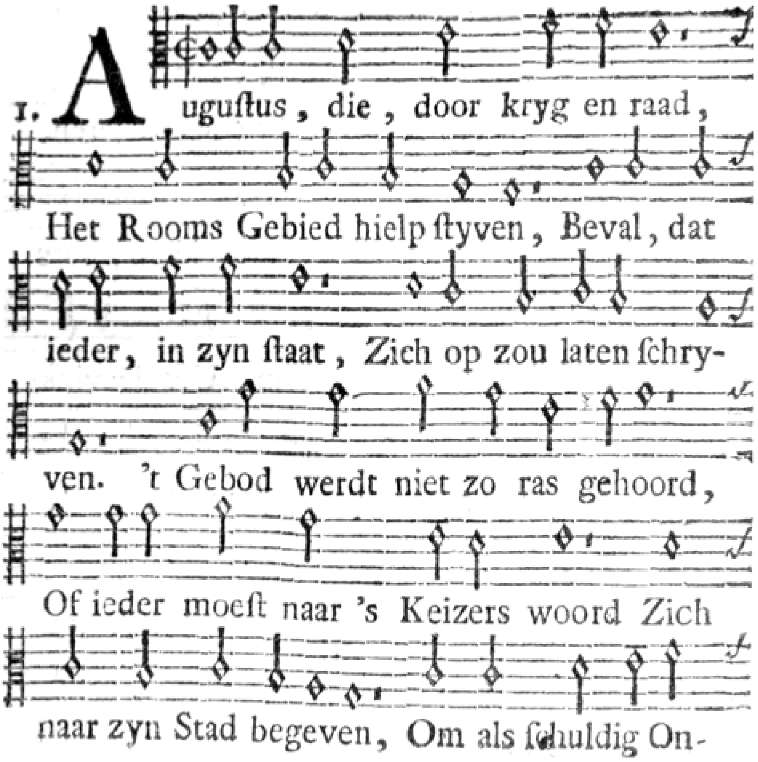

derdaan Die in 's Keizers gunst zou staan,
Zyn Naam te zien beschreven.
2 Men zag Herodes 't Joodsche Land Als
Koning toen regeeren, Schoon Hy, aan Caesars
eed verpand, Zich zelv' zag overheeren.
Het Vorstlyk Woord had alzins klem, Des
Joseph trok naar Bethlehem, Uit Davids
Stam gesprooten, En Maria, in den Echt,
Aan dien Joseph toegezegt, Volgd' ook haar
Stamgenooten.

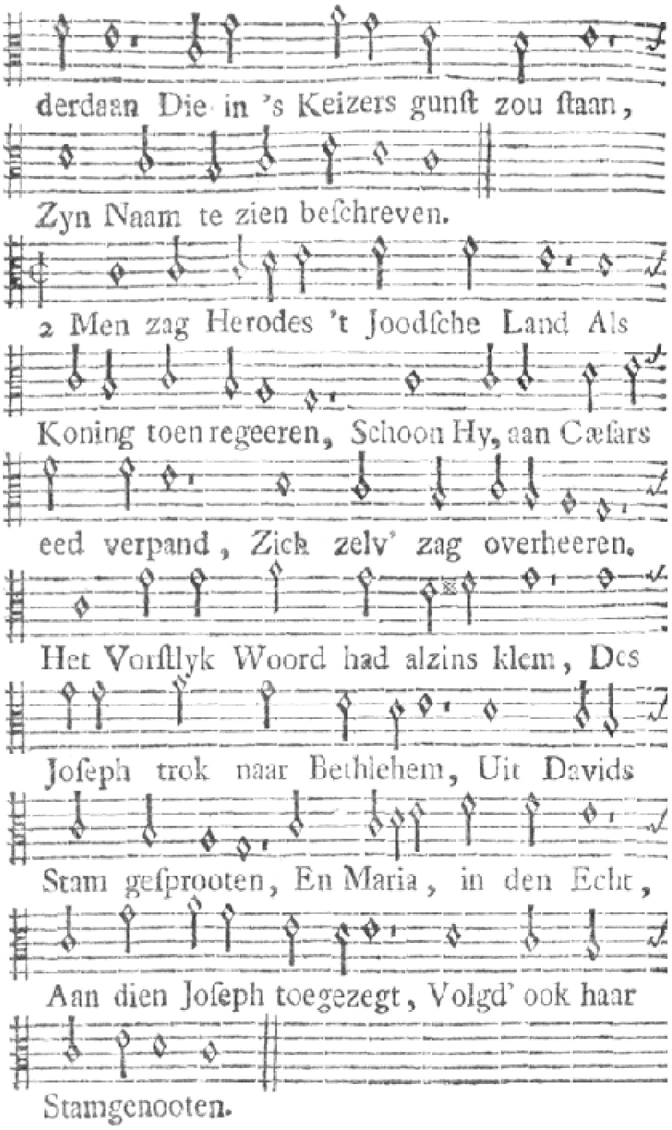

3 Thans kwam de tyd, dat zy den Held,
Haar Grooten Zoon, zou baaren, Dien God
ons gunstig heeft besteld, Om 't heil ons te
verklaaren, Die Groote Heer van 's Hemels
Troon, Werd dus Marias Wonder Zoon, Hy
wild' op Aarde leeven, 's Hoogsten Zoon,
en 't Hoogste Goed, Werd gelyk ons Vleesch
en Bloed, Om Zaligheid te geeven.
4 Het Herdertal op 't Veld verspreid Dat
's Nachts het Vee bewaarde, Vernam des

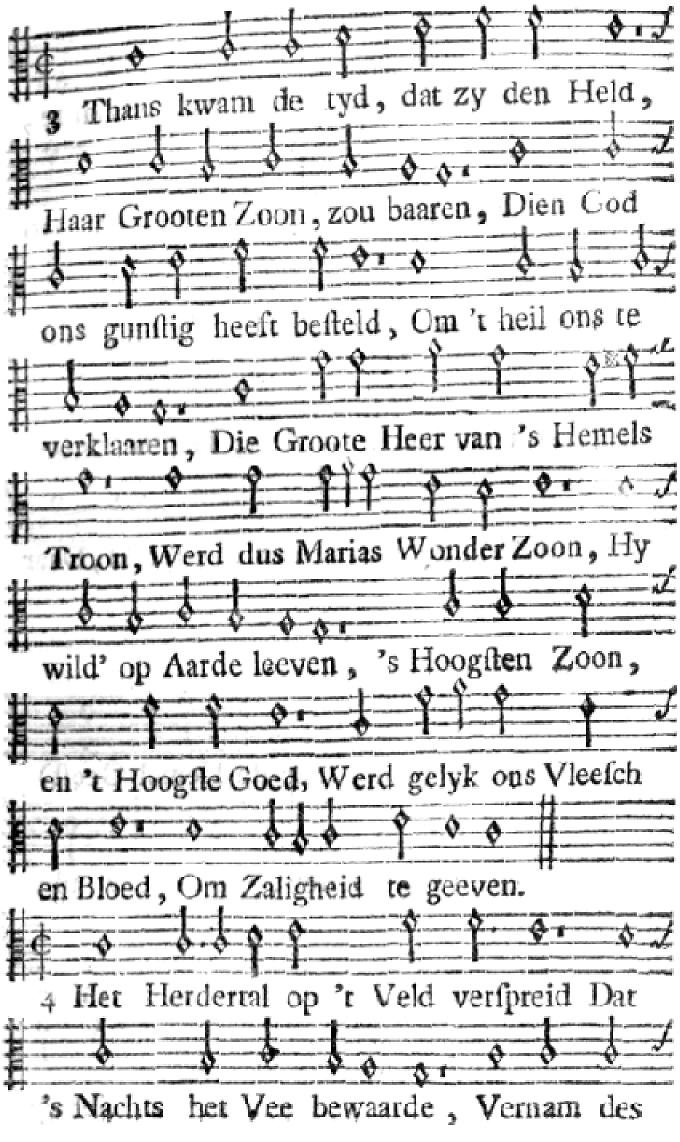

Heeren Majesteit, Een Engel kwam op Aarde, Hy trad tot by hun tent op 't Veld, Hun hart werd door den schrik bekneld, Wie zou dit niet doen duchten? Wyl de Hemel Heerlykheid Zich rontom hen had verspreid, Daar niemand kon ontvlugten.

5 Vrees niet, (dus sprak de Hemel Geest) Maar juich in Uwe harten, God is Uw hulp en troost geweest, Hy heelt Uw bittre smarten; Die vreugd is yder een bereid Die regt

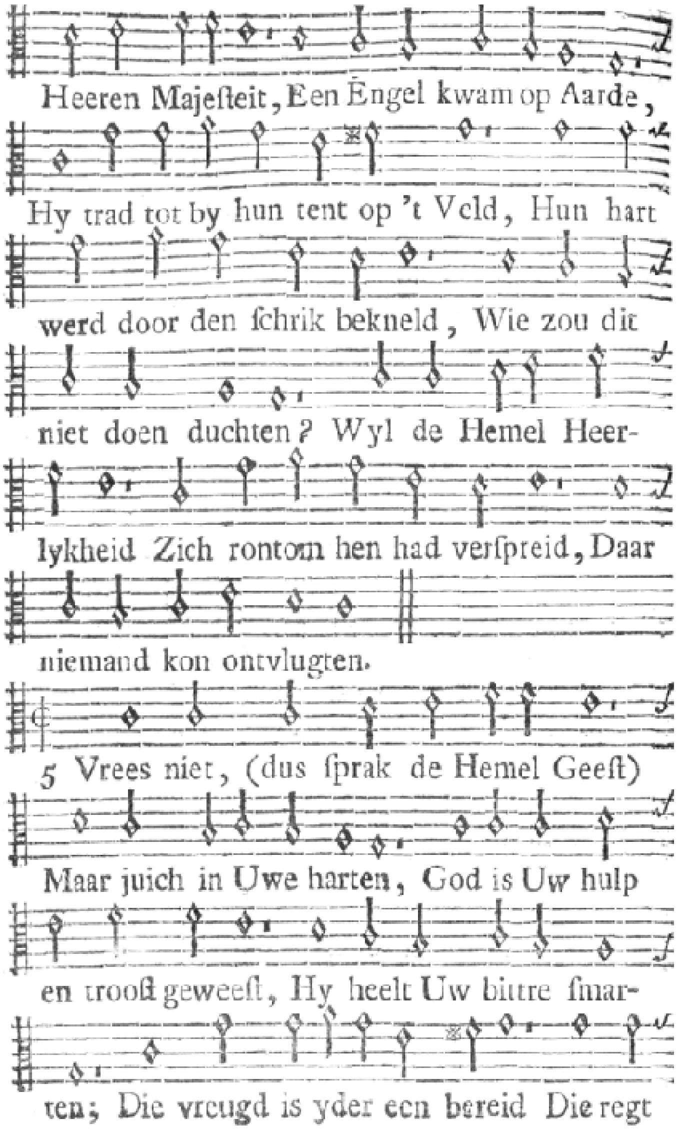

gelooft tot Zaligheid, Want Dien God had
verkooren Tot het heil van 't Aardsch Geslacht,
Jesus Christus, lang verwagt, Is thans als
Mensch geboren.
6 Gaa in de Stad, en daar zult Gy In doe-
ken zien gewonden, Hem, schoon Hy zon-
der sieraad zy, Die weg neemt al Uw Zon-
den. Terstond kwam uit den Hemel neêr
Een schaar van Eng'len, die den Heer,
Toejuichte boven allen, Vrede zy in 't

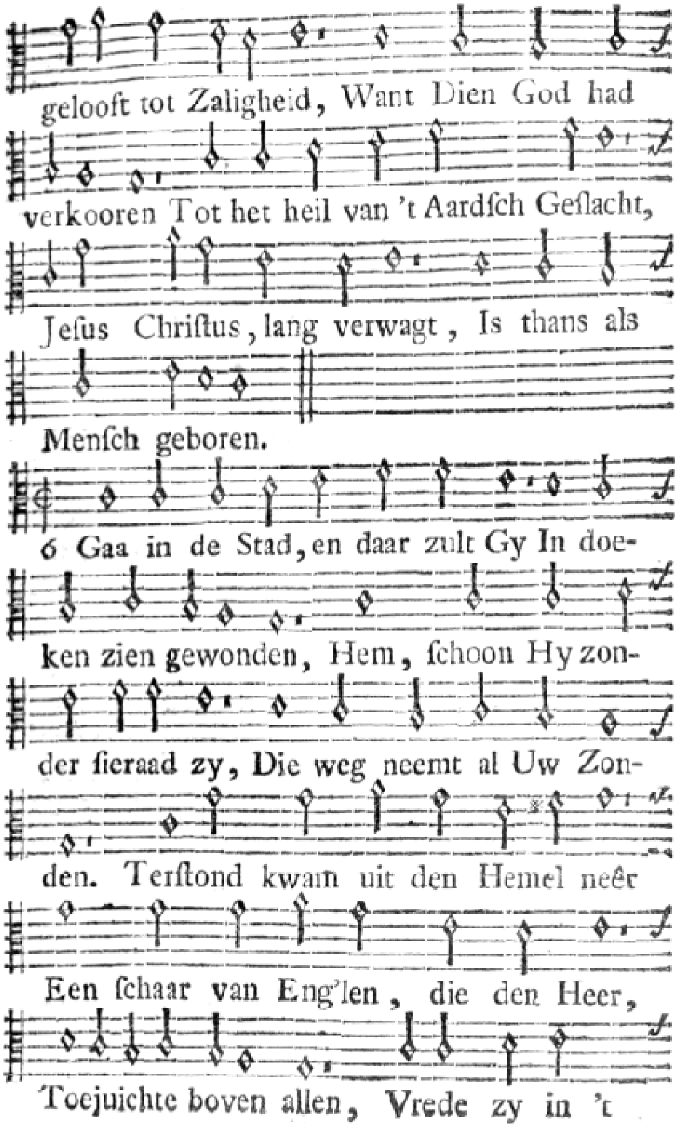

't gantsche rond, God toont 't Menschdom deser stond Een gunstryk welgevallen.
7 O Jesus Christus, tot Uw lof Zy steeds van ons gezongen; Wyl Gy, gedaalt uit 't Hemelhof, Hebt dood en hel bedwongen. Kom Jesus, kom in myn gemoed, Het zy Uw Krib, myn hoogste goed: Ach wil het, ô myn Koning, Onuitputbre Leevensbron, God en Mensch, myn schild, myn Zon, Bereiden tot Uw wooning.

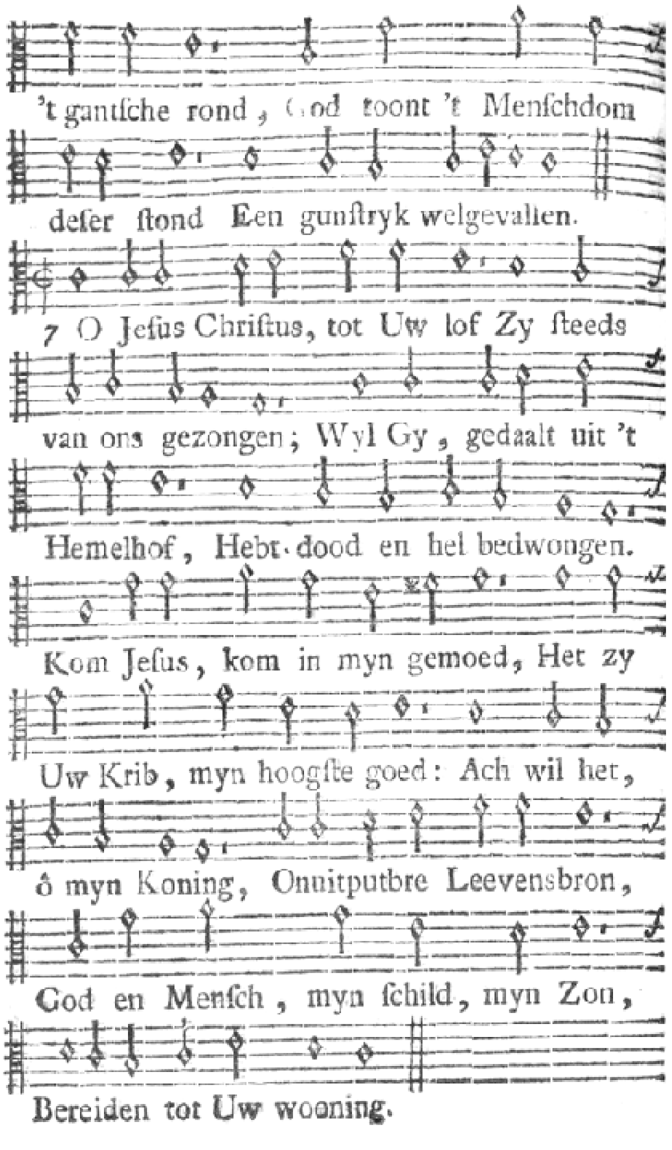

8 Verlicht my gantsch, kom woon in my,
Word in m' op nieuws geboren, Dat 'k naar
Uw Beeld herschapen zy, 't Welk van ons was
verloren. Dat nooit myn Ziel ontbloot mag
zyn Waarachtig Licht, van Uwen schyn,
Laat my steeds goed bezinnen, Dat ik myn
gantschen Leevenstyd, U vuurig, en met allen
vlyt Myn' Naasten, mag beminnen.

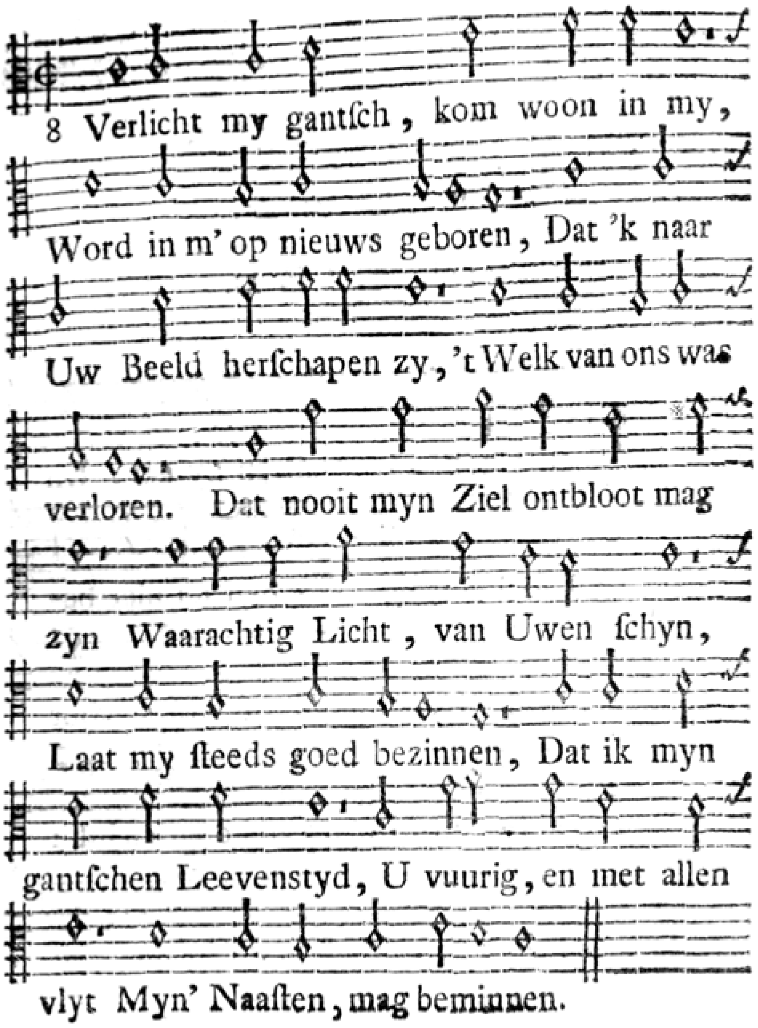

De Lofzang der Engelen. Uit Lucas II: vs. 14.
XVIII. Lied.

1. Den Hoogen God alleen zy eer, En
dank voor zyn genade: Wy zyn nu niet be-
kommert meêr Door angst of vrees voor
schaade: God heeft in ons zyn hoogsten lust:
't Is vree! Zyn gramschap is gebluscht, De
stryd is nu ten einde.
2 Wy danken Hemelmajesteit, Die, naar

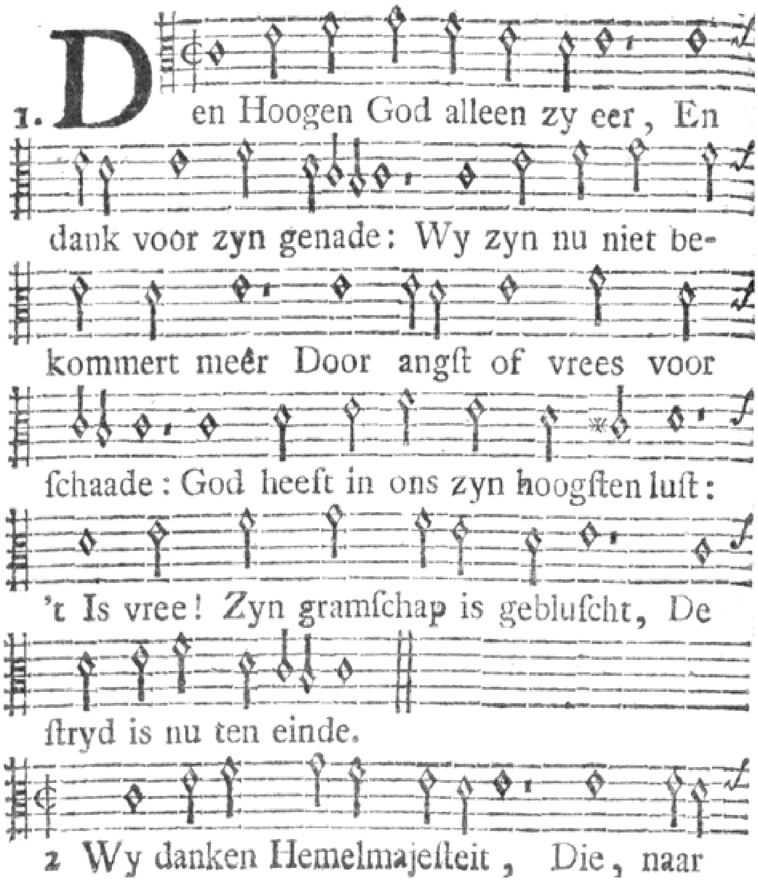

Uw wil en werken Bestuurt, 't geen Gy van eeuwigheid Besloot aan ons te schenken. Gantsch onbegrenst is Uwe Magt, 't Gaat alles naat 't Uw Raad bedagt: Wel ons by zulk een Koning.
3 O Jesus, Eengeboren Zoon Des Vaders, wil ons hooren: Breng ons als Voorspraak voor den Throon Van God; wy zyn verloo-ren. O God en Heer, O Heilig Lam, Ach dat ons smeeken tot U kwam, Heb deernis

met ons allen.
4 O Heil'ge Geest, Gy Hoogste Goed, Die troost in smart kund schenken. Ons die verlost zyn, toch behoed, Wil Satans krachten krenken. Wy zyn bevryd door Jesus dood: Blyf ons een toevlugt in den nood, Waar op wy ons verlaten.

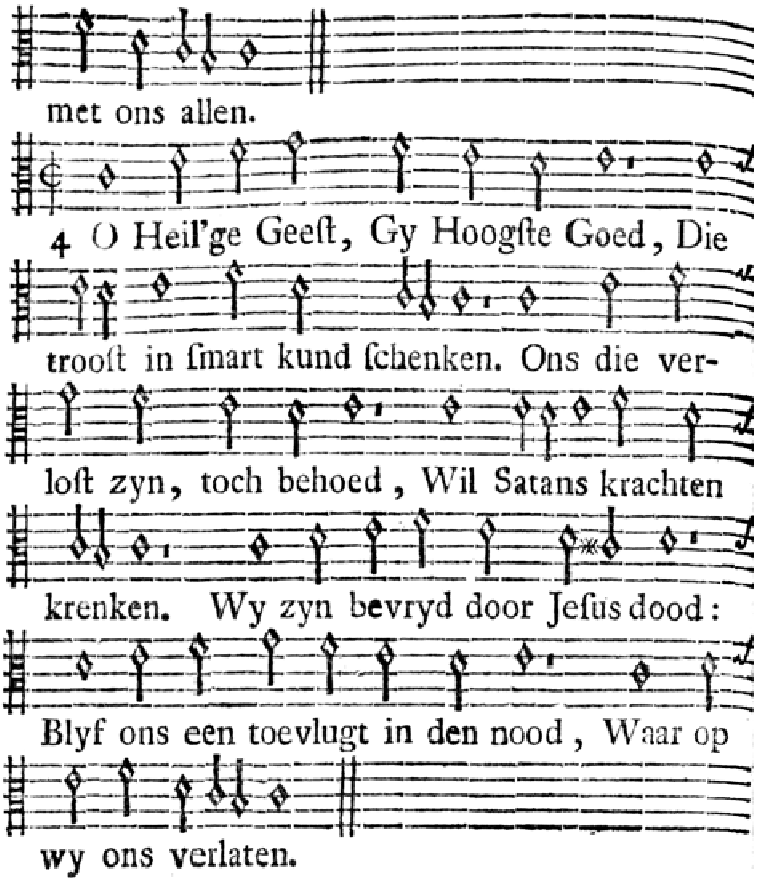

XIX. Lied.
Voize Psalm XXXVI.

1. God lof, de tyd reeds lang verbeid,
't Begin van onze Zaligheid En redding is gekomen: Des Vaders eeuwig eenig Kind, Die met het Menschdom zich verbindt, Heeft 't vleesch nu aangenomen. In Bethlehem, in Davids Stad Is hy, gelyk reeds Micha hadt Voorzegt, als Mensch geboren. Ogroot geluk! was dit niet waar, Het gantsche Mensdom

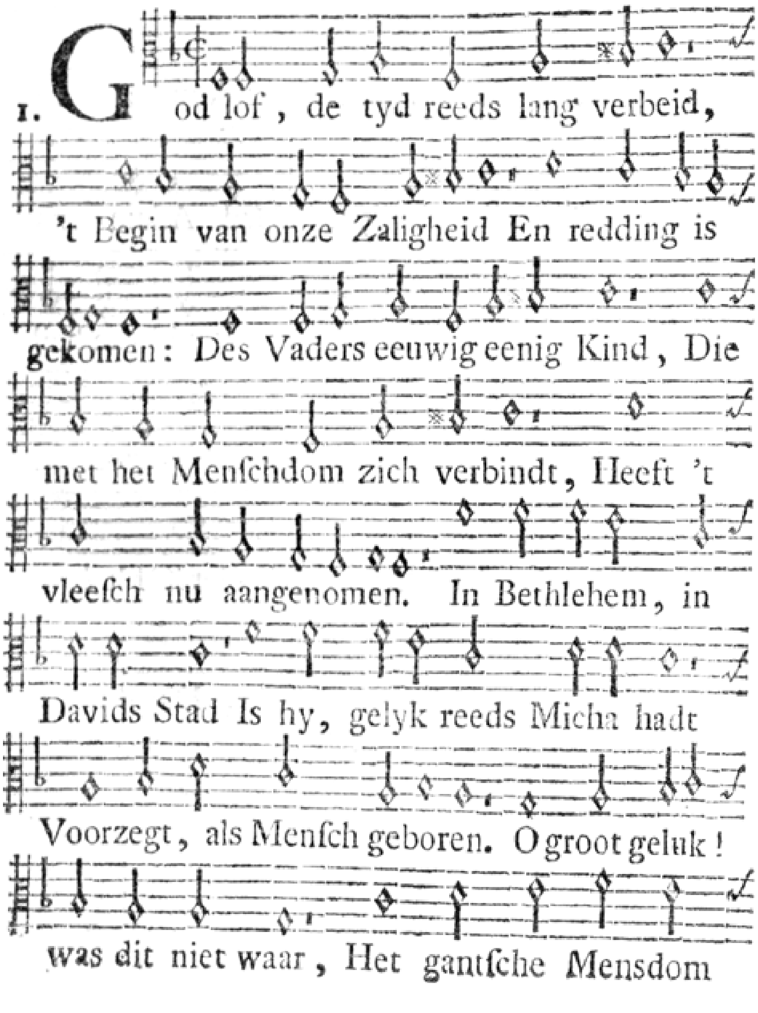

ging te gaar ln eeuwigheid verlooren.
2 Zyn groot gebrek, Zyn arm bestaan,
Brengt ons den grootsten rykdom aan: In
Hem zyn wy geborgen. Had Adam ons
gebragt in nood, En door zyn schuld van heil
ontblood, Die Borg wil voor ons zorgen.
Beschouw Zyn slechte windels niet, Of 't dwaas
vernuft zich daar aan stiet, Die d'Uit-
verkoornen teeder Bemind, de Heerscher
van 't heelal, Die Held, ligt in een beesten-

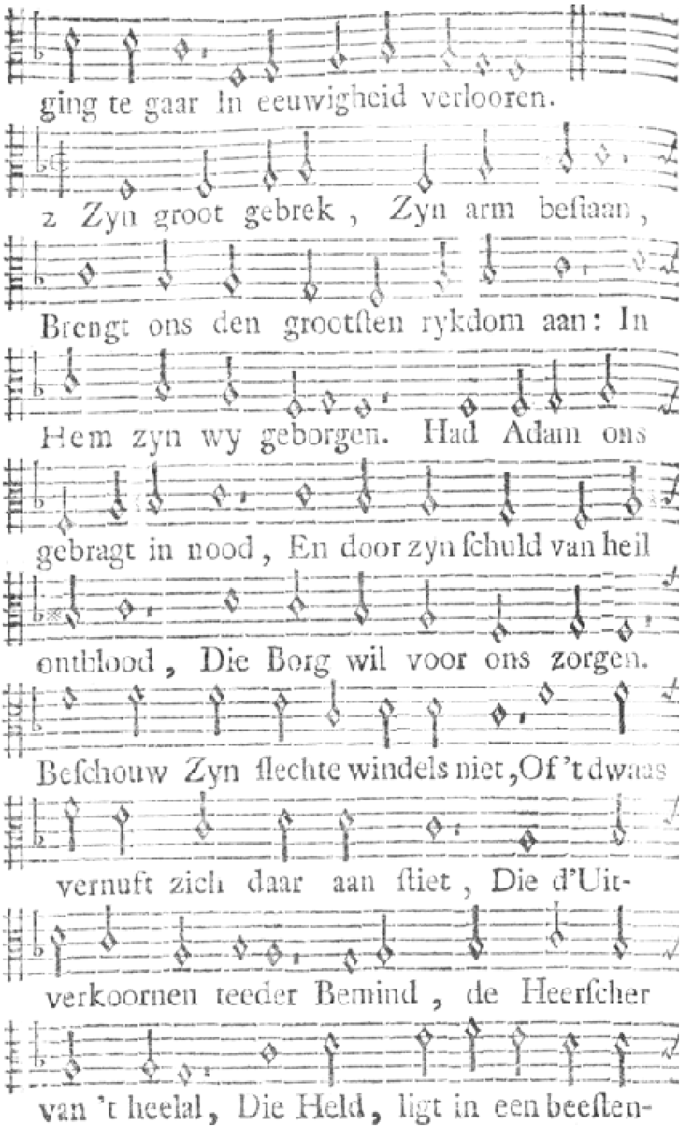

stal, En in een Kribbe neder.
3 Ja Hy die is des Vaders Woord, De
Hooge God wien 't Al behoord, Op Wien
wy vast vertrouwen: Kom, gantsche Wae-
reld, kom hier by, Hier kund gy, dat God
gunstig zy En vol genaad', aanschouwen.
Zyt welkom Driemaal waarde Gast, Zyt wel-
kom Drager van myn last, Myn
Licht, myn Troost, myn Leeven; Wat zal
ik Hooge Majesteit, Myn zalig deel uit

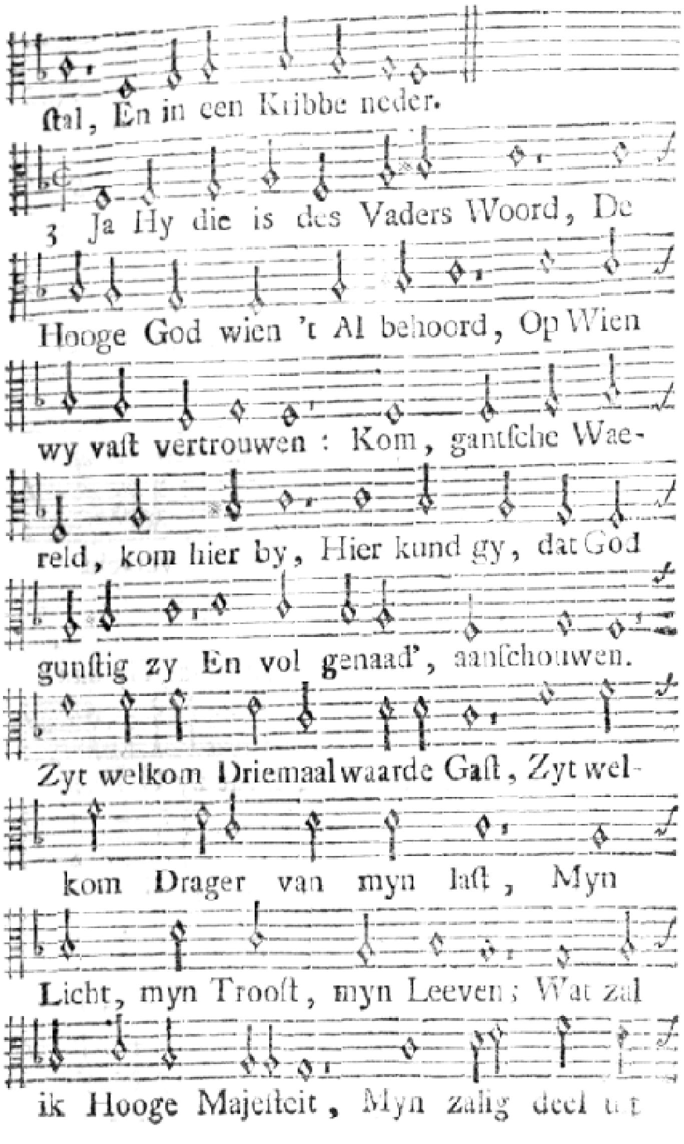

dankbaarheid, Voor U ten offer geeven.
4 'k Geef U my zelven, neem my aan, Wil deeze gift, toch niet versmaan: Kan ik iets anders geven? Gy, die 't heeläl hebt voortgebragt, 't Geringe offer niet veracht
O Springbron van myn leeven. Dat Gy dan aan myn Ziel verschynn', Laat zy U Heer een rustplaats zyn, Kom tot my Hemelkoning, Roei uit myn hart all' ydelheid, Ik heb het, door Uw Geest, bereid U tot een

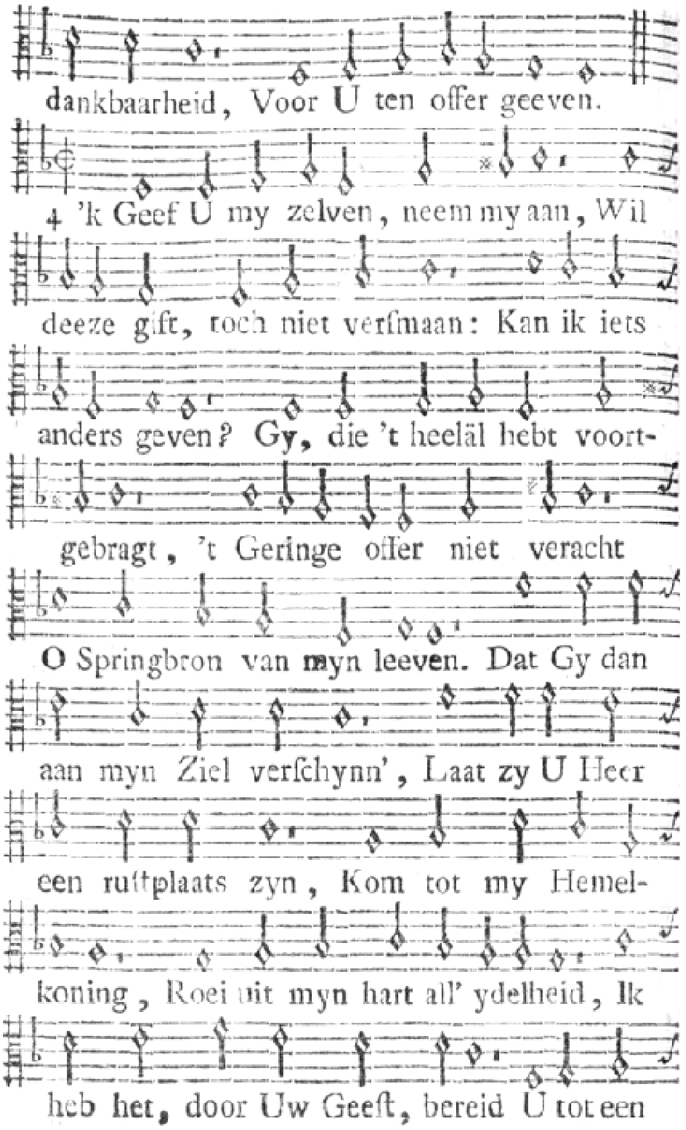

heilge woning.

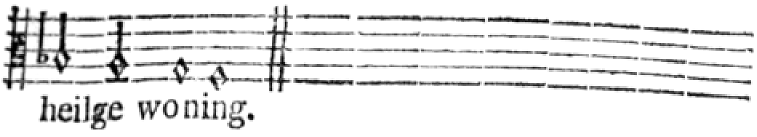

E. Op den Nieuwejaarsdag.

XX. Lied.
Voize Psalm XLII.

1. Wederom een Jaar verdweenen;
D'Eeuwigheid komt nader aan, Sneller
vliegt een pyl niet heenen, Dan myn dagen
ras vergaan. O Jehova Zebaoth, Onver-
anderlyke God, Ach met wat gepaste klan-
ken Zal ik Uwe goedheid danken.

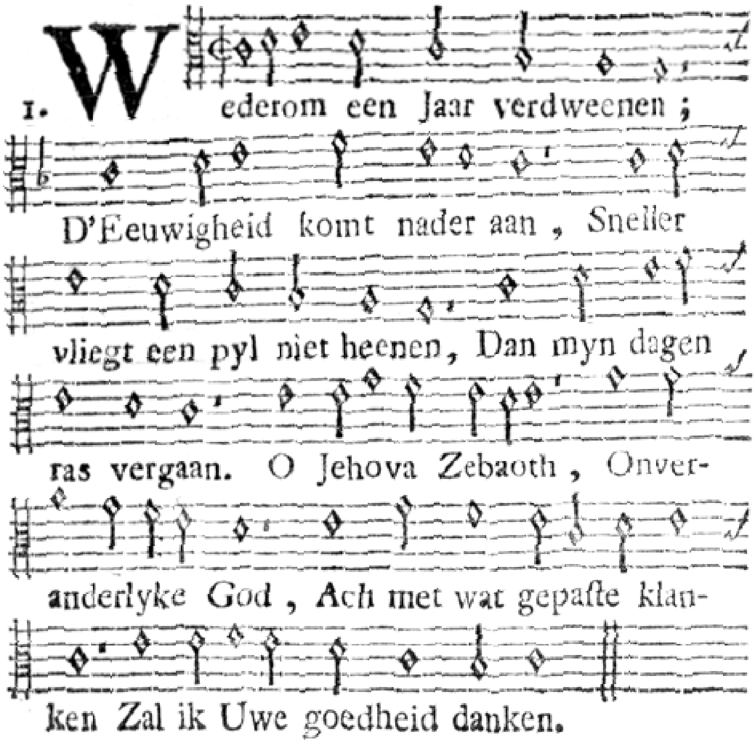

2 Ik verschrik O Magtig Wezen, 'k Word
door angst en vrees bekneld, Want myn bid-
den, zingen, leezen, Zyn met sluymer-
zucht verzeld. Heilig Heilig Heilig Heer,
Seraphynen Kroon en Eer, Wee my, want
ik gaa verloren, Niets bestaat voor Uwen
tooren.
3 'T is toch schrikkelyk te vallen In de
hand van zulk een God, Die regtvaardig
roept tot allen: Niemand dryv met my den

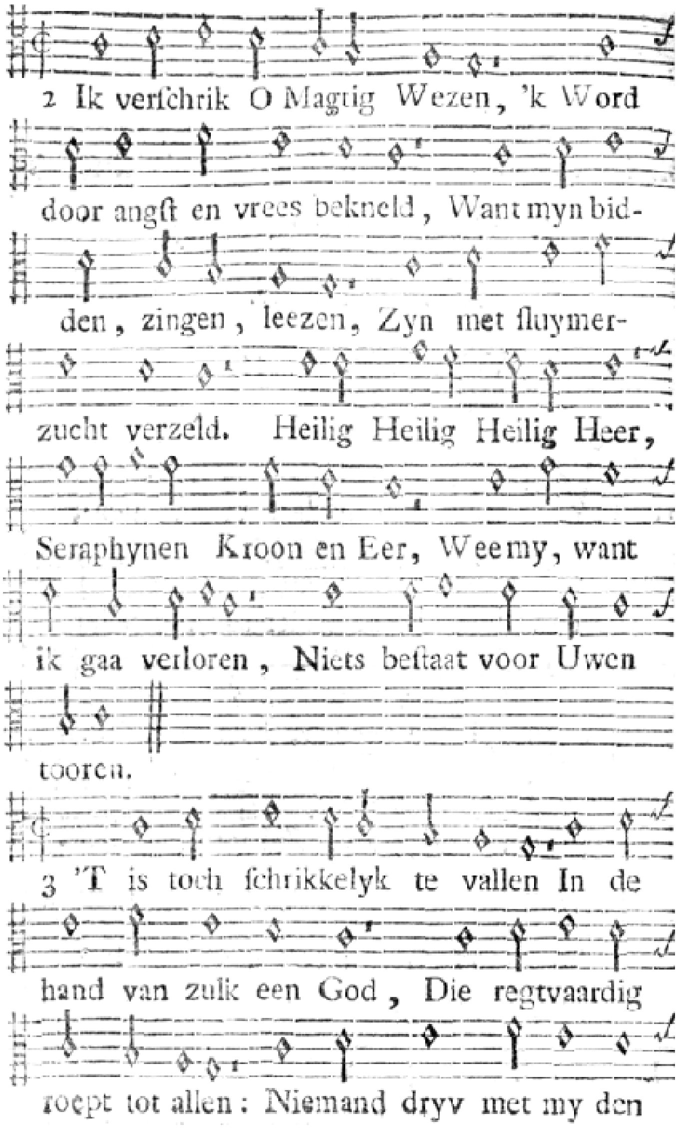

Spot: Dwaalt niet, want al wie dit doet
Zal ik door myn yver gloed, Die in
Eeuwigheid zal blaken, Straffen en te schan-
de maken.
4 Maar Gy zyt ook Heer langmoedig,
Toonend' ons een Vaders hart, Daar Gy,
in den Borg zo goedig Ons bevryt van hel-
sche smart: Ben ik niet in Uwe hand Aange-
teekend, als een Pand Dat Gy eeuwig wilt
behoeden, Wat het helsch gespuis mag

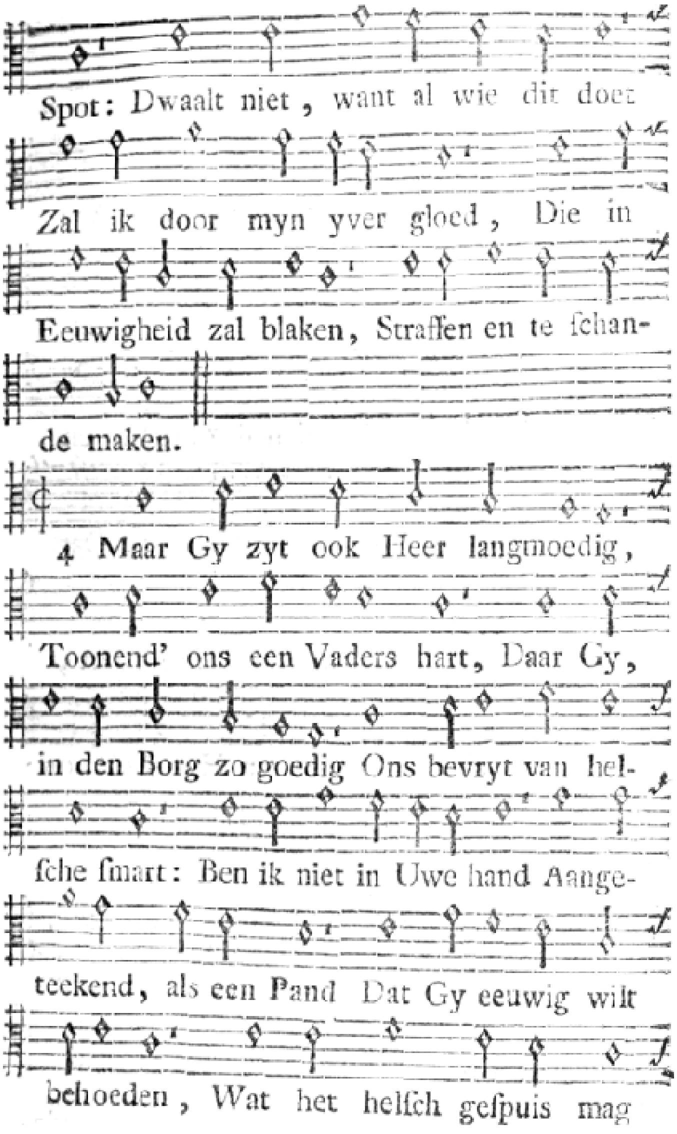

woeden.
5 Wil, myn Ziel, U weder geven Aan den vreê Bemiddelaar, Prys Hem, dankbaar, al Uw leven, Die den dag kroont en het Jaar. Vang een ander Leeven aan, Dat U booven Zon en Maan Opwaards voert, en, na Uw Sterven, Doet een Hemel-kroon beërven.
6 Zal ik dan in deze wooning Noch een tyd lang zyn geplaagt, Gy zult maaken,

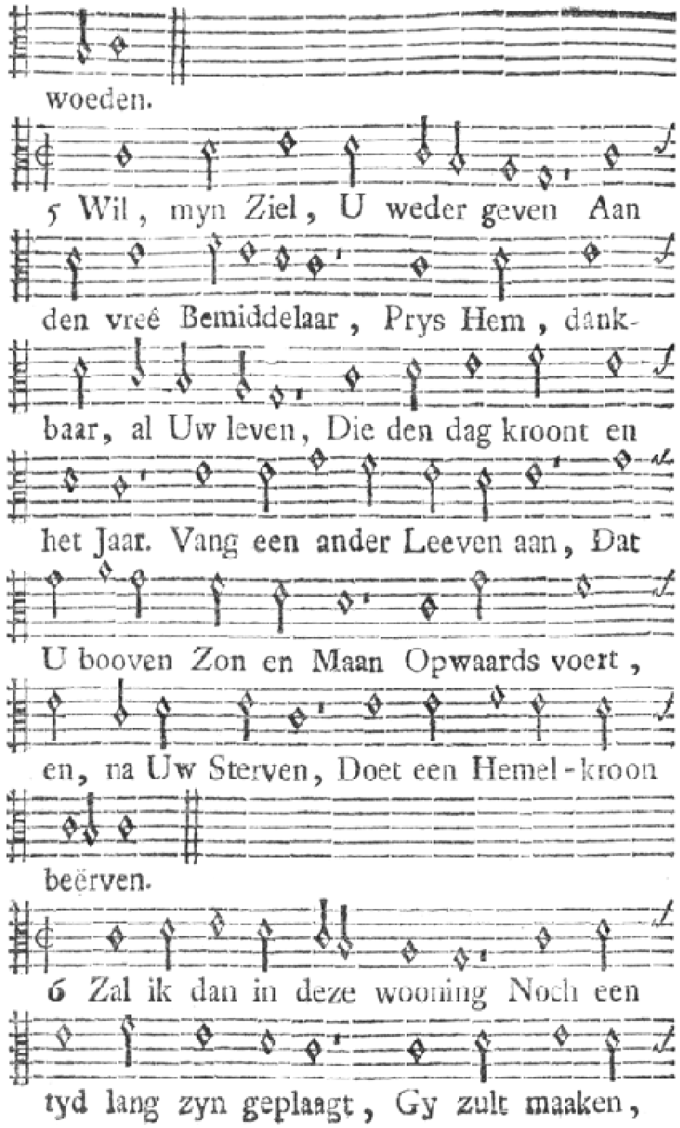

Groote Koning, Dat myn Ziel het willig
draagt: Zet O Heer Uw Hart op my, Jesus
Christus, 'k blyv' U by, 'K Zal op nieuws
my onderschryven, Dat ik U getrouw wil
blyven.
7 Dat van d'avond tot den morgen, Toch
uw Raad steeds voor my waak', Dat geen
twyfelachtig zorgen Tusschen ons ooit schei-
ding maak', Proef myn nieren, keer op
keer, Schik my naar Uw Wil, ô Heer! Zo

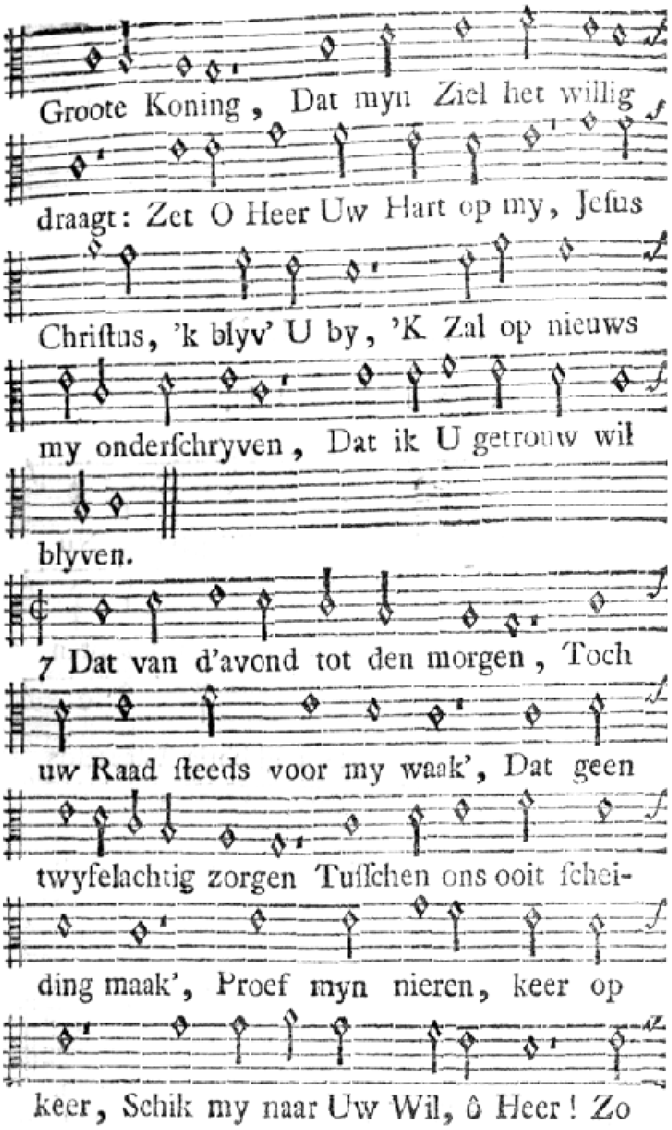

dat ik bestendig waake En 't verderf my nooit genaake.

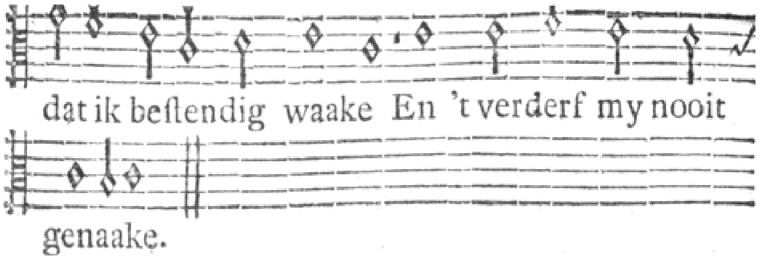

XXI Lied.
Voize Psalm XLII.

1. Help my Jesus, wil my geven, Nu het Jaar zyn loop hervat, Dat myn krachten als herleeven, Om langs 't glibbrig Waerelds pad Voort te treden; laat al 't myn' Aan Uw Zorg bevolen zyn: Schenk ons zegen uit den hoogen, En begunstig al ons poogen.

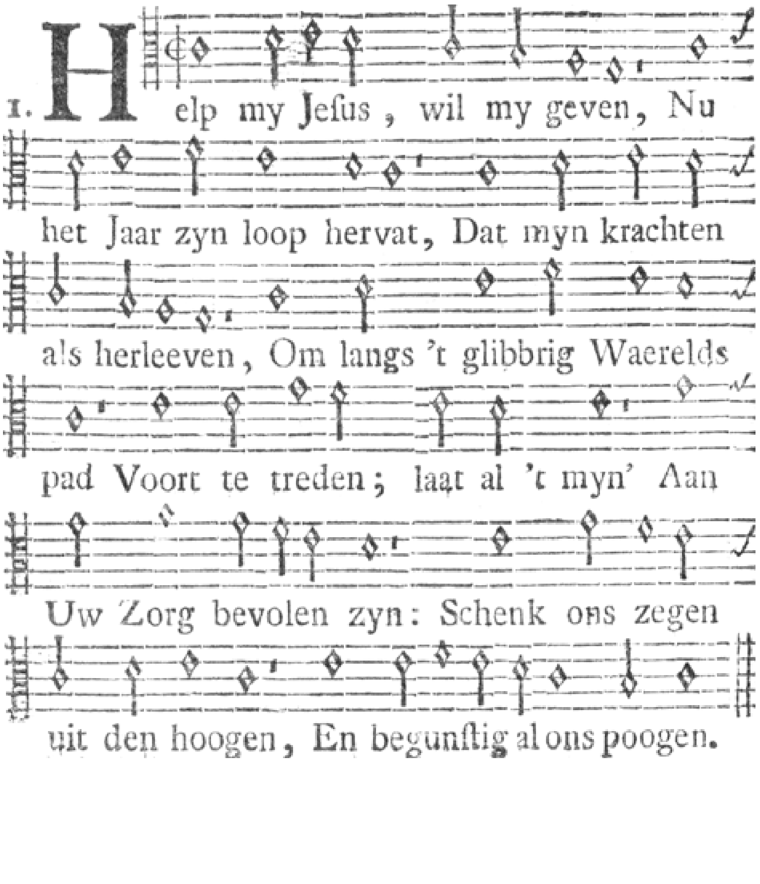

2 Laat dit Jaar Uw Gunst vertellen, Dat ik
walg van 't zondig kwaad, Wil myn kranke
Ziel herstellen, Schenk vergeving op de daad.
Laat ik; als ik overtreed' Straks tot boete
zyn gereed: Want gy kund alleen vergeven
Al wat immer wordt misdreven.
3 Trooft my Heer met Uwe Liefde, Slaa
O God myn schreijen gae. Zie hoe my de
smart doorgrievde, Hoe 'k vol angst en vree-
ze staa, 't Zy ik slaap, 't zy dat ik waak',

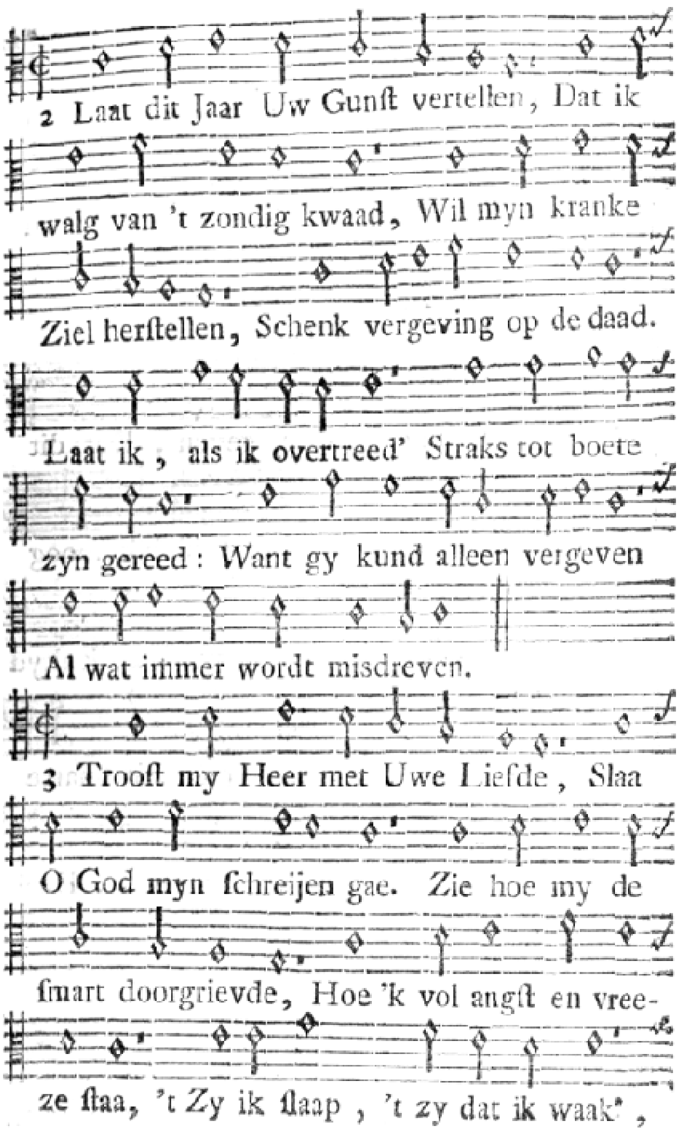

Neem o Heer toch aan myn zaak. Sterk m' in angsten die my kwellen, Laat my dood noch zonde knellen.
4 Heer wil my genade geven, Dat dit Jaar my heilig zy, En ik Christelyk moog leeven, Onbesmet van huichlary, Dat ik altyd vreedzaam leev', Niemand reên tot smarte geev': En dat ik, reeds hier beneeden, Deel in Uwe Zaligheden.
5 Laat my vrolyk al de dagen Leeven van

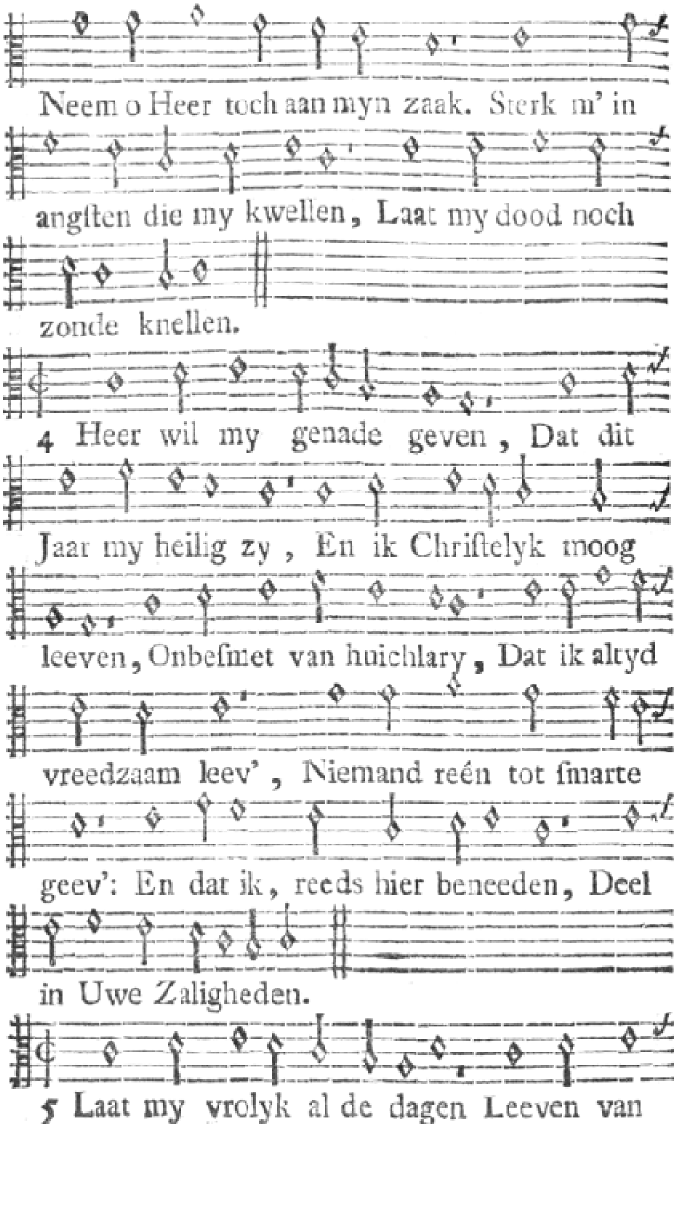

dit nieuwe Jaar: Wil my op Uw handen
draagen; Onderschraag my in gevaar: Staa
my by in allen nood, Wyk van my niet in
den dood, Laat my vrolyk aan U kleeven
Als ik scheid uit 't Aardsche leeven.

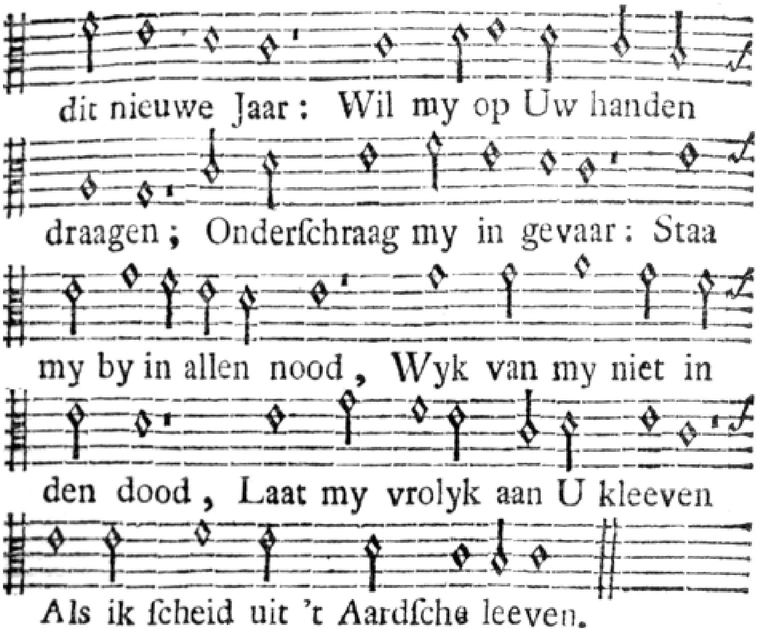

XXII. Lied.
Voize Lied LXXXII.

1. Wel aan geliefde Christen Schaar
Vergader saamen, help elkaar, In God den
Heer te pryzen: Verhef de Ziel, ontsluit

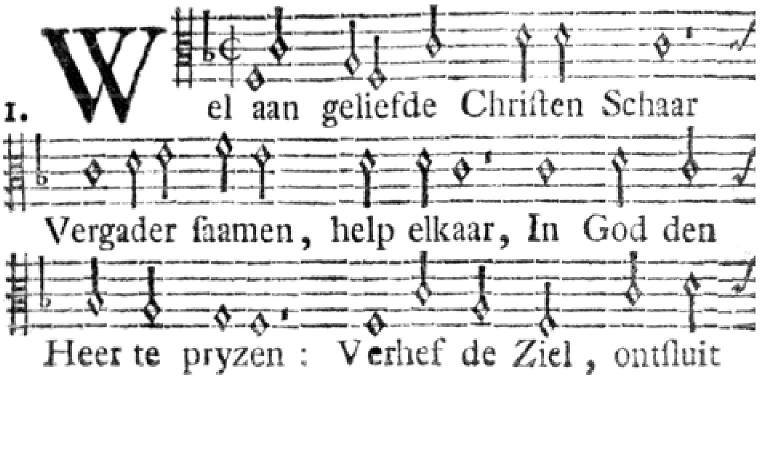

den mond, Dank Hem verheugd uit 's har-
tengrond, Gy moet Hem eer bewyzen: Hy
doet Zyn goed, Ons aanschouwen, Wy ver-
trouwen; 't Heil zal weder, Uit den Hemel,
dalen neder.
2 Hy schenkt ons weer een ander Jaar, Wy
zyn behoed in veel gevaar Met Vaderlyke
zorge. Uw lof, o Jesus, zy verbreid, Dat
Gy den Mensch uit teederheid Geworden
zyt ten Borge, Zoek saam Zyn Naam Door

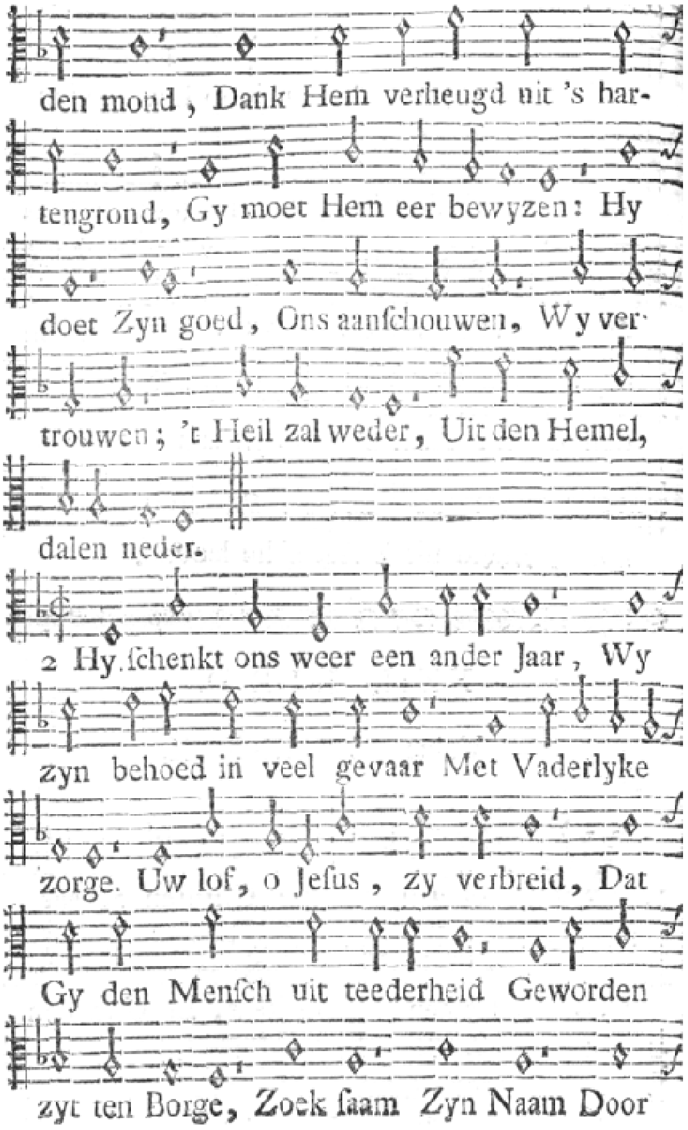

Gebeden Op dit heden En wil wenschen
Een goed Jaar den Christen Menschen.
3 O nooit volprezen Hemelheer, Uw Heil
dit Jaar aan ons vermeer, Laat toch Uw Ze-
gen vlieten, Op Uwe gantsche Christen Kerk,
Met Uw Genade krachtig Werk; Laat ons
voortaan genieten Vryheid, Blyheid, Stort
Uw Zegen, Als een regen Op de landen,
Dek ons door Uw magt'ge handen.
4 Dat Goedheid zy aan trouw gehegt, Dat

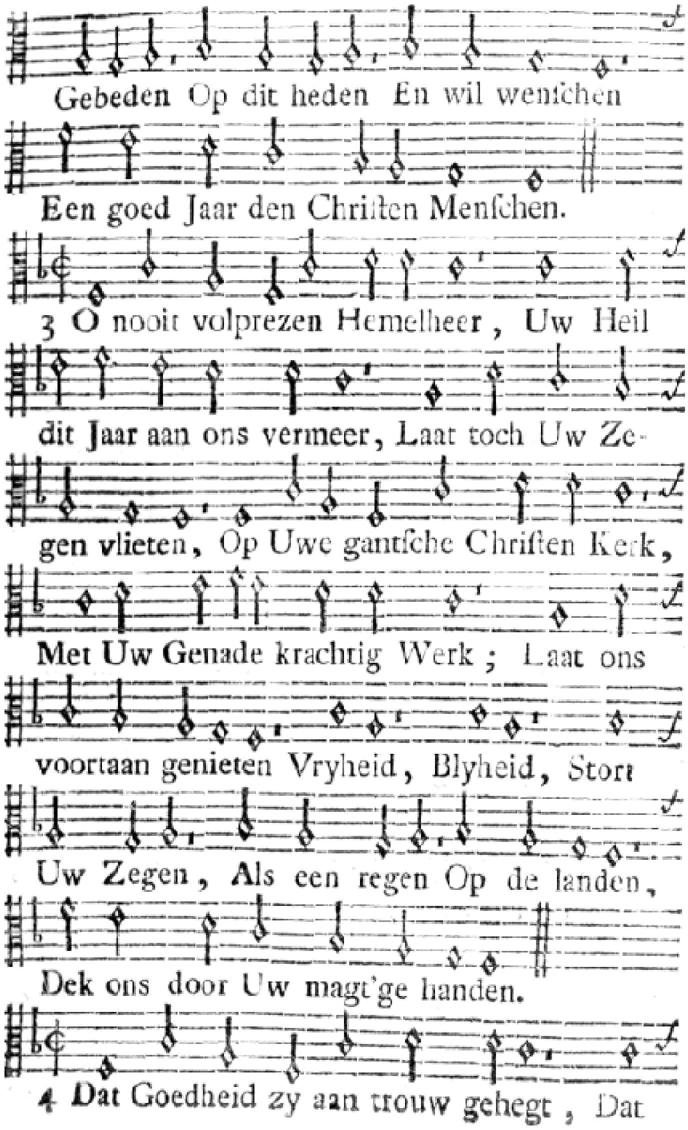

Waarheid groey', dat Vreed' en Recht El-
kand'ren minzaam groeten. O Heer, door
Uw mildadigheid Zy 't gantsche Land veel
heils bereid, Doe ons Uw Gunst ontmoeten.
Ai keer, O Heer! Tot ons weeder En daal
needer Uit den hoogen, Dat w'Uw Goedheid
smaaken mogen.

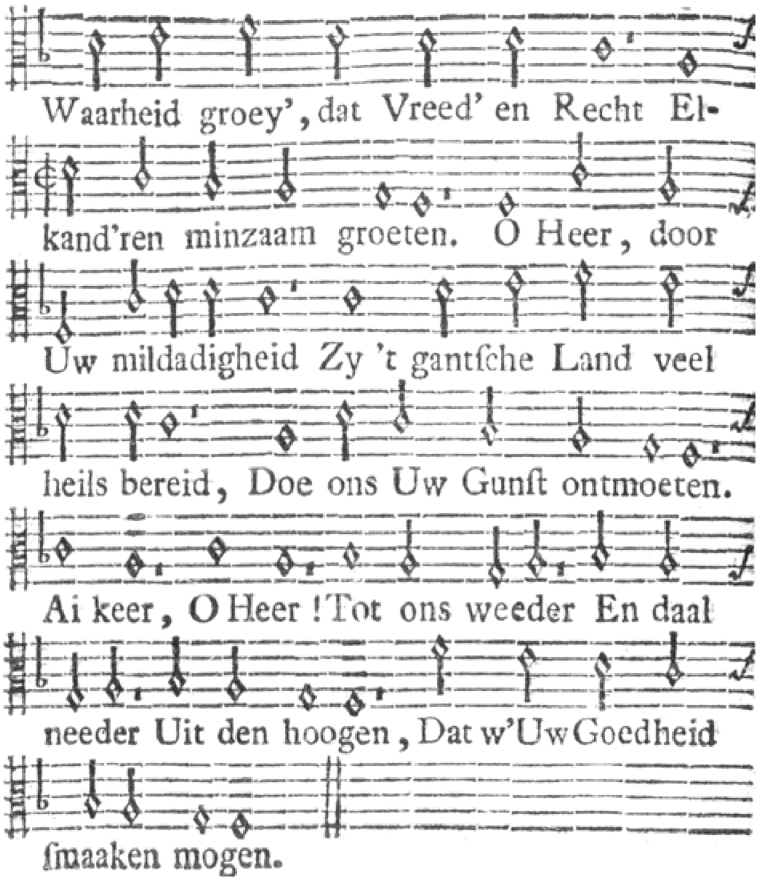

Deeze volgende Vaersen kunnen ook op Biddag, en anderzints, gezongen worden.

5 O Hooggeduchte Majefteit, Uw Zegen

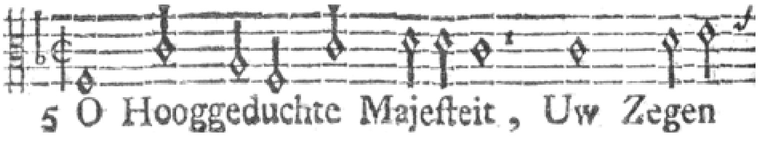

rust' op d'Overheid, Schenk ons getrouwe Rech-
ters; Dat zy met wysheid, vlyt en moed,
Beschermen 's Burgers eer en goed, Schenk
vroome twist beslechters. O Heer Geef meêr
Trouwe Preekers, Kwaat-verbreekers, Die
met gaaven Van den Geest uw Waarheid
staaven.
6. In ieders Huis en Huisgezin Keer met den
Vreed' en Zegen in, Geef liefde den Ge-
trouwden. Uw Geest bewaar de teedre

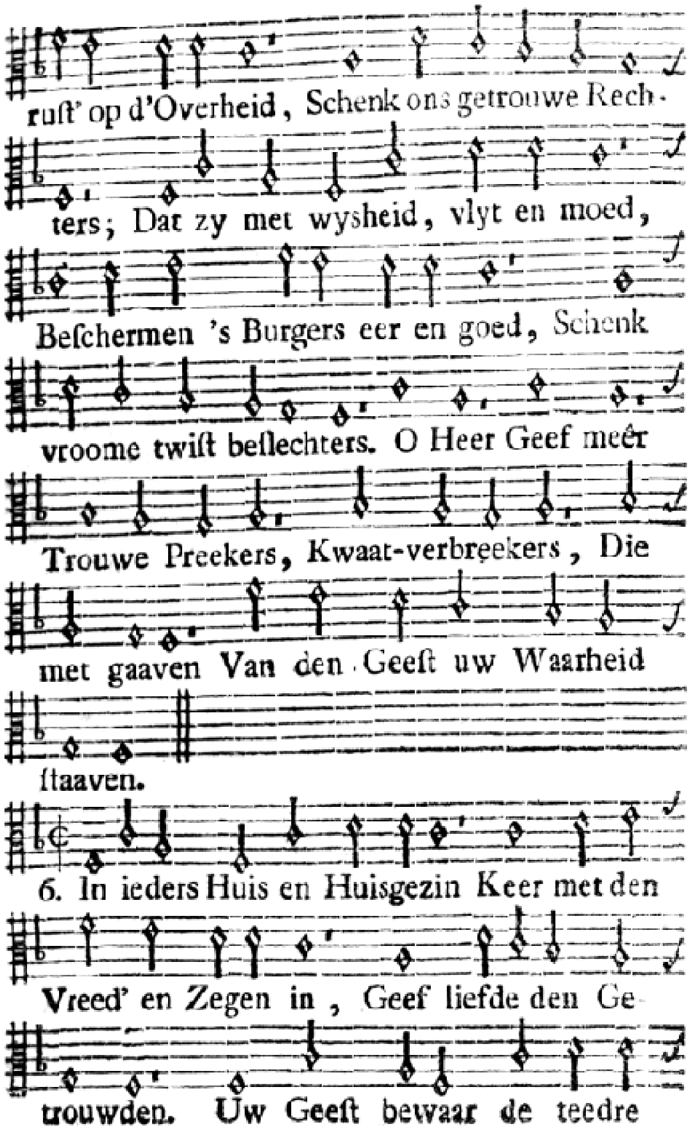

Jeugd In Kuisheid en oprechte Deugd, Dek
't gryze hooft der Ouden. O Heer Zie neêr
Ook op d'Armen Met erbarmen, Wil hun gee-
ven Spys en drank om van te leeven.
7 Dat Waarheids held're Zonneschyn Bestraal
die op den dwaalweg zyn, In dikke Duis-
ternissen. Breng tot Uw Kerk en Dienst,
ô Heer, En leid hen in Uw reine Leer, Die
't spoor der Waarheid missen. Dat zy, Uw
bly Vader noemen, Jesus roemen, Als hun

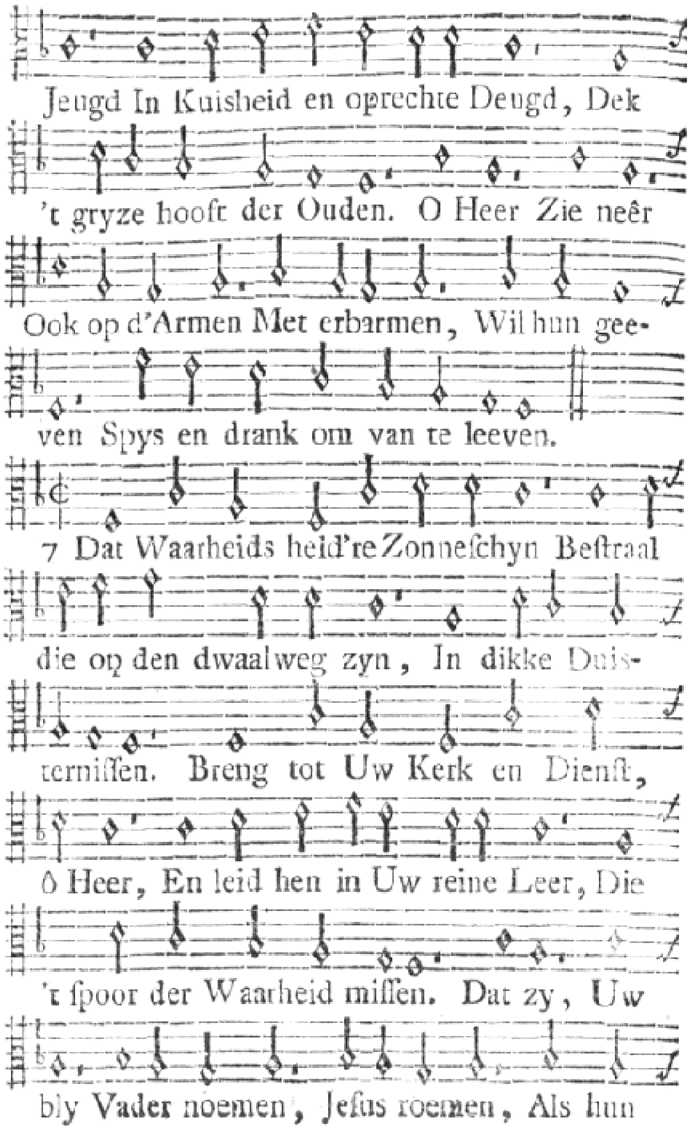

Voorspraak, En hun heil en leevens oorzaak.
8 Ach Heer, geef ons naar Uw Verbond
Een nieuw Gemoed een reinen mond, Geef
nieuwe kracht en leeven, Op dat all' onze
leevenstyd, Aan Uwen dienst zy toegewyd,
En w'ons U overgeeven. Uw Geest, Wil
meest, Ons bewerken, En versterken Onze
harten, Als wy zyn omringt van smarten.
9 O Jesus hoogste Majesteit, Uw Kerk be-
staa in eeuwigheid, Wil altyd voor haar

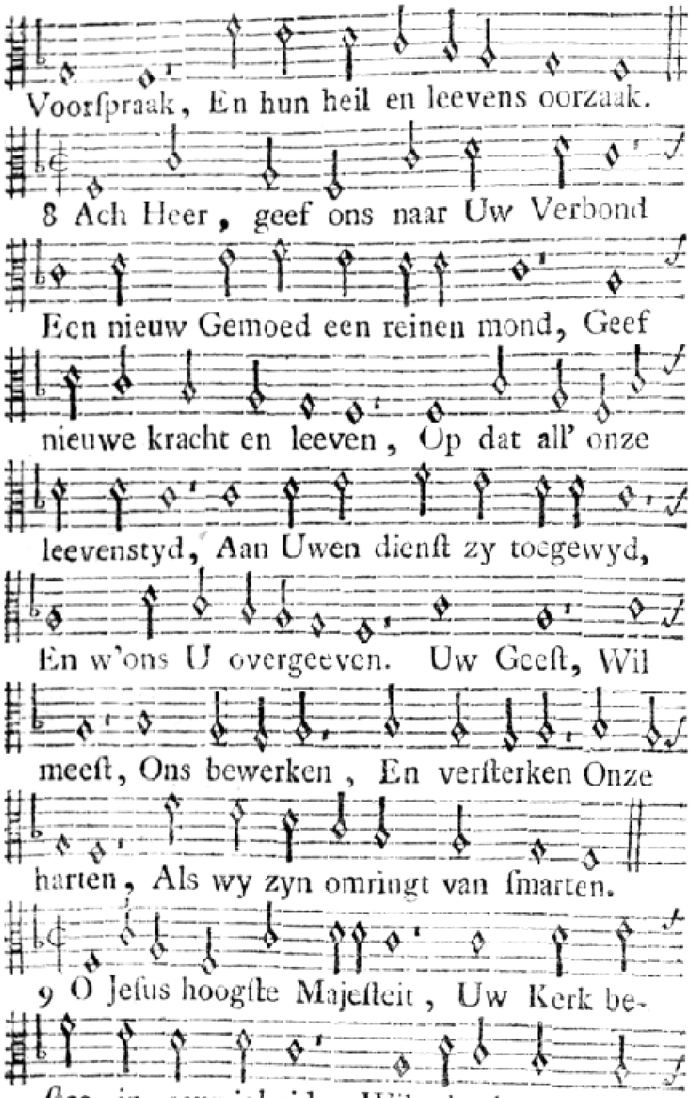

stryden. Behoud ons by uw zuiver Woord,
Schenk ons Uw heil, dat w'ongestoort Uw
Grooten Naam belyden. Tot wy, Eens
vry Van de banden, Zond en schanden, U,
hier booven, Eeuwig voor Uw Goedheid
loven.
10 Zingt Hallelujah al gelyk, Zegt, onzen
God behoort het Ryk, Hem moet men eeu-
wig eeren; Hy heeft het alles wel gedaan;
Hy bragt de Zaligheid ons aan, Lof zy den

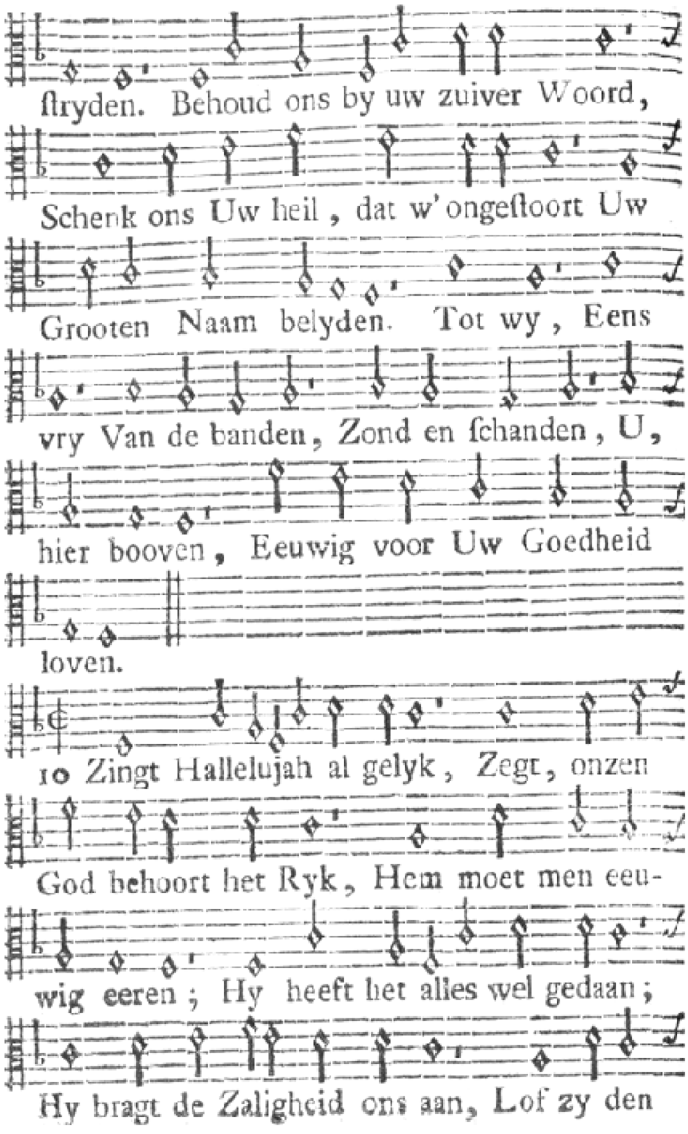

Heer der Heeren: Krachtig, Magtig,
Wonderbaarlyk, Is Hy waarlyk, Wil Hem
pryzen, En met Lofzang eer bewyzen.

F. Lydens Gezangen van het Lyden en Sterven onzes Heilands.

Zuchten tot den Gekruischten Heiland.
XXIII. Lied.

O Lam Gods dat onschuldig Aan 't
kruischhout hebt geleden, Gy droegt geheel ge-
duldig Uw haat'ren bitterheeden, Wy wa-
ren wis verslonden, Had Gy niet voor de

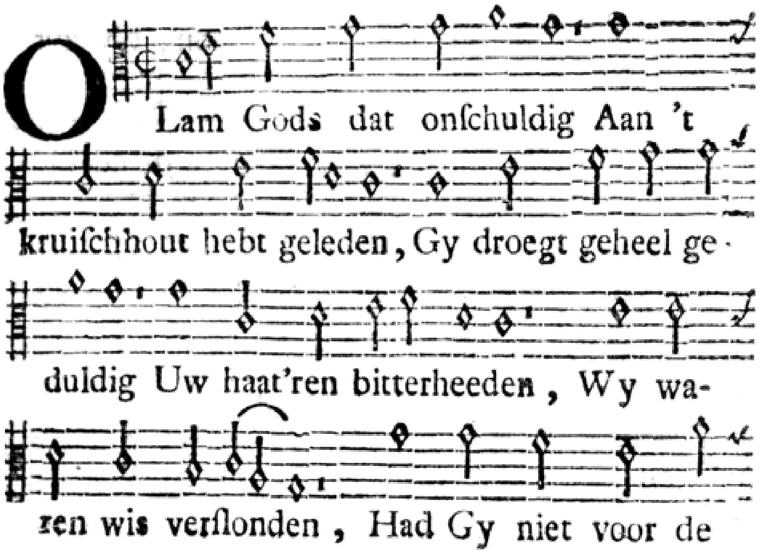

Zonden Betaald, ô Jesus staa ons by.

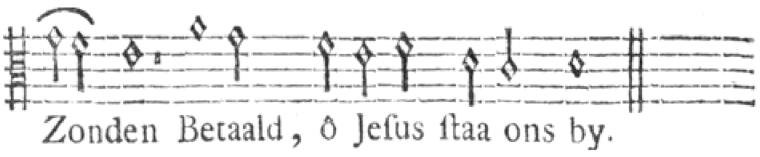

De Geschiedenissen en heilvruchten van Christus Lyden, uit de vier Euangelisten.
Of Het Oude Lied *O Mensch beween uw zonden groot*, verbetert.
XXIV. Lied.
Voize Psalm XXXVI.

1 O Jesus Gods geliefde Zoon, Gy zyt
van 's Hemels hoogen Troon Op Aarde neérge-
komen. Gy hebt ons 't zalig Ryk bereid,
En, enkel uit barmhartigheid, De Mensch-
heid aangenomen. Door zelf te worden arm

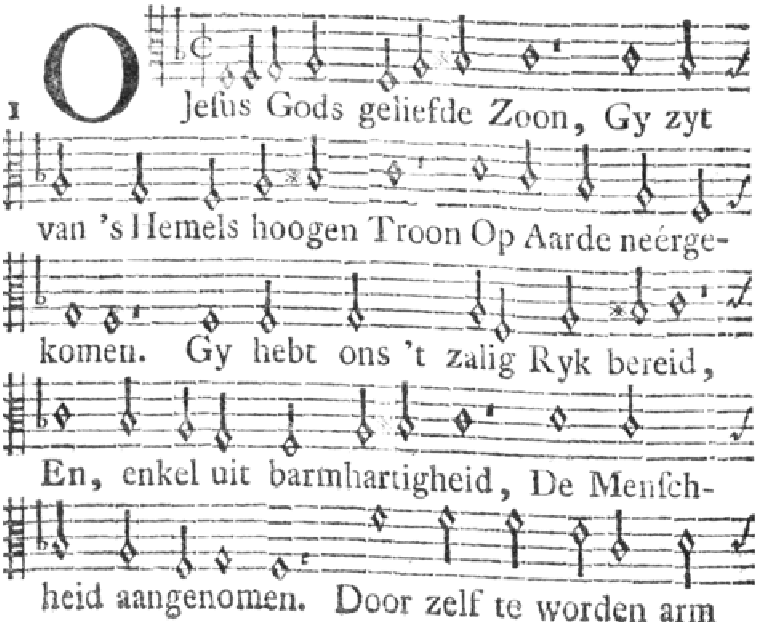

en naakt Hebt Gy ons eeuwig ryk gemaakt,
En steeds in smert gewandelt. Een ieder
boodt g'uw dienst, Heer, aan, En Gy, als
hadt Gy kwaad gedaan, Werdt staâg van elk
mishandelt.
2 Gy leed ook buiten in den hof Voor onze
Zonden, daar G' in 't stof, Doorangst, werd
neergeslagen. Op dat wy al ons zondig kwaad
Niet zouden, zonder troost en raad, In eeu-
wigheid beklagen. Daar streed Gy tegen 's doods

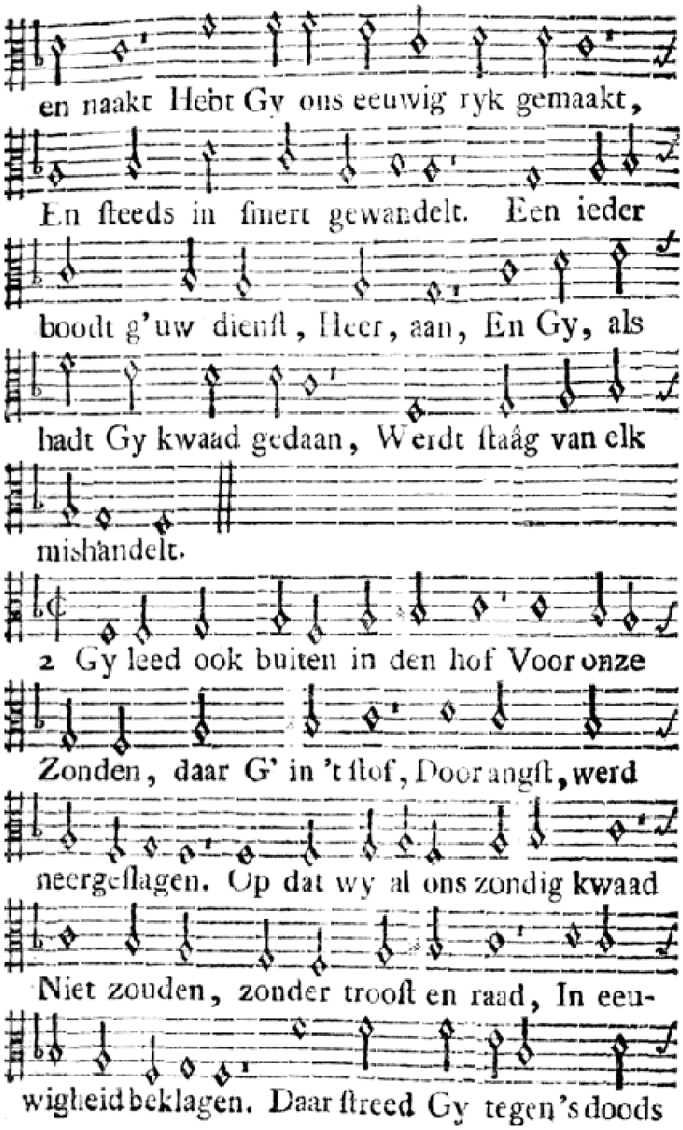

geweld, Schoon U, het bloedig zweet, ô
Held, Door angst werd uitgedrongen; Op dat
de doodsangst onze Ziel In 't sterfuur niet
te bitter viel, Hebt Gy den dood be-
dwongen.
3 En Judas, die zich noemd' Uw Vrind,
Heeft, door geldgierigheid verblind, Uschan-
delyk verraaden. Op dat gy naamt in Vriend-
schap aan Ons, die zoo vaak, door gruwel-
daân, De trouw met voeten traden. En

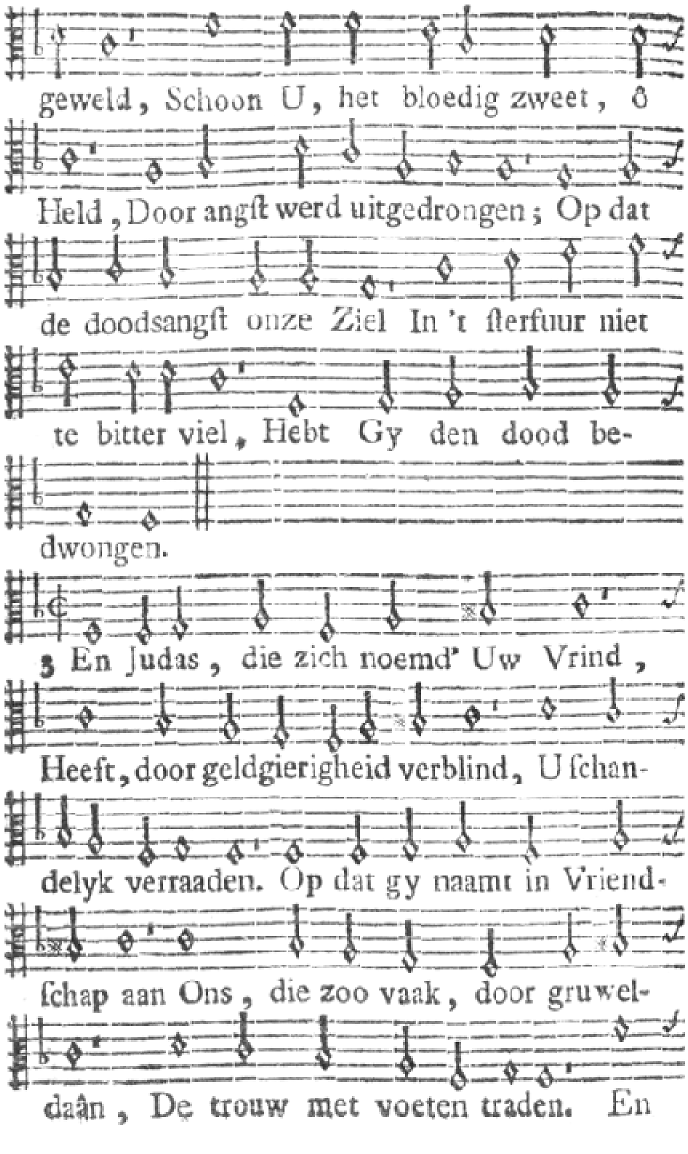

daar op werd Gy gansch en gaêr Omringt door Uwer haat'ren schaar, Gebonden en ge-vangen; Op dat w', uit 's duivels strik ge-leid De waare vreugd en zekerheid, Door Uwe kracht erlangen.

4 Uw Jongers vloden van U heen, Ook Pe-trus, door de vrees bestreên, die, eer de haan noch kraaide. U driemaal loochend', ons ter leer', Om vast te houden aan u, Heer, Schoon 't ook een stormwind waaide. Doch

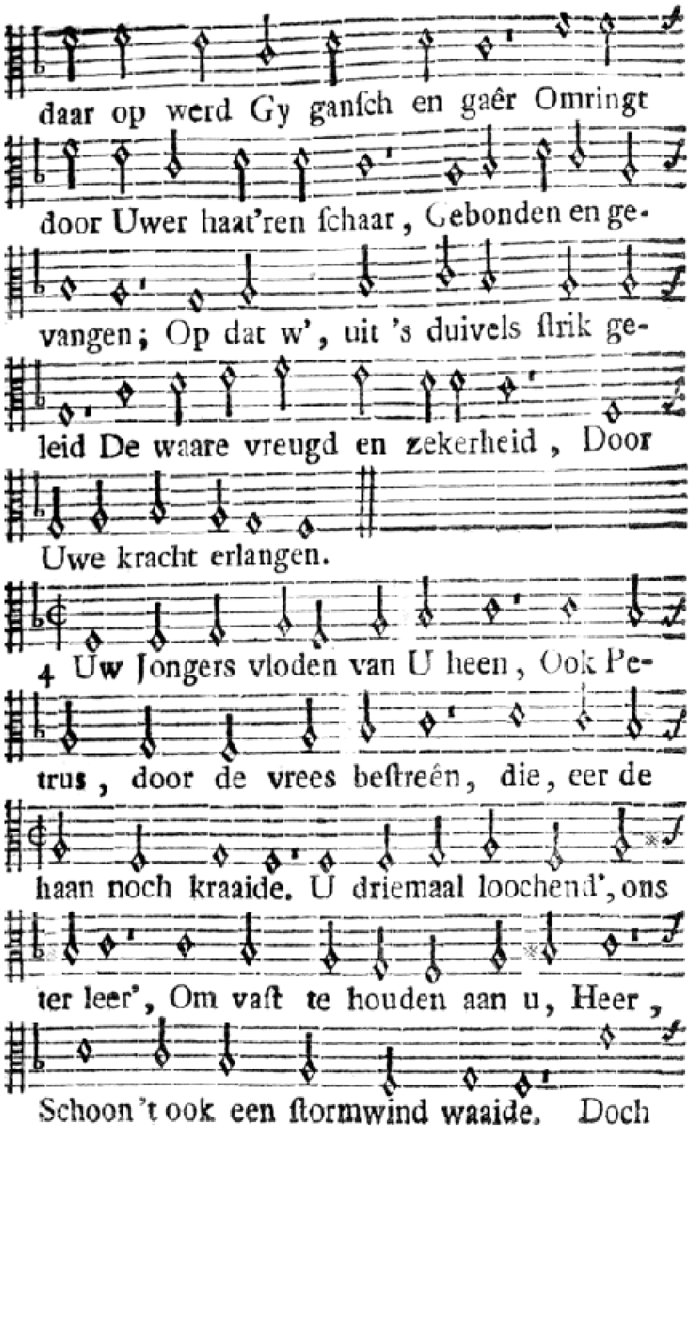

als Uw oog op Petrus zag, Daar hy in angst gedompelt lag, Waard Gy hem, Heer, genadig: Op dat geen schuld, hoe zwaar en groot, Een, die tot Uwe liefde vlood: In eeuwigheid beschadig'.
5 Gy werdt, verheeve Majesteit, Tot veelen Rechters heen geleid, Niet zonder moeilykheden. Op dat wy door des duivels magt Niet wierden in de hel gebragt, Daar duldloos pynen leden. Gy werdt, Oneindig Groo-

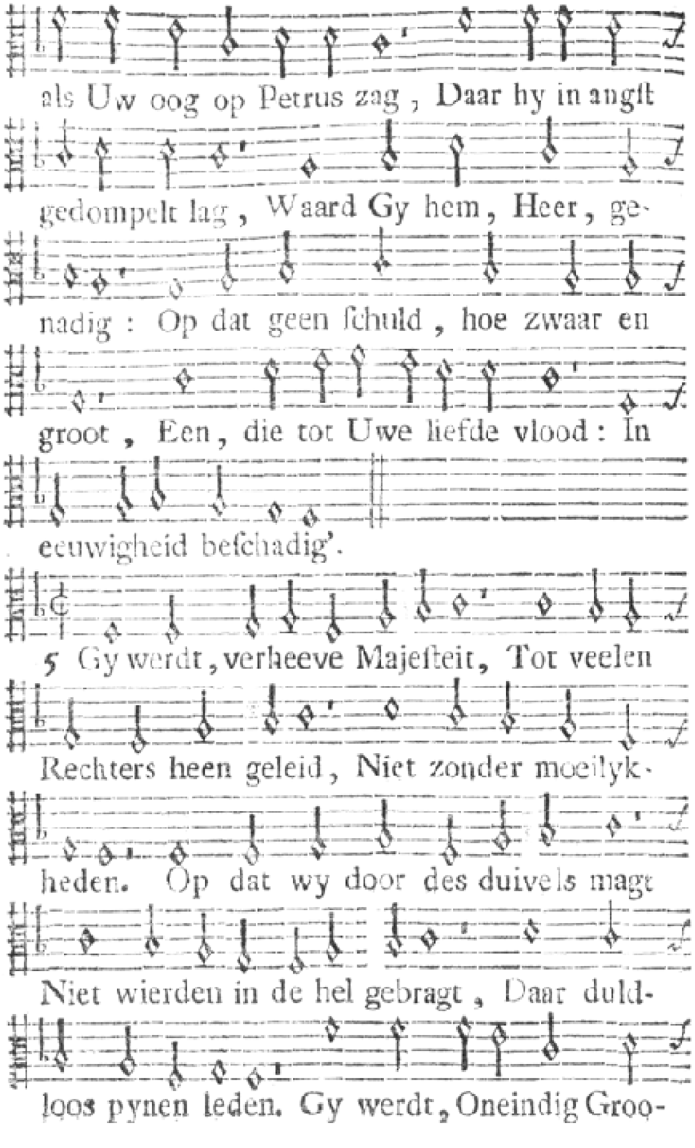

te God, Gehoond met schimp en smaad en
spot, Geslagen en bespogen; Op dat G' ons
vry van smaad en schand, Met God ver
zoend, ter eere stand, Eens Eeuwig zoud ver-
hoogen.
6 Men heeft by al dien hoon geen woord,
O Heer, uit Uwen mond gehoord, Hoe
wreed men U mogt plaagen. Op dat wy niet
voor Gods gericht Verstomt, berooft van
alle licht, Voor eeuwig strafse draagen. Eerst

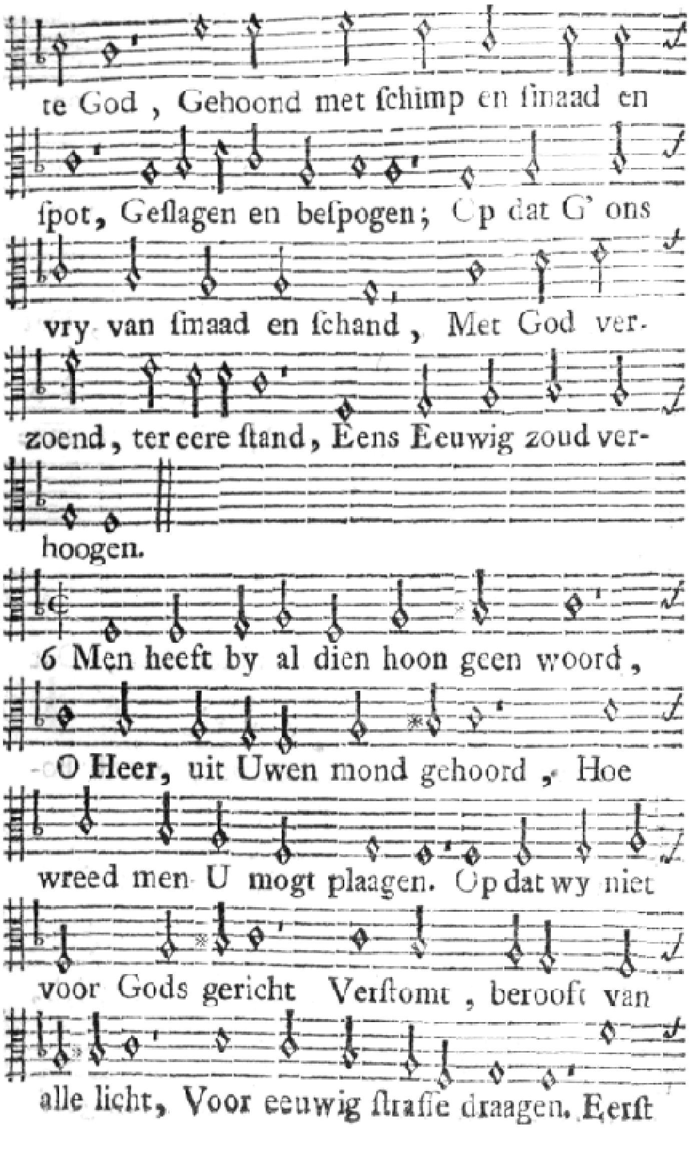

gaf Pilatus U die eer, Dat hy in U, on-
schuldig, Heer, Geen misdaad hadt gevon-
den. Zoo dat ons hart erkent en roemt, Dat
Gy ten onregt zyt gedoemd, Alleen om onze
zonden.
7 Der Jooden haat zoo bitter was, Dat
zelvs de Moorder Barabas, werd bo-
ven u gekoren. Op dat wy eens in
't Hemelryk, Het Seraphynendom gelyk,
Uw Roem en Lof doen hooren. Men gees-

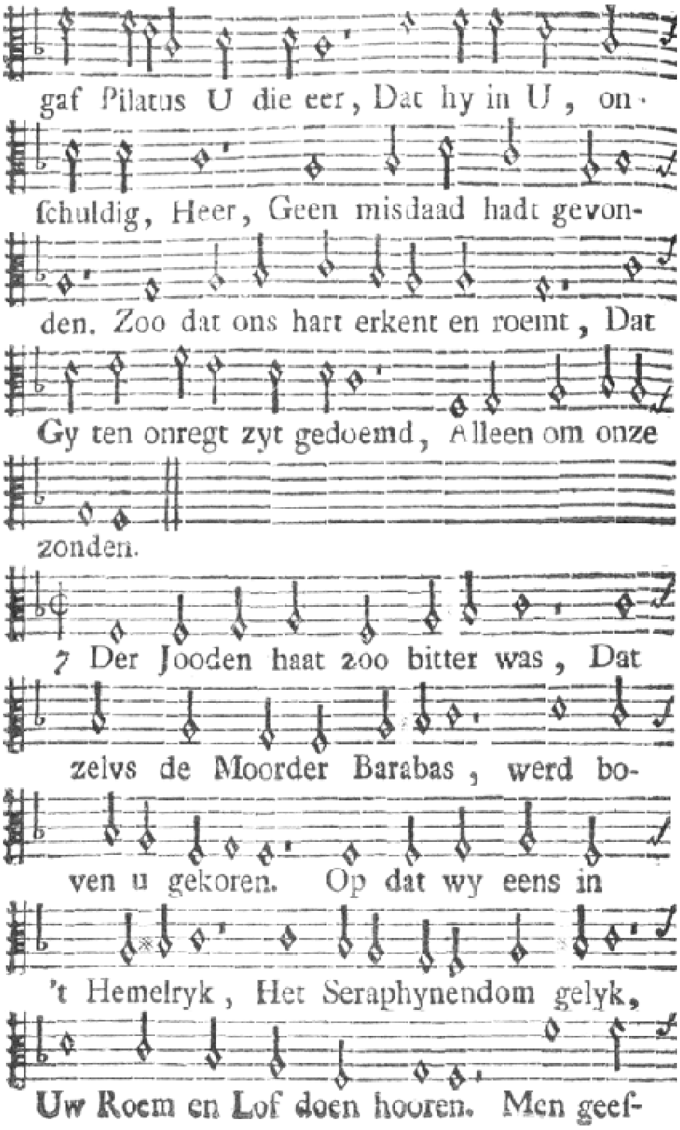

seld' U, (ô euvelmoed!) Zoo dat, ô Borg,
Uw dierbaar bloed Is uit uw lyf gevlooten,
Dus hebt G', op dat wy, vry van pyn,
Van smart en striemen mochten zyn, Uw
kostlyk bloed vergooten.
8 Pilatus die 't geduld verloor, Steld U der
Jooden Schaar dus voor; 'Wild hier den
Mensch aanschouwen: Op dat wanneer het
boos geweld Des Satans ons ten schouwspel
stelt, Wy op Uw hulp betrouwen. Noch

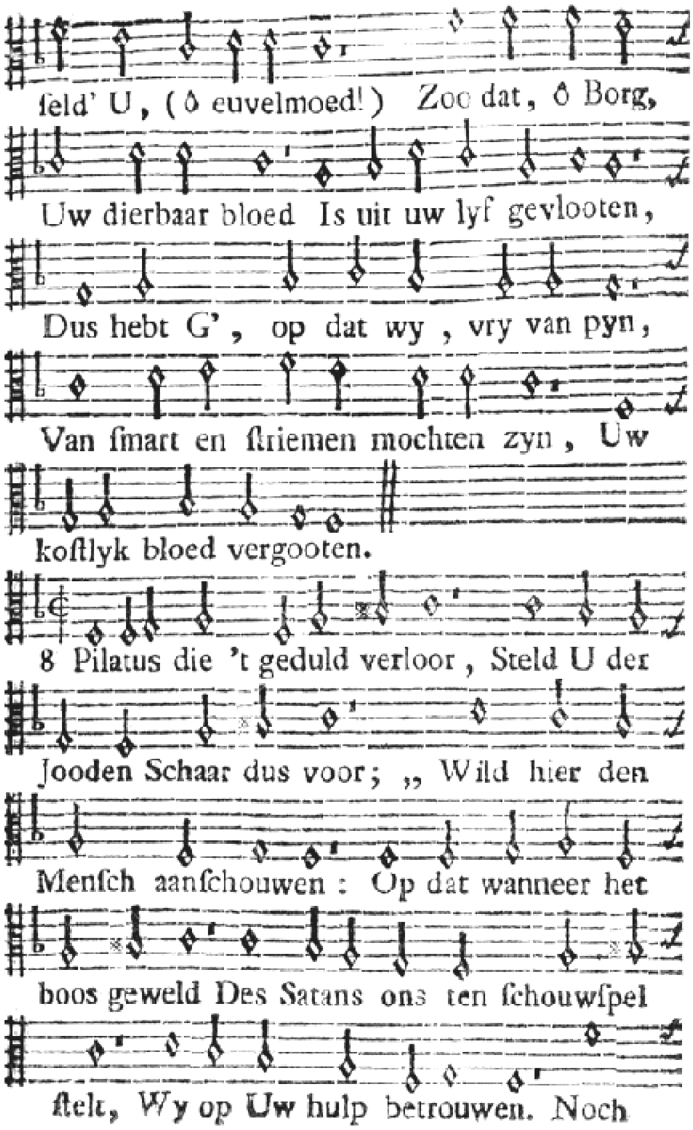

groeit 'der Jooden gramschap aan: Al hebt Gy
God noch Mensch misdaan, 't Doods vonnis
wordt gestreeken, Op dat G' ons in den
Jongsten dag, Hoe zeer de helvorst woeden
mag, Voor eeuwig vry kond spreeken.
9 Eer U de boosheid bragt ter dood, Heeft
z' U van kleederen ontbloot, Tot meerdring
van Uw lyden. Op dat G' Uw Volk eens
mogt bekleen En met Uw Borggerechtig-
heên Bedekken en bevryden. Men drukt en

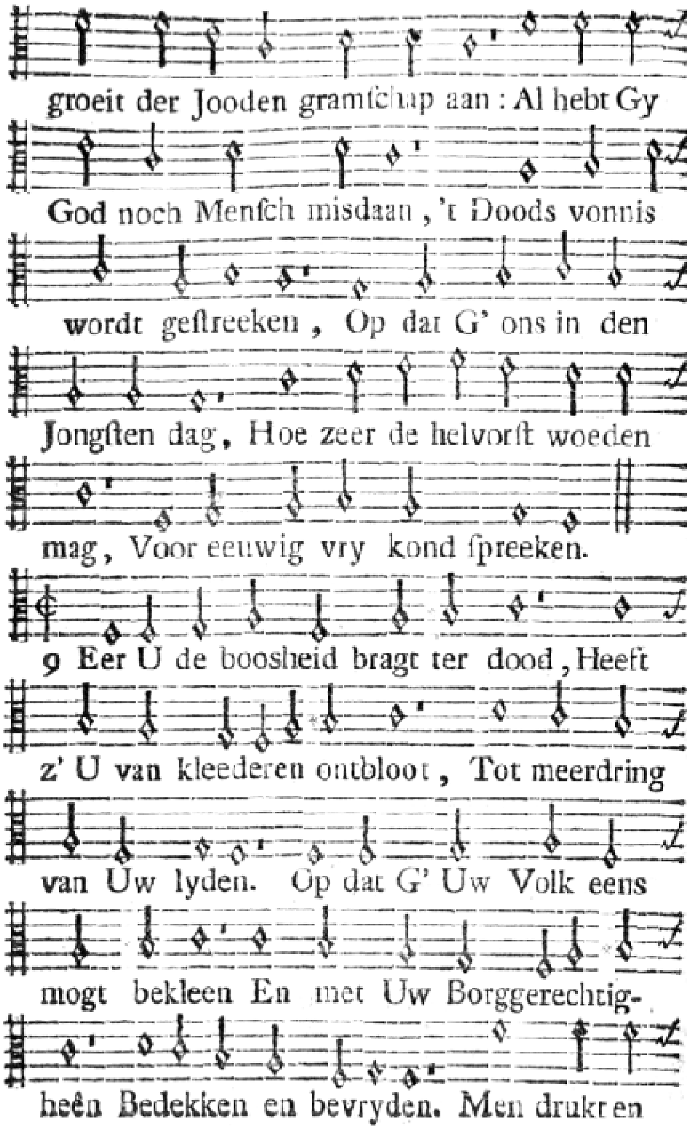

pynt tot meerder hoon, Uw Schedel met
een doorne kroon, Dus woud G' aan ons
bewyzen, Hoe Gy de Kroon der heerlyk-
heid Ons had door Uwen dood bereid,
Waar voor w' U eeuwig pryzen.
10 Gy moest, schoon moed' en afgemat, Het
Vloekhout zelvs door Salems Stad, En
naar den Kruisberg, dragen. Op dat wy
konden heenen gaan Verlost van zon-
den, onbelâan van wel verdiende plaagen.

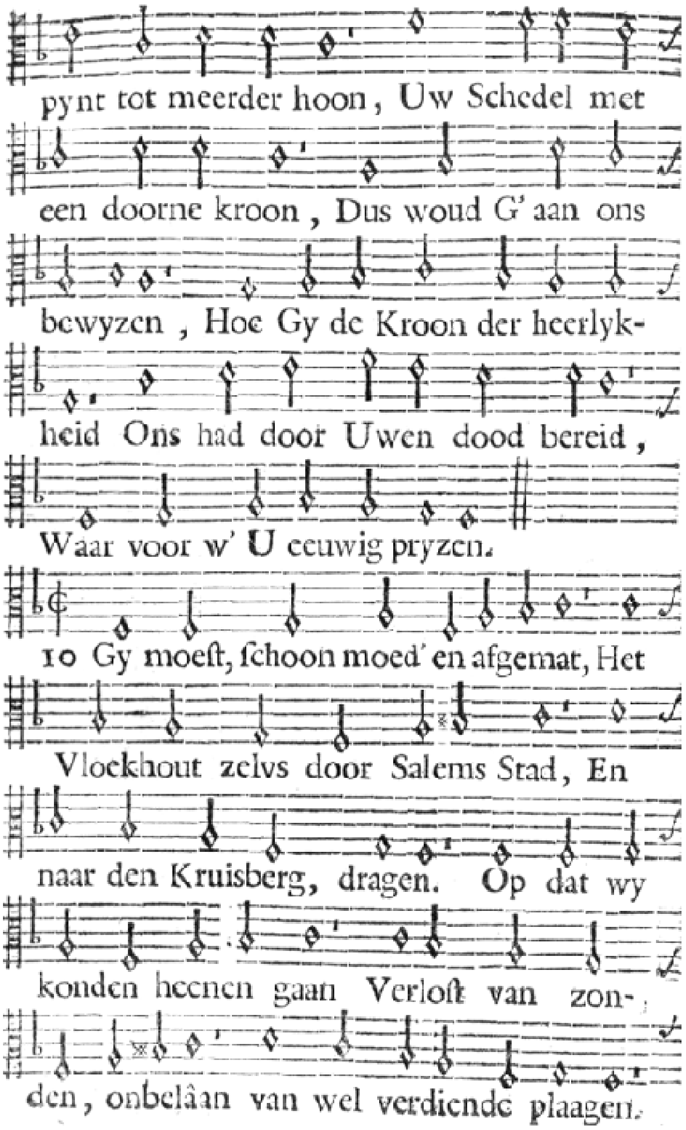

Gy moest naar hunnen boozen raad, U tusschen Moorders, ô wat smaad, Aan 't Kruishout laaten hangen: Op dat wy, van den vloek bevryd, Als d'Uitverkorenen, verblyd, De Zaligheid erlangen.
11 Den Moorder aan Uw Regtehand Gaaft Gy Uw woord ten Onderpand, Hy zoud' Uw Ryk bewonen. Op dat men hoopend' tot U gaa, En niemand denk, het is te spaâ, Om myn berouw te toonen. Den andren

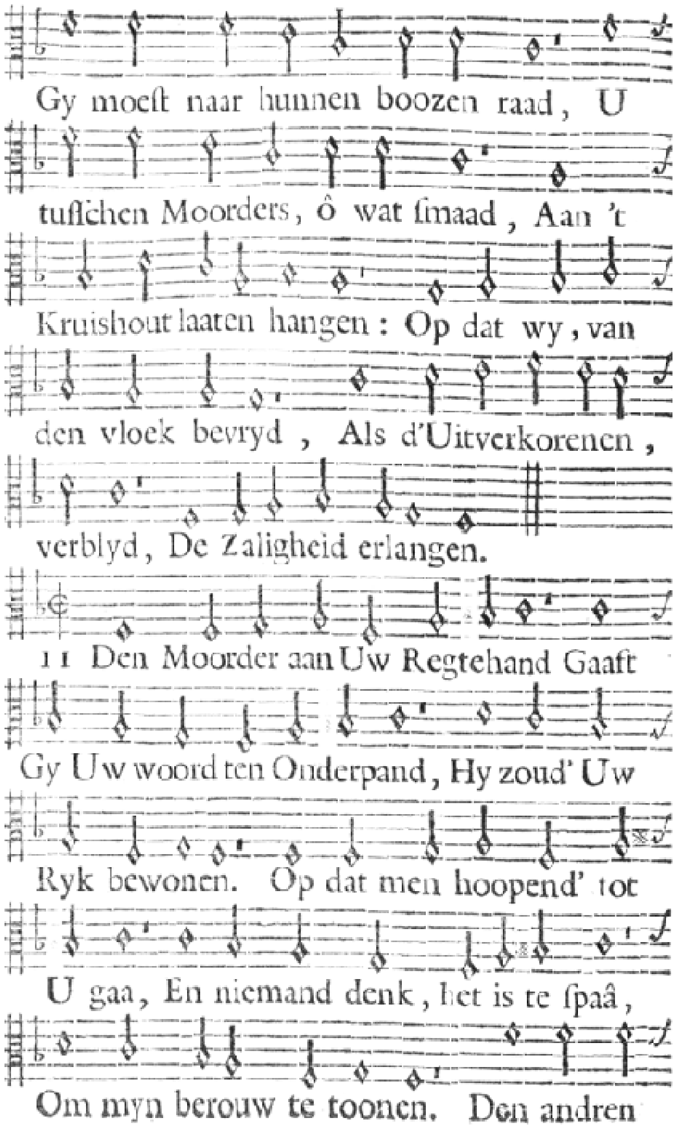

Moordenaar gingt Gy Vrymagtig met
Uw Gunst voorby, Hy moest in Zonden
sterven. Op dat men zyn berouw vervroeg',
En nimmer denk, t' is tyd genoeg Genade
te verwerven.
12 Men gaf, ô groote Leevensvorst, U
Gall en Edik in Uw dorst, En deed U
schier verstikken; Op dat Gy aan Uw Volk
in nood, Een dronk ter laafeniss' aanbood,
Die Zielen kan verkwikken. Gy gaaft, als

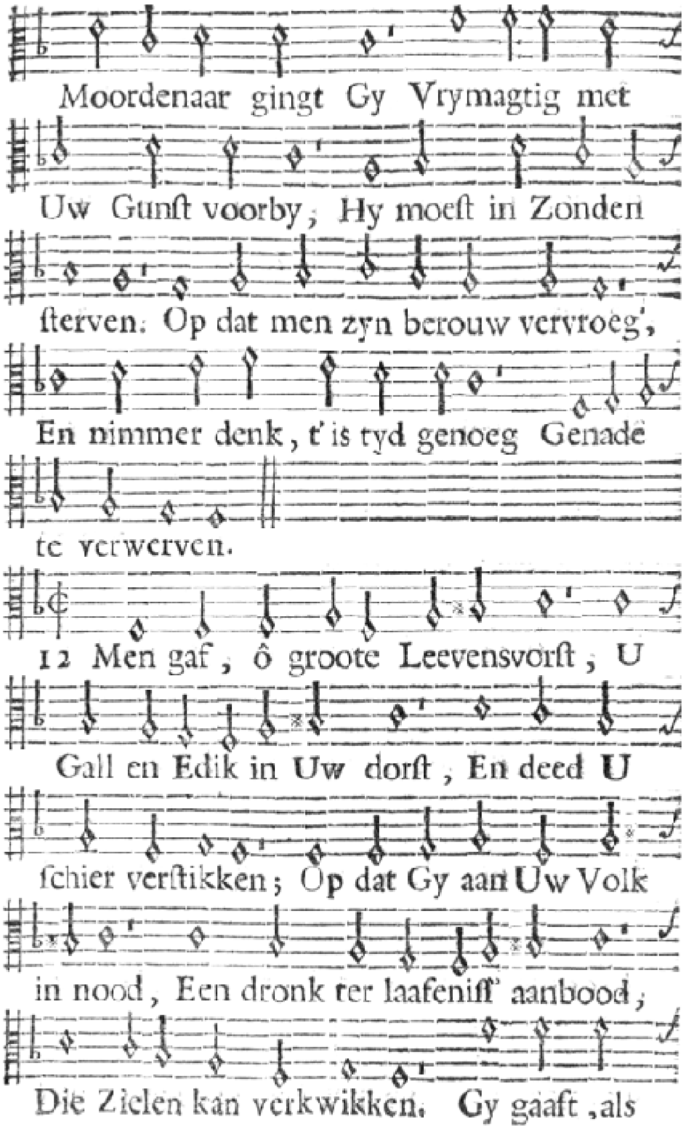

Mensch, waarachtig God, Den Geest op 't bloedig Moortschavot, Op dat G' ons zoud verwerven Een eeuwig leeven, en wy zyn Bevryd van alle helsche pyn, En van het stervend sterven.
13 Naar luid der Prophetie, ô Heer,
Werd Uwe zyde met een speer Na Uwen dood, doorsteeken. Op dat, als uit een heil-fontein, Uw Gunst, Uw' Kind'ren in 't gemein, Zou zyn als Waterbeken. Men

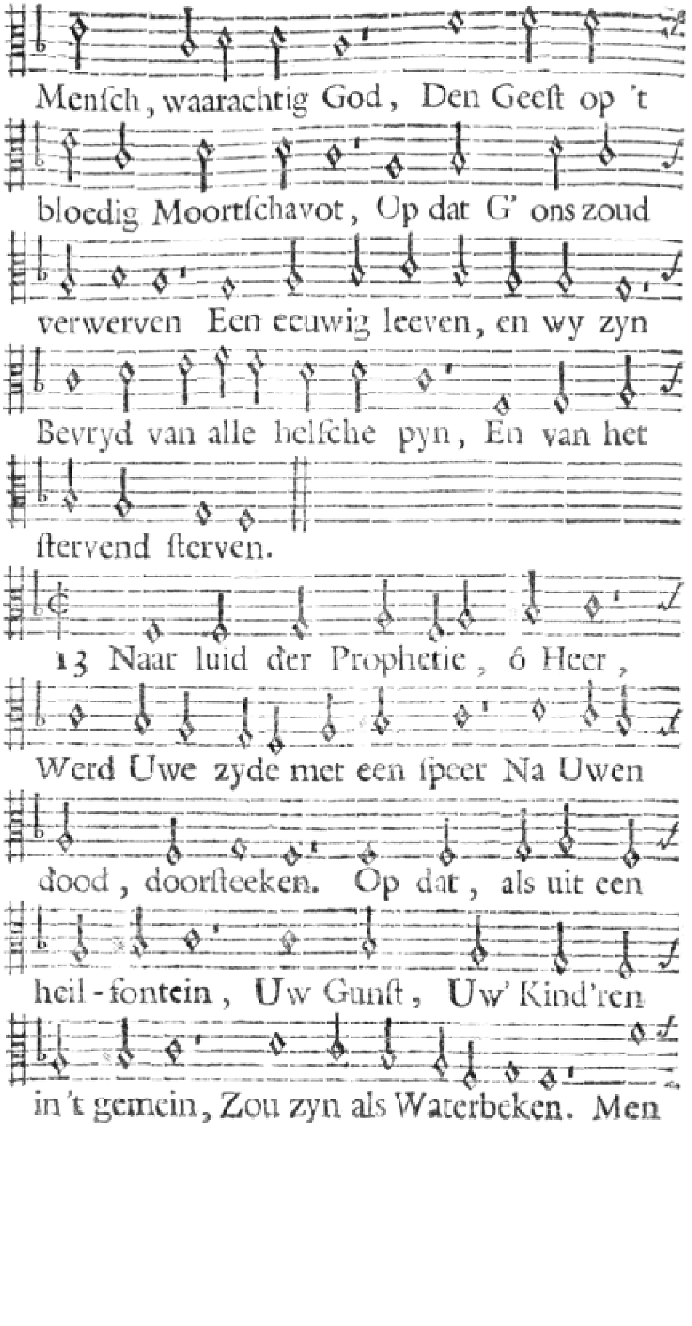

zagh de graven opengaan. Veel heili-
gen zyn opgestaan, En uit den dood ver-
rezen, Zoo zullen w' ook, van doods ge-
weld Bevryd, in 't leevens licht gesteld,
By onzen Heiland wezen.
14 Wie zoud U dan niet dankbaar zyn
Daar G' U voor ons in zulk een pyn Gewillig
hebt begeeven. Wy willen, schuuw
voor 't zondig kwaad, Met God verzoend,
naar Zynen Raad En Zyn Geboden leeven.

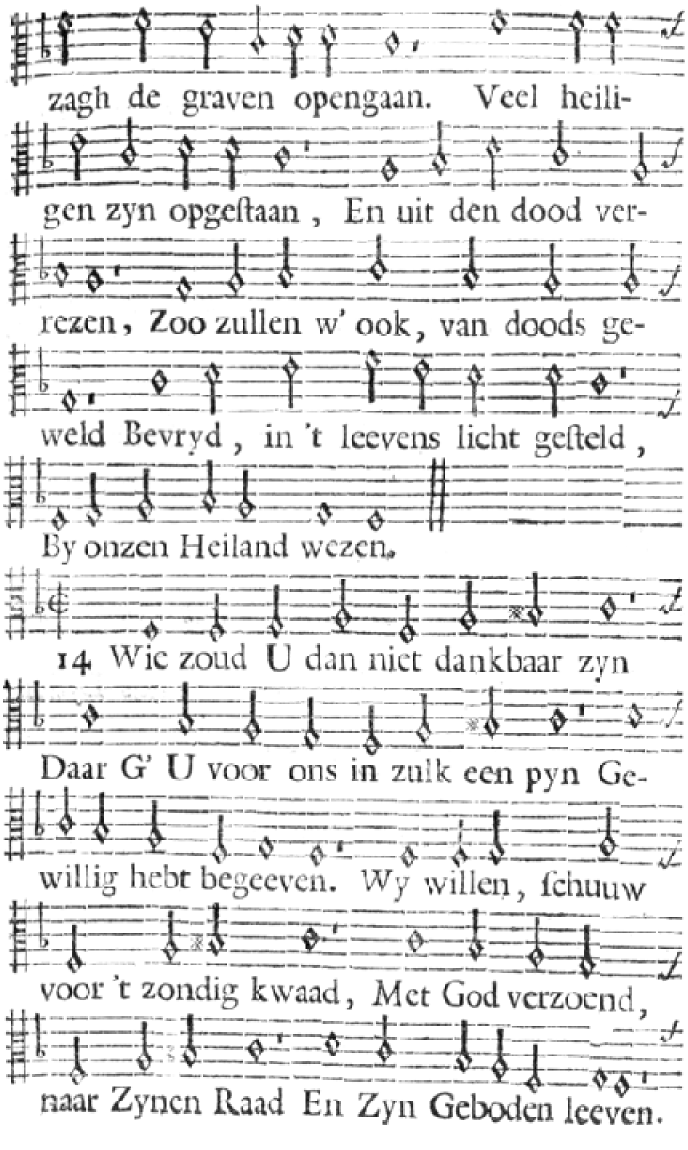

En ŕoemen Uw Barmhartigheid, Die Gy,
ô Hemel Majesteit, Getoond hebt door
Uw Lyden. Beschouw, doemschuldig Adams
Zaad, Hoe d'Opperheer de Zonden haat.
En tracht ze te vermyden.

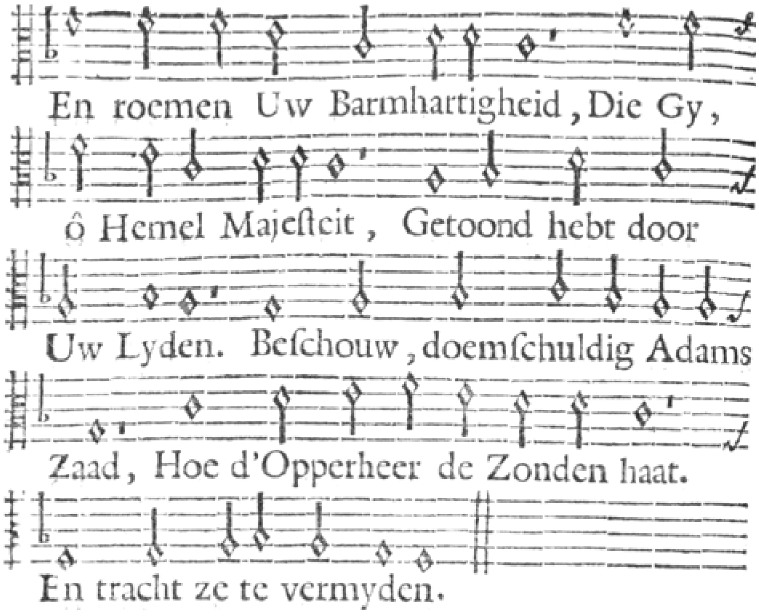

Godvruchtige betrachting van Christus Lyden.
XXV Lied.
Voize Psalm LI.

1 Myn Leevensvorst, myn Uitverko-
ren goed, Hoe kan myn Ziel met dank-

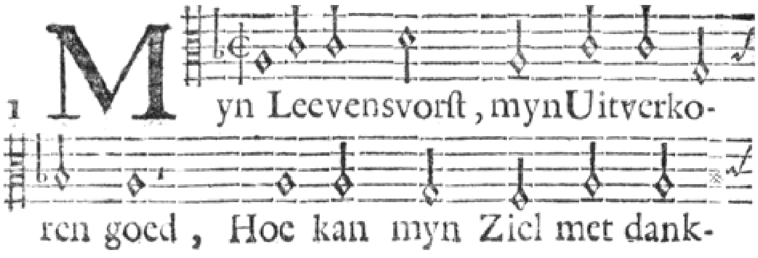

baarheid vergelden Uw lievdegloed? en ooit
genoeg vermelden Het heil voor my verworven
door Uw bloed? Ach dat myn
hart als t' uw' ook smelten kon, En tot U
mogt in dankerkentnis vlieten, Dat ik de
vrucht die 'k door Uw Lyden won; Gelyk
een stroom mogt voor U nedergieten.
2 By donkren nacht viel U het Lyden aan,
Om my den nacht der Zonden weg te vagen,
Ik zie U, 't Kruis by Salems poorten

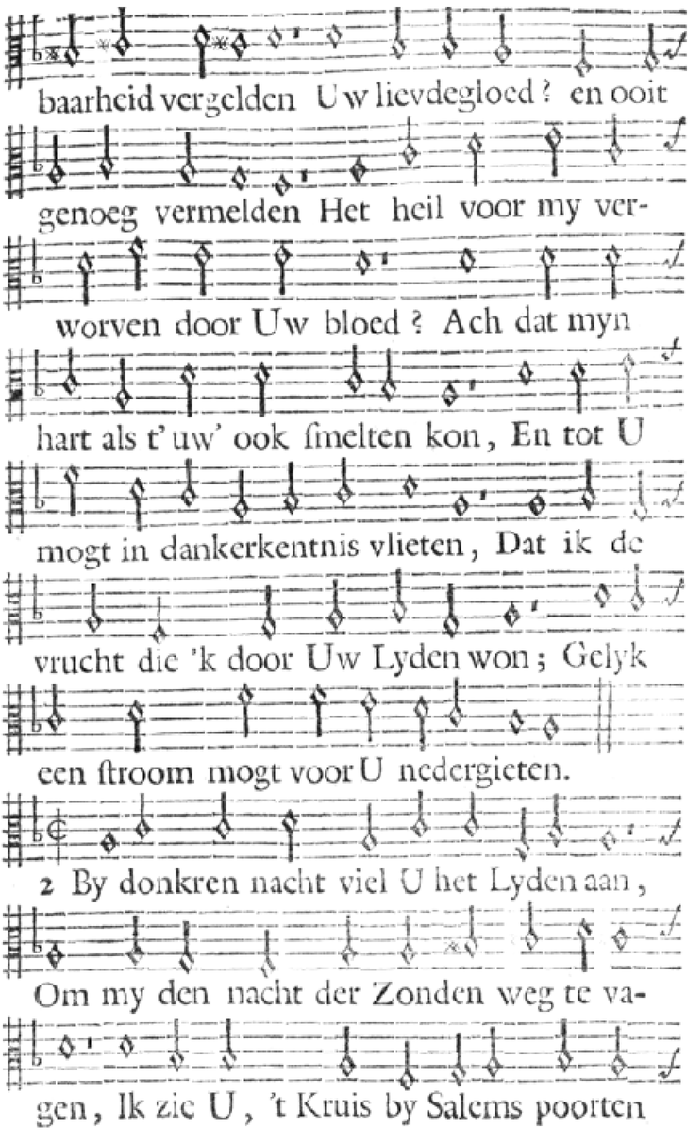

dragen, Op dat my wierd de heilpoort op-
gedaan: Door 't duister dal van Kedron
traat Gy heen, Op dat ik wierd uit zondig
slyk geheven, D'Olyfberg zag Uw Ziel
met angst bestreên, Op dat ons wierd de
vreed' olyf gegeeven.
3 Het doodlyk ooft, was in een hof ge-
plukt, Het hoogste Goed, was in een hof
verloren; Dus hebt G' een hof, ten stryd-
perk uitverkoren, Daar Gy my hebt aan 't

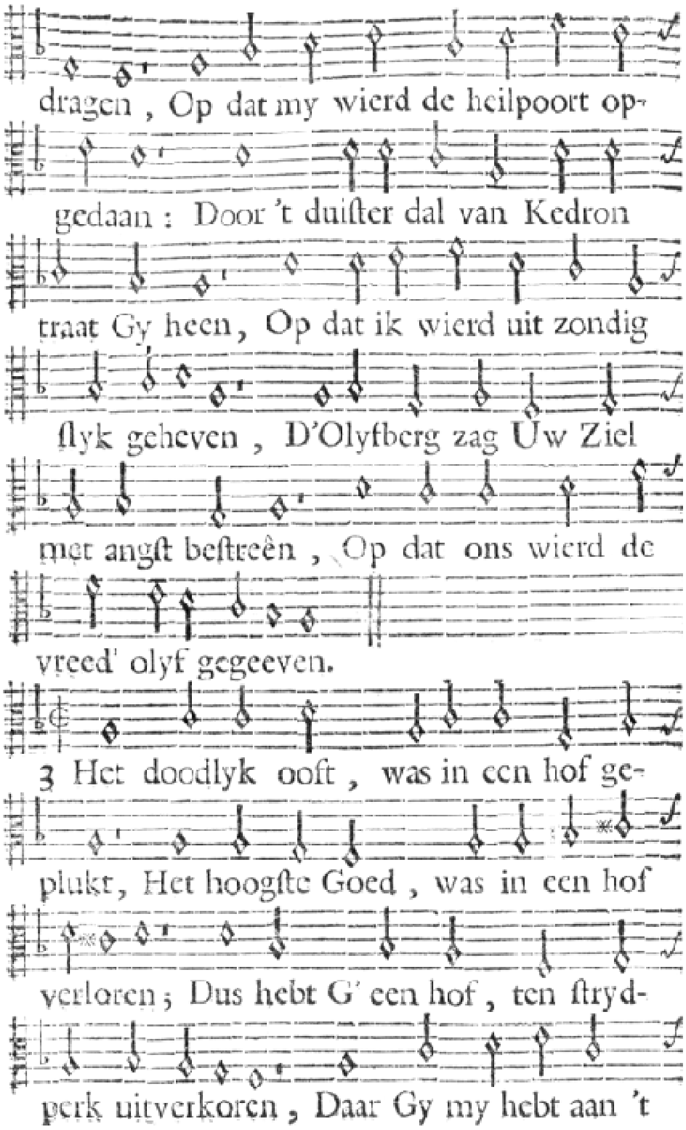

wraakzwaard Gods ontrukt. Hier zonkt
Gy, gansch in treurigheid ter neêr, Van
allen kant met vrees en schrik bevangen,
Op dat ik, van al 't geen my drukt, ô
Heer! Door Uwe smert bevryding mogt
erlangen.
4 Het leevenszap verbrak der aad'ren band,
En is met kracht Uw leden doorgedron-
gen, Gy werd in 't stof der Aarde neêrge-
wrongen, En kroopt gelyk een worm door

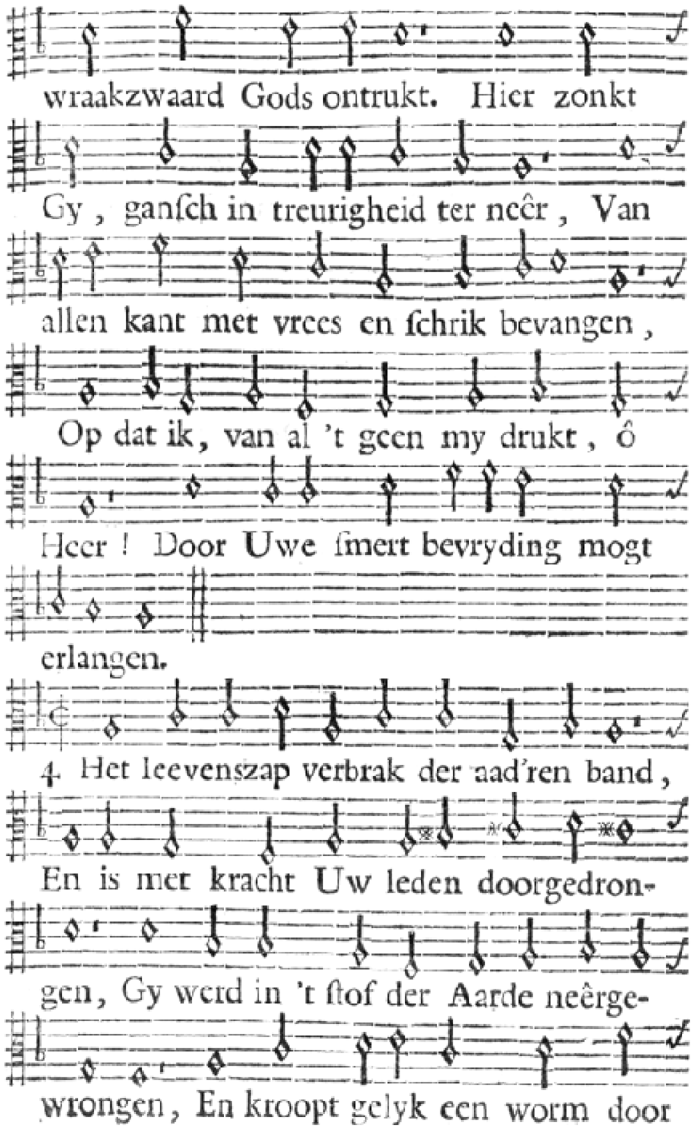

't bloédig zand; Op dat ik niet zou in den
helschen gloed, Berooft van hulp, wanhoo-
pig neêrgesmeten In 't aklig hol des af-
gronds, eeuwig bloed Door 't blikzem-
vuur van Uwe gramschap zweeten.
5 Der boozen Schaar, drong woedend op
U aan, In grammen moed, met fakkels,
zwaarden, stangen, Alleen om U, onnozel
Lam, te vangen; Niet anders zou 't met my ook
zyn gegaan, Wyl Belials verwoede draaken-

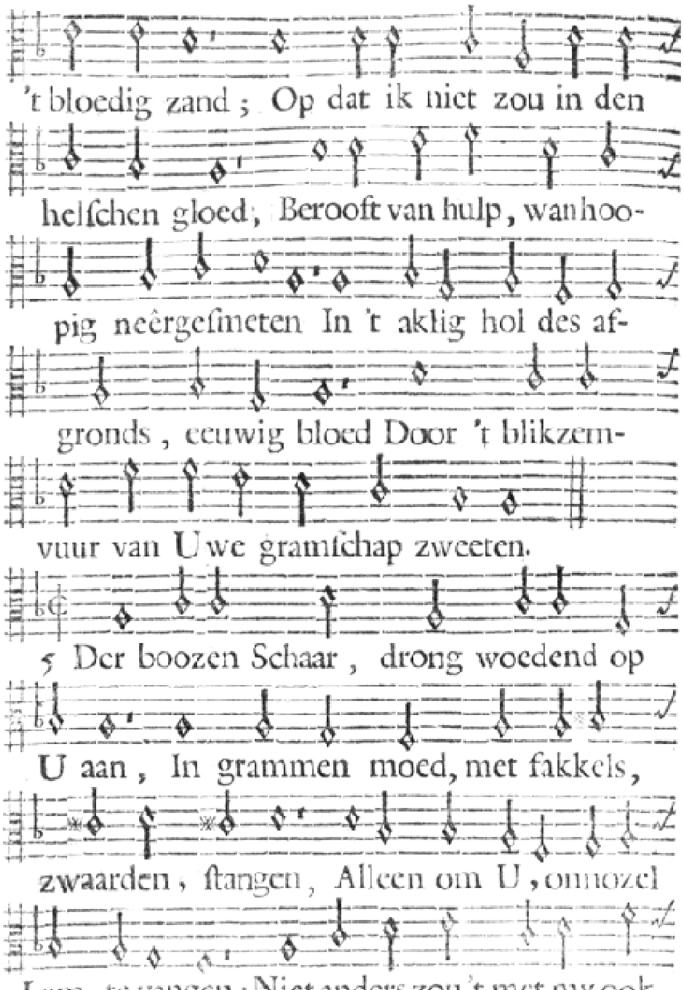

schaar, My, dwaalend schaap gansch weer-
loos had besprongen, Had Gy niet, ô myn
Herder, in 't gevaar, Den Wolf zyn prooy
als uit den klaauw, ontwrongen.
6 Ook liet Gy Uw genade vollen mond,
Door een geveinsd' een Judas kusch bevlek-
ken, Om d'ontrouw van myn hart dus toe
te dekken Ten blyk dat nooit Uw trou-
we weergâe vond, Uw Jongers vloon, op
dat G' ô Vorst alleen, Zoudt zonder hulp

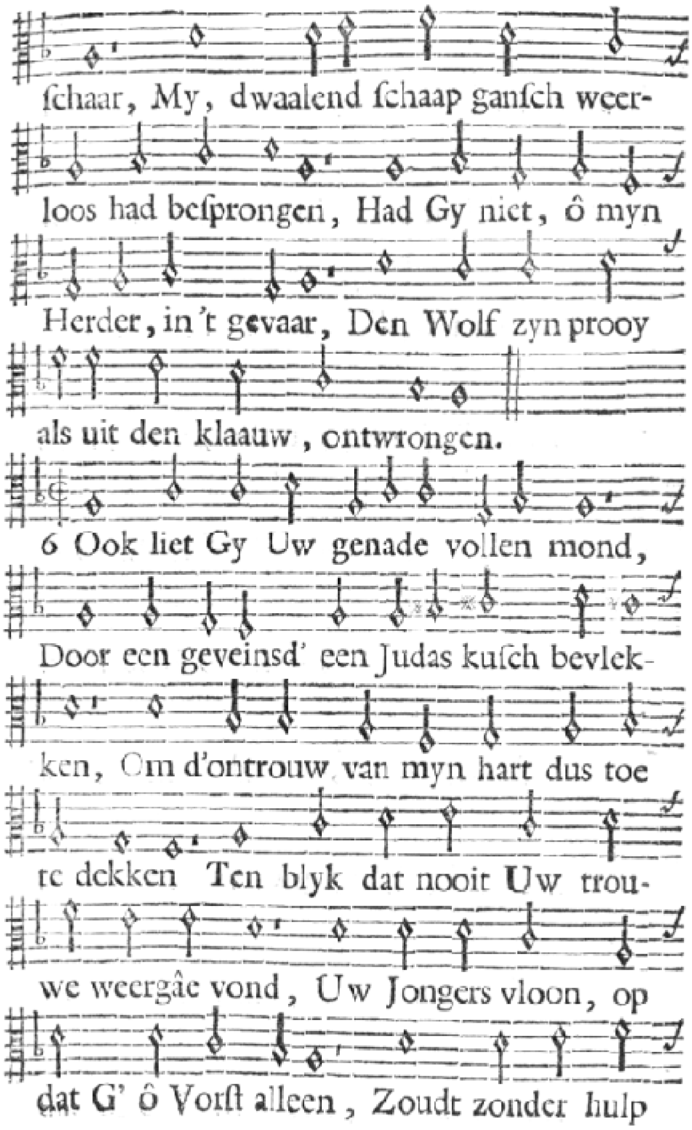

de pérss der gramschap treden, Voor hun
wier schuld hen band' in 't helsch geween,
Op dat zy daar verdiende straffe leden.
7 Men voerd' U naar den Bloedraad, daar
begon Men U te snood met valschheid aan
te klagen, Noch spraakt gy niets, wat zy
ook mochten vraagen, Om dat ik ook niet
één antwoorden kon Op duizenden, want
Heer ik had Uw Naam Met mond en
daên gelastert en geschonden, Hierom

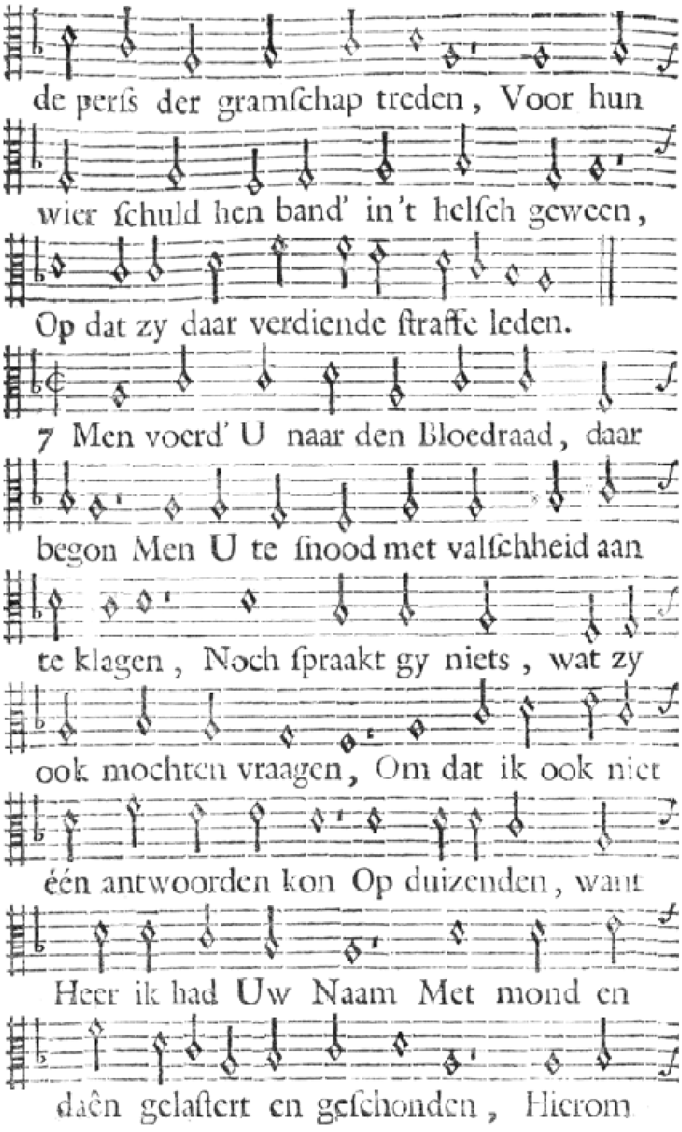

werd Gy veroordeelt met dien blaam, Als
had men U op lastertaal bevonden.
8 Den slag, gepaard met Speekzel, dien
U 't rot Der boozen gaf in 't aanzicht, waar
ik schuldig, Gy leedt dien hoon en bittren
smaad geduldig, Op dat ik nooit den Satan
wierd ten spot. Als Leeraar ging men
U met smaad te keer, U, myn Propheet,
heeft d'euvelmoed weersproken, Op dat
dit kwaad, aan Uwe reine leer, Door my

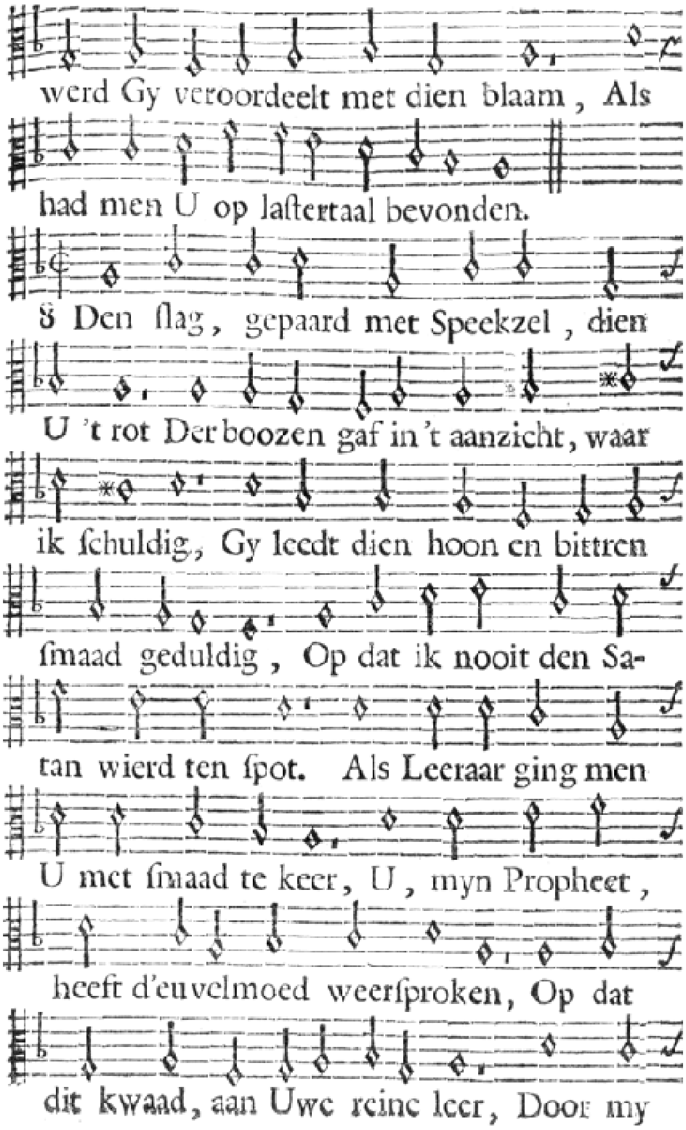

begaan, mocht blyven ongewroken.
9 Heeft Petrus U, daar hem de vrees bestreed,
Driemaal verzaakt, en dus Uw hart
doorsteeken; Ach! hoe veel meer, dorstik
de trouw verbreeken, Doch, 't is my, ook,
gelyk aan Petrus, leet: En hebt gy Heer
nog dien trouwloozen Knecht Aanhoudend
doen Uw liefd' en gunst ervaaren, Ach
breng ook my, wanneer ik dwaal, te recht
Laat toch Uw Geest my zwakke riet

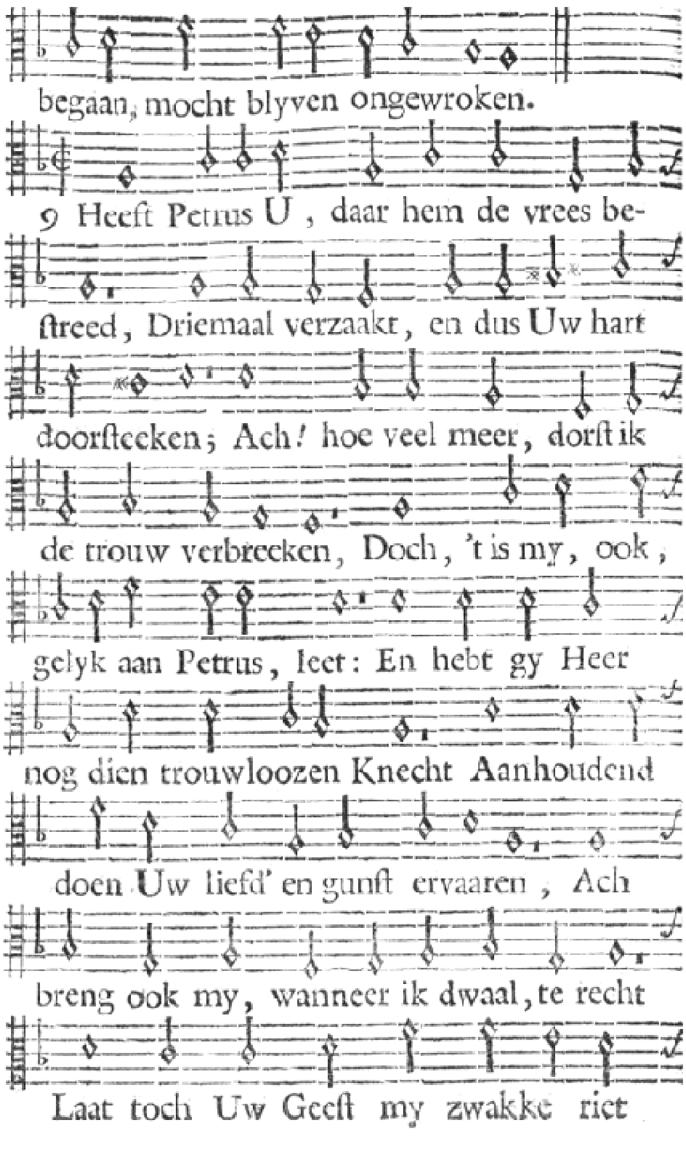

bewaaren.
10 Men sleept U naar Pilatus rechterstoel, Wyl Gy ook leedt, voor die den voorhuid dragen, Men liet U door een Heiden ondervraagen, Men schreeuwde, dat Gy oproer had ten doel. Gy, Vrede Vorst, en Heerscher van 't heeläl, Heer; ik beken myn schuld, ik was verloren. Wyl ik my, by Uw haaters groot getal Gevoegt had, en myn lust ten Heer verkoren.

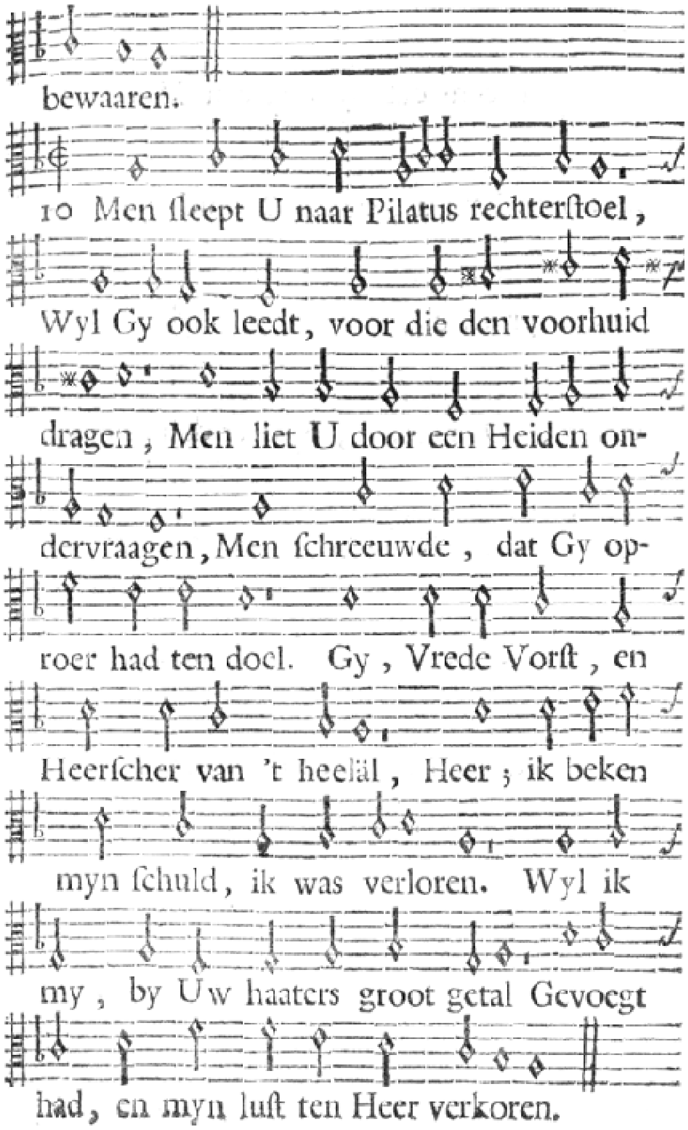

11 'O onrecht dat Gy met een Moorder staat! Een Barabas, een fielt word opgewogen, O grouwel, dat hy U word voorgetogen, O razerny, ô meer dan Kaïns haat! Maar, wat doem ik der Jooden euvelmoed, Ik heb ook zelv' dit hoogste kwaad bedreven, 'K heb d'ydelhêen voor God, het hoogste goed', Ik heb den dood gekozen voor het leeven.

12. Het Moordgeschrey dat tot den Hemel

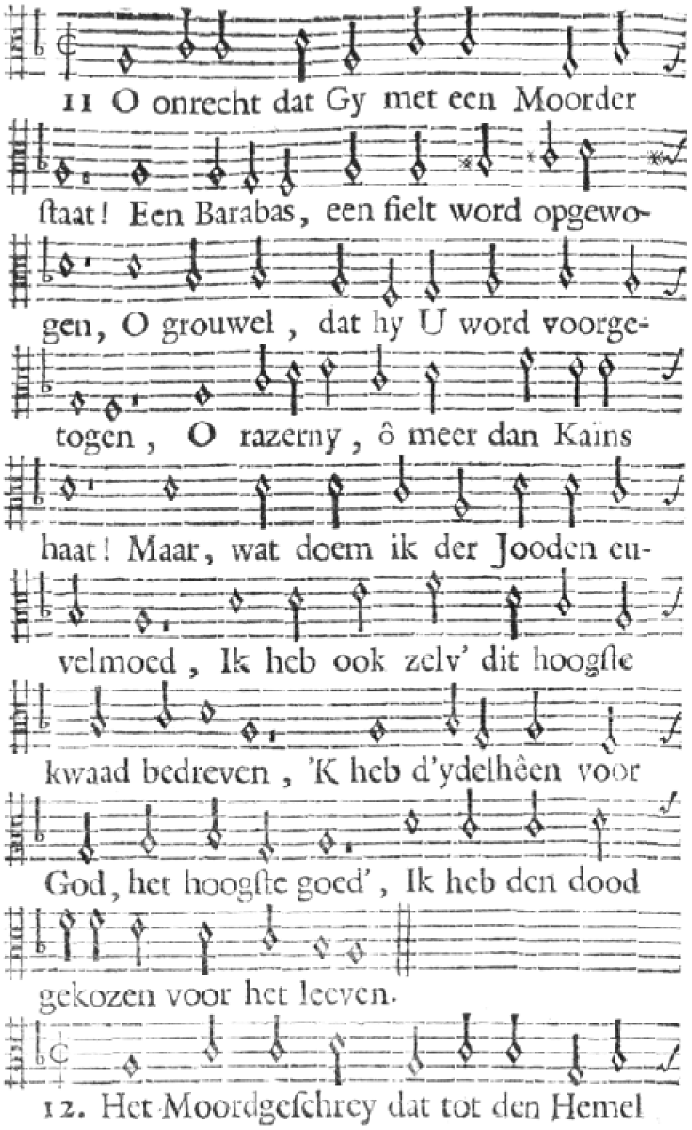

klom, Was niet zoo sterk, als myne zonden riepen, De stroomen bloeds, die van Uw Lichaam liepen, Waar in het door Pilatus geessel zwom, Die toonen my, Heer, myn bloedroode schuld, De helsche pyn en die gewetens priemen, Die Gy voor my leed met een taay geduld, Om myne wond, te heelen door Uw striemen.

13 Het purper dekt tot smaad der Eere Vorst Op dat ik mocht versiert ten voorschyn ko-

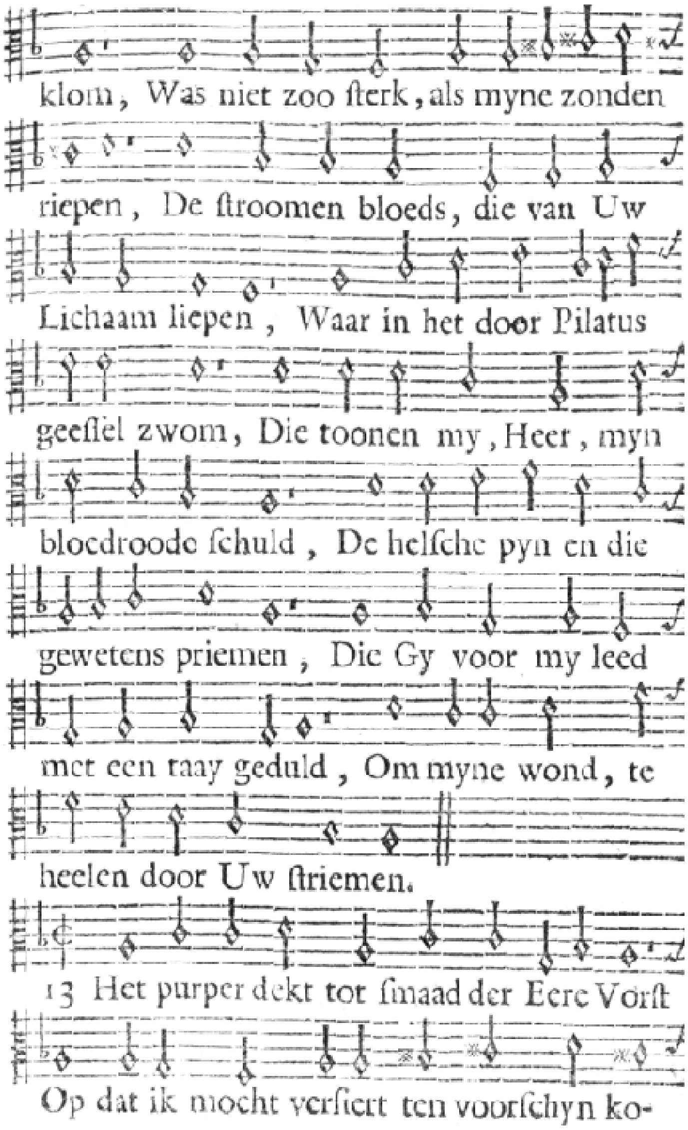

men, Een doorne kroon, doet 't bloed langs
't aanzicht stroomen, Op dat myn hooft de
kroon der eere torst': Men treedt den glansch
der hoogste Majesteit Vol wreev'len moed
in spotterny met voeten; Ten eind ik dus
niet myn weerbarstigheid, Door strenge straff,
in d'eeuwigheid zou boeten.
14 O Godlyk Lam, hoe willig draagt Gy
daar, Het vloekhout, op dat my geen vloek
zou krenken, Dat hout, dat my moest lee-

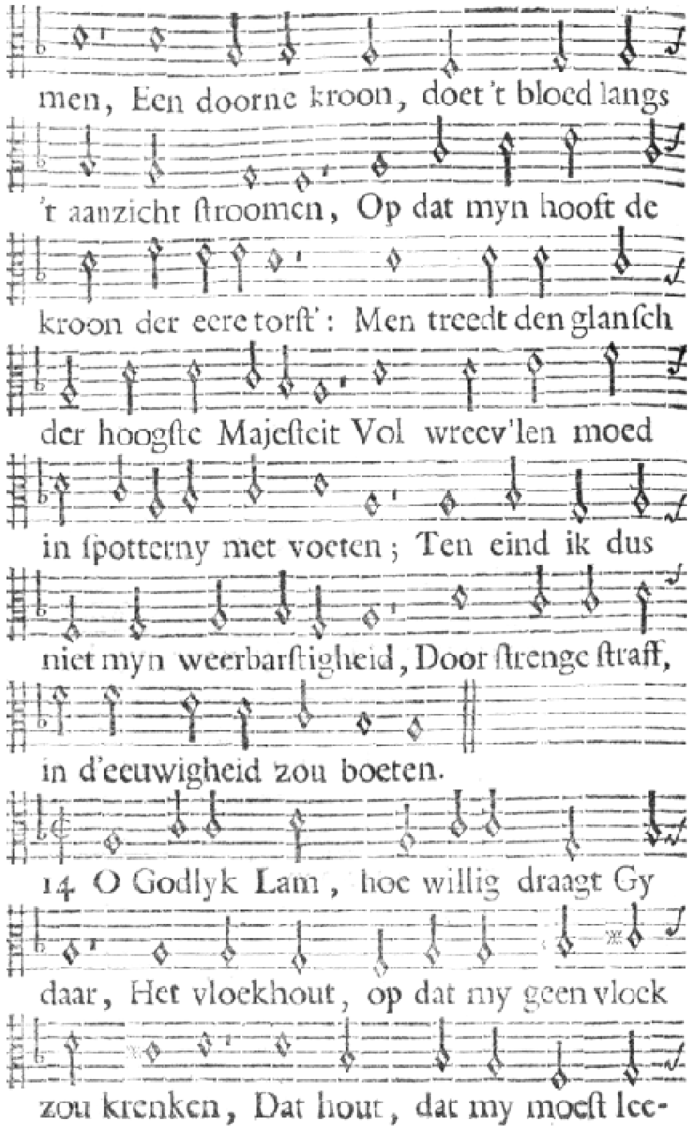

vensvruchten schenken, Zoo dat ik in zyn schaduw veilig waar: Gy Ziels sieraat, Gy hangt hier ongedekt, Op dat Gy zoudt myn naaktheids schande dekken, Men heeft van d'Aard' aan 't Kruis U uitgerekt, Om my daar door der Zonden dienst t'onttrekken.
15 O Golgotha*!* Gy zyt het treurtoneel, Waar op de Heer, de Schepper wilde lyden, De Kampplaats, daar het Vrouwe zaat wou stryden, De Schouwplaats, die dit won-

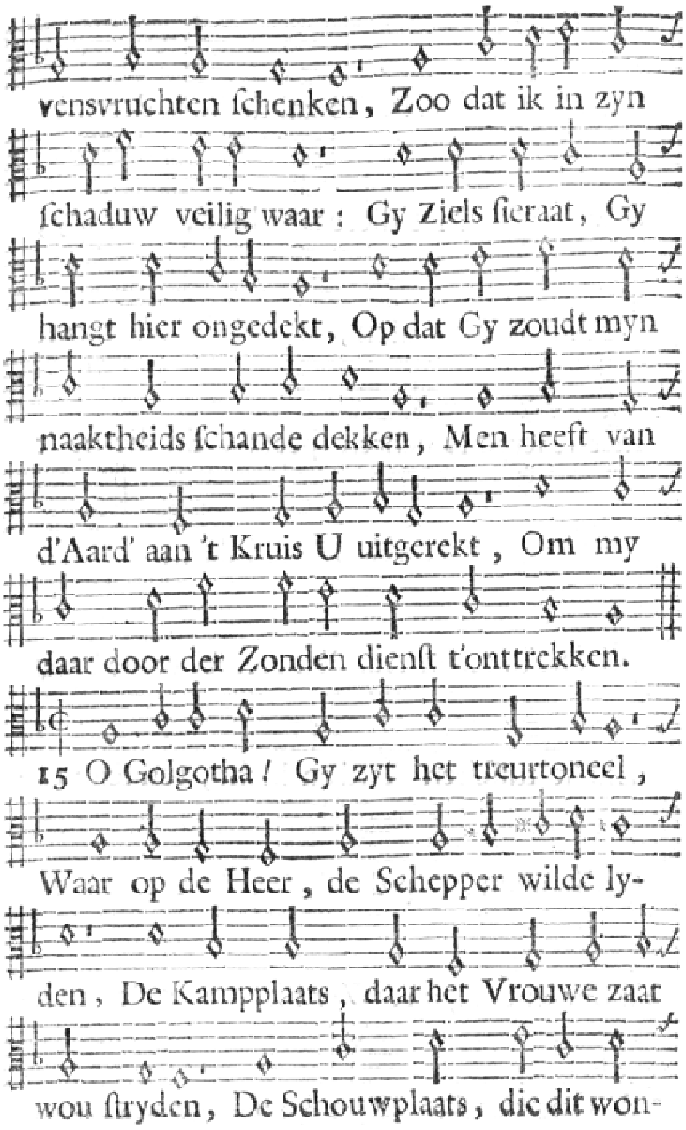

der viel ten deel! Hier zal de Borg der offren
tegenbeeld, Met dierbaar bloed, voor my,
't randzoen betaalen, Terwyl Gods toorn
met scherpe schichten speeld', En die op 't
schild van myn geloof deed dalen.
16 Die tusschen Aard' en Hemel vrede bragt,
Zie 'k tusschen Aard en lucht, ten schouw-
spel hangen, Op dat ik wierd in 't Englen
Choor ontvangen, Werd hy gelyk de Moor-
denaars geacht. Zyn gansch gewaat, zyn

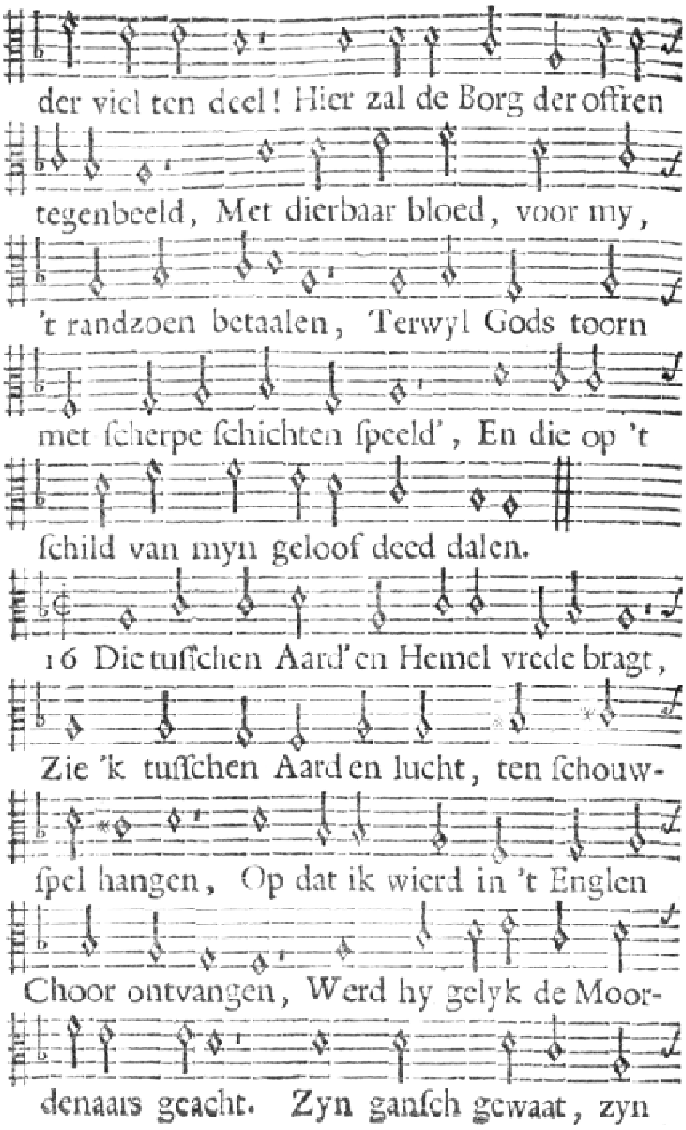

kleed, door 't lot verspreid, Moest hy ten
buit den Krygsknecht overlaten, Op dat
het kleed van Zyn gerechtigheid, Zoud'
overal den Uitverkoor'nen baaten.
17 Daar toonde het verbonds bloed 't eerst
zyn Kracht, Den Moordenaar, die even
voor zyn sterven, Door waar geloof en
boet, mocht heil verwerven: Voor alle
schuld, was nu 't randzoen gebracht, Doch,
is aan een uit duizend dit gedaan, Dit geeft

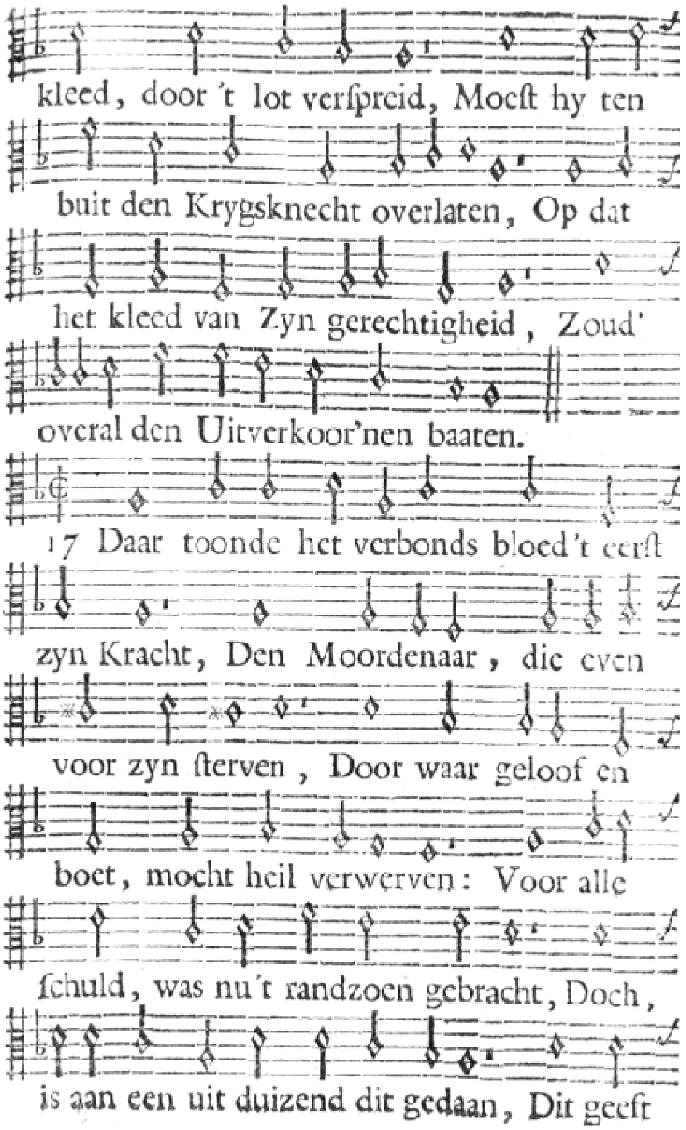

het vleesch geen grond tot zorgloos slui-
men, Want d'and'ren fielt zag men verloo-
ren gaan, Wagt U dan toch, den heiltyd te
verzuimen.
18 De duistre Nacht voor Jesus, was m' een
dag; Die 't Zonlicht schiep, wordt door geen
licht bescheenen, Die Helper, moet als nu
verlaten, weenen; Het Schepzel staat ver-
stelt op Zyn geklag! Wie siddert niet?
De Leeuw uit Juda huilt En brult; den

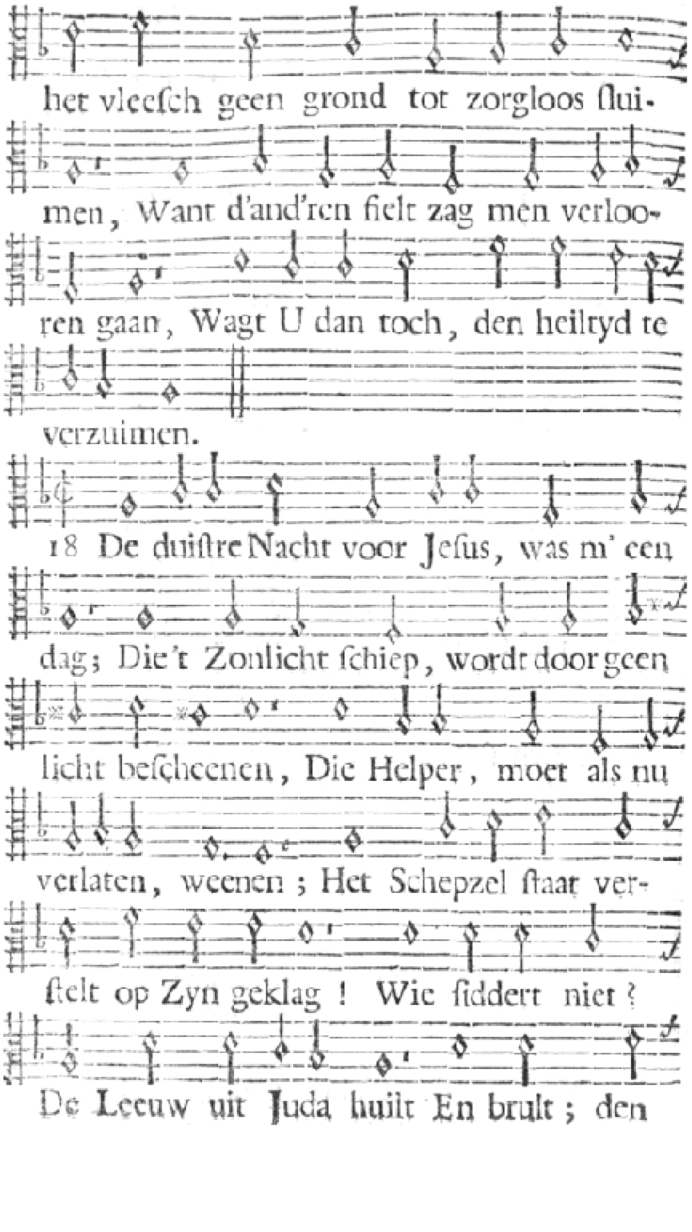

Zoon treft 's Vaders strenge roede; Wat
wonder, dat Natuur zich zelv' verschuilt?
O Ziele licht! hoe schynt Gy, my ten
goede!
19 Dit weet ik, dat de nacht der duisterniss'
Verdweenen zy, schoon ik met zwakke
schreeden Moet raadeloos, door duistre da-
len treden, Van troost ontzet, myn hoop
blyft toch gewis! Eer zal de Zon, berooft
van gloed en schyn, In 's afgronds poel ter

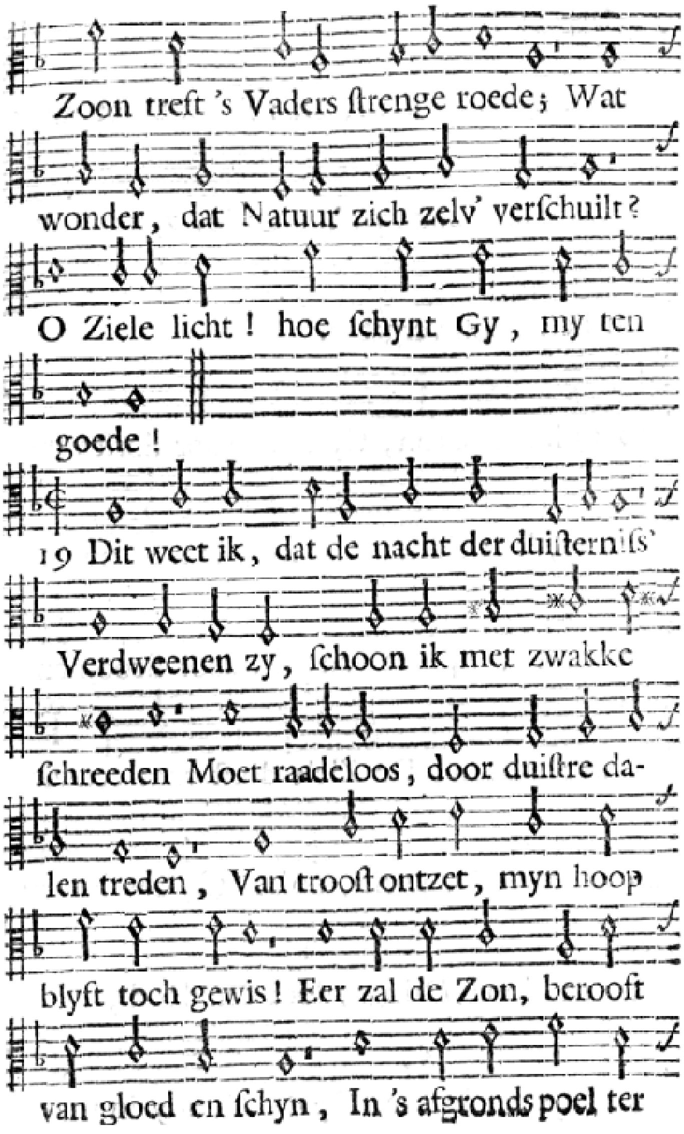

neder zyn gesmeten, Dan ik ontbloot van
Jesus Gunst zou zyn, Dan Hy zyn trouw
en liefde zou vergeten.
20 O leevensbron, Gy werd door dorst ver-
teert, 't Is Edik, daar men U meê tracht
te laaven, Op dat van my, door stroomen
Uwer gaaven, De Ziele dorst voor eeuwig
zy geweert; Gy geeft, op 't laatst, Uw leeven
in den dood, Dringt, door den dood, in 't
Paradys ten leeven. Op dat Gy my in my-

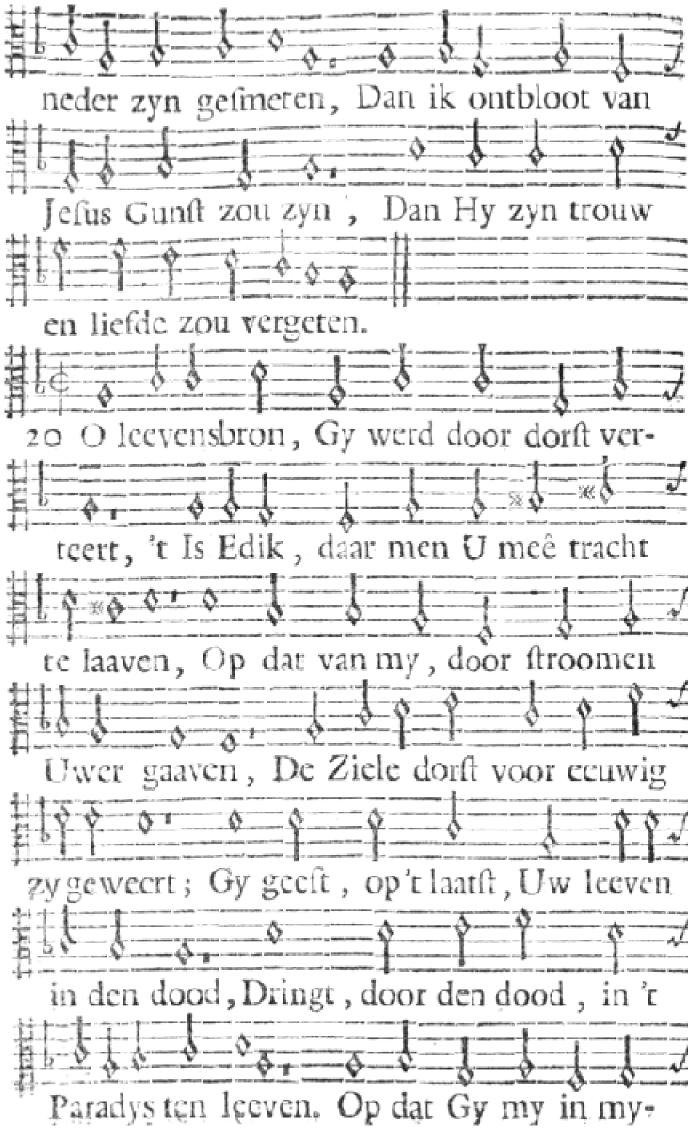

nen jongsten nood, Genadiglyk, de leevens-
kroon zoudt geven.
21 Des zal, zoo lang een ader in my slaat,
Myn hart, het beeld Uws doods in zich be-
sluiten, Ook zal myn mond in Lofgezang
zich uiten, Daar ik aan U, my ganschlyk
overlaat: De Zonde, Heer, die U deedt
ondergaan, Dien zwaaren last, zal ik met
ernst vervloeken, Voor 't geen Gy hebt
aan myne Ziel gedaan, Vergelding in ge-

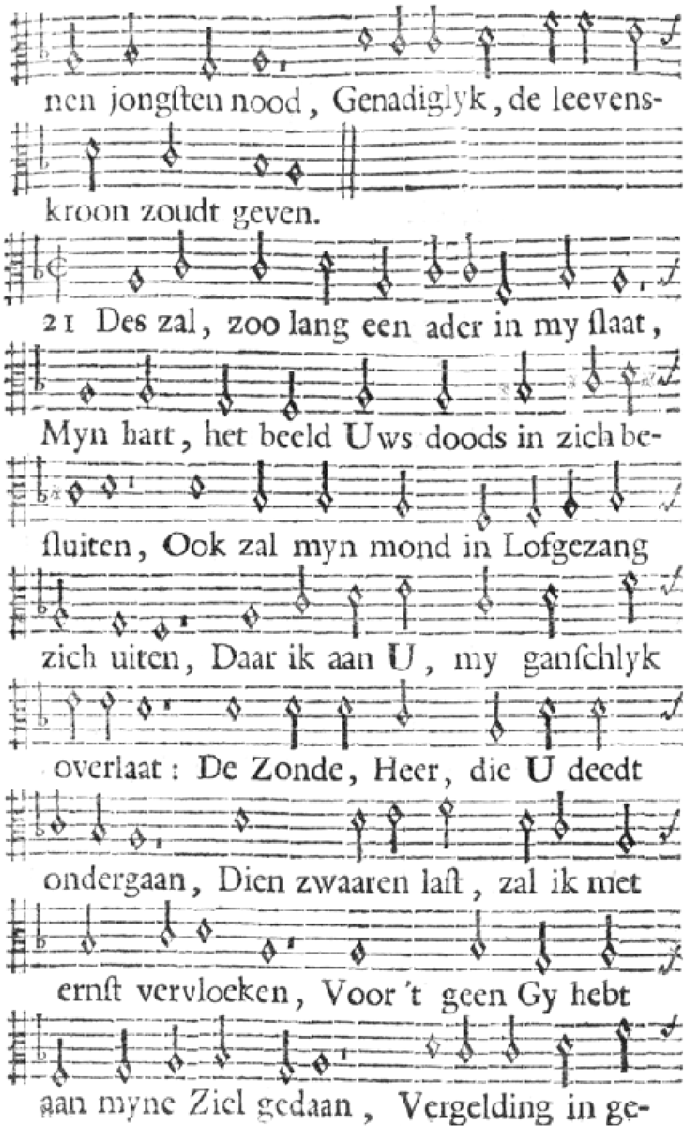

trouwe liefde zoeken.
22 Die zyde, die men met een taayen speer
Doorstak, zal my een toevlugt zyn en bly-
ven, Als Belial my met zyn rot wil dryven
Kleef ik U aan, Gy zyt myn God en Heer!
Uw Bloed, zy my een open heilfon-
tein, En doe myn schuld in 't diepst des
afgronds dalen, Uw Geest maak my geheel
van smerten rein, Dat 'k met Uw beeld in
heiligheid moog' praalen.

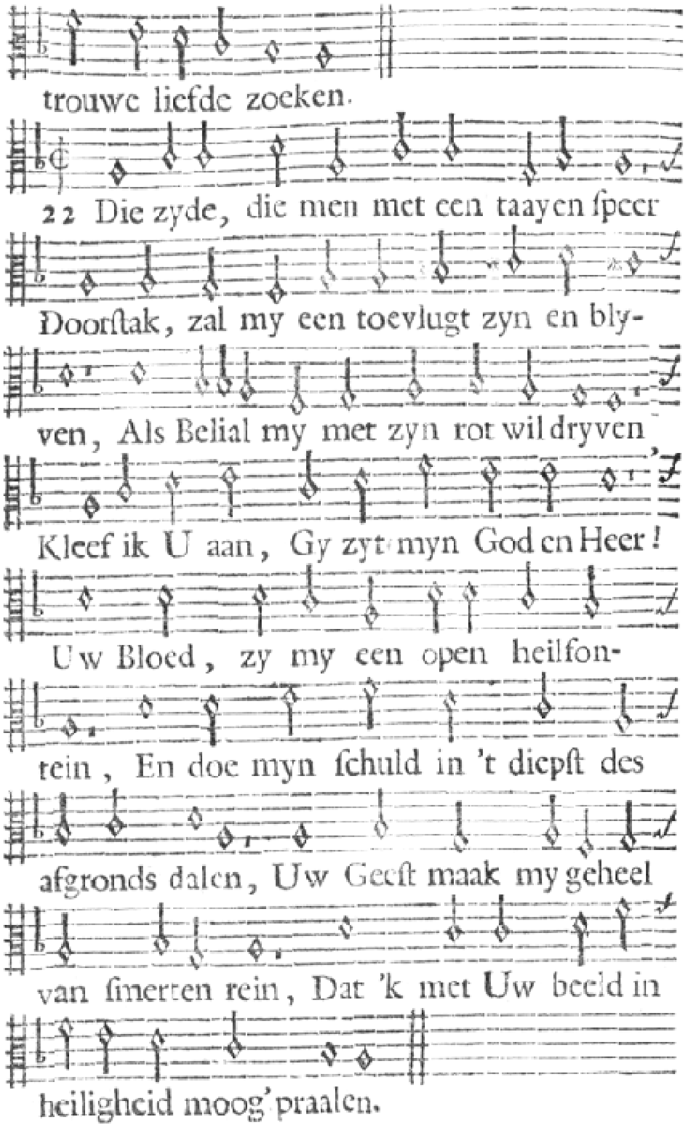

23 Komt Gy met bloed en water dan tot my, Ik wil U bloed en water weder-geven, Ik wil gerust, door 't open voorhang streeven, En tot U gaan, van slaafsche vreeze vry: 'K zal als de dood my aangrypt, zyn gerust, My troosten in Uw heil, niets zal my roeren, 'K zie door Uw bloed de helvlam uitgebluscht, Ook zal Uw Geest my naar den Hemel voeren.

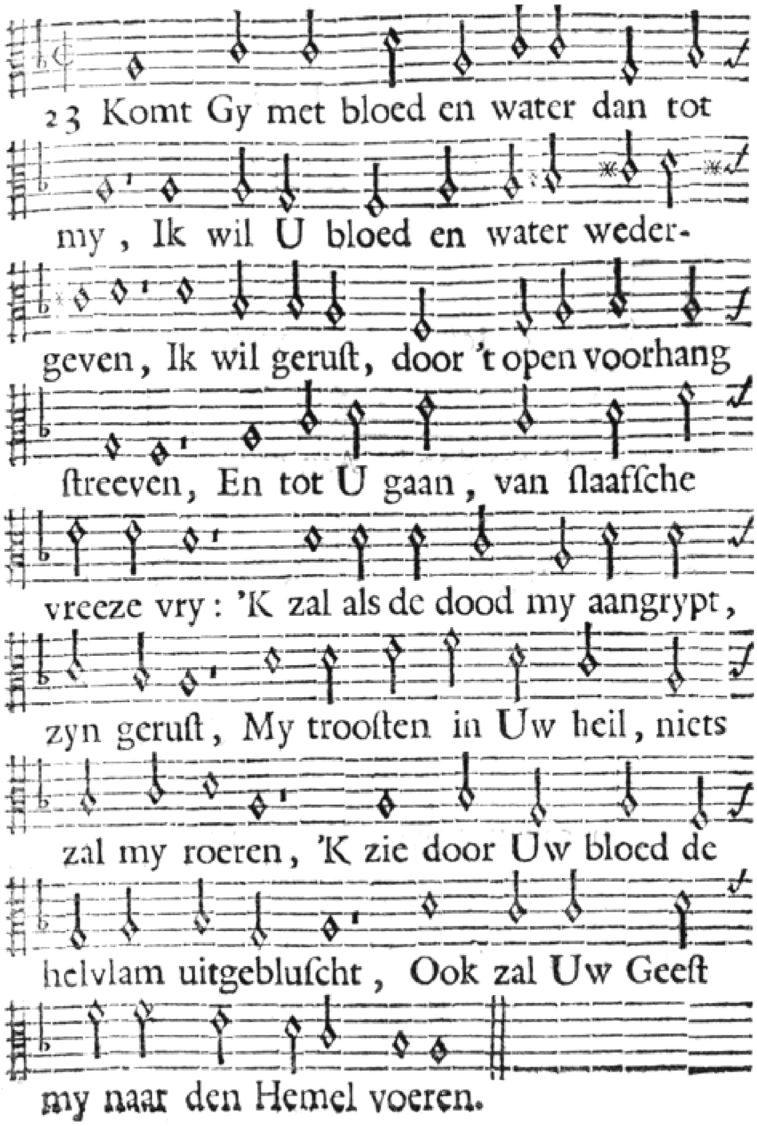

XXVI Lied.
Voize Ps. XLII.

1 Dat, ô Jesus! Uwe wonden, Uwe
smart en bittre dood, Aan my geven t'allen
stonden, Troost in lyf en ziele nood.
Als myn zin verkeert zou zyn, Doe my
denken aan uw pyn, Dat ik moog' Uw
angst en smarte, Altyd dragen op myn
harte.
2 Wil in wellust zich verblyden, Myn

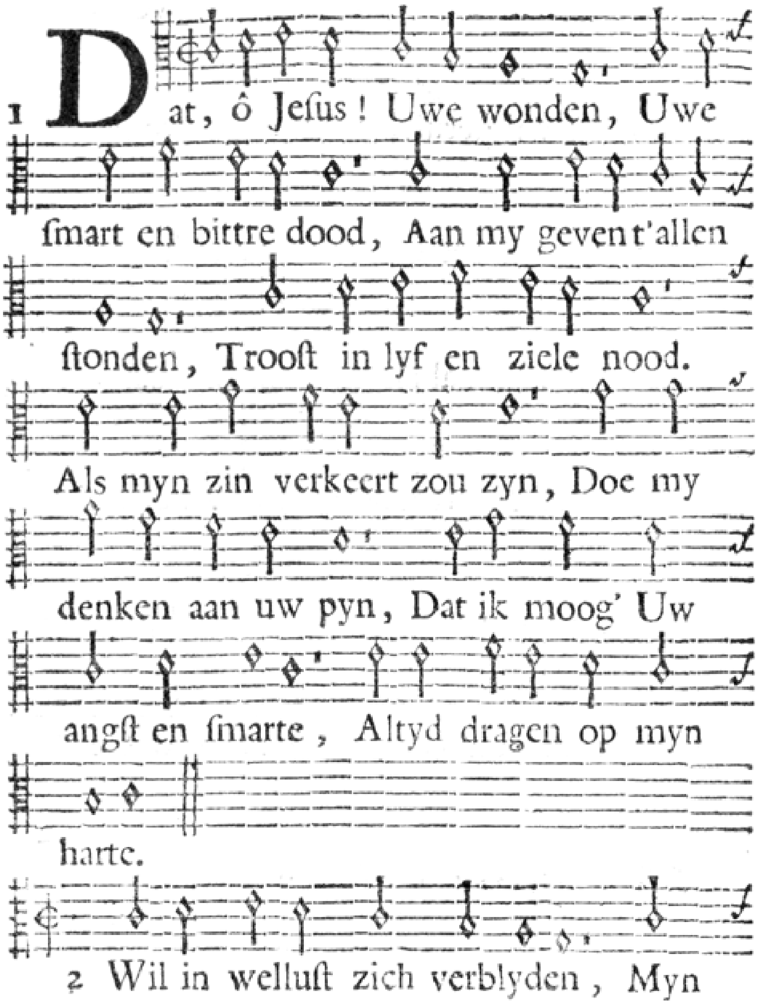

verdorven vleesch en bloed, Laat my den-
ken, dat Uw Lyden; Heeft gebluscht den
helschen gloed, Niet, op dat ik naar myn
lust, Leeven zoud' in 't kwaad gerust, Maar
dat ik door kruis en plaagen, Hier in ook
Uw beeld zou dragen.
3 Wil de Waereld my doen dwaalen, Langs
het breeden zonden pad, Laat Uw Geest
my zoo bestraalen, Dat ik dan te regt be-
vat, Wat al smert, met schand gepaard,

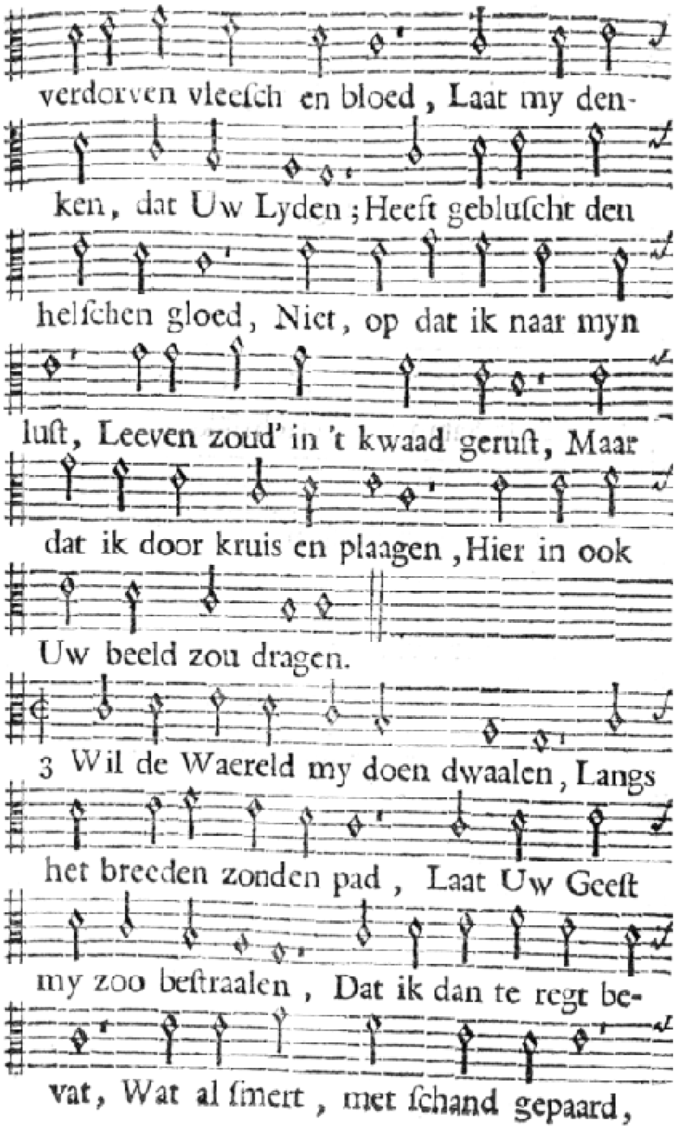

Gy Geleden hebt op Aard, Dat ik dus in aandagt blyve, En geen zondig kwaad bedryve.
4 Wil de Satan my verschrikken, En myn schuld my doen verstaan, Laat die troost myn Ziel verkwikken, Dat Gy hebt voor my voldaan, Dringt hy brullend tot my in Geef, dat ik hem overwin Door Uw won-den; Zoo zal 't blyken, Dat hy van my af moet wyken.

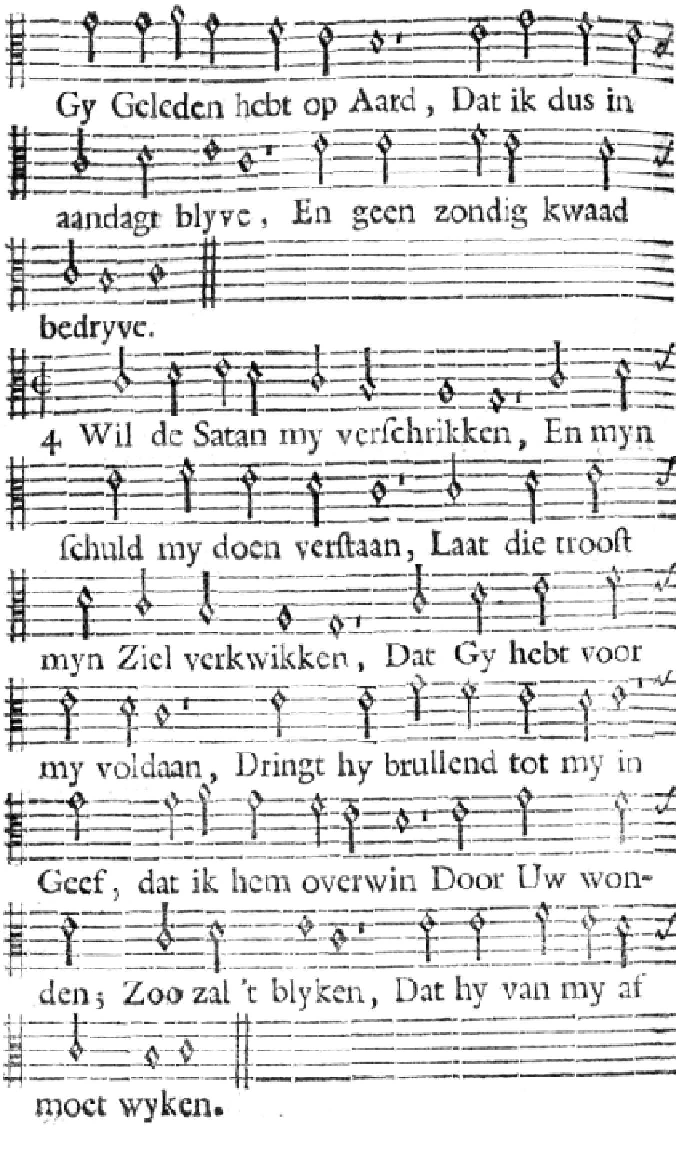

5 Geef in al wat my kan krenken, Uit Uw
dierbre wonden kracht, Wil my leevens
sappen schenken, Als myn hart door smert
versmagt: Dat Uw troost myn' Geest bewerk,
En in alle nooden sterk', Wyl Gy
hebt myn heil verworven, Toen Gy voor
my zyt gestorven.
6 Laat ik op Uw dood vertrouwen, O
myn God en toeverlaat! Laat ik vastlyk
daar op bouwen, Dat de dood my nimmer

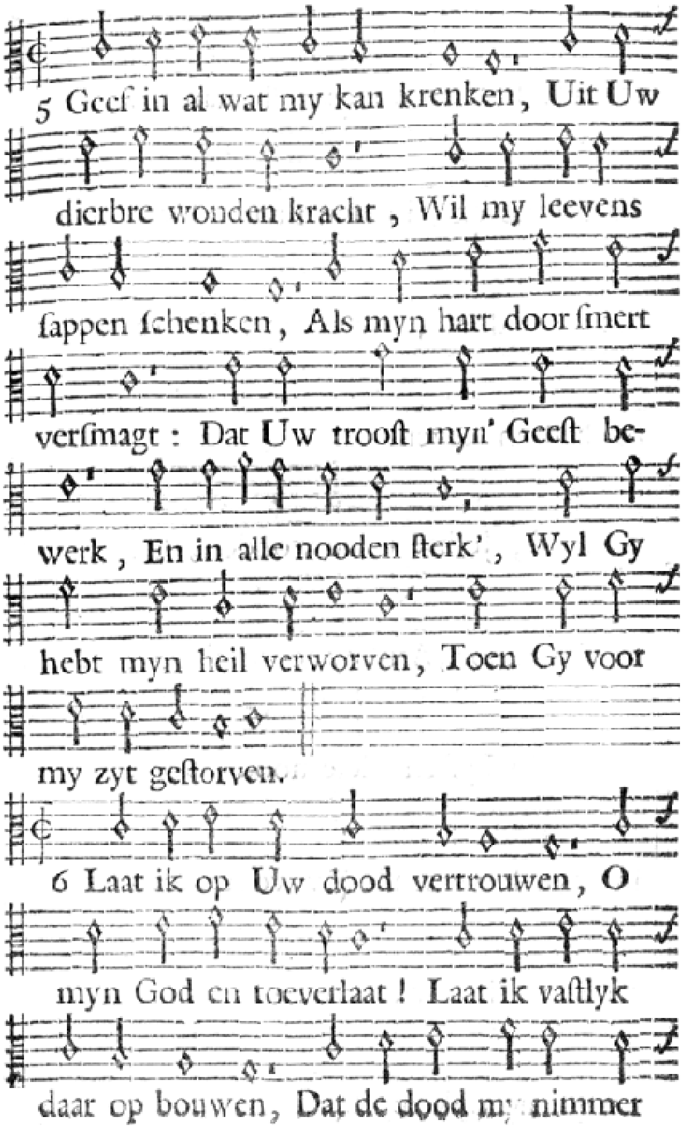

schaad'. Laat uw doodsangst, aan myn hart,
Laafnis geven, in myn smart, Heer*!* laat
toch Uw dood, my geven, Op te staan,
tot heil en leeven.
7 Dat ô, Jesus*!* Uwe wonden, Uwe smert
en bittre dood, Aan my geven, t'allen stonden,
Troost in Lyf en Ziele nood: Geef, dat 'k
in myn leevensend, My vooral toch tot U
wend'; Uit Uw lyden troost mag haalen,
En vol heerlyk zegenpraalen.

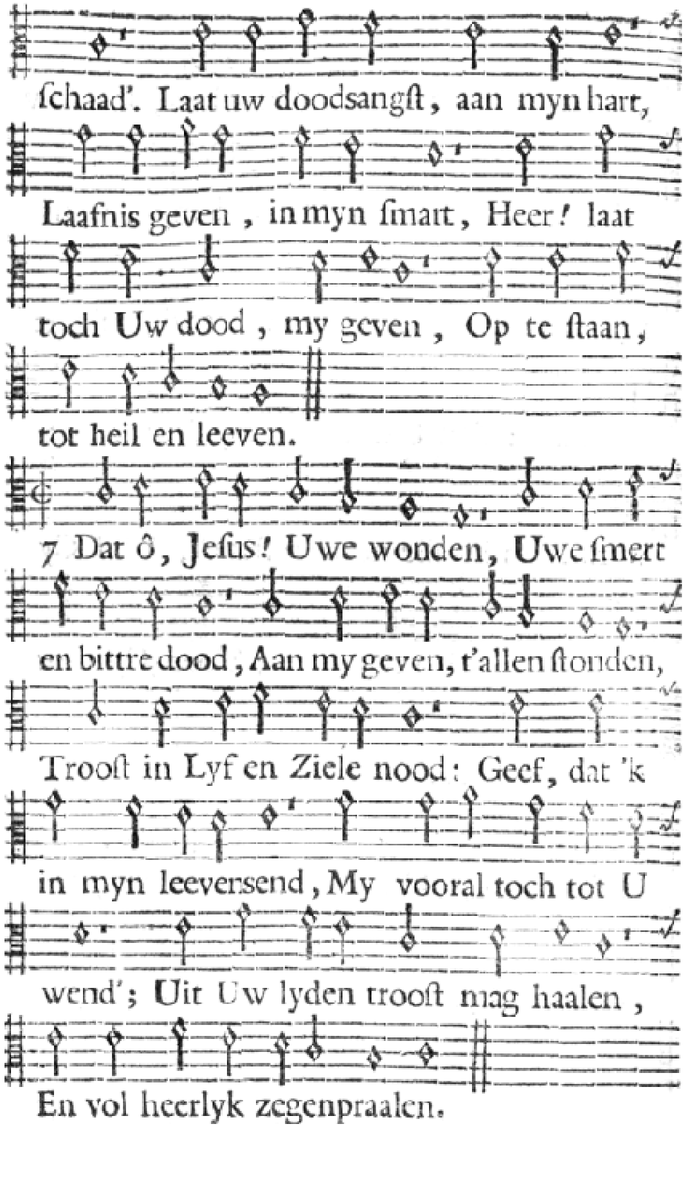

XXVII Lied.
Voize Psalm XLII.

1 Heiland, oorzaak van ons leven;
Die voor veeler menschen schuld, U hebt
in den dood gegeven; En zo smertlyk met ge-
duld, Worstelde met ongemak, Op dat
ons het zonde pak, Niet geheel zoud' on-
derdrukken, En ten afgrond nederrukken.
2 Groote Heiland, die de roede Van Gods
wraak, hebt afgeweerd, En de donderen-

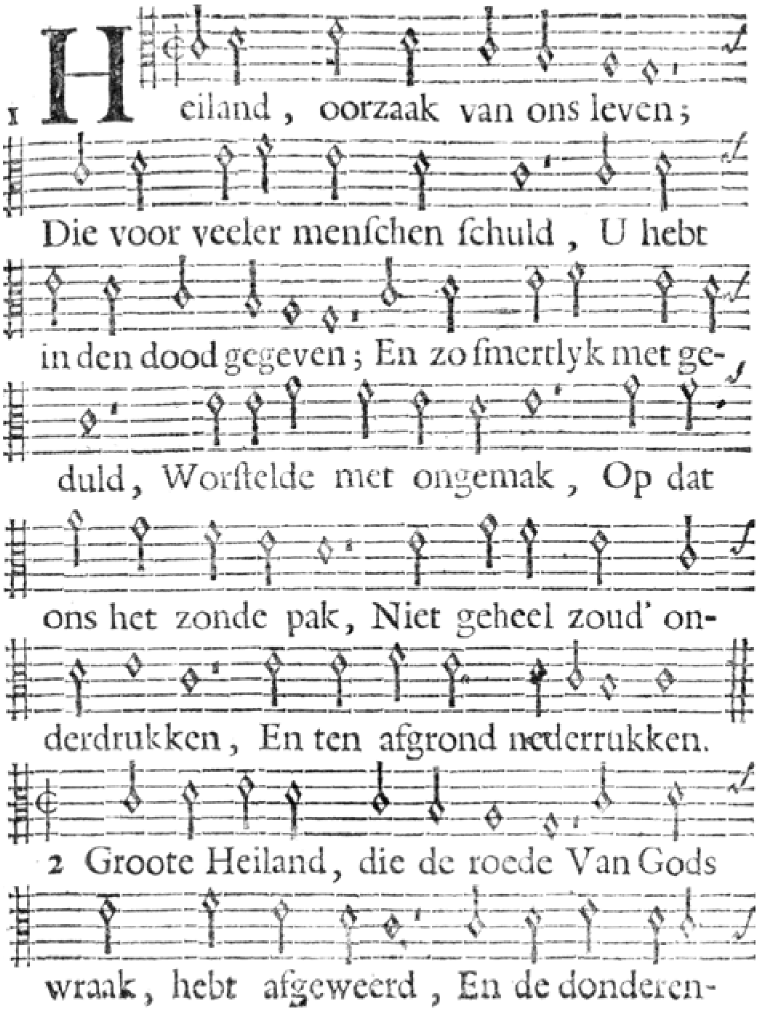

de woede Van de wet, gansch afgekeerd
En haar vloek te niet gemaakt; Zo dat
ons geen ramp genaakt. En wy voorts noch
helsche plagen, Noch haar straffen zullen
dragen.
3 Wy, ô dierbre Jesus, wyden, Uwe trouw
een danklied toe, Wy erkennen al Uw ly-
den, Geef maar, dat wy, bly te moê, Uge-
loovig dankbaar zyn, Wyl g' ons van de
helsche pyn, Door Uw lyden, dood, en

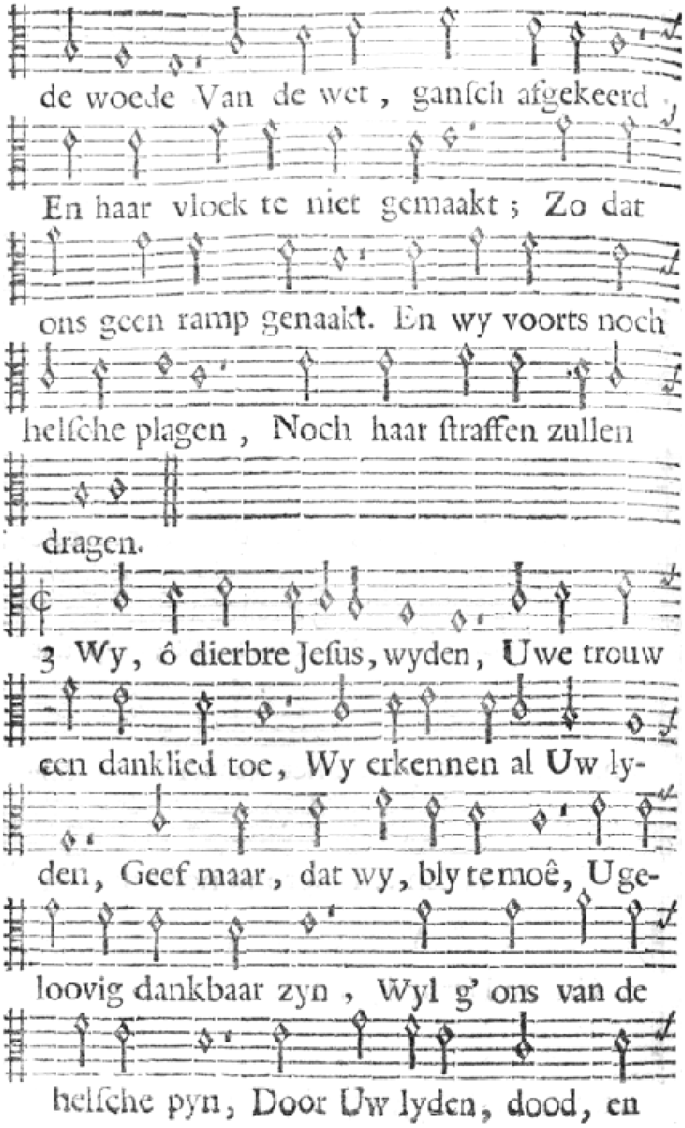

wonden, Zoo gewillig hebt ontbonden
4 Satan dreigd' ons felle slagen, Had om
ons te straffen lust; Dacht ons eeuwiglyk te
plaagen, Op dat wy, van Zielen rust Gantsch
berooft, in helschen brand, Onder zyne
wreede hand, Eeuwiglyk in duisternissen,
s' Heeren aanschyn zouden missen.
5 Doch dit kondt Gy geenzins dulden Je-
sus, die Uw Volk bevryd, Liever woudt Gy
onze schulden, Wyl Gy ons een Goël zyt,

Op U ńeemen, door randzoen Aan den eisch
der wet voldoen, Om door lyden, angst en
sterven, Heil en leven te verwerven.
6 Welk een Heer zoud' immer slagen Ly-
den, voor zyn boozen Knecht? Wie zoud'
ooit de boete dragen, Zynen vyand op-
gelegt? Gy, ô Jesus*!* woudt alleen, Voor
ons in de bresse treên, En Uw leeven zelf niet
spaaren, Schoon wy Uwe haaters waren.
7 Moet dit niet een wonder heeten*?* Dat

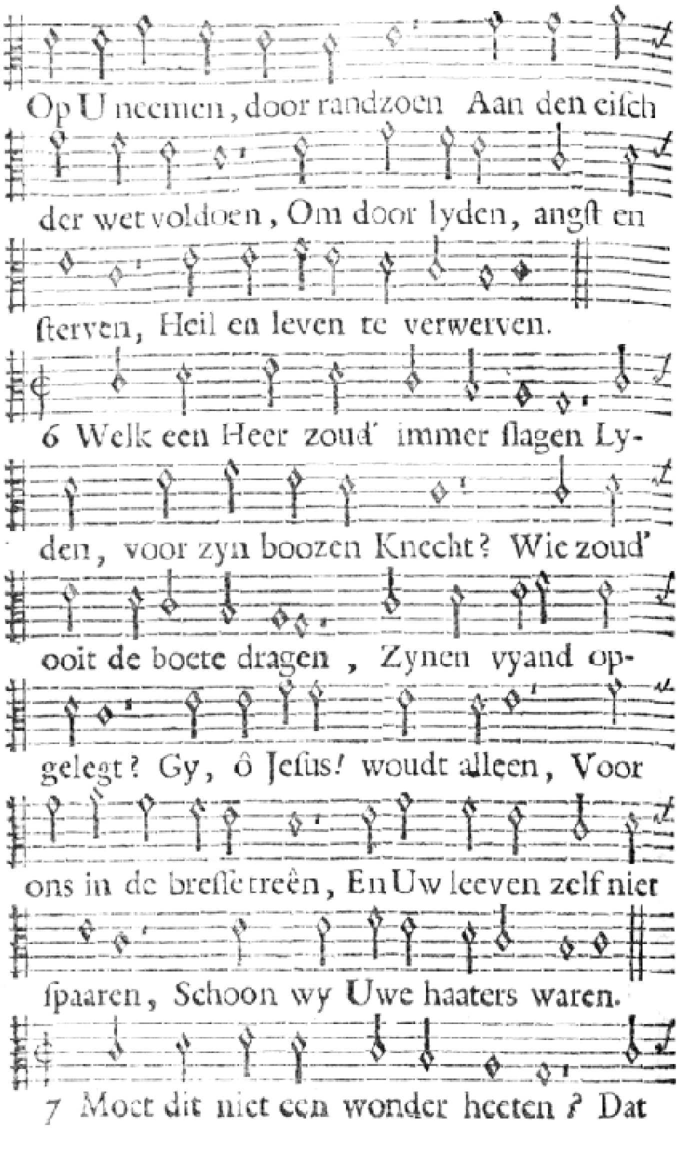

Gods Zoon komt van den stoel, Waar Hy
was als God gezeten, Om ons, uit den hel-
schen poel, Op te voeren naar dien oord,
Daar wy zullen ongestoort, t'Allerdierbaarst
heilgoed smaaken, Duurzaam ons in vreugd
vermaaken.
8 Ja! Hy dulde wreede slagen, Doorne-
kroon, spot, kruis, en dood. Om
ons uit de helsche plaagen, En den nooit
volleden nood, Uit te rukken: nimmer

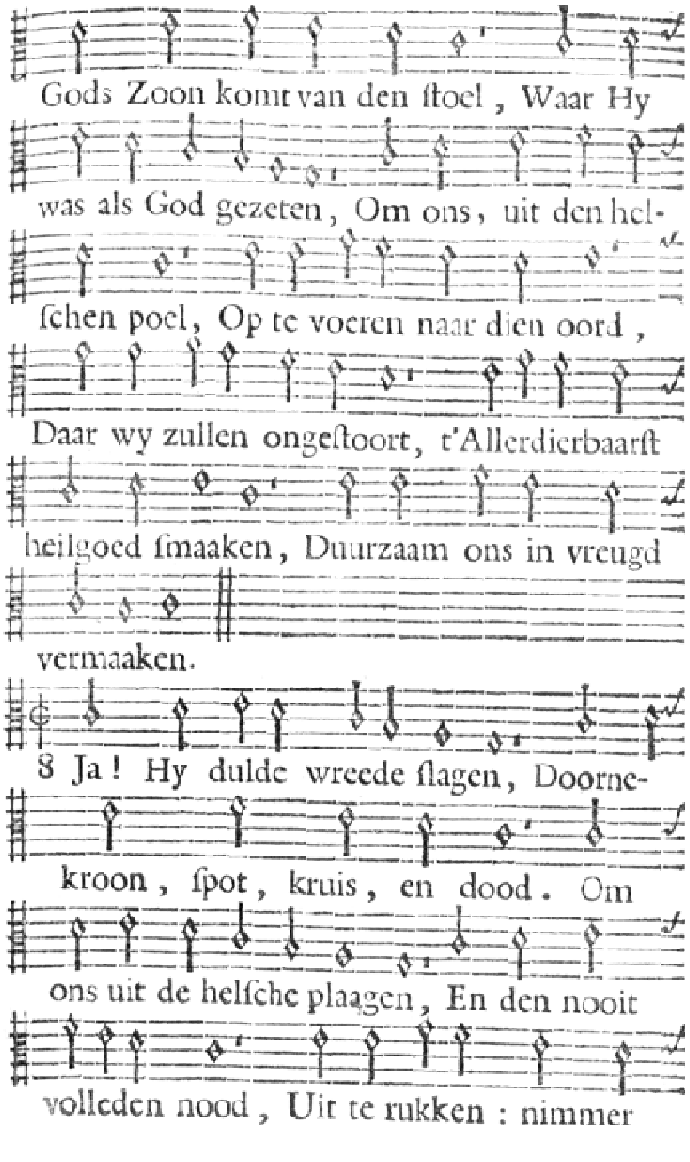

zal Myne Ziel in dit geval, Naar
den eisch, haar dank betuigen, En zich
voor U nederbuigen.
9 Wil my die genade geeven, Dat het mo-
ge t'aller tydt, Diep zyn in myn hart ge-
schreven, Dat Gy myn Verlosser zyt; Gy,
ô Jesus, zyt geheel, Myn beschermer,
schat en de cl! Wyl die banden, die U
knelden, My hier in de ruimte stelden.
10 Laat my Uwen dood betrachten, Dan,

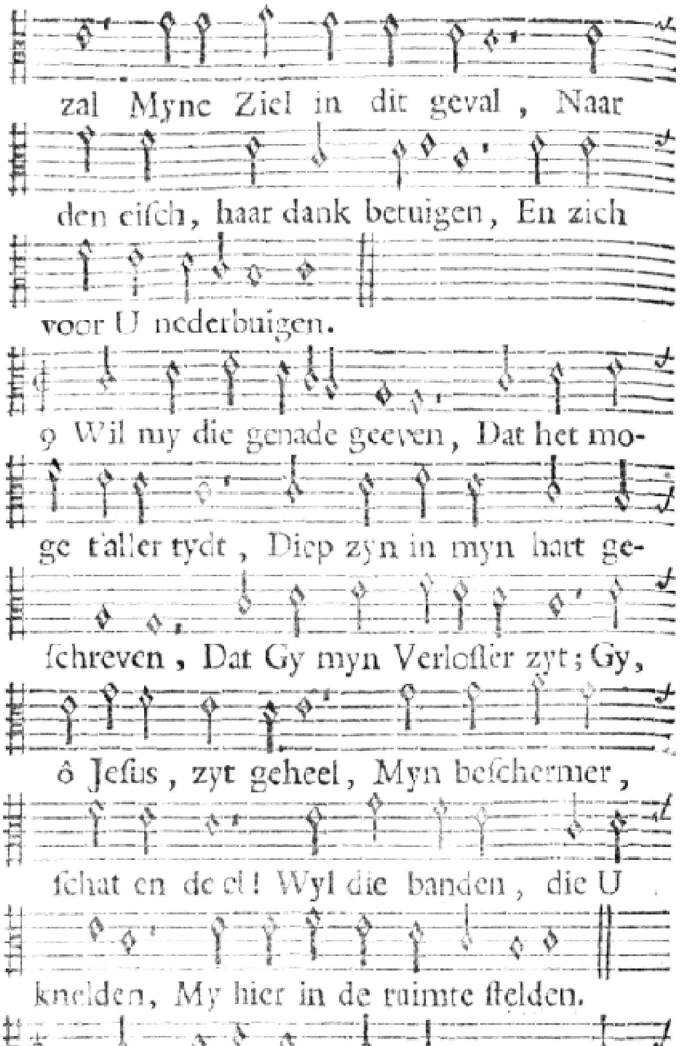

als my de dood genaakt, Laat my, boven
U, niets achten, O dat dan myn yver
blaakt', En Uw wonden, smert, en
bloed, (O onblusbre liefdegloet!) Van
my wierden ondervonden, Dan blyf ik aan
U verbonden.
11 Breng myn Ziel, die 'k U beveele!
Over in Uws Vaders hand, Als ik,
door den dood, ten deele Neer zal
storten in het zand. Dan zal ô myn

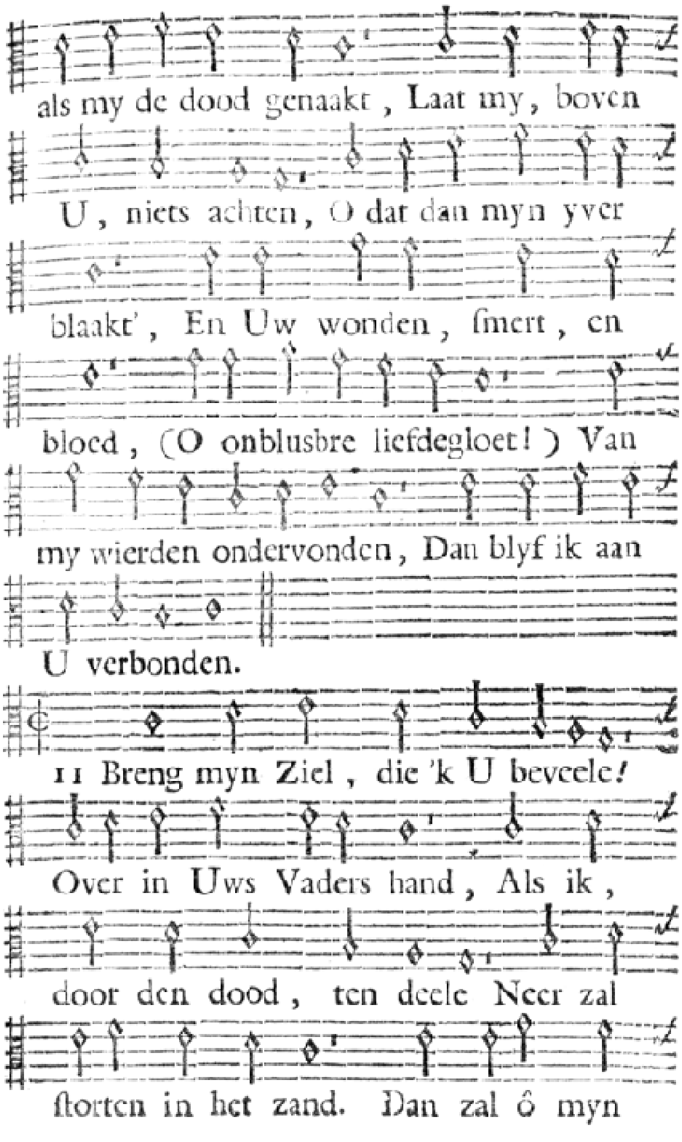

God Uw dood; Wyl G'Uw bloed voor my
vergoot, My het leven, na myn sterven, In
den hemel doen beërven.

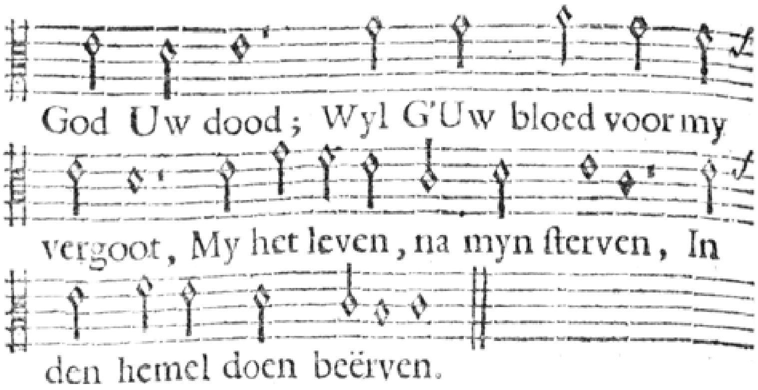

G. Paasch Gezangen.

Van Jesus Christus Opstanding.
XXVIII Lied.

1 De Christus die besloten lag. In 't
graf voor onze zonden, Is opgewekt den
derden dag, En heeft den dood verslonden,
Hy heeft 't leeven aangebragt, Des loven

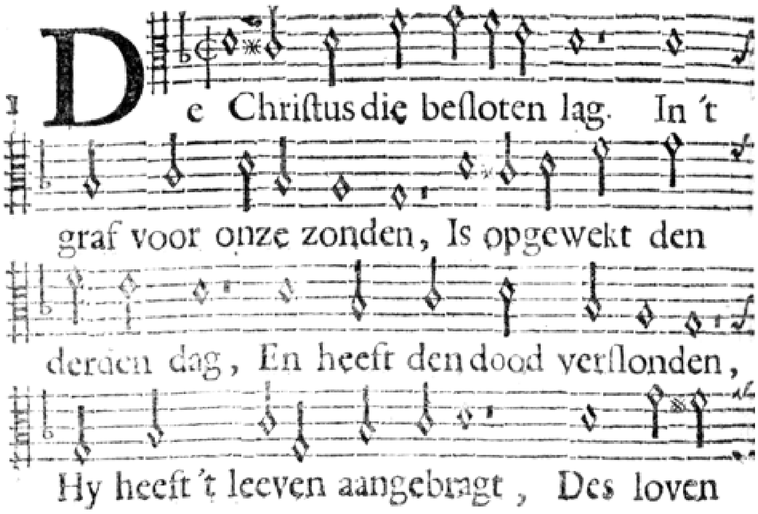

wy Gods groote magt, En zingen; Halle-
luja! Halleluja!
2 Geen Sterveling, kan ooit op Aard,
't Geweld des doods verhind'ren, Dat on-
heil heeft het kwaad gebaard, Dit deed ons
heil vermind'ren; Des de dood ons aan-
stonds bragt, In zyn gewelt, en hield met
magt, Ons in zyn ryk gevangen, Halleluja!
3 Doch, Jesus Christus, Godes Zoon, Is
voor ons ingetreeden, Hy droeg voor ons der

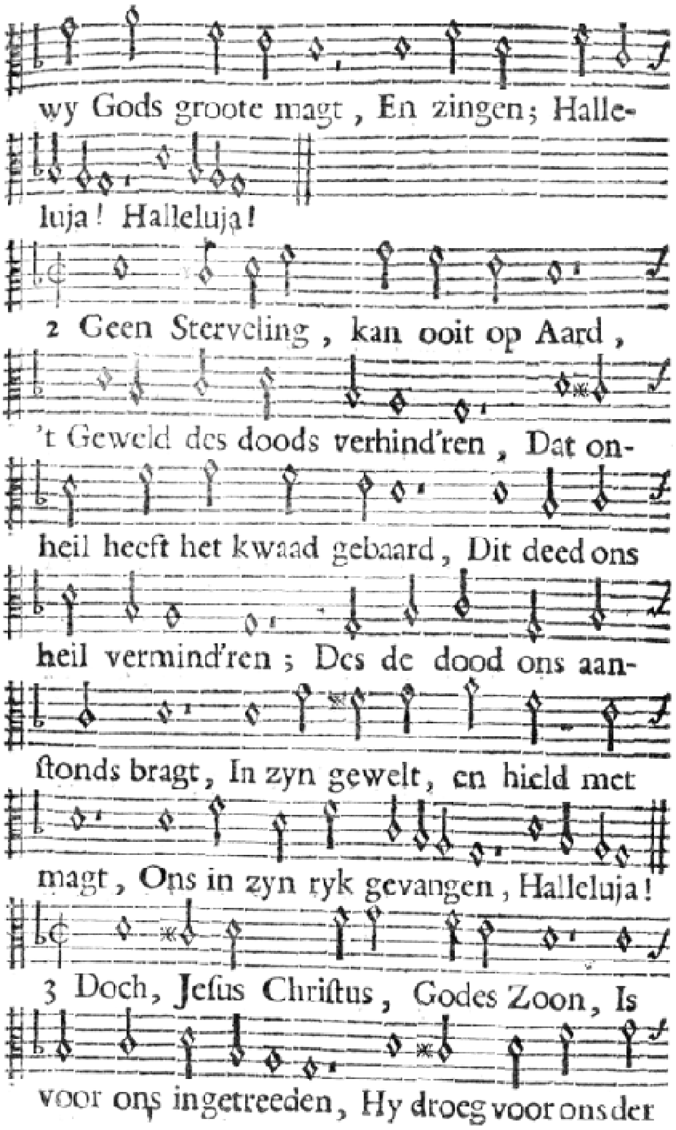

zonden loon, Hy heeft den dood bestreden, En berooft van heerschappy, Zoo dat hy slegts een schaduw zy; Zyn prikkel is genomen! Halleluja.
4 Het was een wonderlyk gevegt, Toen Dood en leeven streden, Doch eindlyk werd de stryd beslegt, De dood lag gansch vertreden. Want dit is te boek gestelt, Dat Jesus dood, des doods geweld, Geheel heeft weggenomen, Halleluja!

5 Hy is dat heilig Offerlam, Waar by men 's Heeren daaden, Bemerkt, Hy is aan 's Kruistes stam, In liefde gloed gebraden: Onze deur is met zyn bloed, Besprengt, dit toont 't geloof, vol moed, Den dood, en doet hem wyken. Halleluja!
6 Zoo vieren wy dat hooge feest, Door God aan ons geschonken, Wy zingen, zeer verheugt van Geest, Nu wy die Zon zien pronken, Die ons 't licht en leeven biedt,

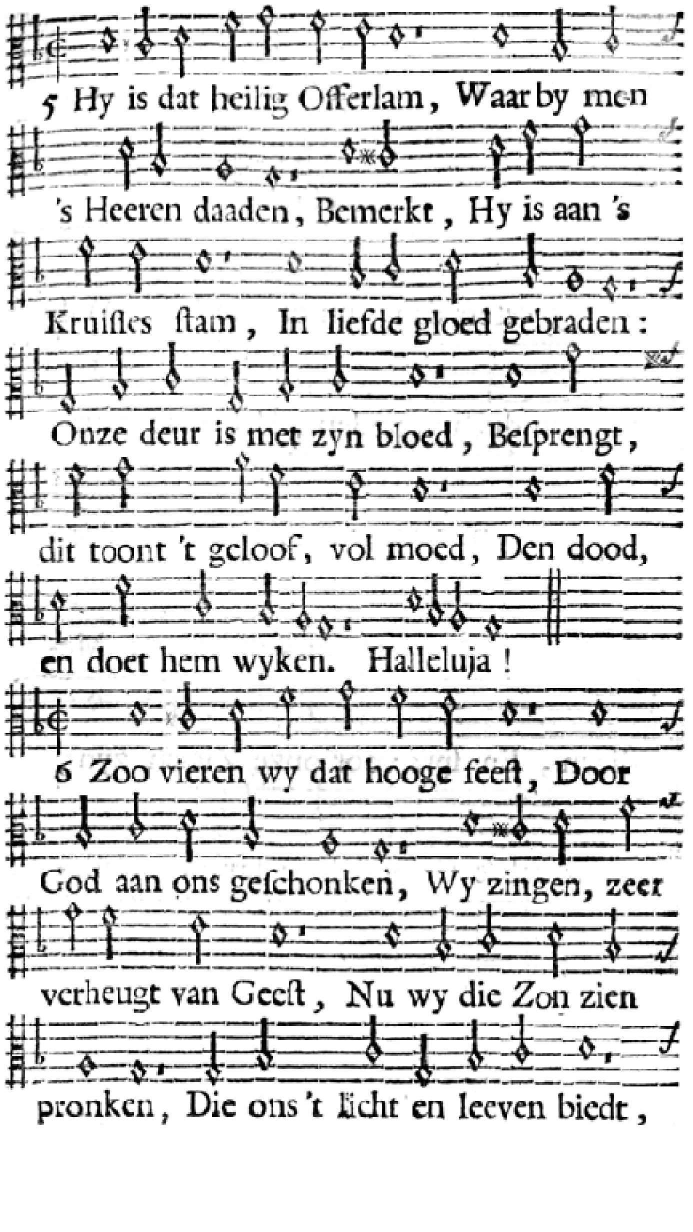

En haar genade straalen schiet, De nacht is
nu verdweenen. Halleluja.
7 Wy eeten dan, nu ons de Heer Wil
aan zyn disch verzaden, Het oude zuur-
deeg zal niet meer, Het woord der
waarheid schaaden. Christus zal de Me-
dicyn, En spys voor onze Zielen zyn,
Daar zal 't Geloof door leven. Halle-
luja!

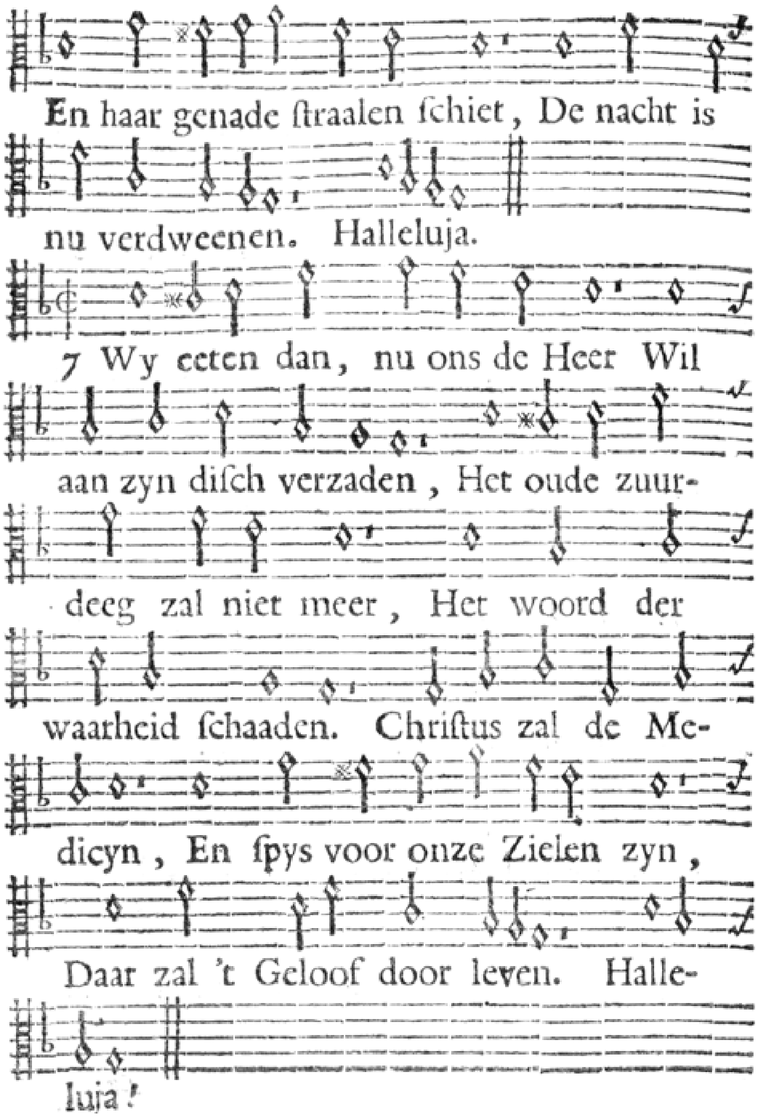

XXIX Lied.
Voize Lied XVIII.

1 Die Jesus die ons heil aanbragt, Brak
's doods geweld en magt, En heeft verree-
zen, Geen dood schrik meer te vrezen: Er-
barm U over ons.
2 Die nimmermeer had overtreen, Gods
gramschap heeft geleen, En heeft verkre-
gen, Dat Godt ons schenkt zyn zegen.
Erbarm U over ons.
3 Dood, leeven, duivel, hel en schand,

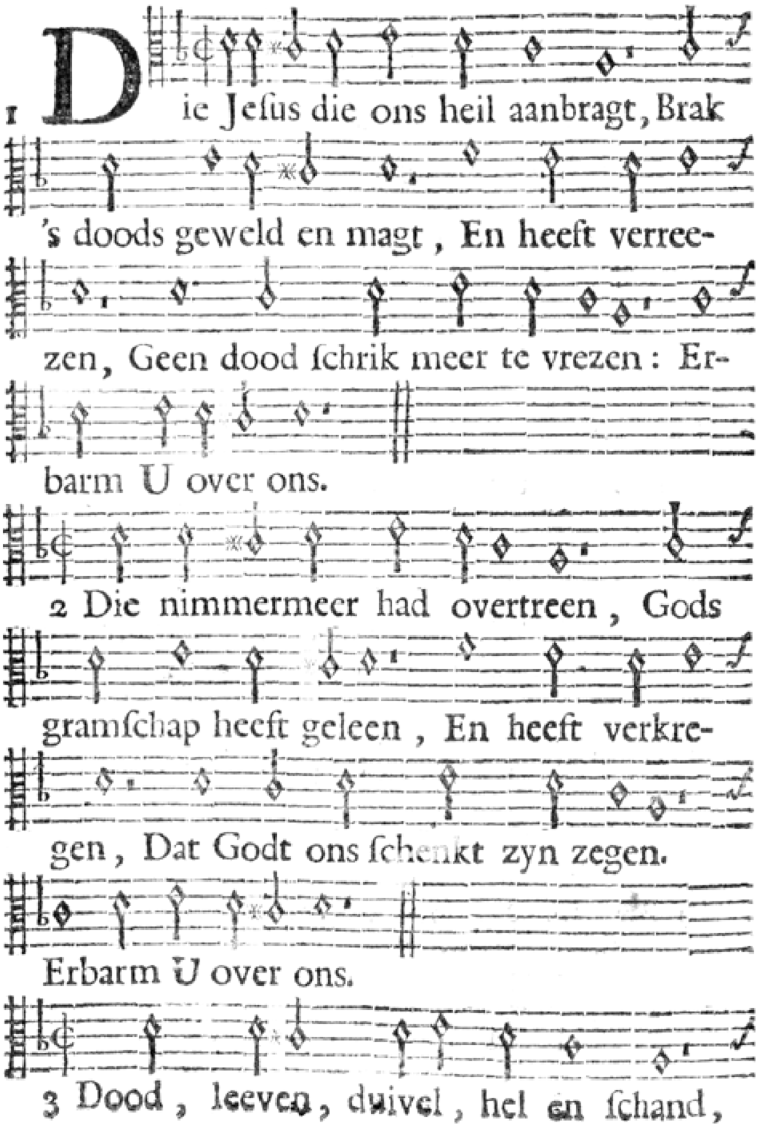

Zyn-alle in Zyn' hand', Hy redt den gee-
nen, Die recht vlucht tot Hem heenen,
Erbarm U over ons.

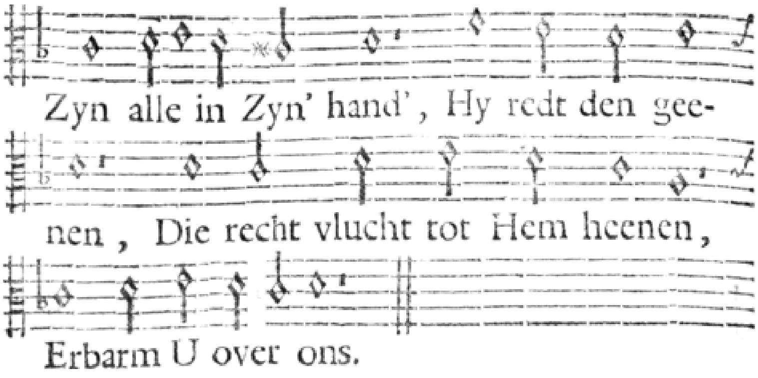

XXX Lied.

1 Waar is Uw prikkel nu, o dood!
Waar Uw triumph, ô Helle! Want, voor
den duivel is geen nood; Hoe grouwzaam
hy zich stelle! God zy gedankt, die ons
bevrydt, En door des Heilands dappren

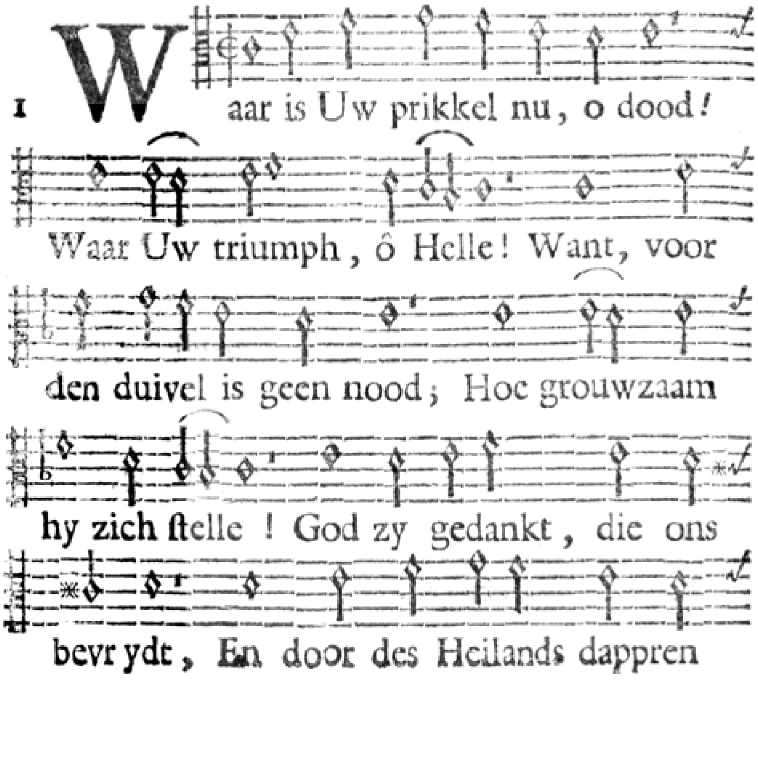

strydt, De Zege heeft gegeven.
2 Hoe kromde zich toen d'Oude Slang,
Toenzy dien kamp moest waagen, En trots
haar listen, kracht, en drang, Door Christus
werdt verslagen? Schoon zy hem in de
versnen steekt, Geen nood! wyl Hy haar
kop verbreekt, Ligt zy gansch, over-
wonnen.
2 Vorst Jesus neemt weer't leeven aan, De

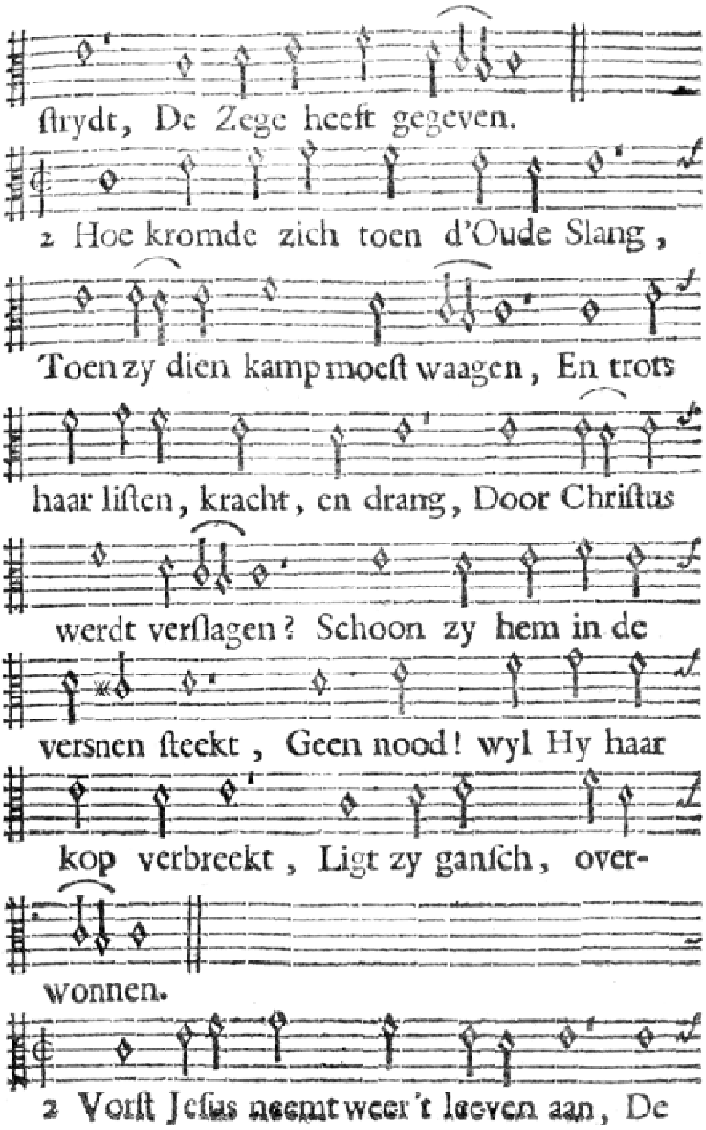

magt der hel moet wyken, Zy moet haar roof, haar prooy ontslaan, En 's Hemels erf verryken; wat is 'er dat in grootheid haal, By dees doorlugte zegepraal, 't Legt alles overwonnen.

4 De helangst, doods vergif en pyn, Heeft onze Borg geleden: Wat schaat ons Satans boos fenyn, De list die hy wil smeeden, Al klaagt hy ons geduurig aan, Zyne boos-

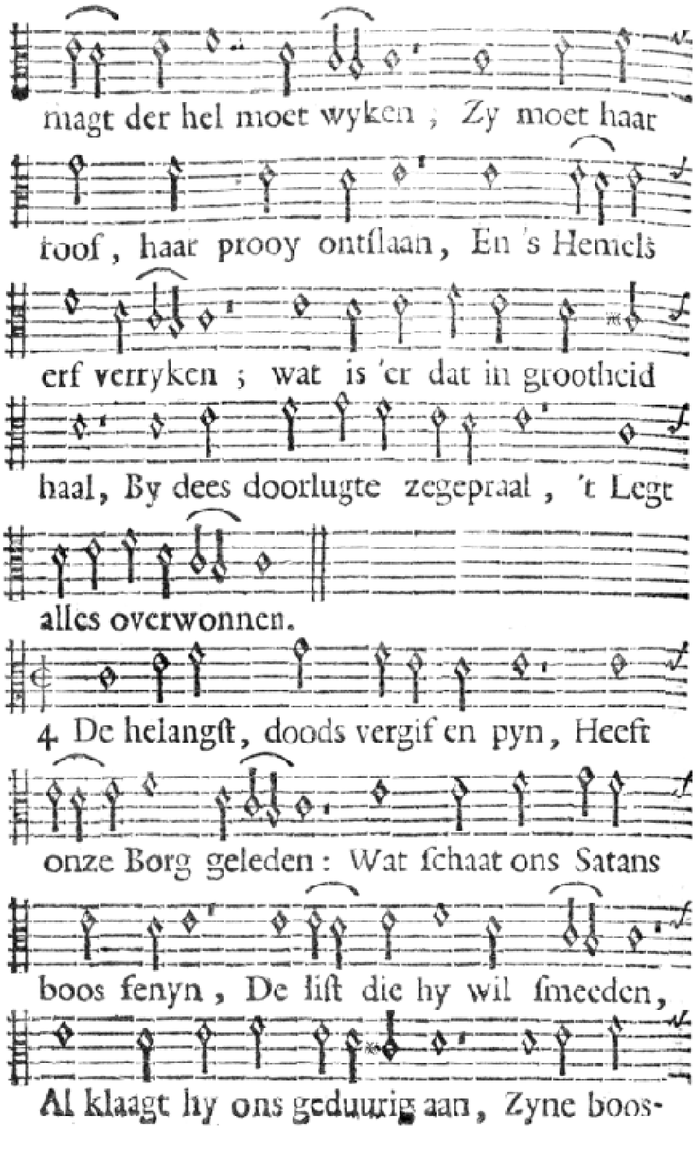

heid kan niet verder gaan, Dan d'Almagt
wil gedoogen.
5 Gods rechterhand is zeer verhoogt, Zyn
arm moet zegepraalen, Wat ooit zyn magt te
stuiten poogt, Kan niets dan schand behaa-
len; Dood, duivel, hel, al wat ons deert,
Of haat, heeft Jesus overheert, Zy zullen
krachtloos woeden.
6 Al zwicht de Heiland voor den dood,

Zyn magt doet hem herleeven, En wyl ons hooft het graf ontvlood, Zal hy ons 't lee-ven geeven. Wie ooit geloof aan Christus gaf, Blyft nimmermeer in 't aklig graf, Maar leeft, zelfs na zyn sterven.
7 Wie, schoon hy daaglyks schuld belydt; Met Christus is verreezen, Is van den twee-den dood bevrydt, Die kan hem niet doen vrezen; De dood is gansch berooft van

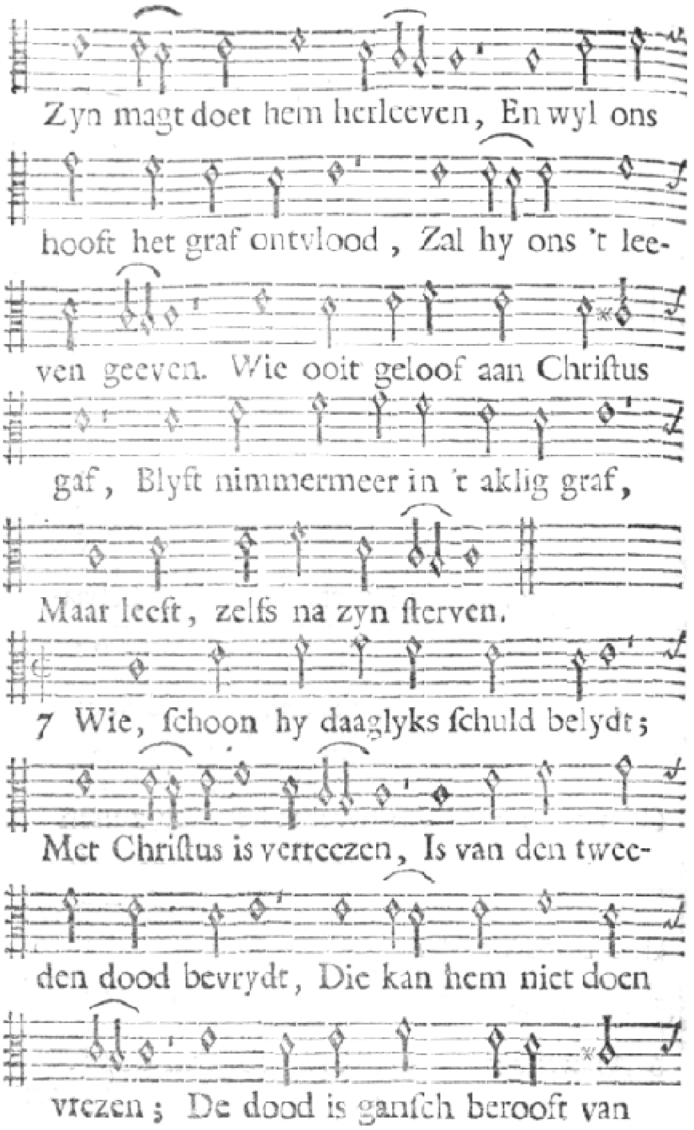

magt, Genâe en heil is aangebragt, En 't on-
verganklyk leeven.
8 Die rykdom kent geen maat of peil,
Die aan ons word gegeeven, Gerechtigheid,
en vrêe en heil, En in en na dit leeven. Al
wand'len wy in 't aardsche slyk, Wy wag-
ten, dat wy eens gelyk, Aan Christus
Lichaam worden.
9 De draak met zyn rampzalig rot, Heeft

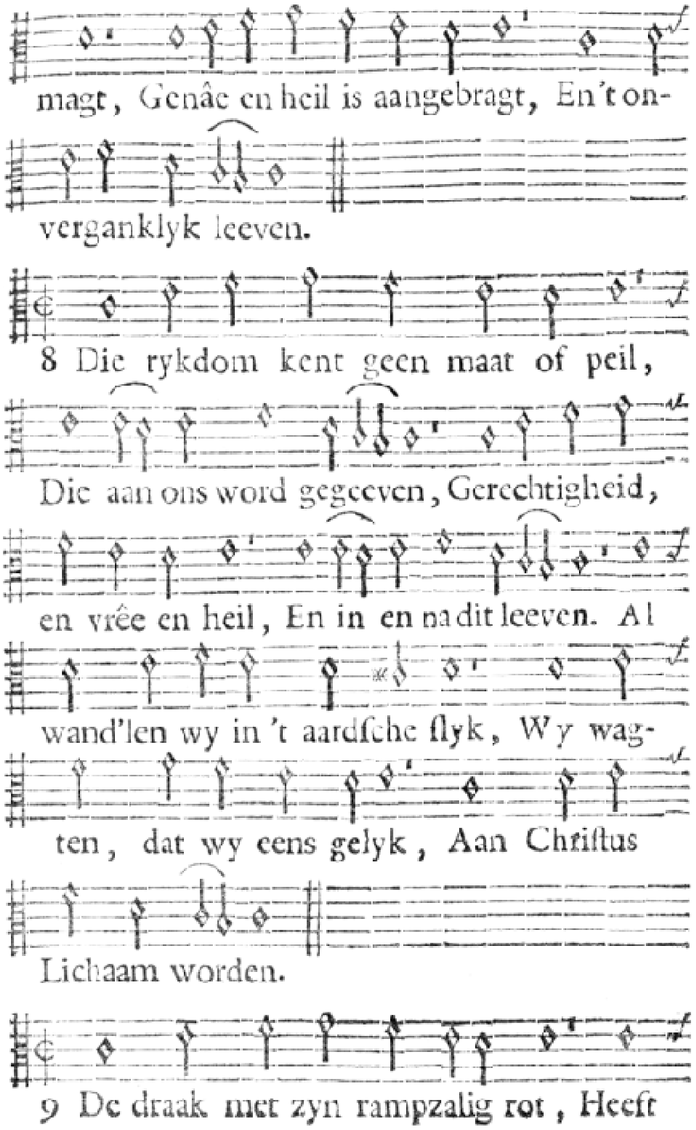

zyn verderf te vreezen, Hy ligt ter neêr,
met schimp en spot, Nu Christus is verree-
zen: Daar 't hoofd reeds met de zege praalt,
Het lichaam ook triumph behaalt, Geen
Satan kan ons schaden.
10 Waar is Uw prikkel nu, o dood!
Waar Uw triumph, ô Helle! Want, voor
den duivel is geen nood; Hoe wreed hy
zich aanstelle. God zy gedankt, die ons

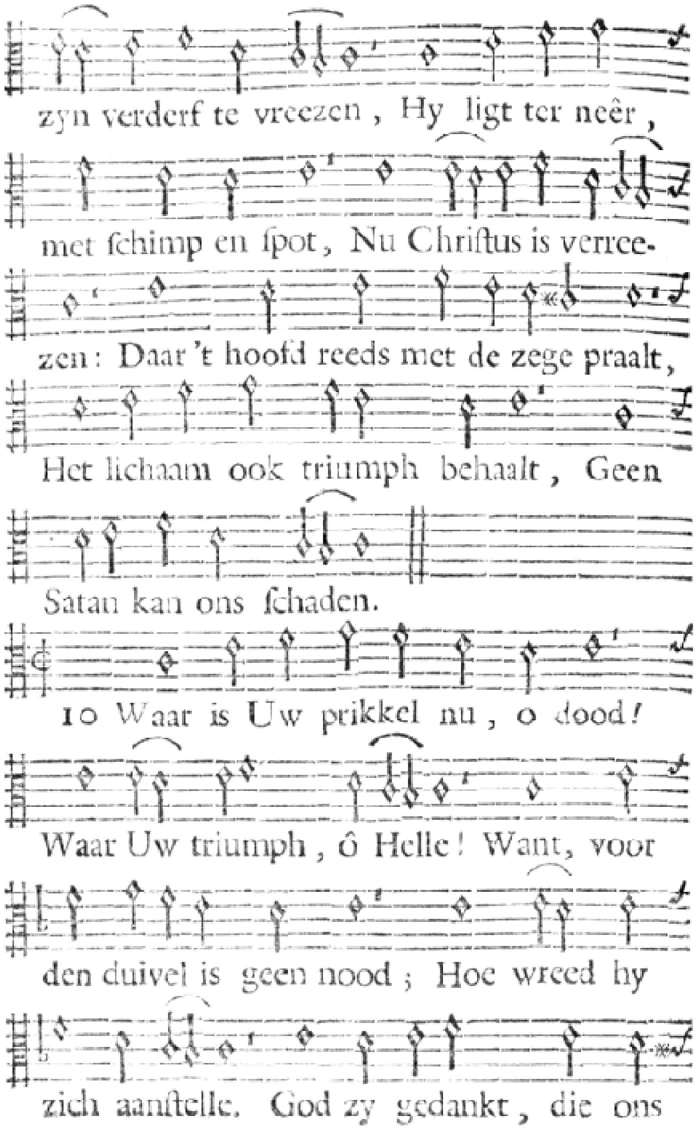

bevrydt, En, door des Heilands dappren
stryd, De Zege heeft gegeeven.

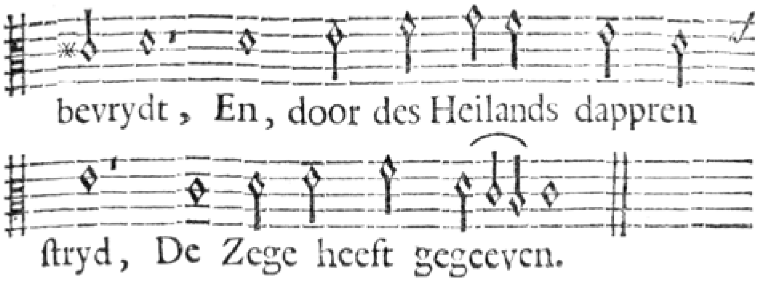

Zuchten om de kracht der Opstandinge van Jesus Christus.
XXXI Lied.
Voize Lied LXXVI.

1 Myn rots is sterk bevonden, De
draak ligt krachtloos neêr, De helsche magt
verslonden, De Zonde kan niet meer My
door de wet verdoemen, Daar Jesus,
wien 'k zal roemen, Haar wraak vuur heeft

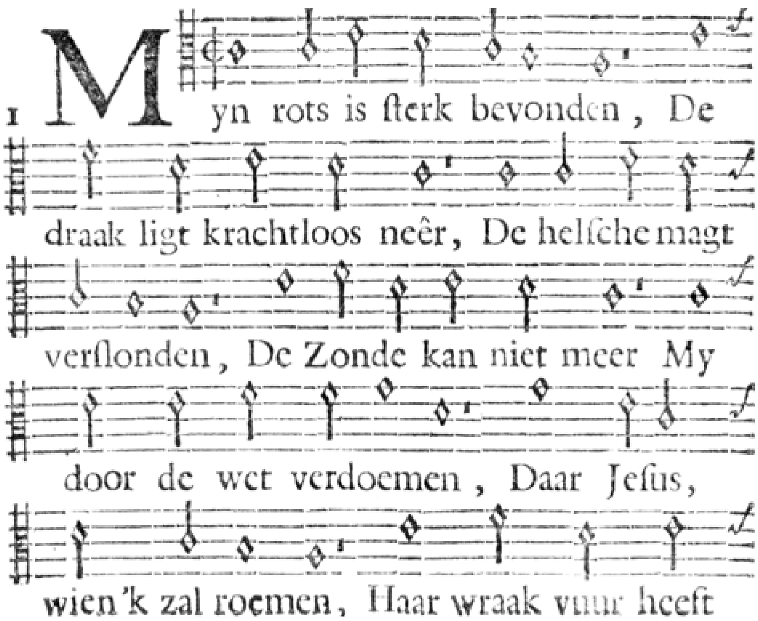

gebluscht.
2 Wil dan Uw vreugt bewyzen, Myn Ziel zing 's Heeren lof, Verdryf de vrees, wil ryzen, Geloovig, uit het stof: Werp Uw gewetens knaagen, De Zorgen die U plaagen, In Jesus ledig graf.
3 Is 's leevensvorst verreezen, Met heerlykheid vereert, Wat hebt Gy dan te vrezen? De Dood is overheert: Geen vloek is meer gebleven, De losbrief is geschreven, Wyl

alles is betaalt.
4 Geef myn geloove klaarheid, Op dat ik, Heer belyd' Dat Gy, de weg, de waarheid, En 't zalig leeven zyt. Wil in myn harte schynen, Doe twyfeling verdwynen, Versterk myn zwak geloof.
5 Laat my niet langer beeven, Gelyk een teder riet Word ginsch en weer gedreeven; Zoo Gy my rustloos ziet, Breng rust in myn gedachten, Gy schenkt Genaad' en krachten

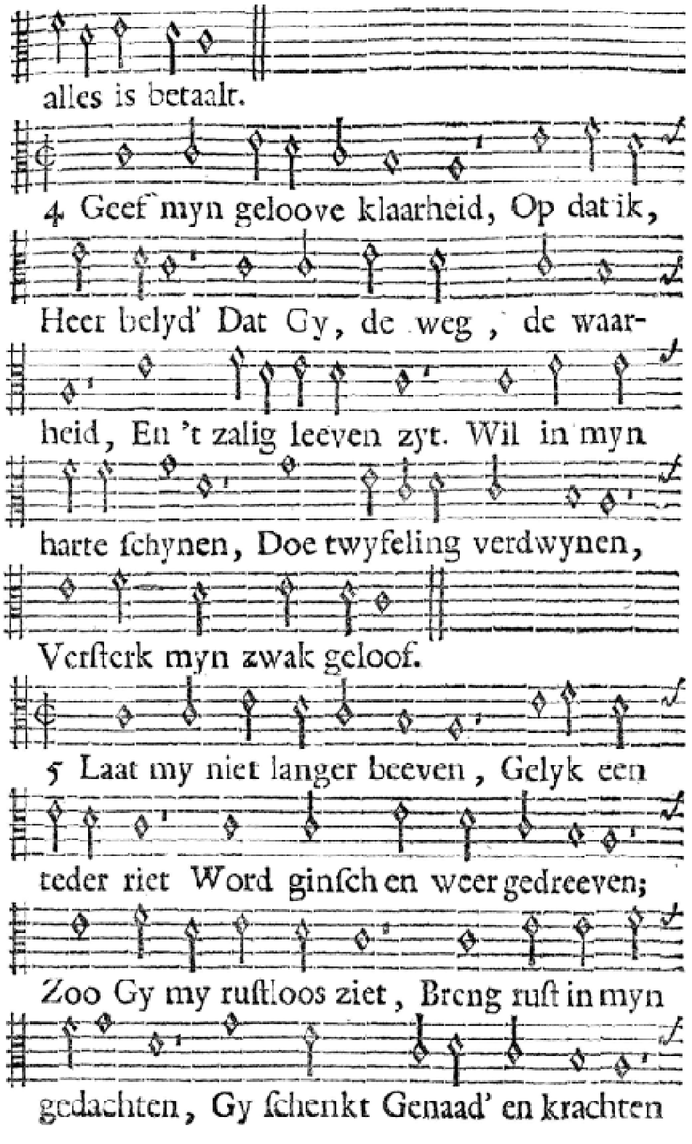

Die by U ruste zoekt.
6 Hebt Gy den dood bedwongen, Ver-
slind hem ook in my, Daar Gy zyt door-
gedrongen, Blyv' ik steeds aan Uw zy;
Vervul Gy myn verlangen, En laat de kop
dier slangen, In my vertreden zyn.
7 Dien Afgod, d'eigenlievde, Dat schaad-
lyk ziele gift, Dat my zoo dikwerf griefde,
Verdryf, laat zonde drift, Dat schandlyk
overtreden, Waar voor Gy hebt geleden,

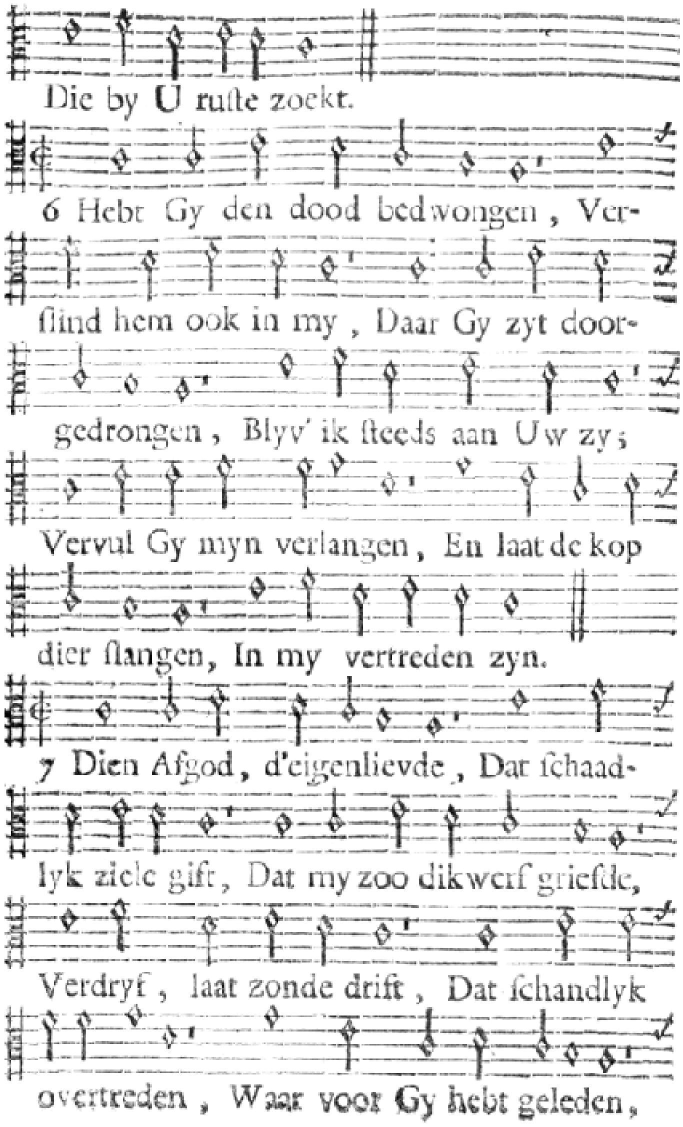

Zyn door Uw dood vernielt.
8 Ik leef, als een der deelen, Nu 't hooft
van 't lichaam leeft, Gelyk de rank, door
steelen, Vast aan den Wynstok kleeft,
Geef Geestlyk zap ter voeding, Geef sterkte
ter behoeding, Der planting Uwer hand.
9 Als Leeraar, wil myn schreden, Toch rigten
naar Uw licht, Als Priester, voor
my treeden, Vertoon my mynen plicht;
Als Koning, wil Uw wetten In myne

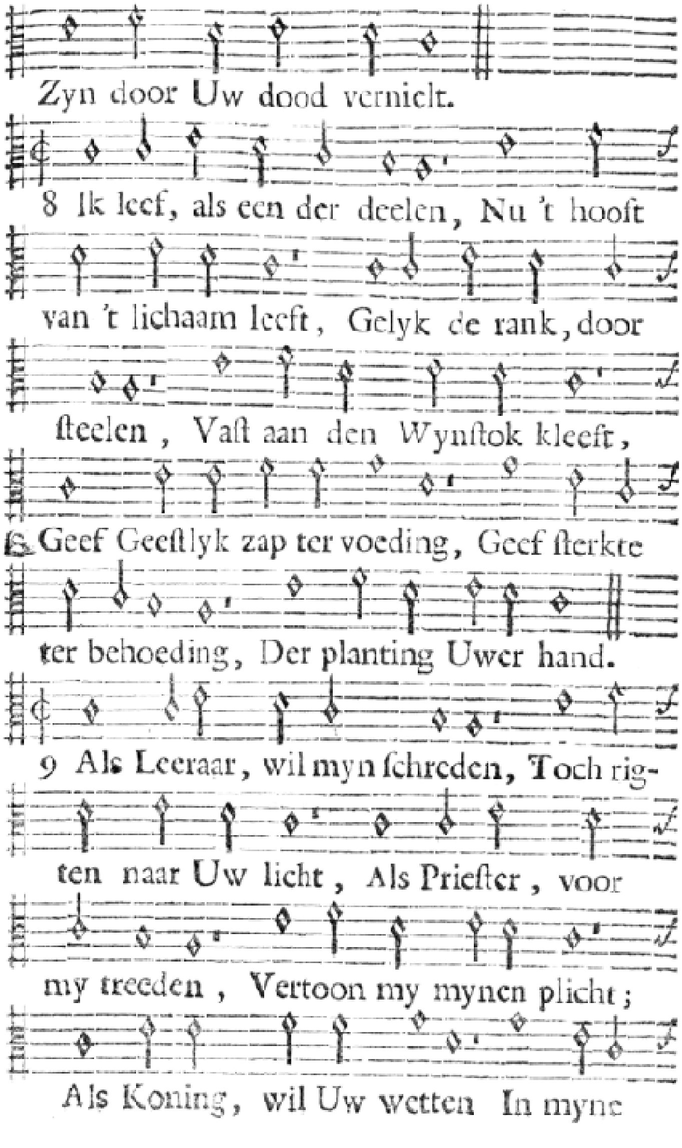

Ziele zetten, Leef Christus, Leef in my.

H. Van Christus Hemelvaart.

XXXII Lied.

1 Christus snelde weder, Ten hemel,
en zond neder De gaven van den Heilgen
Geest, Die 't Christenvolk door troost ge-
neest, Halleluja!
2 d'Oorzaak van ons leeven, Op 's Vaders
troon verheven, Treedt in voor 't Mensche-
lyk geslacht, En heeft ons heil te weeg ge-

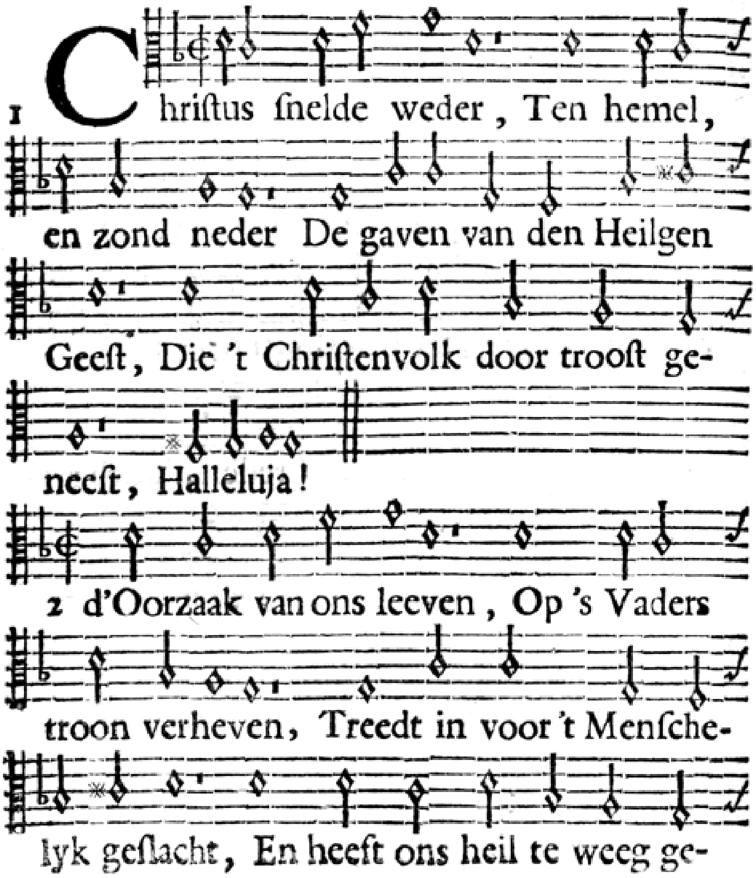

bracht, Halleluja!
3 Waar Hy hier gebleven, De Geest was
nooit gegeeven, Maar toen Hy opvoer He-
melwaart, Zond Hy den Trooster neêr op
Aard, Halleluja!

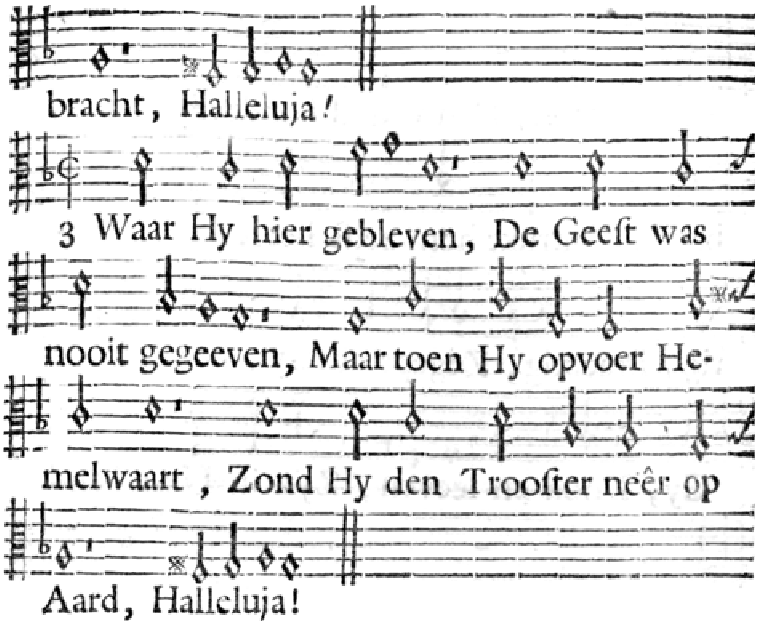

XXXIII Lied.

1 O Held, ô zegenryke Vorst, Die
's Waerelds zonden hebt getorst, Gy hebt
Uw zelfs verheven, Aan Uwes Vaders

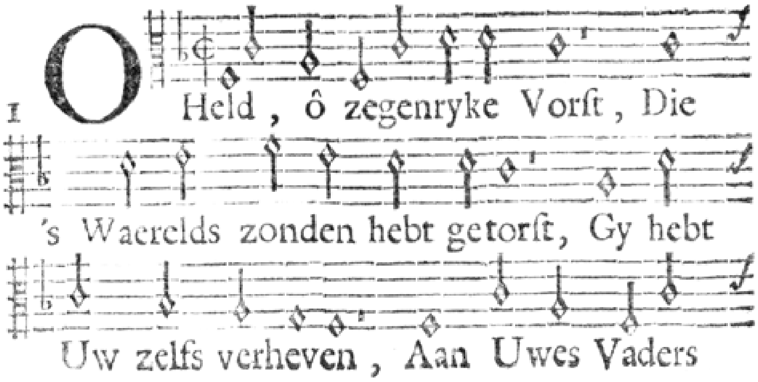

Rechterhand, Den Vyand bondt Gy aan den band, Ontrukt hem zelfs het leeven, Magtig, Prachtig, Zegepraalt Gy, Eer behaalt Gy, Dood en leeven, Zyn in Uwe hand gegeeven.

2 U dienen Heer de Cherubim, U loven Heer de Seraphim, Met al de Hemelschaaren, Wyl Gy, die ons het heil aanbragt, Met groote Majesteit en pracht; Ten Hemel zyt gevaren. Klinkt vry, Zingt bly,

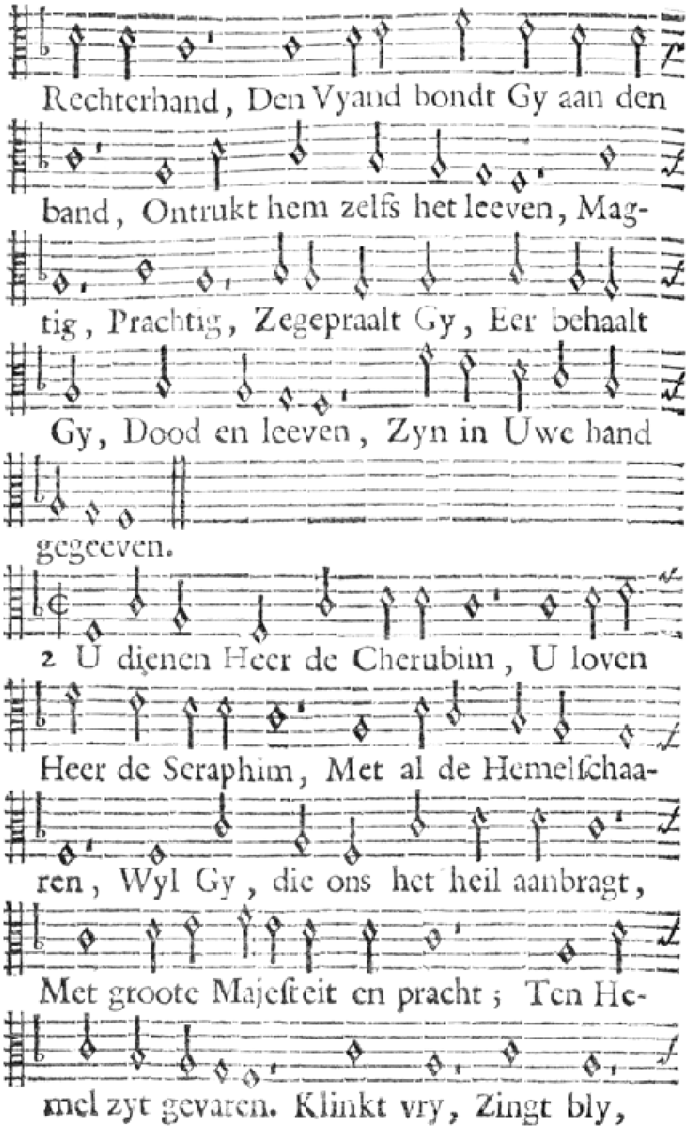

Eere Psalmen, Vreugde galmen, Nu de
Koning, Opvaart naar zyn Hemelwooning.
3 Gy zyt ons Hooft, en wy, wy zyn,
Uw Leeden, zelf in druk en pyn; Schenk
Gy ons troost en leeven, Heil, vrede, licht,
vreugd, nieuwe kracht, En wat een Ziel,
door druk versmagt, Verkwikt, wil ons
toch geeven: Leer my, Keer my, Naar
Uw wille, Dat ik stille, U moog' pryzen,
En met Lofzang eer bewyzen.

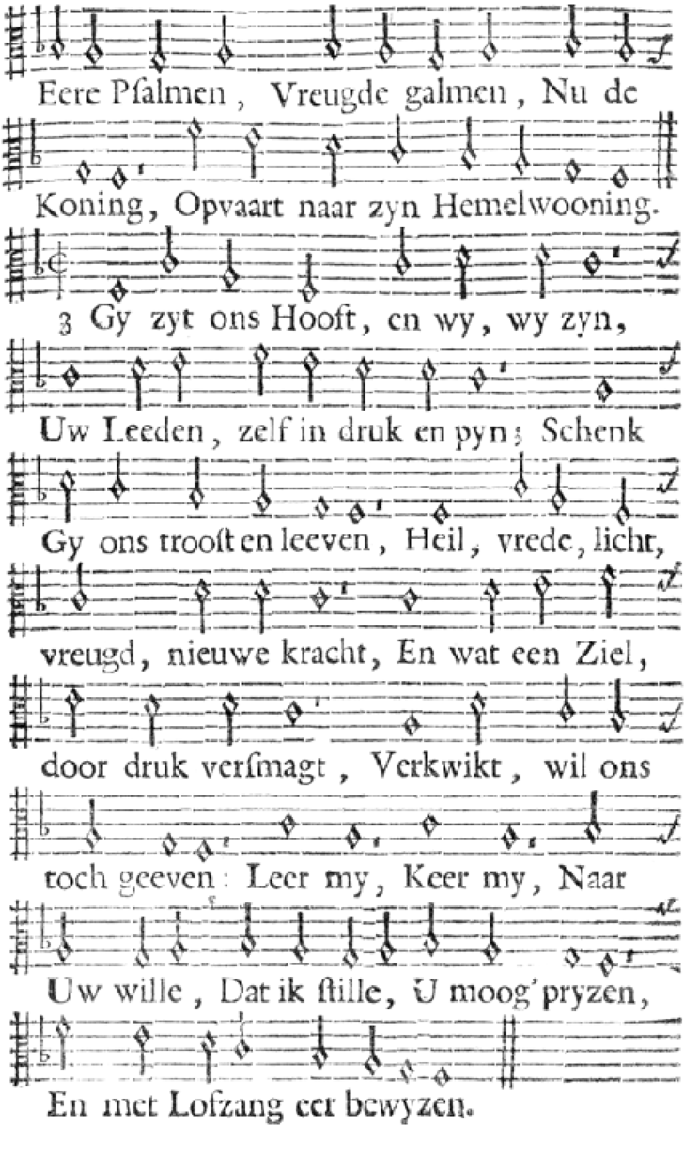

4 Trek, trek ons, ô genadig Heer! Geef Jesus, dat wy, meer en meer, Naar Uw Gemeenschap trachten, Godvruchtigheid stuur' onze daên, Laat ons in ootmoed tot U gaan, En dartelheid verachten. Nooit spreid Trotsheid, Ons haar laagen, Dat w' in plaagen, Christlyk zwygen, Trachten Uw genâe te krygen.

5 Zyt Jesus onze schild en schat, Zyt onze roem en sterke Stad, Waarop wy ons ver-

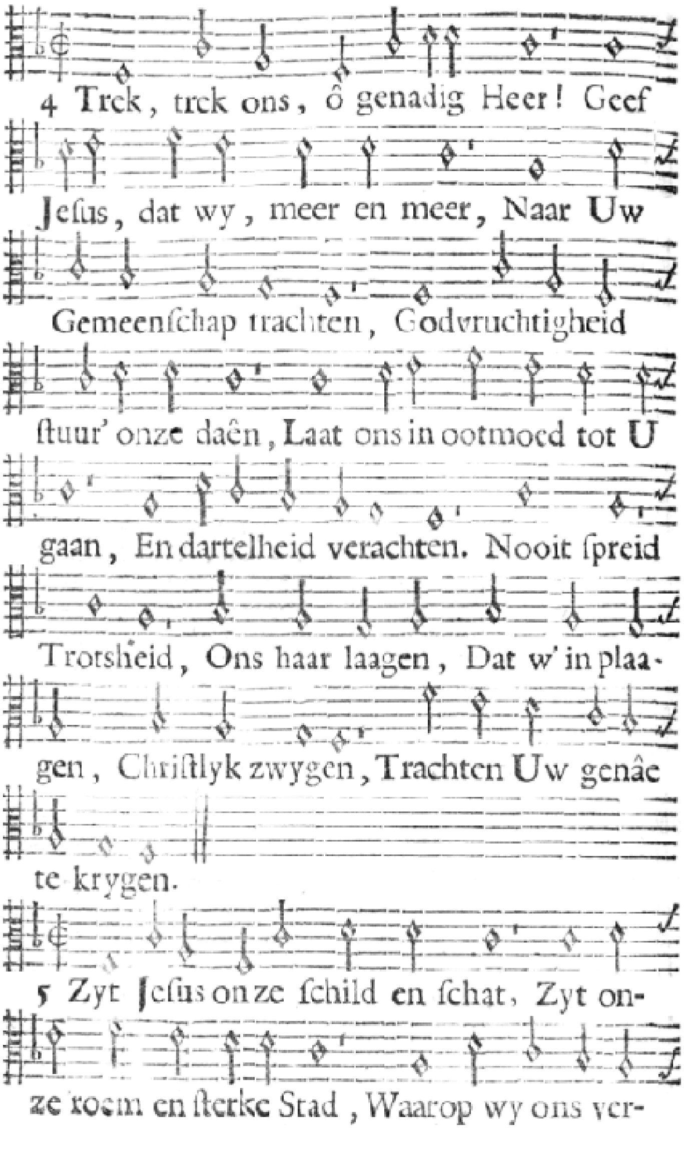

laaten; Ons hart zy Hemelwaarts gekeerd,
Terwyl trouwloosheid hier regeert; 'Er is
op alle straaten Loosheid, Boosheid, Angst
en plaagen, Die steeds knagen, Dreigen,
Knellen, En het Christendom ontstellen.
6 Heer Jesus, kom van Uwen troon, O Vre-
devorst, Held, Davids Zoon, Verhoor
Uws Volks gebeden, Want Gy, Gy zyt
ons eenig goed, En met Uw onwaardeer-
baar bloed, In 't heiligdom getreden. Kom

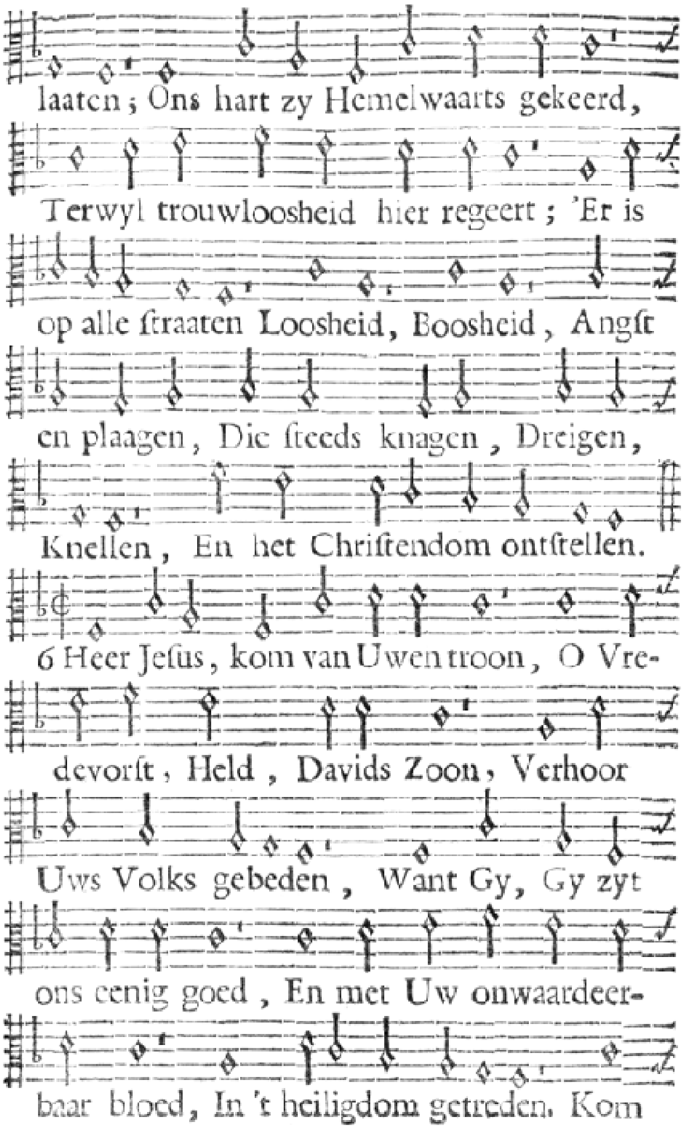

neêr, Hélp Heer, Laat Uw straalen Op
ons dalen, Dan zoo danken, Wy U steeds
met vreugde klanken.

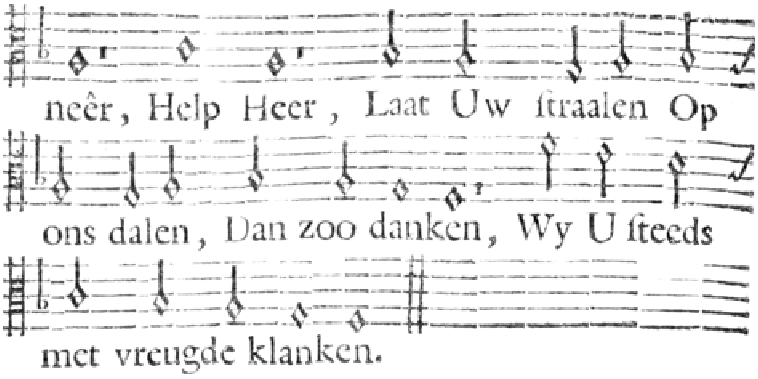

I. Op het Pinkster Feest.

Bidlied om de Zendinge van den Heiligen Geest, in de Harten der Uitverkorene.
XXXIV Lied.

1 God Schepper Heilge Geest ai geef;
Ai geef genaad' Uws Volks gemoed,
Maak dat Uw Schepzel voor U leev', En
altyd reine deugden voed'.

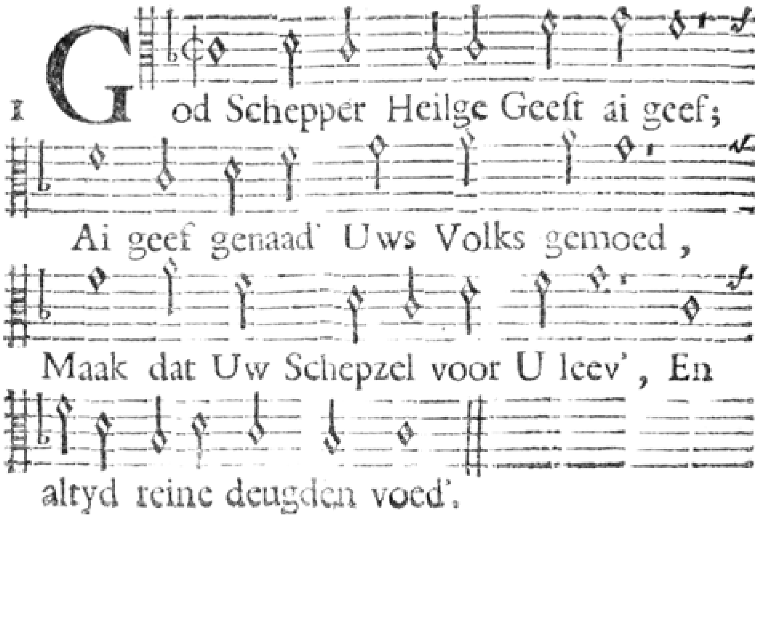

2 Men noemt U Trooster, Groote God!
En 's Allerhoogsten morgen gift, De Zie-
len balsem; wiens genot Ons leven geeft
en liefde drift.
3 Ryk zyt G' in gaven naar Uw magt
Gy vinger van Gods rechtehand; Des Vaders
woord zeer groot van kracht Krygt
door U roem aan allen kant.
4 Ontsteek in 't duister hart Uw licht, Een
liefde vlam in ons verstand; Gy kent ons.

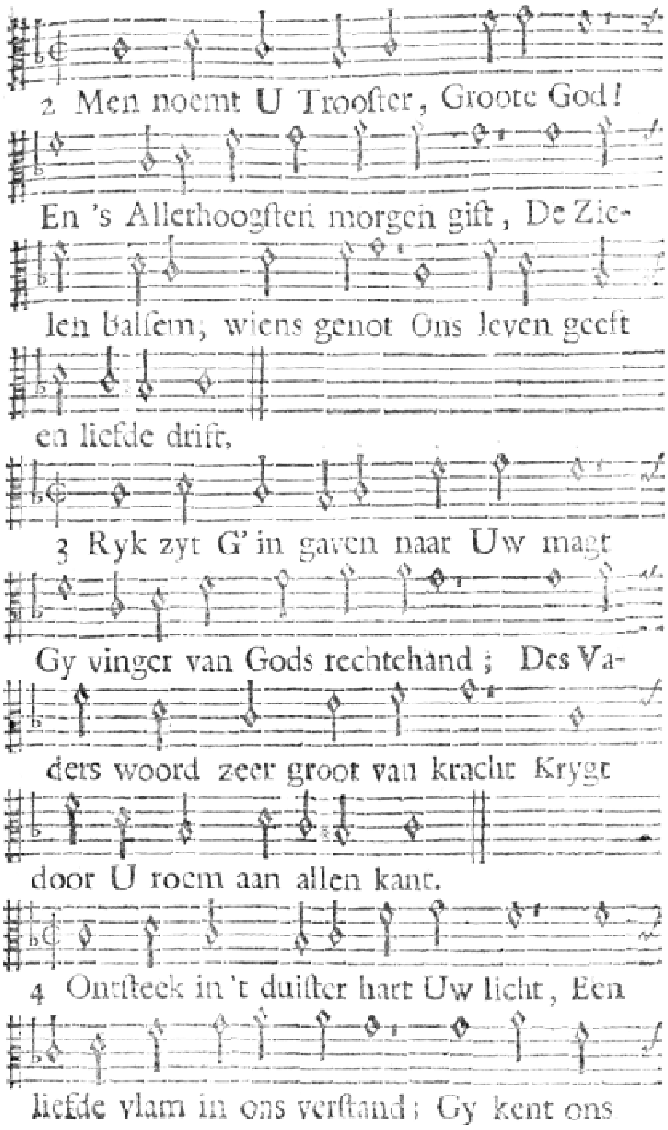

vleesch, hoe vaak het zwicht: Sterk Gy 't
in gunst' als met Uw hand.
5 Verstoor des Vyands listigheid! Ge-
nadig ons den vrede schenk; Dat w' U
te volgen zyn bereid, En myden 't geen
de ziele krenkt.
6 Maak ons den Vader recht bekend, En
Jesus Christus Zynen Zoon, Dat onze ziel
U Lofzang zend' O Geest, met Beiden
op den Troon.

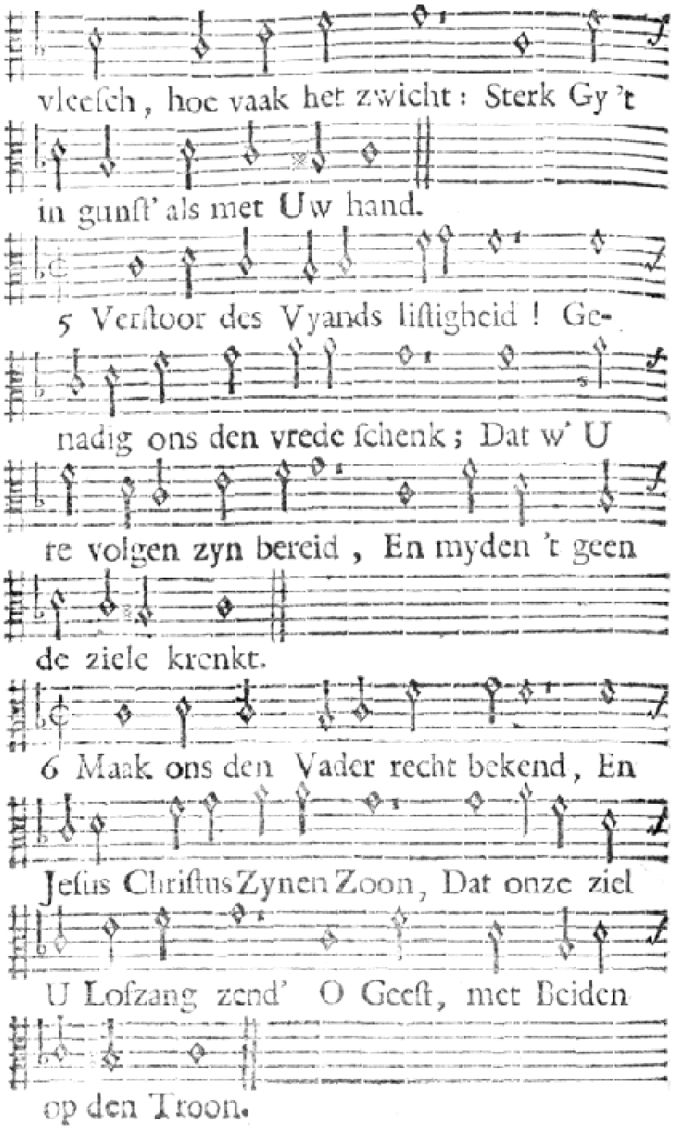

7 God Vader zy in eeuwigheid Geroemt,
en recht van ons gevreest; Uw eer, ô Jesus,
zy verbreid, Met die van God den Heil-
gen Geest.

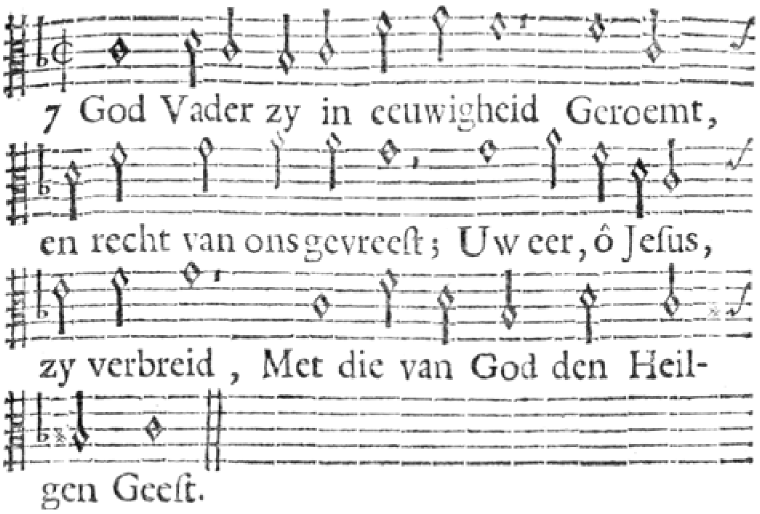

XXXV Lied.

1 Wy bidden U, ô Heilige Geest,
Om recht te gelooven allermeest, Ai wil
ons toch ons leven lang geleiden, Tot de
dood van d'Aard'ons doet verscheiden,

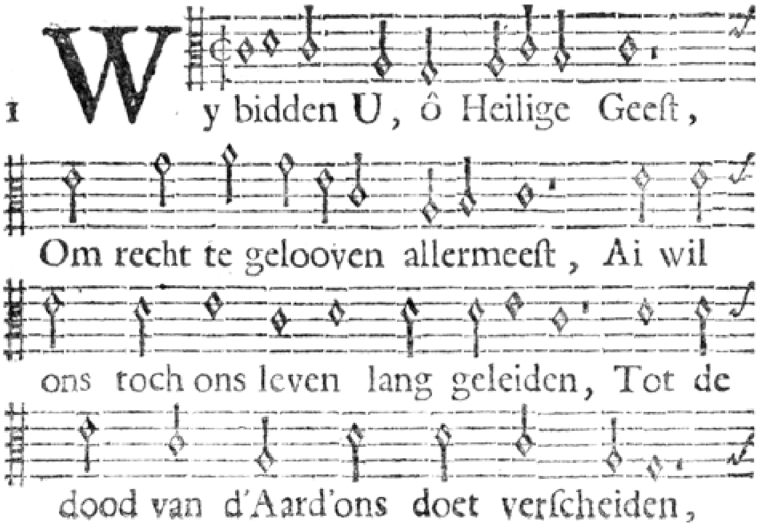

Erbarm U over ons!
2 O Gy Godlyk licht, geef ons Uw schyn,
Maak dat Jesus ons bekend mag zyn; Dat
wy aan onzen Heiland altyd kleven Die
ons deel aan 't Hemelryk wou geeven, Er-
barm U over ons.
3 Stort Uw' gunst' ô Geest in ons gemoed,
Geef dat in ons brand' een liefden gloed,
Doe ons elkaâr oprechtlyk steeds beminnen,

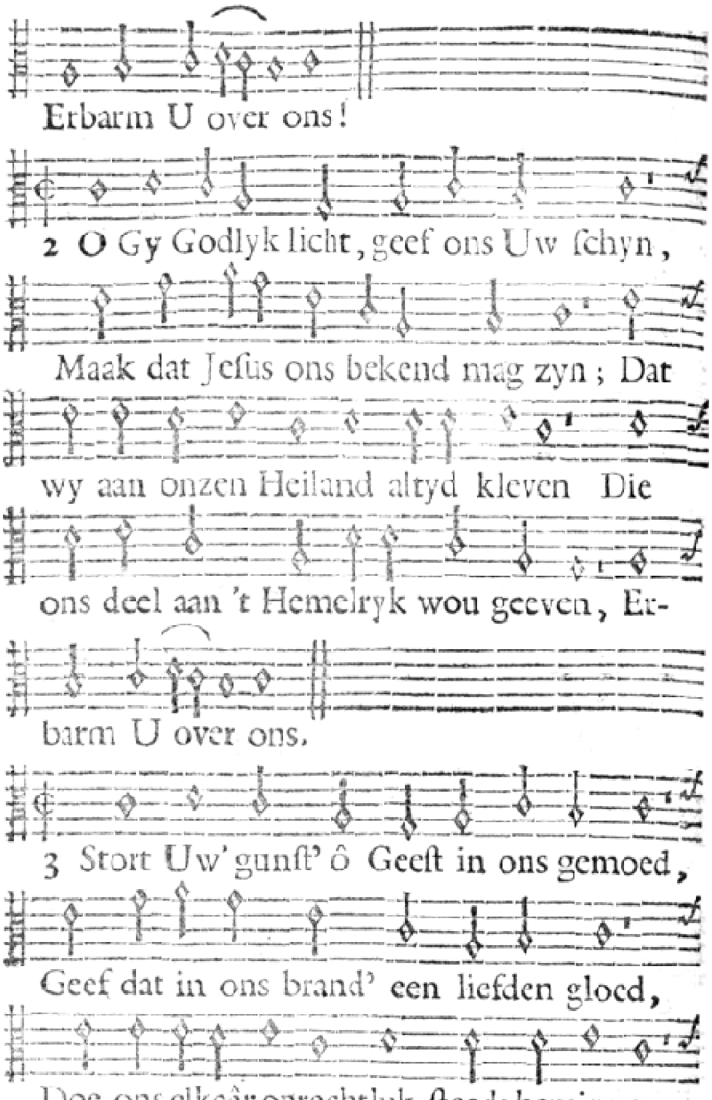

In rust en vrede verëend van zinnen, Er-
barm U over ons.
4 ô Gy vertrooster in allen nood, Maak
ons onbevreest voor smaad en dood; Dat
ook ons hart mag nimmermeer vertzagen,
Als Satan om dood en straff wil vragen,
Erbarm U over ons.

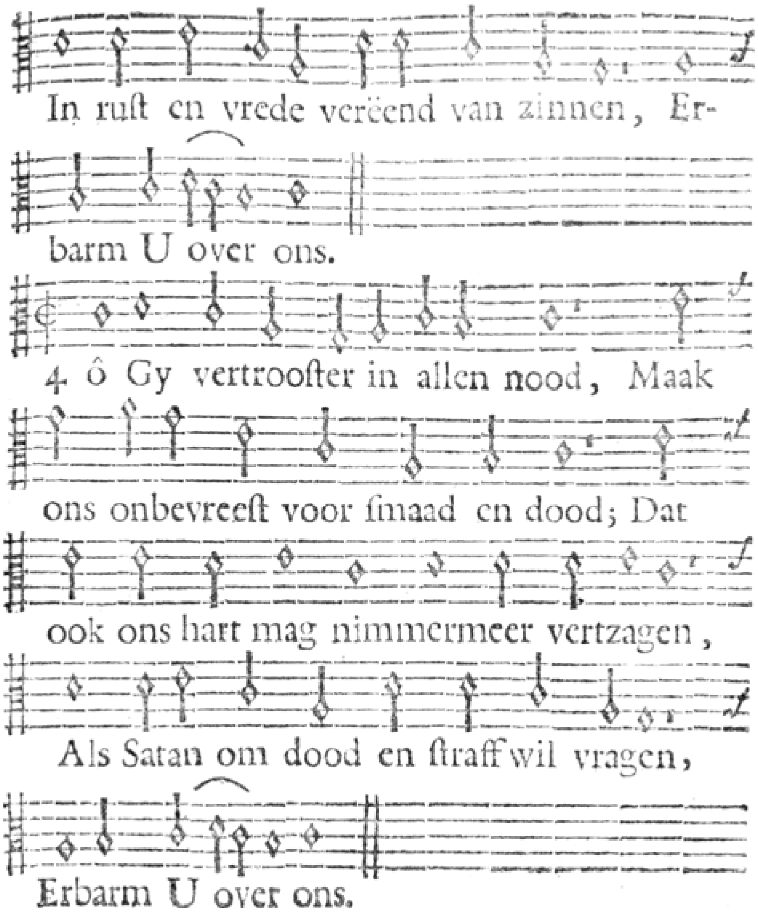

Van de Werkingen des Heiligen Geestes.
XXXVI Lied.
Voize, *Hoe schoon licht ons de Morgenstar*.

1 O Heilge Geest! U tot ons keer,
Maak in ons Uwe wooning Heer, O
Heilzon, schiet Uw straalen, O Hemels licht,
kom, laat Uw schyn In onze Zielen werk-
zaam zyn, Zoo kent de vreugd geen paa-
len. Geef Gy, Dat wy, U ons leven,
Overgeven, En met beden Tot Uw

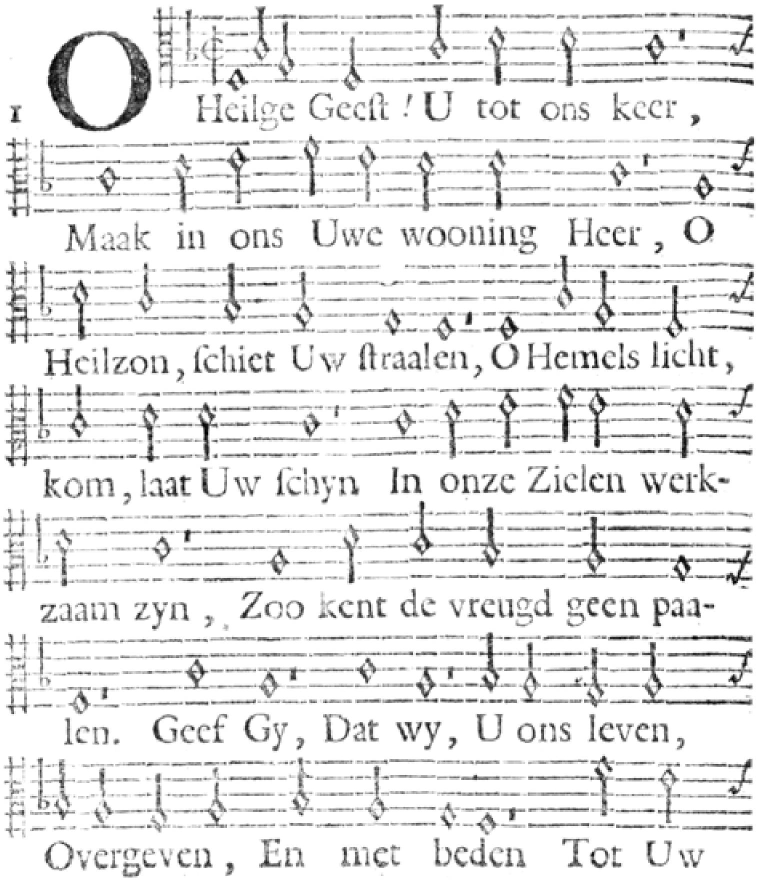

troon gedurig treden.
2 Geef kracht en nadruk aan Uw woord,
O laat die gloed steeds ongestoort In
onze zielen branden: Dat wy, den Vader en
den Zoon En U ô Geest, op eenen Troon,
Als God doen offerhanden. Blyf Gy Ons
by, Wil toch werken, En ons sterken In
't Geloove, Dat het niemand van ons roove.
3 Gy bron die staâg van wysheid vliet,
En zich in 't hart der vroomen giet, Laat

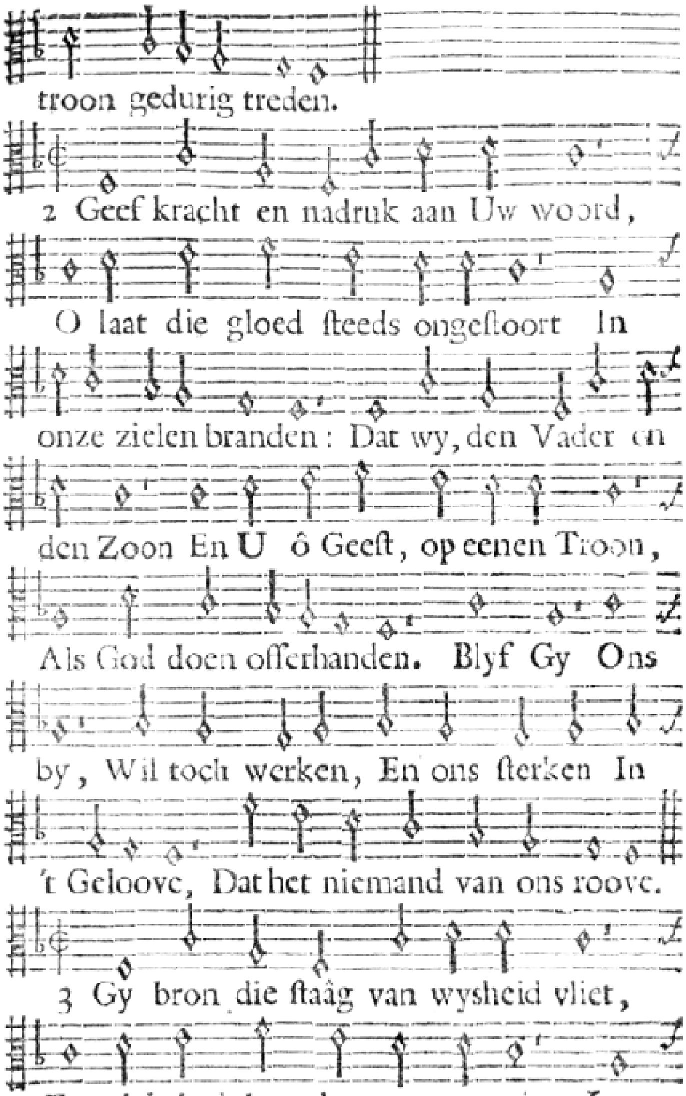

ons geen troost ontbeeren, 't Geloof door
eendracht aangespoort, Doe ons ook anderen
Uw woord En Uw getuichnis leeren:
Hoor Heer, En leer' Hart en Zinnen, U
te minnen, U te pryzen, Hulp den Naasten
te bewyzen.
4 Verzel ons steeds met U wen raad, Wys
ons het pad dat opwaards gaat, Wy ken-
nen hier geen wegen; Geef ons standvas-
tigheid, dat wy Getrouw in druk, U bly-

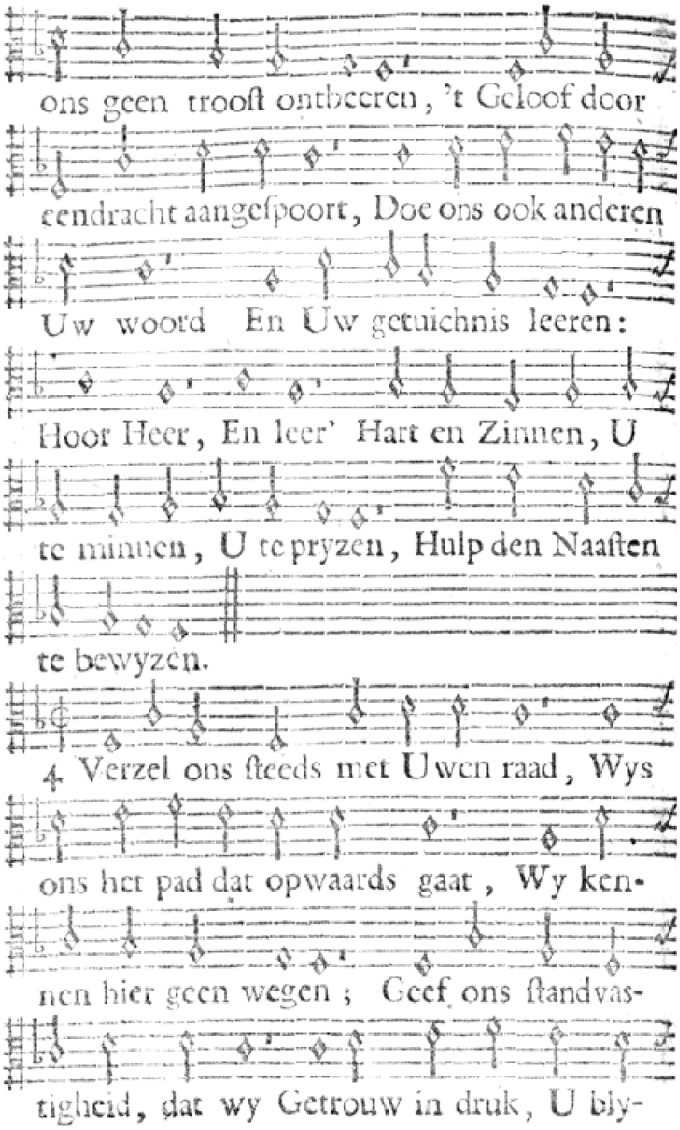

ven by, Al zyn wy neergezegen. 't Geen
Heer Ligt neer, Regt dat spoedig, Leer
ons moedig Te betrouwen, En op U al-
leen te bouwen.
5 Laat ons Uw Balsem in zyn kracht
Ervaren, Schenk ons nieuwe magt, Doe
ons kloekmoedig wezen: Op dat wy, onder Uw
beleid, Wat strikken ons de Vyand spreidt,
Zyn hoogmoed nimmer vreezen. Ai wil
Toch stil Dalen neder, Dat wy weder

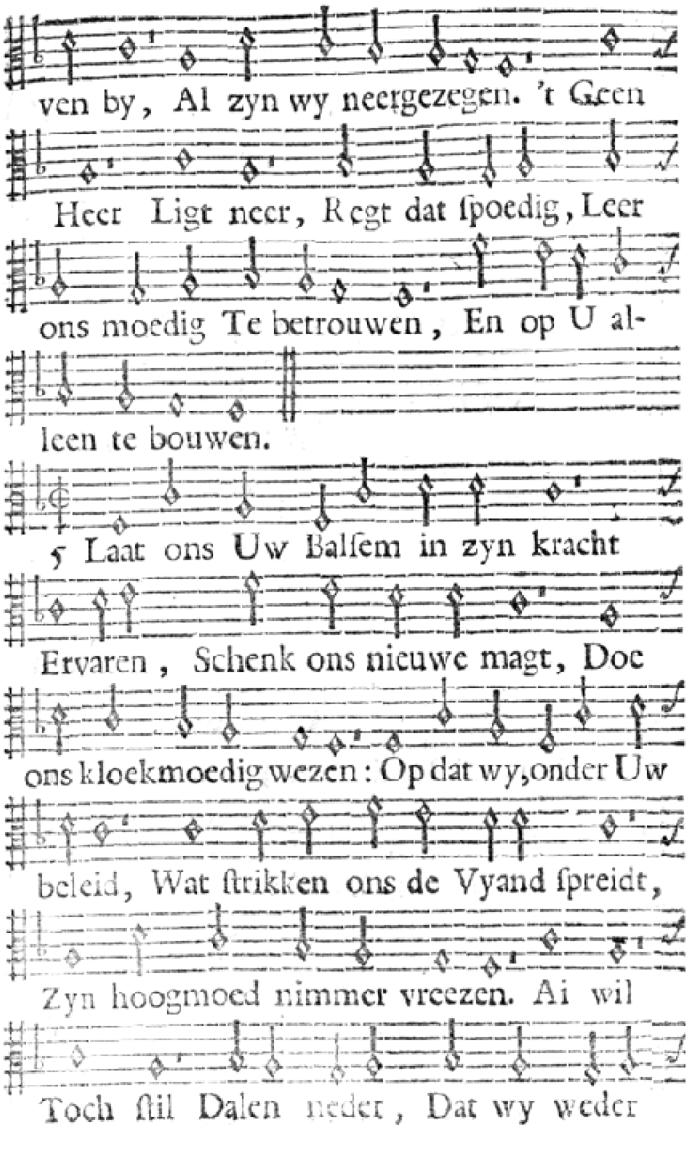

Troost óntvangen, En den zegenpraal erlangen.
6 O Hemeldaauw zoo honigzoet, Ver-
eenig U met ons gemoed, Dat ons Uw
liefde roere, Op dat ons hart, van valsheid
vry, Den evenmensch genegen zy, Den
liefde plicht volvoere. Geen nyd Geen
stryd Geef U smarten; Onze harten
Wil toch geven, Liefd' en ootmoed daar
beneven.
7 Geef Heer, dat onze leevenstyd Der

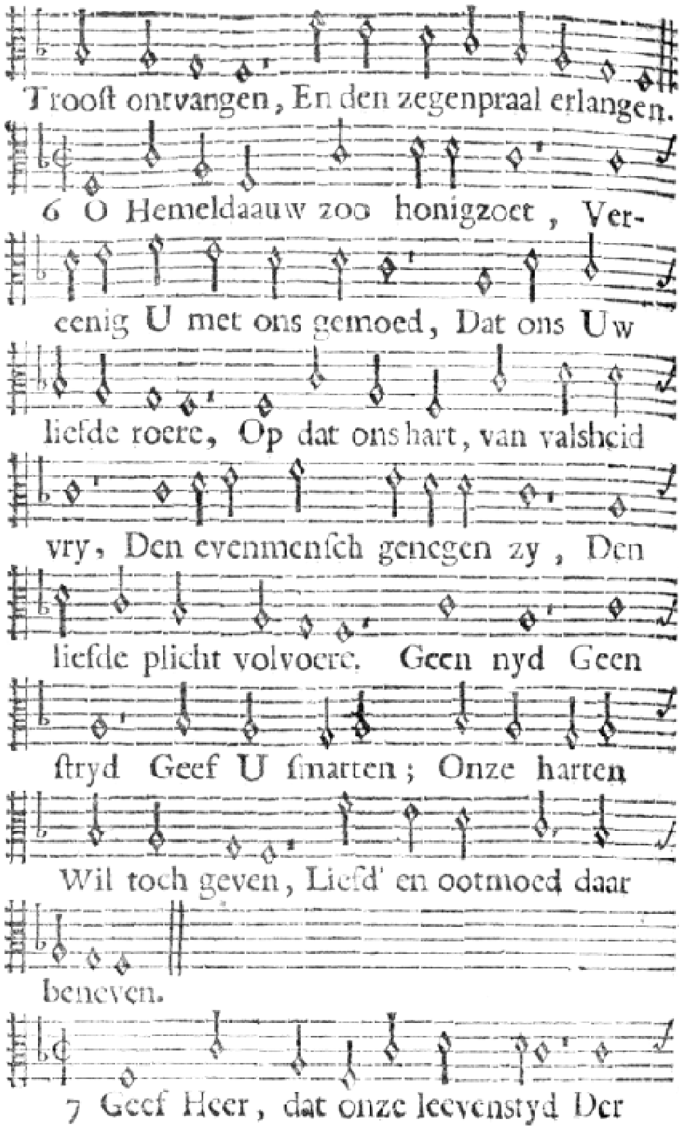

heiligheid zy toegewyd, Wil onzen Geest
versterken, Geef dat wy voortaan zyn be-
wust, Hoe ydel zy des vleesches lust En
all' zyn booze werken. Roer Gy Voer Gy
Ons vermogen, Naar den hoogen, Tot
wy boven U als Uwe Kind'ren loven.

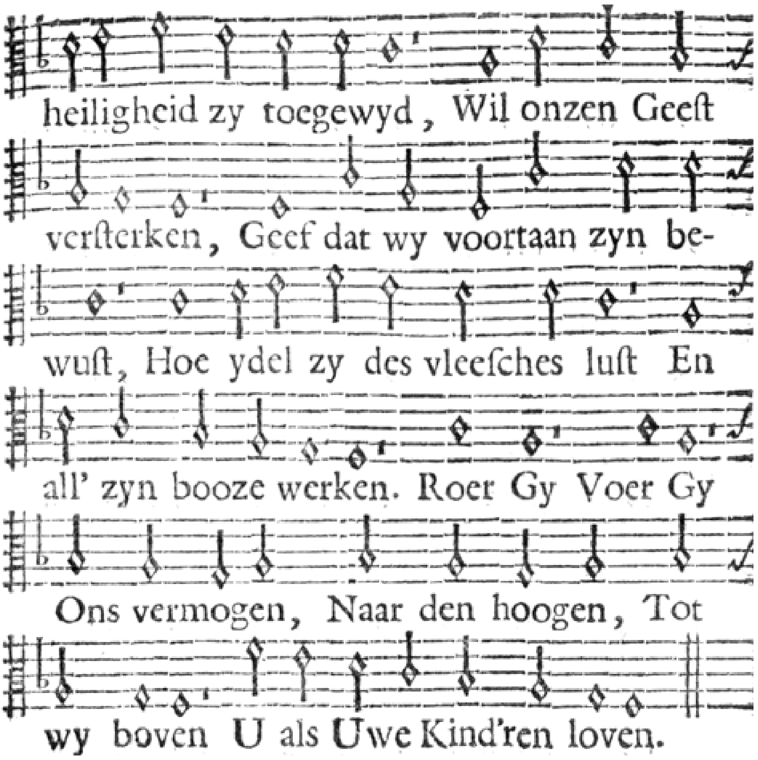

XXXVII Lied:
Voize Lied CXXXII.

1 Kom ô Geest, Gy bron van leven,
Waare God van eeuwigheid, Wil ons U-

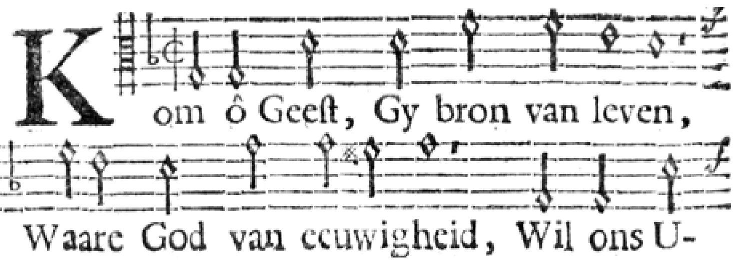

wen invloed geven: Ons zy steeds Uw
gunst bereid; Zoo zal Geest, ja glans en
schyn, In ons hart geboren zyn.
2 Geef in onze Ziel en Zinnen Wysheid
eerbied raad en licht, Dat wy anders
niets beginnen, Dan wat naar Uw wil zich
richt: Geef dat wy U kennen meer, En
de dwaling van ons weer.
3 Wil ons Uwe waarheid leeren: Houd ons
op de rechte baan: Wil het booze van ons

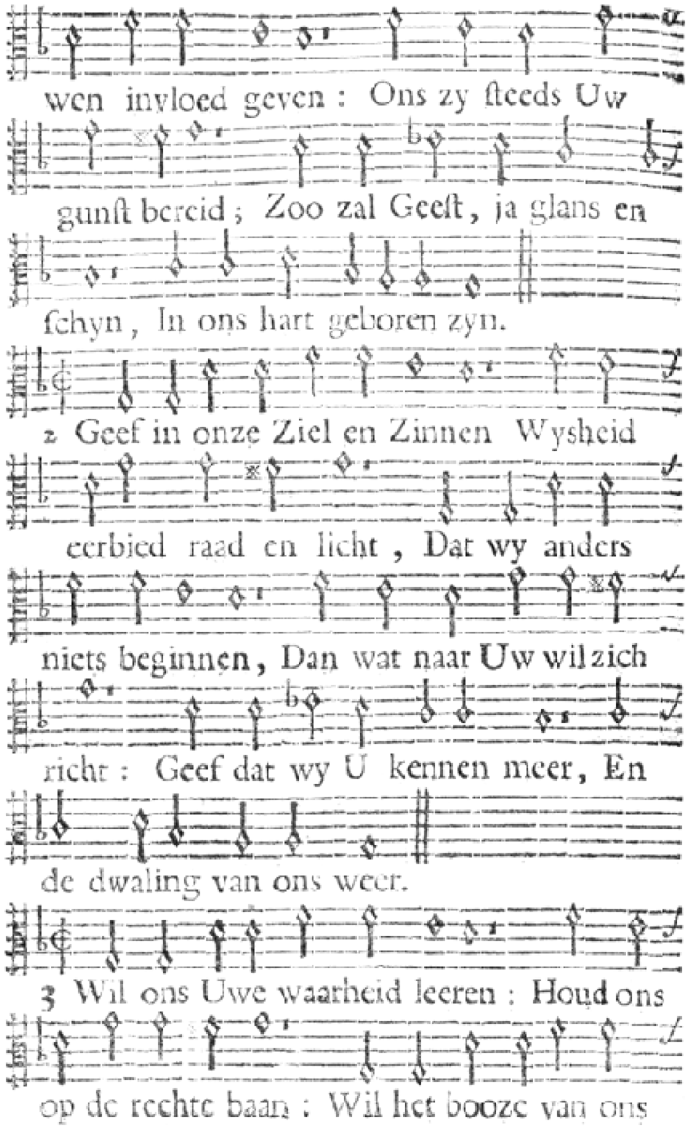

weeren: Laat oprechtheid met ons gaan:
Waar berouw treê weder voor, Als wy
dwalen van het spoor.
4 Doe gevoelen onze harten, Dat wy
's Heeren Kind'ren zyn, Die, in 't woelen
van de smarten, By Hem zoeken medicyn;
Want des Vaders liefde roê Brengt ons
niets dan welzyn toe.
5 Trek ons dat wy tot Hem treden Met
een vry en bly gemoed: Bid in ons, aan

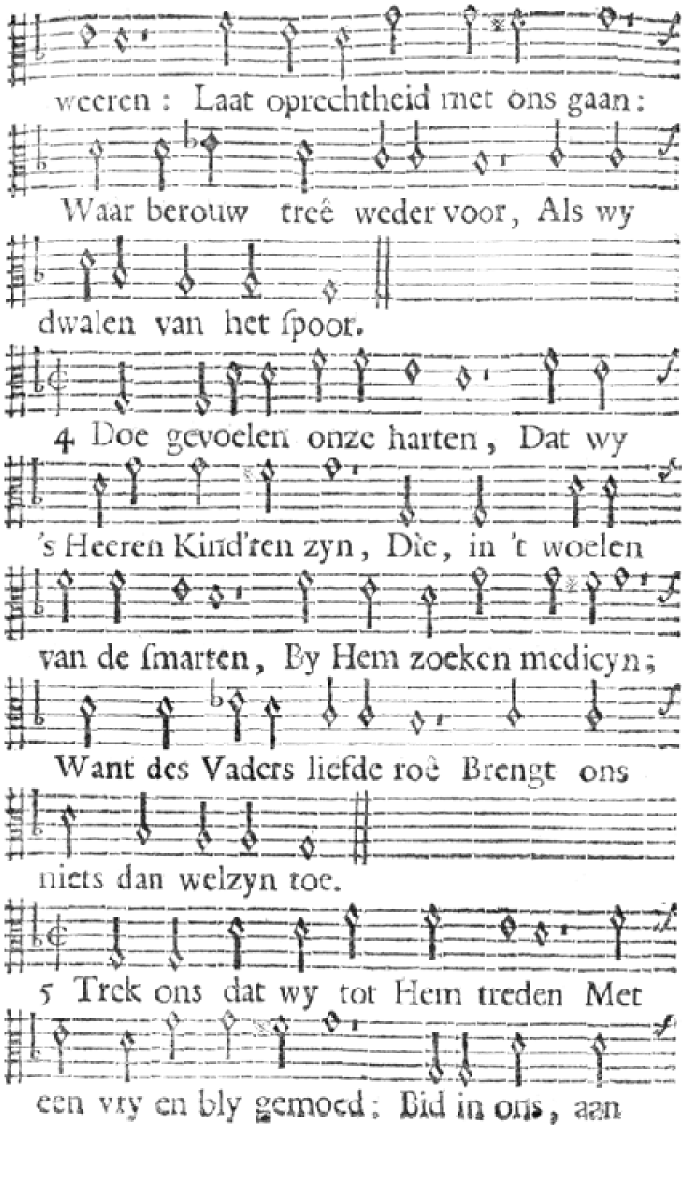

onze beden Geev' uw' leiding klem en gloed:
Dan word ons gebed verhoord, En 't ver-
trouwen aangespoord.
6 Wort ons hart om troost zoo bange
Dat het dikwerf roepen moet, Ach myn
God, myn God, hoe lange? Maak' by d'uit-
komst, haast en spoed. Spreek de Ziel dan
troostlyk aan, Dat zy moedig blyve staan.
7 Gy, ô Geest! Die ons kunt sterken,
En altoos Dezelve zyt, Sterk Gy, 't

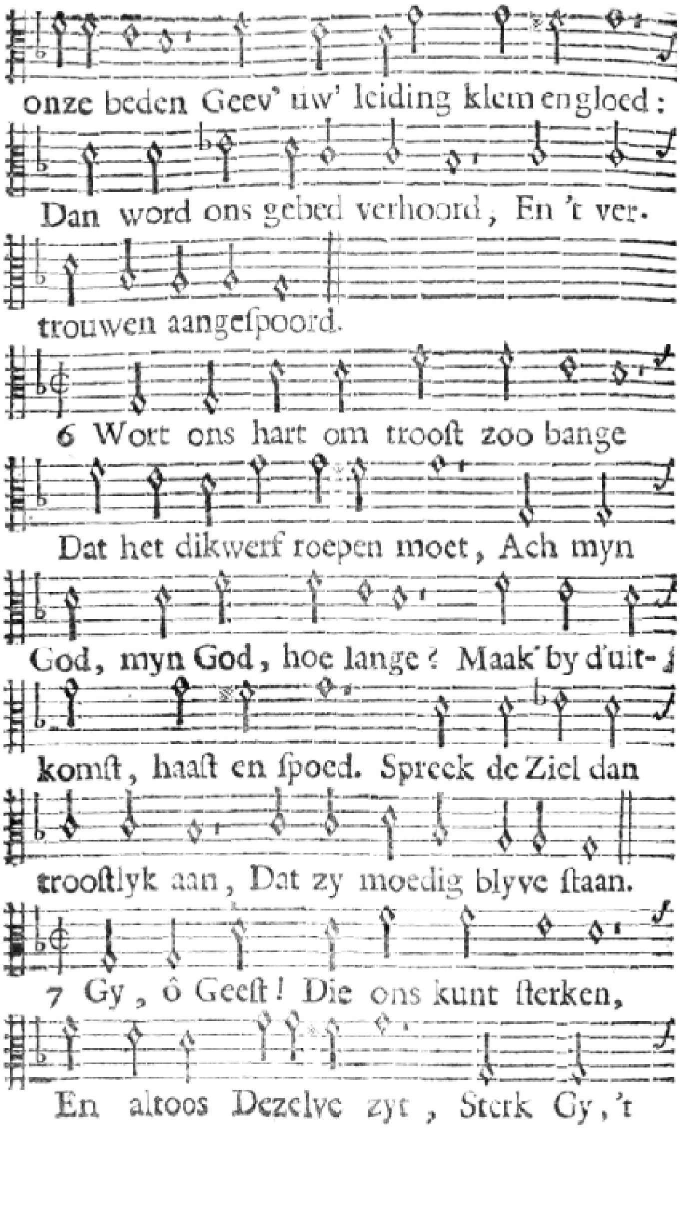

geen G' in ons woudt werken, Als de Satan ons bestryd Schenk ons Wapens in 't gevegt; Zége blyv' ons toegezegt!
8 Laat ons steeds wel vast gelooven Dat geen duivel, dood, noch spot Ons die Hemelgaaf kan rooven, Zyt Gy ons ten schild en God: Wil het vleesch ons tegengaan, Laat Uw Woord te vaster staan.
9 En, als wy eens zullen sterven, Zoo verzeker ons, ô Heer! Dat wy eeuwig zullen er-

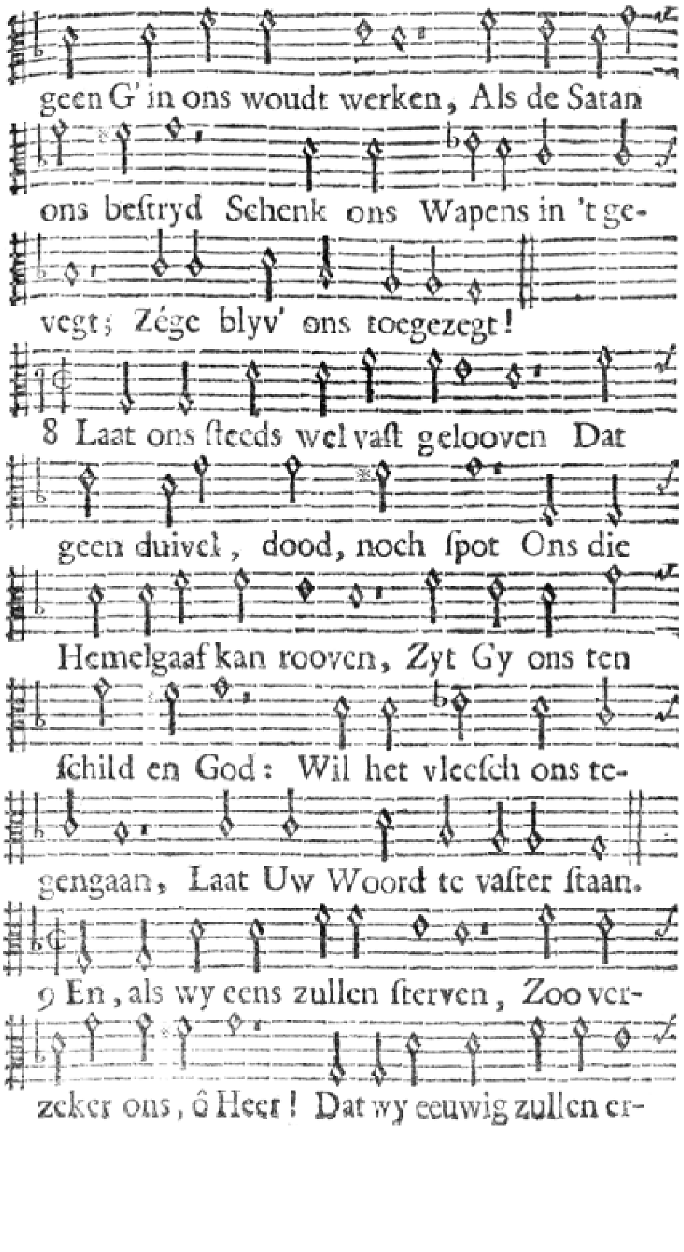

ven 's Hemels heerlykheid en eer Die ons God heeft toegezeid En geen tonge recht verbreidt.

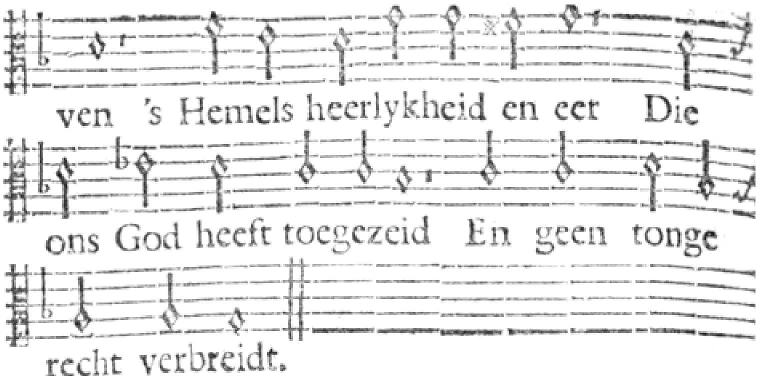

XXXVIII Lied.

1 Vader vol genade, Ik, een worm en made, Lig voor Uwen Troon: Hoor toch myne bede, Nu ik tot U trede: Hoor ze in Uwen Zoon; Want Gy laat ons niets ontbeeren, Wat w' in Zynen Naam, begeeren.

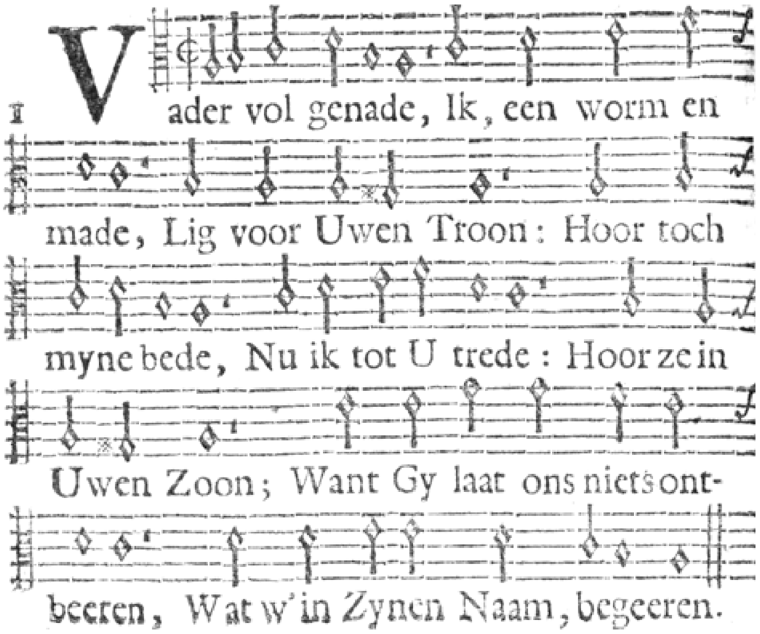

2 't Is geen schat op aarde, Lust, of eer,
of waarde 't Geen ik smeekend vroeg; Heb
ik 's Geestes gaven, Die de ziele laven,
'k Heb voor my genoeg: En die wilt Gy toch
verleenen Hun, die daarom kermen, weenen.
3 Sloot ik van te vooren Voor den Geest
myn' Ooren; Heb ik Hem weerstreeft: 'k Wil
vergiffnis vragen, Dat ik, al' myn' dagen,
Heb ontrouw geleeft. Wil my door Uw Gunst
verblyden, Die oprecht kom schuld belyden.

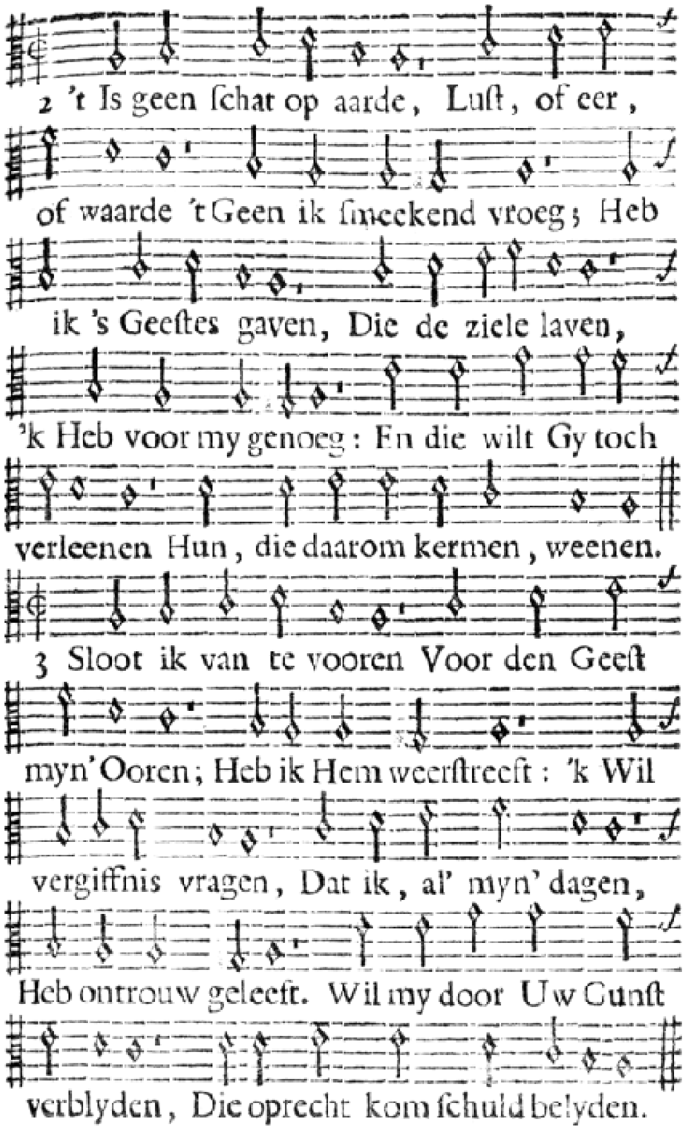

4 Nader, Hartenroerder, Heil en rust aan-
voerder, Heil'ge Geest, met kracht, Dwing
my in Uw banden: Doe myn hart ontbran-
den, Dat ik roem Uw magt: Hemel duiv, ai
daal van boven Schenk my, dat ik mag gelooven.
5 Aller Geesten Vader Levensbron en ader,
Stort my leven in: O Gy zonden hater, Wel
van levend water, Reinig hart en zin: Wasch
my wel, delg uit die vlekken, Die myn
lyf en ziel bedekken.

6 Spiegel vol van klaarheid, Zegel van Gods
waarheid, Myn verstand verlicht, Dat
op 's Heeren grootheid En myn eigen bloot-
heid Staag myn oog zich richt'! Leer my
Uw' Genade schatten Die het vleesch
nooit kan bevatten.
7 Breek des satans werken, In my, door den
sterken Hamer van Uw woord; Doe my
aan U hangen, Richt tot U myn gangen
Zoo als 't recht behoort. Dat ik my aan U

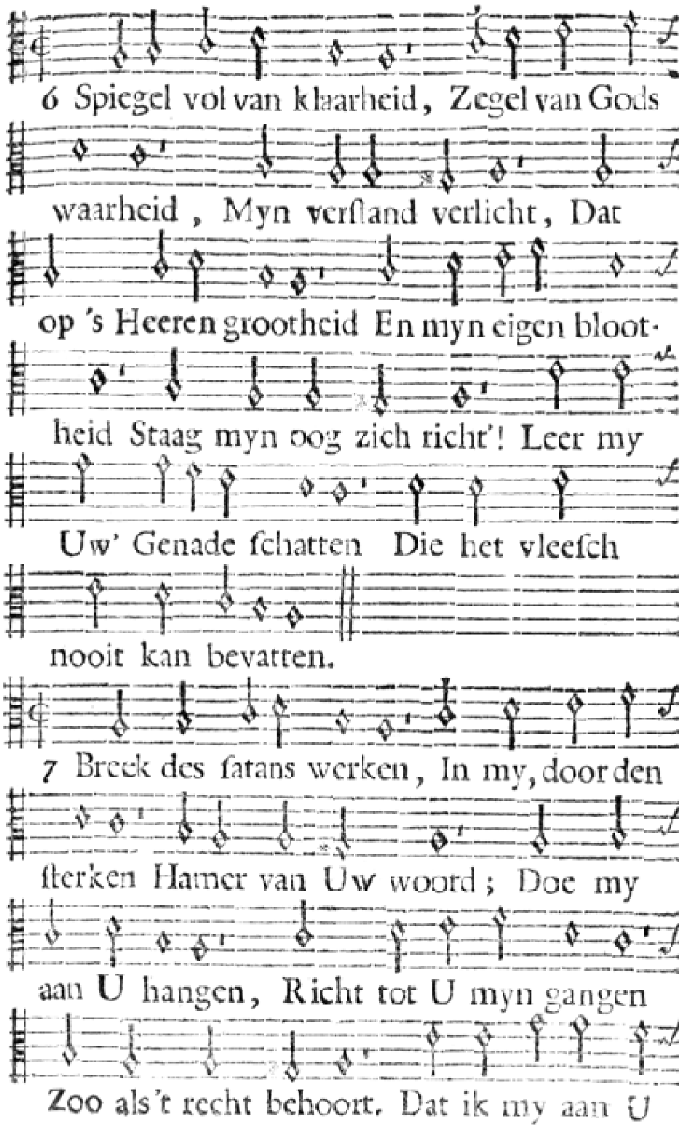

mag geven, En naar Uwen wil kan leven.
8 Hebt Gy aan die tongen, Die Gods werken zongen, Wonderen gedaan; Blyf nu niet verholen, Roer met Altaar koolen, Myne lippen aan: Dat, zoo lang ik adem haale, Ik myn God den lof betaale!
9 Als ik treurig zitte In verzoekings hitte, Troost my door Uw raad: Laat Uw stroomen vlieten En zich in my

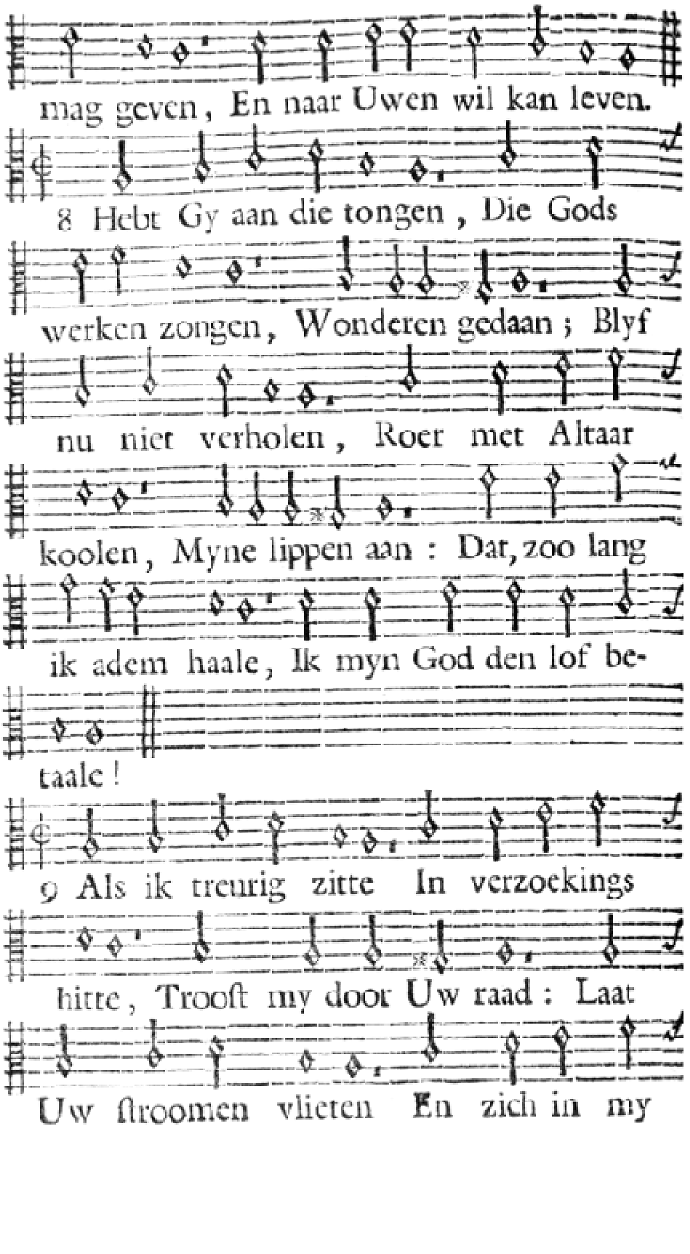

gieten, Met een ruime maat. Wil myn
dorstig harte laven Met de rykste Hemel-
gaven.
10 Ik kan alles dragen, Ik durvalles wa-
gen, Wyl Gy zyt myn pand. Ai wil by
my blyven, Allen nood verdryven;
Leid my by de hand: Wil Uw werk in
my voltrekken, 't Zal Uw Naam tot roem
verstrekken!
11 Dit myn lyf der Zonden, Waar Uw's

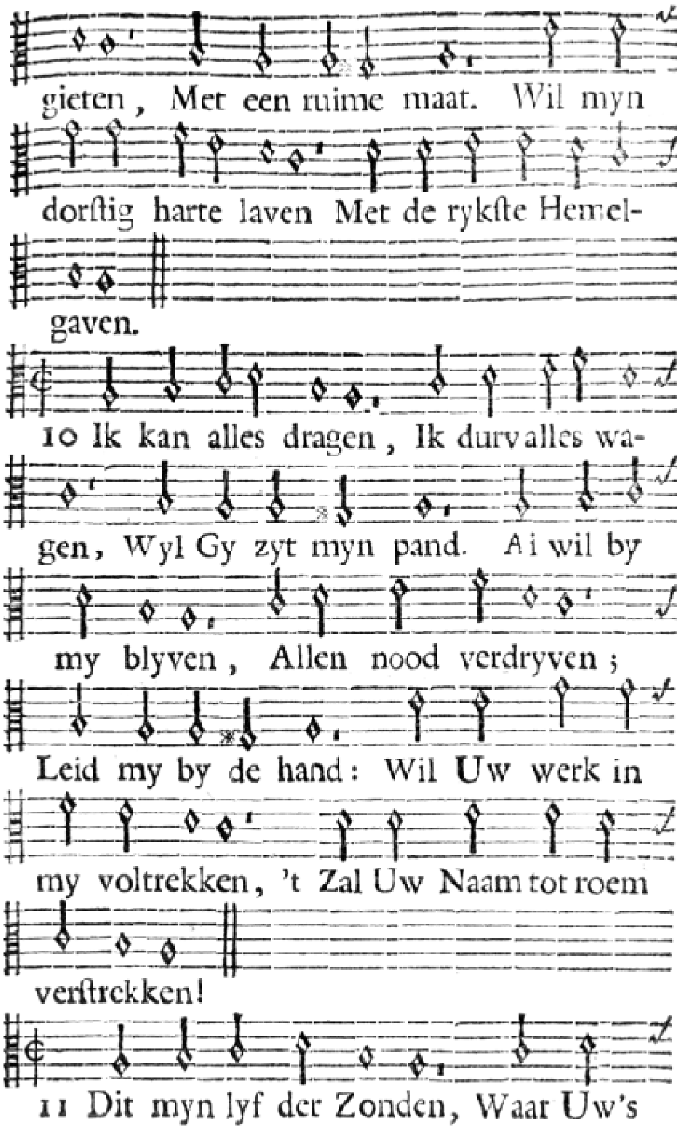

Tempels gronden In geankerd staan,
Zal wel eerst verteeren; Maar met luister
keeren, Van het graf ontdaan: Dan zal ik
voor deeze dingen Uwe magt en sterkte
zingen.

Geestelyke liederen.
Tweede deel
Waar in Catechismus gezangen, over vyf Hoofdstukken der Christelyke leere.

I. De tien Geboden Gods.

XXXIX Lied.
Voize Psalm CXL.

1 Hef op Uw hart ontsluit Uw ooren
Verstokte, die Uw plicht ontvliedt,
Merk op, en wil aandachtig hooren, Naar

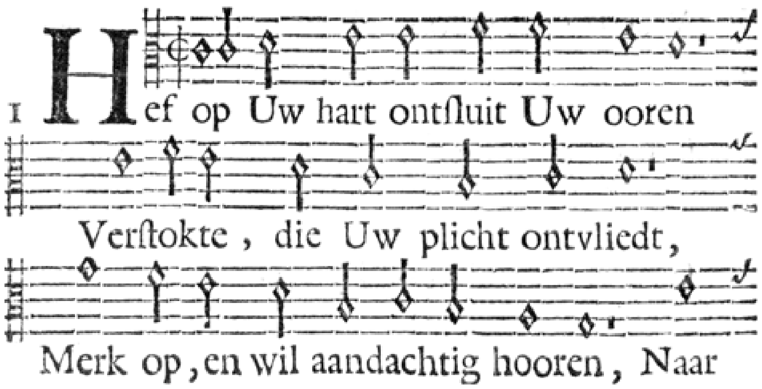

't geen de Heer Uw God gebied.
2 Ik ben Uw God, dus spreekt Uw Koning; Ik bracht u uit de slaverny En trok U uit Egyptens woning, Erken geen Godheid nevens my.
3 Gy zult U nimmer beelden maken, Wat ook Uw oog als schoon waardeer' Om die Godsdienstig te genaken, Want God is yvrend voor Zyn' eer!
4 Gy zult Zyn Naam niet ydel noemen:

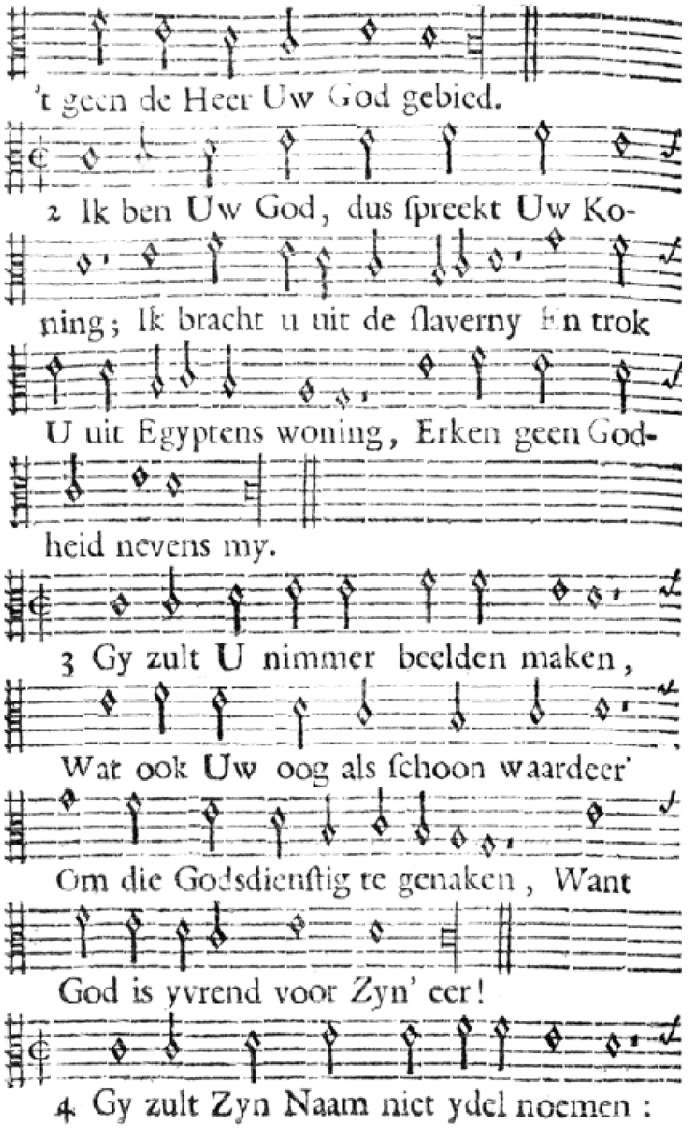

Draag zorg dat Gy niet valslyk zweert,
Want God zal dien, als schuldig, doe-
men, Die Zyn geduchten Naam onteert.
5 Zes dagen zult g'Uw werk verrichten
De zevende zy God gewyd Die, na het
gansch heelal te stichten, Gerust heeft op
gelyken tyd.
6 Uw Ouders zult gy altyd eeren Op
dat gy lang voorspoedig leeft: En God Uw
dagen doe vermeeren In 't land, dat U

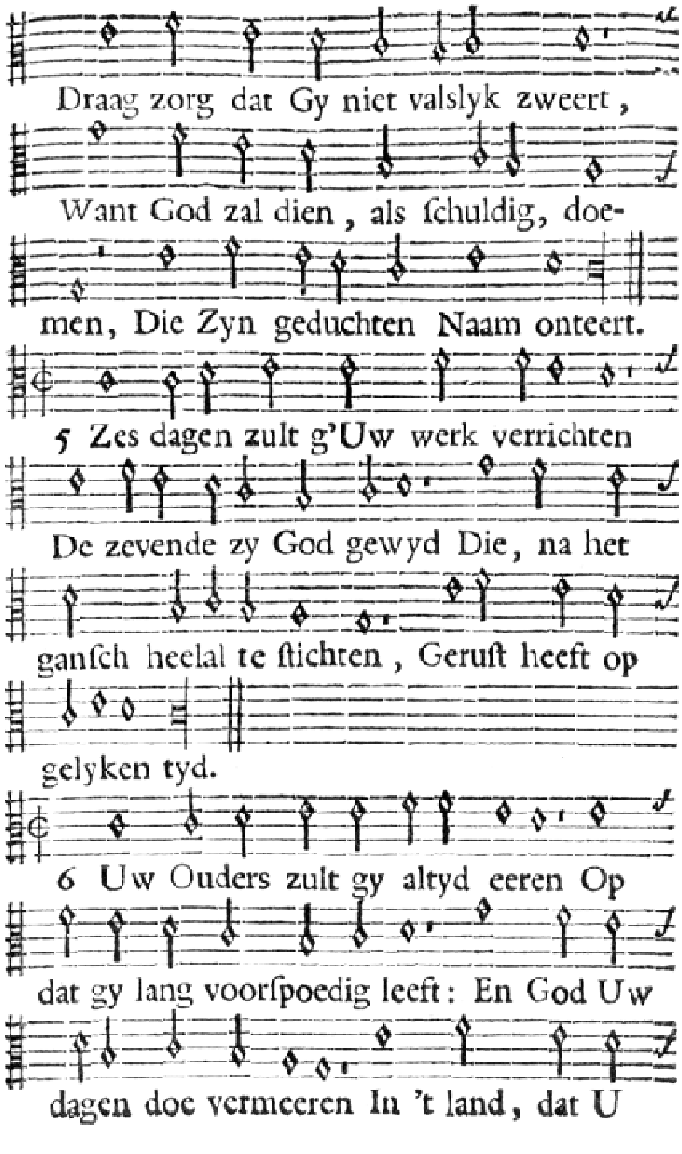

Zyn Goedheid geeft.
7 Wacht U, Uw evenmensch te moor-
den. Vlied echtbreuk en onkuische min.
Steel niet. Breng nimmer valsche woor-
den, Tot nadeel van Uw naasten in.
8 Wil nooit Uws naasten huis begeeren
Noch wyf, noch knecht, noch maagd,
noch vee, Noch iets dat hem de hand
des Heeren Naar hare vrymagt, deel-
de meê.

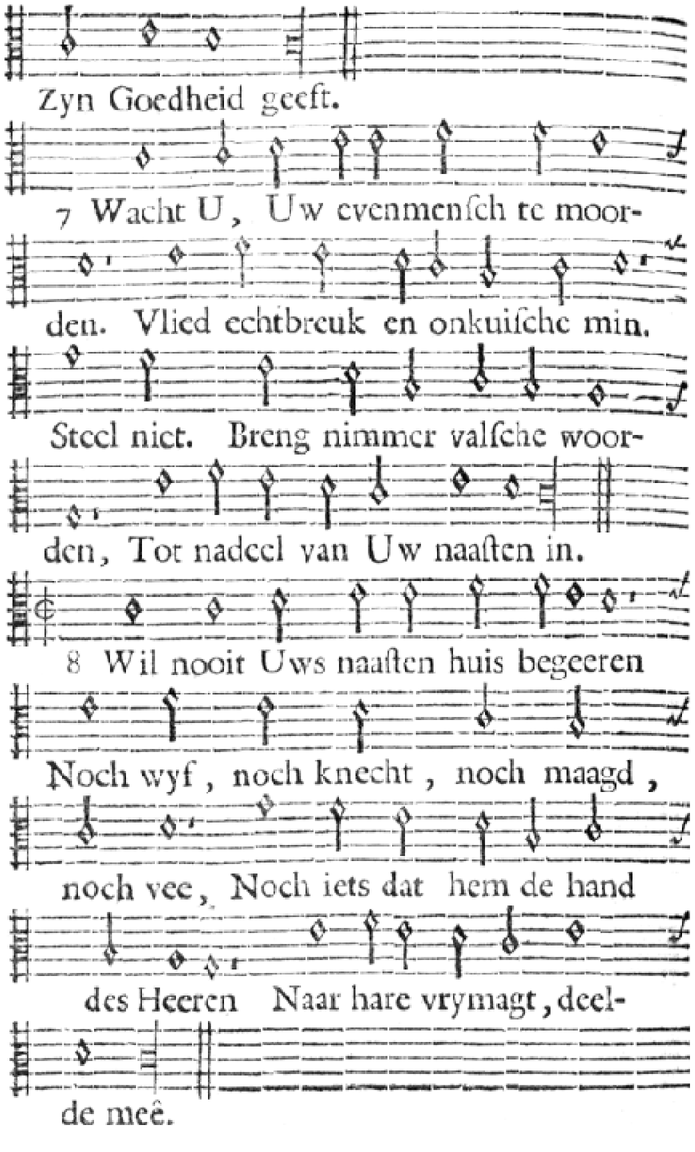

9 ô God Uw onweerstaanbre woorden
Weergalmen meer, dan 't schelst metaal,
Trek ons door Uw Genade koorden Om
die te houden altemaal.

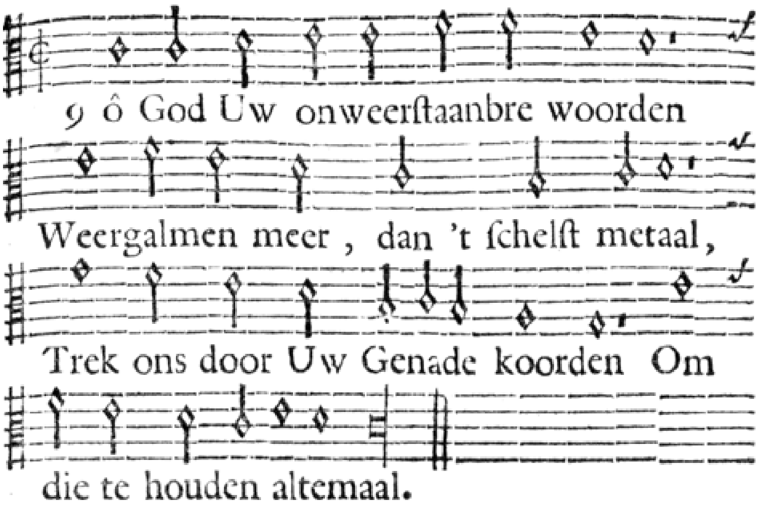

Gebed om onderhoudinge van Gods Geboden.
XL Lied.
Voize Lied LXV.

1 Wilt toch Uw wetboek en Gebod
Waar naar wy moeten leven Waarachtig
en getrouwe God, In myne Ziel toch

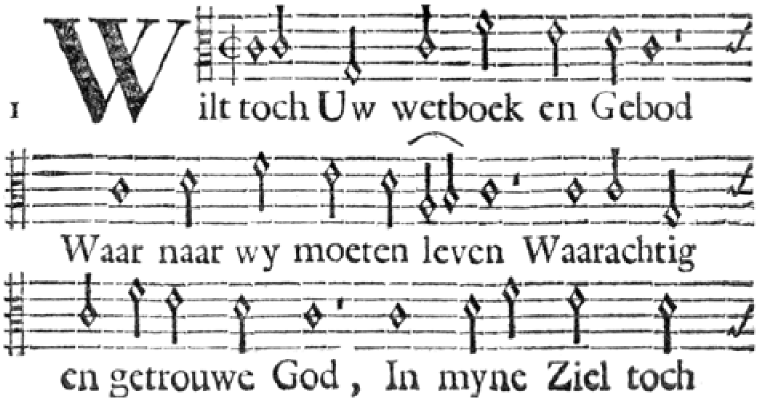

geven; Op dat ik van geveinstheid vry,
Tot goeddoen altyd willig zy, En 't geen
Gy wilt betrachte.
2 Geef dat ik U alleen betrouw U lieve,
vreeze en eere: Op menschen magt en hulp
niet bouw; Geloovig hier verkeere: Dat
hovaardy of menschen gunst, Lust, ryk-
dom, cer of eige kunst My niet ten afgod
worden.

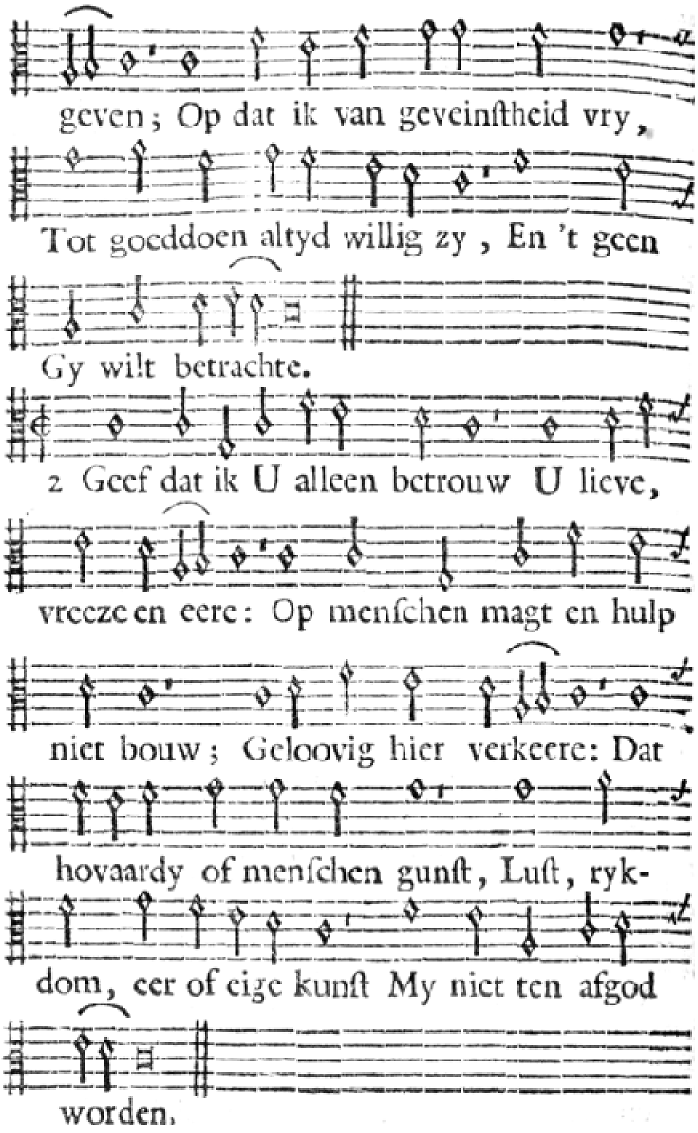

3 Maak, dat ik U, oprecht van aard
Steeds eer en hulde biede, Naar 't geen
Gy zelfs ons openbaart; En valschen Gods-
dienst vliede, Waar in men zich voor steen
en hout Eerbiedig buigt en zich verstout
De Godheid af te beelden.
4 Laat my Uw Naam en Uw Verbond
En woord in ootmoed roemen En nim-
mer U met mynen mond Dan diep eerbie-

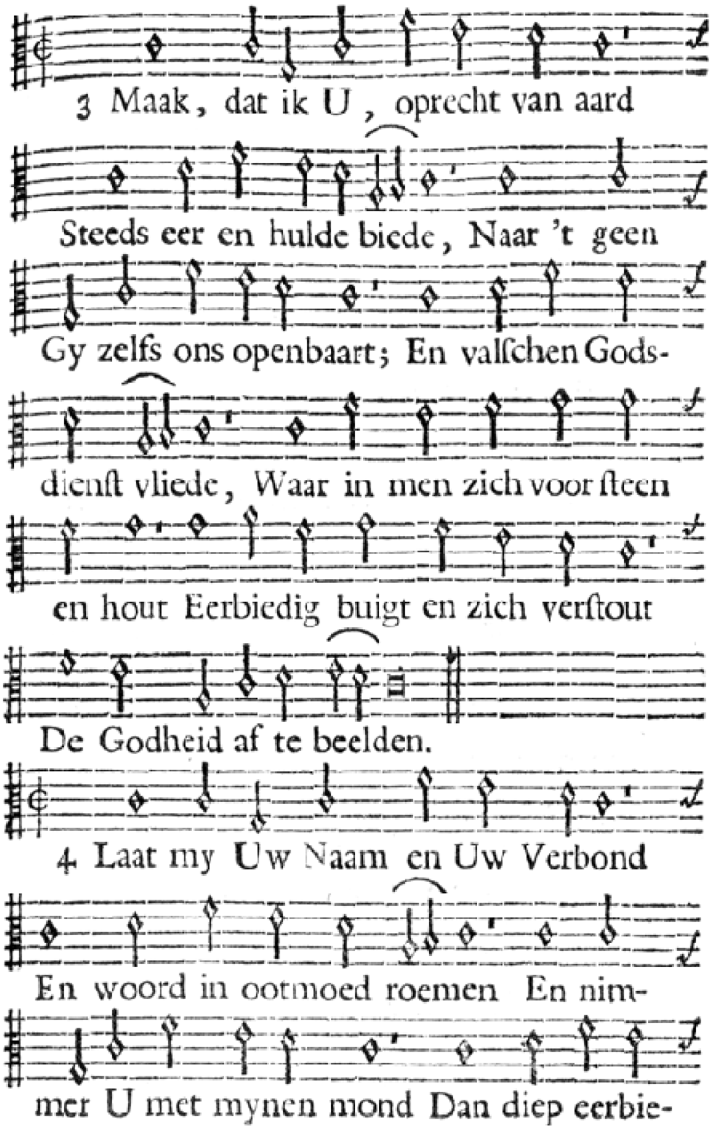

dig noemen. Dat ik bedenke t'aller tyd
Hoe 'k U ben door den doop gewydt Om
U getrouw te dienen.
5 Doe m' op den vier en predikdag In
deemoed voor U treden, Dat ik dien tyd be-
steden mag In aandacht en gebeden. Dat ik
Uw woord Godvruchtig hoor, Oprecht be-
waar, en U ook voor All'Uwe goedheid
danke.

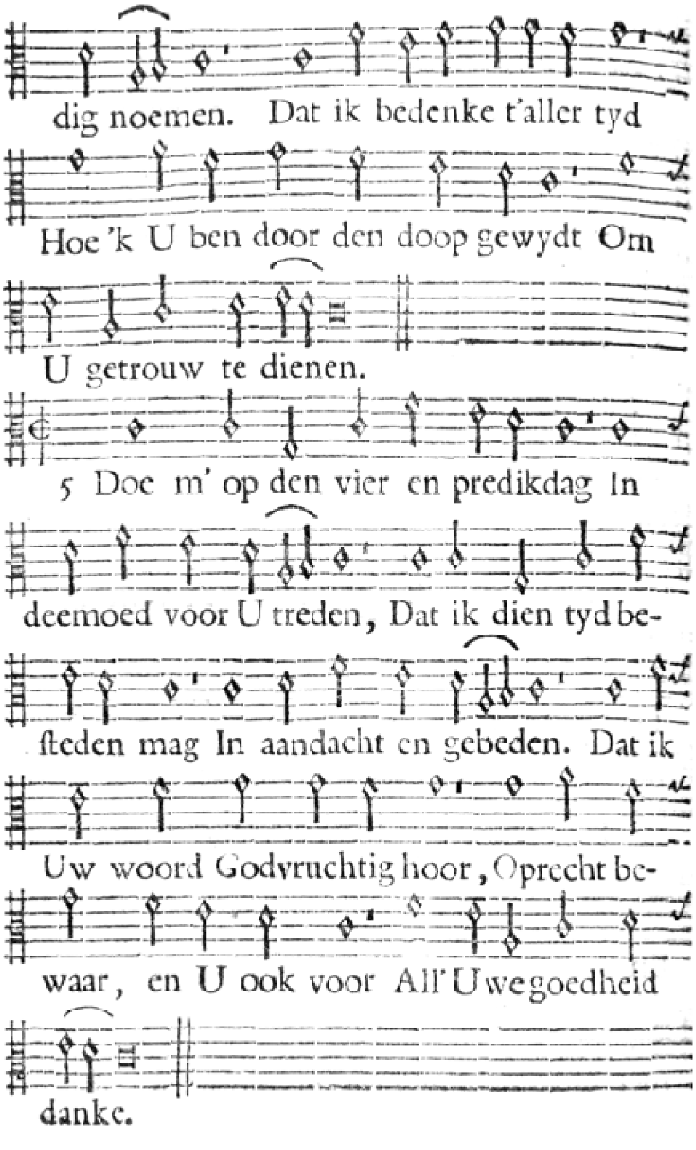

6 Myn Ouders, Leeraars, Overheid,
Door U tot Eer verheven, Zy staag myn'
eerbied toegezeid; Zoo zal ik vrolyk leven.
Voor hunne trouwe zorg' laat my Al
zyn zy niet van fouten vry Hun altyd dank-
baar blyven.
7 Geef dat ik nooit in euvelmoed, My
zelven zoek te wreeken, Maar met hem,
die my kwaad aandoet, Moog liefd' en

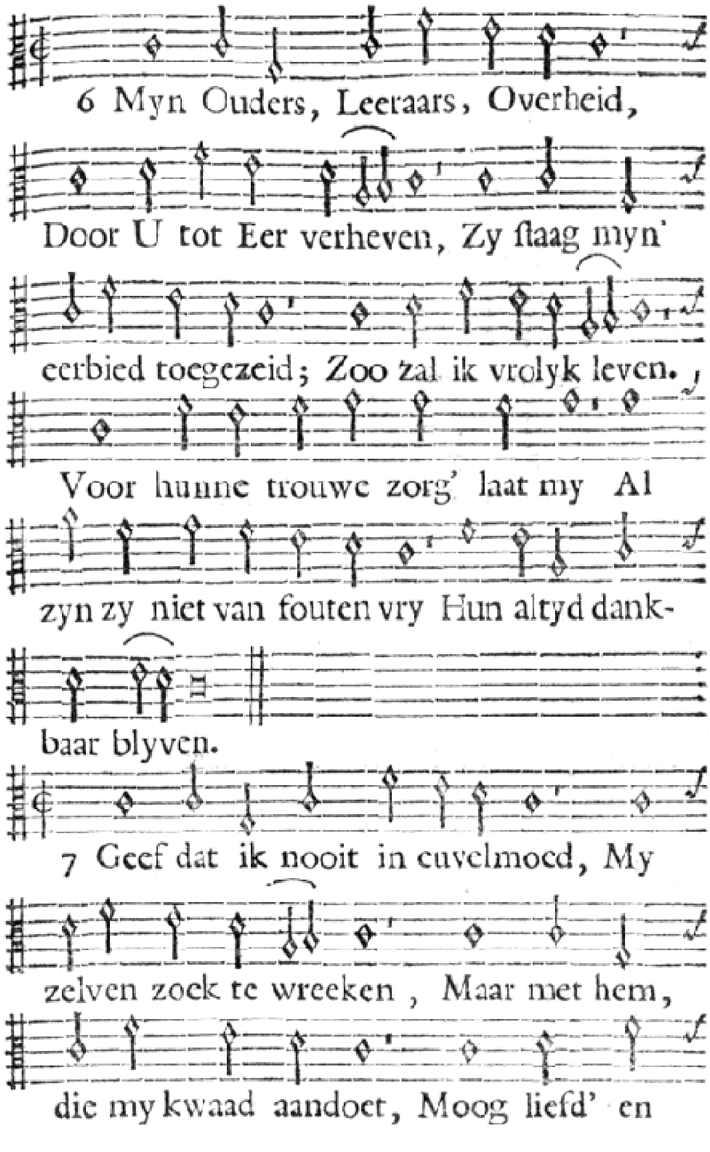

eendracht kweeken Dat ik m' in 's naasten heil verbly, En tot zyn dienst wilvaardig zy, Met innig ziels genoegen.
8 Laat my het werk der duisternis Myn gansche leven myden, Op dat ik nooit Uw Aanschyn miss. En helsche smert moet lyden: Schep my een rein gemoed, ô God! Op dat ik ydelheids genot En overdaad mag haten.

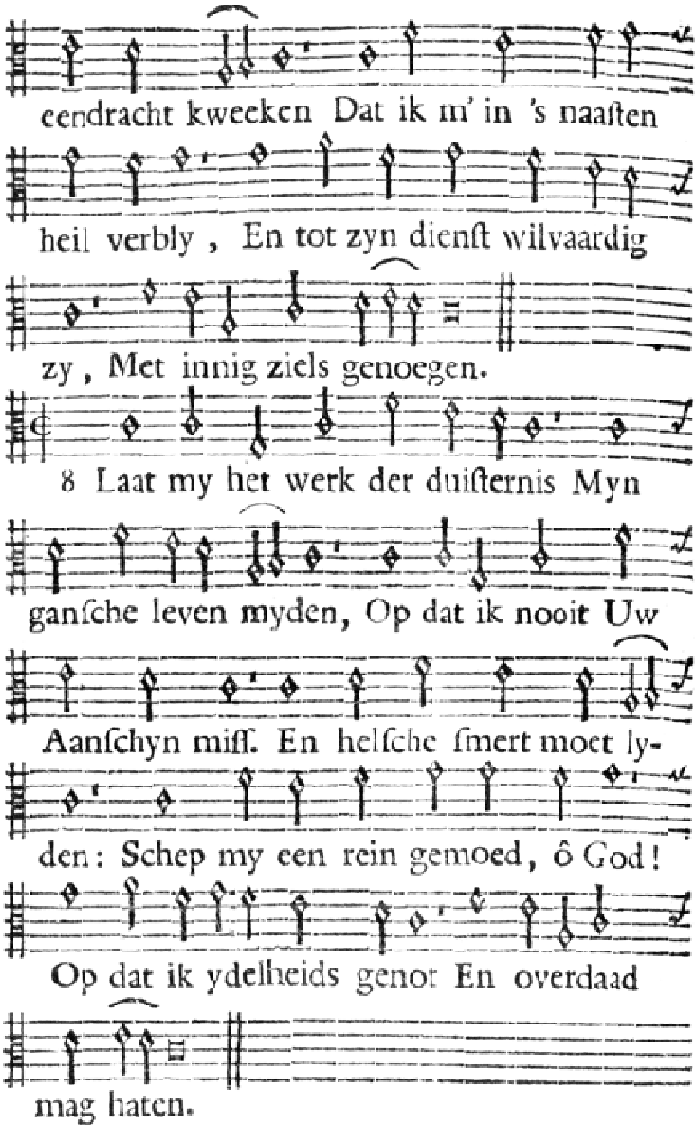

9 Geef dat ik van myn daaglyks brood Steeds wel te vreden léve: Niet gierig zy, noch zelfs in nood Tot rooven my begê-ve: Dat ik met myner handen werk Den Armen ondersteune en sterk' En 't niet tot pracht besteede.
10 Gun, dat ik mynes Naasten Eer, Be-waar naar myn vermogen: De smaad en schande van hem keer, Doch waarheid hou

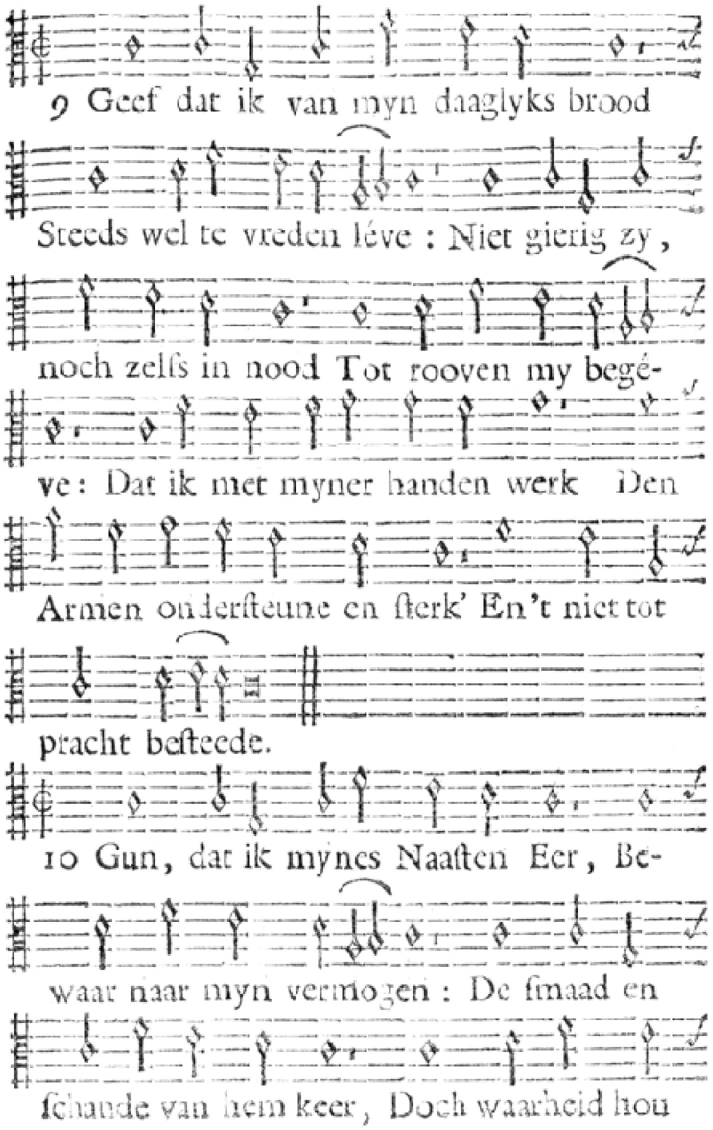

voor oogen. d'Oprechtheid zy in myn gemoed, Op dat het altoos afkeer voed' Van lasteren en liegen.
11 Laat my des naasten huis en goed Niet wenschen of begeeren; Maar 't geen 'k tot noodruft hebben moet Laat my dat nooit ontbeeren: Doch dat het niemand schaadlyk zy; En dat myn Ziel van on-rust vry Daar onder rein mag blyven.

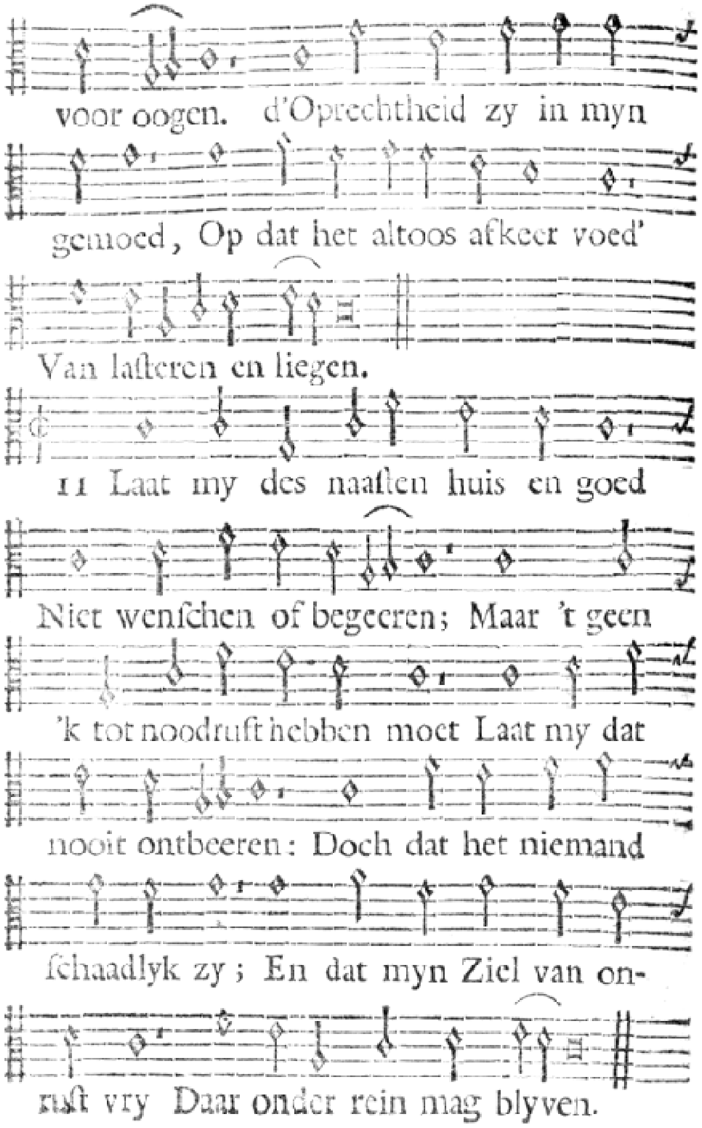

12 Ach Heer 'k zou gaerne naar Uw recht
En heilig welbehagen, Gelyk een graag
getrouwe knecht, My onbesmet gedragen;
Maar ik gevoele wat ik mis, Wyl in my
geen vermogen is Om 't minste te vol-
voeren.
13 Wil dan God Vader, van Uw Troon
Genaad en sterkte geven: O Jesus, Gods
geliefde Zoon! Help my om vroom te

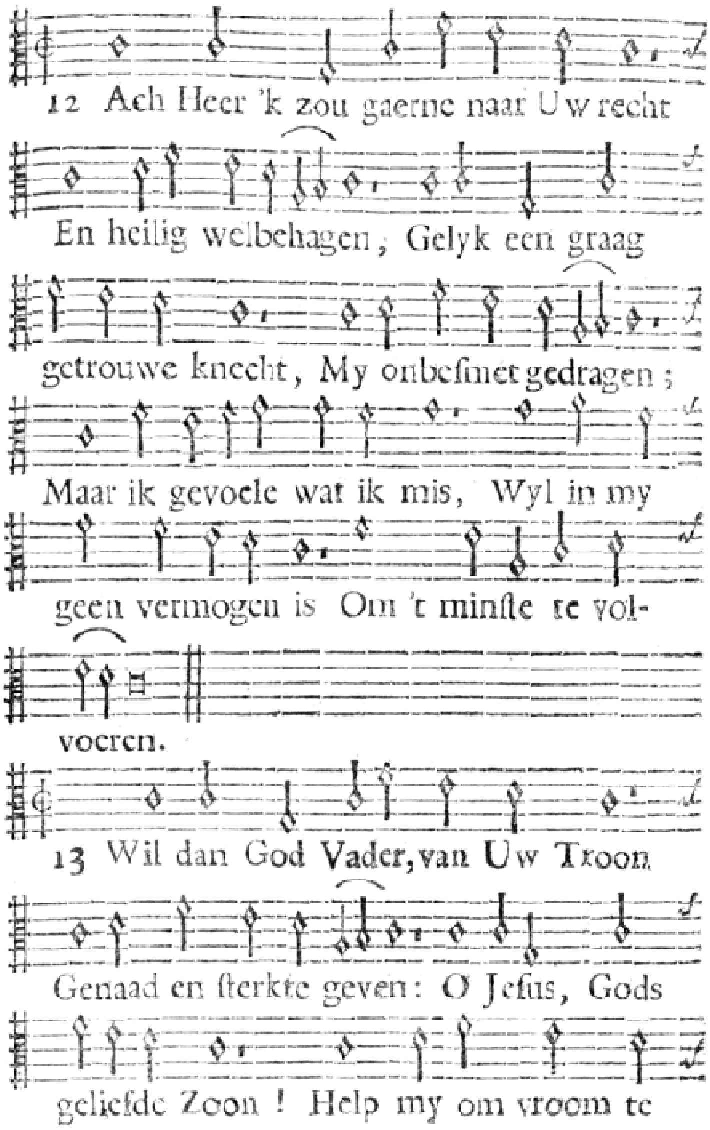

leven: Laat my oprecht ô Heilge Geest
Den naasten, maar U t'allermeest Bemin-
nen, helpen, dienen.

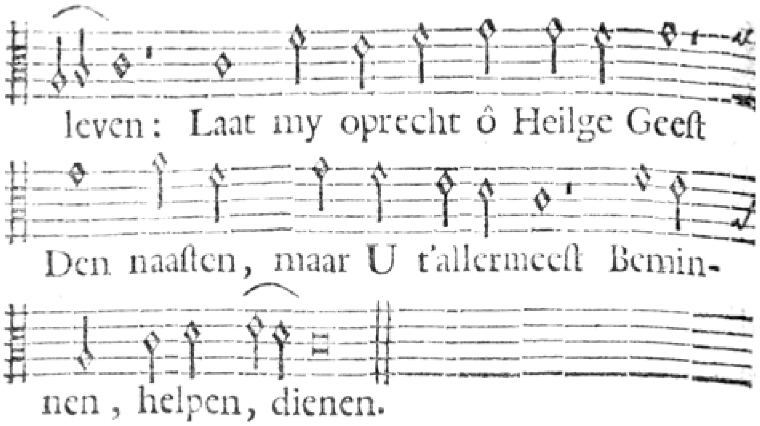

II. Het Heilig Christelyk en Apostolisch Geloove.

XLI Lied.
Voize Psalm IX.

1 'k Geloov hartgrondig in dien God,
Den Vader, Die, door Zyn Gebod, En
onweerstaanbaar Alvermogen, Schiep t'

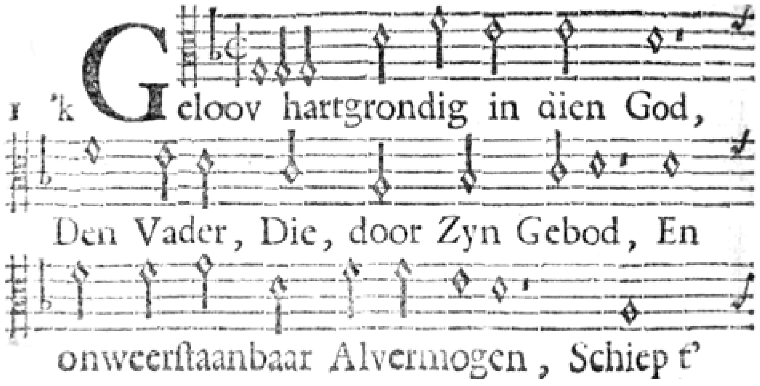

Aardryk en de Hemelboogen!
2 'k Geloov in Jesus, die Gods Troon Bezit, als 's Vaders eigen Zoon, Die tot ons is als Borg gekomen, En vleesch en bloed heeft aangenomen.
3 Hy wierd, door 's Geestes wonderkracht, Gansch rein en vlekloos voortgebracht, En uit Maria's vleesch geboren; Zoo gaan zyn broeders niet verloren.

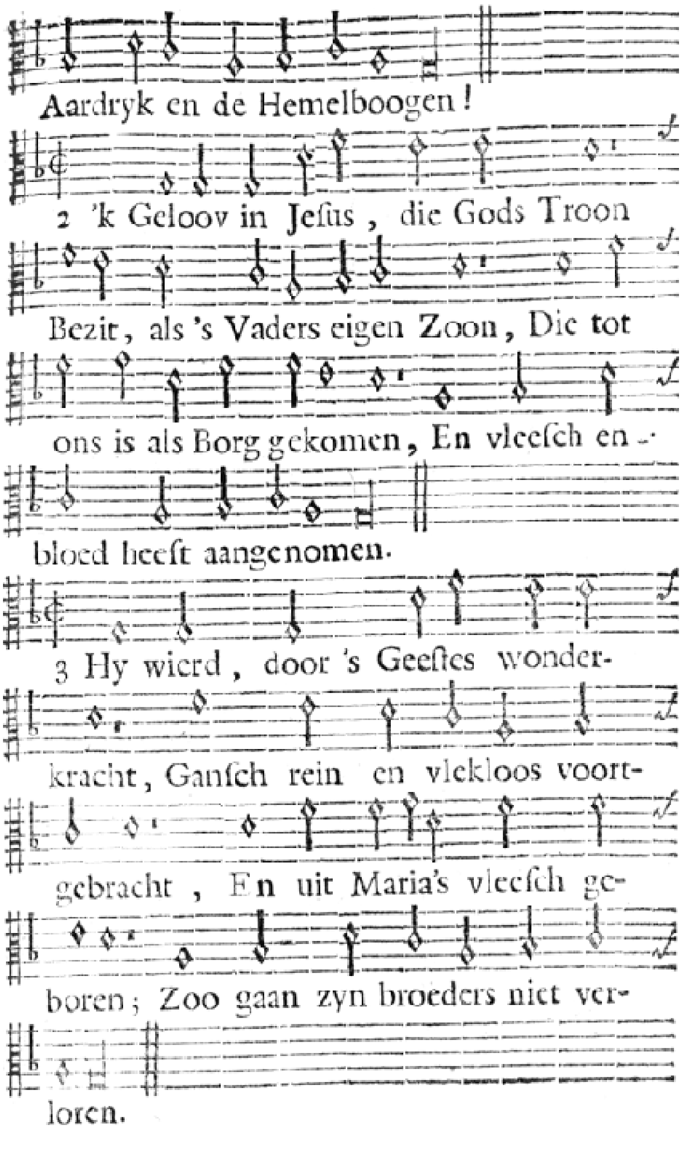

4 Hy heeft, voor hunne gruweldaen,
De bittre kruisstraf ondergaan; Zich wil-
lig in den dood gegeven, Om hun te
schenken 't zalig leven.
5 Een aklig graf besloot den Heer: Ook
daalde Hy ter helle neêr, Om zoo des Sa-
tans magt te krenken, En ons het Hemel-
ryk te schenken.
6 Hy klom den derden dag uit 't Graf:
Hy nam den dood zyn prikkel af, En is

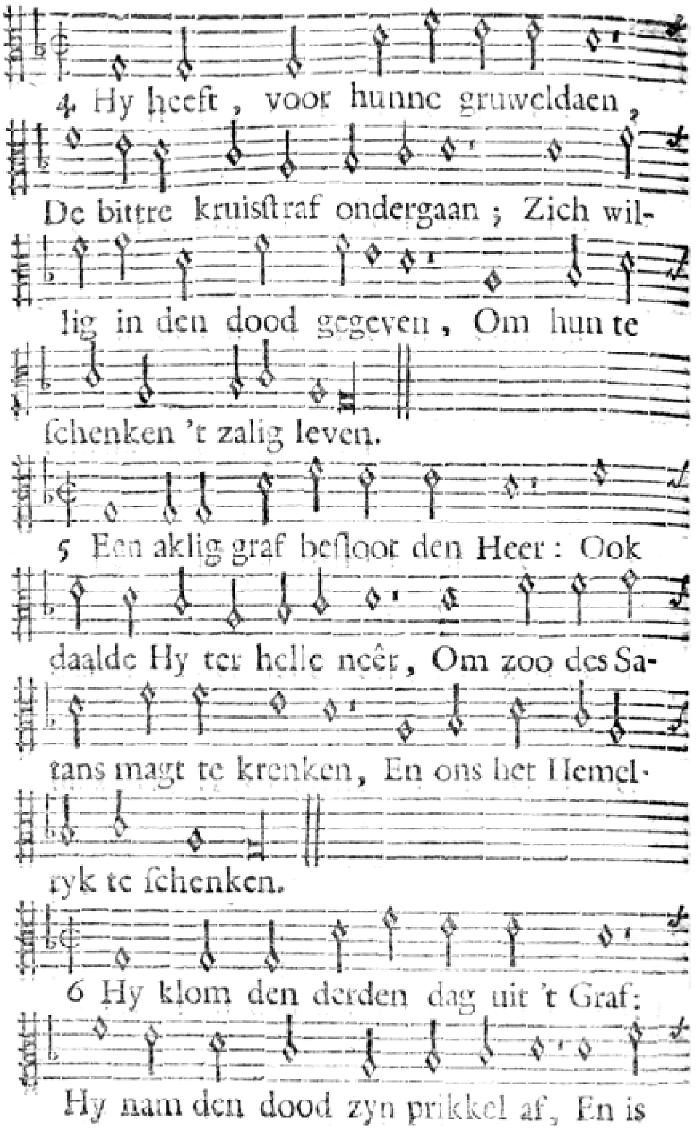

de starren doorgevaren, By 't juichen van Gods Eng'len schaaren.
7 Daar zit Hy in verhoogden stand, Aan Gods des Vaders Rechtehand, Van waar Hy zal, als Richter, komen, Zoo van Godloozen als van vromen.
8 'k Geloof ook in den Geest als God Wiens invloed is ons heilgenot, Die onzen geest wil kennis geven, Dat wy als s'Heeren kind ren leven.

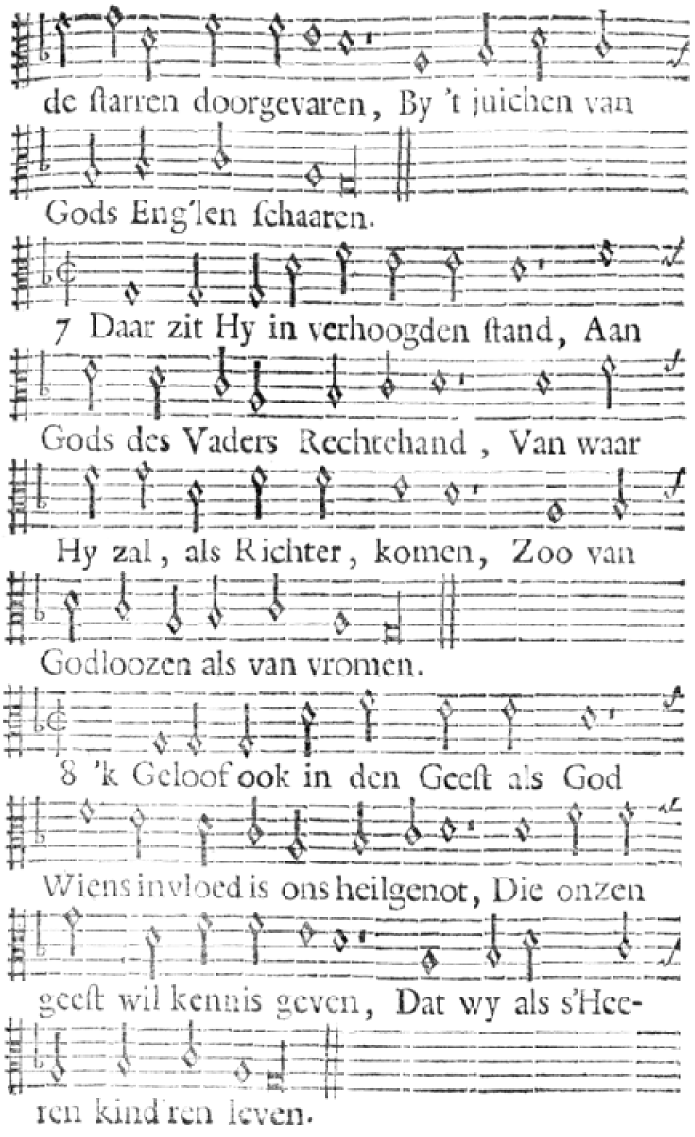

9 'k Geloov' een Kerk die Christlyk leeft, En Jesus tot haar Leidsman heeft; Die van voor d'Eeuwen uitverkoren, En in den tyd is weêrgeboren.
10 Die ook met Hem gemeenschap heeft En, saam vereenigt, in Hem leeft, Die voor ver- dorvenheid en zonden In Hem vergeving heeft gevonden.
11 'k Geloof, myn lichaam zal in d'aard Niet blyven eeuwiglyk bewaard, Maar eens, tot

heerlykheid verheven, Deelachtig worden
't Eeuwig leven.
12 Dit is het dat ik onderschryf, Geev
Heer, dat zulks aan my beklyv: En laat m' in
dit geloov toch sterven, En Uwe Zaligheid
beërven!

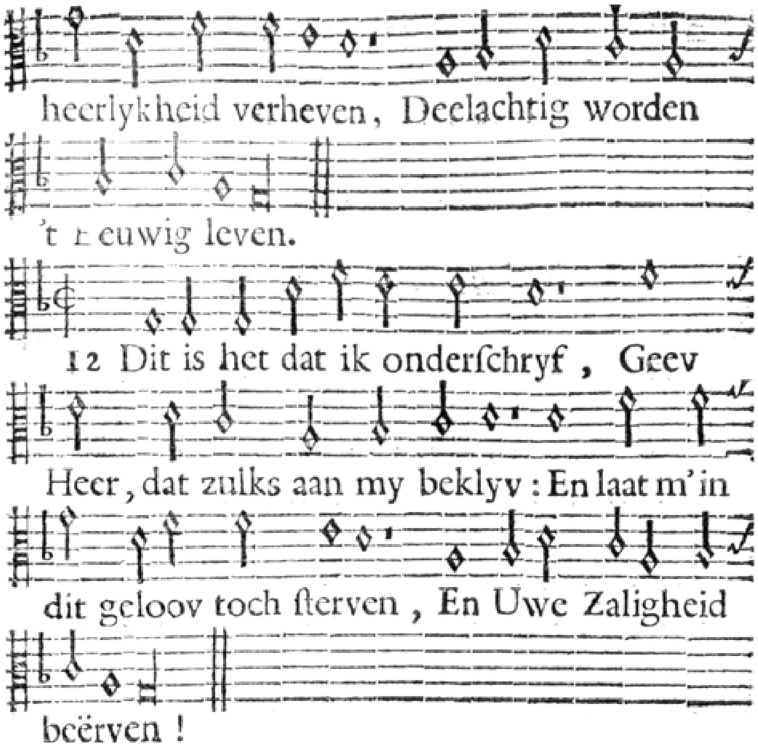

III. Het Gebed des Heeren.

XLII Lied.
Voize Lied V.

1 OVader, Die in 't Hemelryk Geze-
ten, zegt, dat wy, gelyk Het Kindren past,
met smeekgebeên Voor Uwen Zetel
moeten treên; Geef dat wy niet slegts met
den mond U bidden, maar uit s' har-
ten grond.
2 Geheiligt zy Uw Naam, ô Heer! Uw

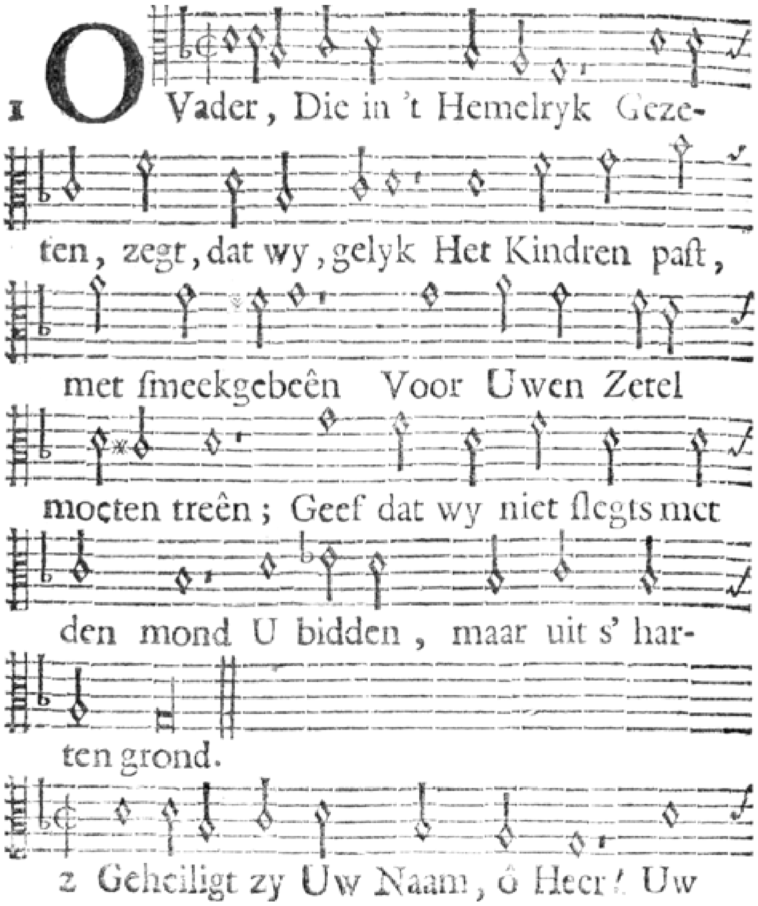

Woord blyv' zuiver, U ter Eer: Ons le-
ven zy bevryd van blaam, Tot roem van U-
wen grooten Naam: Beveilig ons van val-
sche leer: Geef dat zich 't dwalend Volk
bekeer.
3 Uw Koningryk word uitgebreid, En
blyve tot in Eeuwigheid: Schenk ons de ga-
ven van den Geest, Zoo word Gy recht
van ons gevreest; Verbreek des Satans sterk
geweld: In ruimte zy Uw Kerk gesteld.

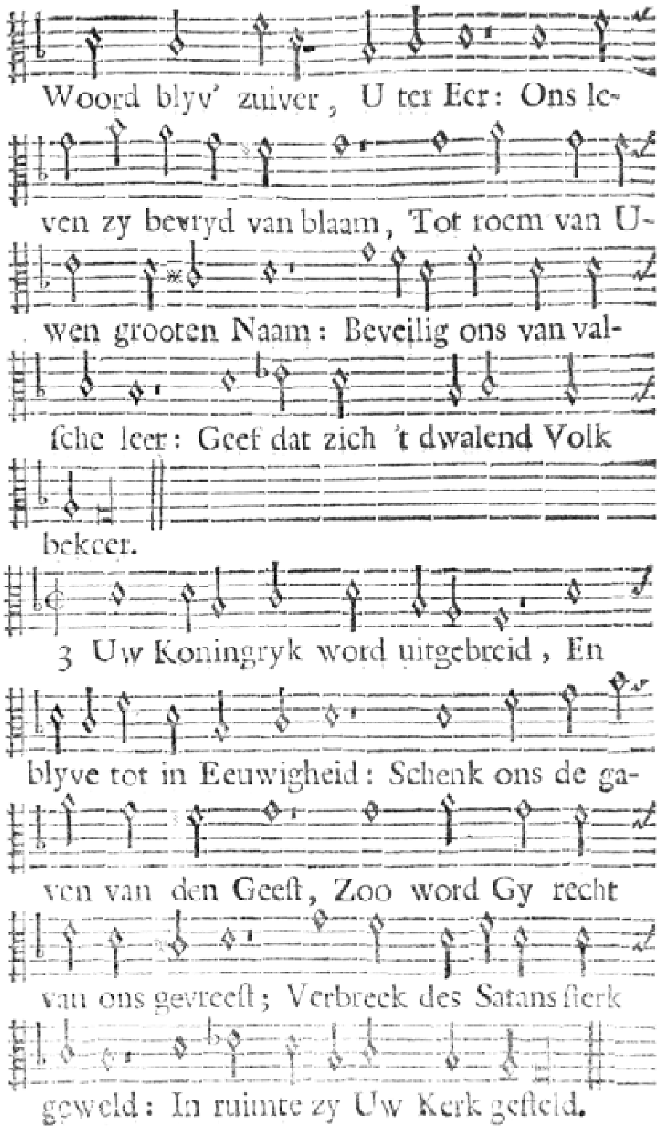

4 Uw wil geschied' op aard, gelyk Die word volbracht in 't Hemelryk: Geef ons geduld in tegenspoed, Gehoorzaamheid in zuur en zoet: Verbreek in ons, het geen Gy haat, En Uw bevelen wederstaat.
4 Geef heden ons ons daaglyks brood: Vervul all onzen lichaams nood: Behoed ons toch van twist en stryd, Van ziekte, honger, duuren tyd. Laat ons in vreed' en voorspoed staan, Door slaafsche zorg, noch

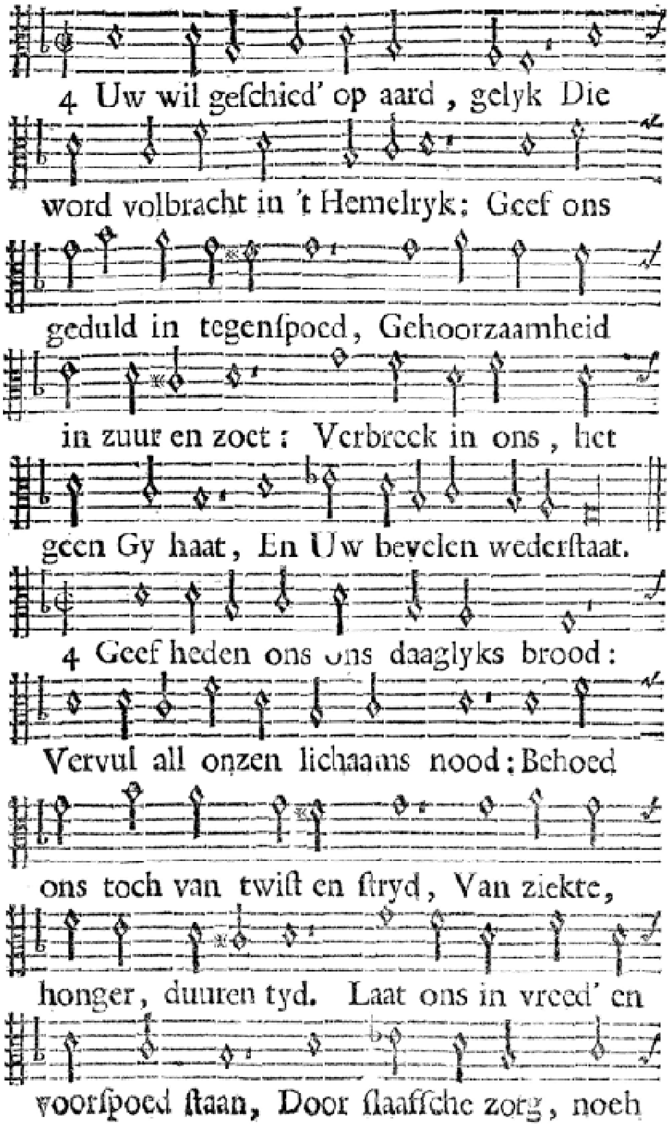

vrees belaân.
6 Vergeef ons onze schulden, Heer! Dat zy ons niet bedroeven meer; Gelyk wy ook uit 's harten grond Vergeven, die ons schuldig stondt: Tot Uwen dienst maak ons bereid, In rechte liefde en eenigheid.
7 Stel ons niet aan verzoeking bloot, Als ons de Satan brengt in nood: Help ons, ter recht' en linkerhand, Heldhaftig bieden tegenstand, Door 's Geestes troost,

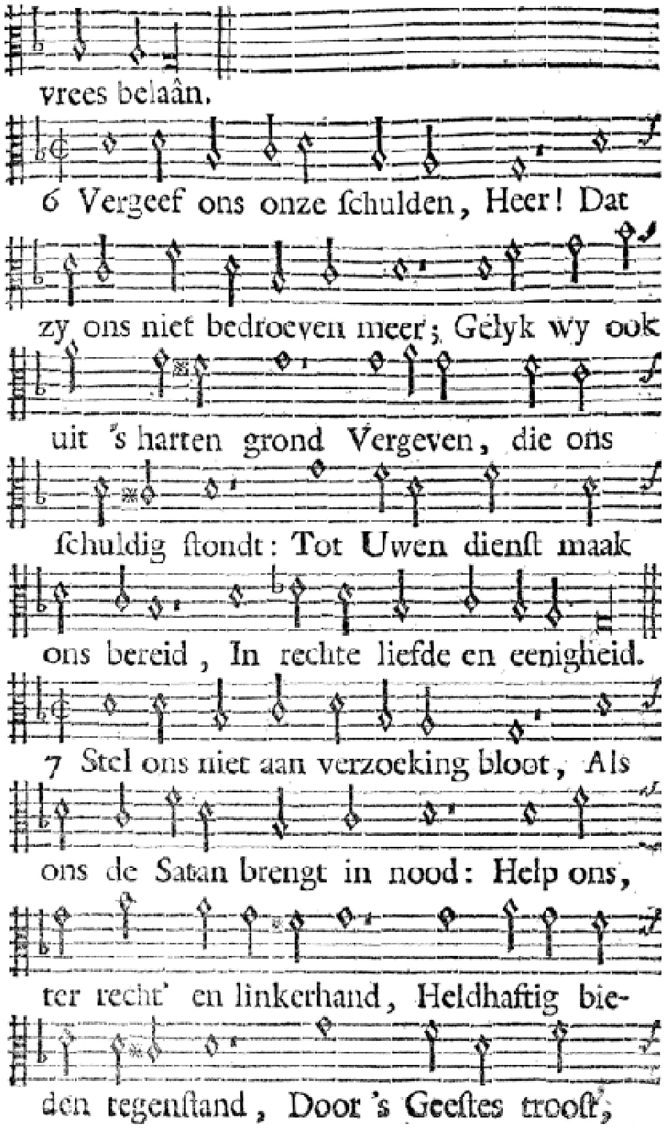

by 't grootst gevaar In ons Geloof onwan-
kelbaar.
8 Ach help ons tegen alle kwaad En
's Vyands list en wreden haat: Verlos
ons van den tweeden dood, En troost ons
in den jongsten nood: Geef ons een Za-
lig eind, o Heer! Neem onze Zielen op
in eer.
9 Want Uw, o Vader! is het Ryk; Wie
is aan U in magt gelyk? Geef, dat

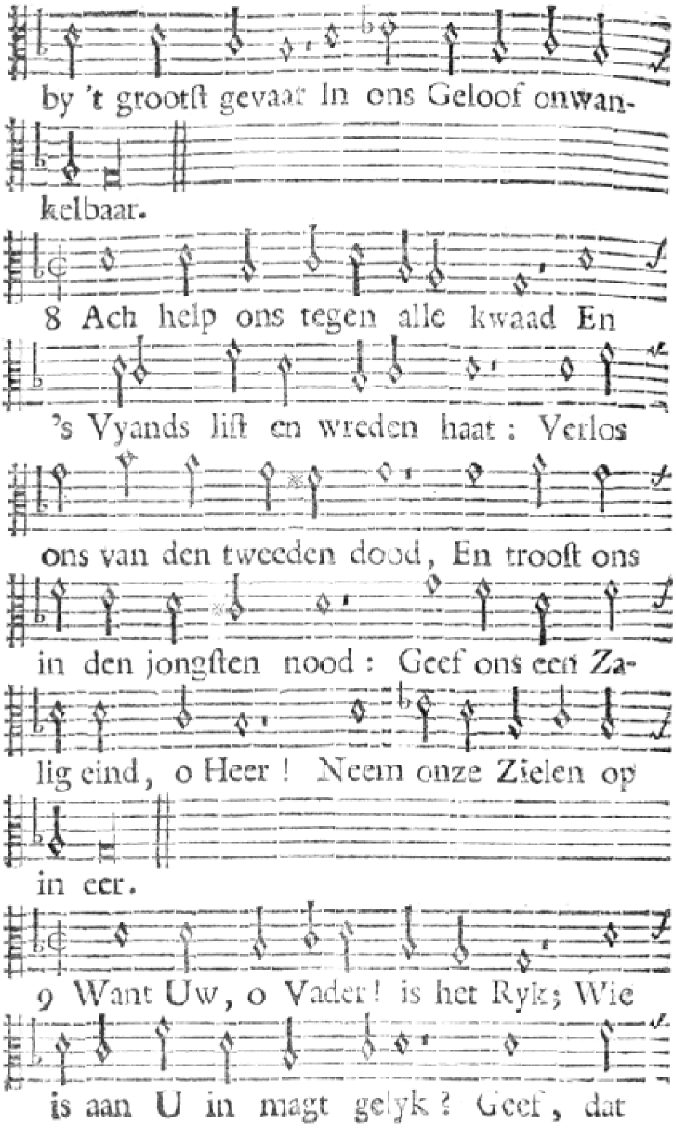

wy luistren naar Uw wil, En in Uw heil
berusten stil: Door ons Uw kracht en heer-
lykheid Zy nu en eeuwig uitgebreid.
10 Ons Amen zegt het worde waar! En
't zal zoo zyn, o dat wy maar In ons
geloove zeker staan! Dat Gy neemt onze
smeeking' aan! Wy zeggen Amen wyl Uw
woord Verzekert dat Gy ons verhoordt.

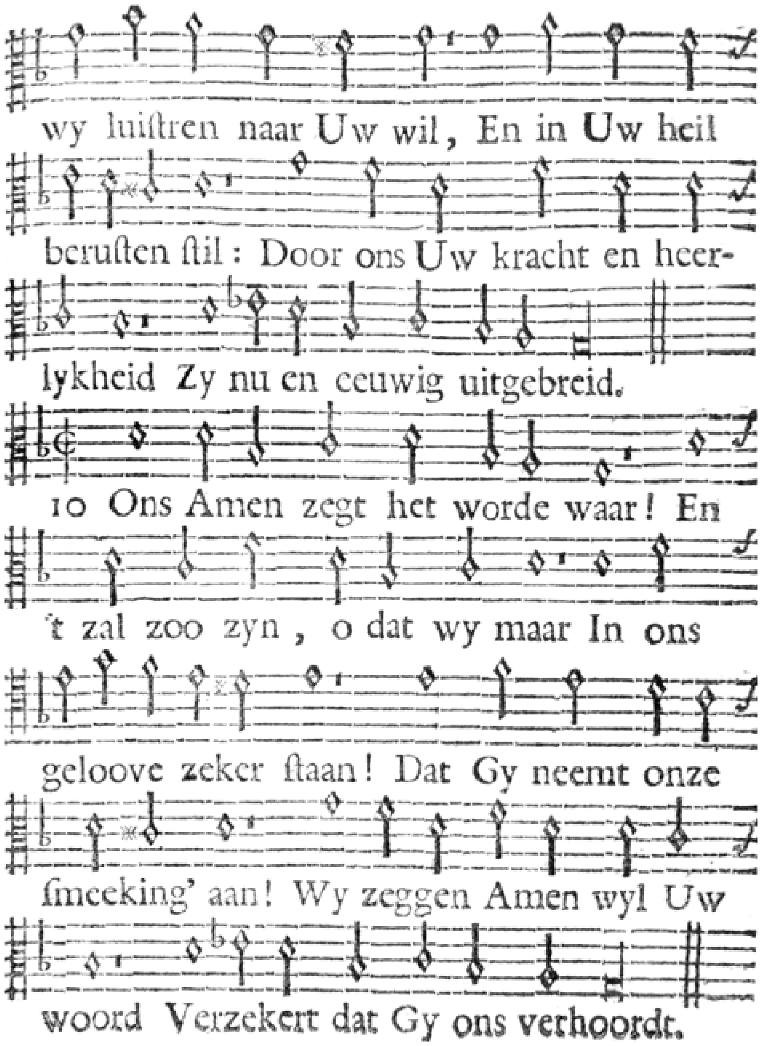

IV. De instelling van den Heiligen Doop.

XLIII Lied.
Voize Psalm XXXVI.

1 Toen Christus, onze Heer en God,
Verrezen was, den dood ten spot, Eer
Hy ten hemel spoedde, werd Hy aan zy-
ner Jongren schaar In Galilea openbaar,
En sprak dit, hun ten goede: Ik heb myn
werk geheel volbracht; My is gegeven alle
magt Zo boven als beneden: Gaat heen

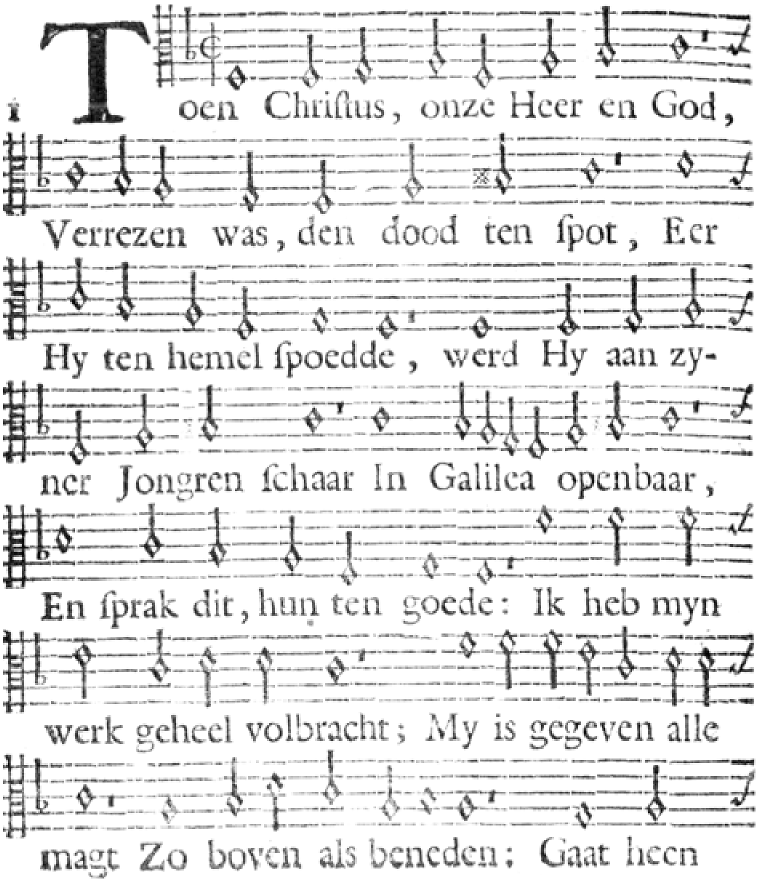

leert langs het waereld rond; Nu moet myn woord met hart en mond Gelooft zyn en beleden!
2 Leer hen den heilweg recht verstaan, En kondig myn verbond hen aan: Besprengt hen in de Namen, Van Vader, Zoon, en van den Geest, Die wordt als God Dricëen gevreesd; Zeg dan geloovig, amen! Want die gelooft en door den Doop M' is ingelyft, heeft wisse hoop,

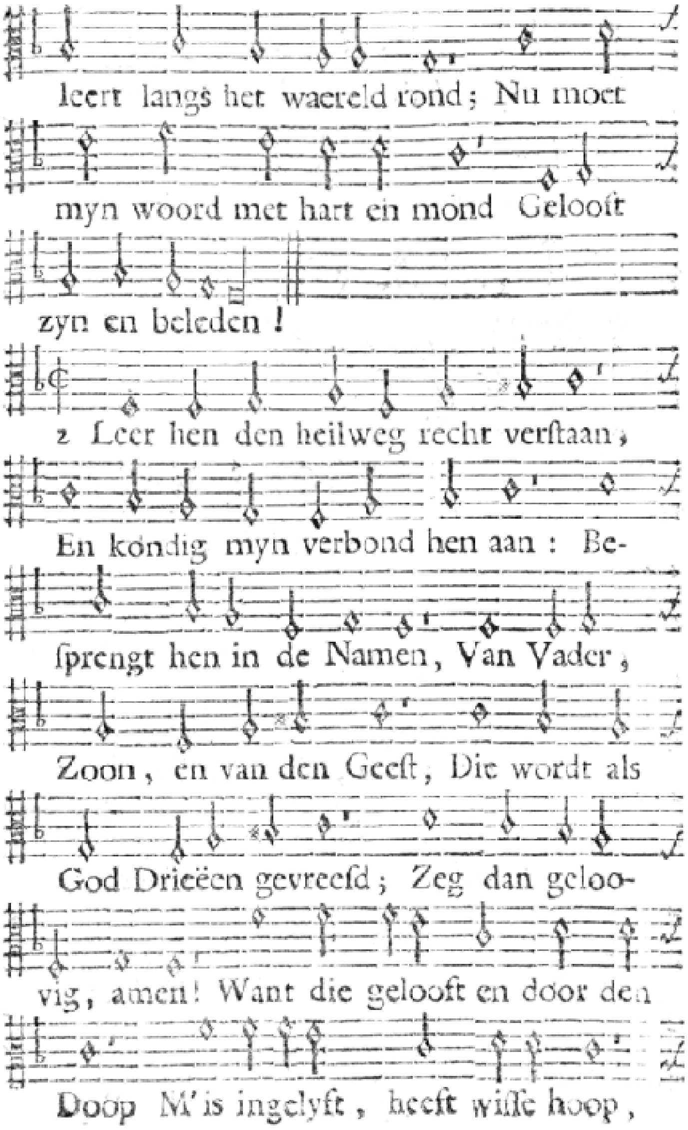

Om Zaligheid t' erlangen; Maar hy die 's Heeren Woord versmaad, En ook den Doop veragt en haat, Zal nimmer heil ontvangen.

3 God Vader, waare heilfontein! Ach doop Gy ons, en maak ons rein Van onze vuile vlekken, Door Jesus uitgestorte bloed. Die Zielen zuiverende vloed Laat ons ter wassing strekken; En wyl ook by dit waterbad Wy,

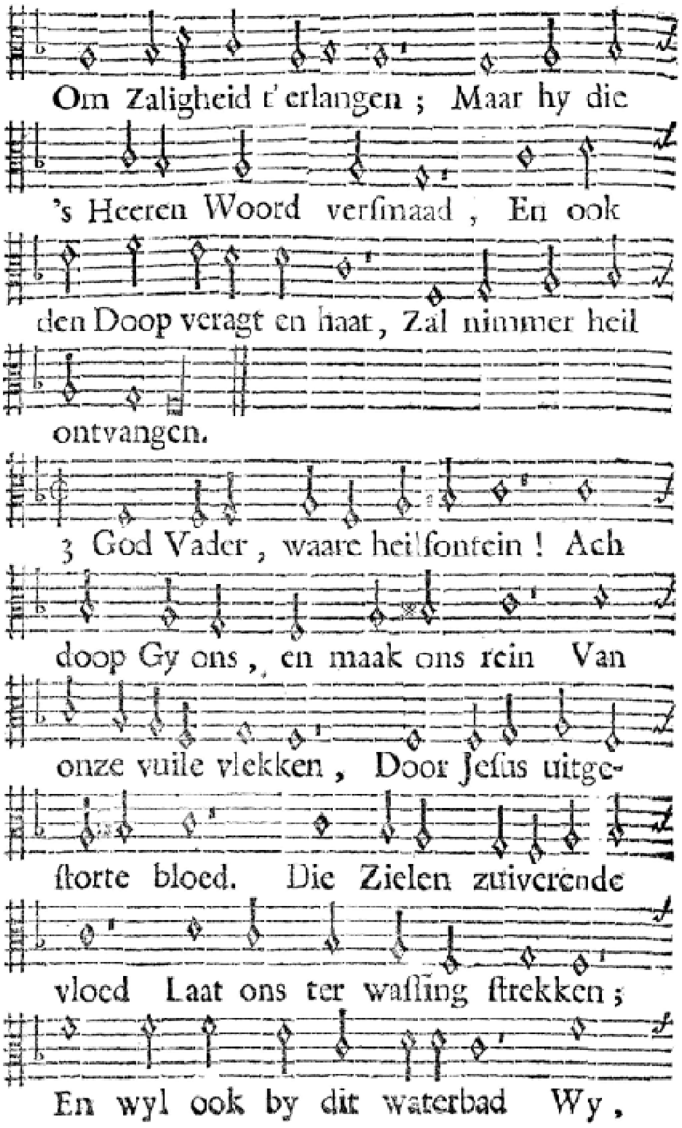

reeds in het verbond bevat, U hebben trouw gezworen; Zoo geef, dat door een goed gedrag Het in ons zichtbaar blyken mag Dat wy zyn weêrgeboren!

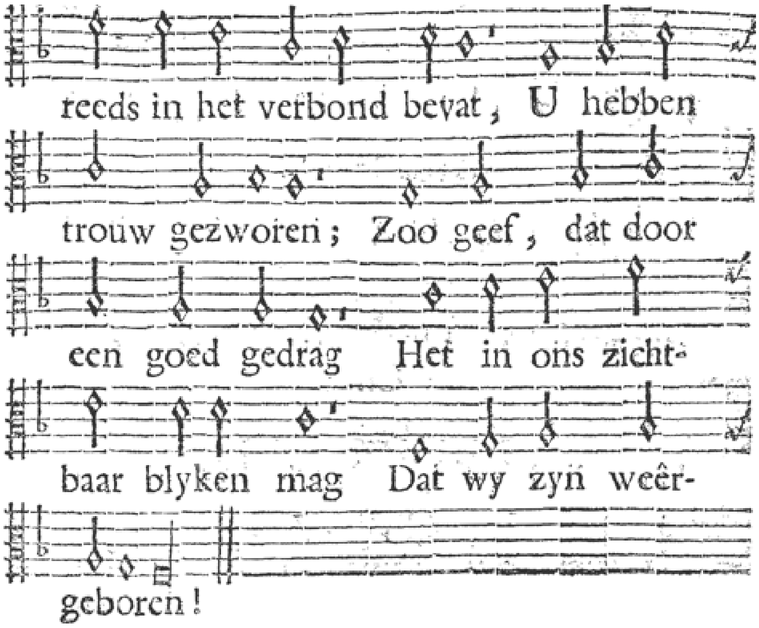

V. Gezangen by het gebruik des Heiligen Avondmaals.

A. Voorbereidings Gezangen.

Honger en dorst naar de Genade goederen van Christus.
XLIV Lied.
Voize Psalm LI.

1 OMenschen vriend! ô Jesus levens-
wel! Onpeilbre bron van heil, ô myn be-
schermer! Treedt voor my in, verlosser
en ontfermer, Gedenk aan my, ô myn
Immanuél! Ik sta met vrees en angst hier

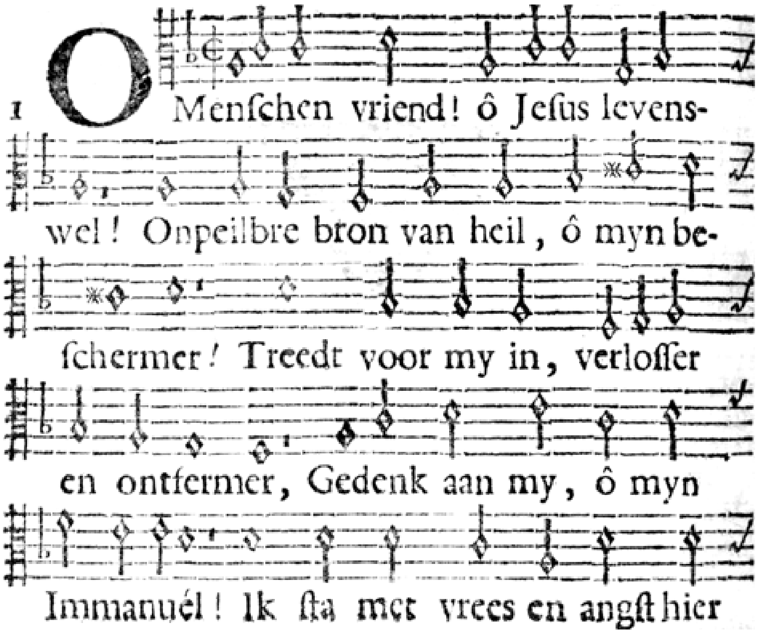

zeer belaân, Ik klaag het U, ô proever
myner nieren! Gy zyt een Arts, die kran-
ken by wilt staan, Een herder die zyn'kud-
de wil bestieren.
2 Ik ben bedroeft, ik voel wel wat my
deert; Ten hemel is myn oog met angst
geheven: Ik sla van verr' en zucht naar 't
eeuwig leven, Naar U myn heil, dat
myne Ziel begeert. Ik sla demoedig op myn
harden borst: Daar legt het kwaad, dat my

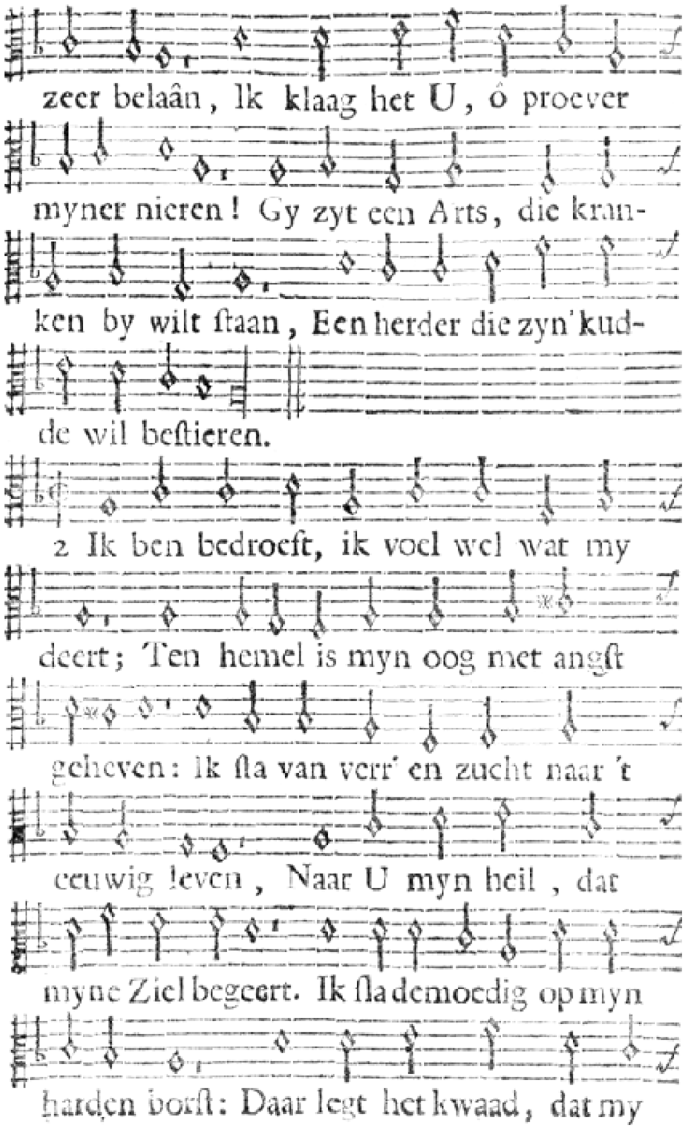

van U kon scheiden! Ik schaam my, om het geen myn Ziel bemorst, En my zoo vaak in 't heimlyk kwam verleiden.
3 Waar zal ik heen? tot U ô levens God! Nu zal my niets van mynen rotssleen dryven: 'k Wil, spyt de hel, myn Jesus eigen blyven O dood! o hel! uw prikkel is geknot. Ik ben een lid van dat zeeghaftig hoofd, Dat duivel dood en hel heeft neergestooten: Ik ben door Hem der zonde

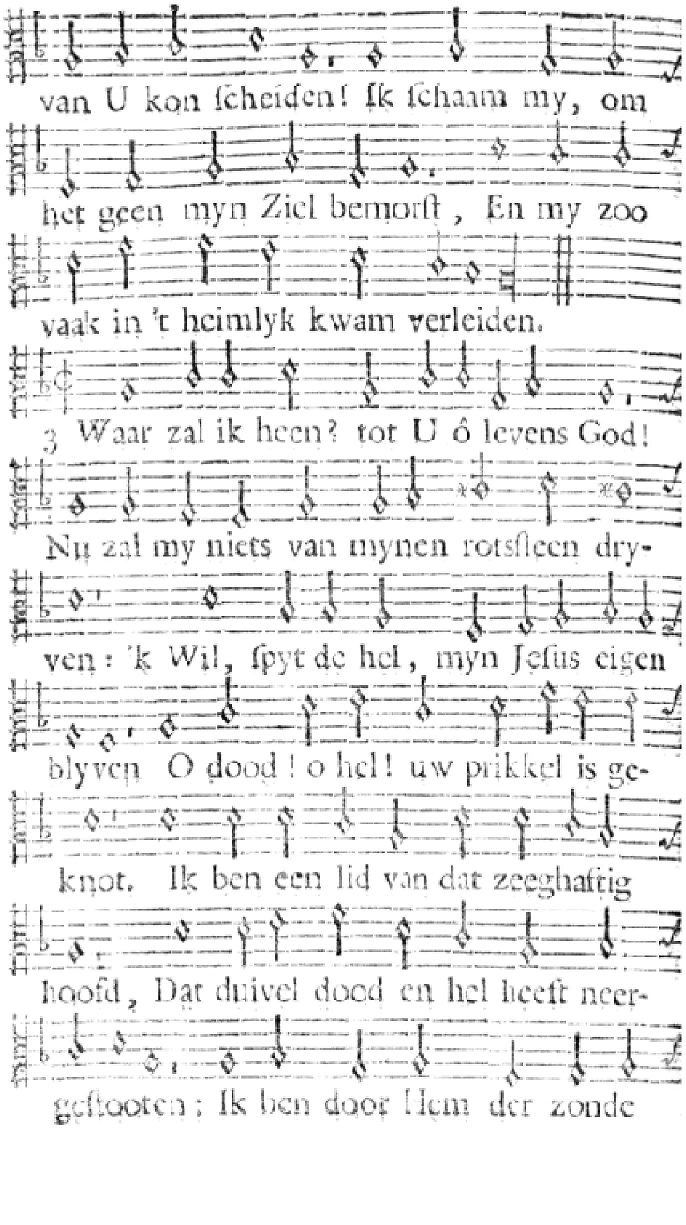

magt ontroofd, Door Hem dien Held, uit
Davids stam gesproten.
4 Ik koom alleen tot U, genade bron!
Myn Ziel verlangt naar frissche waterstroo-
men: Ik wil, ô Heer! aan Uwe tafel ko-
men: Verstoot my niet, Gy zyt myn
licht en zon. O Hemelsbrood! o Man-
na! blyf myn deel! Gy open stroom
kunt ras myn dorst verdryven: Myn
Herder, aan wiens zorg ik my beveel,

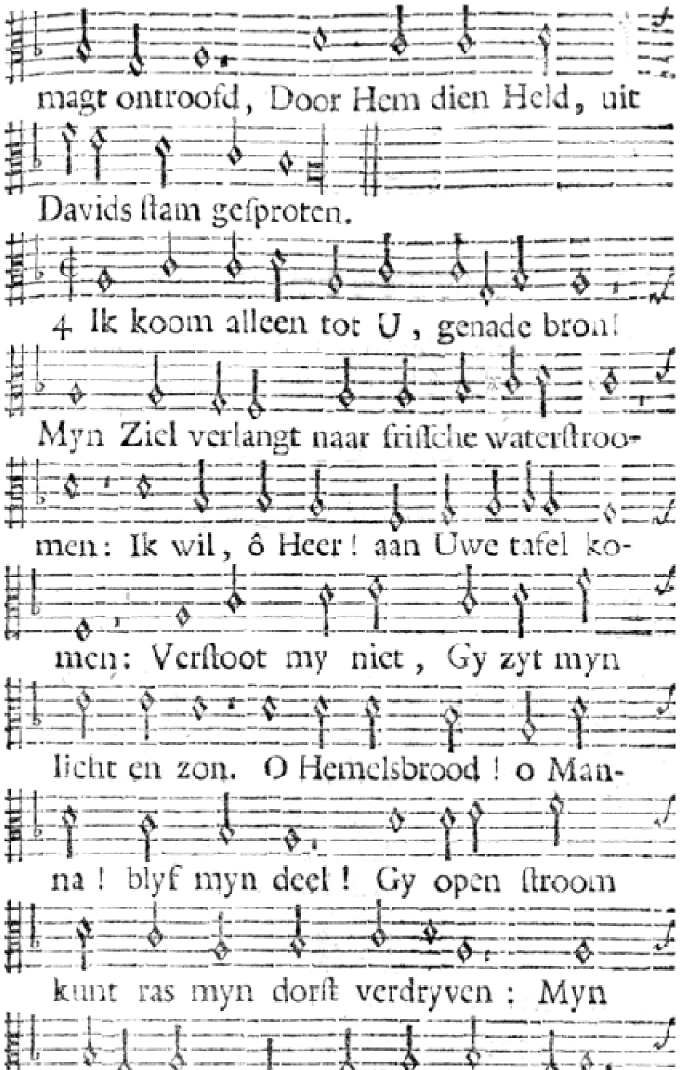

Laat hart en tong aan U gehoorzaam
blyven.

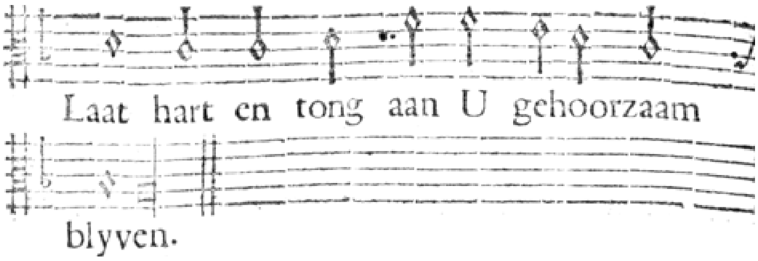

B. Nachtmaals Gezangen by de Bedieninge van het Heilig Avondmaal.

XLV Lied.
Voize Psalm XXXVI.

1 Maak Christnen dat gy hier ver-
schynt, Die als van dorst en honger kwynt;
Hier kunt g' uw Ziel verkwikken: De
Heer heeft voor Uw aangezicht Een vet-
ten maaltyd aangericht: Hy zal U heil be-

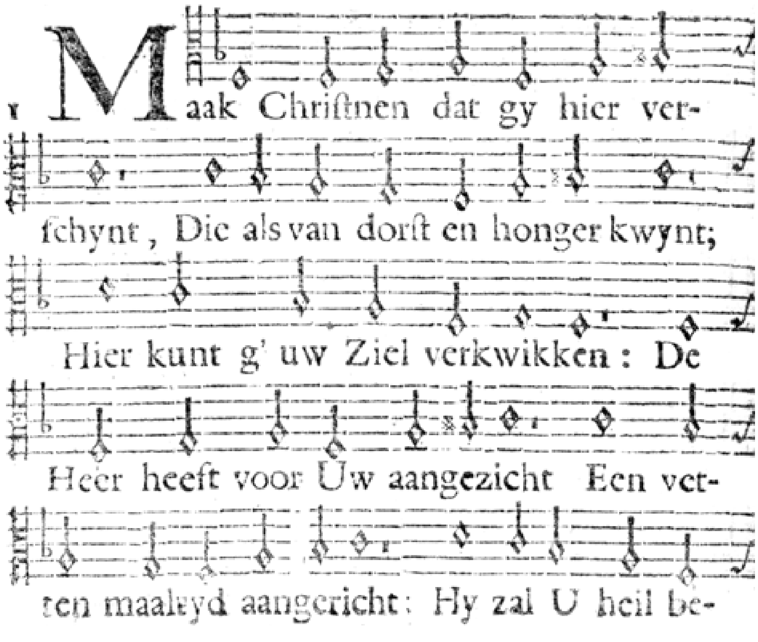

schikken. Treedt toe! hier vint gy brood en wyn, Die 't lichaam tot verkwikking zyn, En tydlyk voedzel geven: Zoo geeft ook Jesus vleesch en bloed Een geestlyk voedzel aan 't gemoed, En 't eeuwig za-lig leven.

2 Gelyk het lyf naar voetzel tracht, Op dat het kryge nieuwe kracht, Om hier op aard te leven; Zoo moet de Ziel, door schuld en smet Gansch magtloos, zich

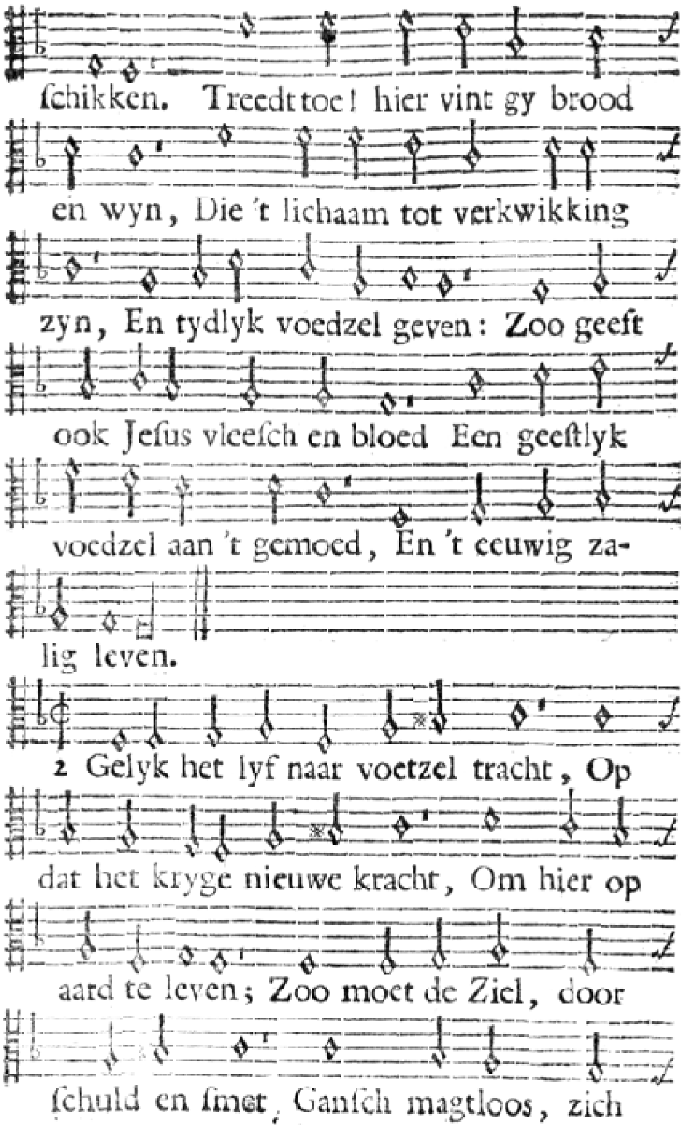

naar Christus met All' haren nood begeven.
Des Allerhoogsten Wonder-Zoon Werd
ons een Broeder, liet zyn troon, Om voor
ons te betalen: Hy leedt al 't geen Gods
Majesteit En wraak ons had ter straf bereid,
Den dood en helsche kwalen.
3 Wyl nooit een mensch aan God 't rand-
zoen, Voor onze zonden kon voldoen,
Zoo waren wy verloren; Maar Christus
door des Hoogsten kracht Uit eene Maagd

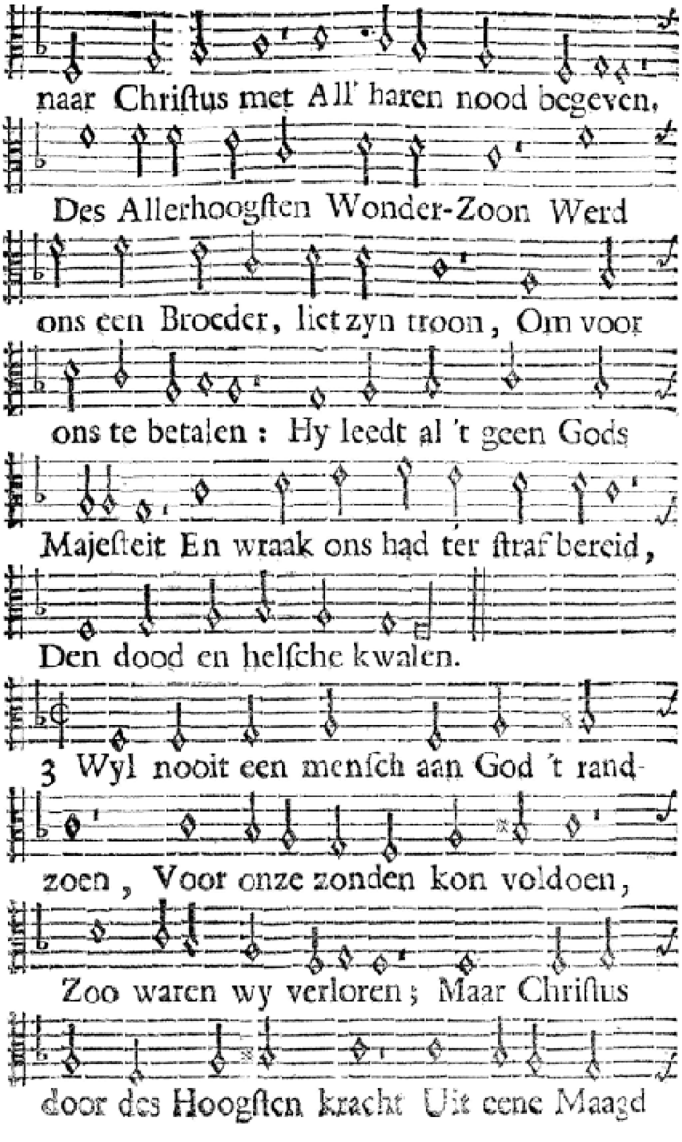

in 't vleesch gebracht, Werd vlekloos rein geboren: En schoon Hy bleef waarachtig God, Leed Hy nochtans het bitterst lot; Hy werd aan 't Kruis geslagen, Op dat zyn volk, door zynen dood, Gods grimmig-heid en wraak ontvlood, Die nooit een mensch kon dragen.

4. Zoo heeft aan den vervloekten stam De Christus, 't heilig offerlam, Der zonden straf gedragen: Hy heeft voor al zyn volk

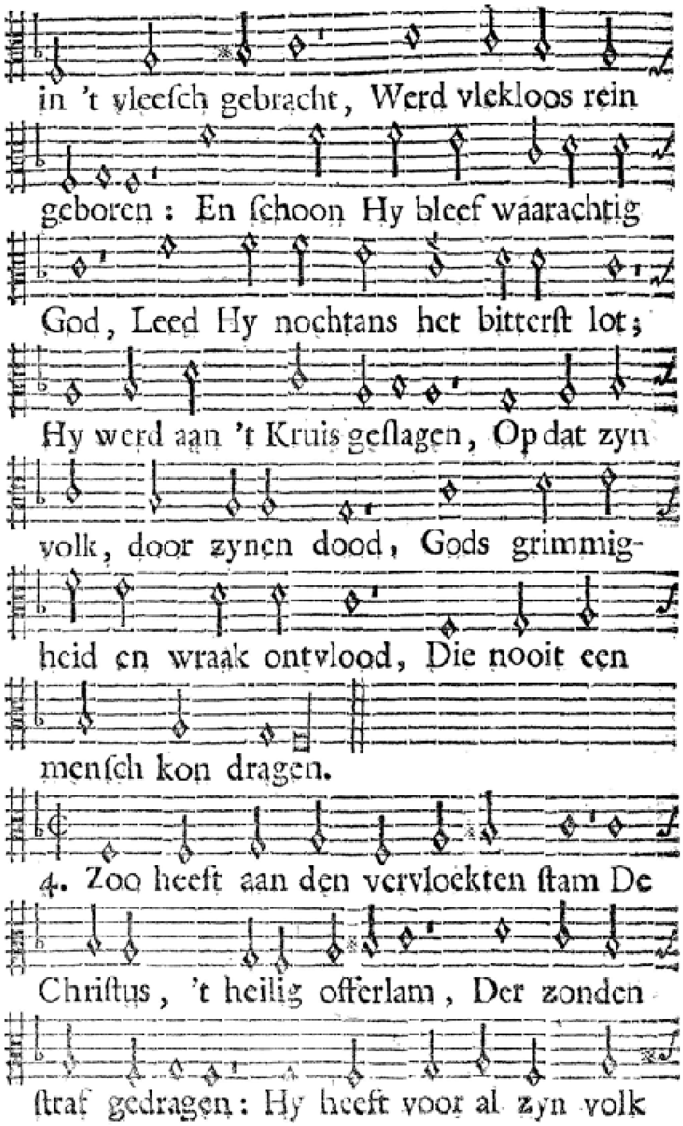

betaald, Zoo dat hen 's Vaders gunst be-
straalt. Wie zou dan meer vertzagen? Als
U dan 't pak der zonden drukt, En Uwe
Ziel daar onder bukt, Ai denk aan Chris-
tus lyden! Uw troost zy dat Hy door zyn
dood U die gelooft van allen nood Vol-
komen wou bevryden.
5 Gelooft Gy dus, dan smaakt gy 't goed,
Dat Jesus door zyn dierbaar bloed Heeft
aan het Kruis gevonden: Zoo wordt Uw

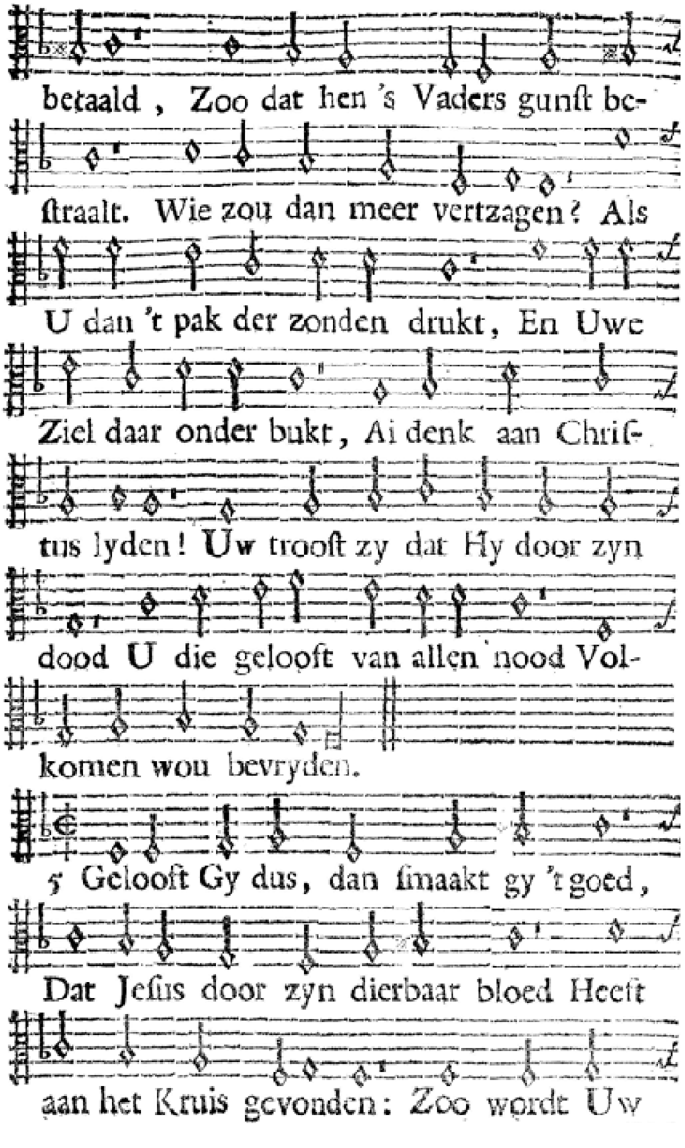

Ziel door Christus lyf En Bloed gelaaft,
op dat zy blyv' Geheel aan Hem verbon-
den. 'T is Christus lichaam, dat ons geeft
Een spys, daar 's menschen ziel by leeft,
En Eeuwiglyk zal leven: De rechte drank
voor ons gemoed Is Jesus uitgegoten Bloed,
Dat kan ons krachten geven.
6 Begrypt Gy nu, hoe 't vleesch en bloed
Van Jesus onze Zielen voed', Als wy ge-
loovig eten? Zoo moet gy ook, dat brood

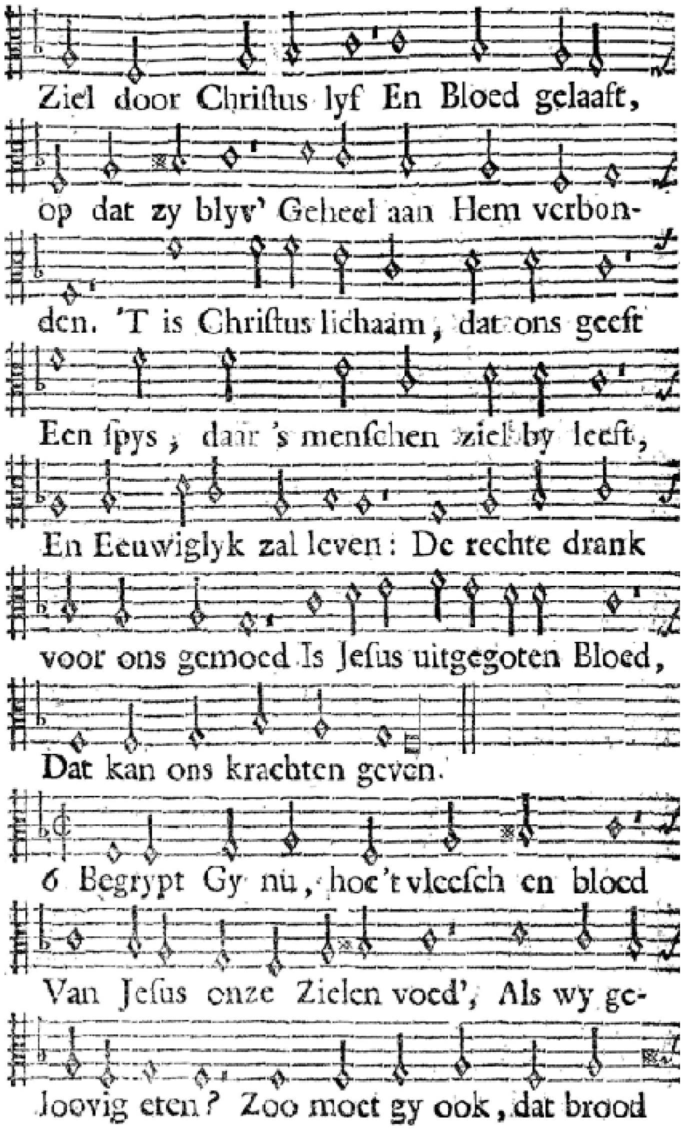

en wyn, Van deeze beide, teekens zyn,
In 't heilig Nachtmaal, weten. Zyn vleesch
word ons verbeeld door brood, Door wyn
het bloed dat Hy vergoot, Ten zoen voor
onze zonden: Als dan Uw mond, die tee-
kens smaakt, Zoo zegt Hy, Ziel die naar
my haakt G' hebt my gewis gevonden.
7 Doch als 't geloov op Hem niet ziet, Ont-
fangt men Christus Jesus niet, Maar slegts
het enkel teken. Alleen dat Jesus zy zyn

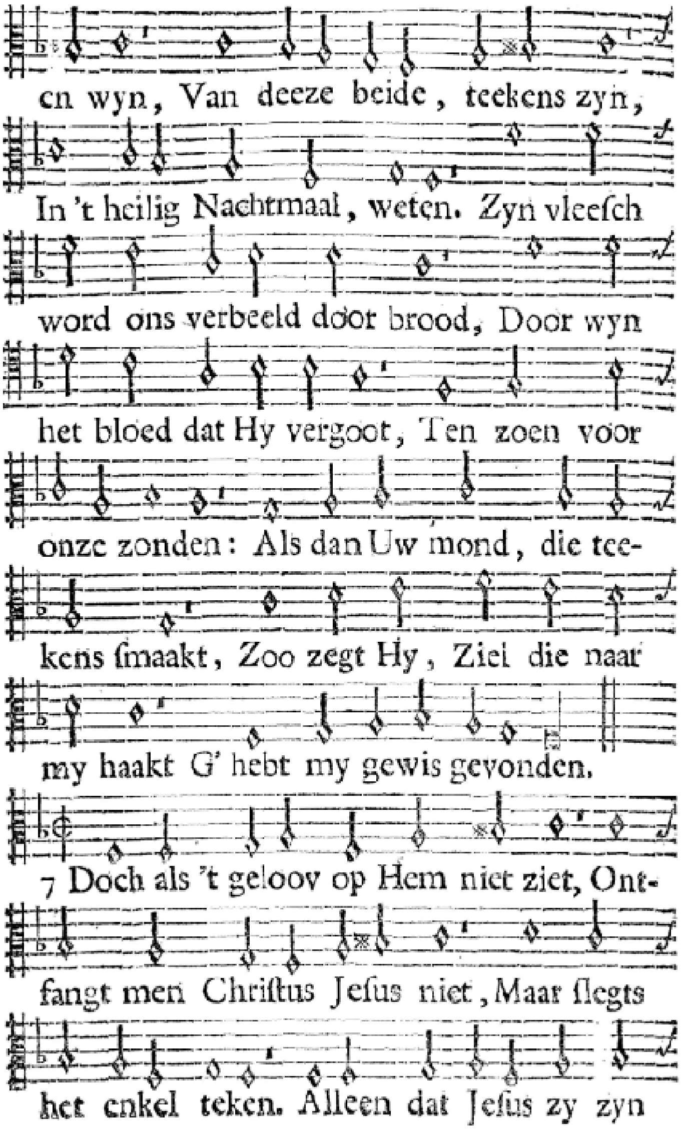

deel, Zyn vleesch en bloed ja Hy geheel;
't Geloovig hart mag spreeken. Daarom,
gelyk naar brood en wyn Uw Oog en mond
begeerig zyn, Ter voeding van Uw leven:
Zoo moet Uw Ziel naar Christus gaan En
Hem bestendig kleven aan; Dan zal Hy
zich U geven.
8 Geef verder acht, dat brood en wyn
Niet enkel bloote teekens zyn Van Chris-
tus en zyn gaven; O neen! 't zyn zegels

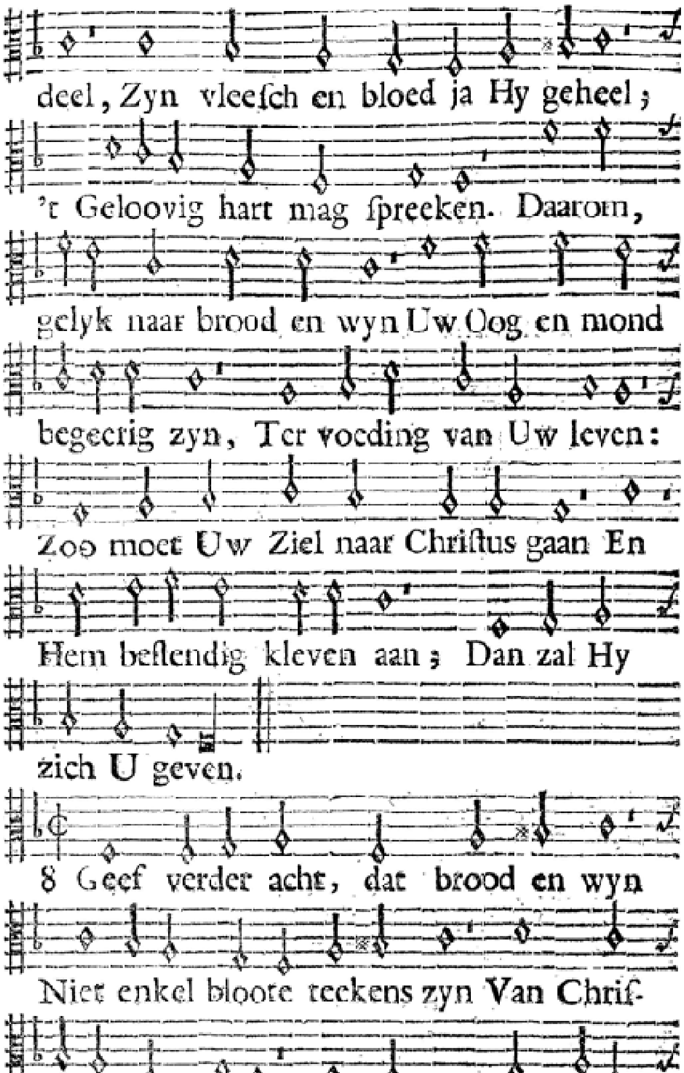

van dat goed, Waar door ons God verzee-
kring doet, Dat Hy de Ziel wil laven.
Denk nimmer dat in brood en wyn Zou
Christus lyf verborgen zyn: Gods woord
zal 't u nict leeren. Geloov geen broods-
verandering In Christus lyf: 't is beuzeling
Men moet die dwaasheid weeren.
9 Maar, Christus zegt, dat brood en wyn
Zyn vleesch en bloed in 't Nachtmaal zyn:
Hoe zal men dit verklaren? Hy heeft een

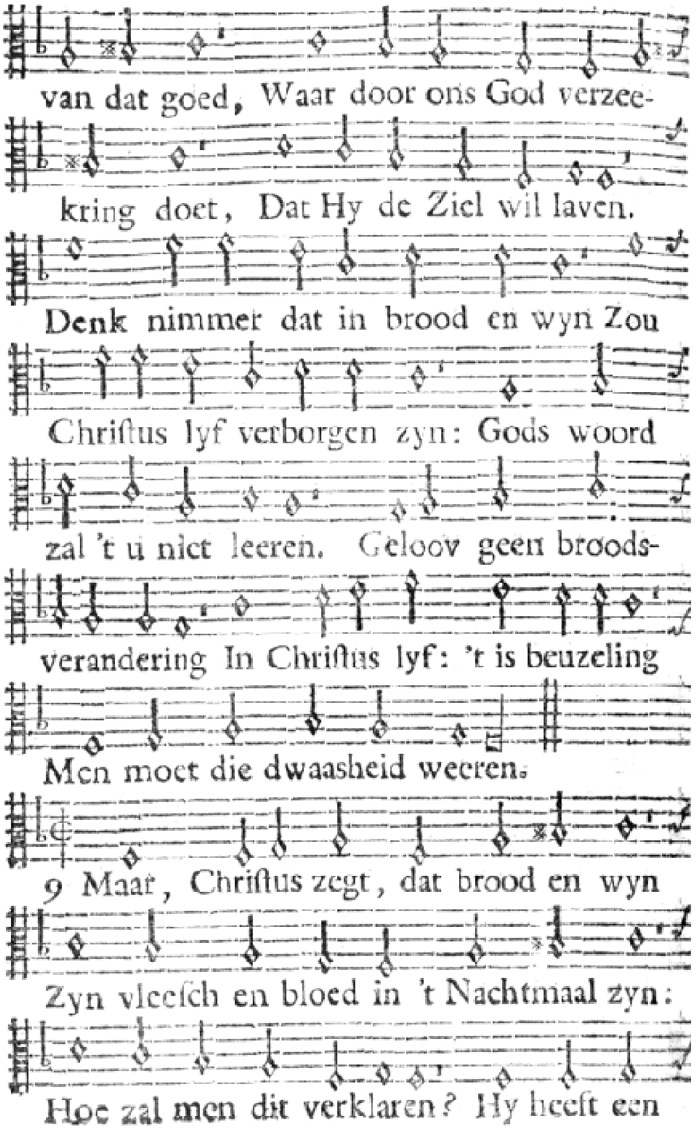

Sacrament gemelt: Zyn taal is naar de zaak gestelt, Dit kan geen mensch bezwaren. Dus is nu d'aart van 't Sacrament, Dat men het zichtbaar element Een hooger naam doe dragen; En wel van 't goed, waar van 't gewis en teken en een Zegel is: Dit kunt gy Paulus vragen.

10 Begeer dan niet met Uwen mond Des Heeren vleesch en bloed terstond In 't Avondmaal t'ontvangen. Gy krygt Hem

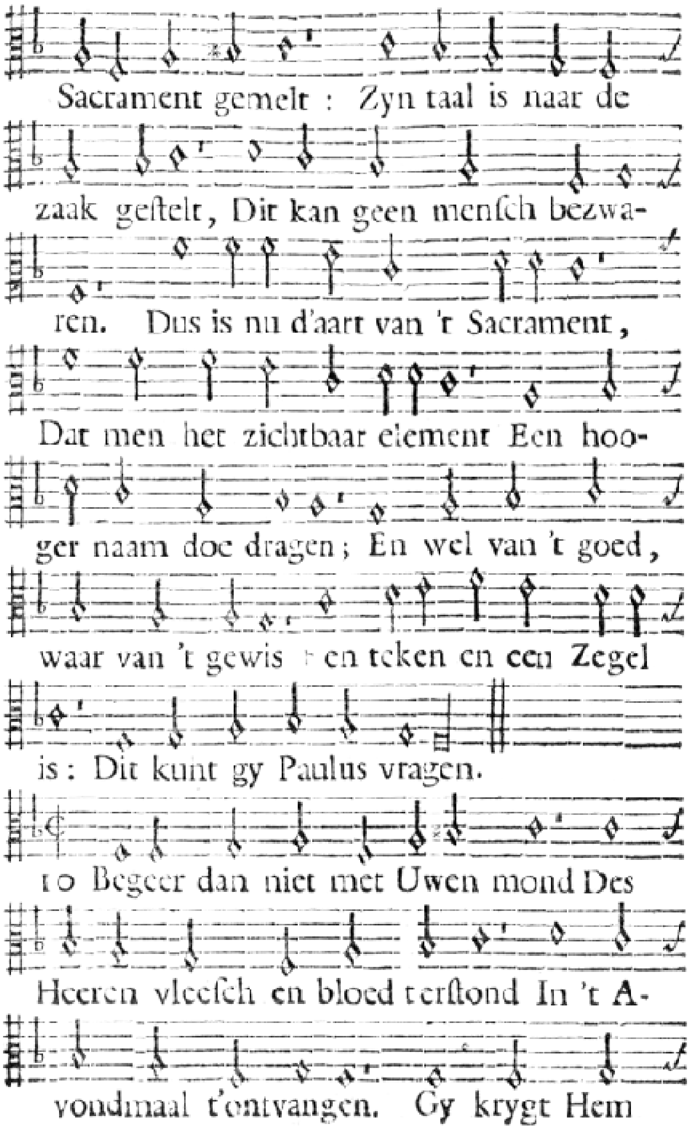

niet op zulk een wys: Want Christus is
der Ziele spys: Hy laat naar Zich verlan-
gen. Als gy dit doet: en God betrouwt:
Hy, die 't geloov in gunst aanschouwt,
Schenkt U dan 's Hemels gaven. Zoo wis,
als brood en wyn U voed, Zoo zeker zal
zyn vleesch en bloed Uw Ziel gedurig laven!
11 O Jesus! waarlyk Mensch en God, Door
Uwen dood deet Gy ons lot in vreugde
zyn en leven. Ten Zegel van dit gunst-

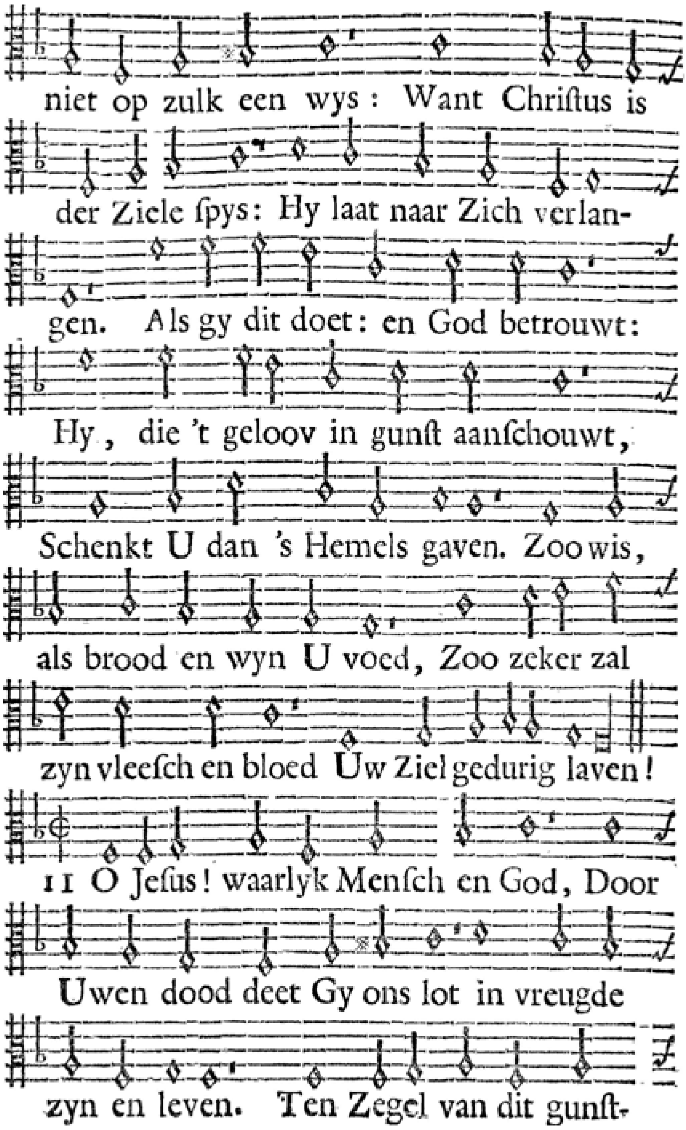

bewys, Hebt Gy aan ons den drank en
spys In 't Avondmaal gegeven. Wek Gy
ons op, door Uwen Geest, Dat onze Zie-
len allermeest Het Hemelsch brood begee-
ren: Ach dat in dit Uw Avondmaal Het
Heil in onze Zielen daal, Op dat w'Uw
Naam vereeren!

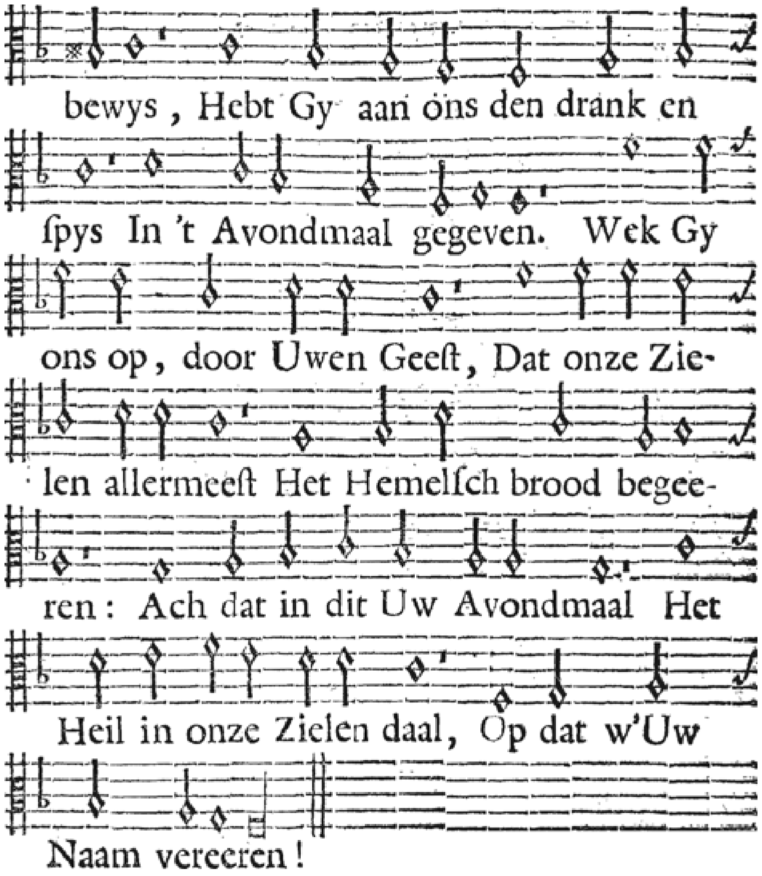

De Genaderyke nodiging tot het Heilig Avondmaal, en deszelfs vruchten.

XLVI Lied.
Voize Psalm XLII.

1 'k Moet van 's Heeren Gunst gewagen! Hiet dat niet weldadigheid, Dat ons Jesus heeft doen vragen Aan den disch dien Hy bereid? Jesus nodigt ons te gast, Op dat wy, van slaafschen last, Van de zond' en smert' ontheven, In den Hemel zouden leven.

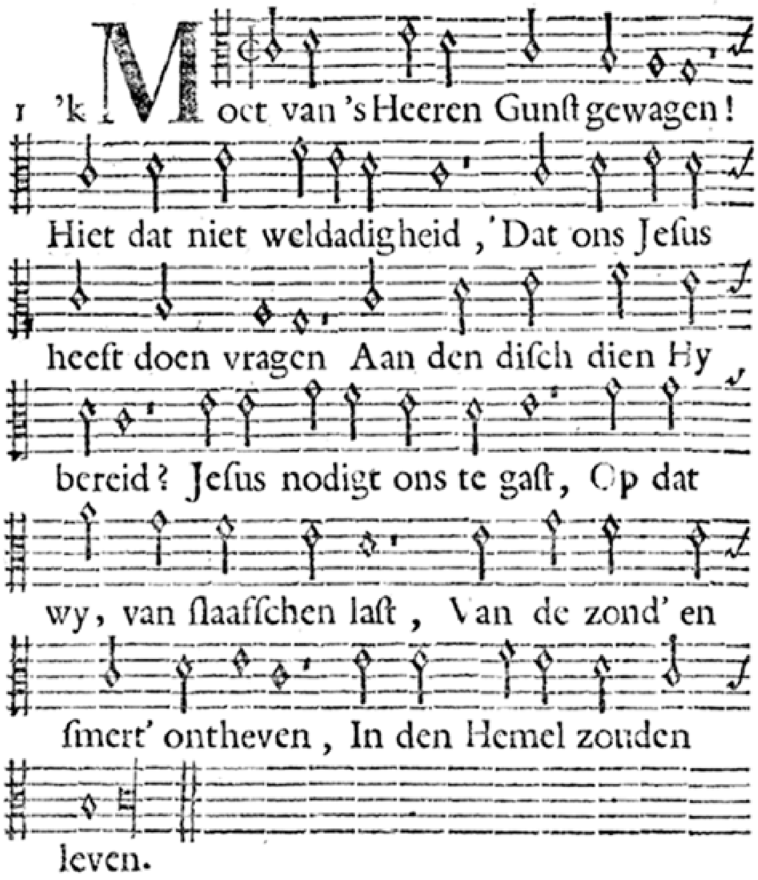

2 Hy, de Heiland, wil ons spyzen: Hy
wil zelv de spyze zyn: Hiet dat niet genaa
bewyzen? Is Hy nu niet Uw' en myn?
Hy geeft ons zich zelv ten deel, Op dat
Hy de Ziele heel' Van haar pynelyke
wonden, Die noch bleven onverbonden.
3 Heer! Gy hebt Uw zelv' gegeven, Voor
ons, in den bittren dood, Om ons weêr
te doen herleven, Vry van zonden straf' en
nood. Ja! door Uwer liefde kracht, Zyt

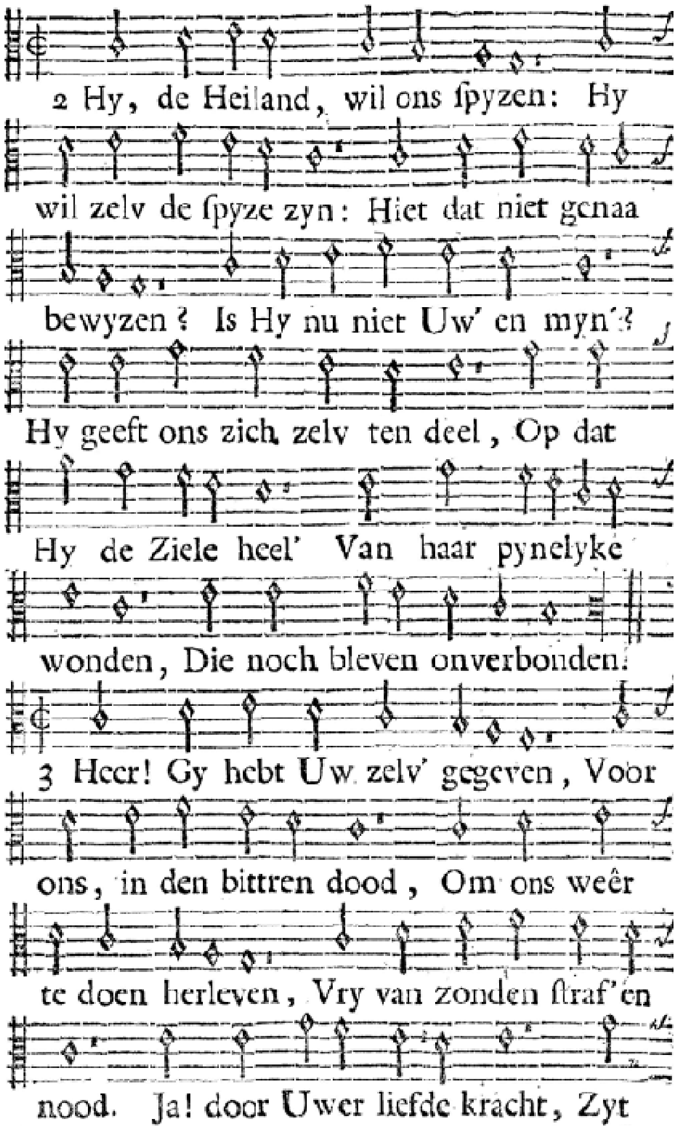

Gy, Heer, daar toe gebragt Dat Gy, op
een wond're wyze, Gaaft Uw zelv ter Zie-
le spyze.
4 Nu kom ik o Heiland! treden Voor
U, Hemel Majesteit! Hoor, ai! hoor myn
smeekgebeden! Gy hebt toch voor my
bereid Uw genaderyken disch, Op dat
zich myn Ziel verfrisch. Gy wilt haar
door spys verkwikken, En een levens-
stroom beschikken.

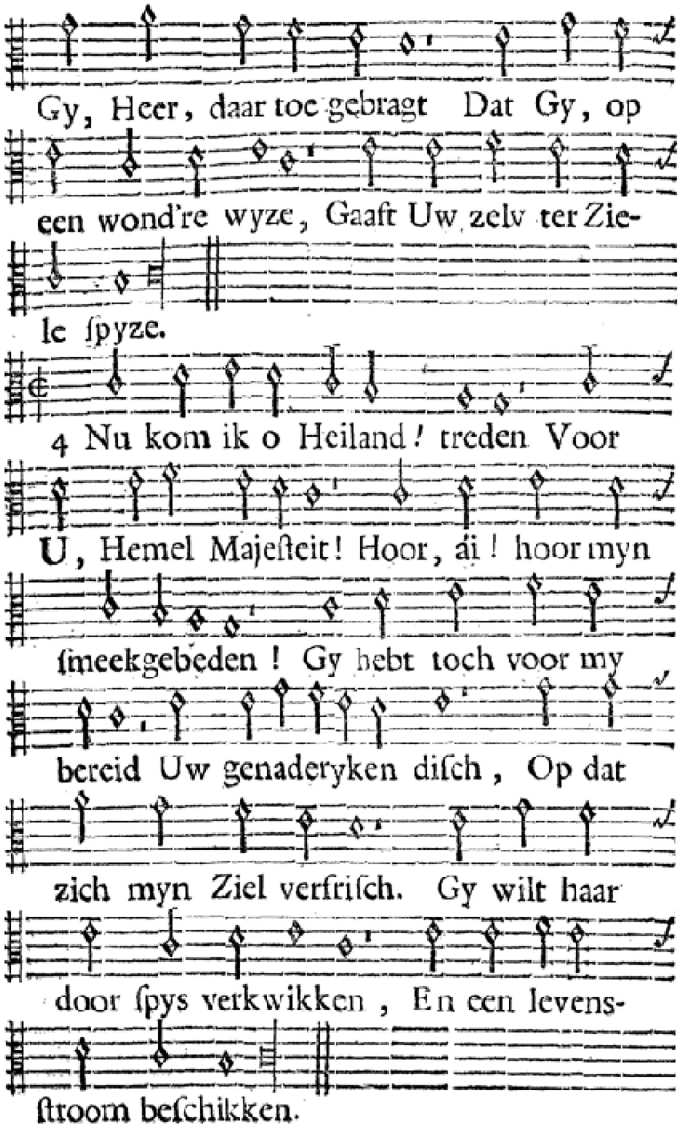

5 Ach! Gy wilt o Heer! my laven Met
het waare Hemelsbrood, En my door Uw
ryke gaven Troost verschaffen in den nood.
Maak geheel en al my rein In Uw zuivre
heilfontein! Drenk my met genade-beeken;
'k Zal dan t' Uwer Eer steeds spreken.
6 Heere! maak my tot Uw woning; Maak
myn Ziel van zonden vry; Heersch daar
in, o Groote Koning! Dat zy 's Geestes
Tempel zy. Ach! laat nooit dit brood

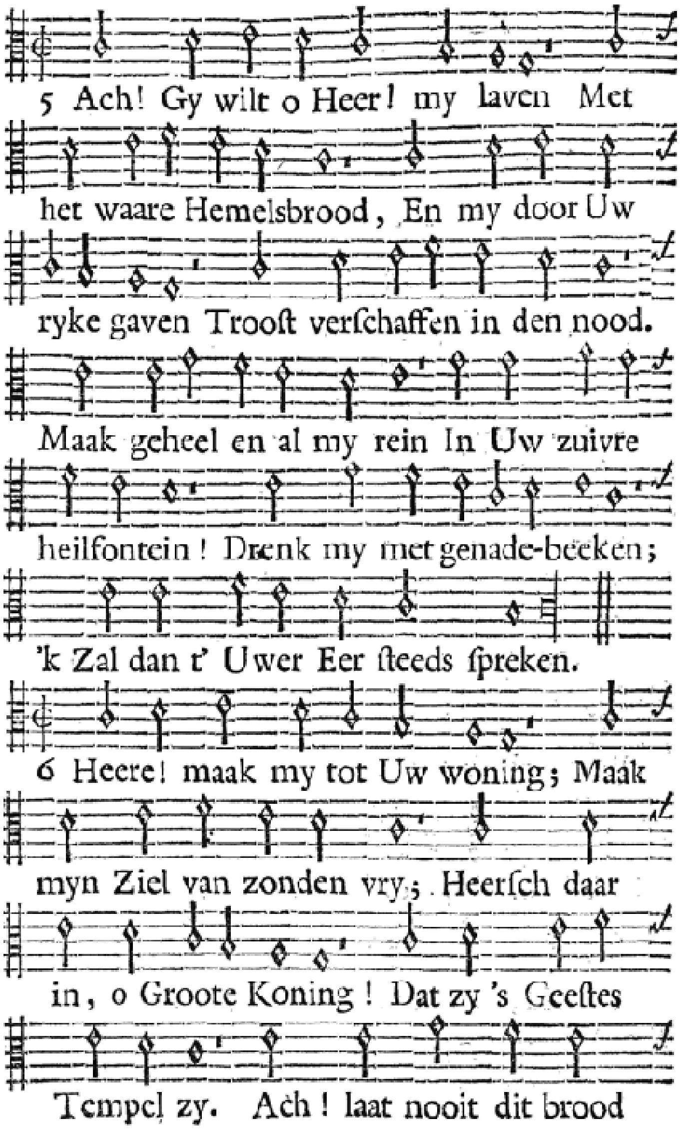

en wyn My tot zwaarder oordeel zyn,
Daar g'U hebt, tot heil en leven, En
verlossing my gegeven.
7 Leid my, stuur my steeds ten goede,
Door den Trooster, Uwen Geest, Dat ik
my van zonden hoede, En moog zoeken
allermeest, 't Geen U welgevallig zy; Dat
ik 't Waerelds woesteny, Door Godvruch-
tigheid, ontvliede: Boozen lusten weer-
stand biede.

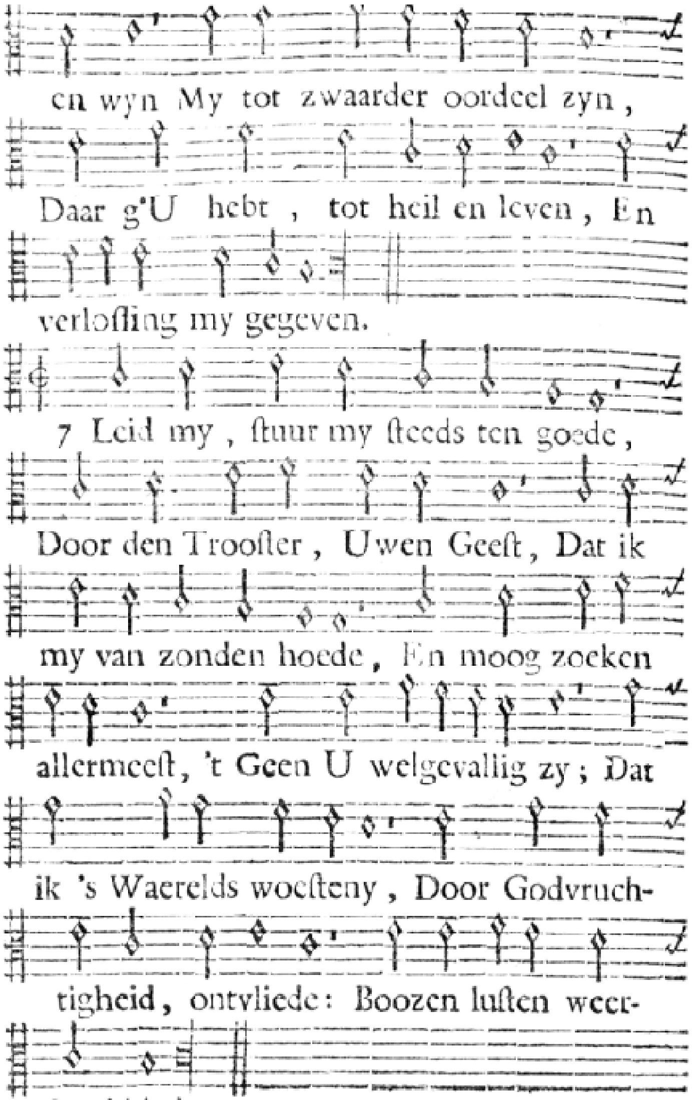

8 Geef my ook geduld in 't lyden: Maak! my in 't geloove vast: Doe my waan en hebzugt myden: Dat my gramschap nooit verrast; En als iemand my misdoed Blusch de wraaklust, laat my zoet Met hem in verzoening leven, Wyl Gy hebt myn schuld vergeven.
9 'k Wil my naar Uw wetten schikken: 'k Geef aan U myn krachtloos hart; Wilt het door Uw heil verkwikken; Maak het

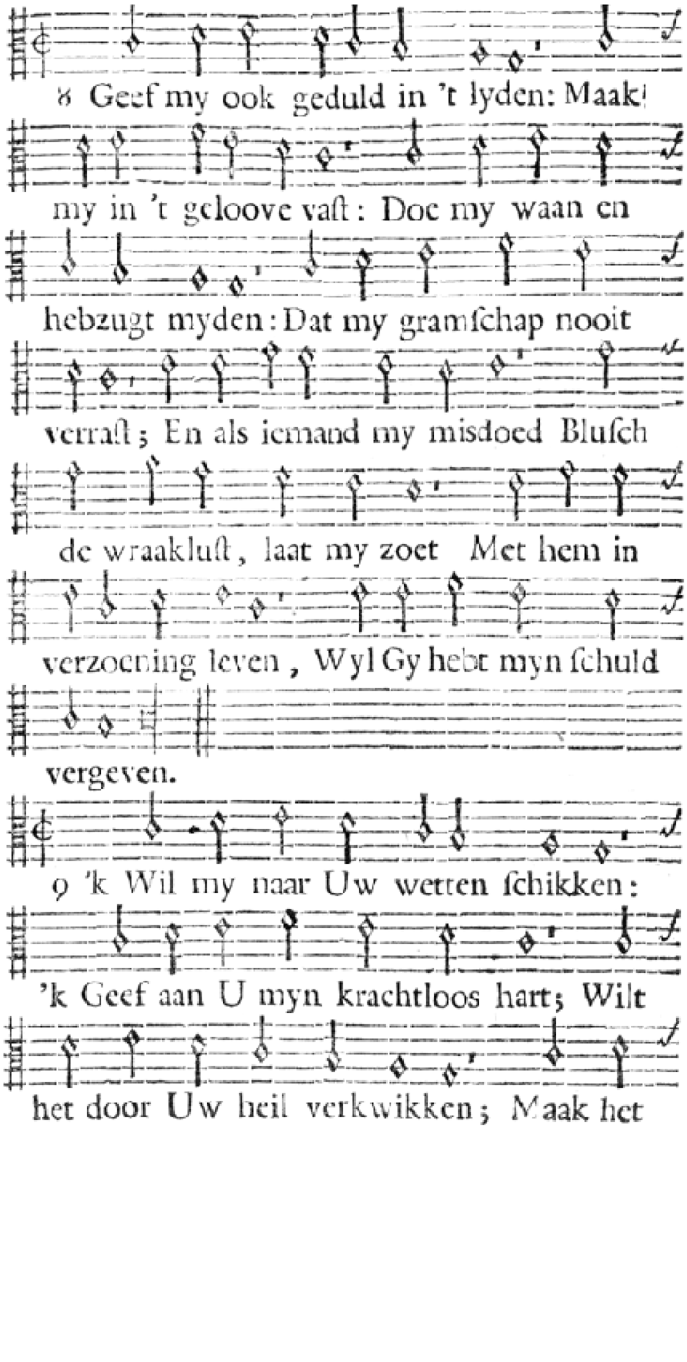

vry van alle smart. Och of myn' bedrukte
Ziel U ter woning wel geviel! Wil in
haar voor eeuwig leven! Heer, zy zy aan
U gegeven!

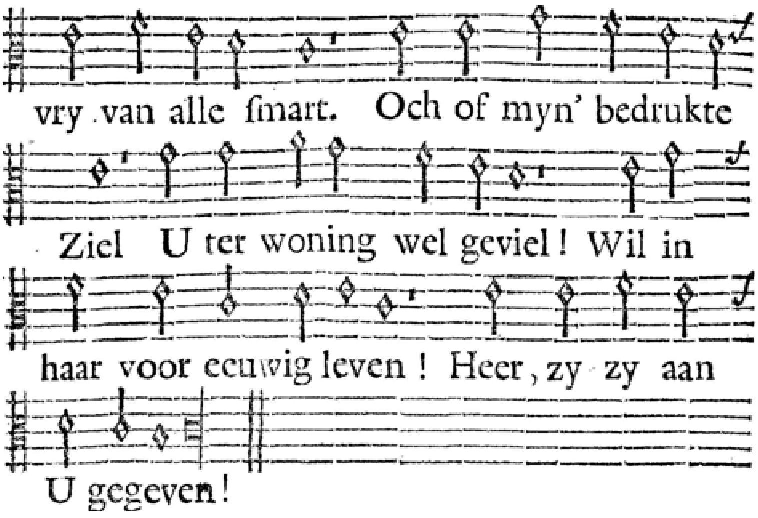

Van de Instellinge des Heiligen Avondmaals.
XLVII Lied.
Voize Psalm XCI.

1 Toen Jesus lyden wou den dood,
Voor onze gruweldaden; En Judas Hem,
om 't geld, zoo snood En schandlyk dorst

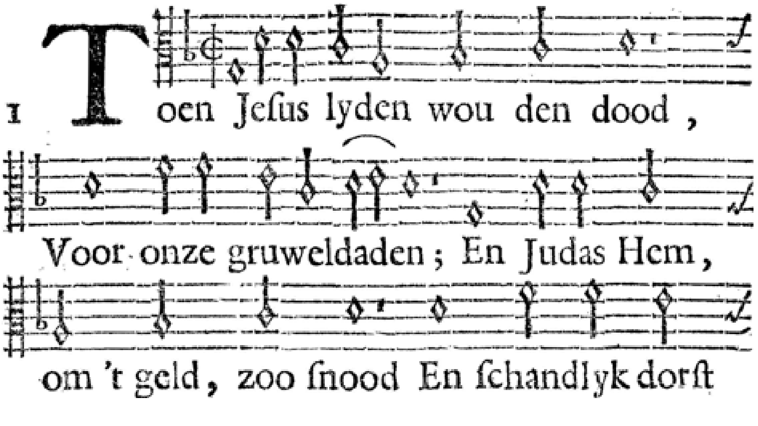

verraden: Heeft Hy met Zyner Jongren schaar, Eenparig aangezeten, Denzelven nacht in 't openbaar Het Pascha noch ge-geten.
2 En sprak, ik heb begeert heel zeer Dit Pascha met U t' eten, Want 'k zal voortaan 't niet eten meêr, Tot dat ik ben gezeten Op mynen Troon, in 't eeuwig Ryk, Dat 's Vaders gunst zal geven Aan my, en hen, die, my gelyk, In zyne liefde

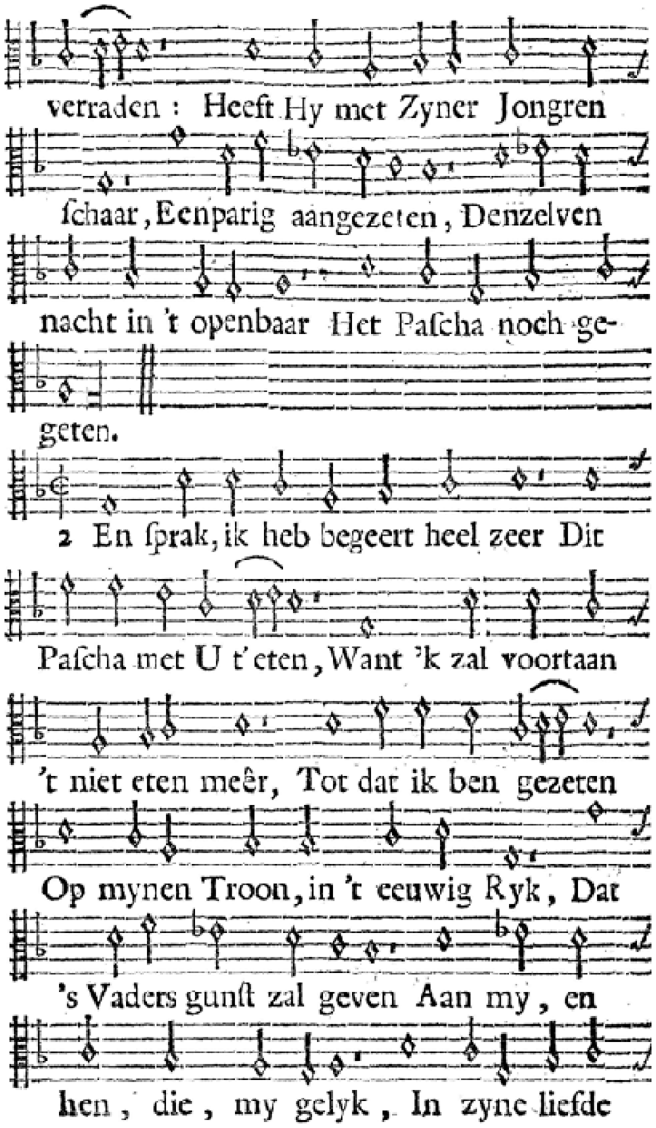

leven.
3 Hy nam het brood en dankte God, Zoo dat zyn Jongren 't hoorden: Hy brak 't en gaf 't hen daar hy tot Hen sprak met deeze woorden: Dit is myn Lichaam, dat ras zal Door lyden zyn gebroken: Op dat Eerst-vader Adams val Nooit worde aan U ge-wroken.
4 Hy nam den beker in de hand, Hy dankte, gaf zyn gasten Ook van dit teeken

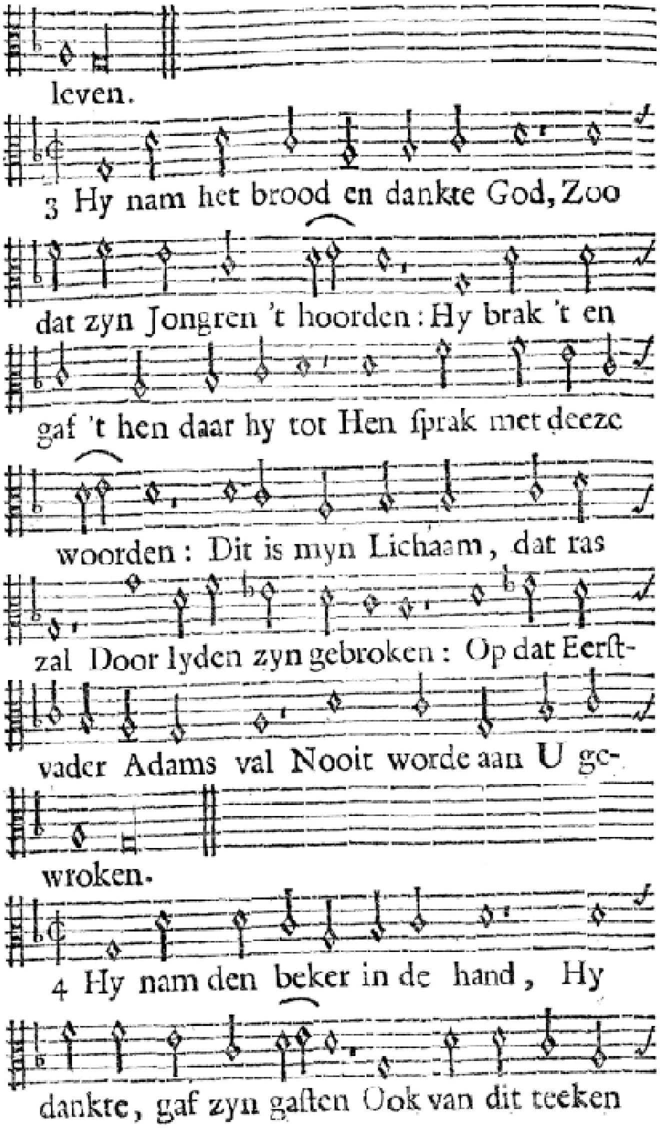

't recht verstand Met woorden die hier pasten, En sprak drinkt alle dat 's myn bloed, Dat voor U nêer moet stroomen, Zult ge in den onderaardschen gloed Niet eewig ommekomen.
5 Dat bloed, 't welk in het oud verbond, By 't offren werd vergoten, Bracht geen geneezing voor Uw wond: Daarom heeft God besloten, Dat ik met U het Nieuw verbond Zou sluiten, door 't vergieten

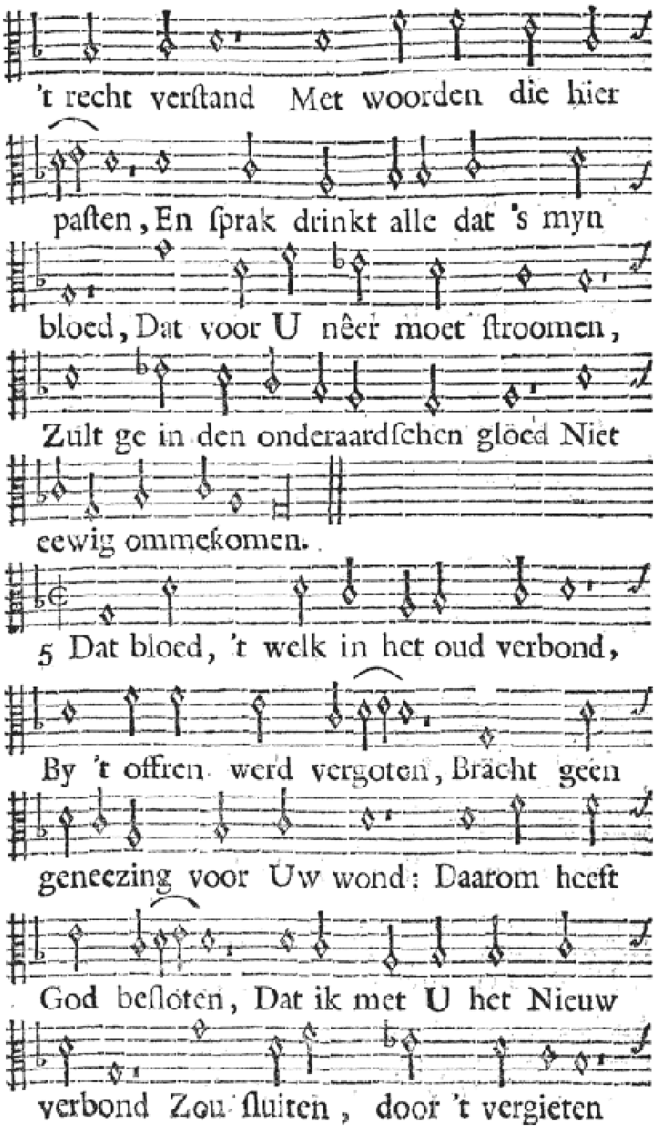

Van dit myn bloed, en G', op dien Grond,
Zoudt wis Gods heil genieten.
6 Gebruikt dan vaak dit brood en wyn,
Op dat Gy moogt gedenken, Hoe ik,
door d'allerzwaarste pyn, U spys en drank
wou schenken: Denkt, had ik niet den
dood gesmaakt, Dat Gy had moeten ster-
ven; Gelyk dien wis de dood genaakt,
Die spys en drank moet derven.
7 Zoo dikwils Gy dan van dit brood Zult

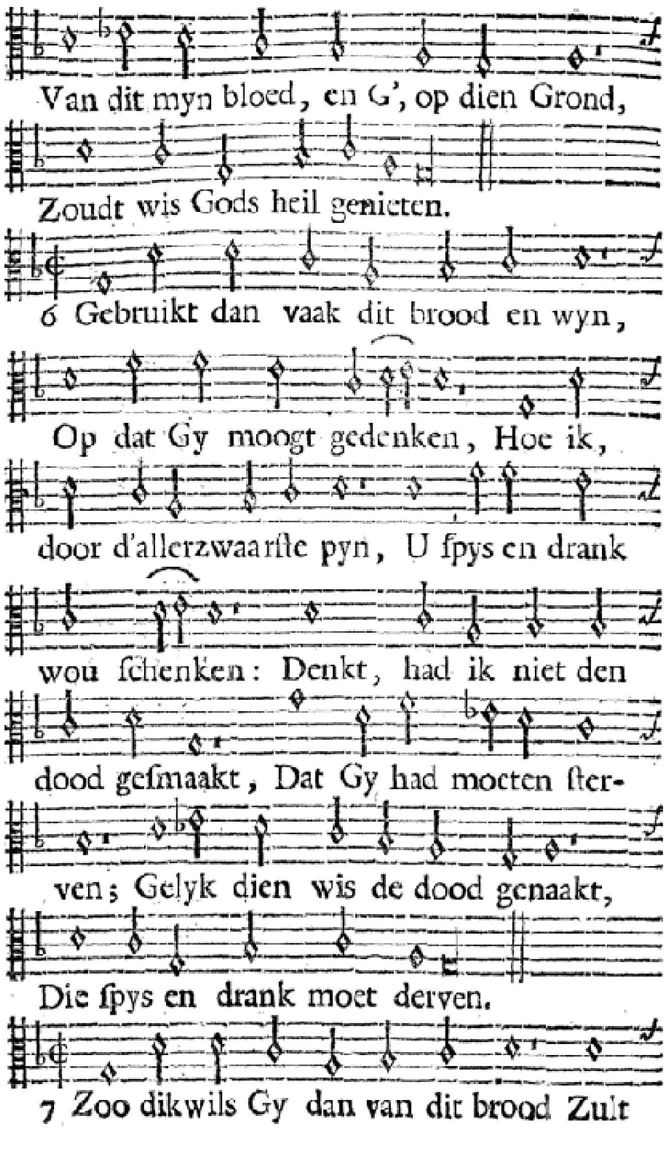

in het Nachtmaal eten, Moet gy gedenken aan myn dood, En nimmer dien vergeten. Gy moet dan maken openbaar Myn sterven en myn lyden, En hoe ik d' uitverkore schaar Wil van den dood bevryden.
8 Myn bloed laaft dien, die nederzinkt. Myn vleesch zal hem versterken: Zoo hy maar Geestlyk eet en drinkt, En met zyn Ziel ga werken: Die recht gelooft, dat 'k in den dood My heb voor hem gegeven,

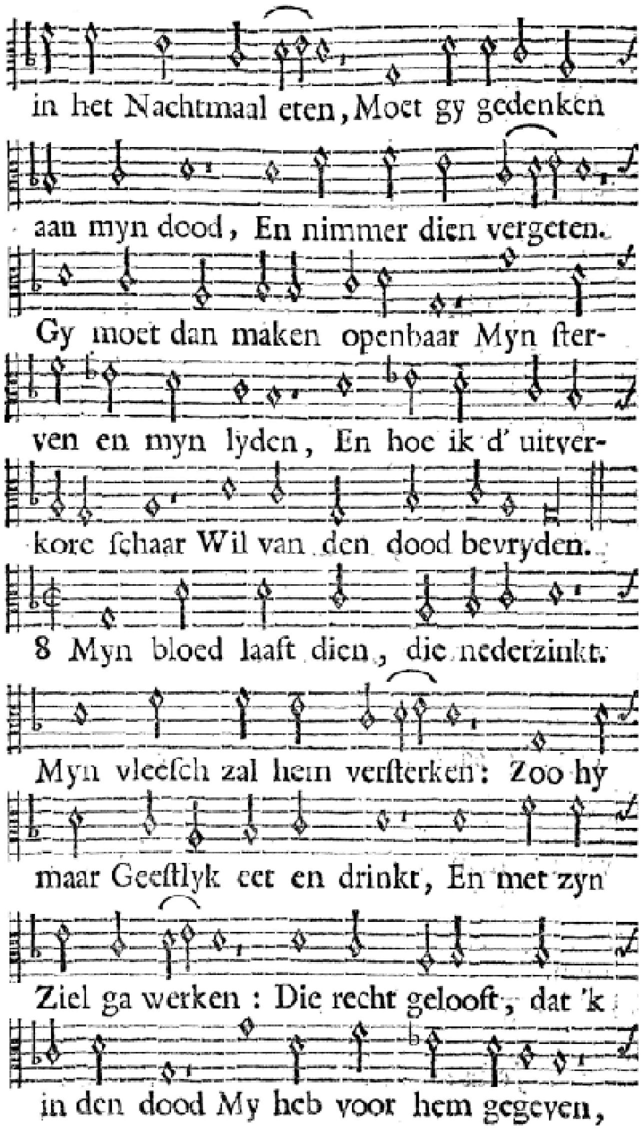

Is vry van dorst en hongersnood, En heeft
het eeuwig leven.
9 Ik blyv in hem, hy blyft in my: Myn
Geest zal ik hem geven, Zoo dat hy God
gehoorzaam zy, En naar zyn wet wil leven:
'k Heb hem als lid en eigendom Voor
eeuwig aangenomen, Met myn genaâ
vat ik hem om, Als ik zal wederko-
men.
10 O Jesus! Gods geliefde Zoon! Laat

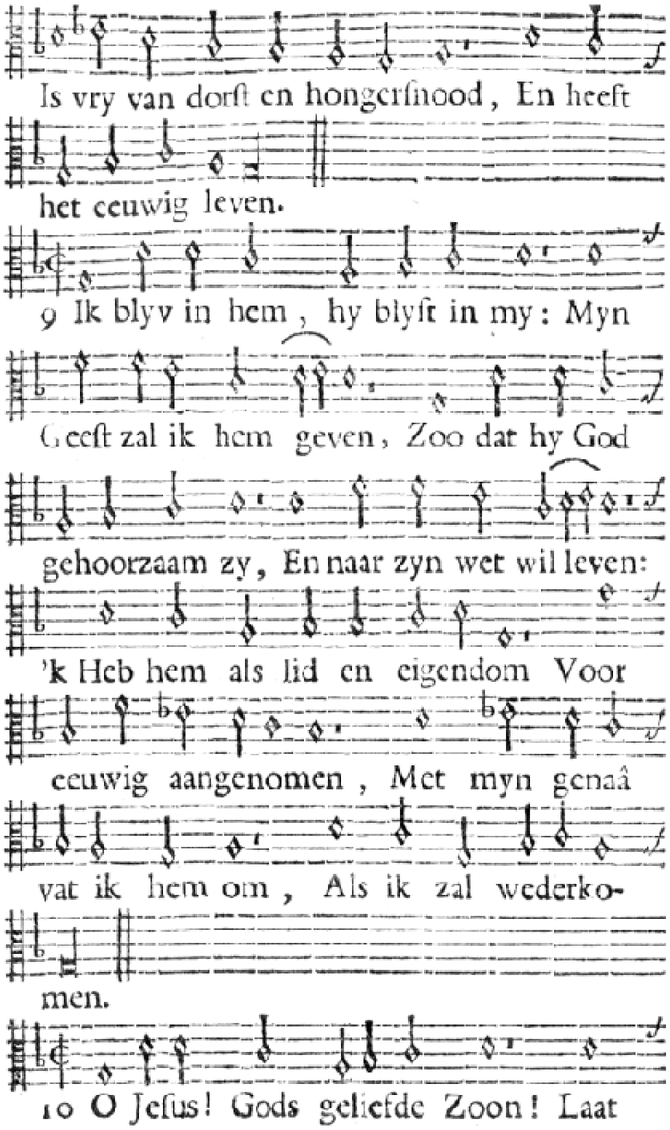

ons dien troost niet derven; Zoo zullen wy voor Uwen Troon De vryspraak zeker erven. En schoon de waereld ons verdoemt, Dit geev' ons geene zorgen; Wyl ons geloov in 't heilgoed roemt, Dat G' ons niet hebt verborgen.

11 Heer, dat Uw Woord waarachtig zy, Gelooven wy van harten. Doet ons naar onzen plicht steeds bly Gedenken Uwer smarten. Laat ons, met liefde, langs de baan

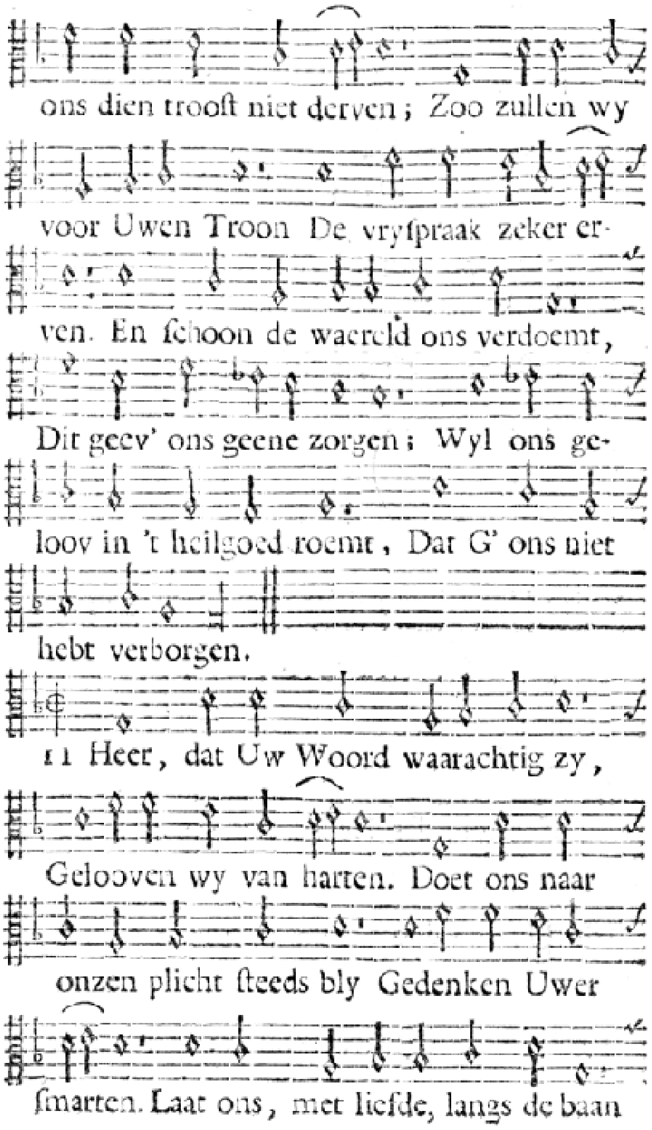

Van Uw geboden wand'len, En zoo als
Gy ons hebt gedaan Met onzen naasten
hand'len.

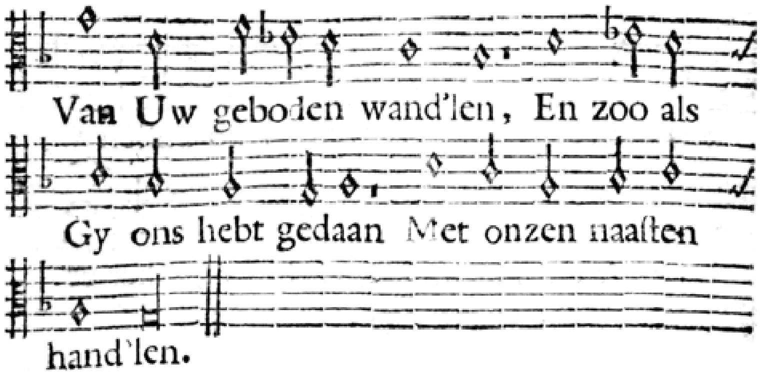

Aandachts Lied by het Heilig Avondmaal.
XLVIII Lied.
Voize Hoe schoon licht ons de morgenstar, Of Lied LXXXII.

1 ORots des Heils! o Godlyk lam!
Die U, aan den vervloekten stam Van 't
Kruis, voor my liet slachten: Uw dood

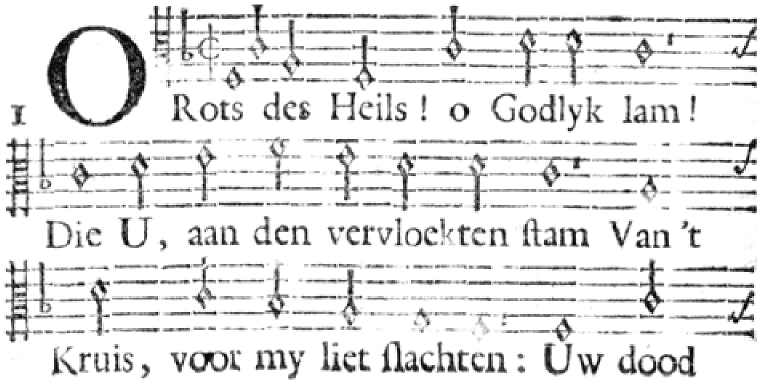

en allernaarste pyn Zal my een bundel
Myrrhe zyn, En op myn borst vernachten
Waar by Ik my, In myn lyden, Kan ver-
blyden, Ja verkwikken En dat my kan
vreugd beschikken.
2 Uw vleesch is voedzel voor 't gemoed:
Gy wascht de zonden door Uw bloed:
Uw Kruisdood kan my strekken Een steun,
wanneer ik ben vermoeid, Een wel, daar
levenssap uit vloeit: Een schild, dat my

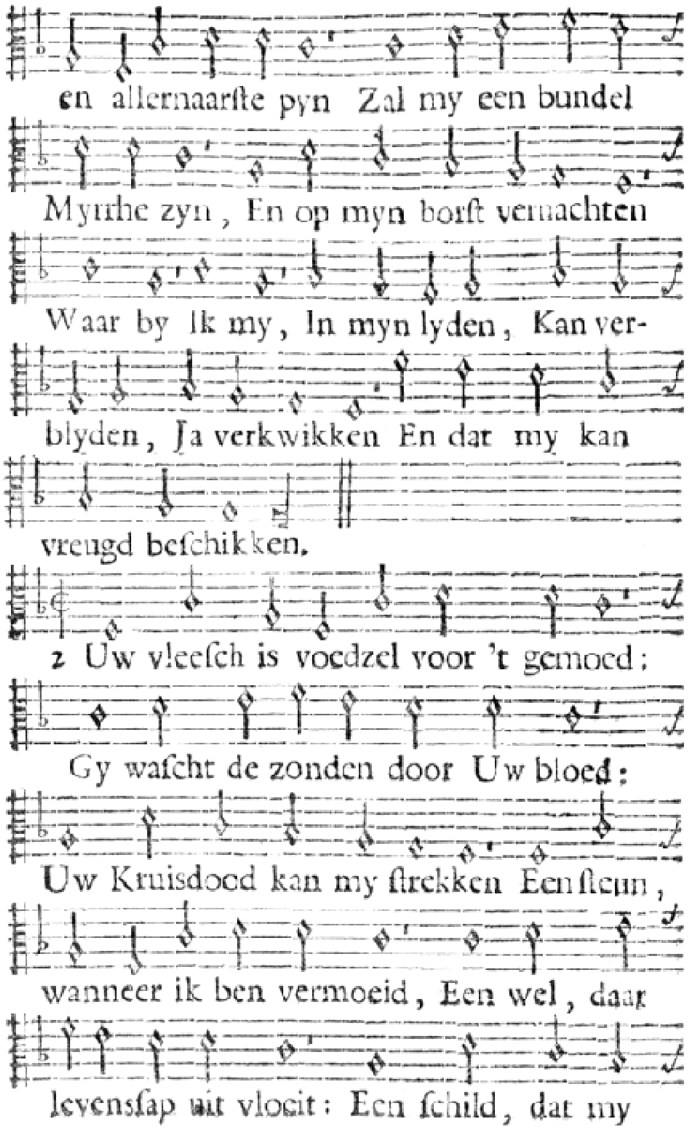

kan dekken: Laat vry Op my Bliksem straalen Nederdalen. 't Kan niet breken: Pylen kunnen 't niet doorsteken.
3 Hoe lieflyk is Uw liefde disch! Daar zie ik, tot wat droeffenis De liefd' U heeft gedreven: Daar wordt my uit Uw goede hand, Een gadeloosgenadepand, Tot mynen troost, gegeven: Wanneer, Gy, Heer Uit erbarmen, U den armen Mensche schenken, En aan Uwen eed wilt denken.

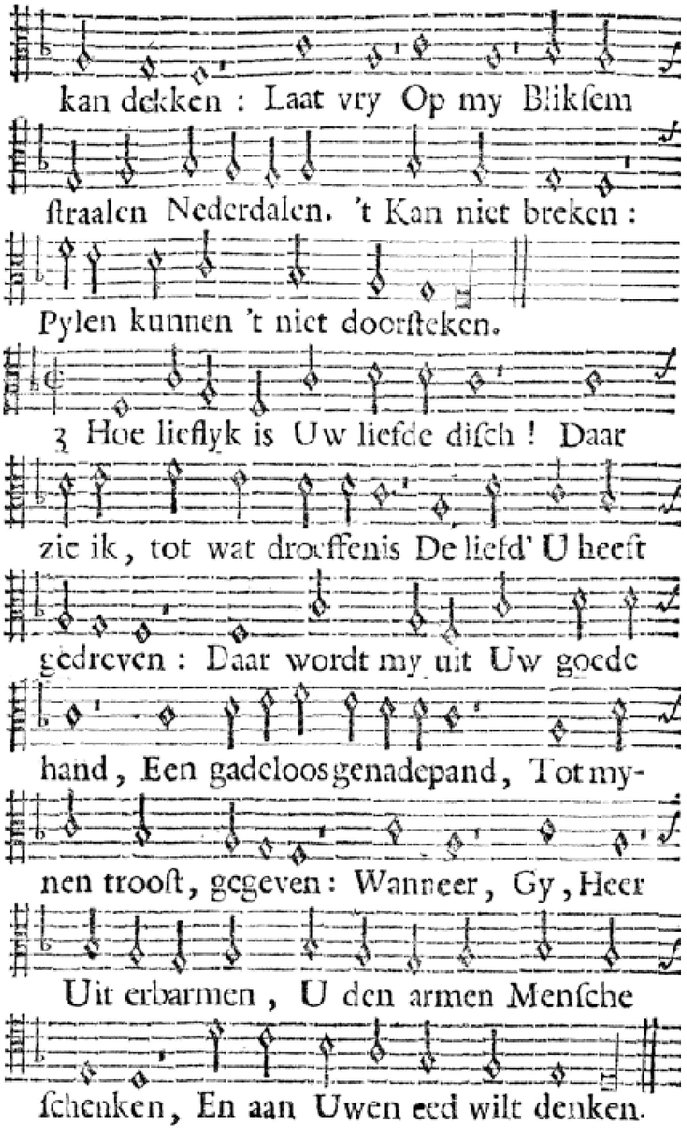

4 Wie ben ik? o Bloedbruidegom! In zonden slyk zit ik rontom; En Gy wilt gunst bewyzen, Aan my, die eeuwig helsche pyn En vloek moest onderworpen zyn: My wilt gy goedig spyzen: Daar by Wilt gy Met Uw gaven Ganschlyk laven Myn verlangen, Dat, al hoopend, lag gevangen.
5 Ik die 't bezwooren trouwverbond Zoo Menigmaal vermetel schond, Ben niet getrouw gebleven. Myn schuld is groot: 't Ge-

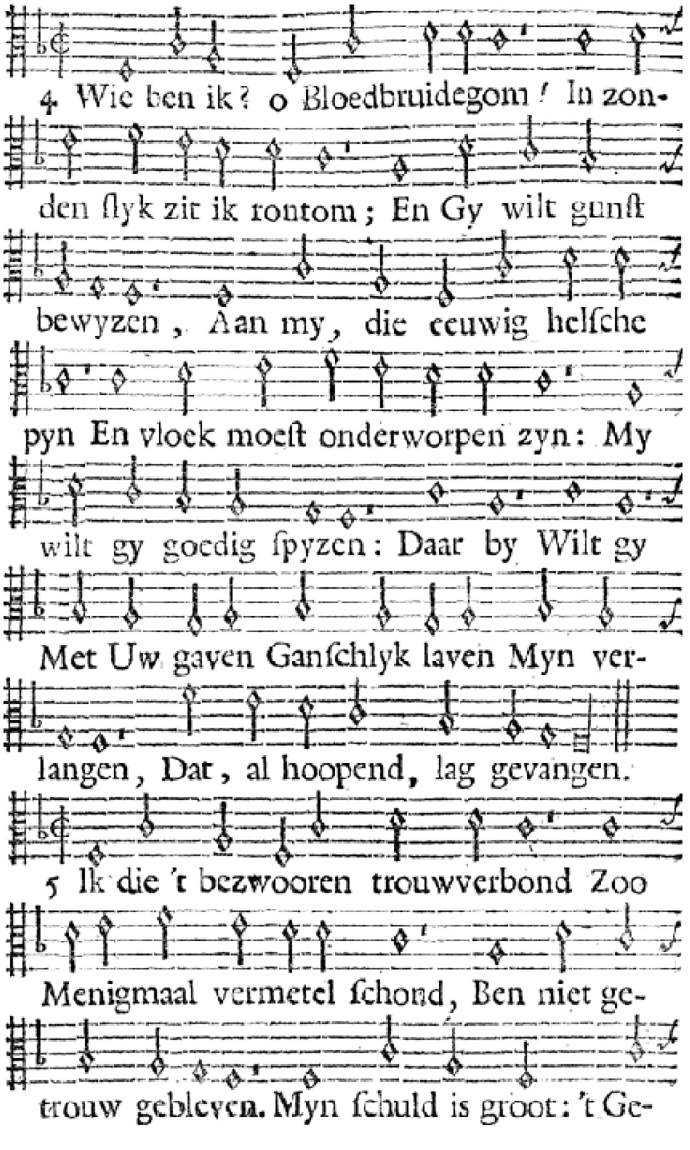

loov is teêr; Nochtans zyt Gy myn Borg,
o Heer! Gy wilt my nooit begeven: Uw
woord Steeds voort Blyft bestendig, Hoe
elendig Ik moog wezen, Gy wilt my op
nieuws genezen.
6 Dus zinkt voor U een ledig hart, Dat
niets U brengt dan zonde smart, In zelfs
verlooch'ning neder: 'K heb in my zelven
wrang verdriet, Dat ik myn schat zoo vaak
verliet: Ik keer demoedig weder: Van nu

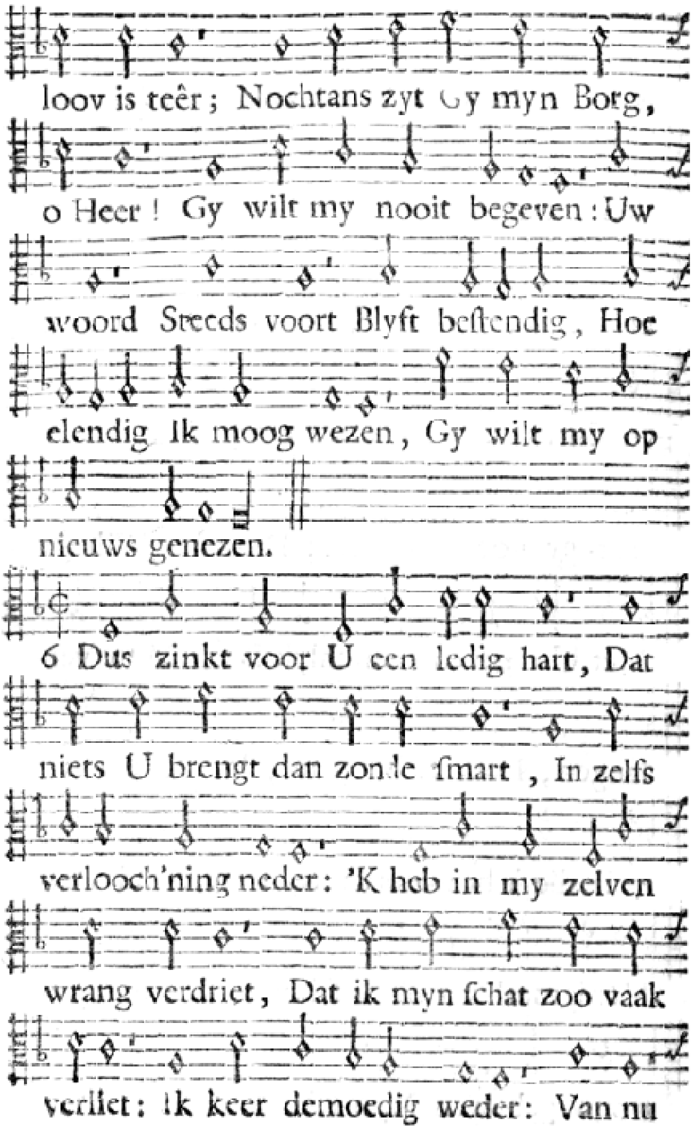

Wil 'k U, Mynen Heere, Trouw' en eere
Hartlyk zweeren, Zoo Uw Geest my maar
wil leeren.
7 Ach kom tot Uwen lusthof dan: Ik zal
U geven wat ik kan, 't Geen 'k aan u heb
te danken. En wilt Gy meer? zoo geef
het my, Opdat ik het U wederwy'. O wyn-
stok! doe Uw ranken Groeyen, Bloejen:
Wil van binnen Hart en zinnen Uitwaards
jagen, Dat z' U rype vruchten dragen.

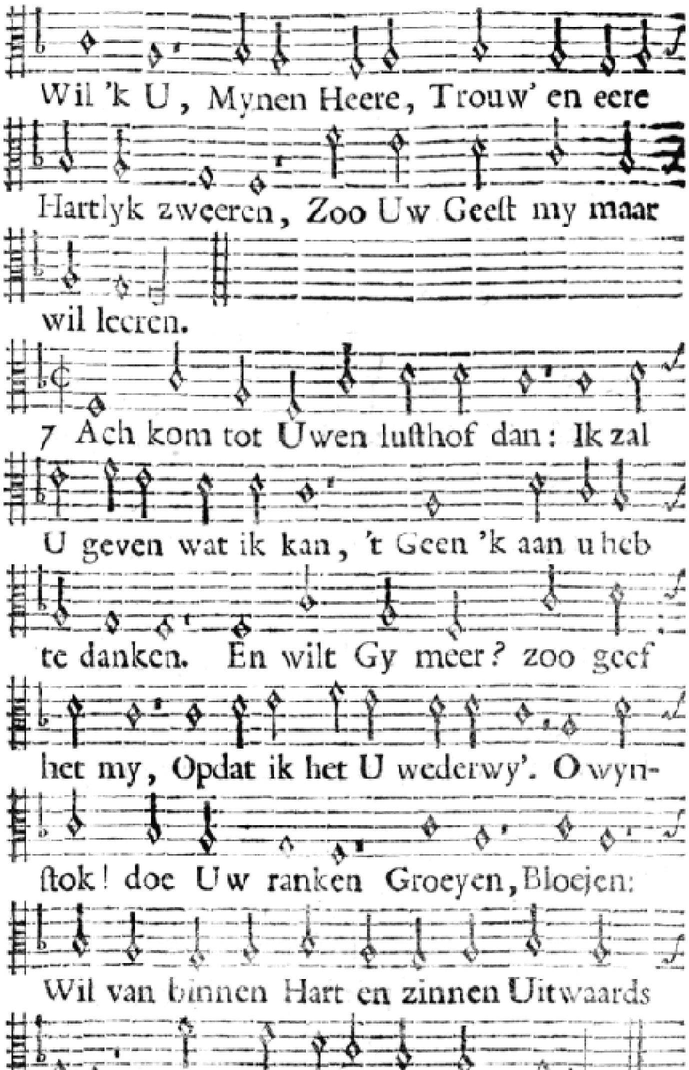

8 Maak m', in 't geloove, recht bereid
Om 't kleed van Uw Gerechtigheid Vrymoe-
dig aan te trekken: Ik koom, en ik betrouw
het vast; 'T Bondzegel aan my toegepast
Kan my ter waarborg strekken. Want Gy
Gunt my Toe te treden: Ik heb heden In
Uw wonden Toegang tot den Troon ge-
vonden.
9 Gy maakt my priester, en hierom Mag
ik in 't binnenst Heiligdom Zelvs zonder

dekzel komen. 't Voorhangzel scheurdet
Gy van een: Als Bondgenoot mag ik
thans trêen En nadren, zonder schromen.
'K schrik niet, 'K beef niet, Vry van ban-
den; Wyl die handen Zyn doorgraven Die
voor my het los geld gaven.
10 Hier is de liefde myn banier! Hier
brand op 't Outaar liefdevier! Gy hebt my
't hart genomen, Daar Gy my 't brood des
levens schenkt, En my uit edens stroomen

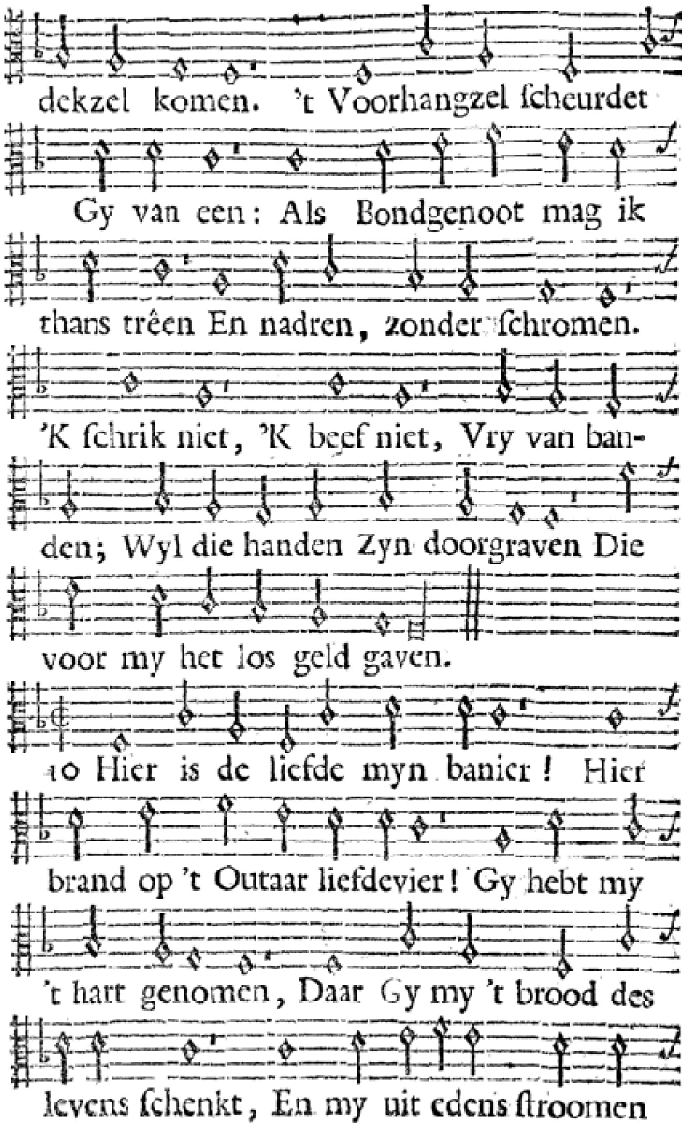

drenkt: Daar G' eerlang zelf zult komen,
En my Dan bly U hier booven Steeds doen
loven Eeren, pryzen En volop met Manna
spyzen.
11 Geef maar, dat zoo als myn gemoed
Thans uit Uw volheid wort gevoed, Het
ook in U mag blyven. Myn keuz', waar
door 'k op nieuws my gaf Aan U, kan alle
vrees voor graf En helsch geweld verdry-
ven: Ik wil Nu stil Aan U kleven, In U

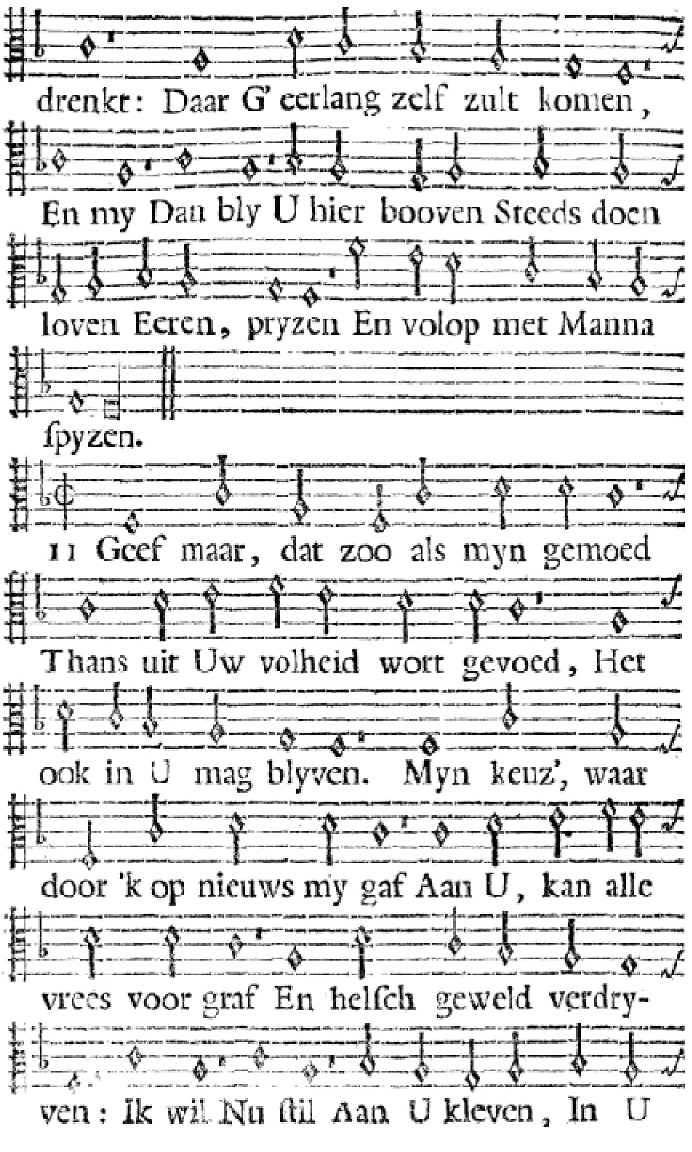

leven, Duizend Ryken Moeten voor Uw' Gunste wyken!
12 Laat my door dit Uw honig sap Versterkt in deeze Vreemdlingschap Blymoedig voorwaards treden. O Hemels brood nooit scheide my Van U, Egyptens lekkerny Of zyn aanloklykheden. Heer hou Uw' Trouw Aan Uw' Tortel. Jesses wortel! Geef daar boven, 'T geen Uw woord en pand beloven!

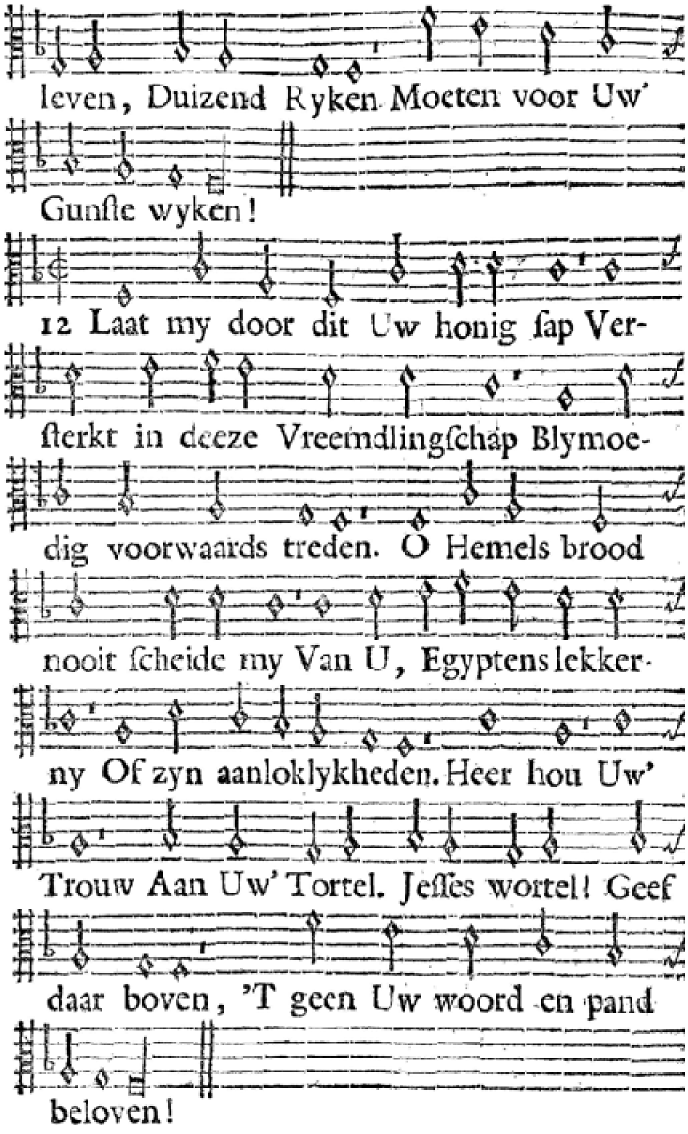

De betekenis der beide Sacramenten.
XLIX Lied.
Voize Psalm LXXVII.

1 't Geen de Schriften ons verkonden, Dat, van Duivel dood en zonden, Wy, door Christus dood en pyn, Heuchelyk ontbonden zyn. Eeven dat kan 't volk des Heeren Uit de Sacramenten leeren, Die de Heer, in 't Nieuw Verbond, Ons, ten deezen einde, zond.

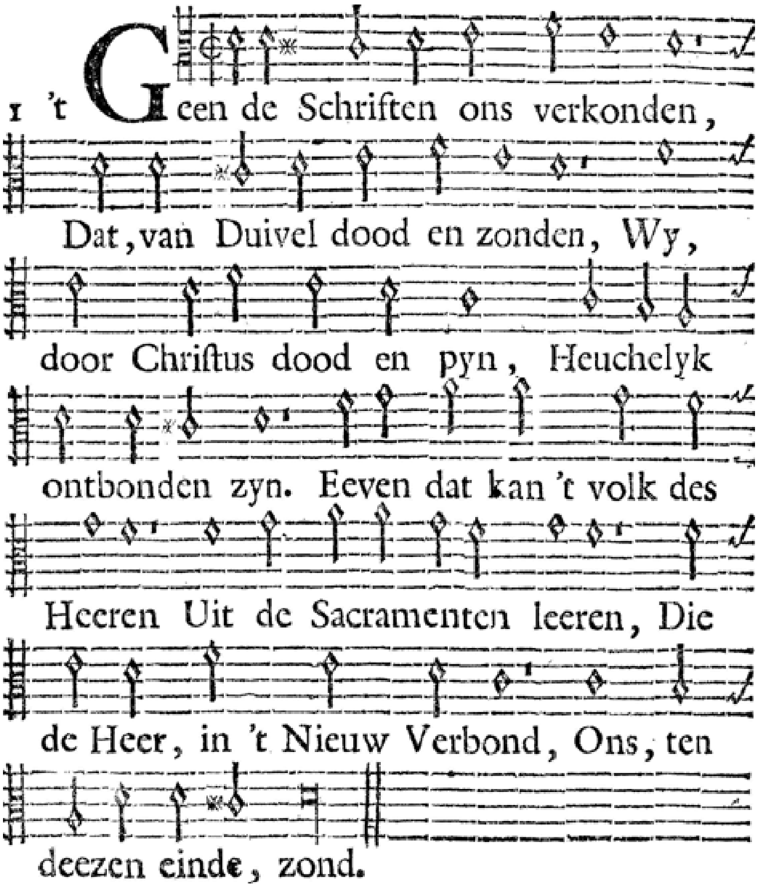

2 Uit het doopen kunt gy leeren En het
als Uw troost waardeeren, Dat Uw ziel
door Christus bloed Als door eenen liefde-
vloed, Zoo als 't lyf door waterplassen
Word van allen smet gewasschen, Ja! dat
Christus bloed alleen U bevryd' van vuilig-
heên.
3 Als G' in 't Nachtmaal zult erlangen, En
uit 's Dienaars hand ontfangen Brood en
uitgegoten wyn, Zal het U ten teeken

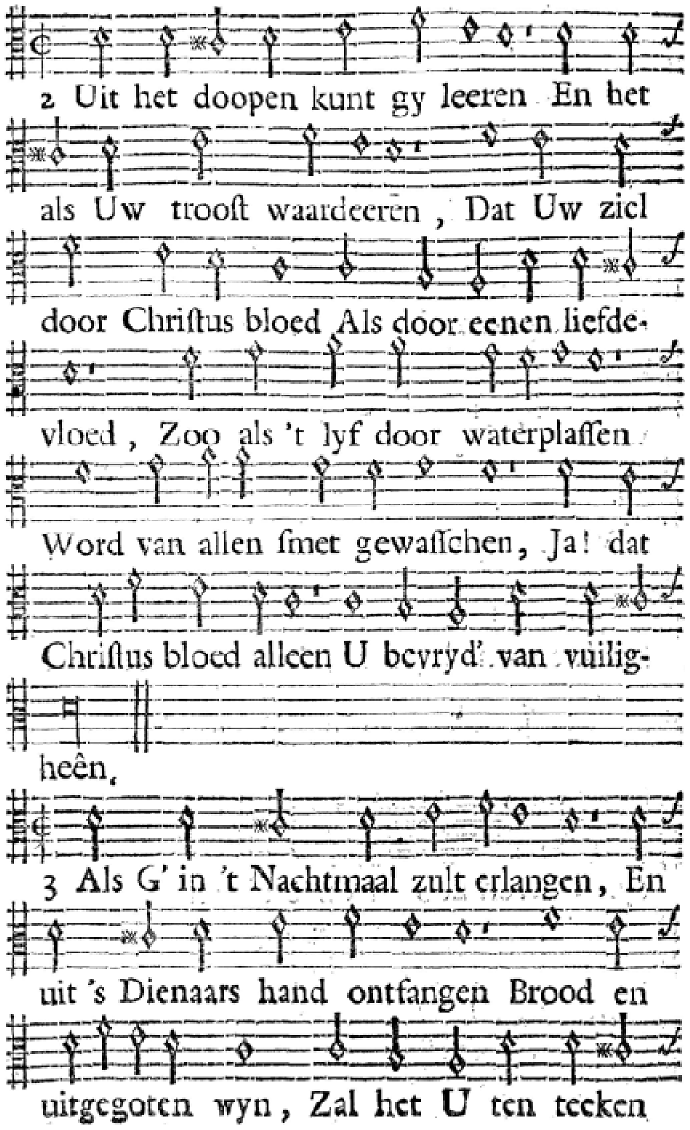

zyn Dat zich Christus heeft doen breeken,
En met eene speer doorsteeken, Om door
Zyn vergoten bloed U te schenken 't eeu-
wig goed.
4 Want gelyk ons tydlyk leven, Wen de
krachten ons begeven, Wort gesterkt door
brood en wyn, Die den mensch tot spyze
zyn: Even zoo in onze zielen Die door
zonden gansch vervielen, 's Heilands vleesch
en bloed volstrekt Nieuwe levens kracht

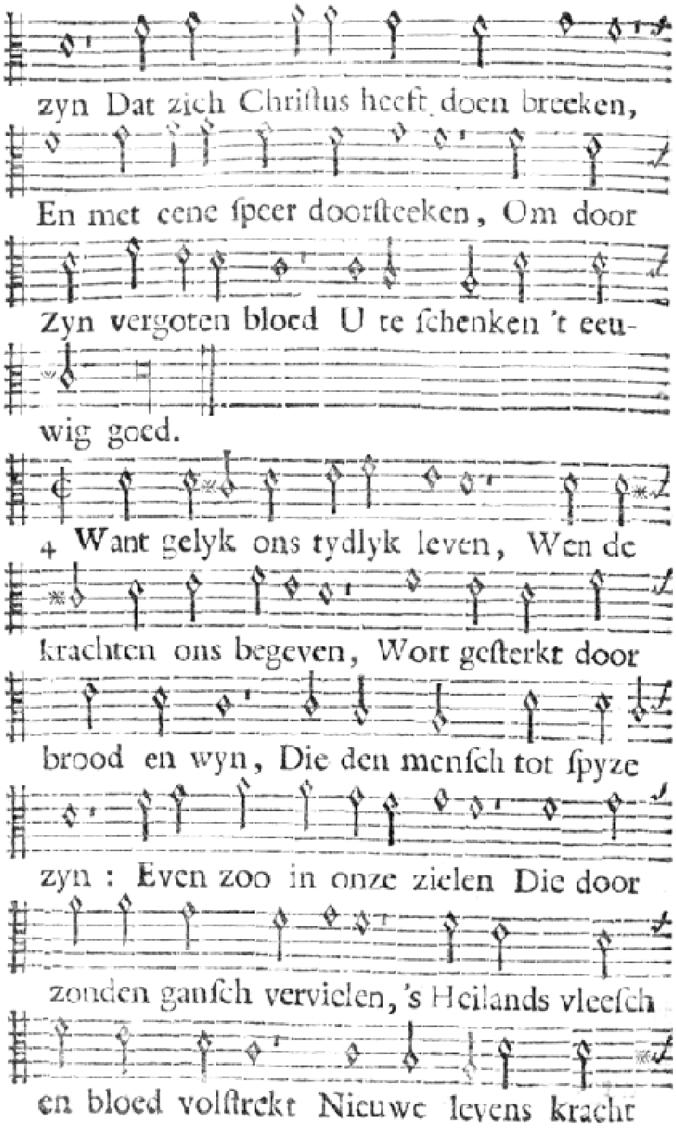

verwekt.
5 Doch wil teffens wel bedenken, Chris-
tus moet u 't aandeel schenken Aan zyn
vleesch en bloed, denk niet Door den Die-
naar zulks geschiedt; Neen die kan slegts 't
brood u breken En den wyn U als een
teeken Geven van het vleesch en bloed,
Daar U Christus zelv meê voed.
6 Doch met zulke Hemelgaven Kan alleen
die ziel zich laven, Die Gelooft, van Vals-

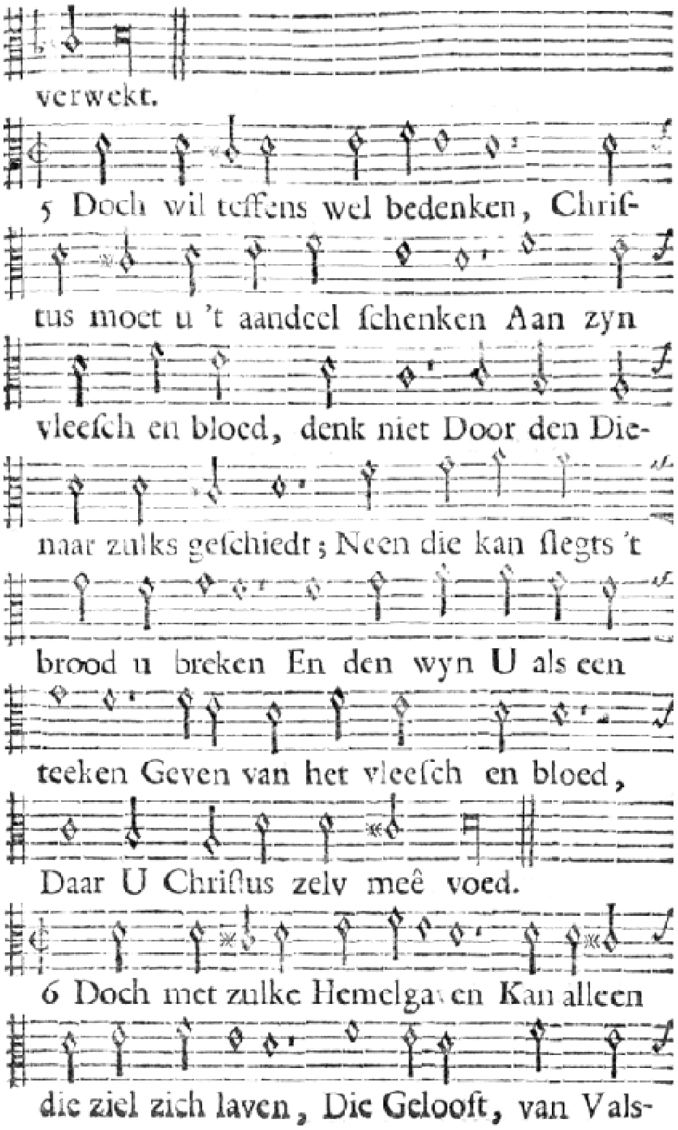

heid vry, Dat haar heilgoed Jesus zy, Met
al 't geen Hy heeft verworven, Toen Hy
is aan 't Kruis gestorven, Daar Hy 's Vaders
gunst ons gaf En 't randzoen voor schuld
en straff'.
7 Maar die niet geloovig nad'ren, Kunnen
hier geen voetzel gad'ren Voor hun Krach-
teloos gemoed, Uit des Heeren vleesch en
bloed. 'T bloote teken word genomen,
Doch de ziel zal niets bekomen Tot haar

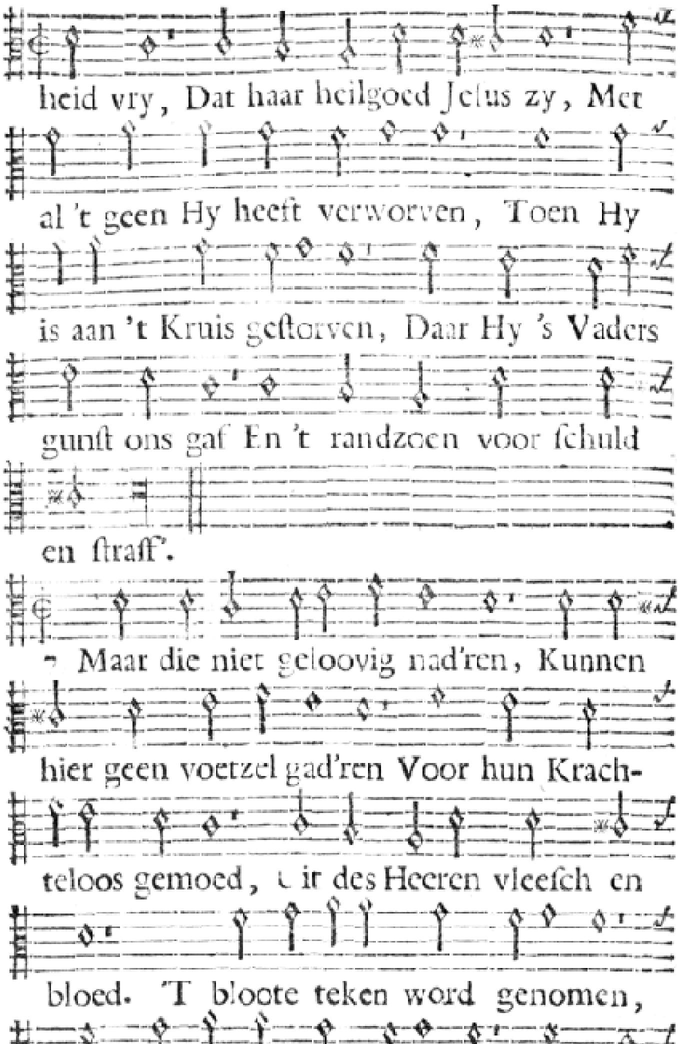

daalt geen voordeel af; Maar zy eet haar zelvs ten straf.
8 Lieve Jesus! wil my geven, Nimmer teekens aan te kleven, Dat myn hart, tot U gericht, Stell' op U zyn toeverzicht. Wil my die genaê bewyzen, Met Uw vleesch myn ziele spyzen, En die drenken met Uw bloed; Heer dit smeekt U myn gemoed.
9 Lof zy Geest en Zoon en Vader, Al-

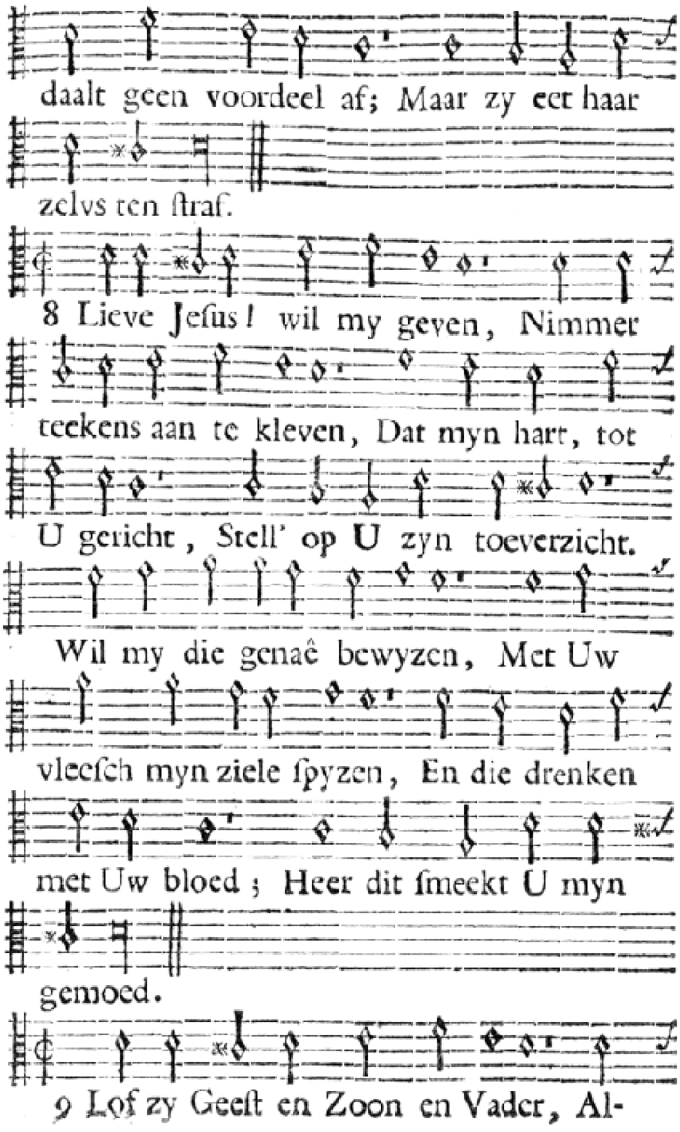

ler volheids Bron en Ader, God Drieëen, Die door Zyn magt 't Gansch heelal heeft voortgebracht: Dat Hy ons naar 't eeuwig leven Heeft een effen pad gegeven, Door de Zegels en het Woord. Eeuwig zy Zyn lof gehoort!

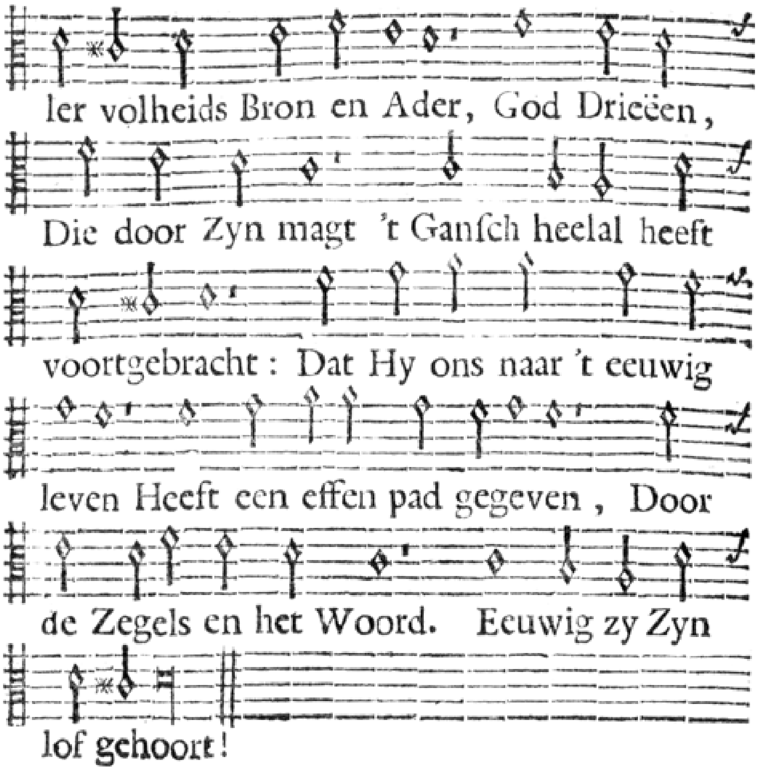

C. Dankzegging na het Heilig Avondmaal.

L Lied.
Voize Psalm CIII.

1 Op op, myn Geest! verhef U tot den Hemel, Ontruk U d'aard', ontwyk al haar gewemel, Waar door zy vaak den sterveling verblind: Ik heb op nieuw het hemelsch Man gegeten, Ik was als Gast aan Jesus disch gezeten, Geen Satans list nu myn Geloov verwindt!

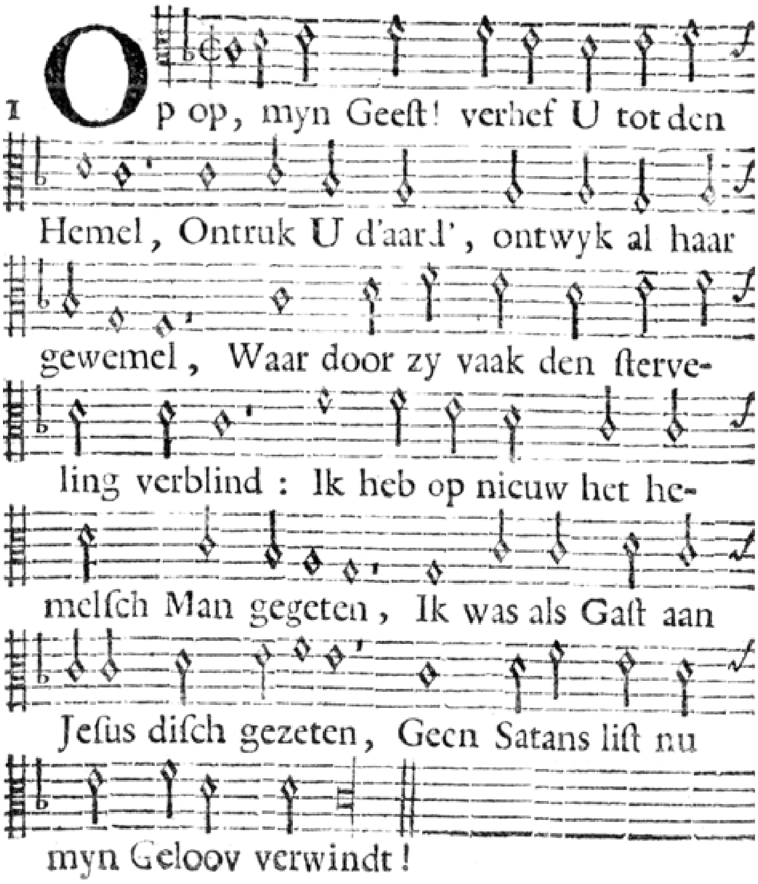

2 Ik wil naar eer, naar goed, noch wel-
lusttrachten: Een levensstroom verfrischt
my, geeft my krachten: De dorst is weg;
hoe ben ik zoo verkwikt? Nu wordt myn
Ziel in zoeten wellust dronken. Gy hebt
my hier den voorsmaak reeds geschonken:
Maak my o God meer naar Uw wil
geschikt.
3 Gebied, als Heer, Uw Kind zoo duur
verkregen: In U myn Vorst zy al myn

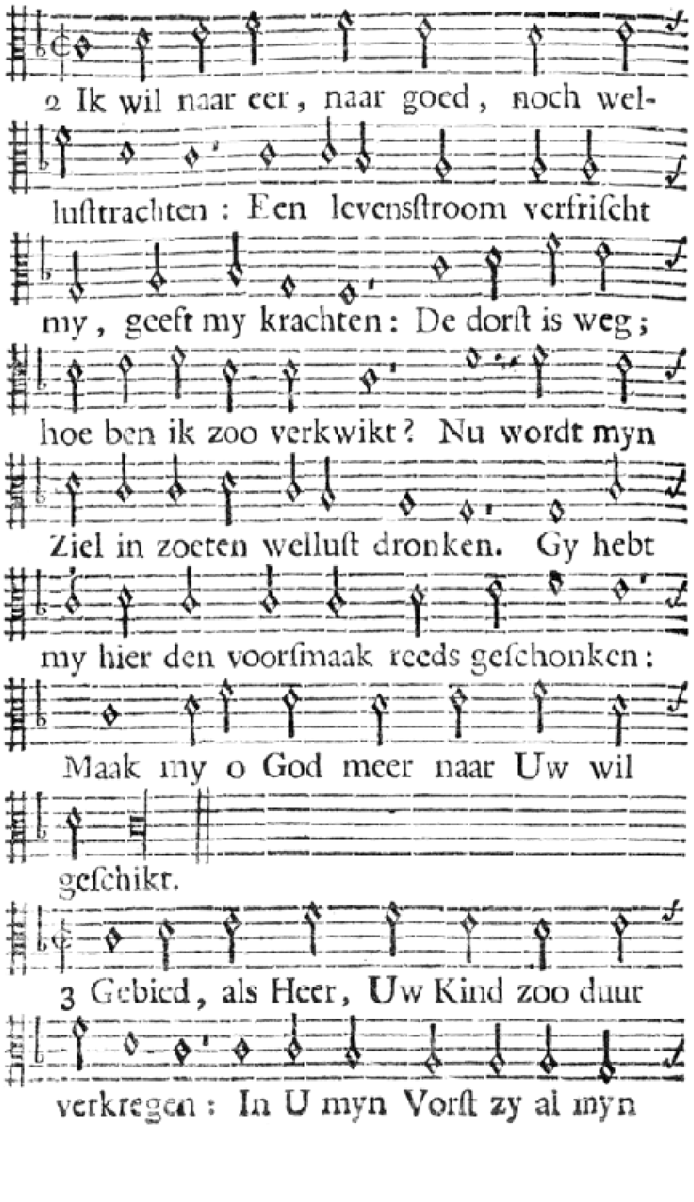

heil gelegen: Zyt myn Propheet door
God'lyk onderwys; Zyt Gy myn Hooft,
om my den weg te leeren; Zyt Gy
myn Man, dan zult Gy my regeeren;
Als Priester is m' Uw offer duur in
prys.
4 Wat wil ik meer, dan 't Hooft van
alle Vorsten; Ik zal voortaan in eeu-
wigheid niet dorsten, Wyl 't Leven zelvs
my met genade drenkt: Geen honger

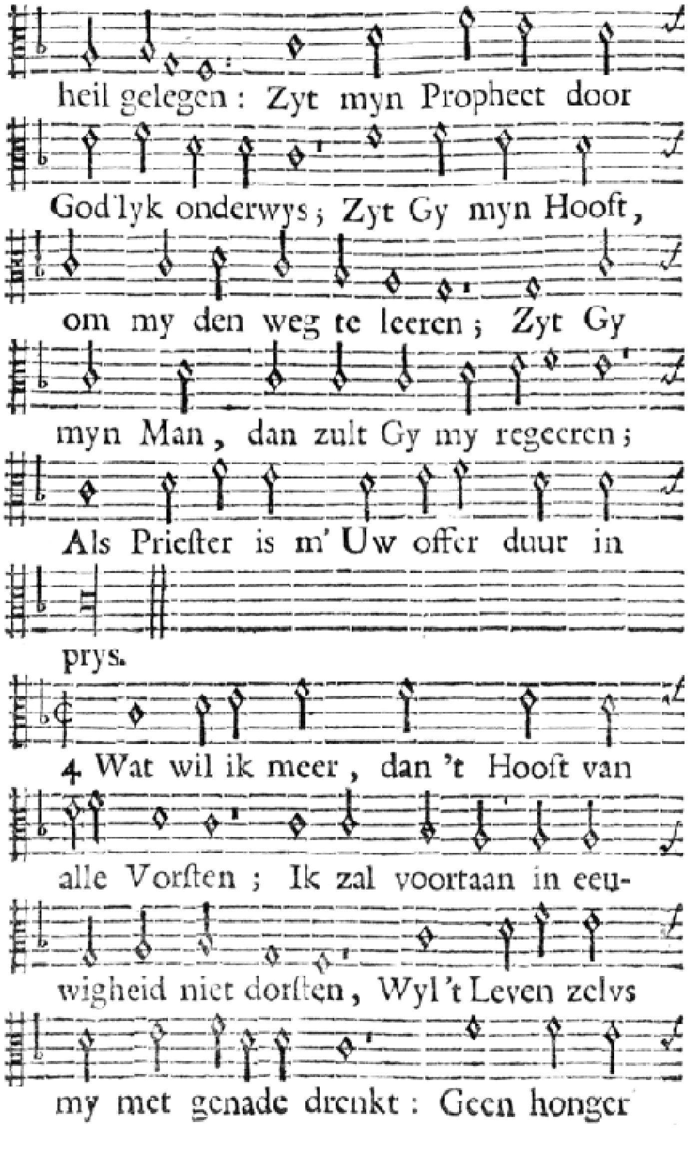

zal myn ziele smerte geven, Zy kan
genoeg van 't Hemelsch Manna leven,
Dat Jesus is en Jesus aan haar schenkt.
5 Ik leev en wil aan God my overgeven;
Doch niet meer ik maar Christus is myn le-
ven! Leef dan in my, o Gods geliesde Zoon!
Zoo mag 'k my hier Gods gunst gerust be-
loven, En dat ik, door 's Lams bloed ge-
kocht, hier boven In eeuwigheid zal leven
voor den Troon.

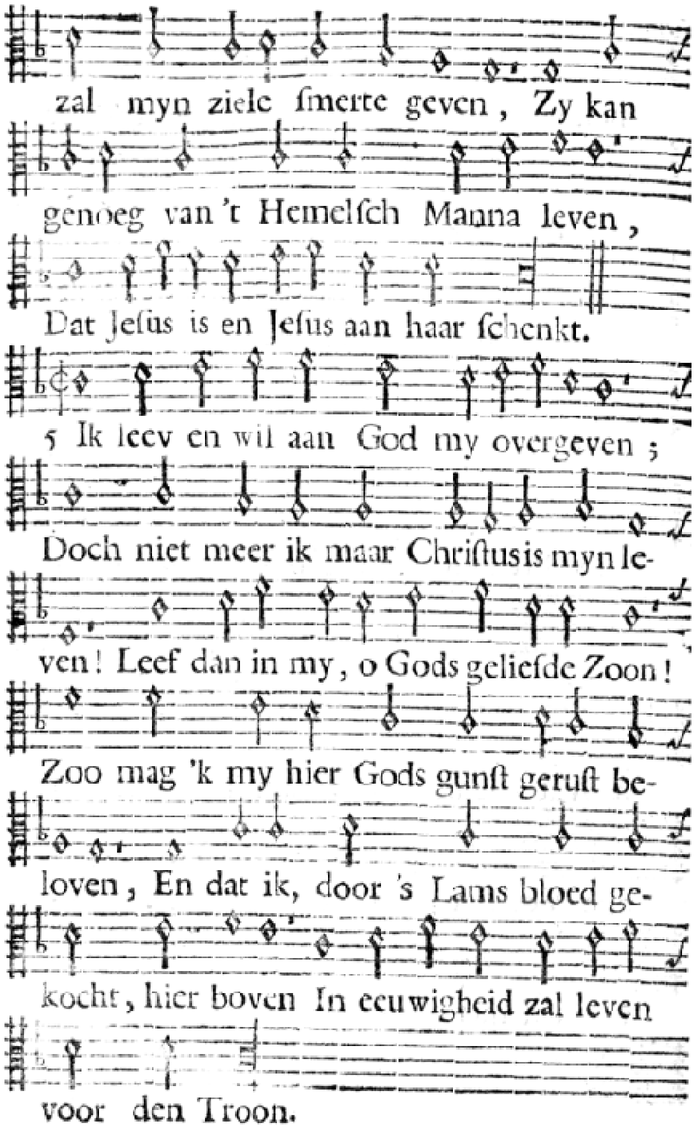

Geestlyke Liederen.
Derde deel
Bevattende Leer- en Geloovs-Gezangen, in de vorige Deelen niet begrepen.

I. Van Gods Wezen en Volmaaktheden.

LI Lied.
Voize Psalm XXVII.

1 Jehovah is een Zon vol Licht en Leven,
Jehovah is volmaakt in Majesteit, Jehovah
is 't, Die Ziele troost kan geven, Jehovah

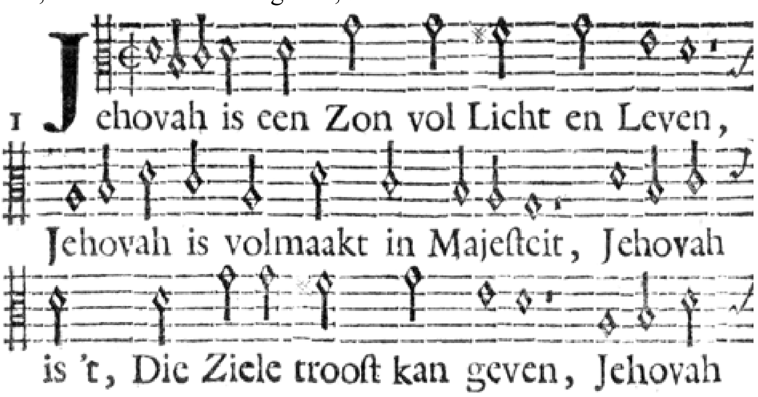

is de Bron van heiligheid. In Zynen glans
kan ik veel wond'ren zien: Zyne Alge-
noegsaamheid is myne rust: Die Ziele-
vreugd verkwikt myn hart met lust, Wan-
neer ik slegts in heiligheid Hem dien.
2 Jehovah is een onbegryplyk Wezen,
Waar myn verstand zich willig in verliest.
Men kan, in 't woord der Bybelwaarheid,
lezen, Wat wonderweg Gods wyze Raad
verkiest. Wien is de Zin des Hoogsten uit-

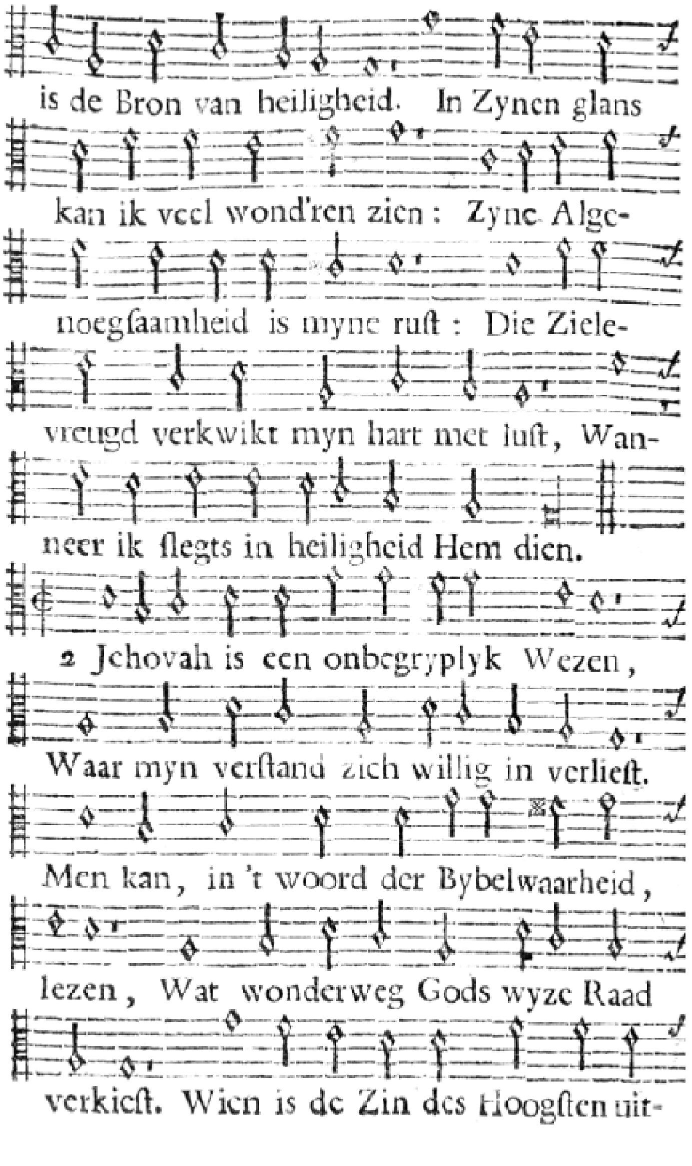

geleid? Wie gaf Hem raad, Die reeds voor d'eeuwen leeft. Sta stil, vernuft, die Zee geen gronden heeft, z' Is U te diep! hier past onwetenheid.

3 Jehovah, Grond en oorzaak aller dingen, Gy Gy bewoondt een ontoegangbaar Licht. Ach dat Uw licht my altoos moog' omringen! Gelei me toch steeds met Uw Aangezicht! Gy zyt een Licht, ja niets dan Majesteit. Gy haat hem, dié de duisterniss

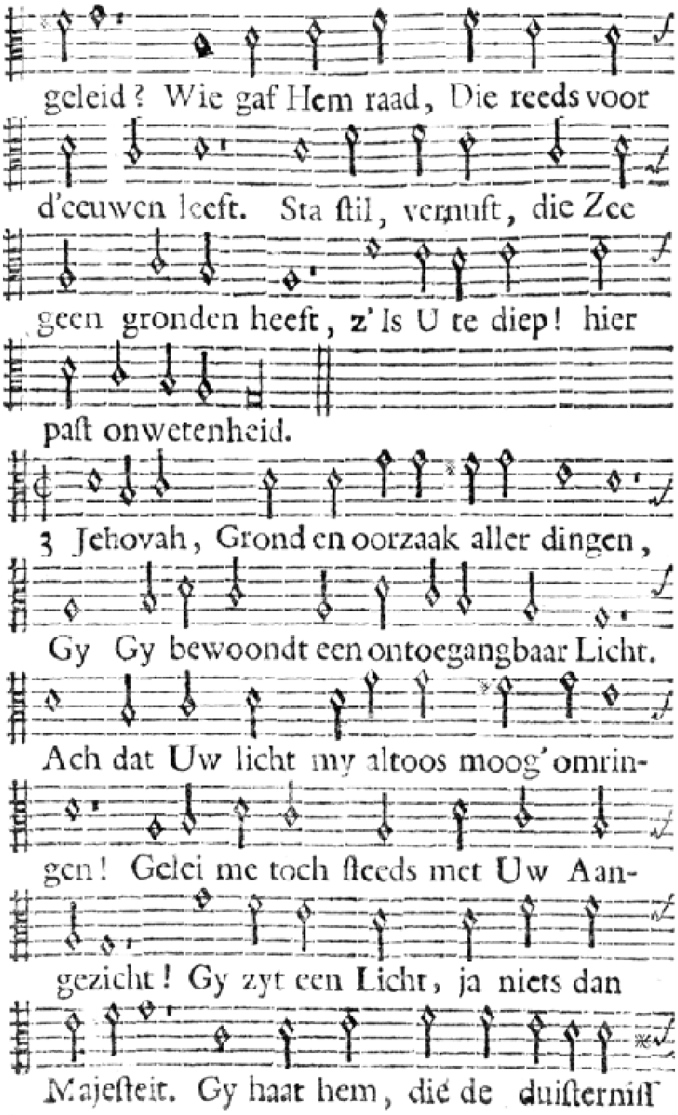

bemind. Gy lieft hem, die in 't Licht zyn leven vind, Geef dat Uw glansch zich steeds om my verspreid!

4 Jehovah God, niets kan my van U scheiden, Nu ik met U mag in gemeenschap staan. Gy zult my, met Uw toeziend oog, geleiden, En eind'lyk eens ten Hemel in doen gaan. O Waereldling verblind door valschen schyn, Vlucht Gy voor 't Licht? kiest Gy de duisterniss? 't Gaat vast, dat dan

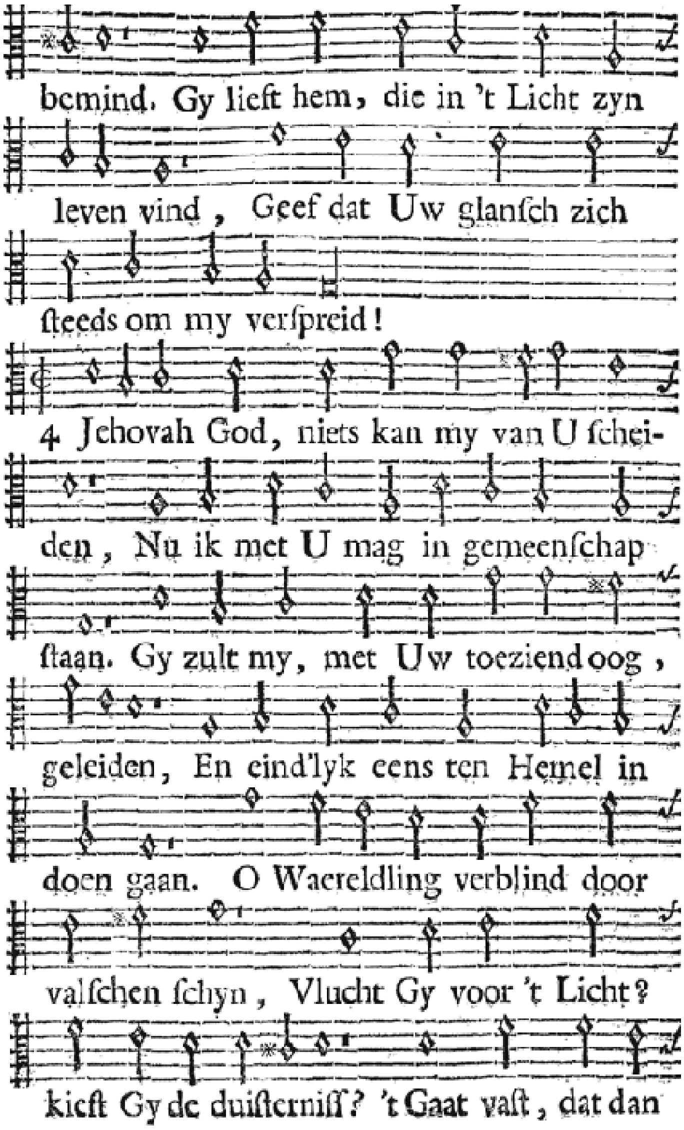

Uw Ziel verloren is, Wyl Licht en Recht
my na by God doen zyn.

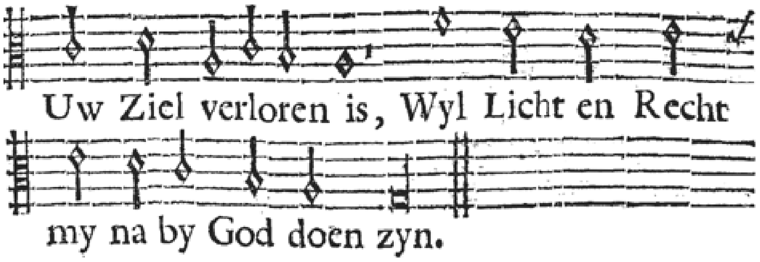

II. Van de Heilige Drieëenigheid.

LII Lied.
Voize Lied LXV.

1 O Heilig en Drieëenig Heer! Omringt
met glans en straalen, Hoe kan het Chris-
tendom Uw' Eer, Zoo als het past, verha-
len? Gy zyt verhoogt in Majesteit; Uw
Naam is een Verborgenheid: Uw Wezen

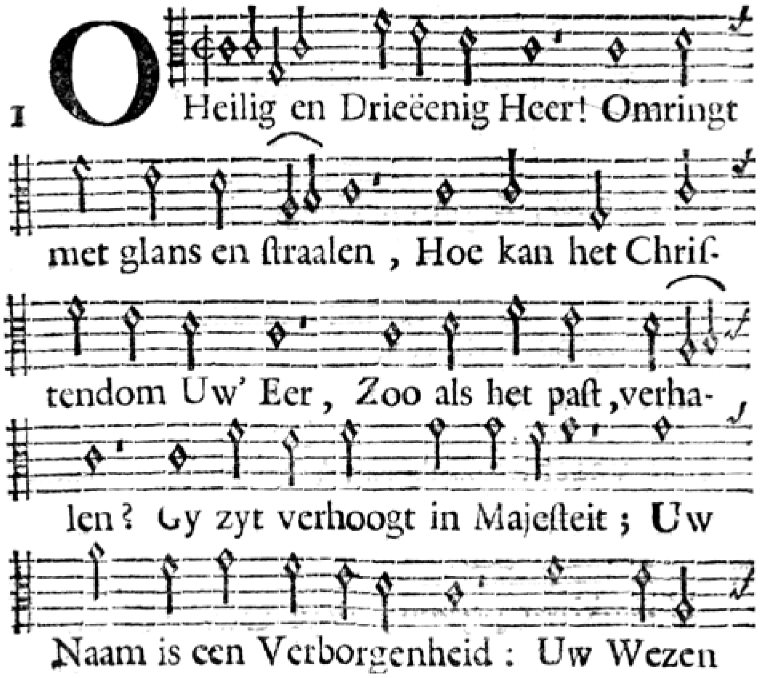

kent geen palen.
2 w'Erkennen Uwe Gunst, o Heer! Dat Gy
ons in dit leven, Uw Woord, ten grond-
slag onzer leer, Genadig hebt gegeven:
Waar door men U recht kent en vreest
God Vader, Zoon en Heilge Geest, Drie-
ëenig hoog verheven.
3 O Vader oorzaak van 't heelal, Men moet
U dankbaar pryzen, Wyl Uwe werken

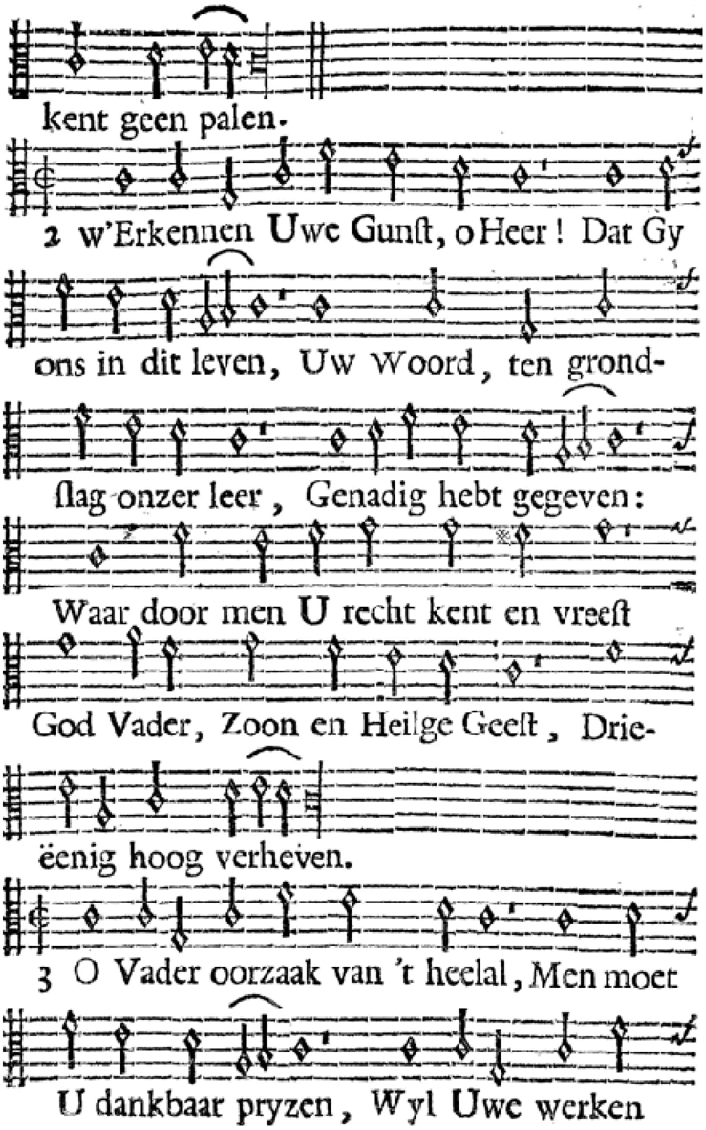

zonder tal Uw Groote magt bewyzen. Gy,
Vader gaaft, gelyk Gy leeft, Het leven
aan Uw Zoon, die 't heeft Van eeuwig-
heid ontfangen.
4 Gy hebt den aardkloot voortgebracht,
Geschikt naar Uw behagen; Die moest, tot
roem van Uwe magt, Veel duizend men-
schen dragen: Het gansch heelal blyft on-
gestoord Gegrondvest op Uw krachtig

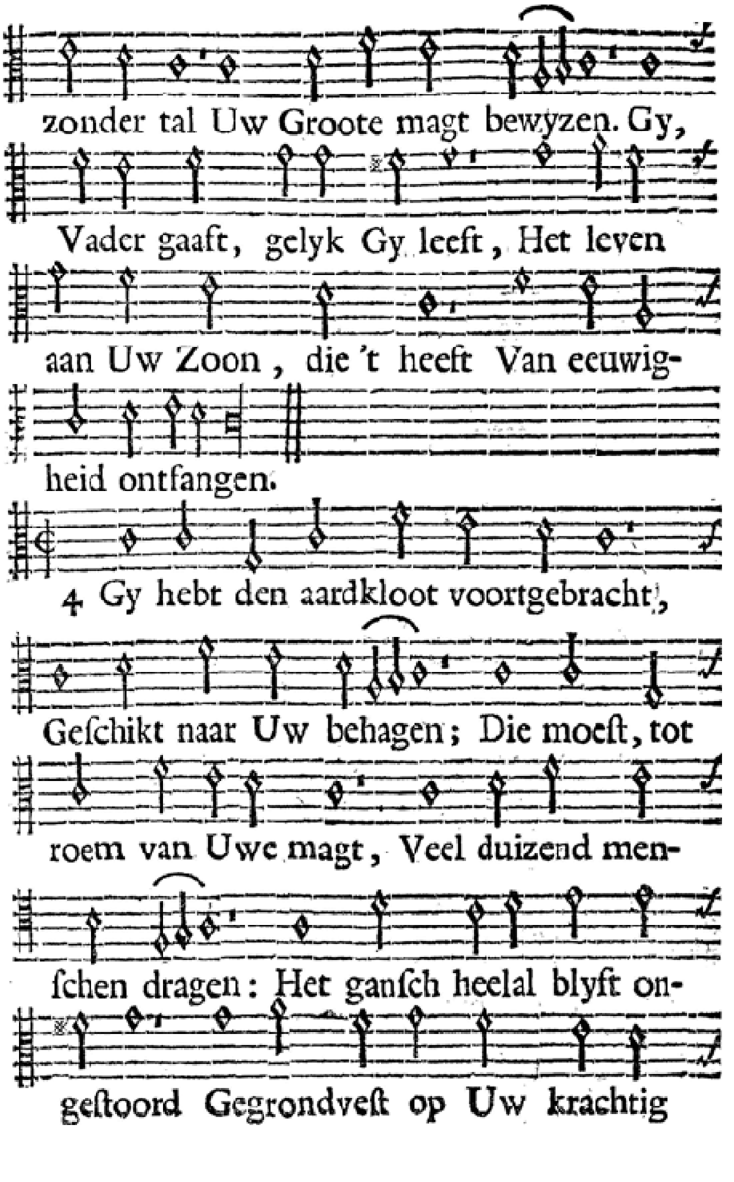

woord; 't Wagt op Uw welbehagen.
5 Daarom o Vader! staat ons by, Wy zyn toch Uwe Kindren: Dat onze schuld vergeven zy, Dan zal ons niets verhind'ren. Wy treuren om ons zondig kwaad, Zyt onze hulp en toeverlaat Gelyk Gy ons beloofde.
6 O Jesus Christus, 's Vaders Zoon! Van eeuwigheid geboren, Den menschen, reeds

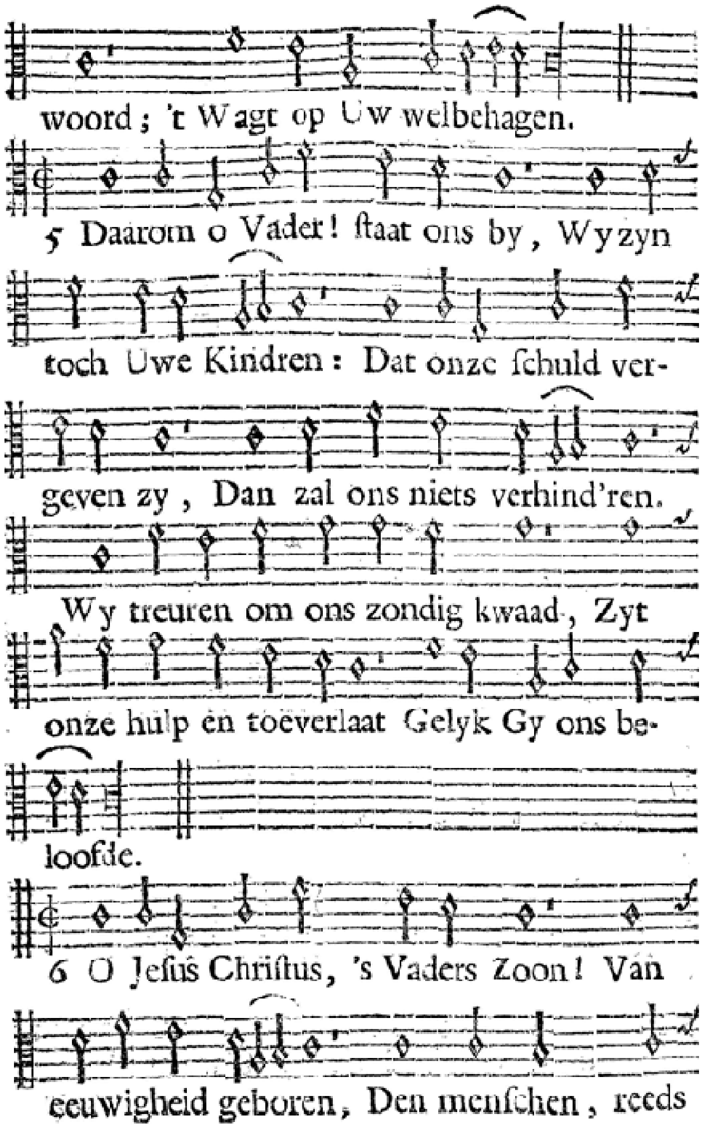

in 's Hemels troon, Ten Middelaar verkoren. Door U word alles uitgericht: Waarachtig God! waarachtig Licht! Uit God en Licht gesproten.
7 Gy zyt, schoon met den Vader een, Van Uwen Troon gekomen; En, als de rechte tyd verscheen, Hebt Gy 't vleesch aangenomen. Gy hebt voor onze schuld betaald, Zoo dat ons nu Gods Gunst be-

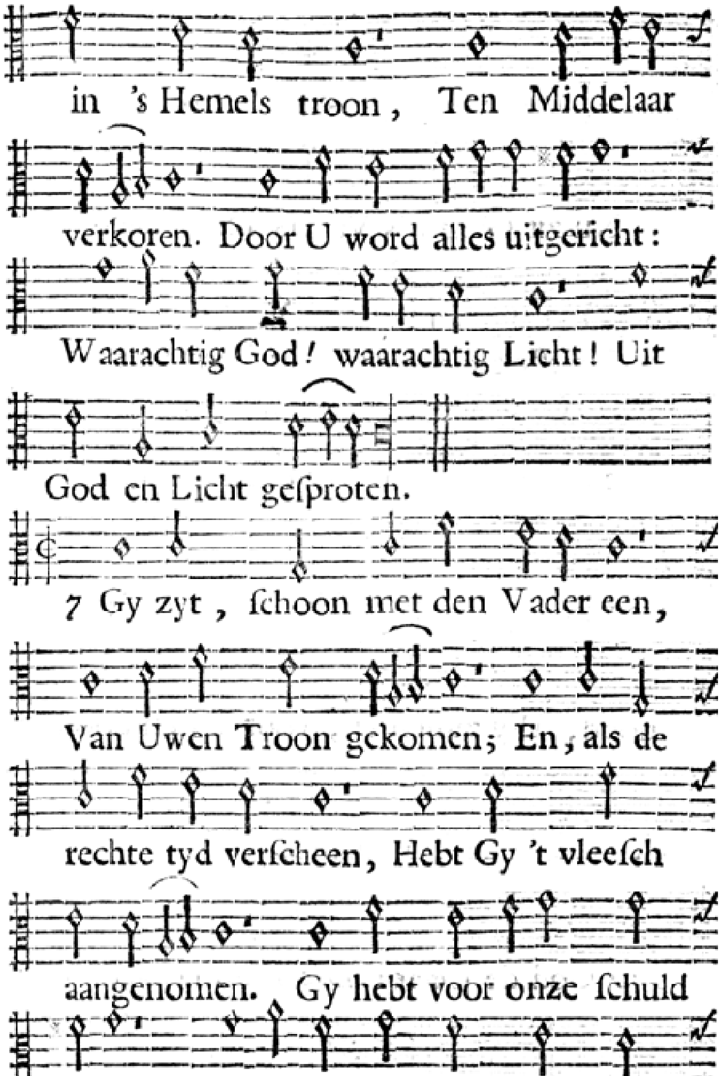

straalt, Om Uw onschuldig lyden.
8 Nu zit G' aan 's Vaders rechtehand,
In Majesteit verheven: Gy heerscht met
magt aan allen kant, Gy doet Uw haters
beeven. O Godmensch! red ons uit den
nood, Wy zullen U, voor Uwen dood
En Uwe goedheid, danken.
9 O God de Geest! Die saam bestaat In
't Eeuwig Opperwezen Van Vader en van

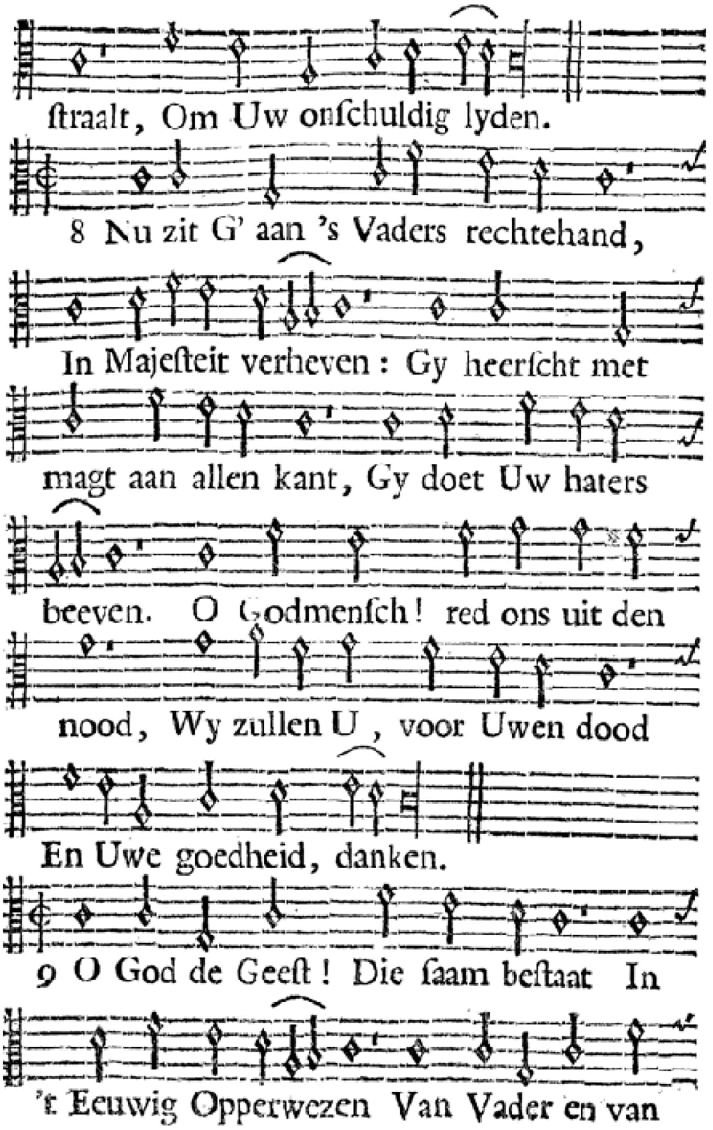

Zoon uitgaat, Wil lichten en genezen. O Eeuwig en Almagtig Heer! Ons toch geloovig werken leer, Hier toe wordt Gy gezonden.
10 Heer Gy verzegelt, door den Doop, Het Kindschap aan ons harte. En, na voleinden levensloop, Geeft Gy ons rust voor smarte: Op U vast ons betrouwen staat: En schoon al 't Schepzel ons verlaat, Blyft

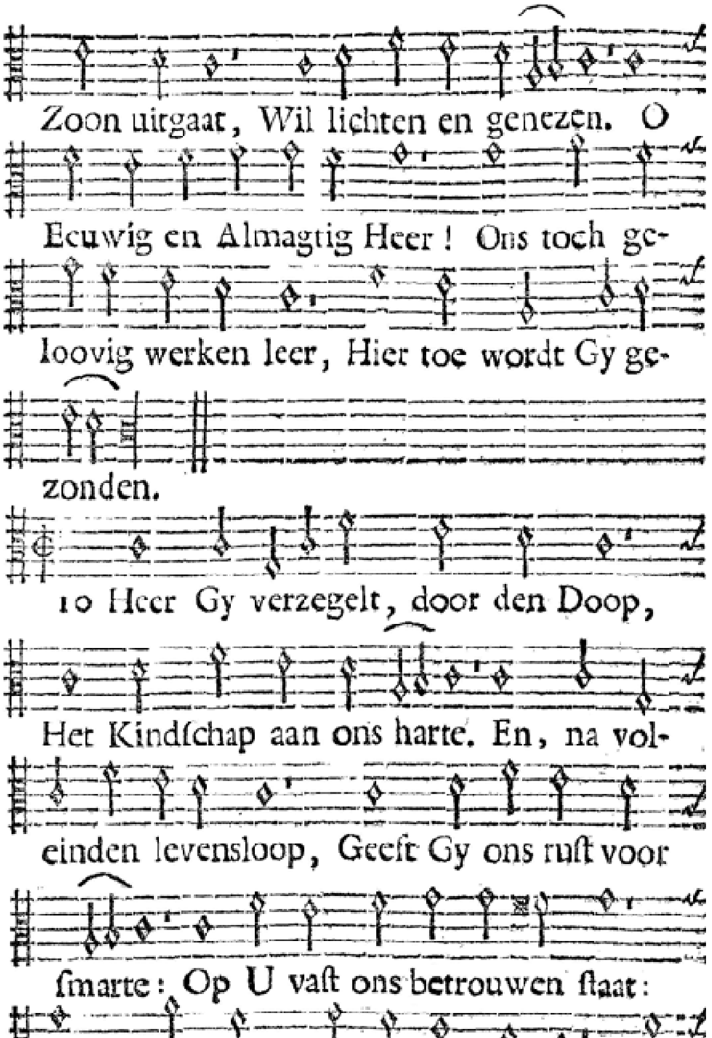

Gy in onze zielen.
11 Wy bidden in demoedigheid, Dat Gy ons wildt verhooren; Als onze ziel in nooden schreidt, Neem ons geroep ter ooren: Geef, dat wy in den Jongsten nood, Om onzes Heilands Jesus dood, Getroost en zalig sterven.
12 God Vader Zoon en Heilge Geest! Voor Uw weldadigheden Moet Gy gelooft

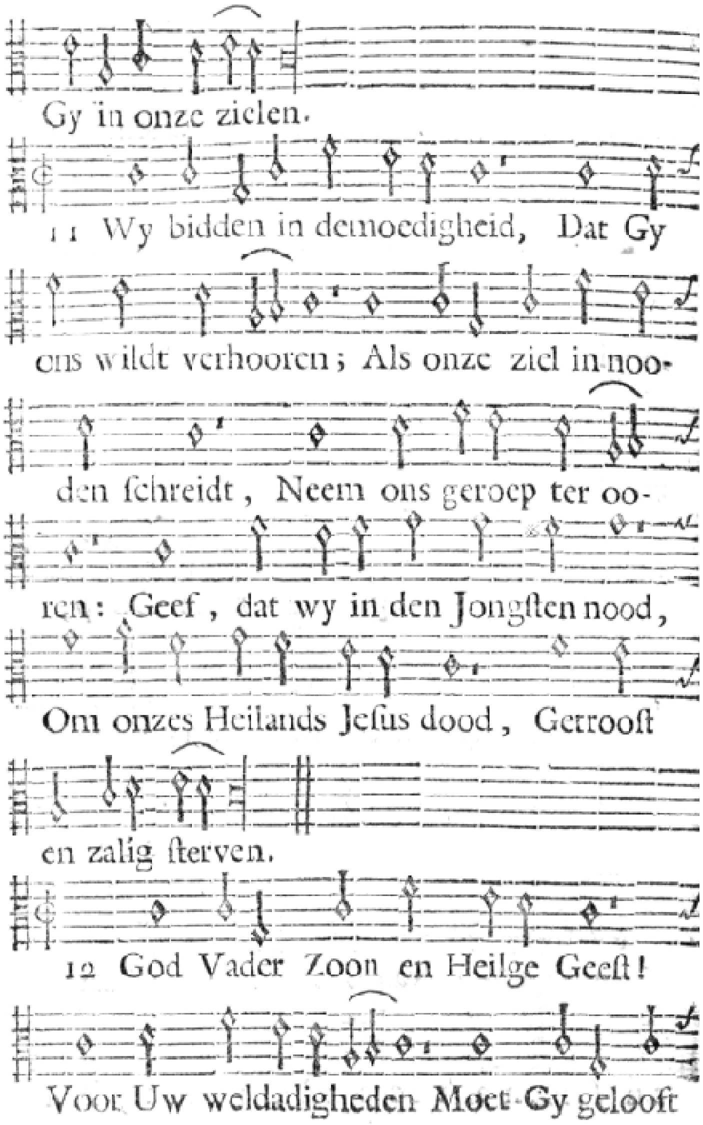

zyn en gevreest, En eeuwig aangebeden!
Het Hemelheir, nooit zingens moê, Galmt
U het driemaal Heilig toe: Dat doen wy ook
op Aarde

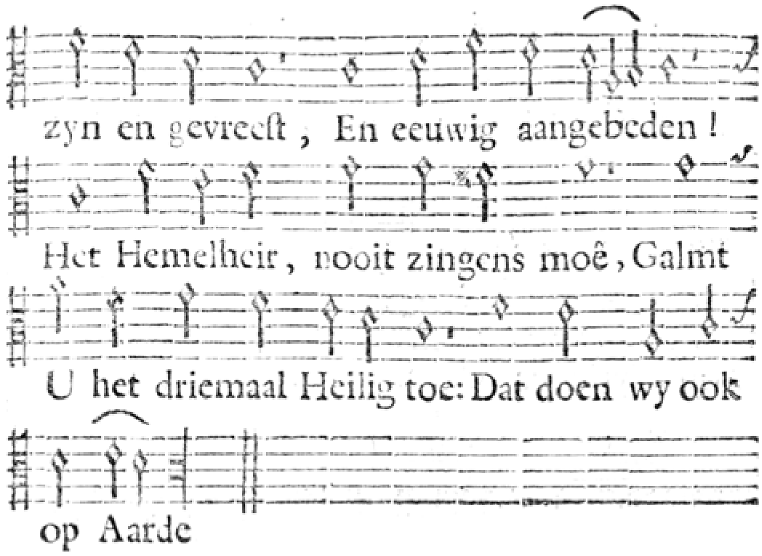

LIII Lied.
Voize Psalm VIII.

1 Drieëenigheid! Aanbidlyk Opperwe-
zen! O Licht van Licht verheerlykt en ge-
prezen! Wiens Almagt zich tot 's waerelds

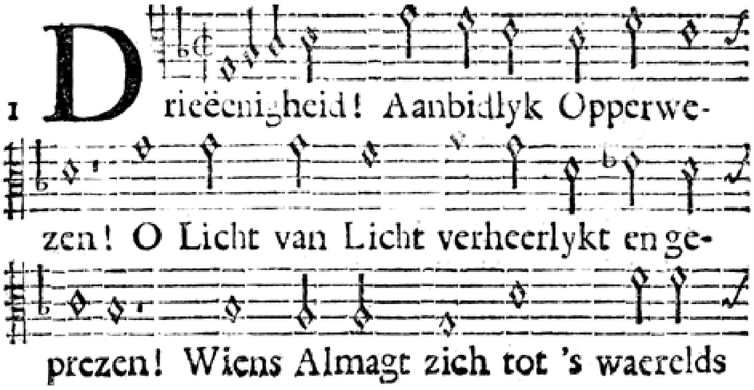

cind uitstrekt, En 't gansch heelal met Zynen glans bedekt:
2 Wy loven U, zoo ras de Zon haar straalen Uit 't Oosten schiet, en als z' in 't West gaat dalen! Al wat 'er leeft, o Hemel Majesteit! 't Is alles steeds tot Uwen dienst bereid.
3 O ryke schat, o Onbegrypbaar Wezen! Wat Schepzel kan die Godsgeheimen lezen? O diepe bron, o onnagaanbre

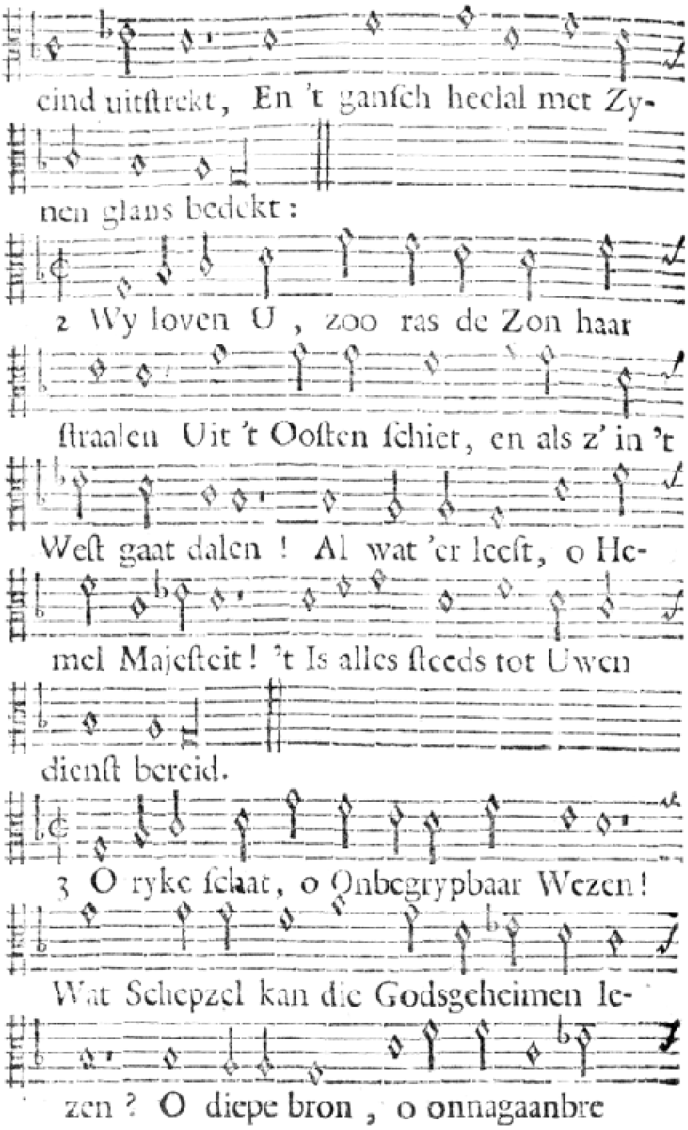

kracht! Hoe groot ô God! hoe groot is
Uwe magt!
4 Wie heeft toch hier Uw wegen uitge-
vonden? Hoe kan een mensch ooit Uwen
Raad doorgronden? Weg aardsch vernuft,
het diepst doordringend oog Vindt dit ge-
heim oneindig ver te hoog.
5 Wat poogt Gy toch, vermeet'le Sterve-
lingen, In Gods bestaan en wysheid door
te dringen? Zoo God niet Zelv' U onder-

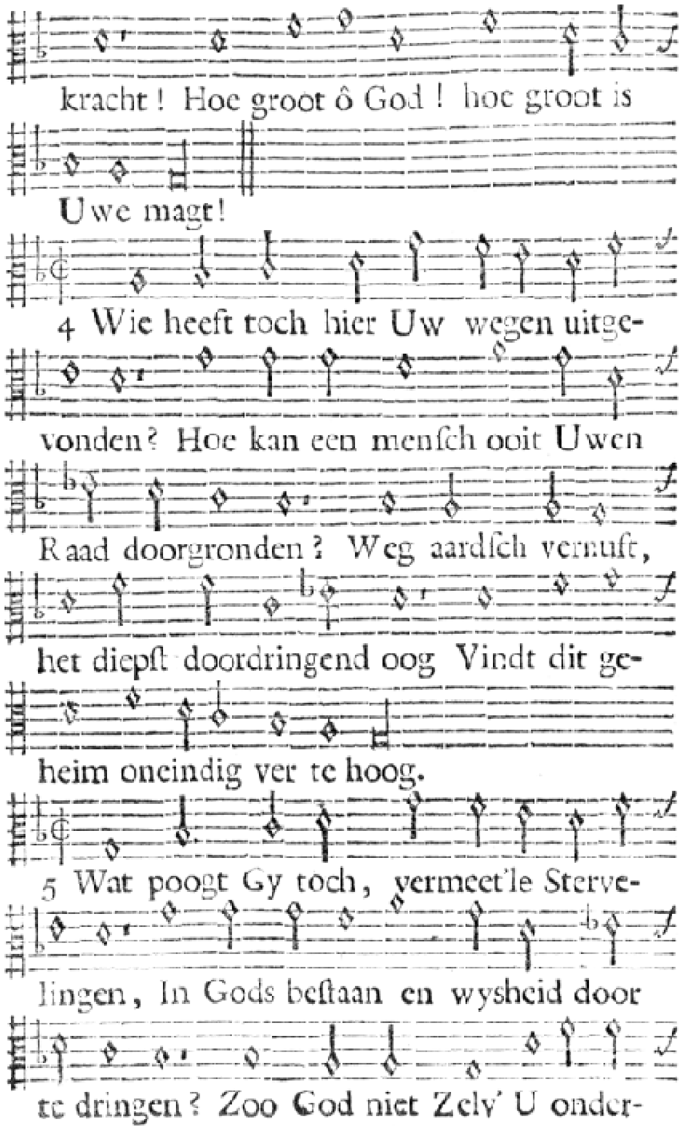

wyzen wil, Gy raakt verdoold, of staat onkundig stil.
6 Leer ons, o Heer! leer ons, ten allen tyden, In Eenen Drie en Drie in Een belyden: O Vader Zoon en Geest, leer ons altyd, Dat Gy Eén God in Drie Persoonen zyt.
7 Laat ons verheugd dit woord gedurig zingen, Uit Hem door Hem tot Hem zyn alle dingen. Gods lof en Eer word' eeu-

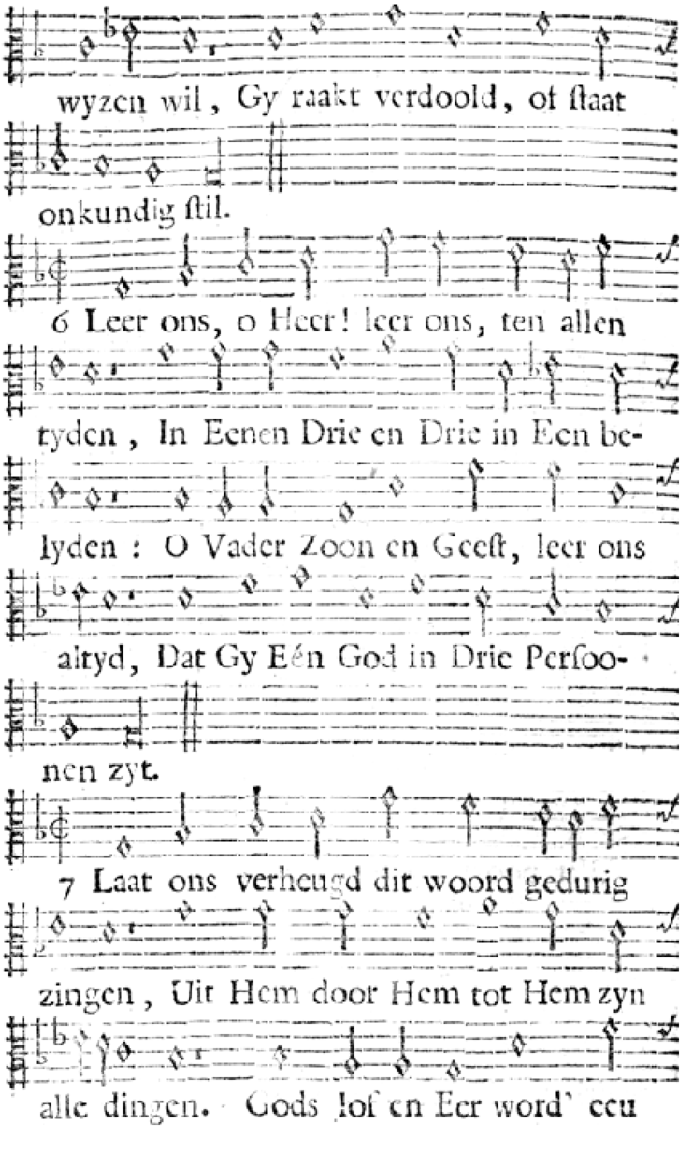

wig uisgebreid! Ja! Amen! ja! zegt al de Christenheid.
8 Uw Naam zy Groot, Uw Ryk moet in ons wonen: Uw wil buig' ons; wil onze schuld verschoonen: Verzoek ons niet, red ons uit 's boozen magt: Uw is het Ryk de Heerlykheid en Kracht!

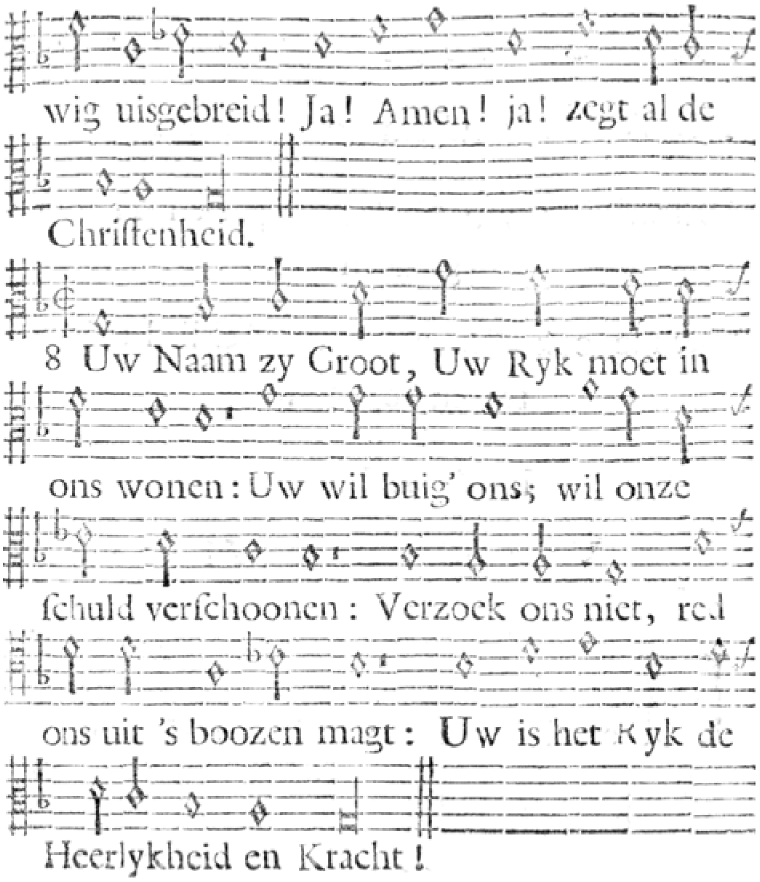

III. Van de wondermagtige Scheppinge.

A. Betrachting van Gods Schepzelen in het gemeen.

Kunnende ook dienen tot een Reislied te Water en te Land.
LIV Lied.
Voize Psalm CXXXVI.

1 Hemel Aarde Zee en Lucht Melden,
met een schel gerucht, Hunnes Scheppers
Heerschappy, Ziel voeg Uwen lof daar by.
2 Zie het groote Zonnelicht Brengt
den dag voor ons gezicht; Zelfs der Maan

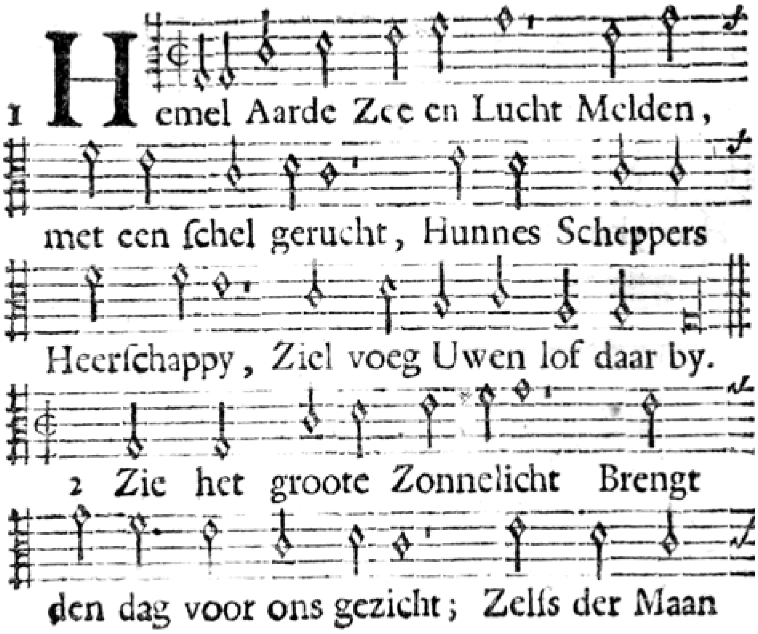

en Starren pracht Juichen God' by stillen
nacht.
3 Zie des Aardryks ronden bal, God ver-
siert dien overal: Bosschen, velden, al
het vee Leeren wat Gods vinger dee.
4 Ziet hoe vliegt der voglen schaar Door
de wolken, paar by paar! Donder Bliksem
buld'rend weer Zyn ten dienste van den
Heer.
5 Ziet het schuimend water aan: Ziet de

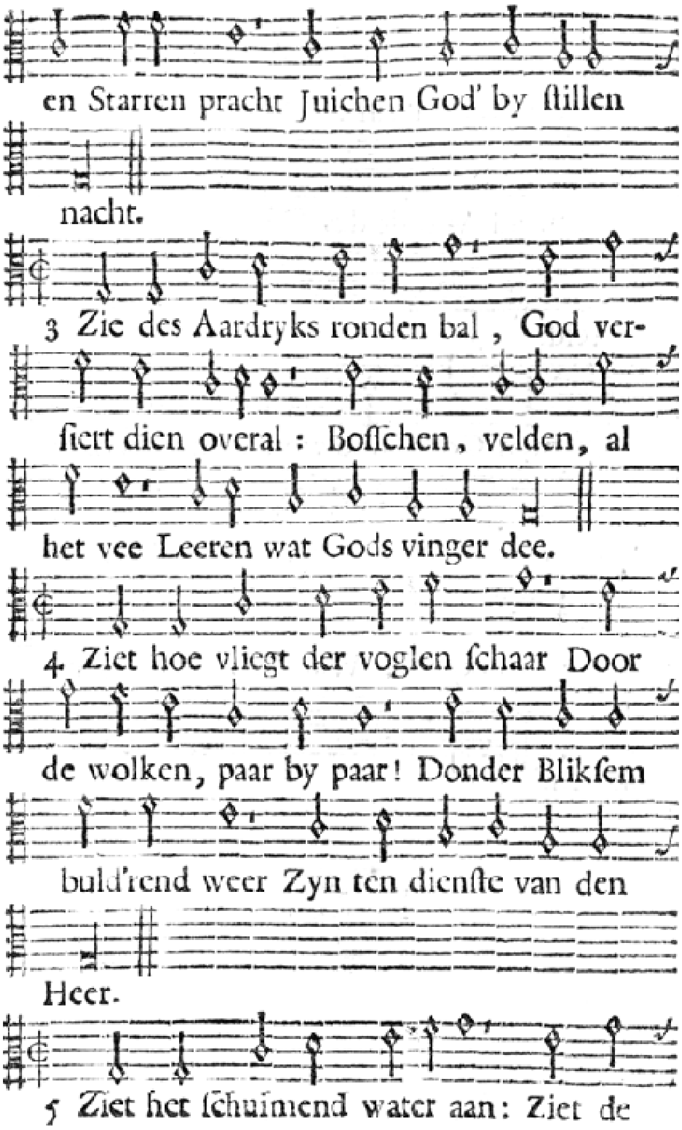

woeste golven slaan: Door haar ysse-
lyk geweld Wordt des Scheppers roem
verteld.
6 Ach myn God! hoe wonderbaar Wordt
myn Ziel Uw' magt gewaar! Geef my dat
ik steeds erkenn', Wat Gy zyt, en wat
ik ben.

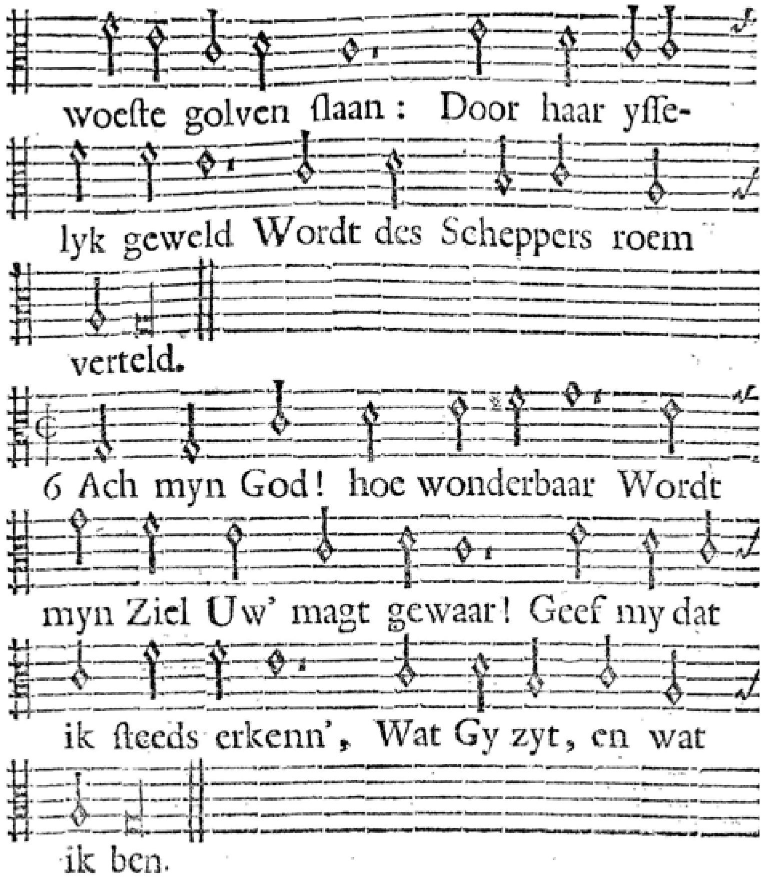

B. Betrachting van Gods Schepzelen in de Lente.

LV Lied.
Voize Psalm LXXIV.

1 O God! Uw magt wordt my hier
openbaar: Ik sta verbaast door Uwe groote
werken, Die Gy my laat zoo menigvuldig
merken, 'k Word' we liefd' op 't duide-
lykst gewaar.
2 Hoe opent zich de hard bevroren grond,
Dien korts de sneeuw als witte wol bedekte!

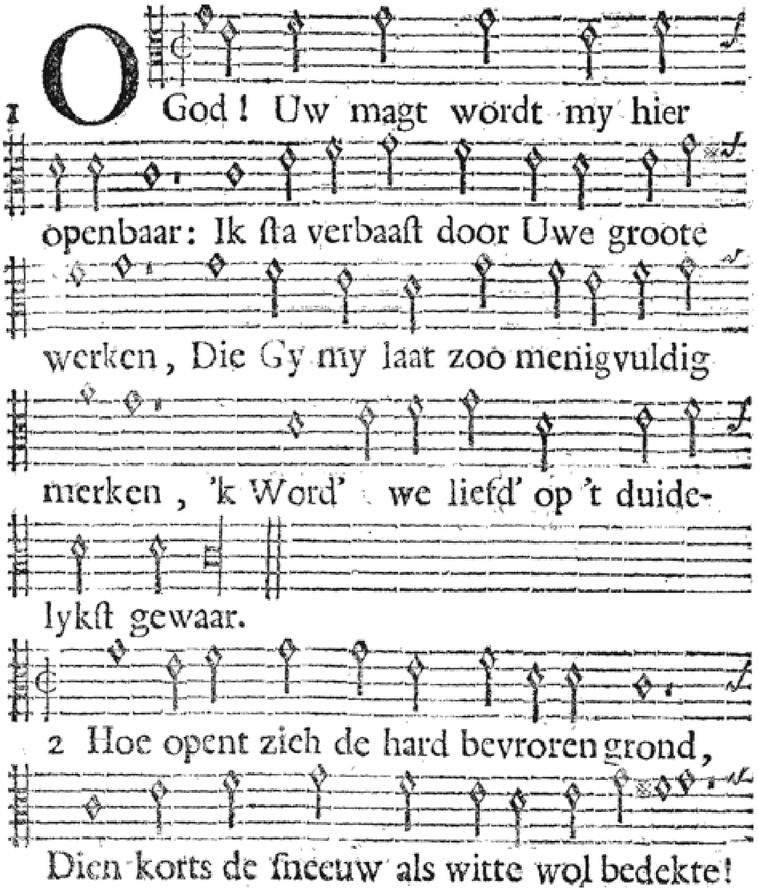

Dat dit o God! myn trage ziel opwekte:
Dat z' ook Uw lof vermeldt aan 't gan-
sche rond.
3 Hoe schittren daar de bloemen door haar
pracht! 'k Zie rood en geel door purpre
bladen zwieren: Hoe pronken daar narcissen,
violieren; U zy door my ook reukwerk
toegebracht!
4 De Zon vernieuwt het al door haaren
gloed: De by vliegt uit, om honig te ver-

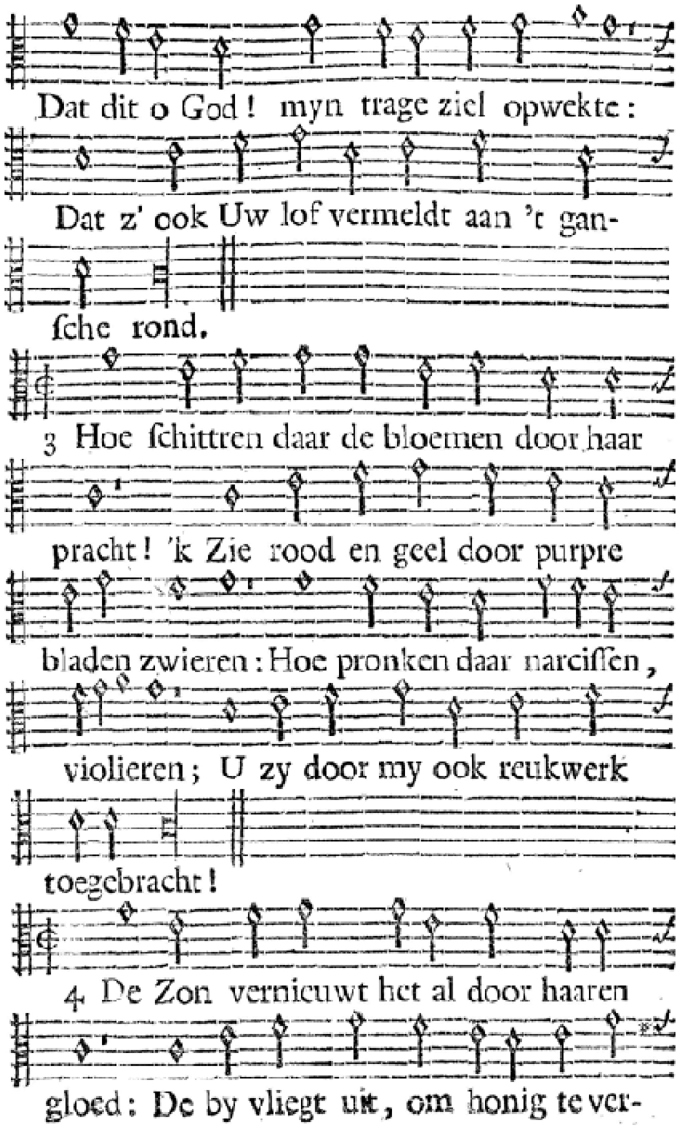

garen. Wil ook, myn Licht! Uw glans
my openbaren, Hem vloekt Gy toch, die
Uwen wil niet doet.
5 't Gevogelt meld, met wildzang, 's Hee-
ren lof: De Leeurik streeft al zingend naar
den Hemel: Wel aan myn Ziel! rys uit het
aards gewemel; Zing al wat kan; gy hebt
tot zingen stoff!
6 'k Ontfing hier toe een redelyken Geest,
Hier toe ben ik van eeuwigheid verkoren:

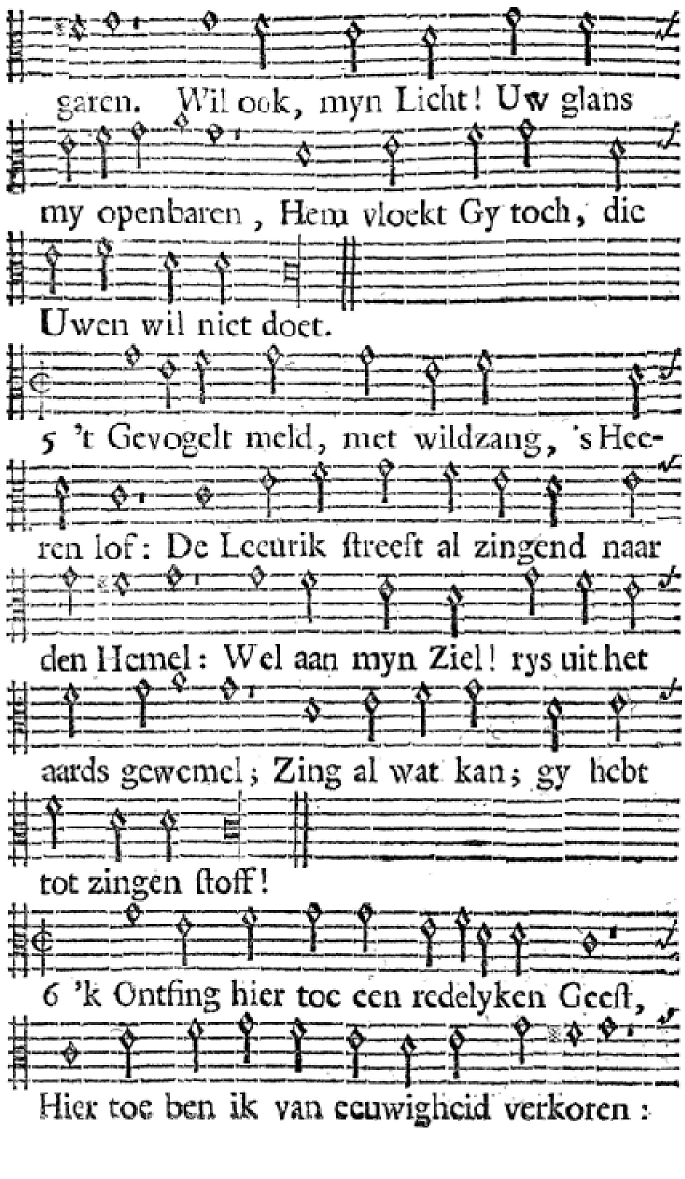

En tot Uw eer ben ik myn God! geboren:
Ja dit is 't doel van Jesus dood geweest.

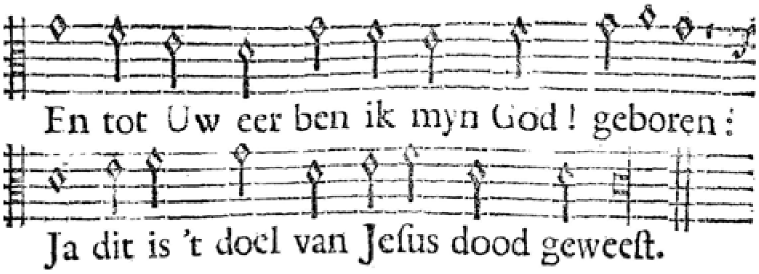

C. Betrachting van Gods Schepzelen in de Zomer en Herfst, gelyk ook op de Reize te Water en te and.

LVI Lied.
Voize Psalm LXXXI.

1 Onbevatbaar Goed! Eenig God en
Vader! Heer, Die wondren doet, Drie-
maal Heilig God! Sterke Zebaoth, Dien 'k
eerbiedig nader.

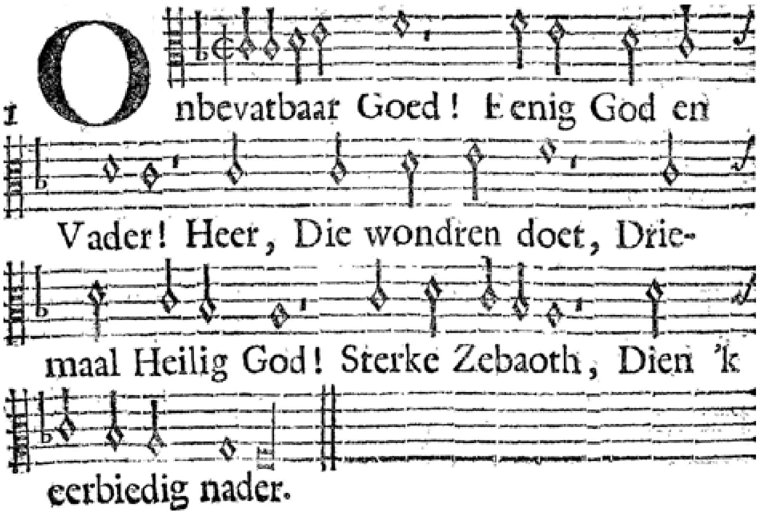

2 Wil eerbiedigheid Aan myn Ziele schen-
ken: Maak Gy my bereid, Dat, terwyl ik
zing, 't Hart naar boven dring', Op Uw
wil en wenken.
3 Voegt U met my saam, Hemel Lucht
en Aarde, Dat des Heeren Naam, Met een
bly geschal, Hier en overal, Zy geroemt
naar waarde!
4 't Helder blinkend licht, Als de Zon
komt ryzen Werkt op myn gezicht:

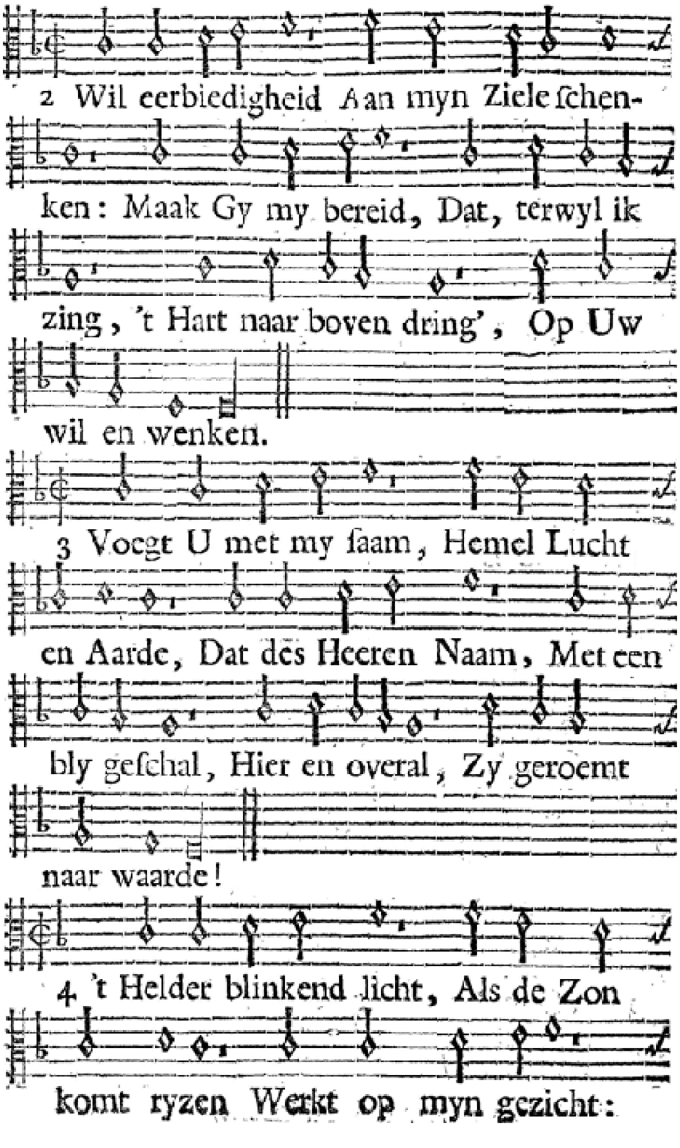

Geef dat 'k gade sla En Uw magt versta
Die m' Uw werken wyzen.
5 'k Zie het Starrendak Als een Spiegel
pryken, Zonder smet of vlak; Doe als van
het goud Dat de proev' uithoudt, Valsheid
van my wyken.
6 In de lucht o Heer Galmen duizend
klanken Tot Uw roem en eer; 'k Voeg
myn stem 'er by, 't Geen ontbreekt aan my,
Geef 't my, 'k zal U danken.

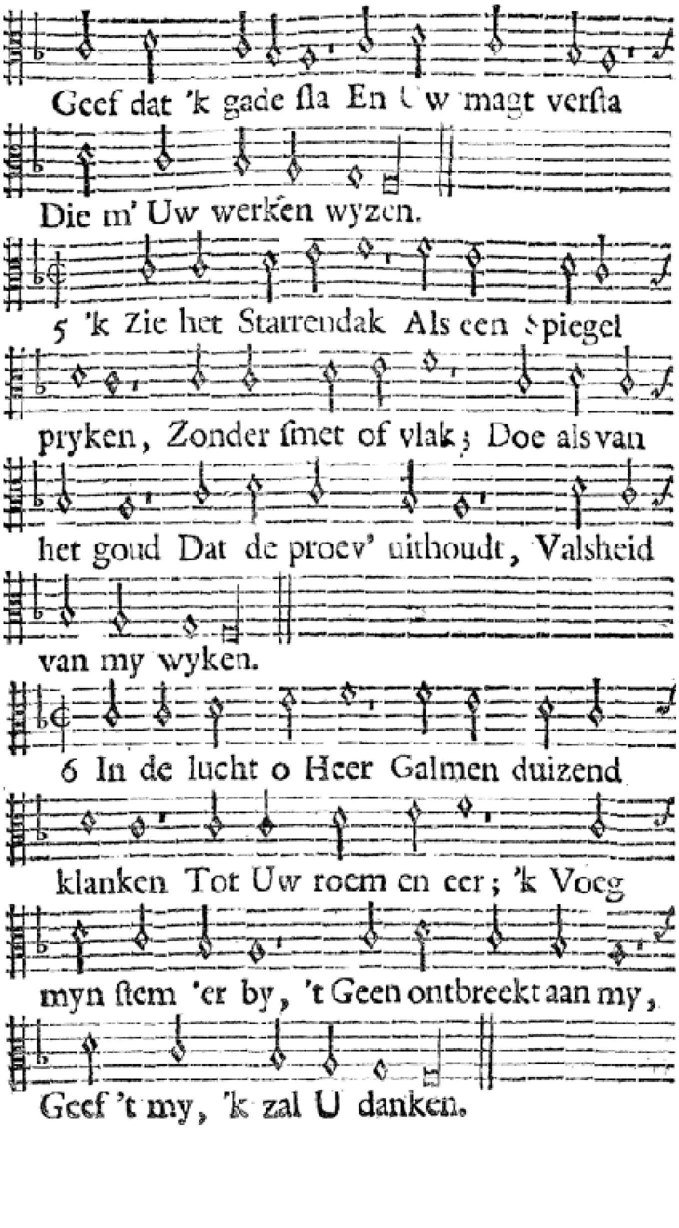

7 d'Aarde toont, o Heer! Uwe groote
daden: O Hoe groendt zy weer, Pronkt
met nieuwe pracht, Praalt en juicht en lacht,
Is met vrucht beladen.
8 O God! tot Uw' lof Geven Rotsen,
Klippen, en de Bergen stoff; Daarom U,
myn Heer! U, myn Rots en Eer! Juichen
myne lippen.
9 Heer! hoe ruischt de vloed In de diepe
gronden! Dit streelt myn gemoed; Bron

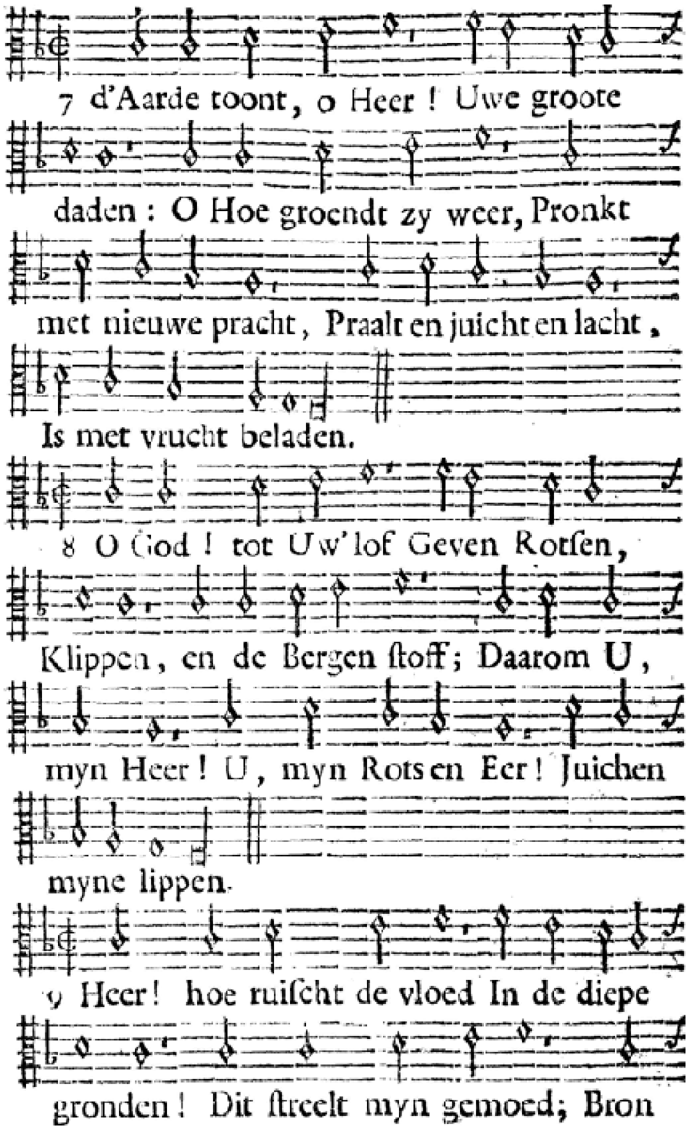

van zaligheid! Dat Uw Majesteit Zy van
my gevonden.
10 't Groot en klein Gediert' Eert, o He-
melkoning! U, Die 't al bestiert; Al wat
zich verroert Wordt door U gevoert; Leid
my tot Uw woning.
11 Veel en groot en goed Vind ik Uwe
werken: In al 't geen Gy doet, Zie ik
maat noch paal: Ach dat w' allemaal Hier
op mocht en merken!

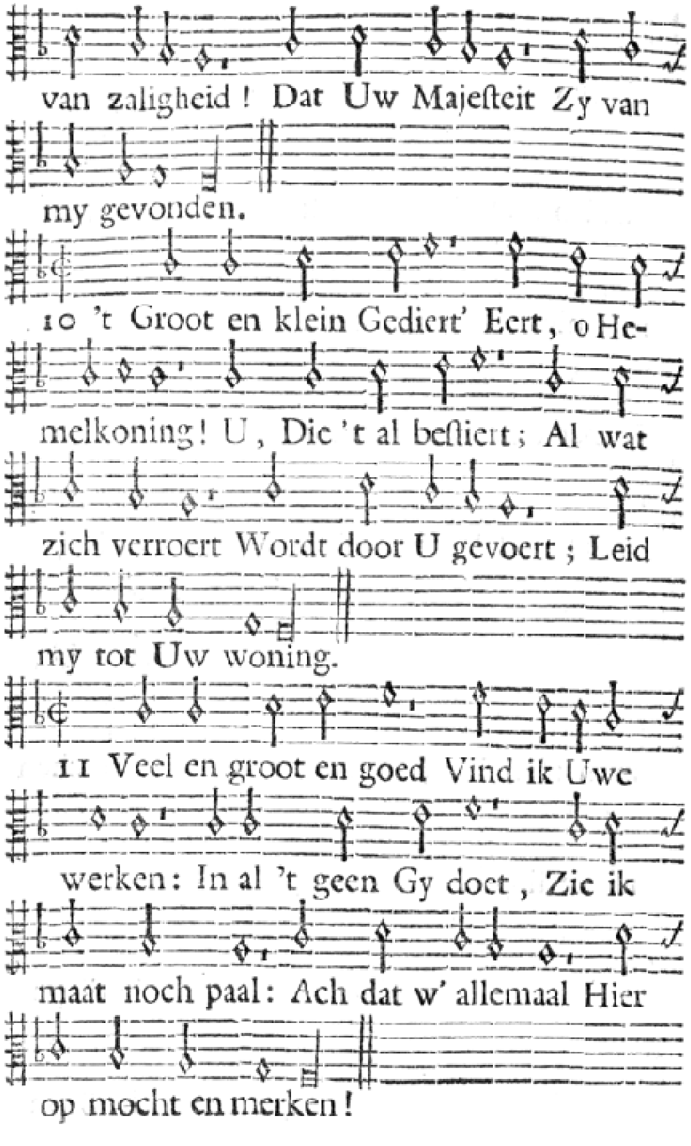

12 Wondre wysheids kracht Maakte deeze dingen: d'Aard is vol van pracht En vervult met goed; Op! myn Ziel! Gy moet Halelujahs zingen!

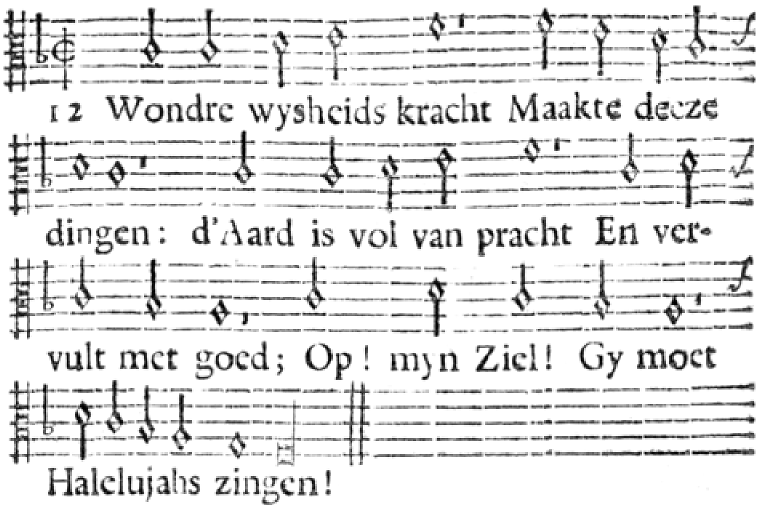

IV. Van de Goddelyke Voorzienigheid, Onderhoudinge en Regeeringe.

LVII Lied.

1 Wie maar den Hoogen God laat werken, En altyd op Zyn goedheid hoopt: Zal Zyn Genade ras bemerken, In alles

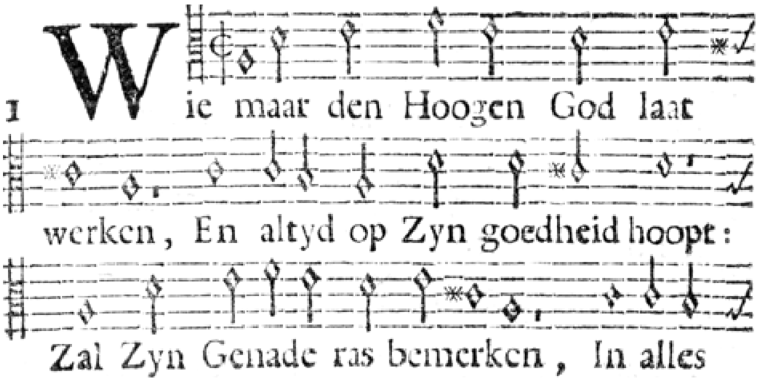

wat hem tegenloopt: Wie op den sterken God betrouwt, Heeft op geen zand zyn huis gebouwd.
2 Wat helpt ons toch het angstig zorgen? Wat baat ons treurig wee en ach? Wat baat het dat wy allen morgen Ons zelv doen smelten in geklach? Door treurigheid doen wy ons hart Noch meer gevoelen onze smart.
3 Laat elk zyn lot in stilheid dragen: Men

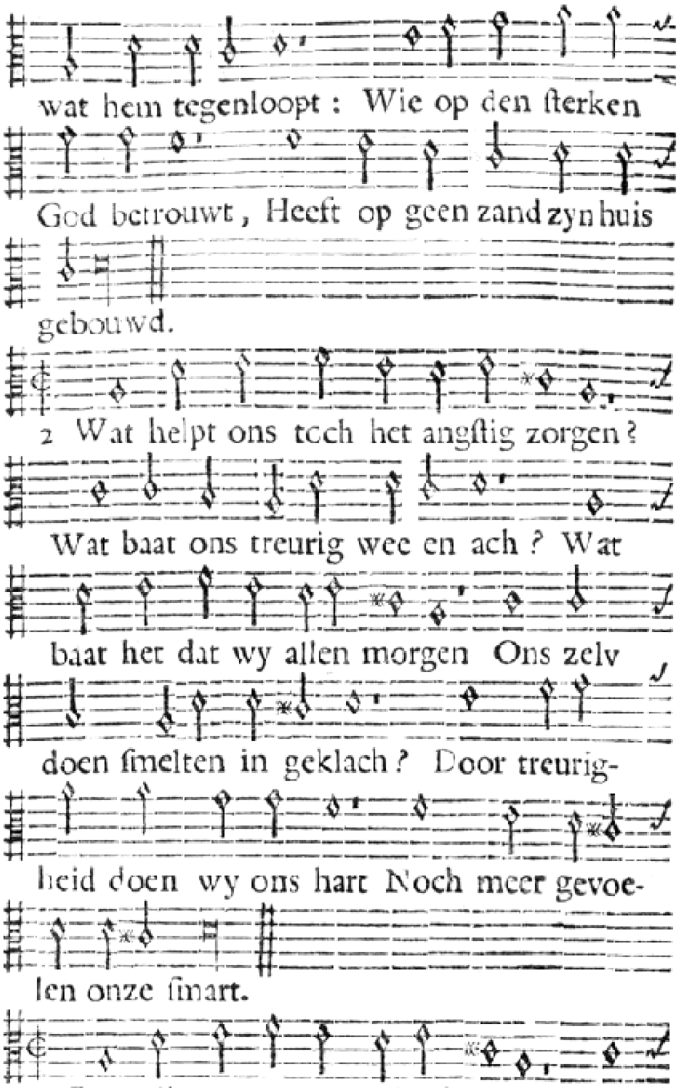

zy toch in zich zelfs vernoegd, Zoo als des Heeren welbehagen En Zyn Alwetenheid het voegt. God, Die het alles aan ons geeft, Weet wat het Schepzel nodig heeft!
4 Hy kent de rechte vreugde stonden: Hy weet, wanneer het nuttig zy, Als Hy ons heeft getrouw bevonden, En niet besmet met huichlary; Zoo komt God, onver-wacht met goed, En zegent ons met o-vervloed.

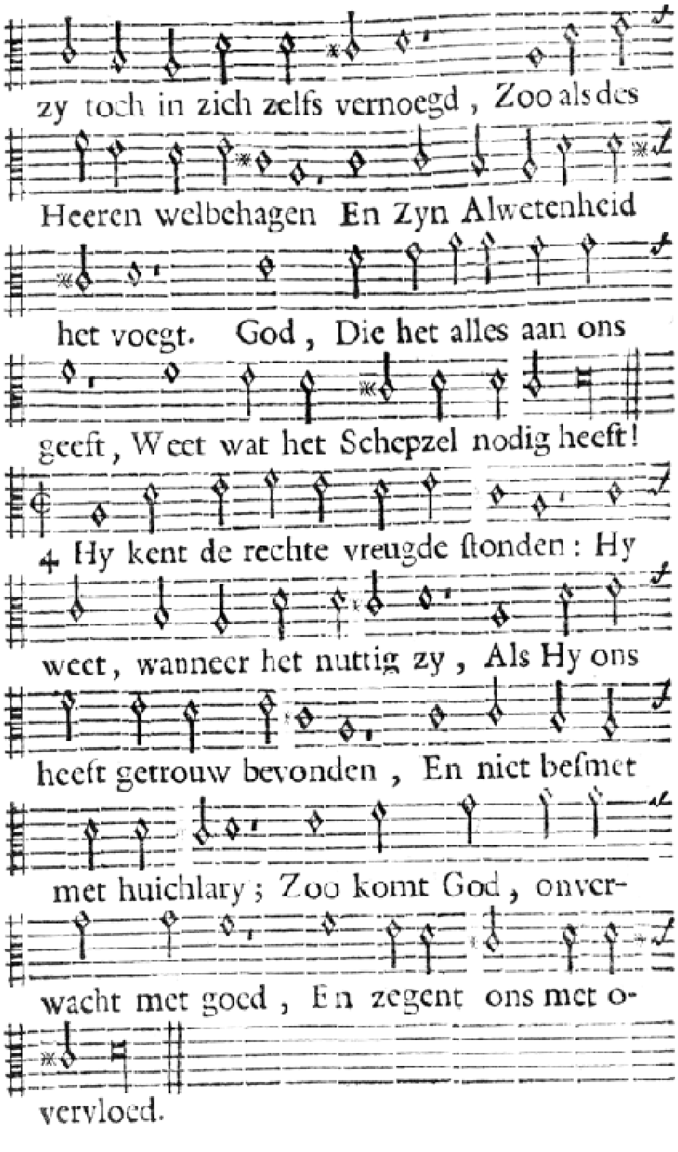

5 Denk niet in Uw verzoekingstyden, Dat God U met Zyn Gunst verlaat: Dat elk zich mag in Hem verblyden, Die zig in weeld' en wellust baad. t Verloop des tyds verandert veel, En geeft aan yder mensch zyn deel.
6 Het zyn voor God geringe zaken: 't Is alles voor den Heer gelyk, Den ryken kleen en arm te maken, Den armen weder groot en ryk. Wie doet er wond'ren,

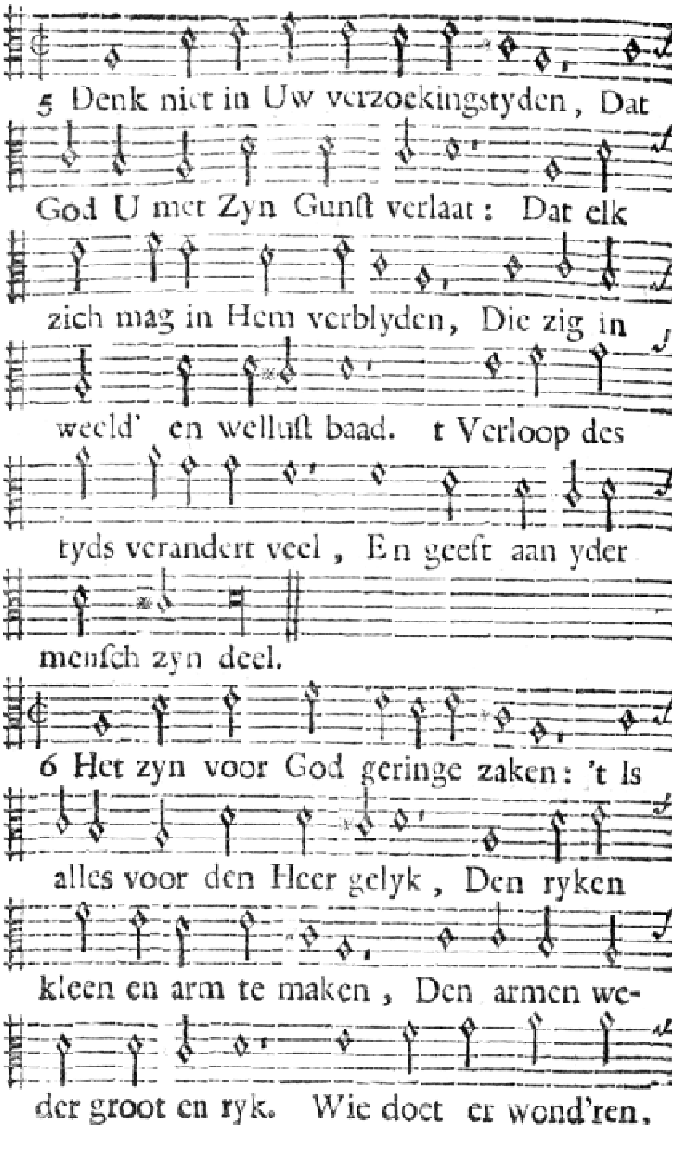

dan de Heer, Die ras verhoogt ras plost ter neer.
7 Zing, bid en wandel op Gods wegen: Verricht Uw werk met trouwe vlyt: Steun op des Hemels milden zegen, Zoo wordt die nieuw en blyft altyd. Wiens hoop op Zynen God bestaat; Vindt, dat Hy nimmer hem verlaat.

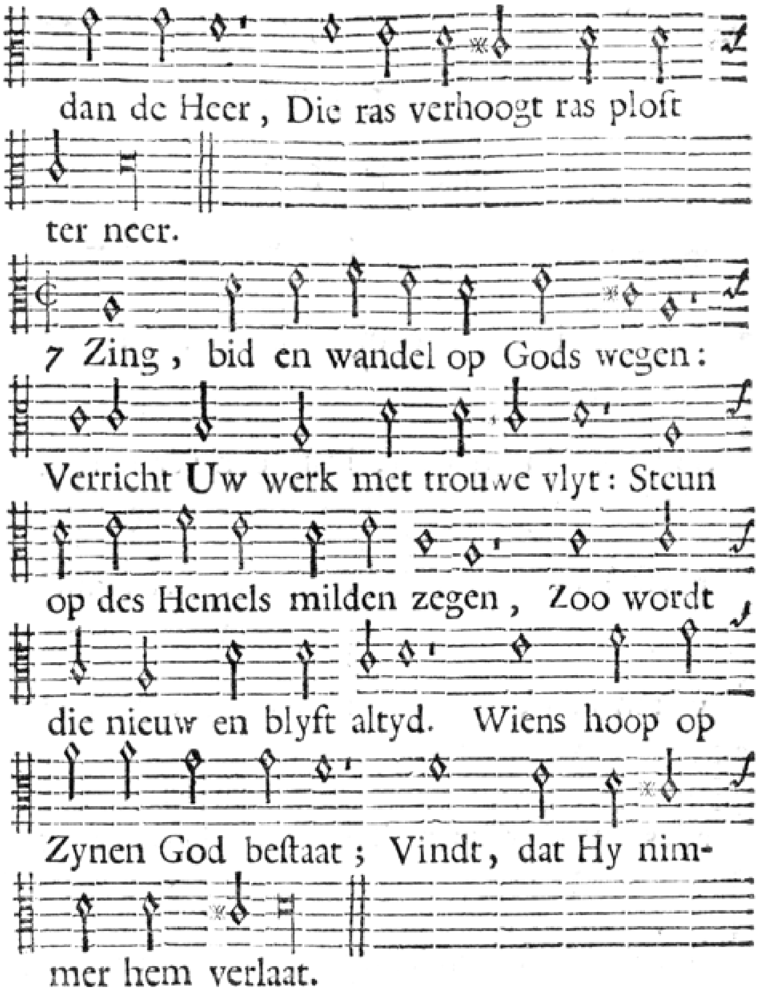

LVIII Lied.
Voize Lied CV.

1 Wilt Gy, o myn gemoed! Daar
op bedenking maken, Dat geen verandring
heeft? Beveel God alle zaken: Dat ik niet
vatten kan, Is aan den Heer bekent, Die
alles, wat Gy ziet, Ter Zyner Eere wendt
2 Zal dan d'Elendeling Ten hoogen Hemel
ryzen? Zal 't arme Schepzel dan Aan Zy-
nen Schepper wyzen, Wat Hy verrichten

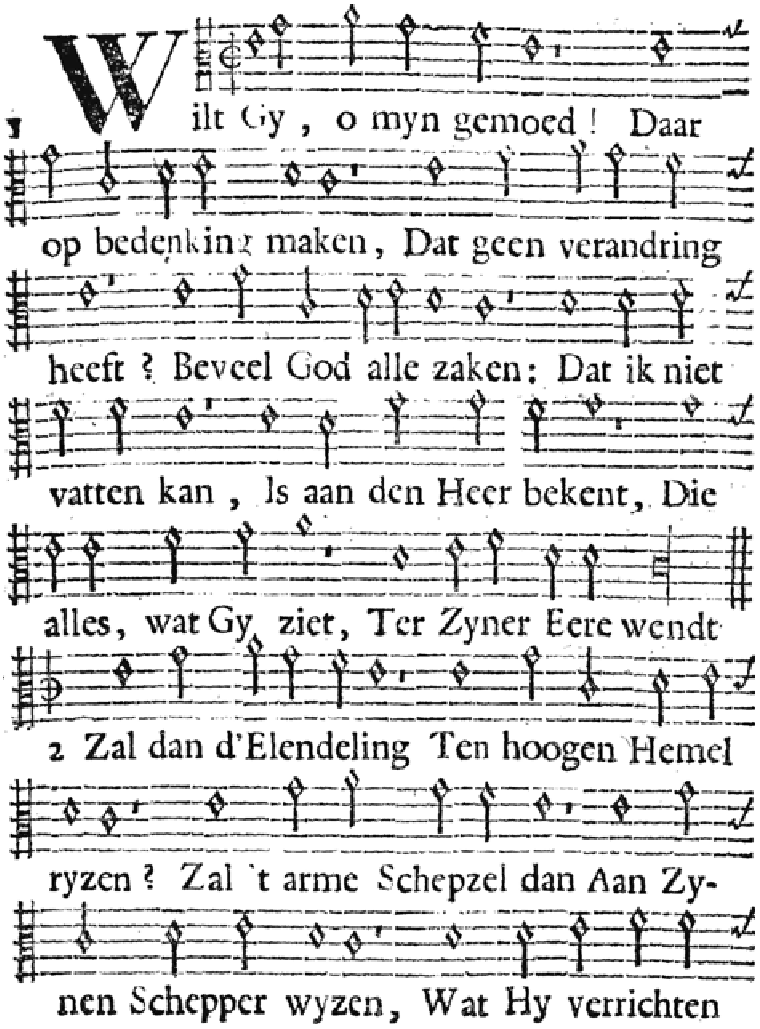

moet? Behoeft Hy iemands raad, Door wien het gansch heelal Reeds zoo veel eeuwen staat?

3 Ach neen o Groote God U zy het opgedragen! Maak Gy het, zoo Gy wilt Doe, naar uw welbehagen. Of schoon het zeldsaam schynt, Het is toch eindlyk goed, Al wat Uw wondermagt En hoogste wysheid doet.

4 O Vader! wil daar by My met Uw Gunst

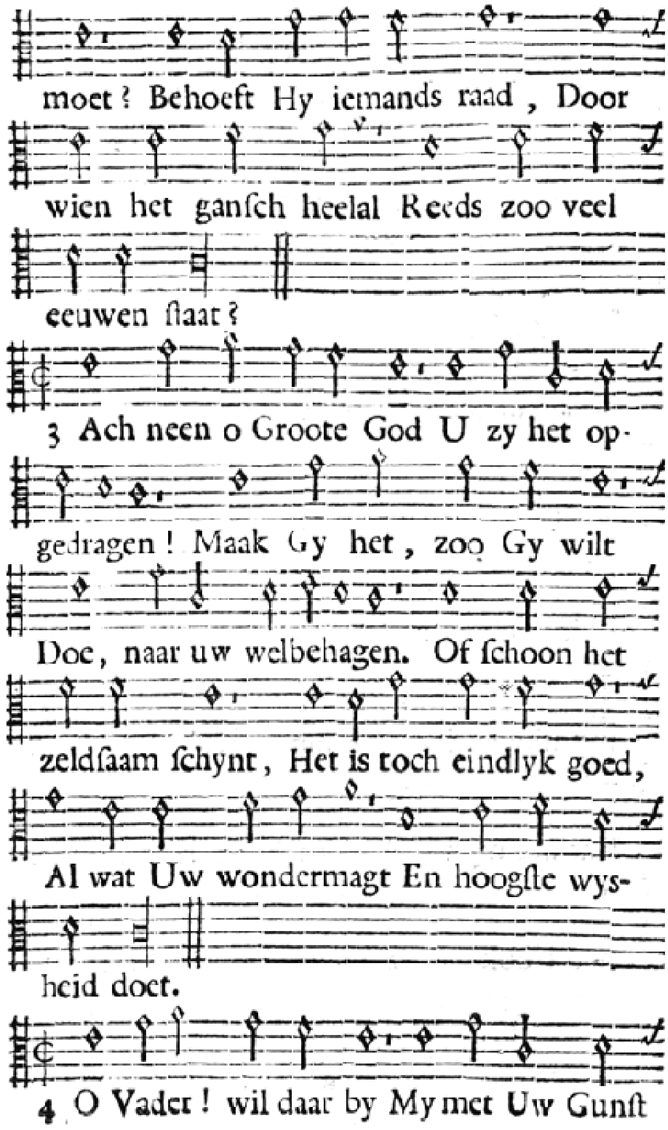

vereeren, Op dat zoo alles moog Voor my
ten besten keeren: Bewaar de plaats, daar
'k leef, Dat nergens zy geklach! Dat het
voor my en 't volk Verdraaglyk wezen
mag!
5 't Geloov is wel zeer zwak, Doch schenk
my uitgenade, Dat het oprecht zy Heer!
Dat het myn ziel niet schade. Hoe wonder-
lyk 't ook ga, 't Staat alles in Uw magt,
U zy daar ook alleen De lof voor toege-

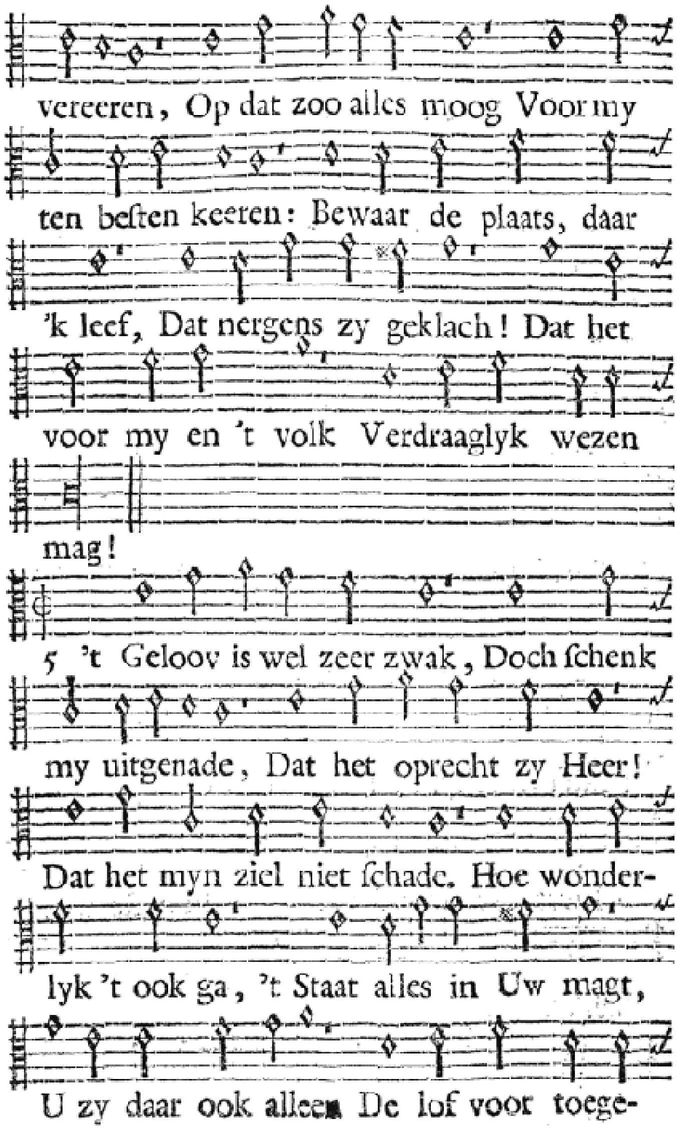

bragt.
6 God Vader U, niet ons Niet ons zy
eer bewezen! O Jesus/ Uwe lof Uw Naam
zy steeds geprezen! U God den Geest zy
roem, Zy heerlykheid daar voor, Wat
Gy gestadig doet De gansche waereld
door!

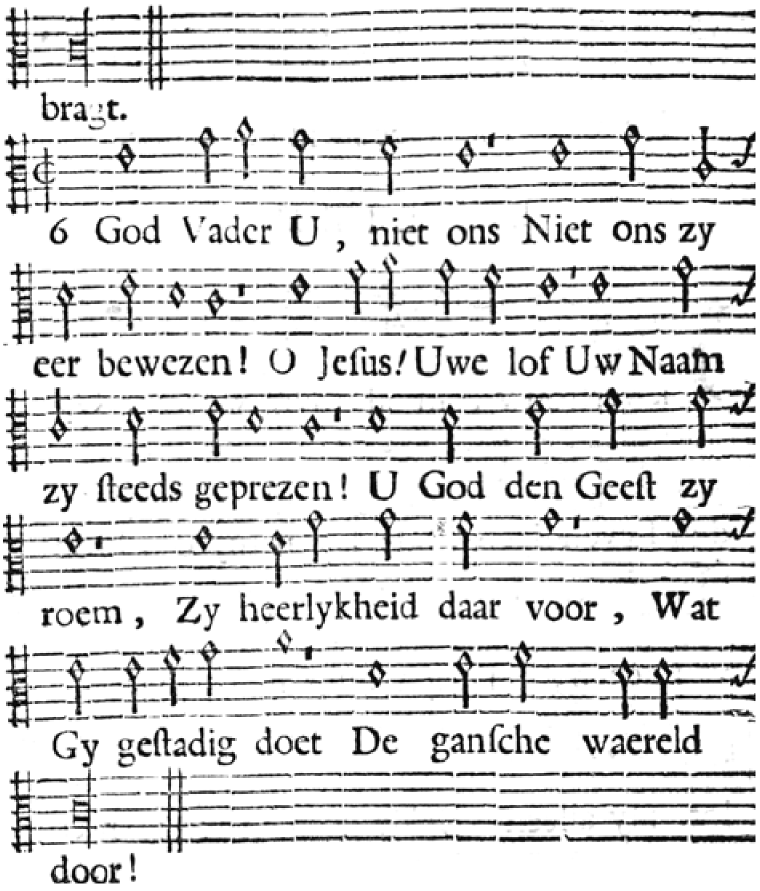

De voor Gods Goedheid dankende.
LIX Lied.

1 Ik vertrouw, in al myn wegen, Op
den Levendigen God: Hy is my een bron
van zegen, En myn hulp in 't droevigst
lot. Hy alleen - Is de geen, Dien ik met
myn harte meen.
2 Zeg my, wie kan toch vertrouwen Op
een nietig adams kind? Wie kan toch een

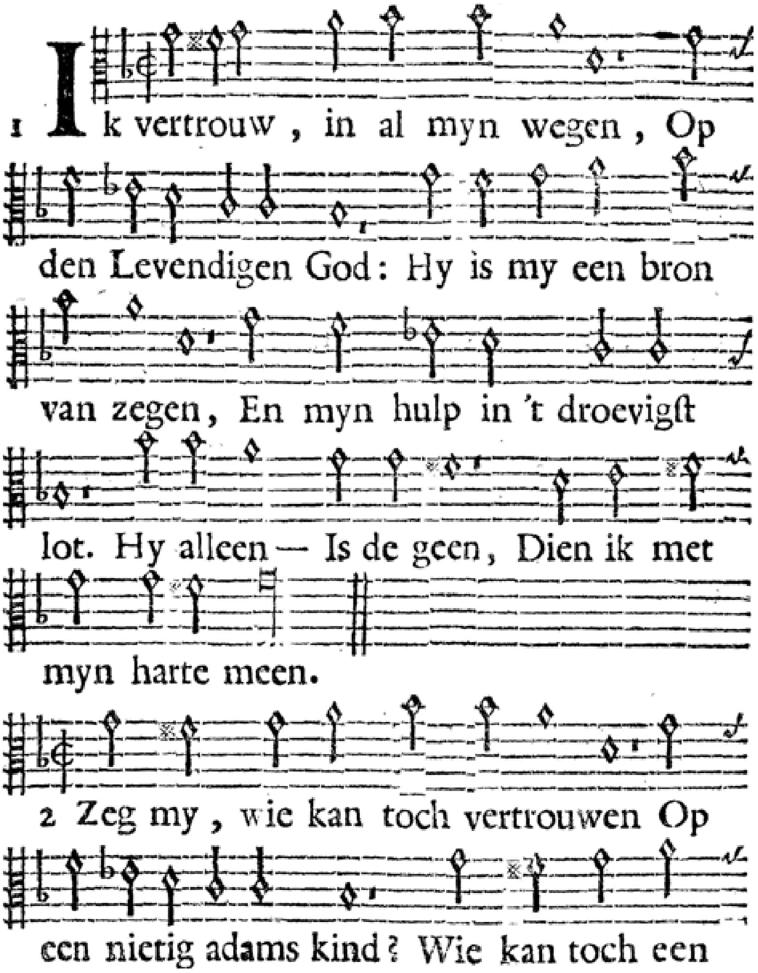

sterkte bouwen In de lucht en in den wind?
Niets bestaat - Maar vergaat, Wat hier
ook het oog verzaad.
3 Maar Uw goedheid zal beklyven, O
Myn God! in eeuwigheid: Hier doet Gy
de Schepsels blyven Om dat Gy ze voedt
en leid: Al wat leeft - Gy steeds geeft
Alles wat het nodig heeft.
4 Geeft Hy niet een ryken zegen, En in

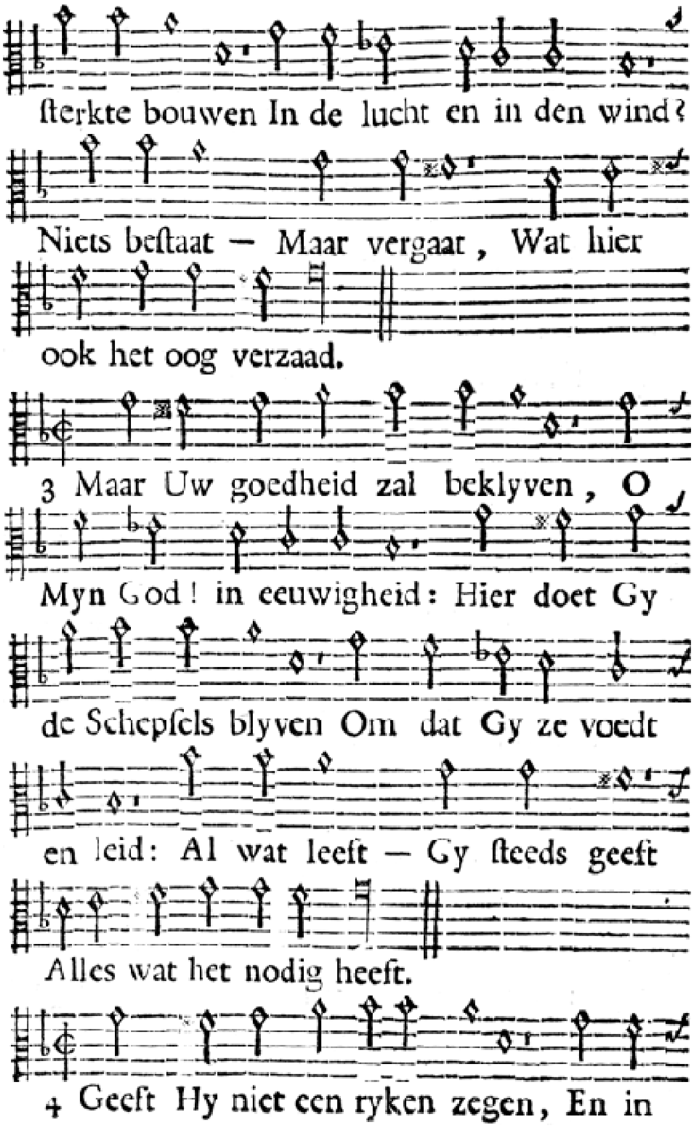

grooten overvloed; Zyn Genaad' is als een regen, Ja gelyk een watervloed. Aard en lucht Hy bevrucht Als men om zyn by-stand zucht.

5 Dank den Schepper booven maten In zyn Zoon met lof musyk, Die ons heeft, als aarde vaten, Saamgekneedt uit stof en slyk: Groot van Raad - sterk van daad Is Hy, Die 't heelal verzaad.

Van der menschen zondenval en elende
De door Adam gevalle, en door Christus weder opgerichte Zondaar.
LX Lied.

1 Door Adams val is 't gansch geslacht
Der menschen heel verdorven. Dit gif is
voort in ons gebracht: Nooit waar 'er hulp
verworven, Was Adams kroost Door 's
Heeren troost Niet vrygemaakt van schaden,
Die Satans magt Op Eva bragt En op haar
had geladen.

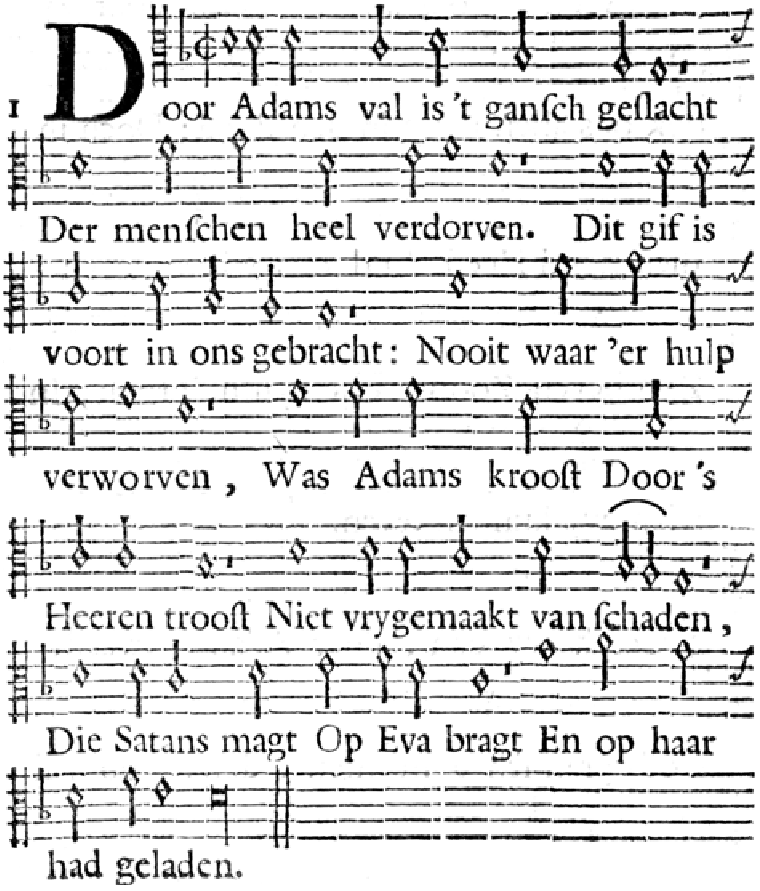

2 De Slang had haar daar toe bekoort. Zy viel en deed ook vallen Haar man, dus werd veracht Gods woord; Waar door zy ook ons allen Bragt in den dood: Doch in dien nood Heeft God ons willen geven Zyn lieven Zoon, Uit zynen Troon, In wien wy kunnen leven.
3 Gelyk wy dan, door Adams kwaad, Gods gramschap moesten lyden: Zoo wil ons Jesus in der daad Van schuld en straff

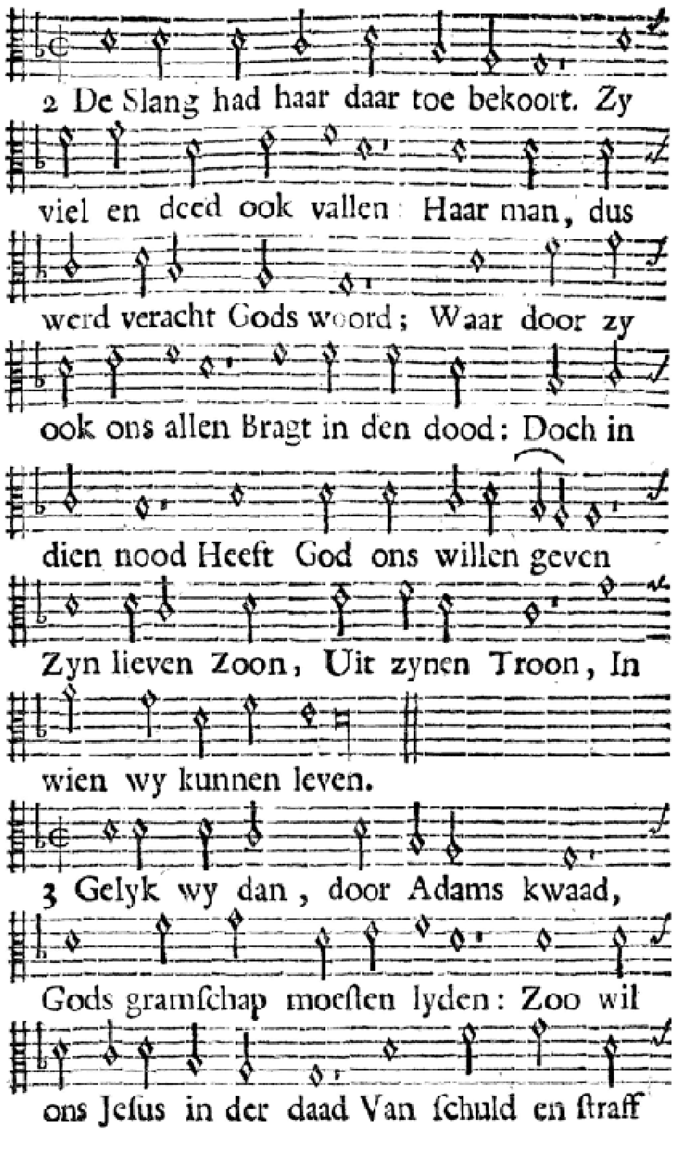

bevryden. En daar 't heelal, Door Adams val, Was geestelyk gestorven; Zoo heeft de Heer Door Christus weer Zyn erfdeel heil verworven.
4 Schonk God aan ons Zyn Eigen Zoon, Toen wy noch Zondaars waren, Die stervend' hong aan 't Kruis ten toon, Doch weer is opgevaren: Daar door wy zyn Verlost van pyn En in Gods Gunst gekomen, Naar 's Vaders woord, Die ons ver-

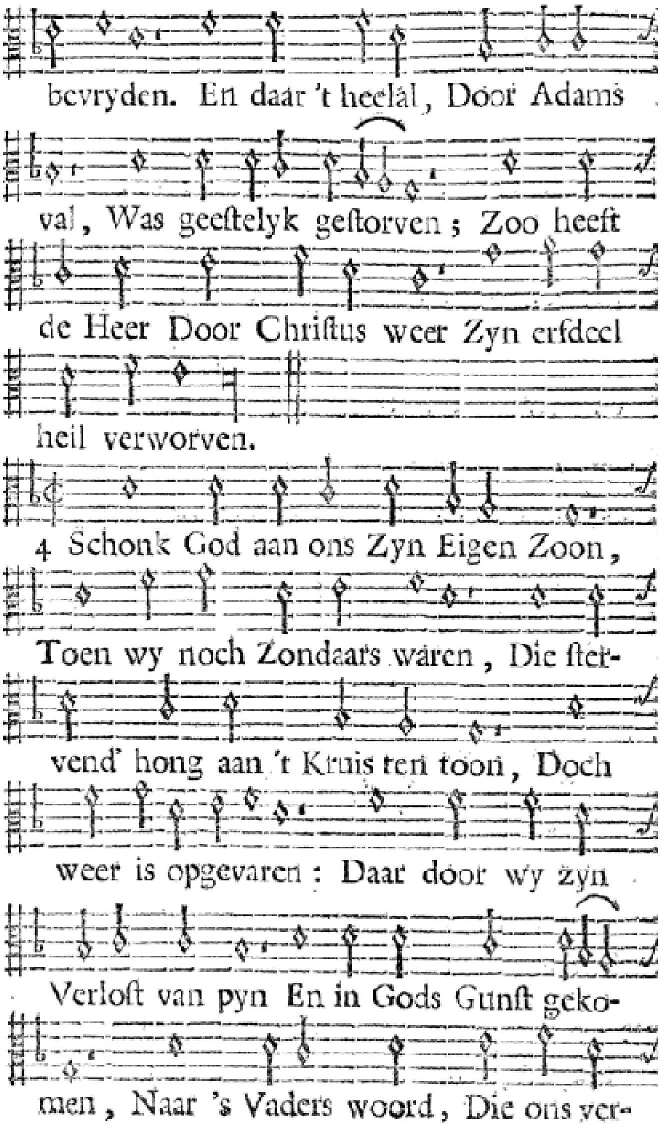

hoort, Wie zou den dood dan schroomen?
5 Hy is de weg, het licht, de poort, De waarheid en het leven, Des Vaders Raad en Eeuwig Woord, Van Hem aan ons gegeven Ten toeverlaat, Die open staat, In wien wy vast gelooven. Geen Rampspoeds nacht, Noch 's Vyands magt, Kan ons aan Hem ontrooven.
6 Die mensch is Godloos en vervloekt; Die zal geen heil aanschouwen, Die niet

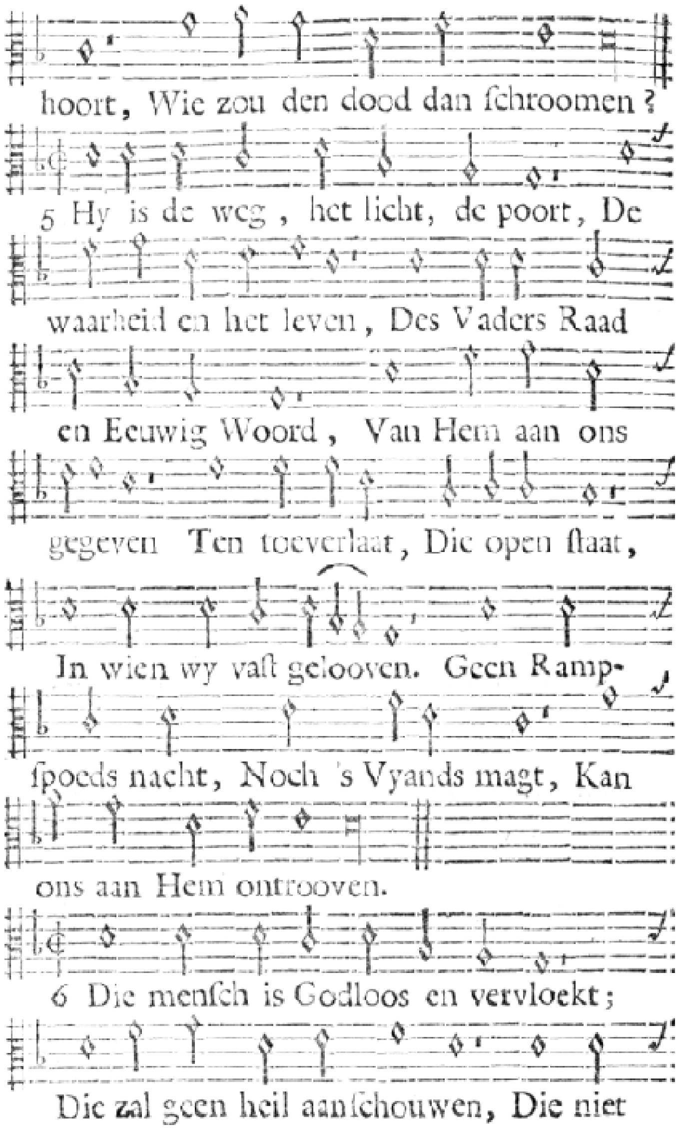

by God vertroosting zoekt, Maar op het
vleesch wil bouwen. O! arme Ziel! Die
't ooit geviel Een andren troost te wagten,
Dan by God is, Gy zult gewis! Door
's duivels list versmachten.
7 Wie hoopt op God en Hem vertrouwt,
Wordt nooit in smaat gedompelt: Wie op
dien vasten Rotsteen bouwt, Wordt nim-
mer overrompelt. Wat tegenspoed Hem
hier ontmoet, Hy zal ten val niet komen,

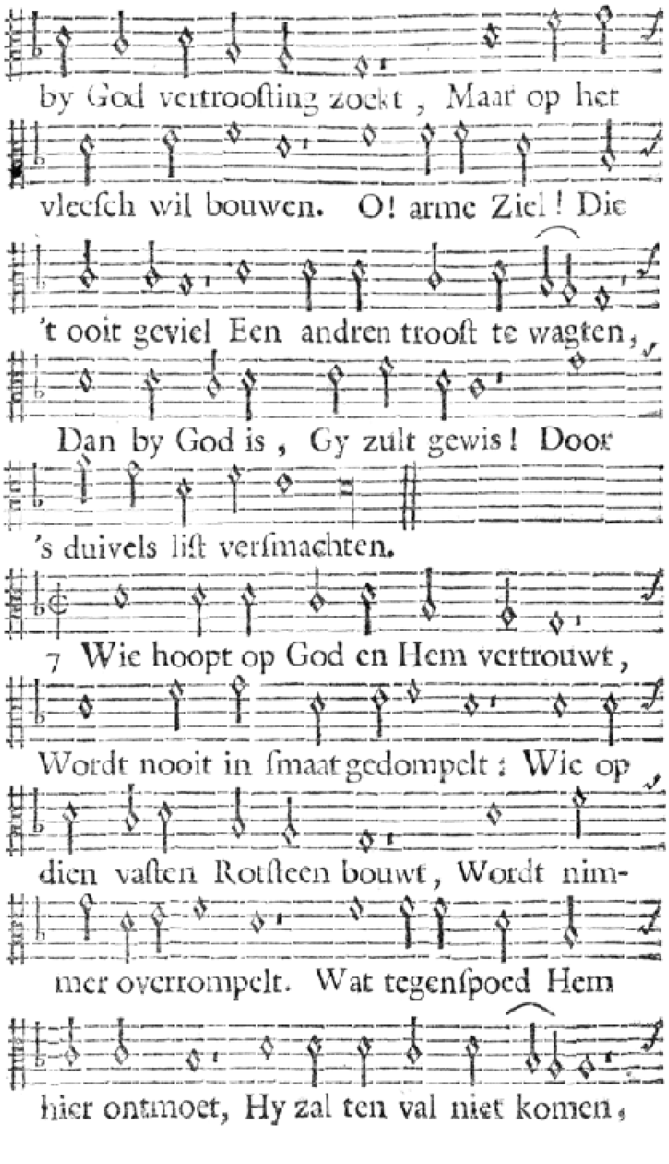

Wie God geheel Kiest tot zyn deel. Want
Hy bewaardt de vromen.
8 Ik bid U, Heer! uit 's harten grond,
Ai! wil toch nimmer weeren Uw heilig
Woord van mynen mond: Dan zal geen
schuld my deeren. In schand' en schaâ
Op Uw genaâ Zal steeds myn hoope wezen.
Die op U bouwt En vast betrouwt, Zal
voor den dood niet vreezen.
9 Uw Heilig Woord is voor myn voet Een

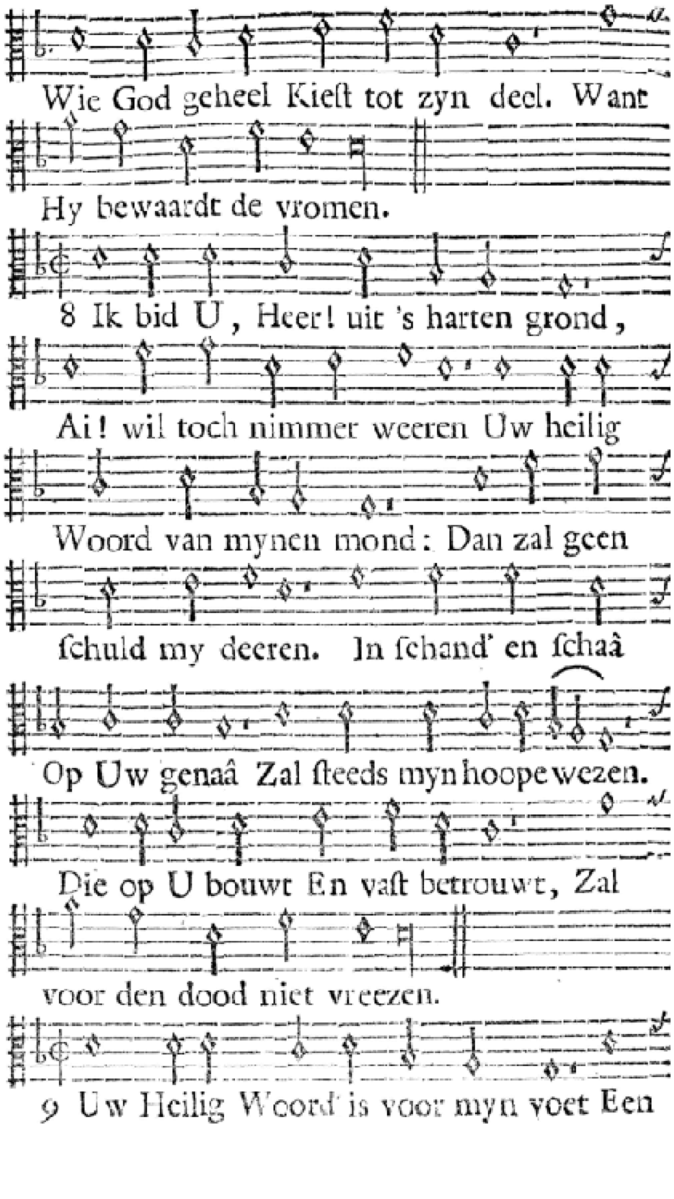

licht, dat met zyn straalen, My op den le-
vensweg behoed Voor 't onverstandig dwa-
len. Zoo ras dat licht Het Ziels gezicht
Beschynt, kent men dien zegen, Dien
God hem geeft, Die daar naar leeft, En
hoopt in all' Zyn wegen.

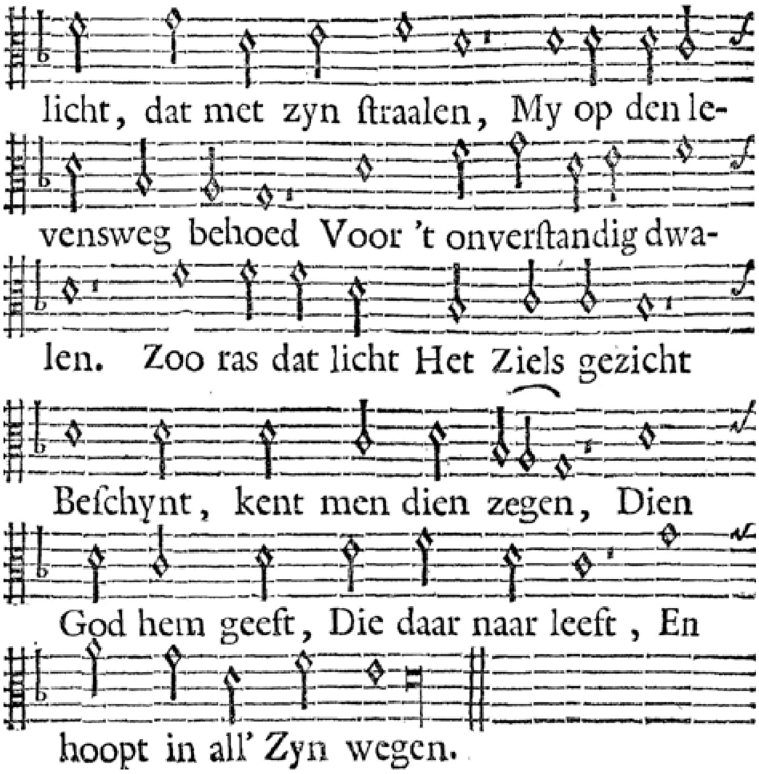

De zich in zyne Elende erkennende.
LXI Lied.
Voize Psalm XXXVIII.

1 Ach wat ben ik myn Ontfermer!
En Beschermer! By Uw ongenaakbaar licht?
Ziet ik lig in mynen bloede Wyl ik 't goe-
de, Dat ik wil toch niet verricht.
2 Ach wat ben ik myn Bloedwreker!
Zwakker zeker, Dan een strohalm voor
den wind, 's Menschen daden, vol elen-

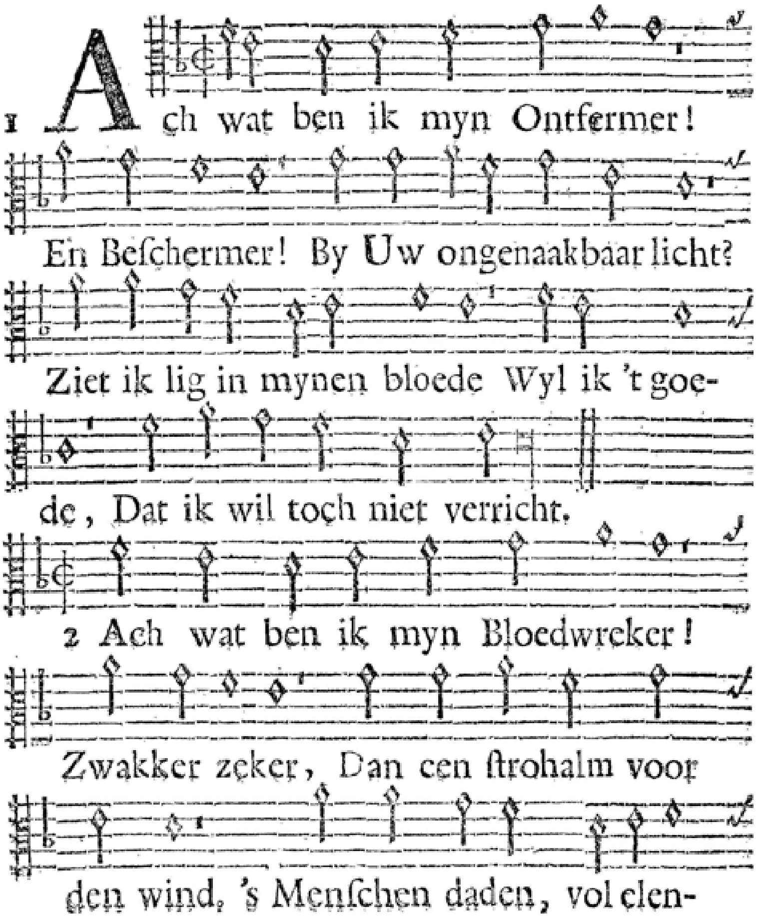

den, Zyn, in 't wenden, Als een wever-
spoel gezwind.
3 Wat ben ik, myn Borg en Vader! Daag-
lyks kwader Wordt myn Ziel in haren stand.
Laat m' Uw afzyn niet bedroeven; Wil
niet toeven Ryk my Uw genade hand.
4 Ach! wanneer zult Gy my geven 't Za-
lig leven? Kom! o kom, ai help my Heer!
Onz' elend' kan U bewegen: Enkel ze-
gen Zult Gy op ons storten neer.

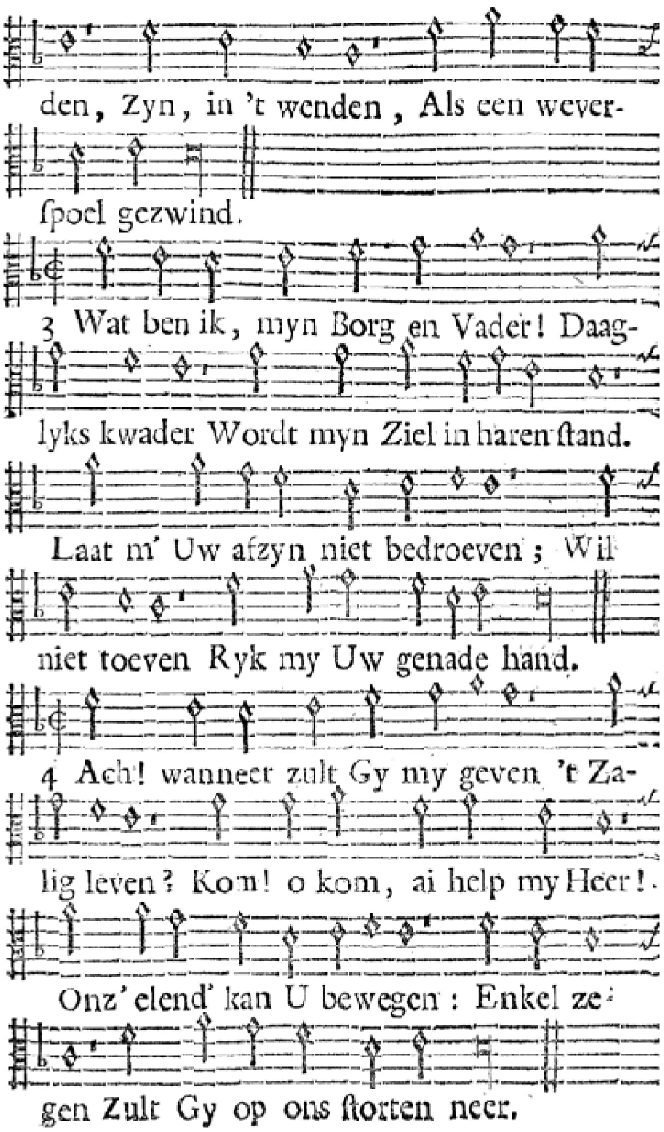

5 Zondig zyn Heer onze harten, Dat geeft smarten. 'k Ben 't, met schaamte, wel bewust. Zielen Arts! aan schouw myn plagen, Hoor myn klagen, Schenk myn matte ziel weêr rust.
6 Geef, dat my de dood niet schade; Schenk genade: Laat my zyn Uw troetel-kind: Werk gestadig in my kleinheid, En ook reinheid, Dat 'k genaad' en ruste vind'.

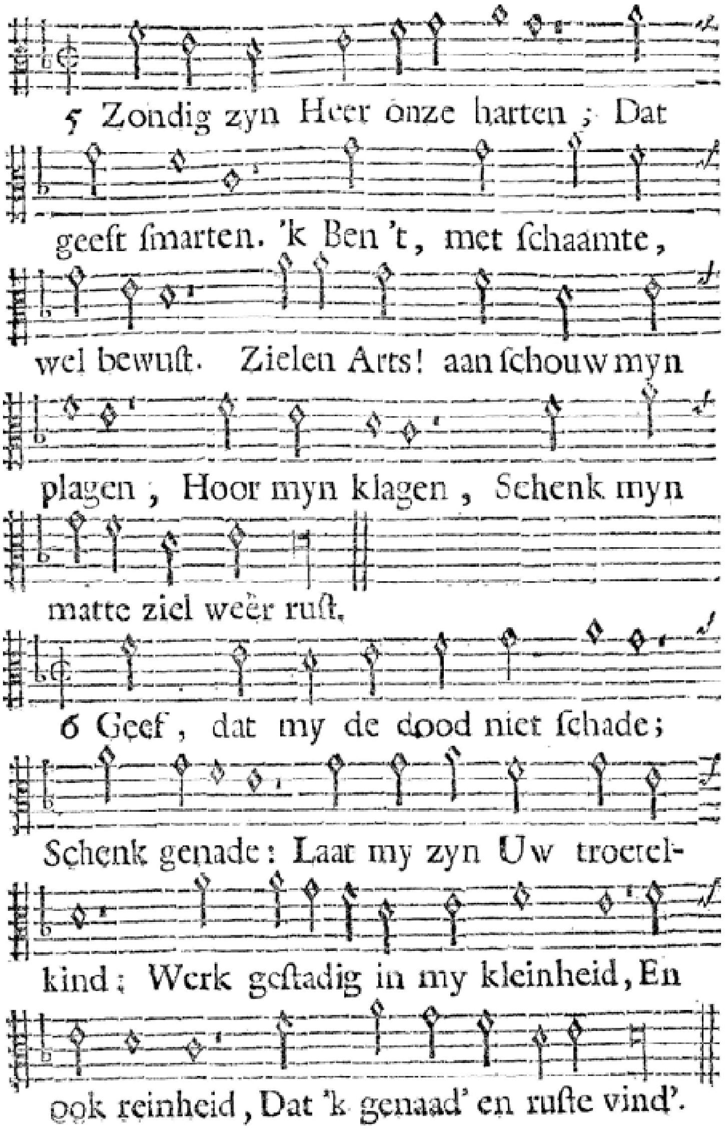

LXII Lied.
Voize Psalm XXX.

1 Wie ben ik, Zondaar, aardsche worm, O Allerhoogste Hemelheer? Wie ben ik, die door fellen storm Gelyk een schip, sla heen en weer? Wie ben ik, dat Gy my wilt leiden En als een goede herder weiden?
2 Wie ben ik, stof en slyk en asch? Verheven God! Gy kend myn staat: Hoe my

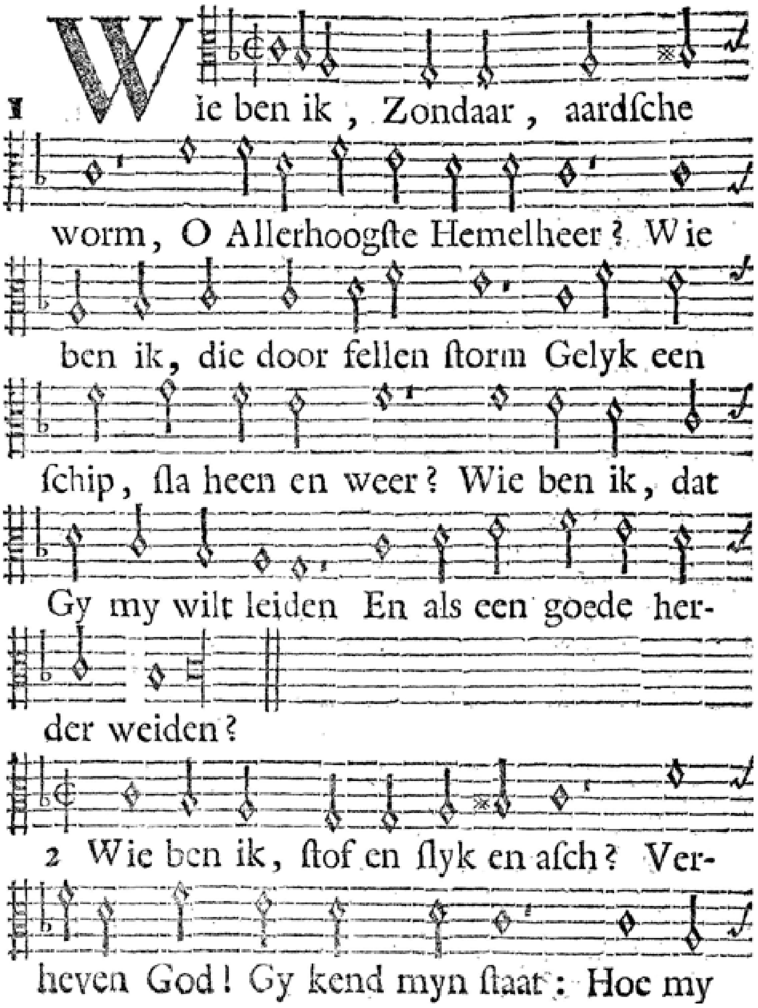

de dood beschoren was, Geheel bemorst, be-
smet en kwaad; En nochtans komt Gy
my genaken, Om my goedgunstig vry te
maken.
3 Wie ben ik Heer? myn Ziele schat! Ik
lag te went'len in myn bloed: Maar Heer
Uw mededogen had Een rustplaats voor
myn bang gemoed. Wie ben ik, dat Gy,
Heer der Heeren, Wilt in myn laage hut
verkeeren?

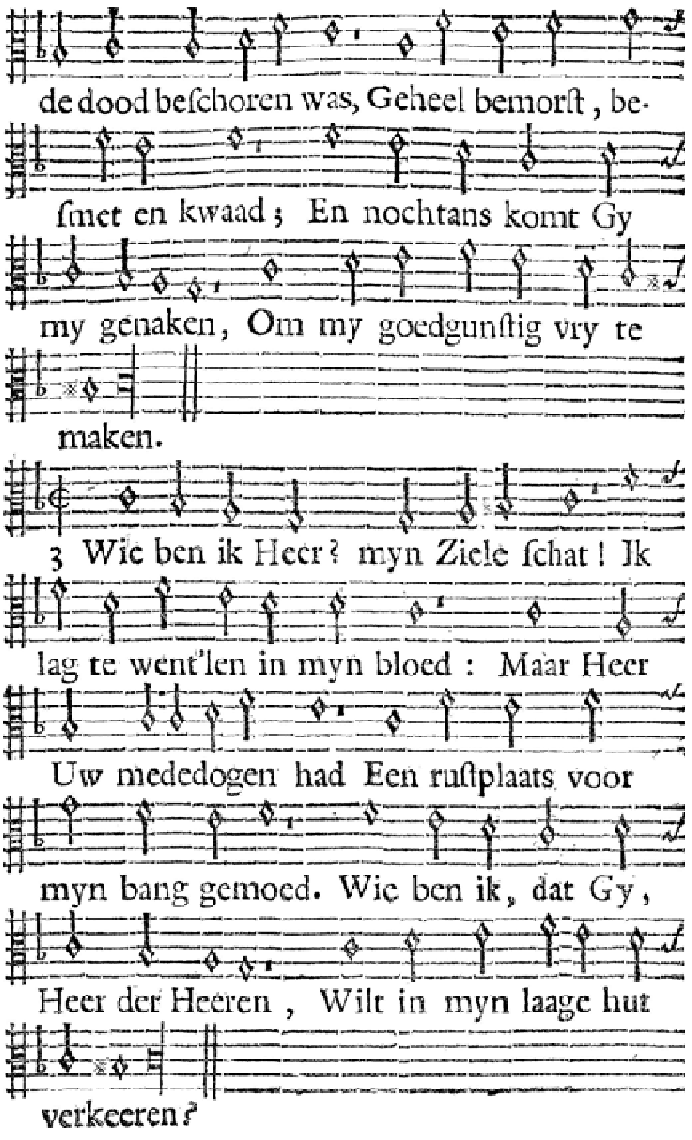

4 Wie ben ik? wat 's myn huis? o Heer,
Wat is toch myner Oud'ren stam? 'k Lag
zonder hoop en redloos neer: 't Is zondig
zaad, waar uit ik kwam. Het lyf des doods
blyft daaglyks kwellen En wil m' in zonden
kluisters knellen.
5 En echter zaagt Gy Uwen Knecht O Je-
sus! met erbarming aan: Gy bragt hem
wederom te recht, Om eeuwig voor Uw
Troon te staan. Wie ben ik? Heer, wat is

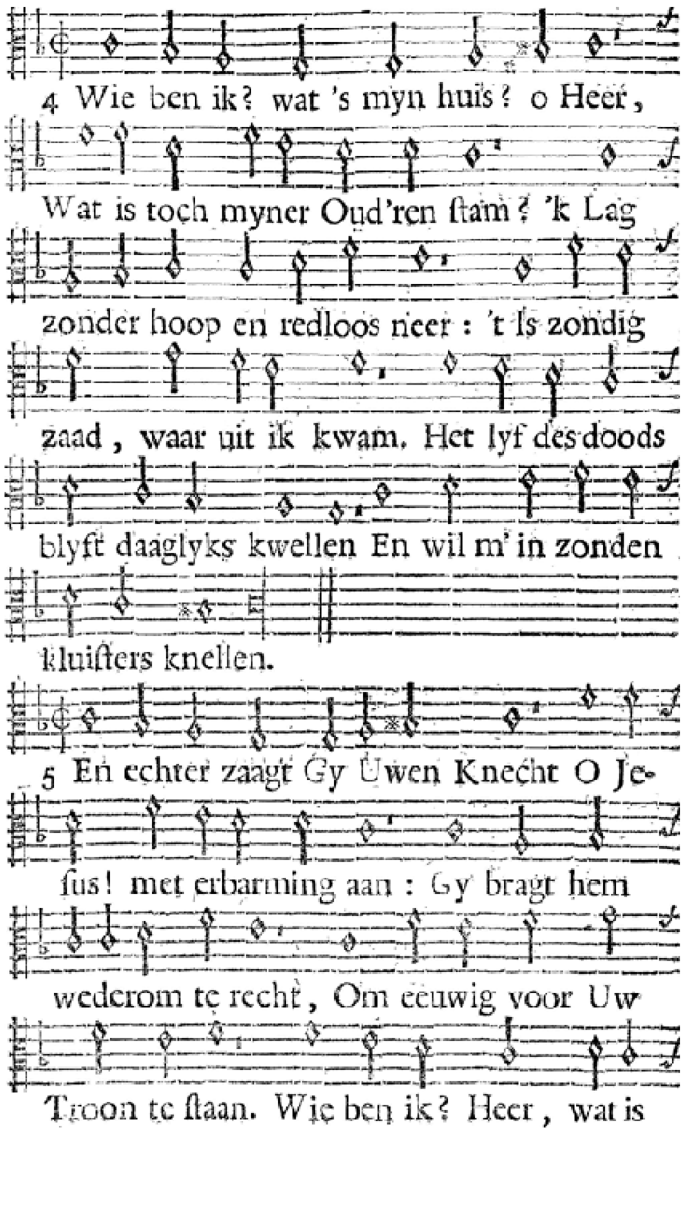

myn woning, Dat Gy my leerdt en leidt
als Koning?
6 Ik ben niet waardig, Davids Zoon,
Dat Gy U tot my Zondaar wendt, Waar-
om verlaat Gy Uwen Troon, En geeft
m' Uw Zelv', in myn elend? Wat is mynhuis
door U verkoren? Ik ben die Zoon, die
was verloren.

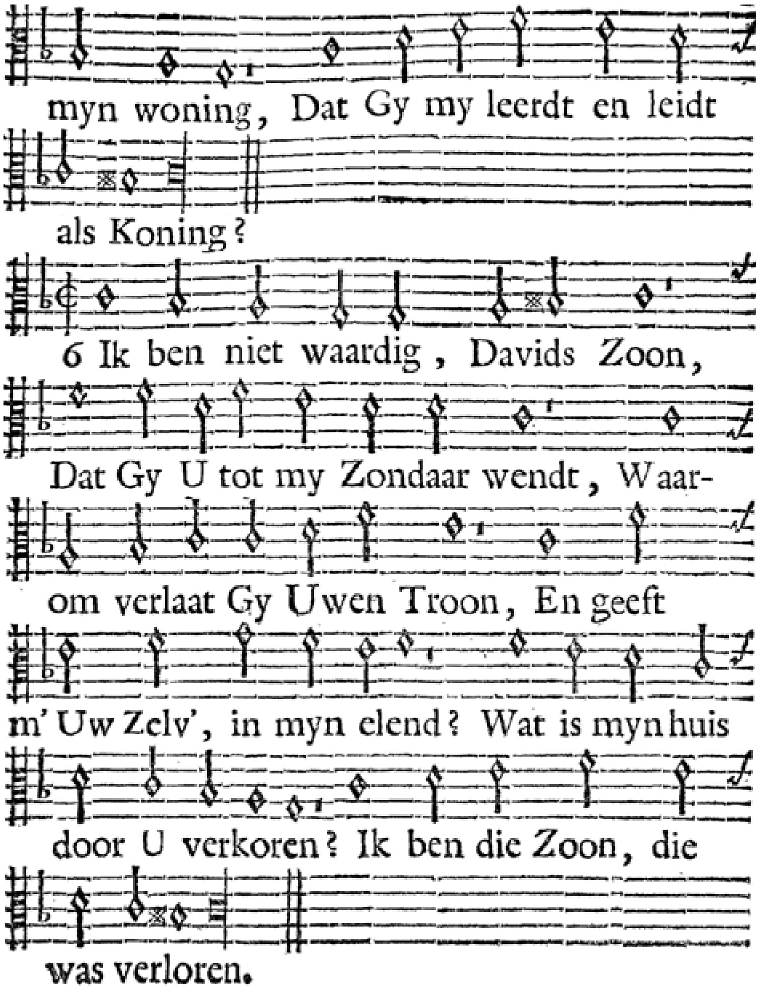

De, in erkentenisse van Zyne onmagt en onbekwaamheid, tot God schreyende.
LXIII Lied.
Voize Lied CXXIII.

1 O God! wil toch myn Ziel verkwikken
Door Uw Genade-Zonneschyn: Wil,
Menschen Vriend! my troost beschikken,
En laat Uw hart my gunstig zyn! Kom,
wil U myner toch erbarmen, Als eenes
radeloozen armen.
2 Gy zyt het, Die my troost kunt geven;

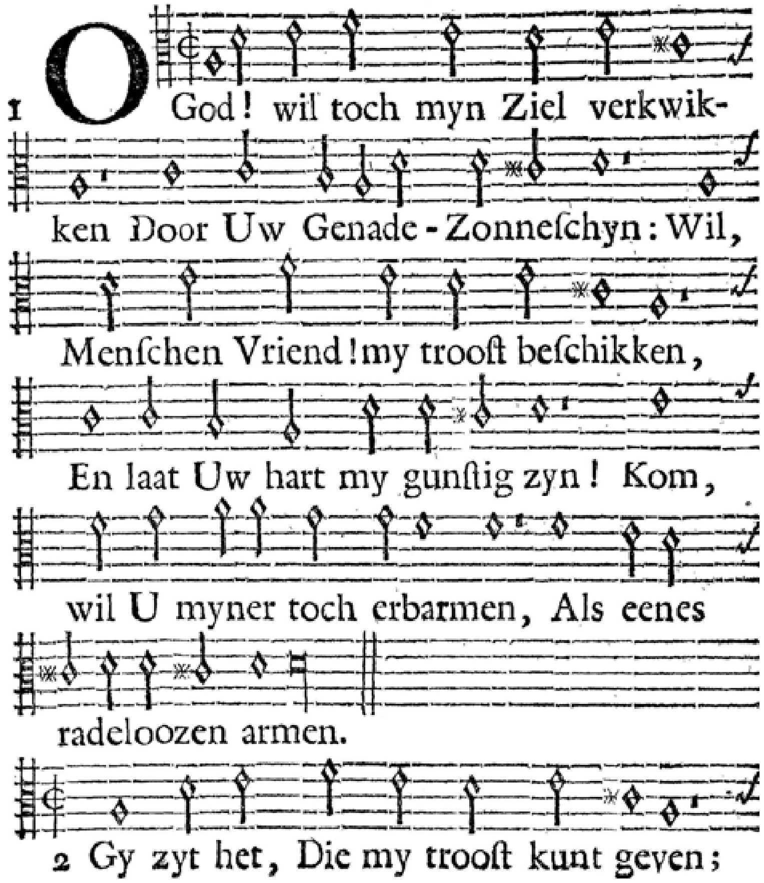

Een God, Die wonderwerken doet,
Door wien wy zondaars kunnen leven: De
Schenker van het zalig goed: Die weg-
neemt allen nood en schaden, Door zon-
den schuld op ons geladen.
3 De blinde kan de Zon aanschouwen:
Een doove hoort het spreken aan: De lam-
me durft zyn voet vertrouwen: Melaats-
heid wordt gansch weggedaan: De doode
krygen geest en leven: Den treurigen wordt

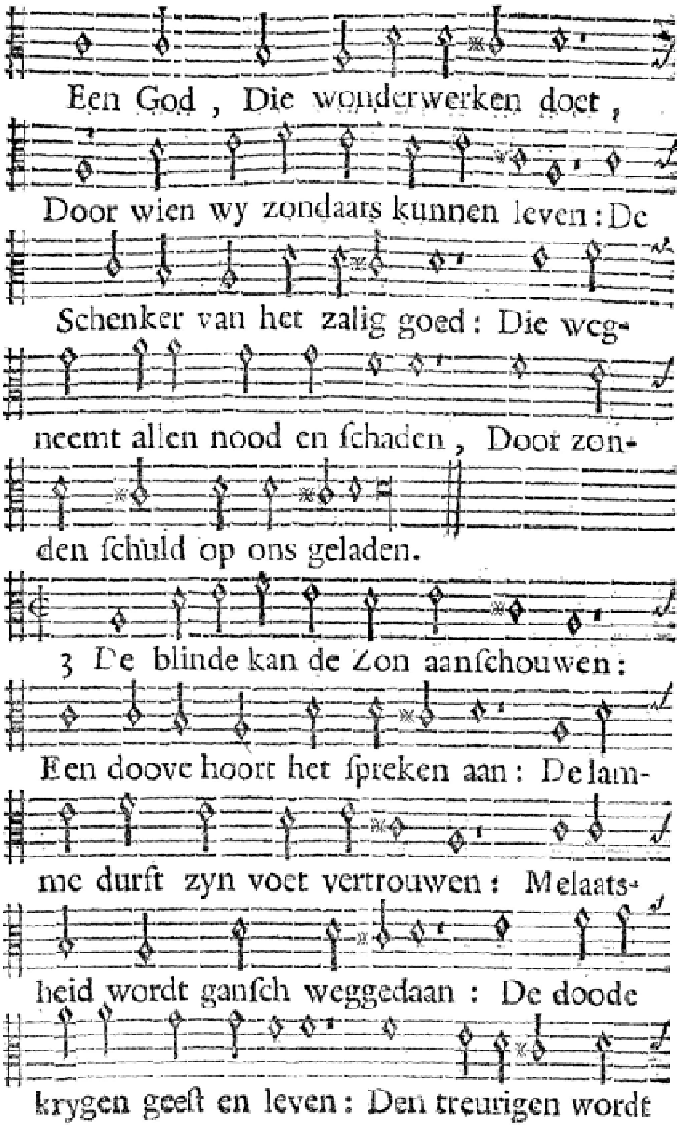

troost gegeven.
4 Hebt Gy wel eer die wonderdaden O Heer! door Uwe hand verricht; Zoo kunt G'ook weeren al die kwaden, Waar voor de Ziel zoo angstig zwicht. Ach! laat ons Uwe krachten merken, Door onverdiende Goedheids werken.
5 Gy kent, o Heer! ons onvermogen: Wy zyn verblind in 't ziels gezicht: Ach Heer! verlicht Gy zelv' myn' oogen, Door

stralen van Uw zalig licht. Dan zal ik zien
d'onzichtbre dingen, Bedekt voor wufte
Stervelingen.
6 Ontsluit, o God! ontsluit myn' ooren,
En maak, my, Heer! tot Uwen Knecht.
Hier ben ik; wilt Gy die doorboren, Dat
ik U trouw dien' en oprecht: Gehoor-
zaam op Uw Woord moog letten, Om
daar myn gangen naar te zetten.
7 Ik wankel op myn kreuple voeten: Dan

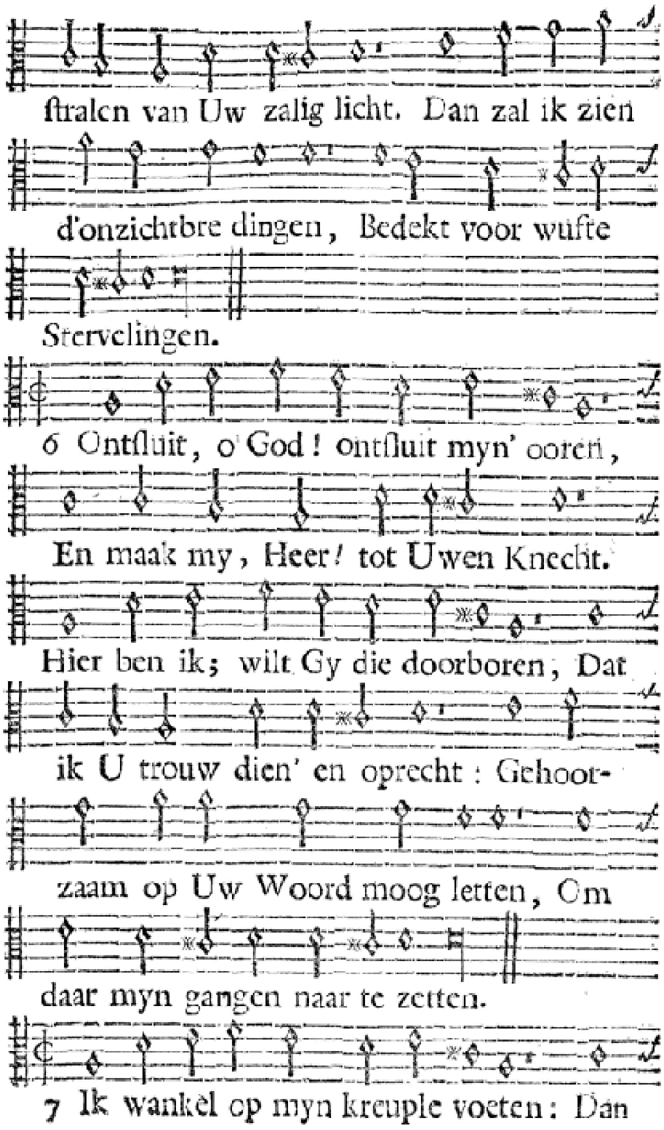

struikel ik, dan val ik neer: Laat ik in zwakheid, kracht ontmoeten, Op dat ik wandel U ter eer, En myne treden nooit bezyden Van 't pad der waarheid mogen glyden.

8 Wie stuit melaatsheid in heur woeden, Die kwaal zoo vol rampzaligheid? Myn Arts! wil my ter hulpe spoeden. Heelmy, zoo is myn hulp bereid. Laat Uwe Won-den, o myn Leven! Genezing voor myn

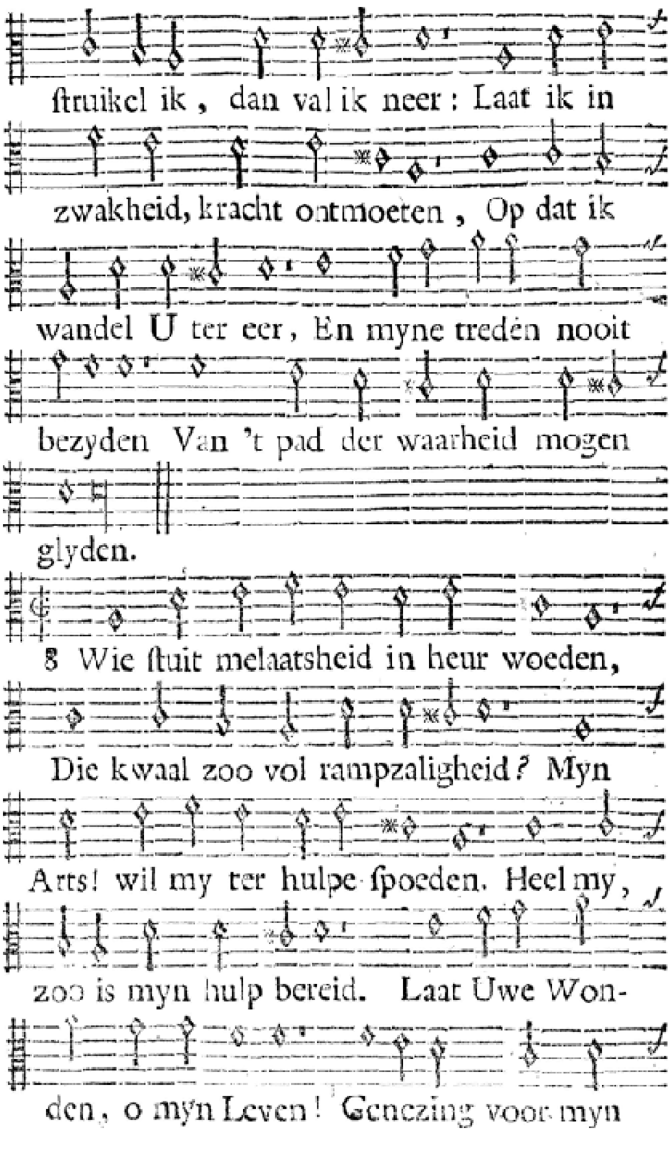

wonden geven.
9 Ik ben gansch dood en al myn krachten, Verstand en wil zyn zonder magt: Zal ik o Heer! Uw wet betrachten, Schenk my dan nieuwe levenskracht: Dat ik, gelyk een boom, moog bloejen, Aan wien veel duizend vruchten groejen.
10 Ik zie myn' armoed' en elenden, Myn eigen roem in 't hart doorboord: Wil my die vreede boodschap zenden, Uw Zalig

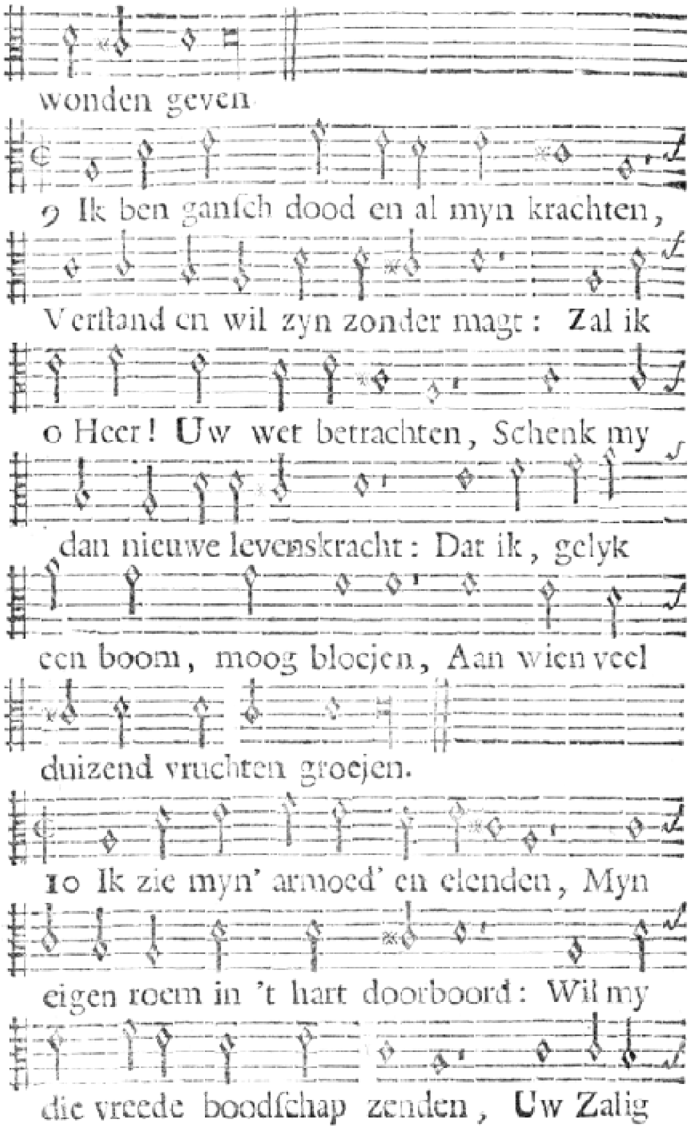

Euangelie-woord; Op dat ik dus, reeds
hier beneden, Den voorsmaak hebb der
Zaligheden.

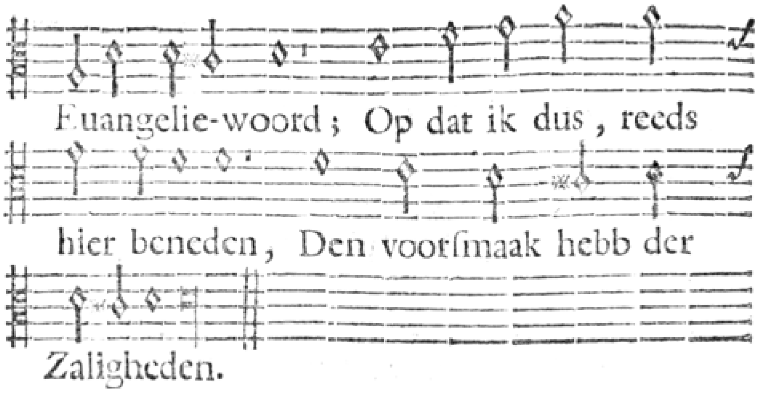

VI. Van de Verlossinge, en verwervinge des Heils.

A. Van de Eeuwige Verkiezinge.

LXIV Lied.
Voize Lied LXXXII.

1 In den beginne waard Gy 't Woord,
O Zoon! door Wien God bracht hervoort,
Al wat Hy heeft geschapen: Gy zyt het,

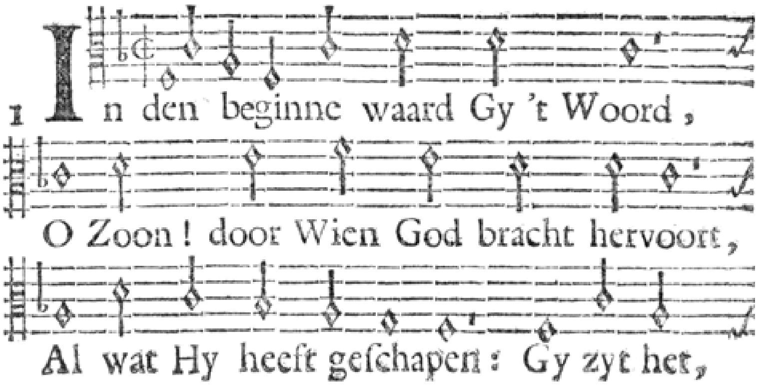

in wien Gods besluit Het einde van Zyn
Raad voert uit, Daar uit is troost te rapen.
Gy Heer! Niets meer, Kunt in lyden My
verblyden: Schenk m' Uw giften: Van U
spreken all de Schriften.
2 Gy zyt de grond der Zaligheid; Want,
eer de waereld werd bereid, Was 'k in U
uitverkoren. Dank zy des Vaders wys besluit,
Waar uit myn eeuwig welzyn spruit, Waar
door m' is heil beschoren! Buig Heer!

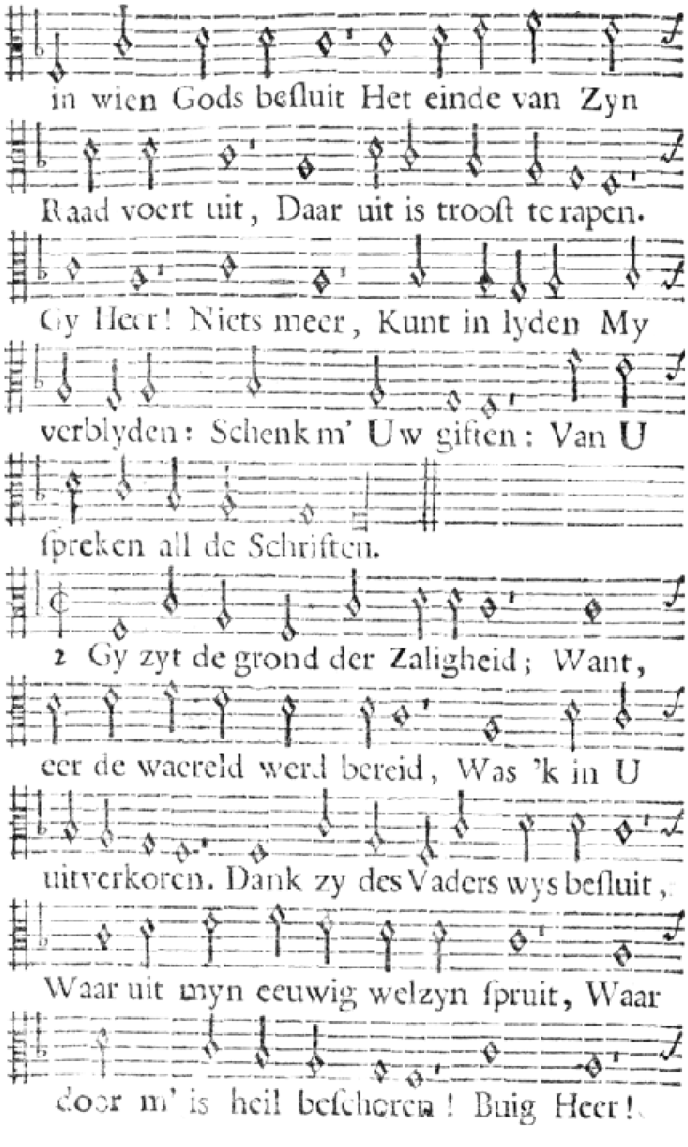

Noch meer My genadig, Om gestadig t' Onderschryven, Dat 'k U steeds getrouw zal blyven.
3 O Godmensch! Gy zyt en 't begin En eind; dit streelt en ziel en zin, Dat Gy ras weer zult komen. Ja kom o Heer! de tyd is boos: 't Naamchristendom is liefdeloos: 't Geloof heeft afgenomen. Schenk raad En daad, Myn Ontfermer En Beschermer, Wil my geven Hulp, tot't ein-

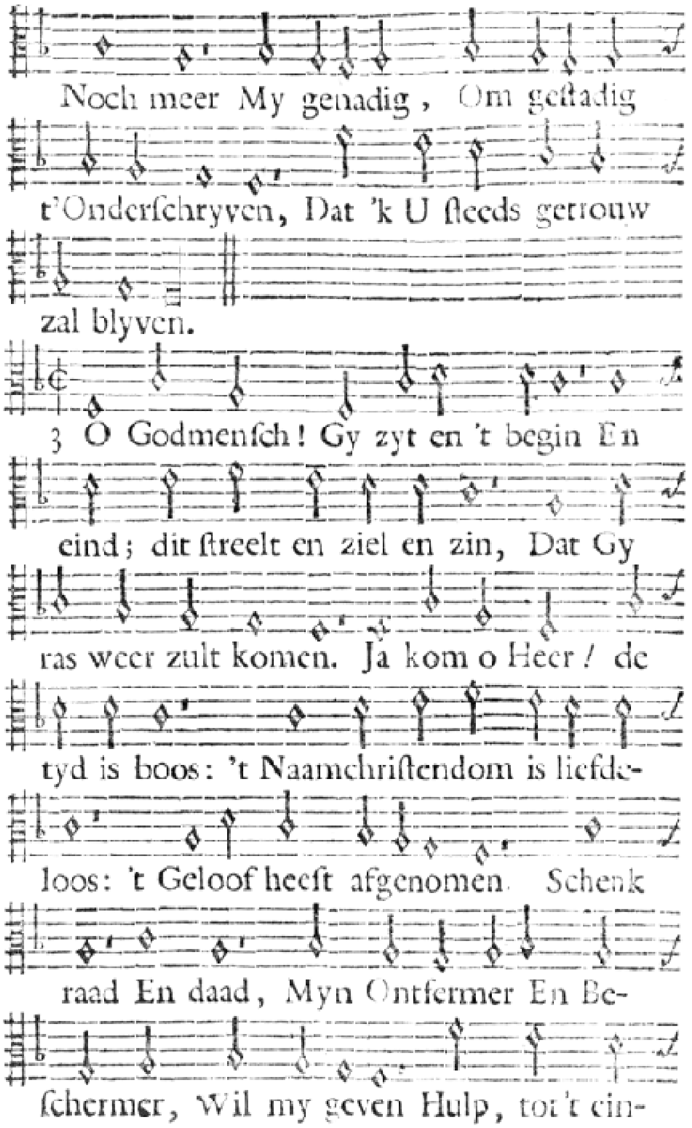

de van myn leven.

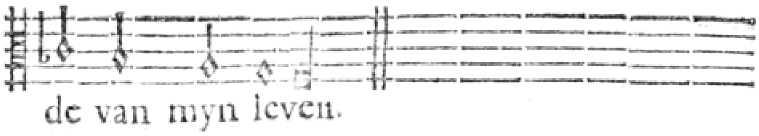

B. Van den Eeuwigen Vreedensraad, en Deszelfs uitvoeringe door Christus.

LXV Lied

1 Verheugt U, Christenen, te saam,
Dat wy van vreugde springen: En wel
getroost, in 's Heeren Naam, Met lust en
liefde zingen, Hoe God aan ons heeft wel-
gedaan, Door wondren, die nu voor ons
staan, Zoo duur door Hem verworven!

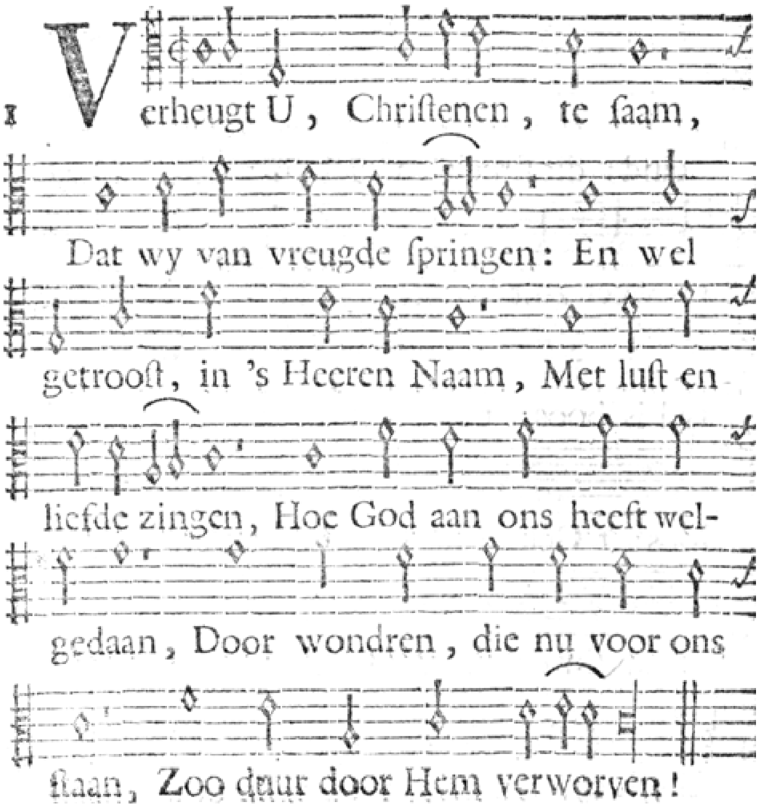

2 Ik lag, geboeit in 's duivels magt, En in den dood verloren: Myn zonde trof my dag en nacht, Waar in ik was gebo-ren. Ik zonk steeds dieper in het kwaad: Ja nooit deed ik een goede daad, Door zonde gansch gevangen.
3 Myn werken hadden geen gewicht: Ik was geheel verdorven: Myn vrye wil kon in 't gericht Niet staan en was gestorven.

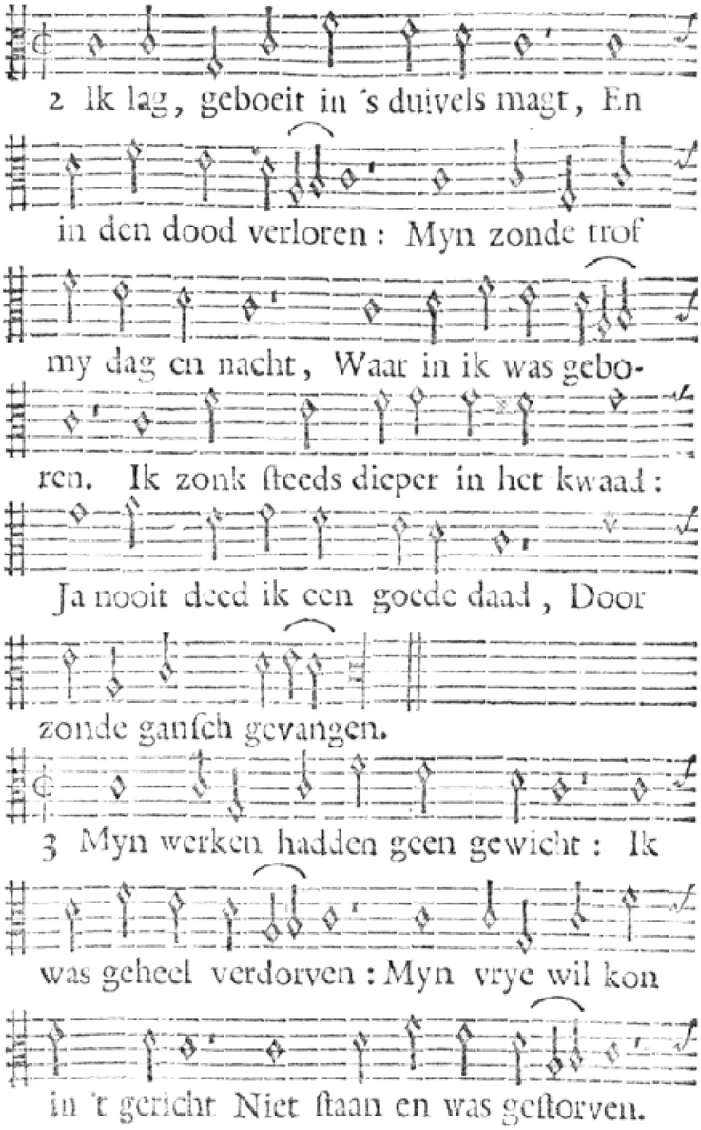

De wanhoop riep, met open mond, Dat
my de dood te wagten stond, En 'k moest
ter helle zinken.
4 Maar God had reets van Eeuwigheid,
Myn jammer gaâ geslagen: En my gena-
de toegezeid, Door gunstryk welbehagen:
Hy toond' zyn Vaderlyk gemoed, En gaf
aan my het grootste goed, Dat Hy my
ooit kon schenken.

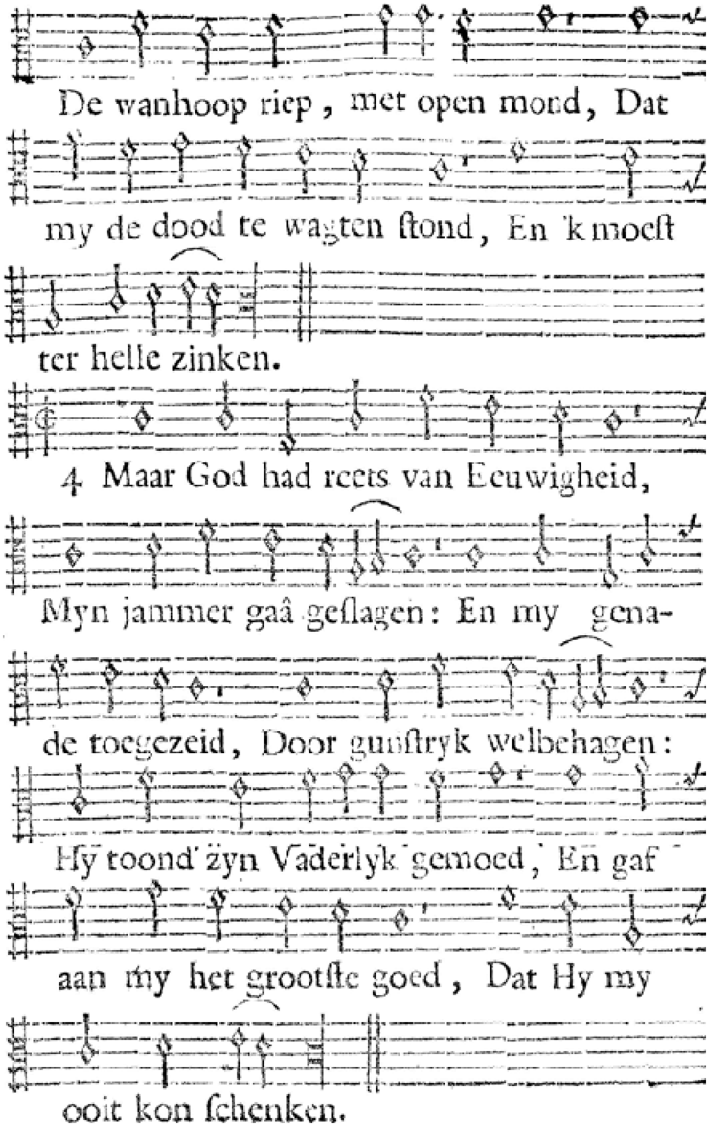

5 Hy sprak tot Zynen lieven Zoon, 't Is tyd om ons t'erbarmen! Vaar heen uit onzen Hemeltroon, En zyt het Heil der armen: Red hen uit hunnen Zonde nood: Verslindt voor hen den bittren dood, En laat hen met U leven.
6 De Zoon voldeed aan 's Vaders woord: Hy kwam tot my op aarde, En uit een zuiv're Maagd hervoort, Die dus myn Broe-

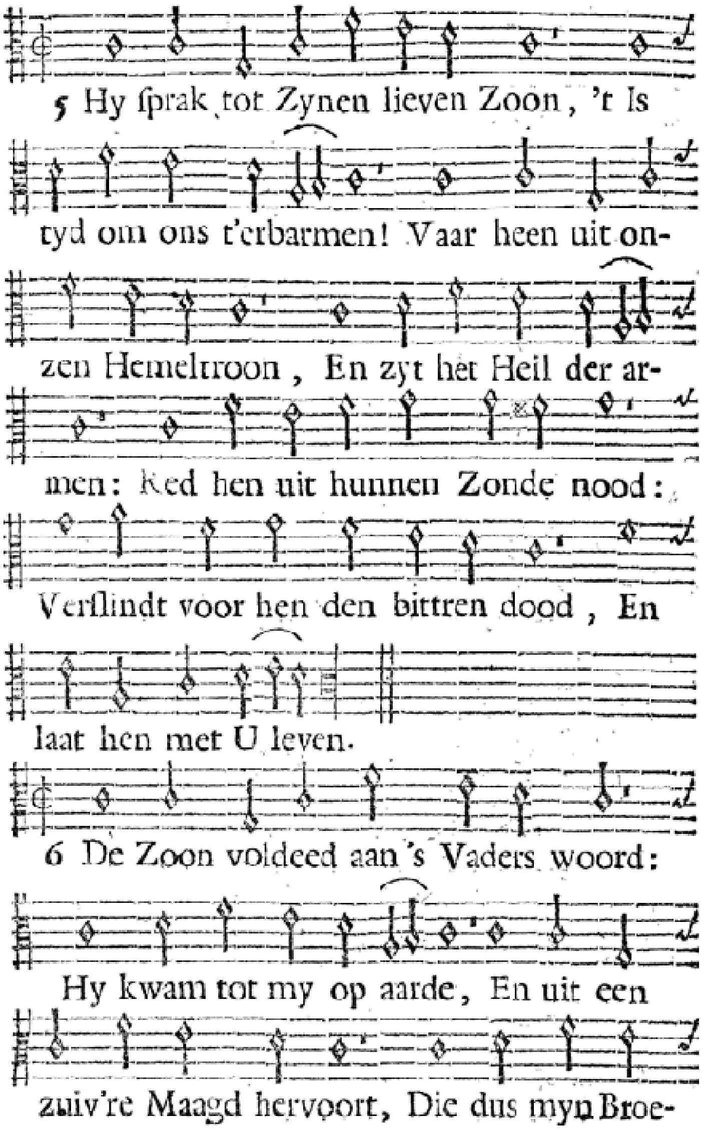

der baarde: Hy wend' Zyn magt in stilheid
aan: Als Knecht kwam Hy ten dienste
staan, Om 's duivels magt te breeken.
7 Hy sprak: houd U aan my, o Ziel!
Dan zult Gy U verblyden, Wyl ik voor
U in smerte viel, En nu voor U zal stry-
den. Ik ben voor U, Gy zyt voor my.
Daar ik ben, zult ook wezen Gy, Geen
vyand zal ons scheiden.

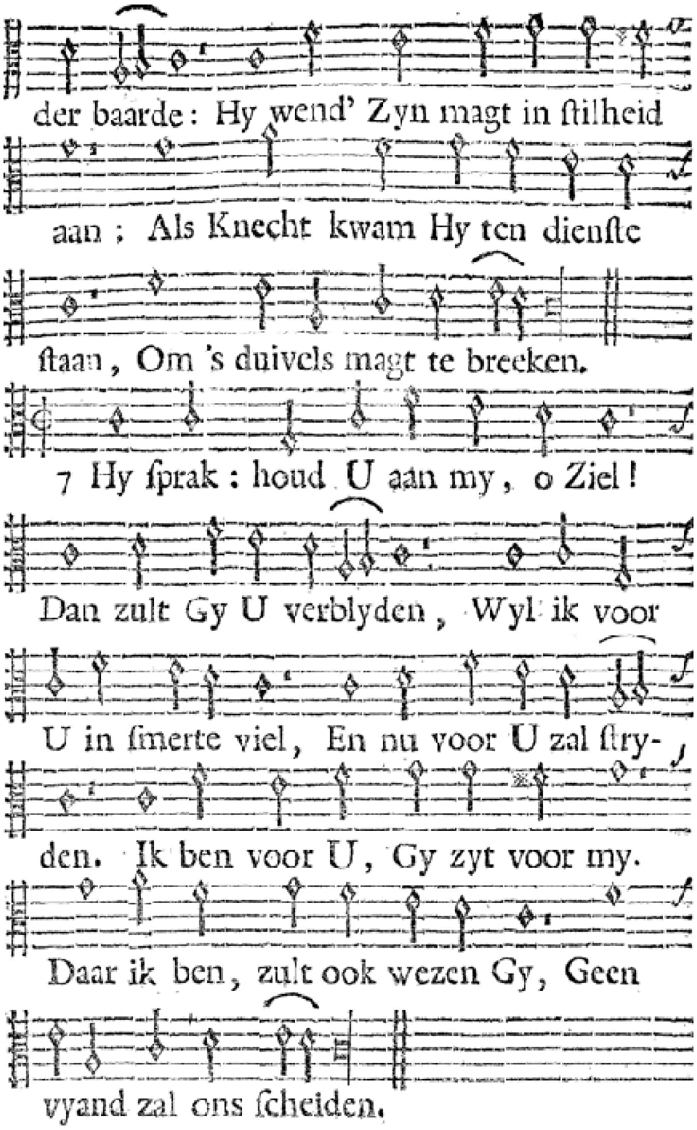

8 'k voldoe voor U en stort myn bloed:
Men zal my 't leven rooven: En uit dit
lyden spruit U 't goed', Dit moet Gy vast
gelooven. Ik geef myn leven in den dood:
Myn onschuld red' U uit den nood, Dus
zult Gy zalig worden!
9 Ik keer tot mynen Vader weer: 'k Ver-
laat dit sterflyk leven; En, als ik heerlyk
triumpheer, Zal ik den Geest U geven,

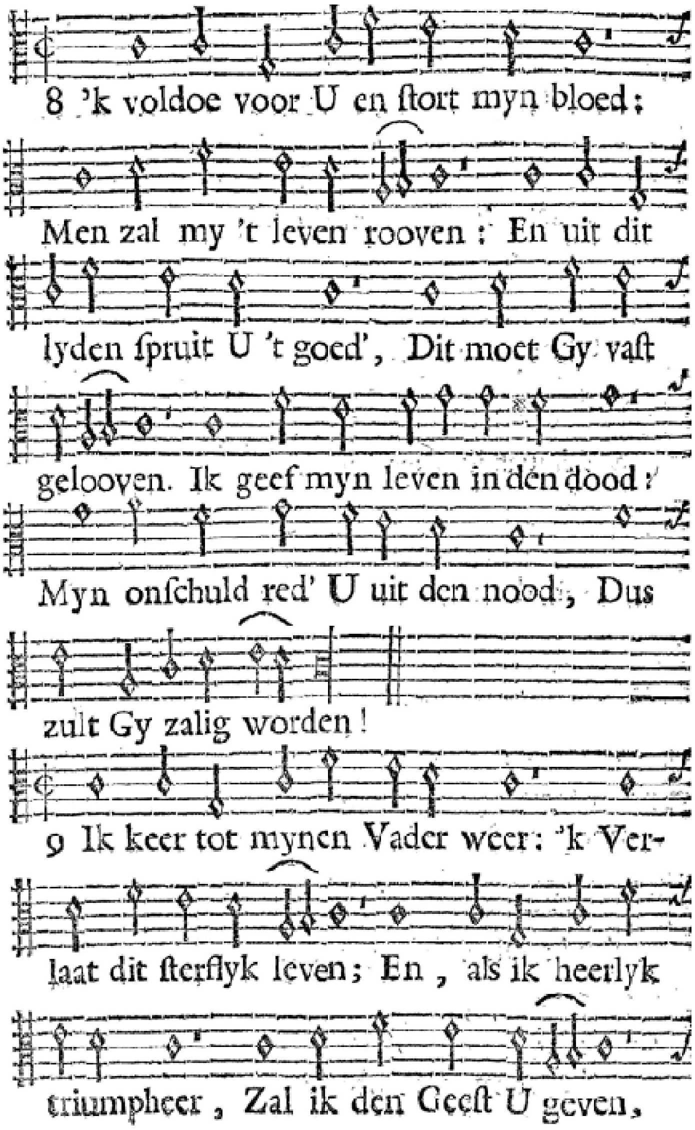

Die U, in smart, met troost verkwikt,
U maakt tot mynen dienst geschikt, En
zal ter waarheid leiden.
10 Al wat ik deed en heb geleerd, Moet
gy ook doen en leeren, Op dat Gods Ryk
zo werd vermeerd En men Zyn Naam
moog eeren Ai! volg geen menschelyk
gebod: Dit voert en trekt U af van God.
Deez' zyn myn laatste lessen.

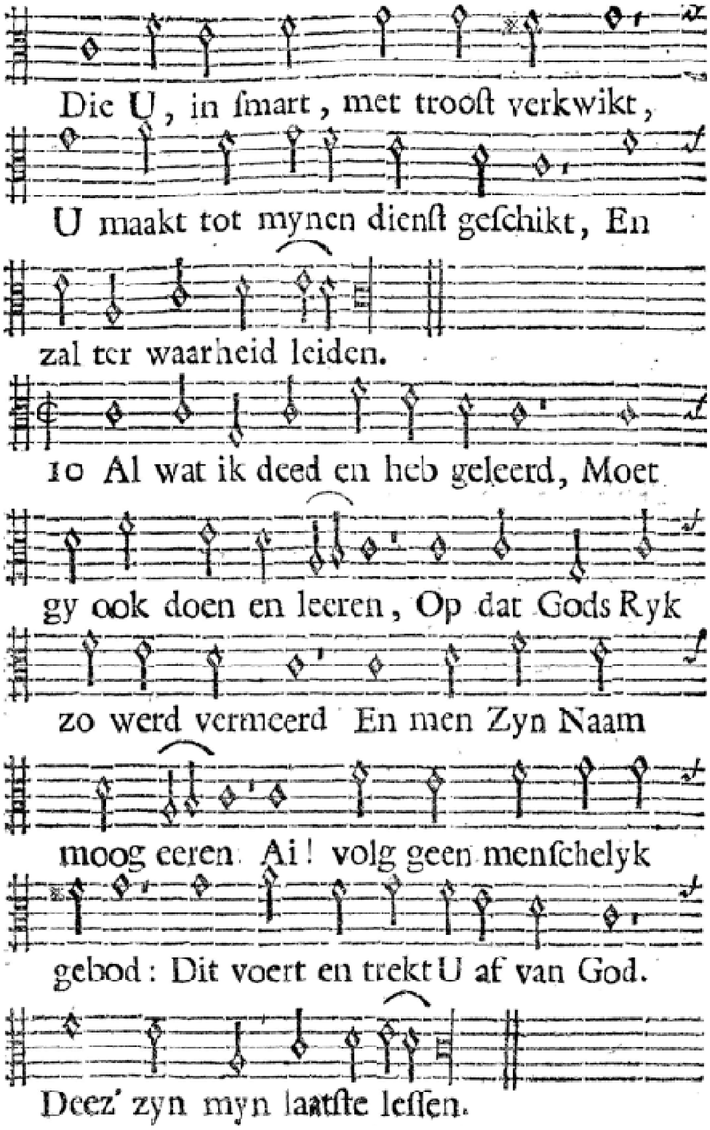

C Van Het Genade verbond.

LXVI Lied.
Voize Lied LXV.

De Bond-God.
1 Ik ben Uw God en Hoogste Goed,
Ik ben met U bevreedigt, Doch 't kost een
onwaardeerbaar bloed, Zoo vaak door schuld
beledigt Den Goddeloozen geef ik 't recht
Schoon dat hy was des duivels knecht, Om
als myn kinders t' erven.

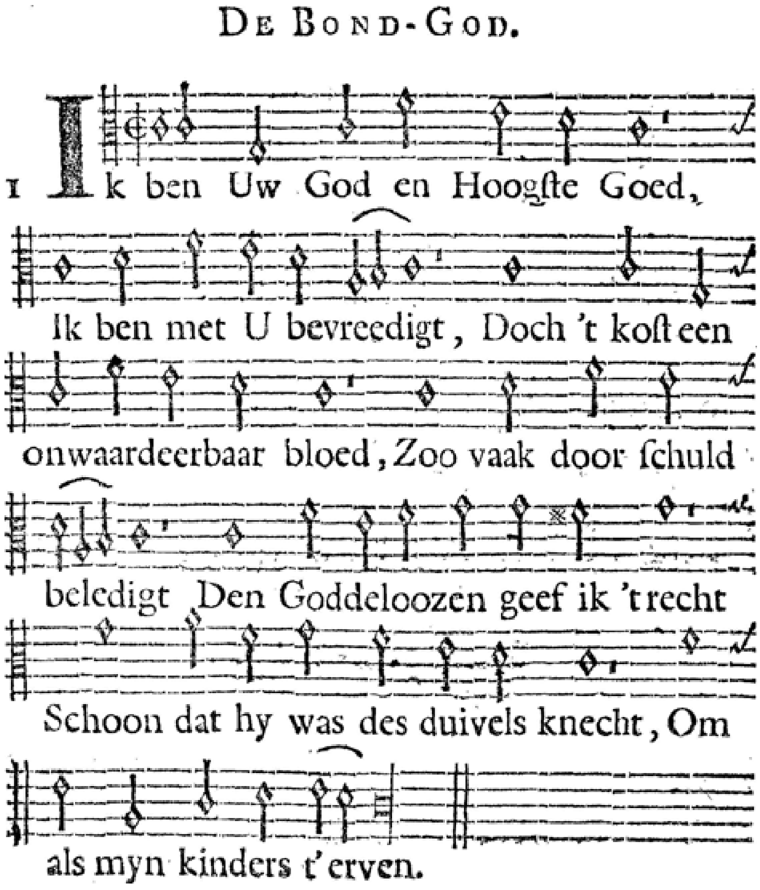

DE BOND-GENOOT.
2 Ach Vader 'k ben geheel onwaard All
Uwe Gunstbewyzen. Myn laster ging met
haat gepaard, Daar ik Uw Naam moest
pryzen. Wie ben ik? wat 's myn huis?
o Heer! Rechtvaardig wierpt Gy my ter
neêr Verstooten door Uw' wrake.

DE BOND-GOD.
3 Neen neen! myn vry Genâverbond

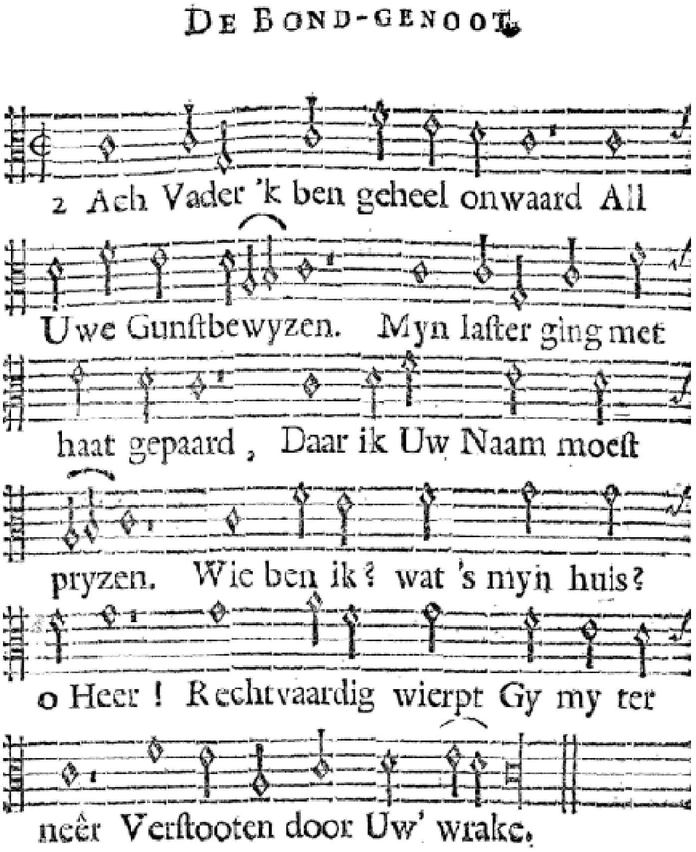

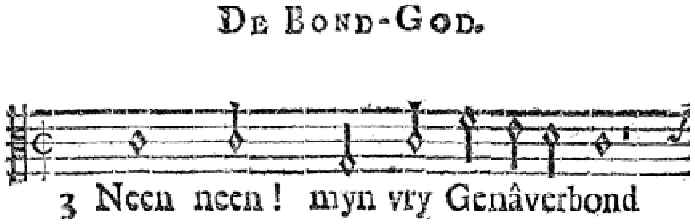

Is vol van vreed' en zegen; De Borge, die in 't midden stond, Maakt my tot U genegen: Ik ben eens Zondaars zalig God, Zoo Christus is Zyn deel en lot, Doch Gy moet zonden myden.

De Bond-genoot.

4 Schep dan in my een zuiver hart, O Schepper aller dingen! Verbreek myn trots door rouw en smart; Wil d'ouden mensch

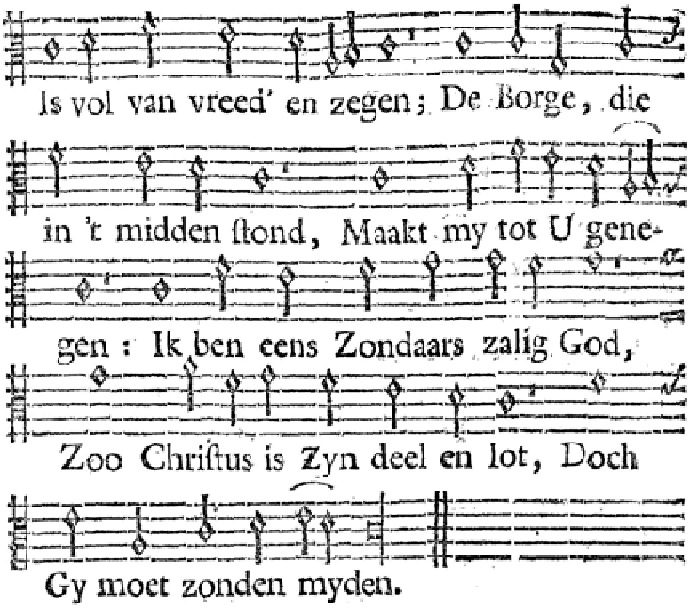

De Bond-genoot.

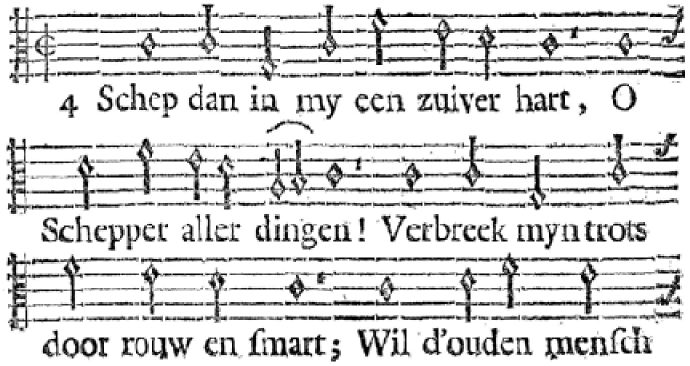

bedwingen. Niets kan ik zonder U o Heer!
Zend my myn Bond God sterkte neêr!
Gy zyt toch Groot en Magtig.

De Bond-God.
5 Ik heb alreets aan U gedacht, In einde-
loos erbarmen: 't Genaê besluit geeft Je-
sus kracht: Loop loop maar in Zyn armen.
Ter Wysheid en Gerechtigheid, Ter Heiliging
is Hy bereid: Hy is 't randzoen geworden.

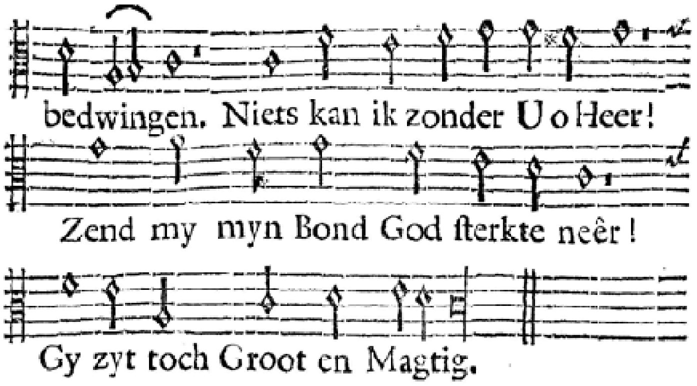

De Bond-God.

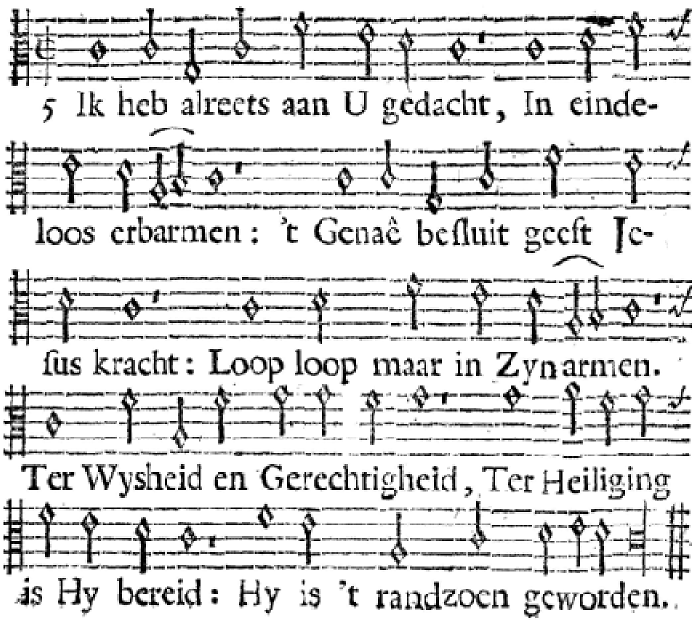

Van het Genade Verbond.
LXVII Lied.
Voize Psalm XXVII.

1 O liefde gloed, Die d' Aard en Hemel paarde! O wonder zee! o afgrond voor myn geest! Dat God Zyn heil voor snoo-de zondaars spaarde, En gunstig aan Zyn haarters is geweest. Hoe diep Hy my in vloĕk en bloed bevond, Hy 't eenig Al schenkt zich myn leege ziel, Wyl ik, een

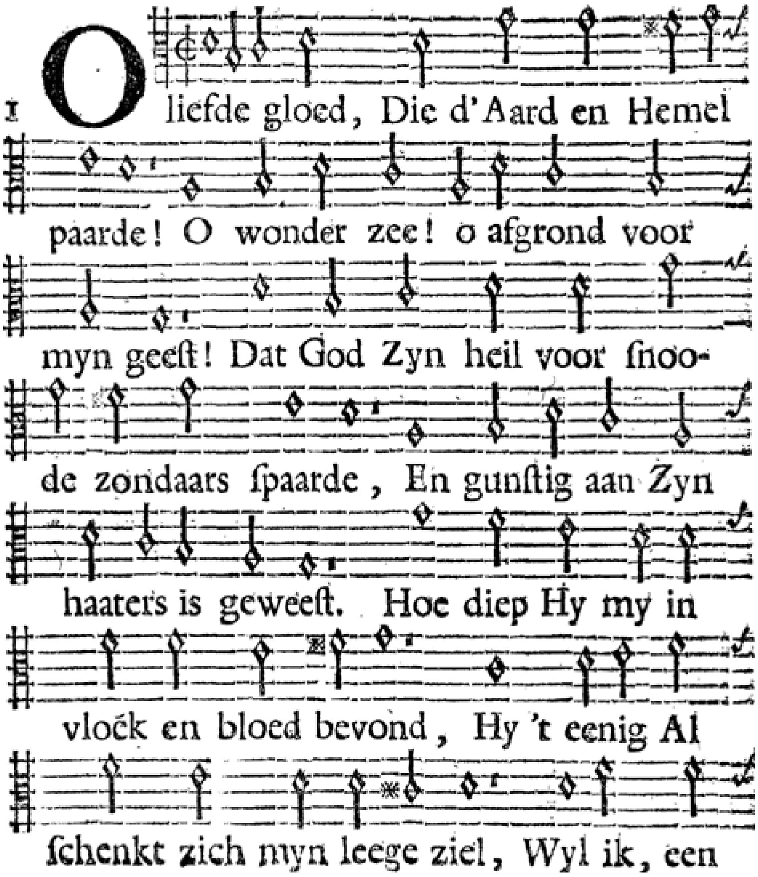

worm Zyn goedheid wel geviel; Word' ik gelokt tot Zyn Genâverbond.
2 Hier staat het Geestenheir de Seraphynen, Hier dekken zy met vleug'len hun gezicht: Hier oopnen zich der Eeuwigheids Gordynen. De gansche Raad der Godheid komt aan 't licht. Myn Roem, Gods Beeld, door bondsbreuk weggedaan, Herncemt zyn glansch, De goude levenspoort Ontsluit zich, ja de Godheid neemt

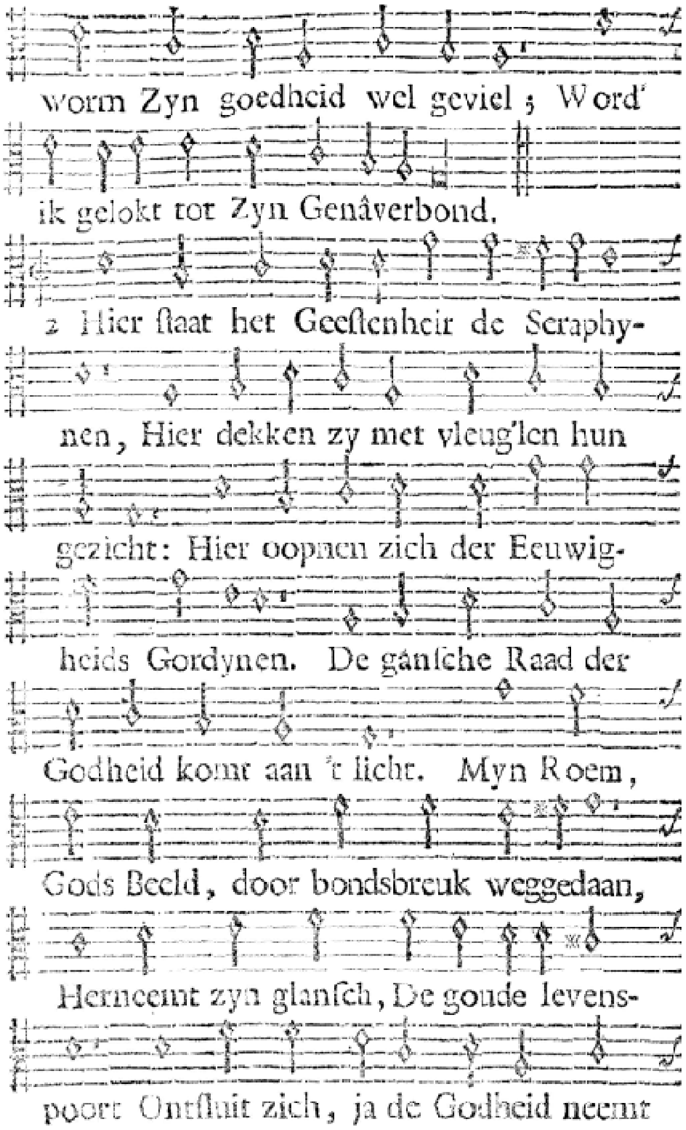

het woord, En biedt zich zelv' tot heil des
Zondaars aan.
3 O middelpunt van Gods Genade wegen, Dit
sluit de hel, dit 's d'Euangelie-leer Hier
drupt het Heil, gelyk een milden re-
gen, De Morgenstar praalt hier in glans en
eer: Hier wordt myn ziel verbaast en weg-
gerukt: Hier dwaalt myn Geest in deezen
wonderweg: En schoon ik moeit' en vlyt
te koste legg', 'k Zie naaauwlyks iets; myn

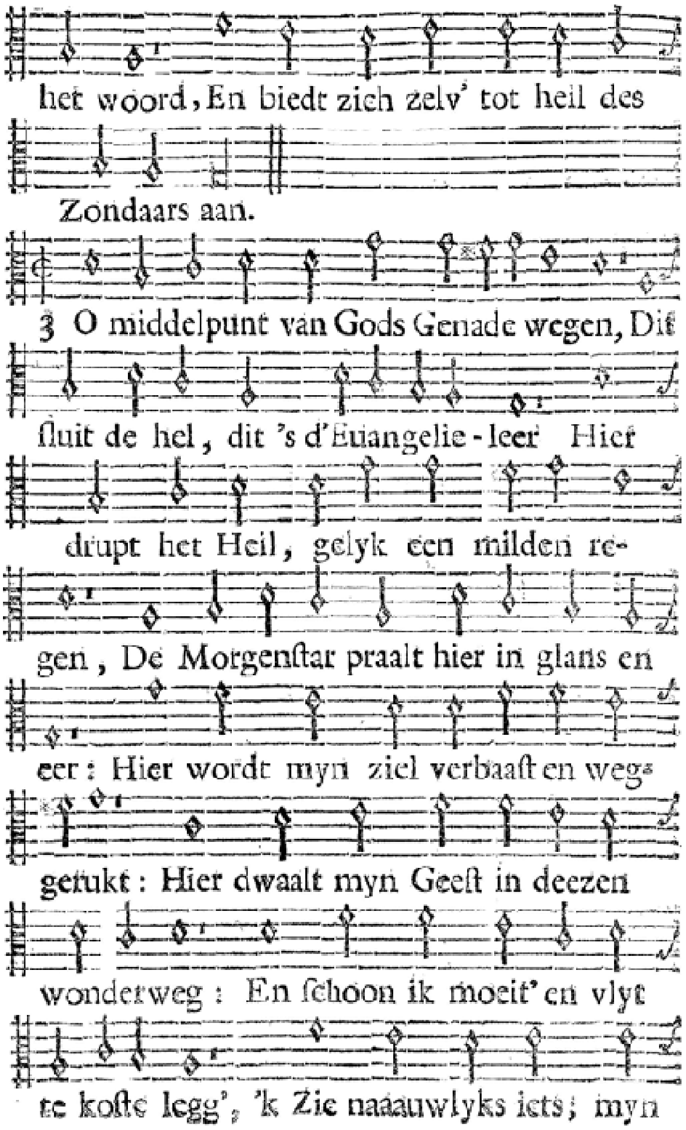

poging is mislukt.
4 O Eeuwig Licht! laat toch Uw heldre straalen My leiden op der wysheids effen pad: En, voor myn oog, die bondsgeheimen maalen, Die vleesch en bloed nooit naar den eisch bevat. Zyt d'oogenzalv o Geest! voor myn gezicht, Op dat ik, 't geen noch mensch noch Engel denkt, Al wat Uw Woord van Uw Verbond ons schenkt, Ganschduid'lyk zie, by Uw Genadelicht.

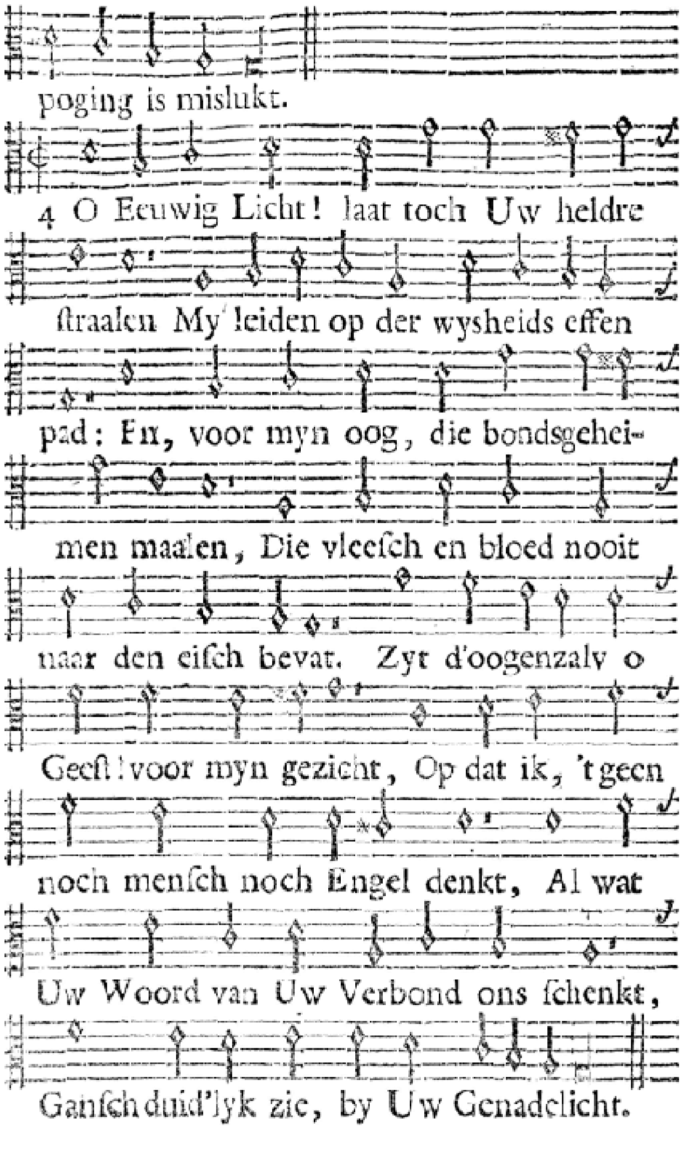

5 Doch neem met een verstand en wil ge-
vangen, Daar ik my leg aan Uwe voeten
neêr, Om U alleen, myn Bond God, aan
te hangen, Span my het net der liefd' en trek
my, Heer! Trek my tot U; dan volg ik,
ai dat nu, Daar Gy U zelv' gansch aan my
overgeeft, Myn ziel geheel aan U zy vast-
gekleeft; Trek Jesus trek myn hart en ziel
tot U.

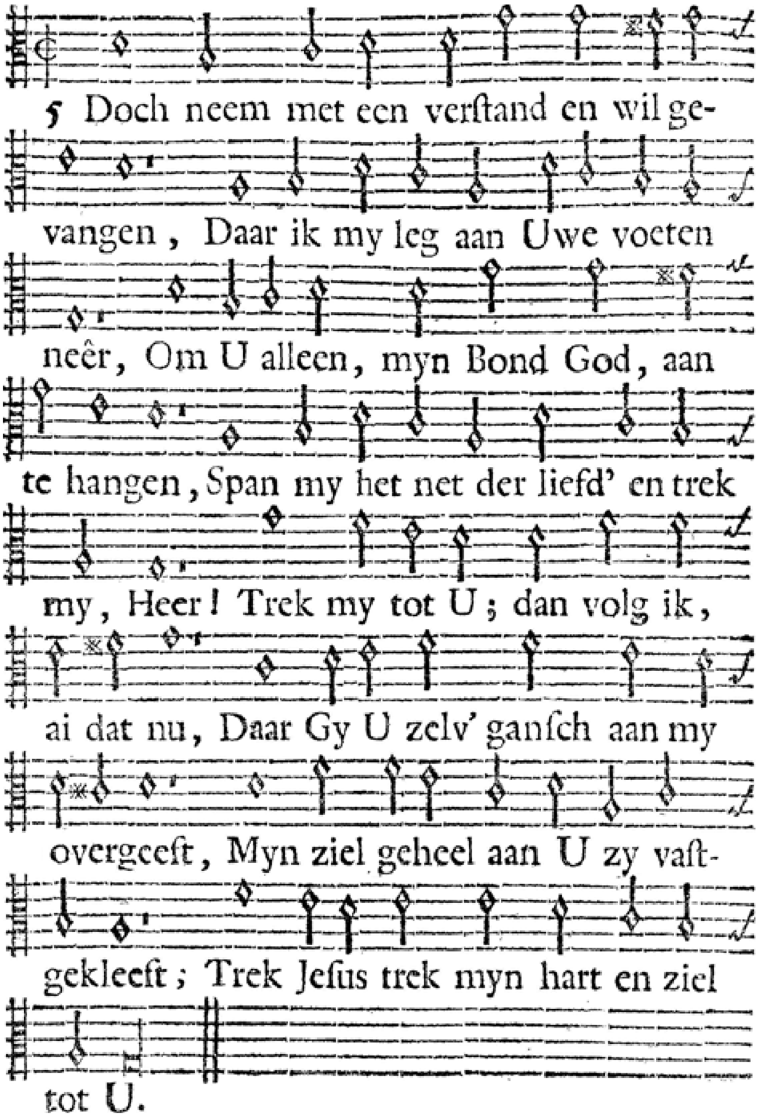

D. Van de Verlossinge des Zondaars.

De Elendige rykhalzende naar Verlossinge.
LXVIII Lied.

1 Wie red my toch? waar zal ik heen?
Wie brengt my weer ten leven? Tot nie-
mand, dan tot U alleen, Zal ik m' o Heer
begeven. Gy zyt het, die verloorne zoekt:
Gy zegent zelfs, 't geen was vervloekt.
Help Jesus 'k ben elendig.
2 Het vleesch in zonden geest'lyk dood, En

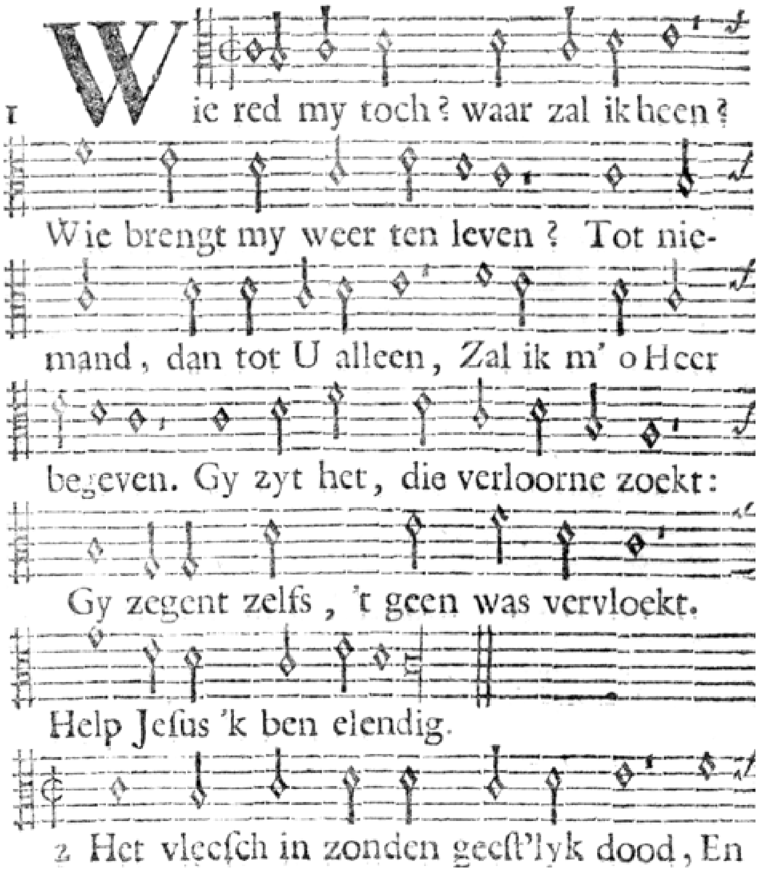

schulden my steeds plagen! O levens God
help m' uit den nood: Ai stildt myn wroe-
gend knagen. 't Is U bekend, wat my
ontbreekt; Ook weet ik 't, schoon myn
mond niet spreekt, Help Jesus den be-
droefden!
3 Gy roept my toe, zyt niet bevreeft:
Gy zegt, ik ben het leven. Dus hoopt op U
myn matte geest: My kunt Gy alles ge-
ven. In 't sterven kunt Gy by my staan,

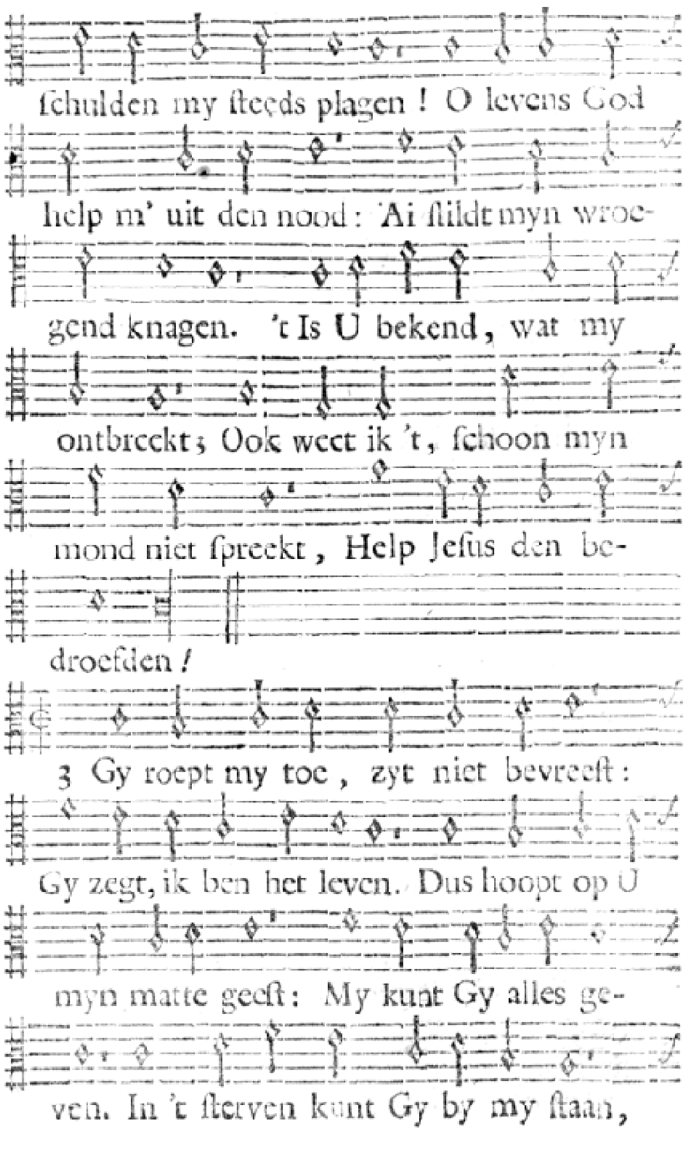

In nood als Leidsman voor my gaan: He
Jesus, 'k ben verslagen!
4 Zyt Gy 't die Kranken onderschraagt? Tot
U wil ik my keeren. O herder! die de
zwakke draagt, Laat my geen heil ontbee-
ren. 'k Ben zeer elendig, zonder kracht,
Verbind, genees my, hoor myn klacht:
Help Jesus 'k ben verbroken!
5 Ik doe niet 't geen ik ben verplicht, 'k Heb
reden om te vreezen; Gy weet, 'k heb

daar van een gezicht, Hoe zal 't in 't eind' noch wezen? Ik arme mensch, wie maakt my vry Van 's doods en zonde slaverny? Ik dank U God door Christus.

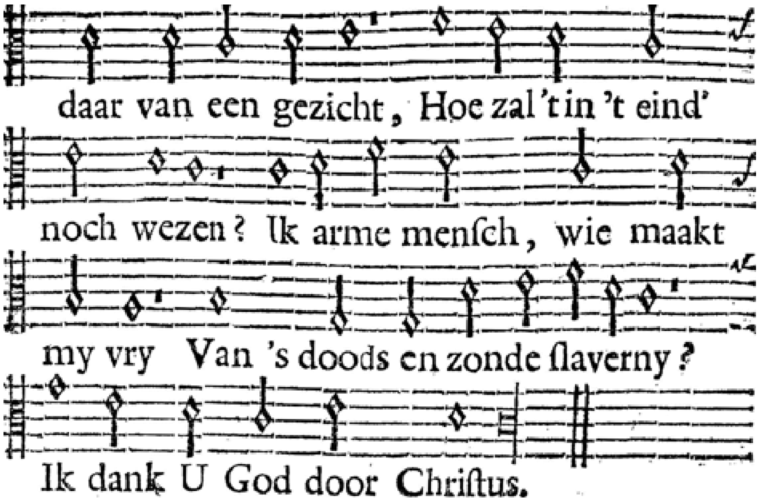

De om het Geestelyk leven zuchtende.
LXIX Lied.

1 'k Ben elendig naakt en bloot: God, Die 't mensdom kunt behoeden, Wil my neemen in Uw schoot, En met hemels Manna voeden. Ziet hier lig ik in myn

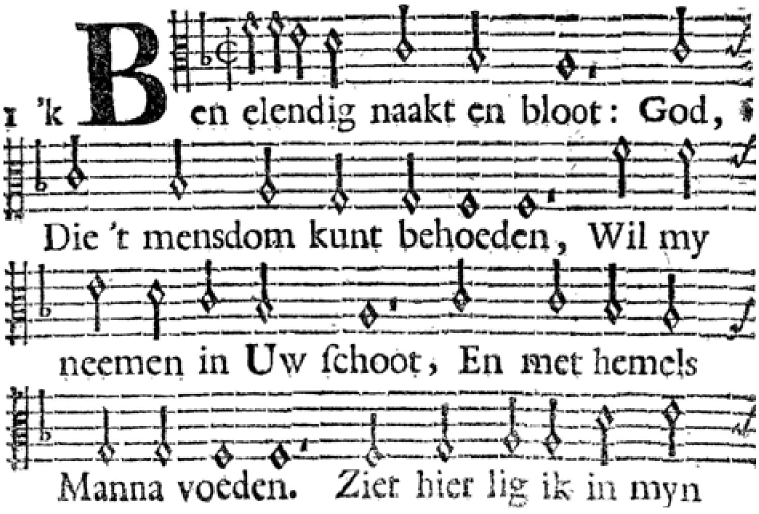

bloed: Neem my op, myn Hoogste Goed!
2 's Hoogsten Vaders Groote Zoon, Eenig Leven van myn leven, Daal van Uwen starrentroon: Kom! ik wil m' U overgeven: Ga toch van my niet voorby. Hoor o Jesus! hoe ik ly.
3 'k Acht geen goud of zilver, neen! Dat zyn kinder beuzelingen: My ontbreekt maar een, maar een, 't Doel van all myn oefeningen: 'k Zoek Mari'as beste deel,

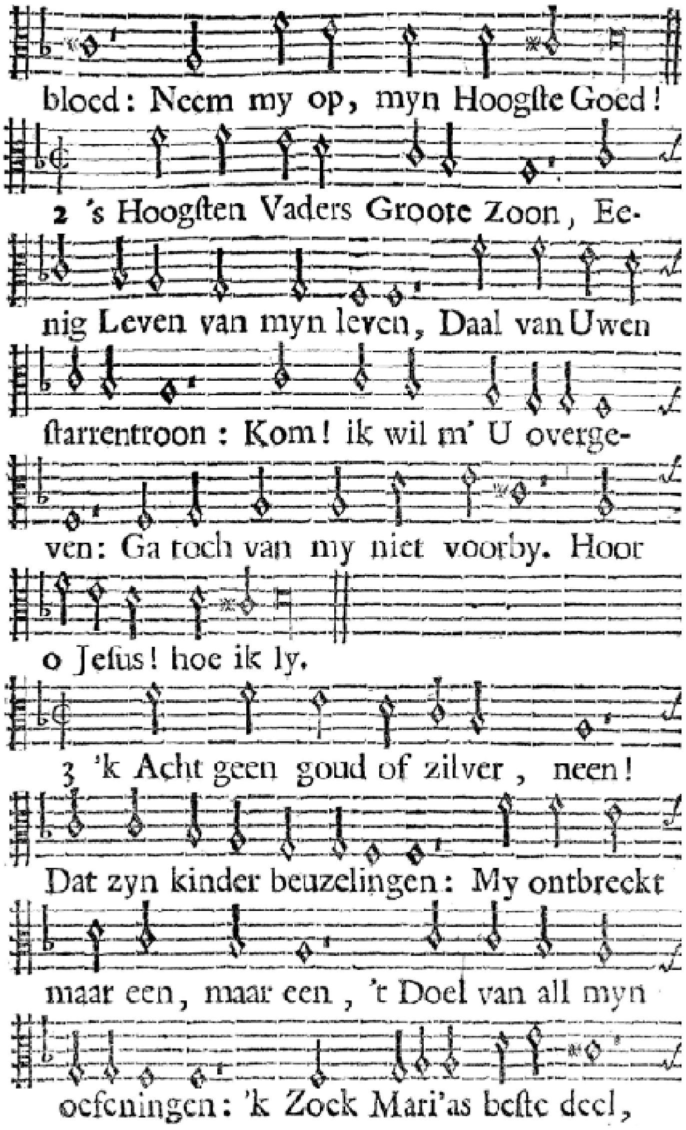

Dit begeert myn Ziel geheel.
4 Wyl ik ben in zonden dood, Zucht ik naar het Ziele leven. Jesus help my uit myn nood, Help des duivels list weerstreven. Want hy steekt my naar de kroon, Help m' o Davids sterke Zoon!
5 'k Stel het alles uit myn zin, Als ik U maar mag genieten. Weg met 's waerelds vuil gewin, Steunzels, die ons ras ont schieten. Myn Verlosser is myn schat En

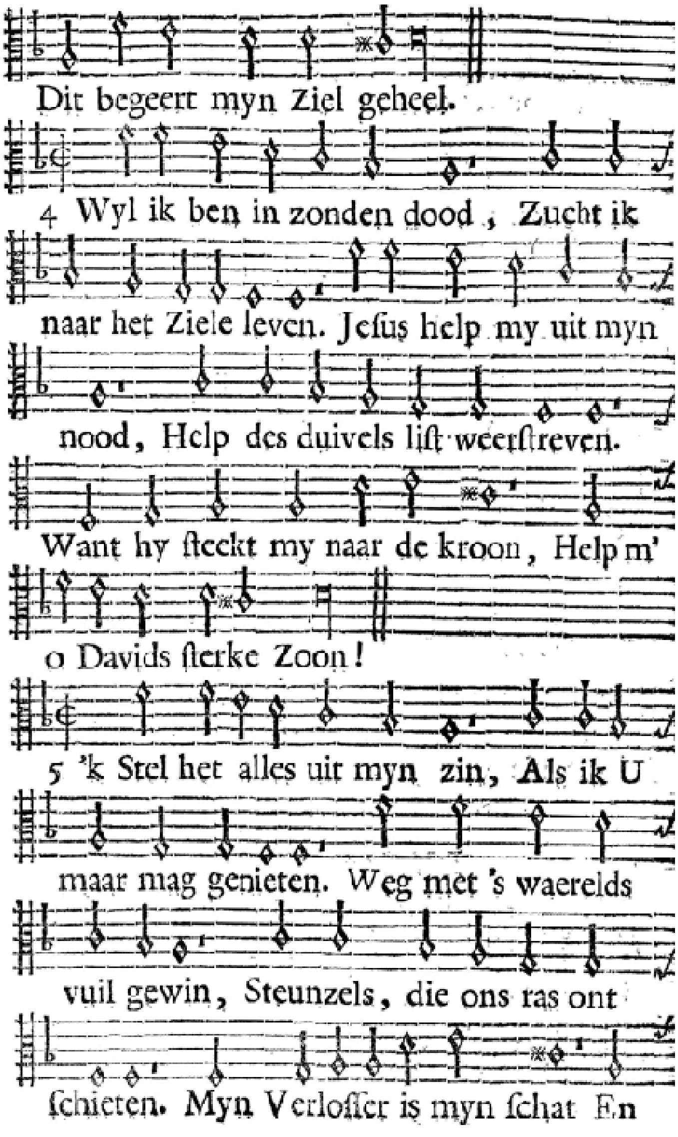

myn Goud, nooit ruil ik dat.
6 Hy zal niet voorby my gaan, Schoon ik lag in bloed te baden. Want Zyn trouw zal vast bestaan, En my leiden in zyn' paden. Ik zal leven, zegt myn Heer, Waereld, 'k vraag naar U niet meer.

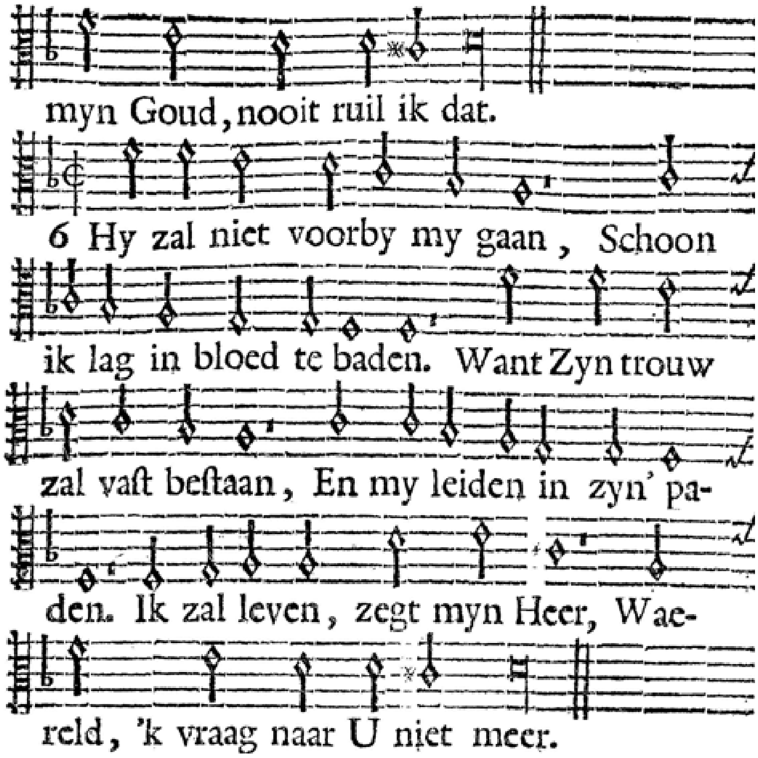

Erkentenis van Jesus als den Eenigen Verlosser.
LXX Lied.

1 Op U alleen, volzalig Heer! Vertrouw' ik hier beneden. Een Heiland zyt

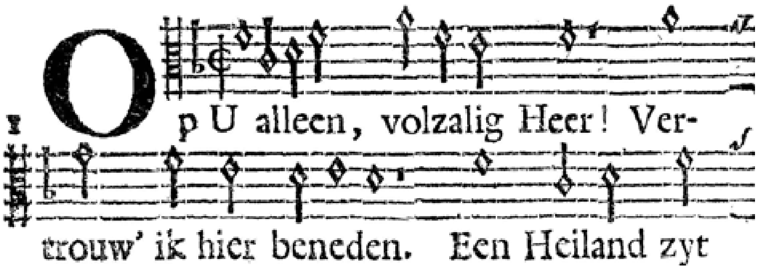

Gy, niemand meer Stelt ooit myn ziel
te vreeden. Geen sterveling heest zoo veel
magt, Geen Engel zelfs bezit die kracht,
Dat Hy m' in nooden by kan staan: U
roep ik aan; Heer! voerd my op een ef-
fe baan.
2 Myn Zonden zyn zoo zwaar en groot,
Dat zy my 't hart doorsnyden. Ach! red
my Heer! uit deezen dood, Door Uw

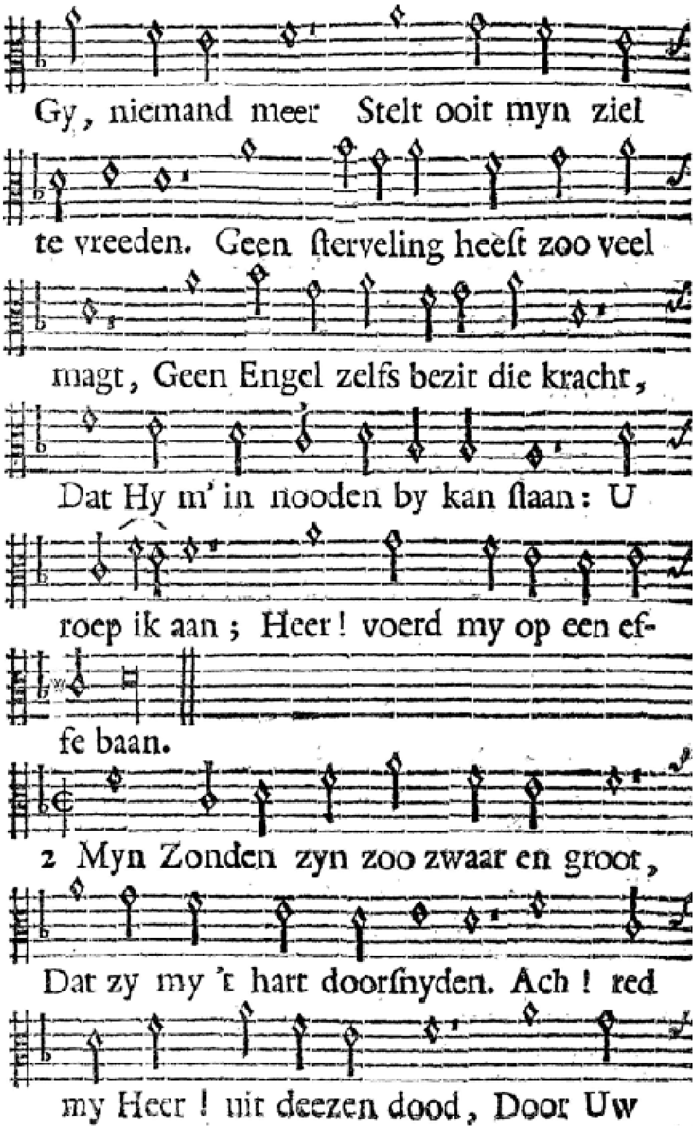

voldoen en lyden. Ai! toon het Uwen
Vader aan, Dat Gy hebt voor myn schuld
voldaan: Zoo word ik vry van Zonden last.
Ik hou my vast Aan 't woord, dat G' op
Uw Kindren past.
3 Sterk my door Uw barmhartigheid, Dat
ik mag recht gelooven. Geef, dat des
satans loos beleid My dat niet kan ontroo-
ven. Geef dat ik, Heer! U recht beminn';

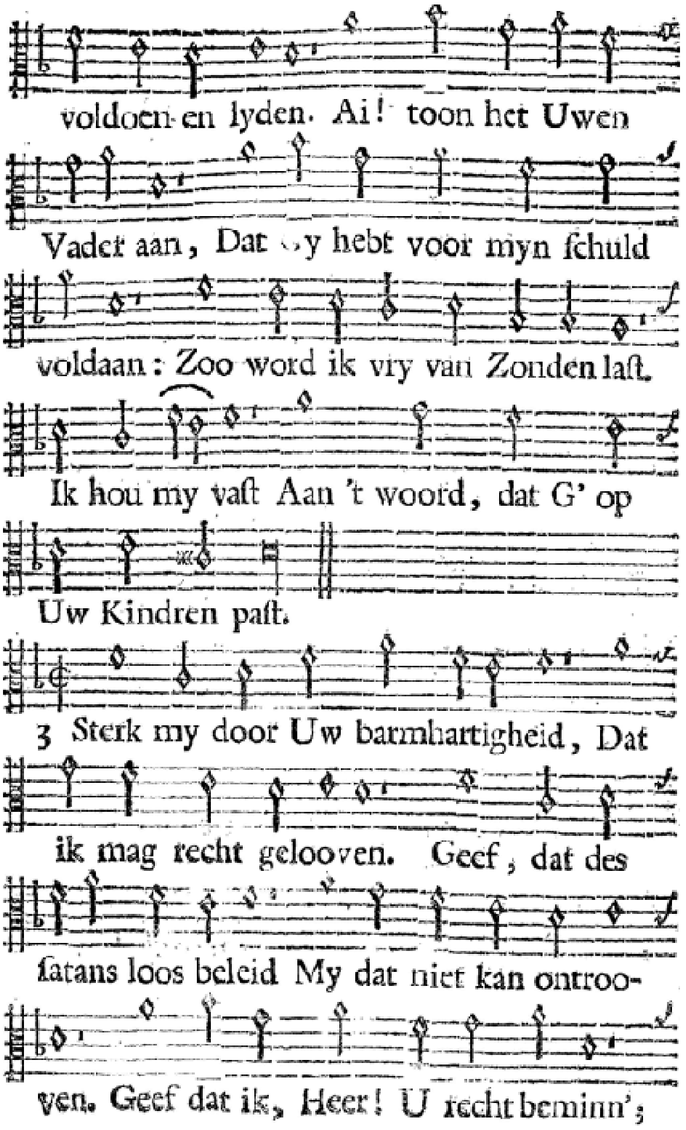

Myn naasten als my zelv' bezinn'; En dat ik in myn laasten stryd, Door U verblyd, Van 's duivels listen zy bevryd!
4 God zy gelooft op Zynen Troon, De Vader van al 't goede: En Jesus 's Vaders lieve Zoon, Die ons altyd behoede! Den Geest zy lofzang toegebragt! Hy geev' ons hulp door Zyne kracht, Op dat wy, tot Zyn dienst bereid Gods Majesteit Hier pryzen

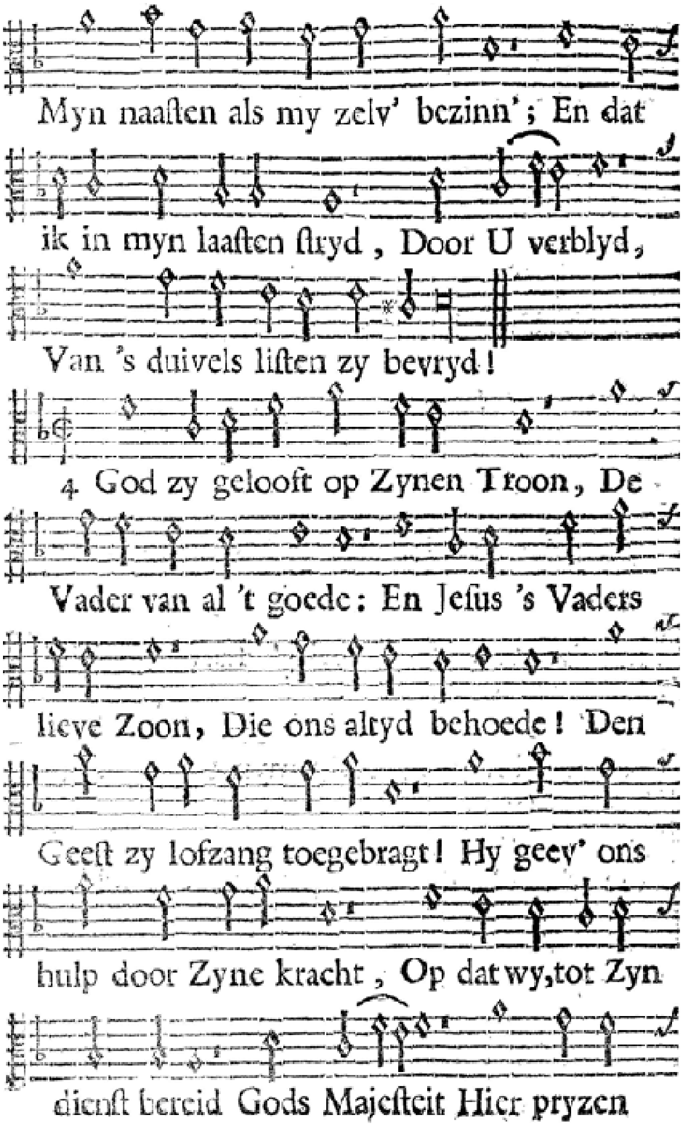

en in Eeuwigheid!

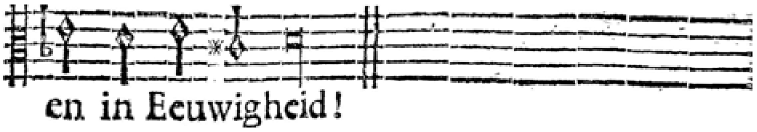

VII. Van de toeëigeninge des Heils.

A. Van de Goddelyke Roepinge.

LXXI Lied.

1 Trek, o trek my met de handen U-
wer groote vriendlykheid! Laat Uw liefd'
o Jesus branden! Help myn bange ziel,
die schreit! Wilt Gy my niet tot U leiden,
Ach! dan moet ik eeuwig scheiden!
2 Groote Herder, red myn leven: Zoek,

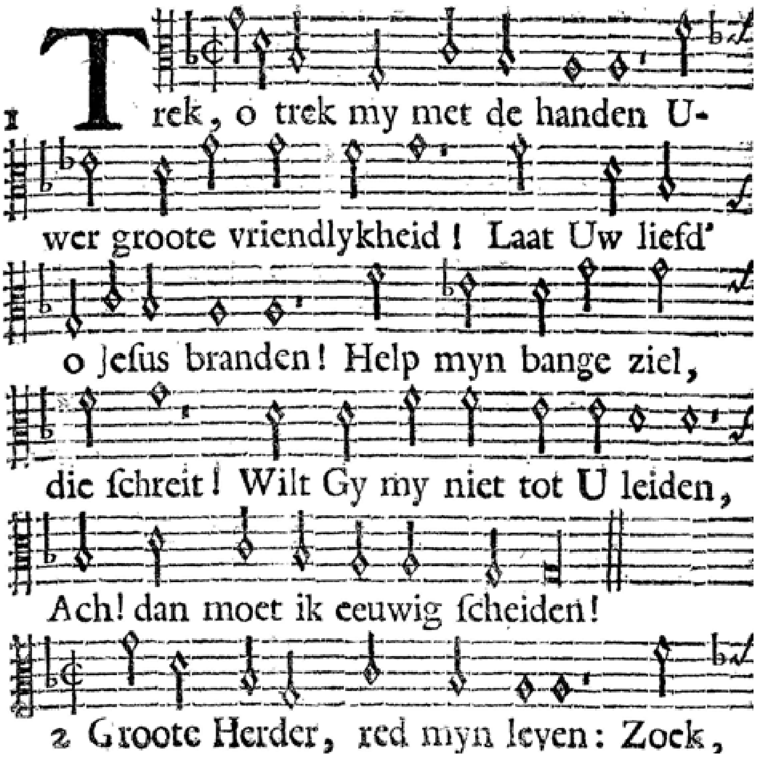

ai zoek Uw dwalend schaap! Waar zal ik
my heen begeven? Wek my uit den zon-
de slaap. Goede Meester doe my komen:
Tot U zonder zondig schroomen.
3 Eeven als de wreedste dieren Brullen,
by den duistren nacht Gaat de satan rond
my tieren, Als een leeuw die roof verwagt:
Heer! hy wil Uw kind verslinden; Mocht
ik door 't geloov hem binden!
4 Oude draak en zielemoorder, 'k Vrees

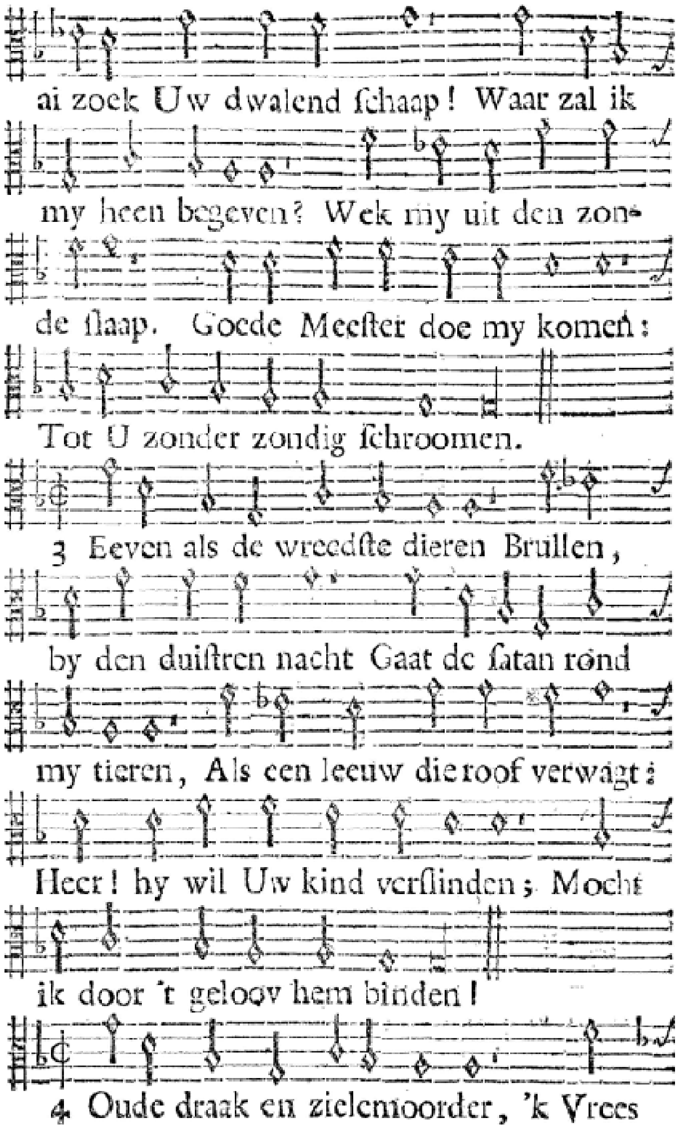

niet tooverkunstenaar: Schaam u, wreede
rustverstoorder: Jesus troost my in 't gevaar.
Ik moet komen op zyn wenken, Hy wil
my zich zelven schenken.
5 Trek my met Uw liefde banden, Trek
my door Uw kracht, o God! 'k Voel
myn Ziel verlangend branden: Haast U
toch, Heer Sebaoth! 'k Hoop op U in all'
myn' nooden, Al zogt Gy my zelfs te
dooden.

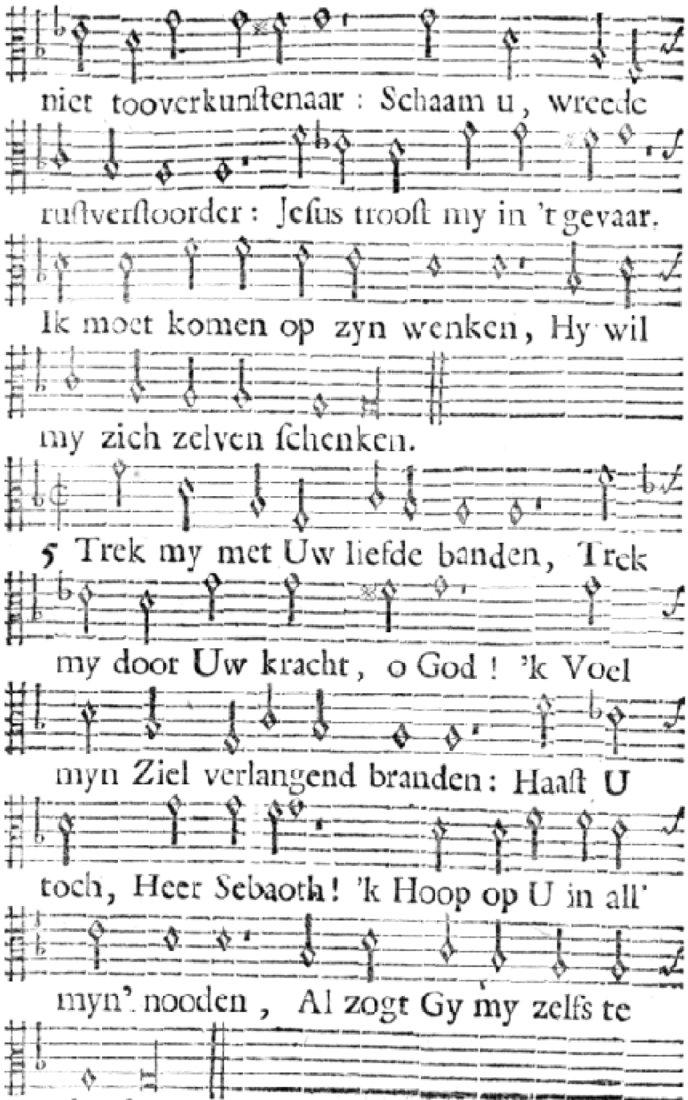

6 Moet een Moeders hart verbreken,
Door haar zuiglings bittre smart, Gy zult
U aan my niet wreeken, Gy hebt meer
dan Moeders hart. Trek my uit der boo-
zen hoopen, 'k Wil o Jesus tot U loopen.

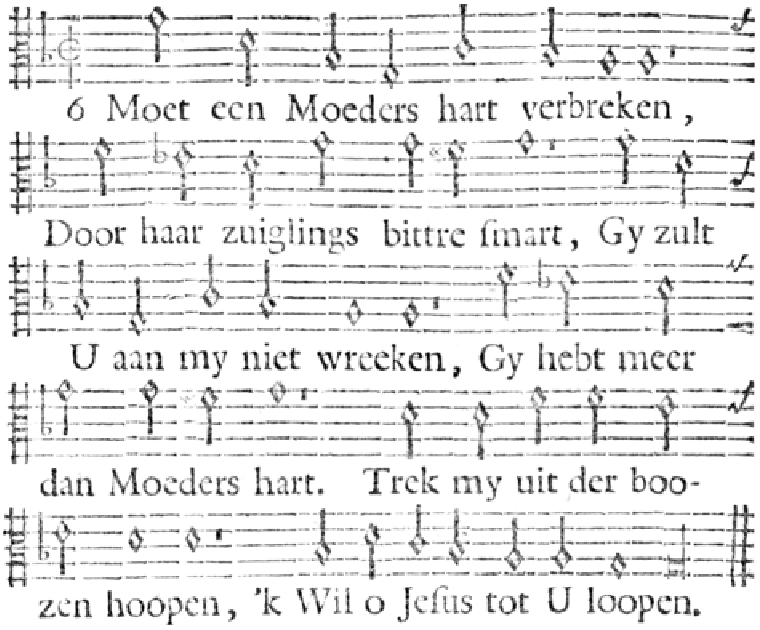

Nodiging door Gods Woord.
LXXII Lied.
Voize Psalm XLII.

1 God, wiens schepter kroon en woning
Is vol glans en majesteit, G' hebt Uw Zoon,

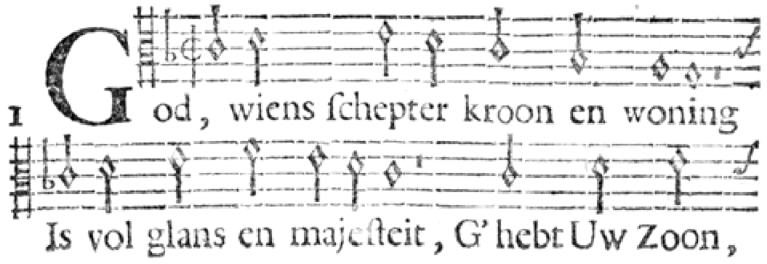

tot een betooning Uwer liefd, een feest
bereid. Myn verplichting kent geen paal,
Wyl Gy tot dit liefdemaal, Uit de heg-
gen, van de straaten, My hebt willen roe-
pen laten.
2 Heer, wie ben ik, en daar tegen Wie
zyt Gy, zoo groot van pracht? Ik een
wormpjen steeds verlegen, Gy een Koning,
groot van magt. Ik ben stoff en assch en
flyk, Gy de Heer van 't Hemelryk: Ik snell

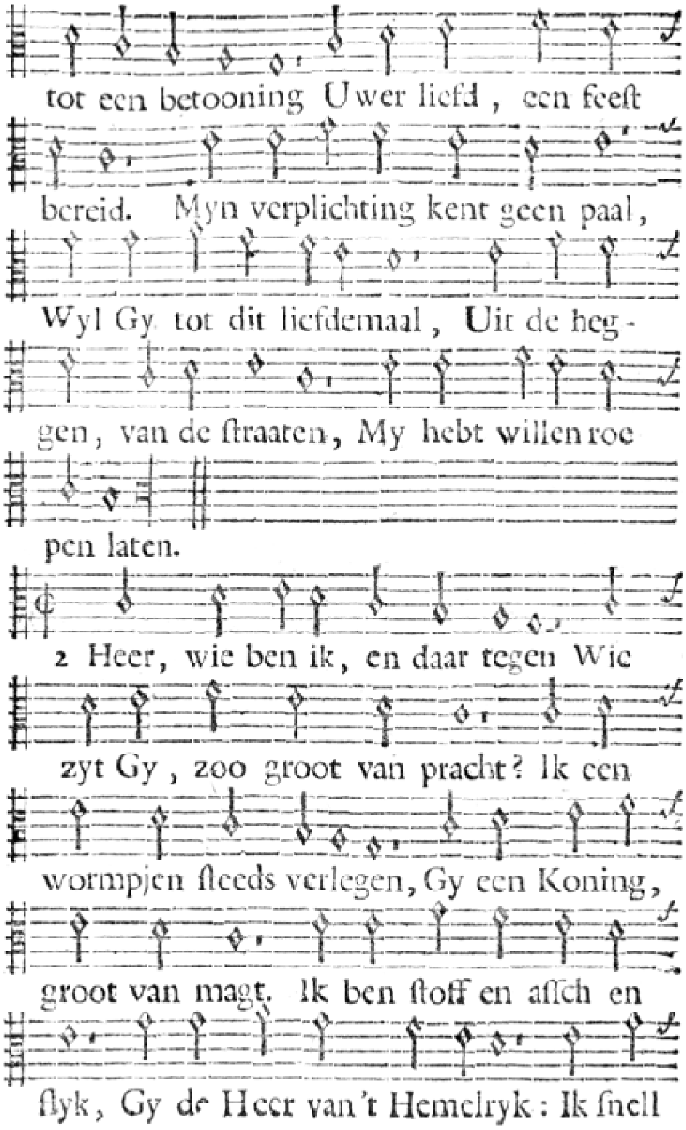

heen, met rasse schreden, Gy blyft tot in
eeuwigheden.
3 Ik ben onrein, gansch verdorven, Gy
zyt enk'le Heiligheid: Ik verduistert en
verstorven, Gy een Licht dat glanssen
spreit: Ik een schamel beedelkind,
Lam en kreupel, doof en blind: Gy het
hoogstvolzalig Wezen, Gansch volkomen,
nooit volprezen.
4 Nochtans laat Gy, Heer! my vragen

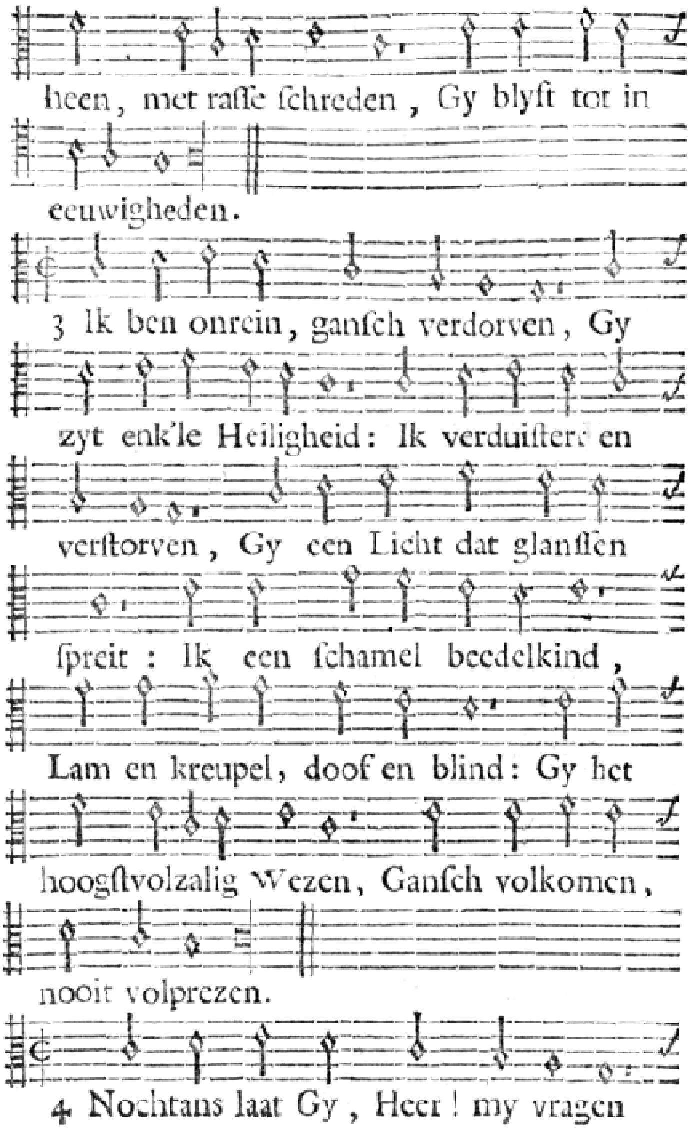

Tot dit heerlyk Bruiloftsmaal. O Genadig wel-
behagen! Ik zal, in des Hemels Zaal, Sa-
men met dat Godlyk Lam, Dat myn ziel
voor Bruigom nam, Met het Choor der
heilig' Eng'len, Myne vreugde toonen
menglen.
5 Wie nu dorst heeft, kan zich laaven,
Uit die bron van zaligheid. Die nu hon-
gert, vindt hier gaaven, Spys voor zyne
ziel bereid. Zoete maaltyd, zalig'oord

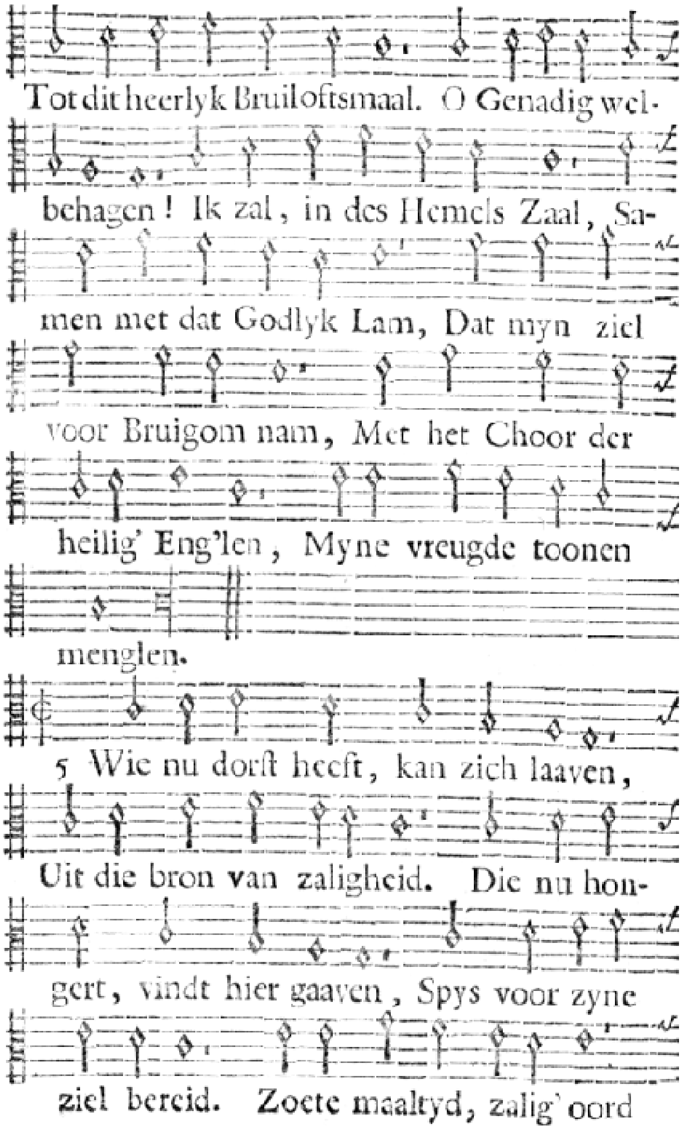

Daar Gy, Heer, Uw hart en woord Wil
den Bruiloftsgasten geven, Tot een voed-
zel voor hun leven.
6 O Gy Groote God en Koning, Die daar
roept: kom herwaards aan, 'k Ben onwaar-
dig de betooning Uwer trouw', aan my
gedaan. Ach! hoe kan ik immermeer
Voor Uw groote gunst zoo zeer, Als ik
wil en moet, U loven! Ach! dit gaat myn
kracht te booven!

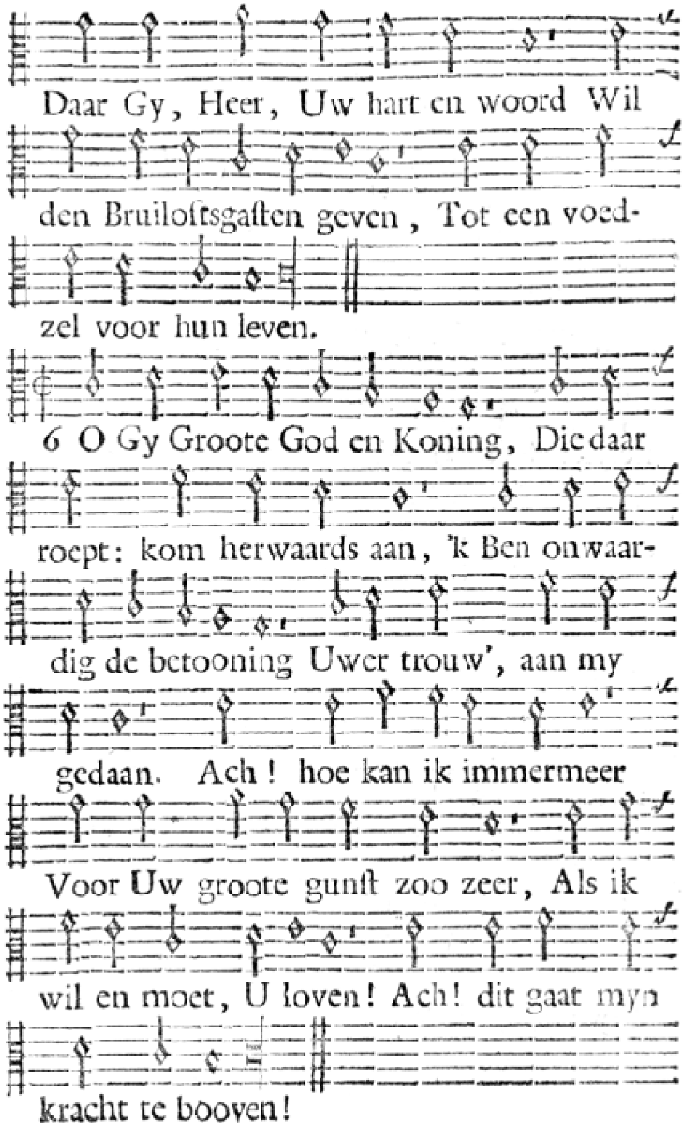

7 Wil my tot Uw maaltyd trekken: Hef
myn Geest uit stof en slyk. Laat die stem
myn ziele wekken, Die nu roept zoo min-
nelyk: Kom o mensch! ai haast U, koom
Tot die levensbron en stroom: Neem het
brood, dat U het leven Kan voor Uwe
zielen geven.
8 Laat toch in myn ooren dalen Heer!
Uw stem, die 't harte roert: Die tot Uwe
vreugde zalen O Jeruzalem! my voert.

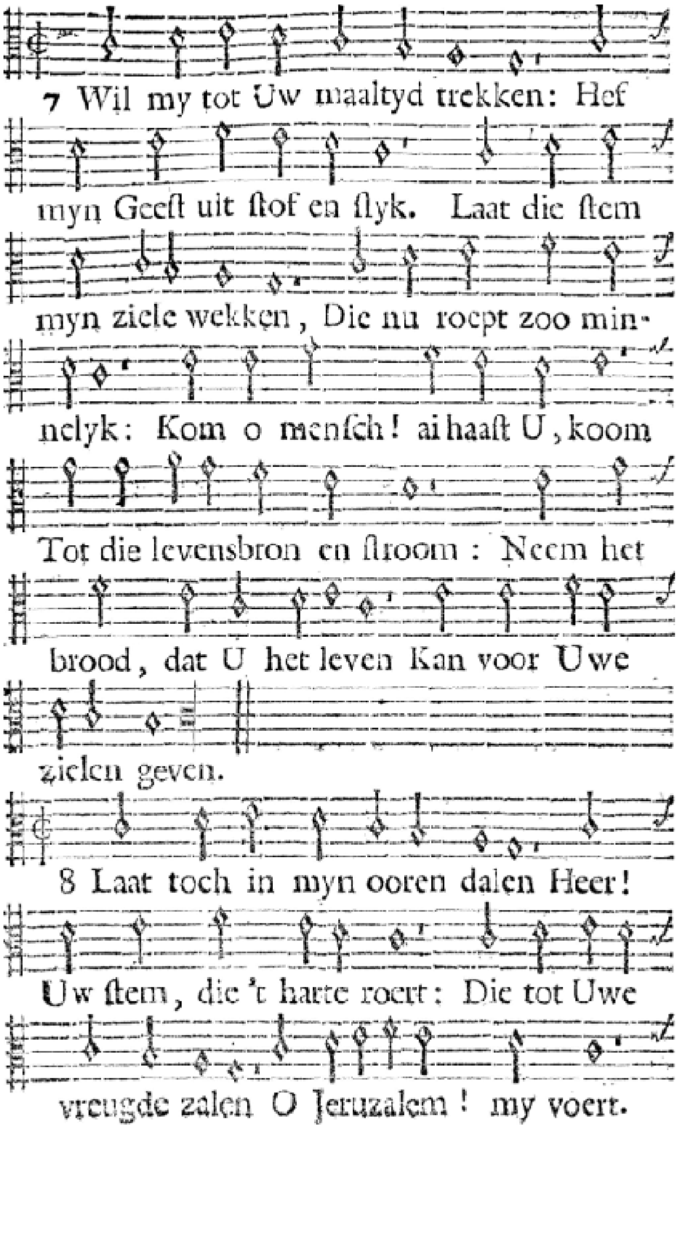

Laat my, door genaê bevryd, Door den
doop U toegewyd, Met de zwynen niet
meer leven, Noch my tot den draf begeven.
9 Nooit trek my het aardsch gewemel,
Dat als zwarte damp verdryft, Van die
maaltyd in den Hemel, Die in eeuwighe
den blyft. Maak, o Jesus my gereed: Laat
een zuiver Bruiloftskleed My op aarde reets
verçieren, Tot ik 't eeuwig feest zal vieren.

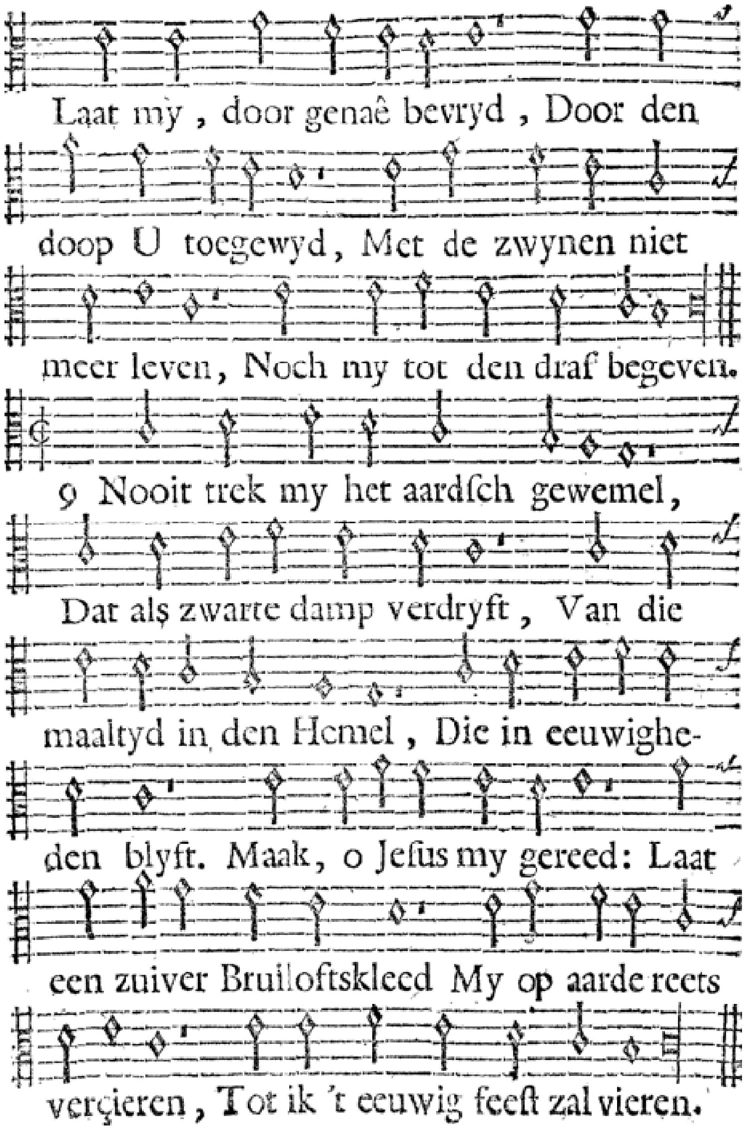

B. Van de Verlichtinge en waare wysheid.

LXXIII Lied.
Voize Lied XXXI, of LXXVI.

1 O Jesus Heer der Heeren, O God
van Eeuwigheid, Een Zondaar wil zich
keeren Tot U, maak hem bereid. Gy,
waarheid weg en leven, Gy moet hem
krachten geven, Die anders niets vermag.
2 Gy, in den tyd geboren, Rein, schoon
eens menschen Zoon, Van Eeuwigheid

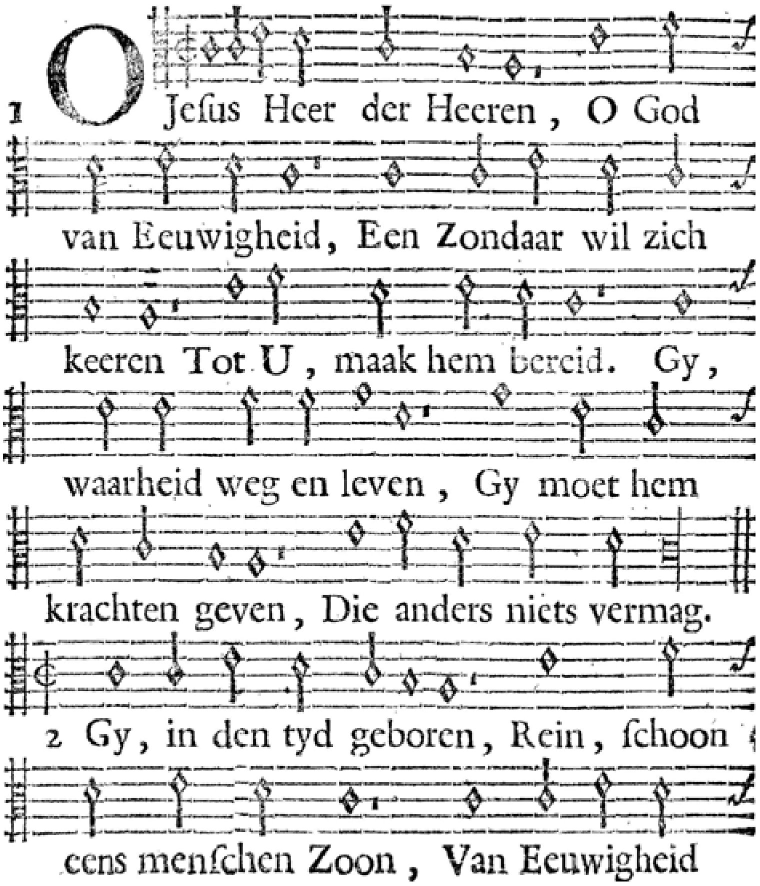

verkoren, Ten schild en hoogsten loon:
Ter zaligheid der geenen, Die U van har-
ten meenen En lieven, boven al.
3 Ach leider! 'k ben gevallen, Door
Adam, in den dood, Die heerscht noch
over allen, Door blindheid angst en nood.
De wysheid is verloren: De Zondaar word
geboren In duister onverstand.
4 Helaas! U niet te kennen Als 't eeuwig
zalig Goed, Noch zich aan U te wennen,

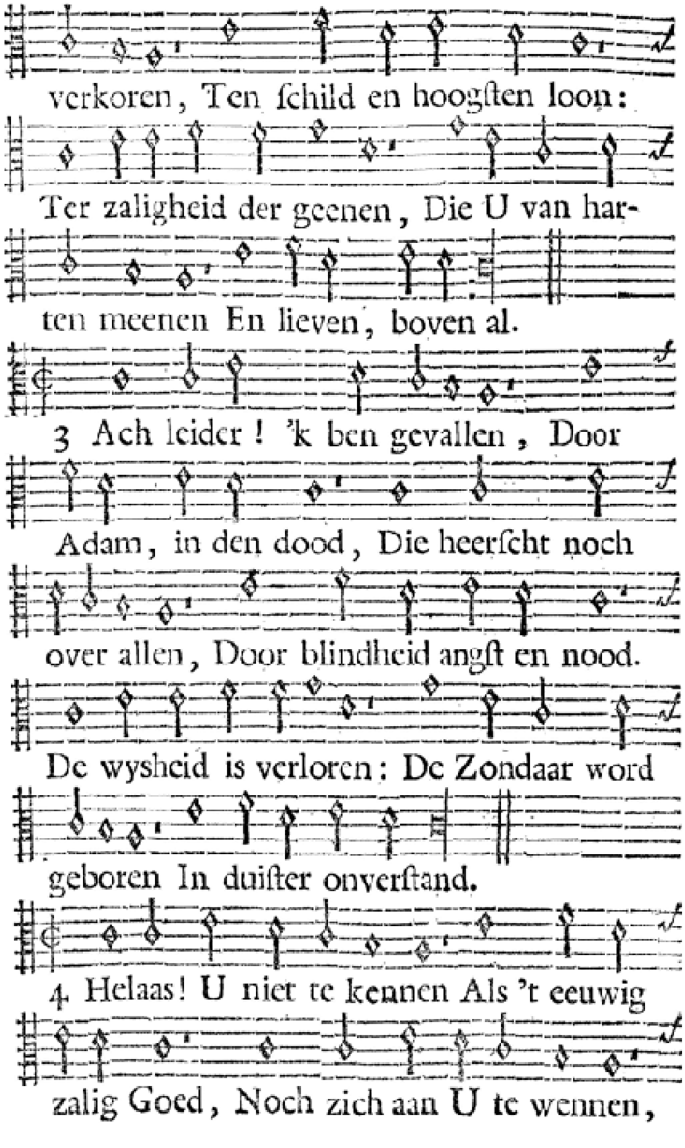

Zoo als het wezen moet: Als 't licht en recht des Heeren Geschikt om ons te leeren 't Genadig Erfbestel.

5 Gy, die my zyt geworden Tot wysheid, van den Heer, Wil my met kracht omgorden, Dat my geen smaadheid deer': Wil door Uw licht my voeren Daar op my staat te loeren De wolf in 't schapevagt.

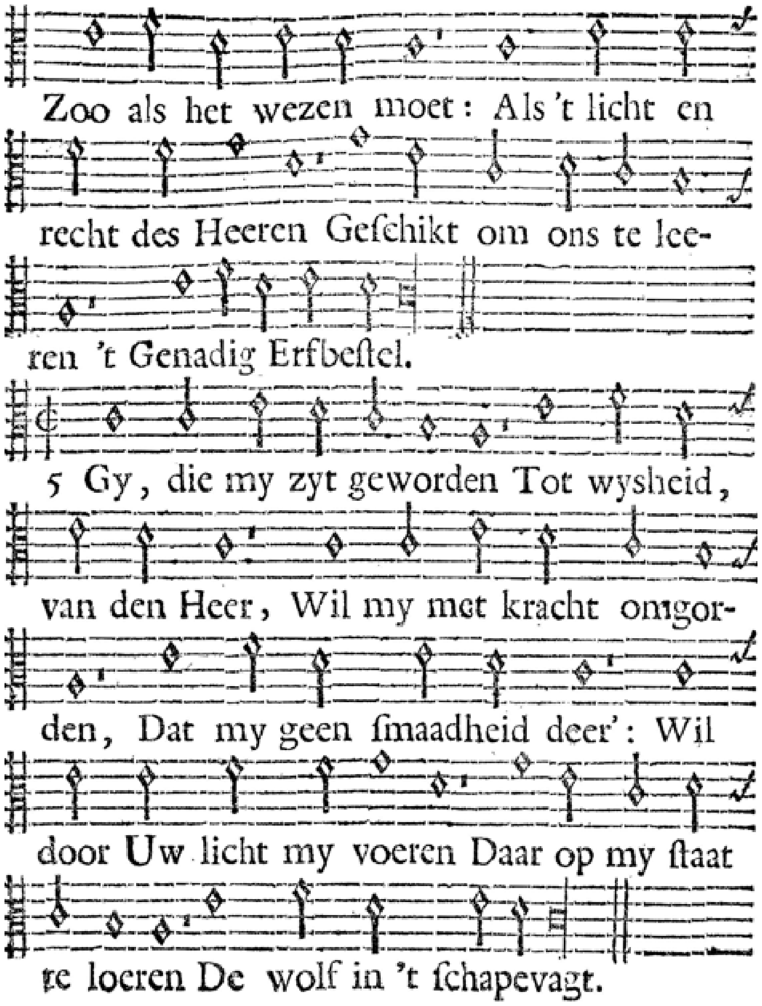

Bidlied om Hemelsche Verlichtinge.
LXXIV Lied.
Voize Psalm XXXVIII.

1 Heer Gy zyt myn Zon, wier straalen
In my dalen: Gy verlicht my door Uw
gloed: Niets dan smert en duisterniste
Heeft 't gewisse, Als 't Uw gunst ontbee-
ren moet.
2 Laat Uw glans de donkre vlaagen Hee-
nen jagen: Ja verdryf den duistren nacht.

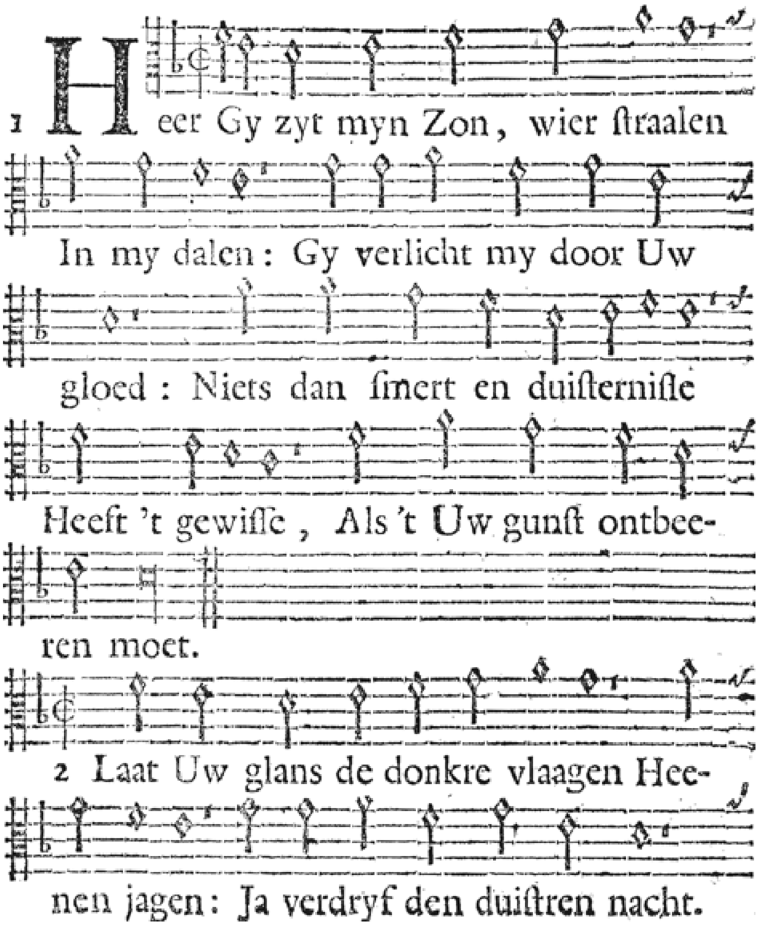

Laat my licht en liefde vonken Zyn ge-
schonken, Dan myn hart blygeestig lacht.
3 Zon, wier altyd heldre luister Nooit in
't duister Schuilde, schenk my steeds Uw
gloed: Doe Uw lieve, minne straalen Op my
dalen, Dat 'k U kennen kan en moet.
4 Doe Gy zelfs myn ingewanden Heer ont-
branden Door oprechte hemelmin! Laat
Uw kracht myn ziele wekken En my trek-
ken, Dat ik dankbaar U bezin.

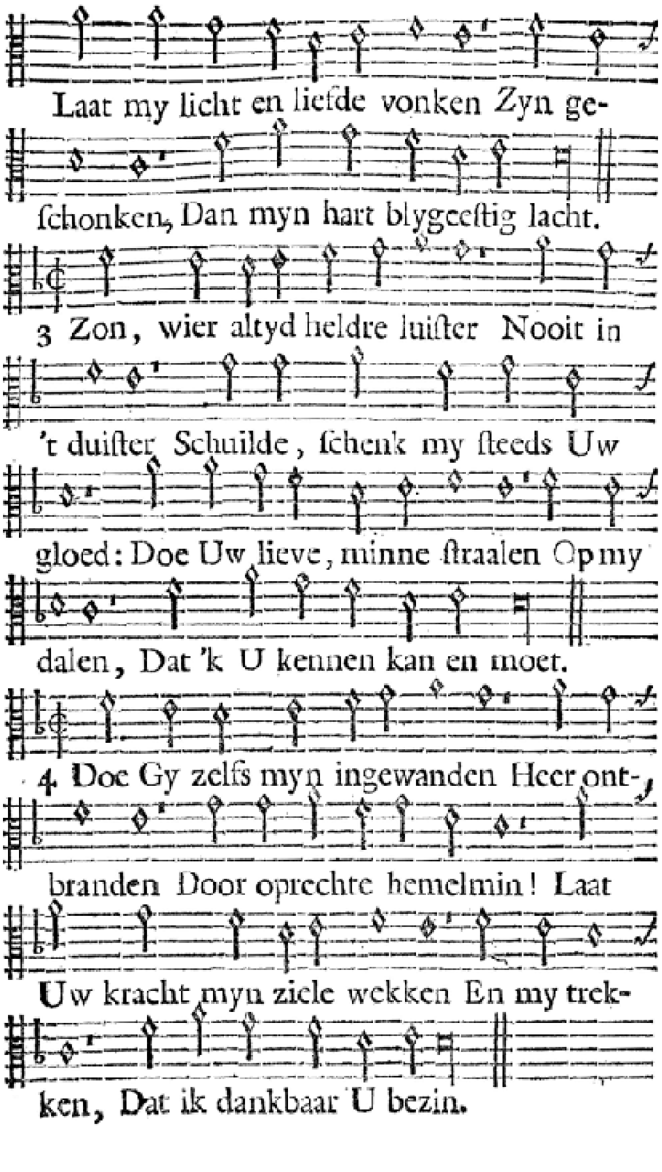

5 Wil der reine levens sappen, Eigenschappen Storten in myn ziele nêer: 'k Zal dan naar uw welbehagen My gedragen En u lieven, Hemelheer.
6 Denk niet meer aan myne zonden; Maak m' ontbonden Van die drift die in my woedt: Laat uw eindeloos erbarmen My omarmen, Om des Heilands dierbaar bloed:
7 Dat ik van de rechte paalen Nooit moog dwalen. Leef en werk, o Heer! in my.

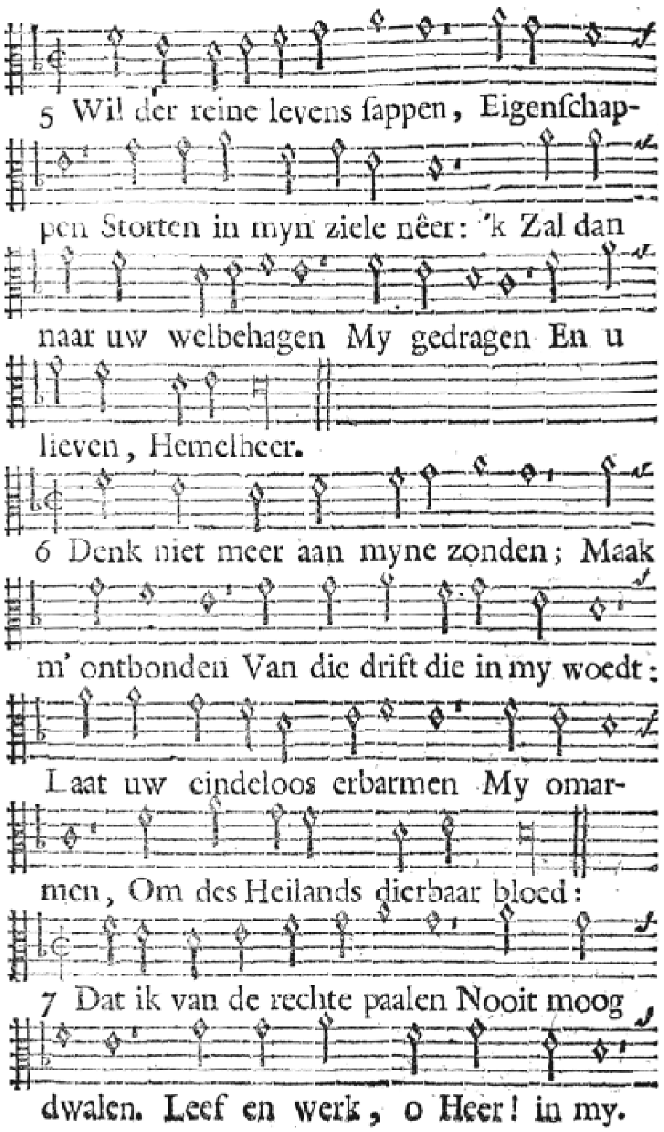

Niets zy by my hier op aarde Groot van
waarde, Dan dat ik U eigen zy!

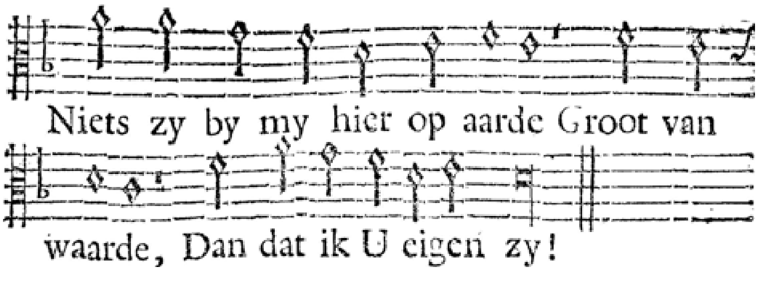

Gebed om waare wysheid, als een vrucht en uitwerkzel der verlichtinge.

LXXV Lied.
Voize, Psalm CXL.

1 Zelfstandig woord van God gezonden,
Gelyk een straal van 't Godlyk licht, Zoo
vaak men raadloos wordt bevonden, Geeft
gy den blinden ziels gezicht.
2 Ik zink voor uwe voeten needer: 't Ver-

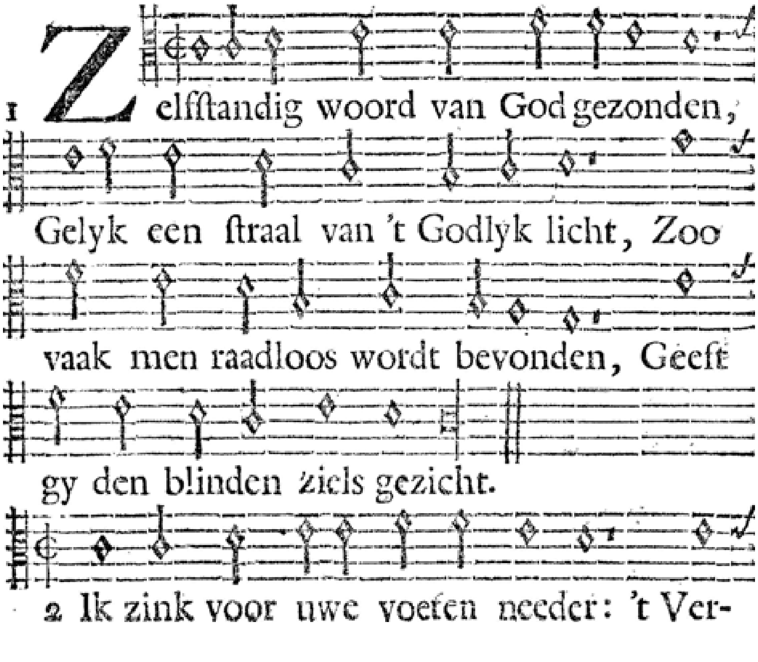

nuft is niet dan duisterniss': Ik word geslingert heen en weder, En blyv noch eeven ongewis.
3 Ik durf naar eigen raad niet luistren; De list van 't vleesch is my bekend, Dat zich door valsheid laat verduistren, En zich aan ydlen schyn gewent.
4 Gy zyt de bron van alle waarheid, Tot wysheid ons van God gebragt; En in Uw leer is niets dan klaarheid, Uw Geest ver-

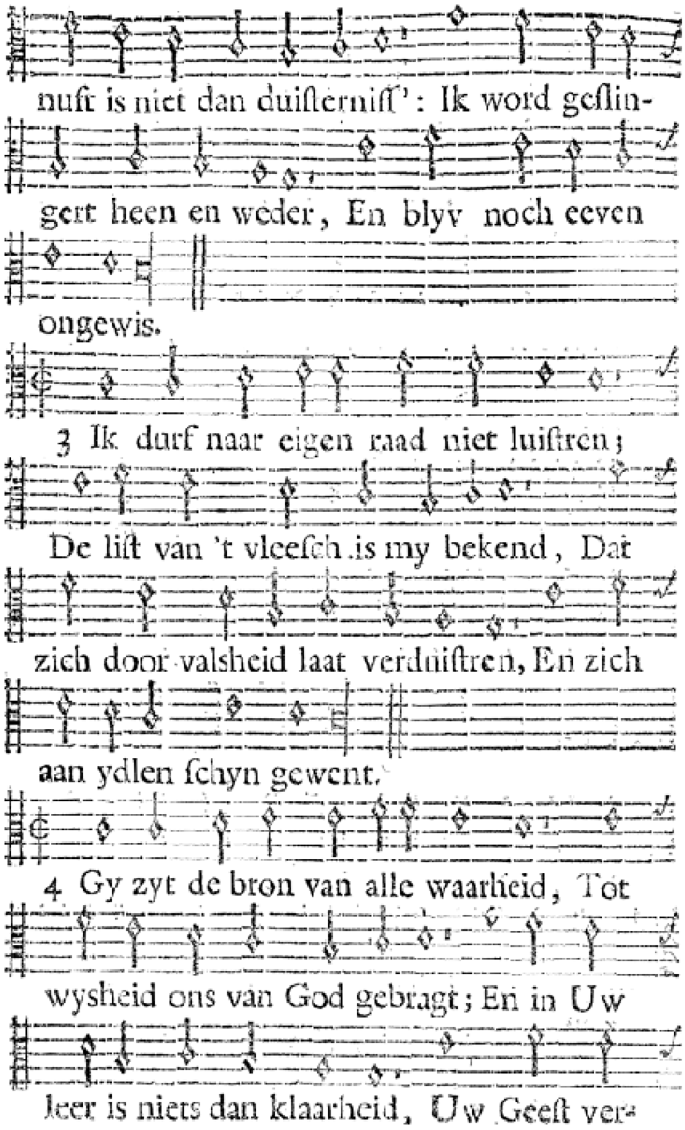

dryft den valen nacht.
5 Myn Leeraar, my van God geschonken,
Geef my een hart, dat, wel bedacht,
Steeds moog' in leerzaamheid ontfonken,
En op Uw lessen geven acht.
6 In 't geen Gy my wilt openbaren Stel daar
my altoos in gerust, Leer my ook vroo-
lyk samen paaren Standvastigheid, gedult
en lust.
7 Maak my een werktuig Uwer Eere,

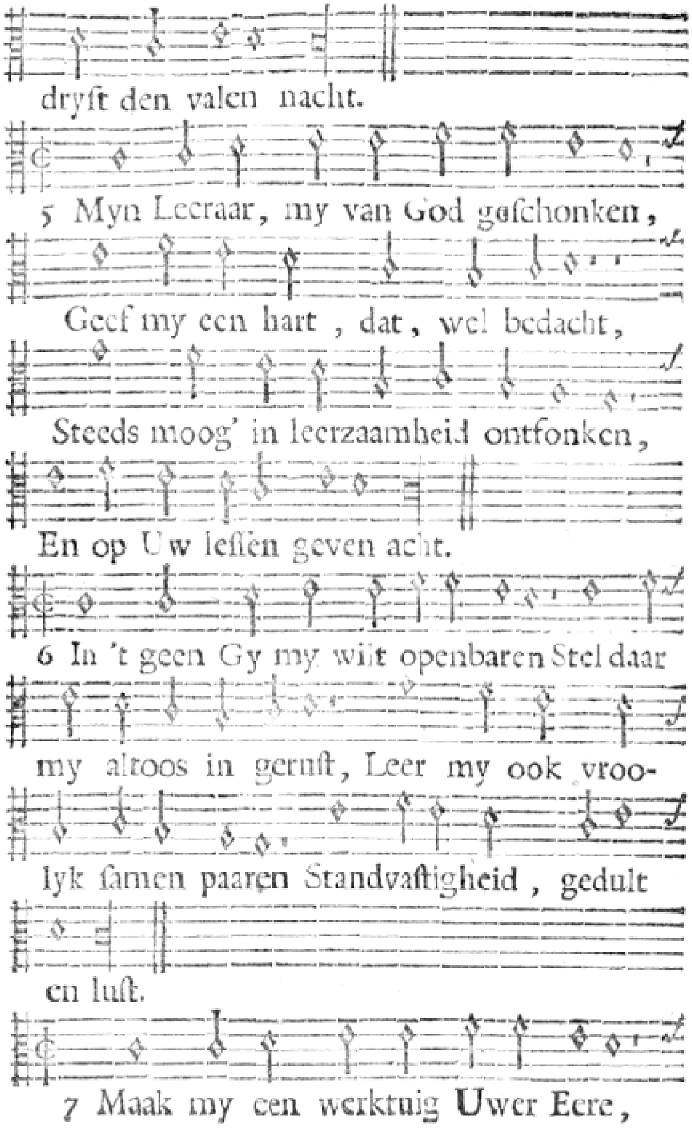

Waar toe, zoo, waar het U behaagt: Op
dat het alles tot U keere Wat in my door
U vruchten draagt.
8 Nooit doe my s' menschen vonnis schrik-
ken, Wyl niemand Uw besluiten zag: Gy
zult toch eindlyk alles schikken, 't Verho-
len brengen aan den dag.

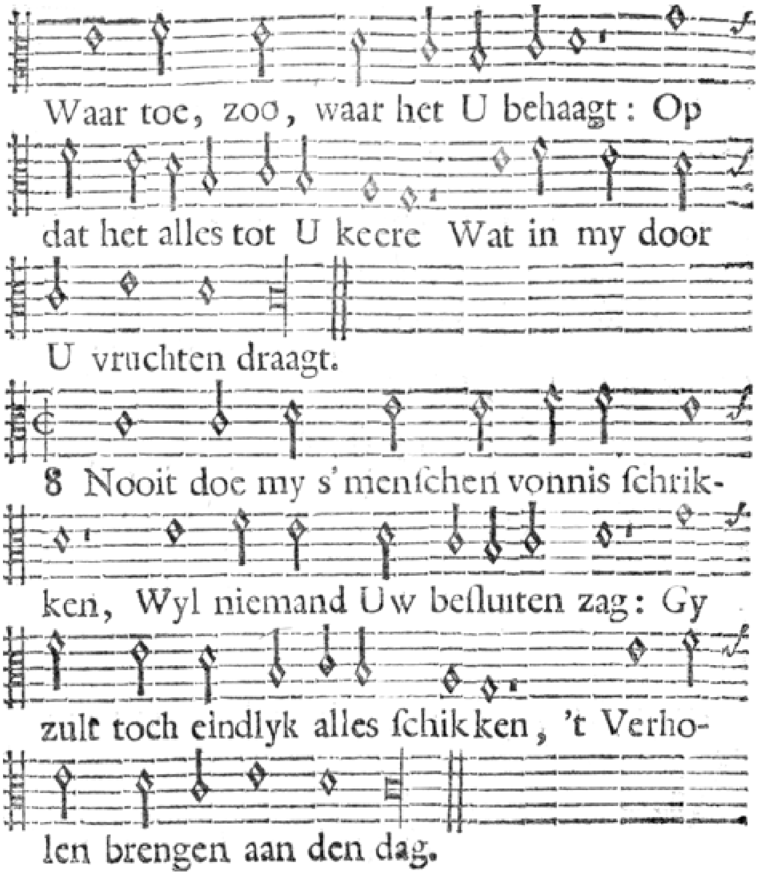

C. Van de Wedergeboorte en Vernieuwinge.

Gebed om Wasdom in de kennisse en de liefde Gods, gelyk ook om de doodinge van den ouden en opwekkinge van den nieuwen mensch.
LXXVI Lied.
Voize Lied XXXI.

1 O hulp voor onze zonden! O Jesus Godes Zoon, Naar 't Godlyk Woord ge zonden Uit 's Hemels hoogen Troon! O Morgenstar, wier luister, Maakt andre starren duister, Uw glans is wonder groot.

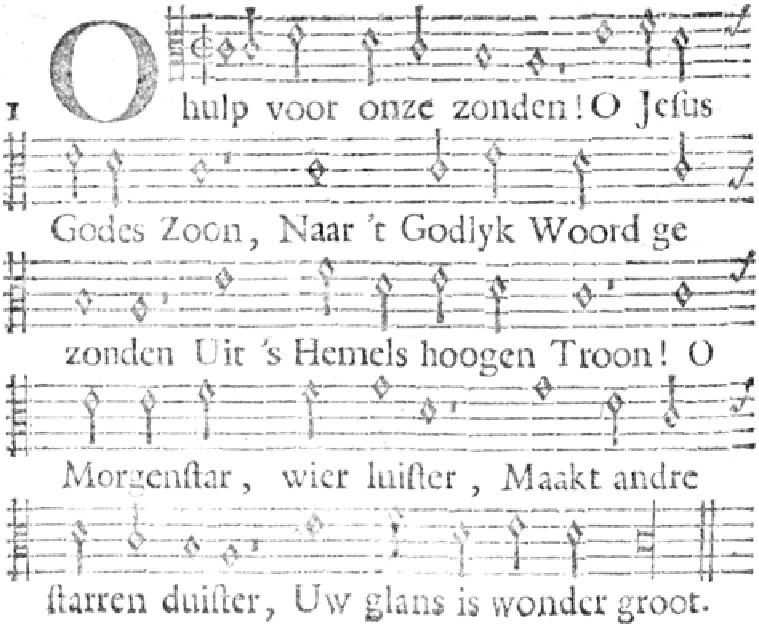

2 Gy zyt, als mensch geboren In deezen
laatsten tyd. Uw Moeder bleef, als vooren,
Een Maagd van blaam bevryd; Gy hebt den
dood verstooten Den Hemel ons ontsloten
En 't leven weergebragt.
3 Laat ons in kennis groejen, U lieven
meer en meer, En in 't geloove bloejen,
Godsdienstig U ter eer: Uw Gunst zy ons
geschonken: Wil onze ziel ontfonken,
Dat zy naar U verlang.

4 O Schepper aller dingen! O Vaderlyke kracht! Gy kunt het alles dwingen, 't Geen Gy hebt voorgebragt. Heer wil ons tot U wenden En Uwen Geest ons zenden, Dat wy U kleeven aan.
5 Doe 't zondig vleesch toch sterven, Wek leven in ons Heer! Laat d'oude mensch verderven, Zoo leeft de nieuwe weêr. Laat ons toch hier beneden, Met mond en hart, gebeden Opzendennaar Uw Troon.

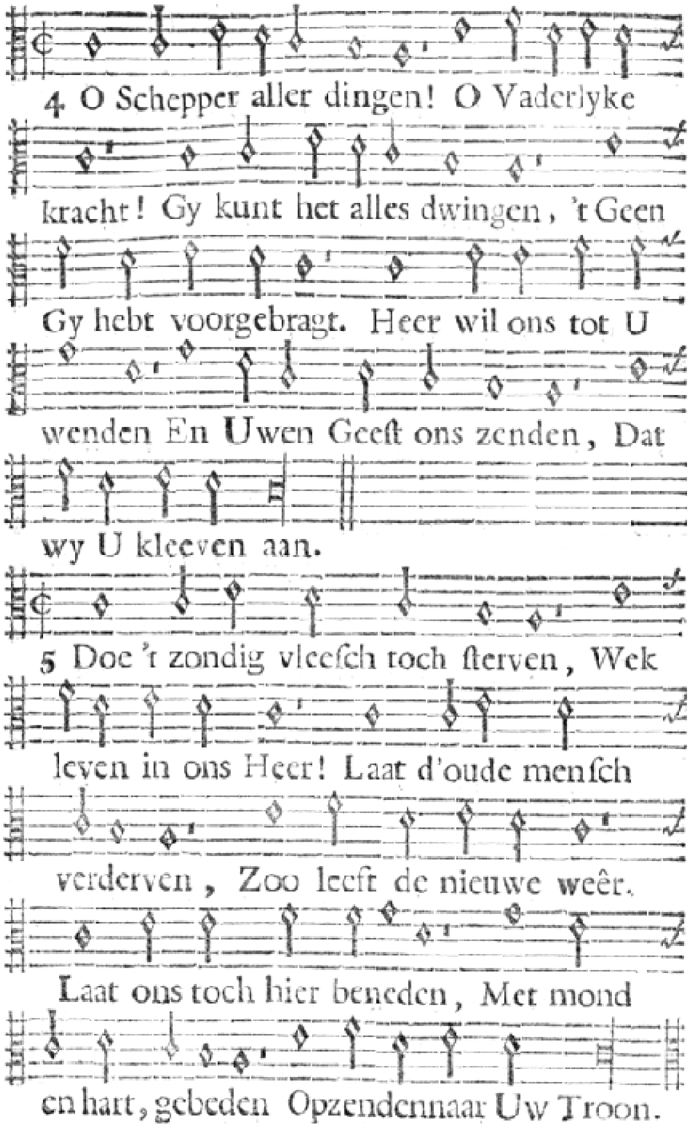

Gebed om Vernieuwinge.
LXXVII Lied.
Voize Lied XXXI.

1 O God, Gy Zon vol klaarheid,
Waarachtig levenslicht! Laat leven licht en
waarheid Myn schaamrood aangezicht Door
Uwe Gunst verblyden, En my van angst
bevryden: Ai treed niet in 't gericht!
2 Vergeef my myne zonden, En werp
die verre heen: Uw gramschap zy verslon-

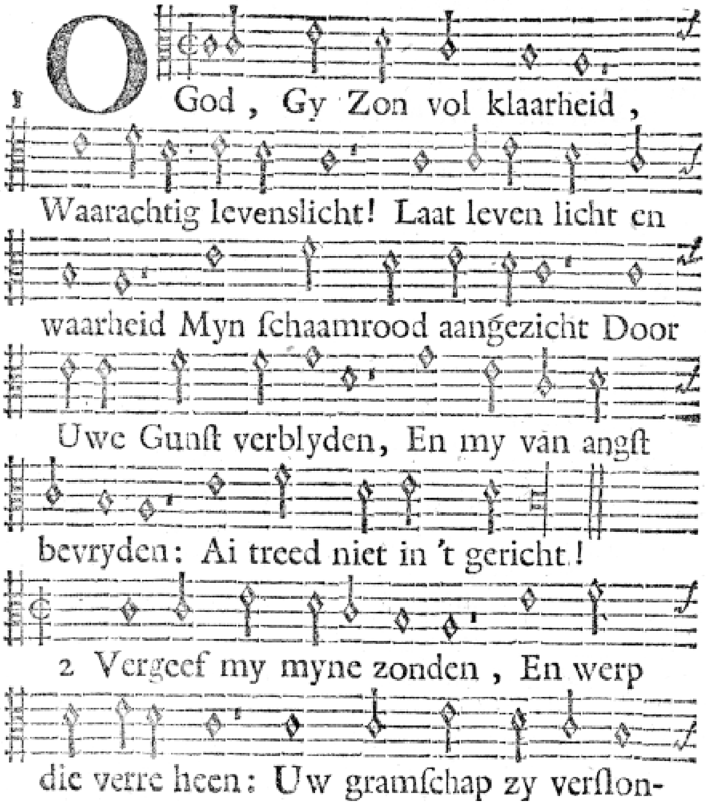

den Door Uw barmhartigheên. Ach laat
Uw vreedegaven Myn arme ziele laaven!
O Heer hoor myn' gebeên.
3 Wil uit myn hart verdryven Het aange-
boren kwaad; Laat ik het onderschryven
Dat ik zal met der daad My in Uw dienst
begeven, En U ter eere leven, Wyl Gy
my gadeslaat.
4 Ai wil Uw werk verrichten En zetten
in my voort: Wil myn verstand verlichten

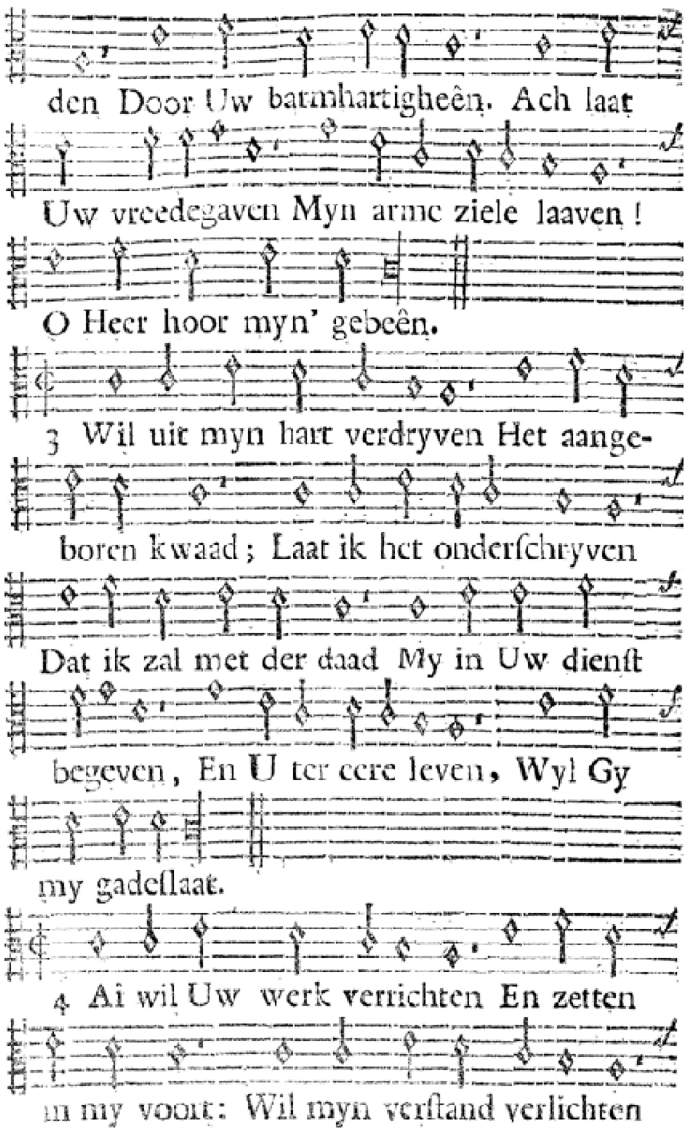

Door middel van Uw woord. Wil my ge-
loove geven, Dat ik U aan moog kleven,
Spyt Satans menschen moord.
5 Drenk my uit Uwe stroomen. Doodt
zonden in my Heer! Myn lusten wil be-
toomen, Op dat ik meer en meer Der wae-
reld af moog sterven, En naar het vleesch
verderven, Maar leven U ter eer.
6 Uw liefd' aan my geschonken, Kweek
in myn boezem aan. Wil my te meer ont-

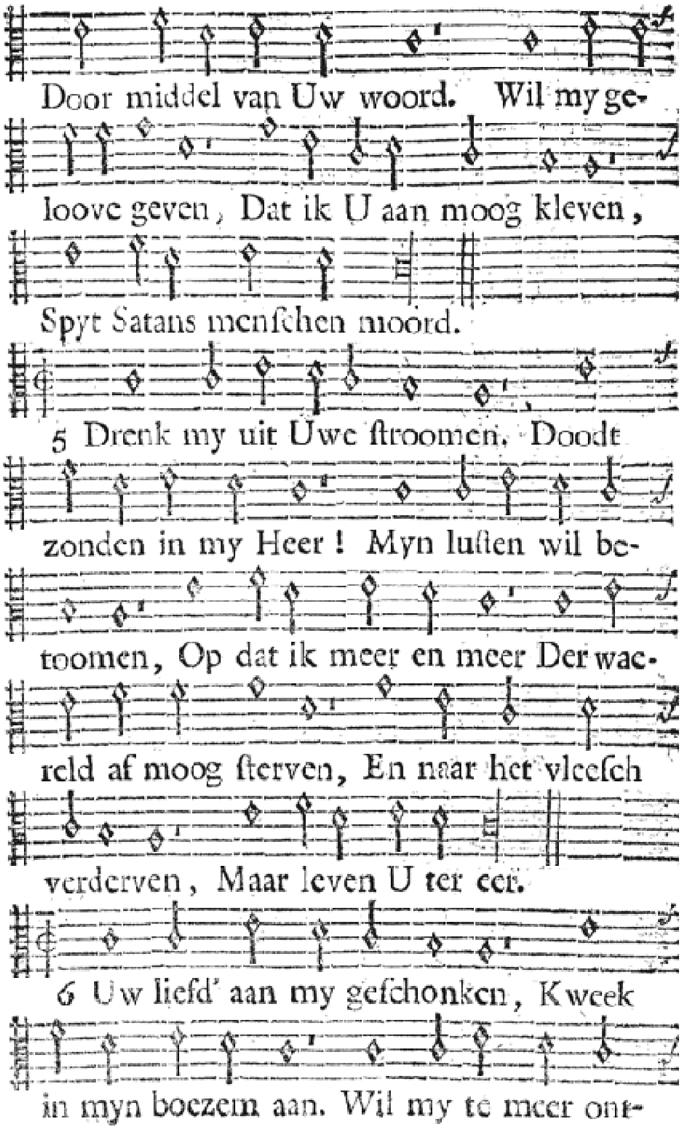

vonken, Om daar in vast te staan. Om, naar uw welbehagen, Standvastig my te dragen Op 's levens rechte baan.

7 O Heer! wil my versterken; My kracht en moed verleen, Dit zyn genade werken, Die schenkt uw Geest alleen. Want myne wufte zinnen, Myn laaten en beginnen Zyn vol weerspannigheen.

8 Dus bronaar van Genade! Getrouwe Hemelheer! Bevryd myn ziel van schade;

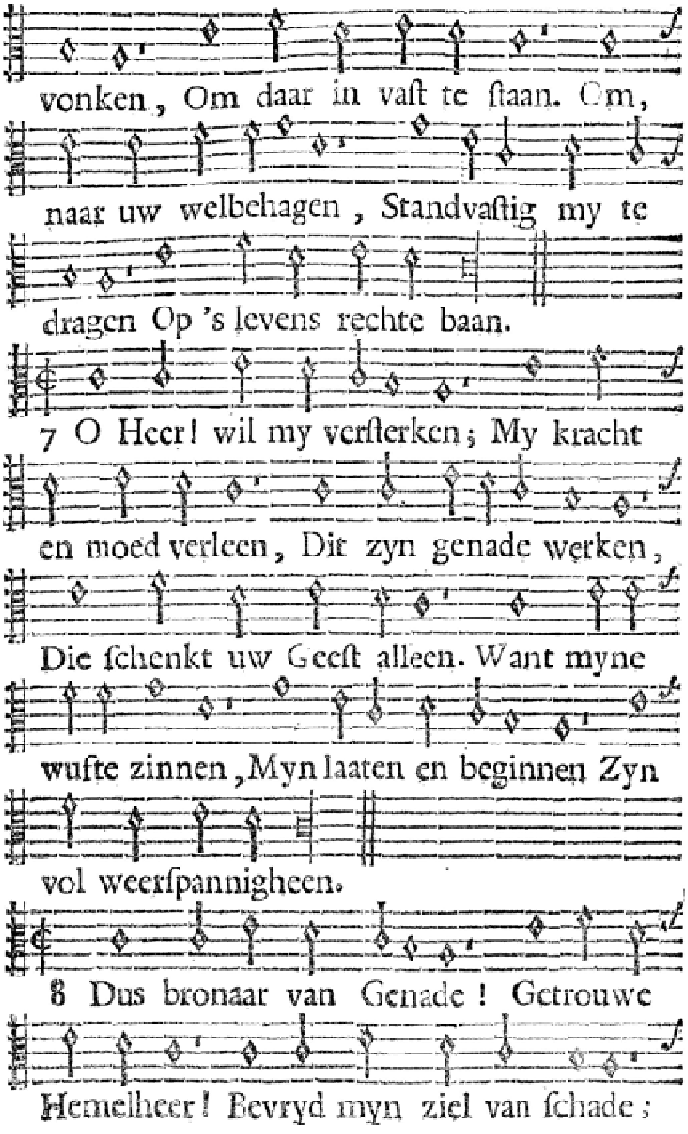

Vernieuw my meer en meer: Laat my,
naar uwe wetten, Gestaag myn gangen zet-
ten! Help my uw Naam ter eer.

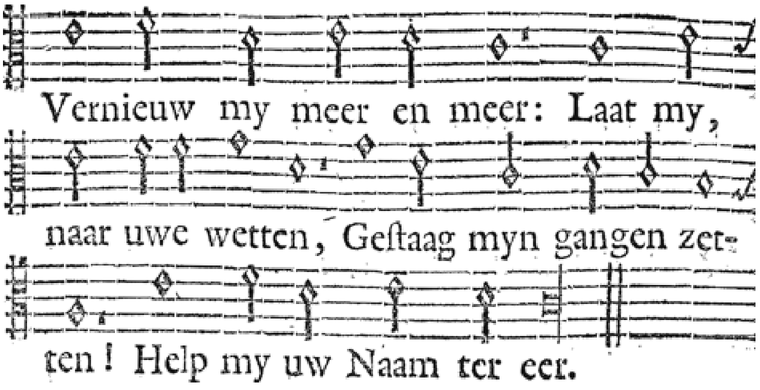

D Van het geloove.

Gebed om het Geloove, hoope, liefde, bestendigheid, en zegenpraal in aanvegtingen.
LXXVIII Lied.

1 U, Zalig God! U roep ik aan; Ver-
hoor myn angstig klagen: Zyt met myn
smert o Heer! begaan: Laat my toch niet
vertzagen. Heel door 't Geloov myn ziele

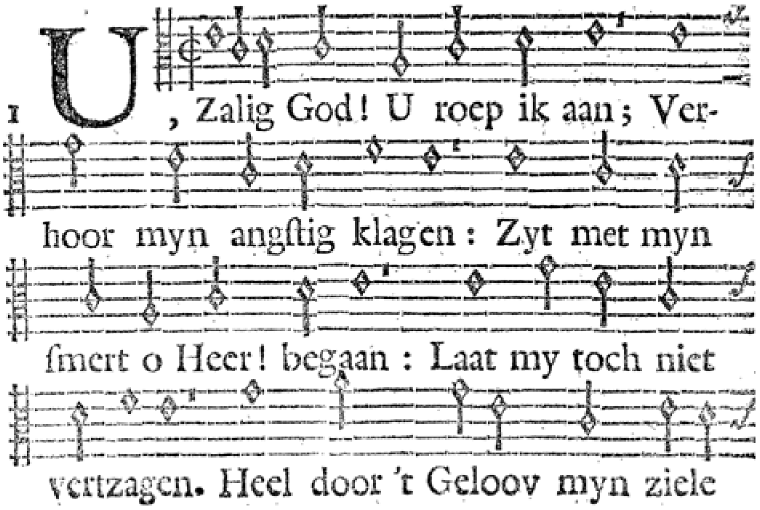

pyn, Wil my door 't zelve geven U te leven, Den naasten nut te zyn, En voor uw woord te beeven.
2 'K begeer noch meer, o magtig God! Gy kunt het aan my geven, Dat ik niet weder zy ten spot: Doe my in hoope leven; Dat ik, wanneer ik heen zal gaan, Moog op Uw Gunst betrouwen, En niet bouwen Op all' myn goede daân: 'T zou m' anders eeuwig rouwen.

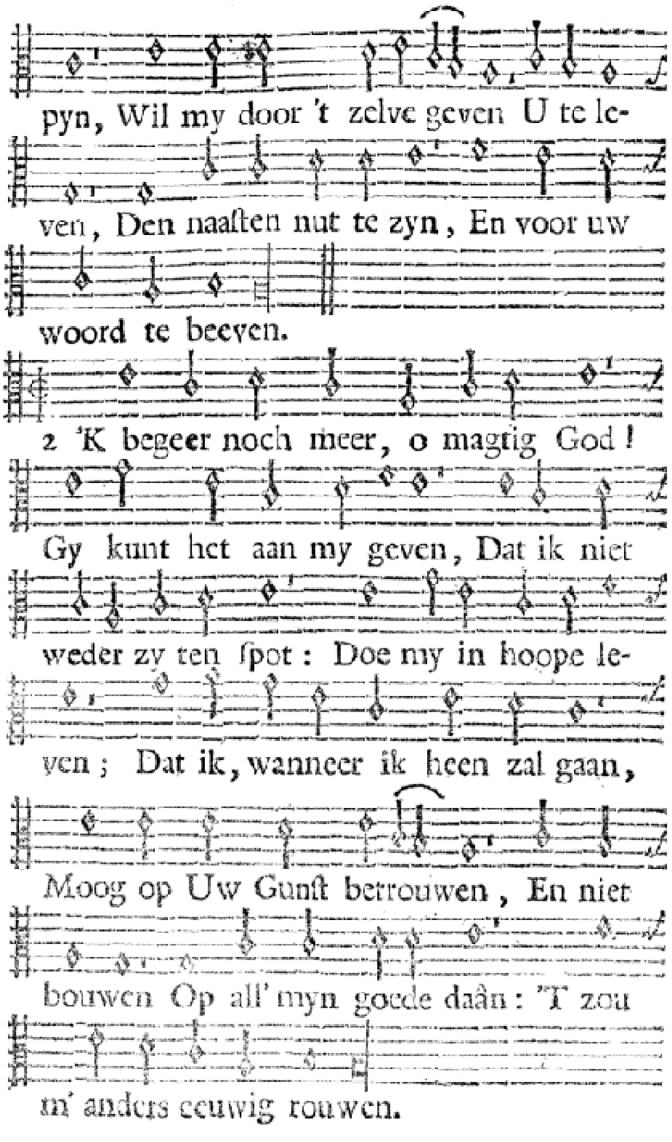

3 Geef dat ik, uit myns harte grond, Myn
haatren moog vergeven: Vergeef my ook
ter deezer stond, Schenk my 't vernieuwde
leven. Uw Woord zy spyze voor myn
Geest, Om hem daar meê te voeden, En
te hoeden, Als ramp my maakt bevreesd,
Laat die niet lange woeden.
4 Dat vrees, noch vreugd my van U scheid',
Hoe 's waerelds rad moog keeren: Geef
my, o Heer! standvastigheid, Gy kunt het

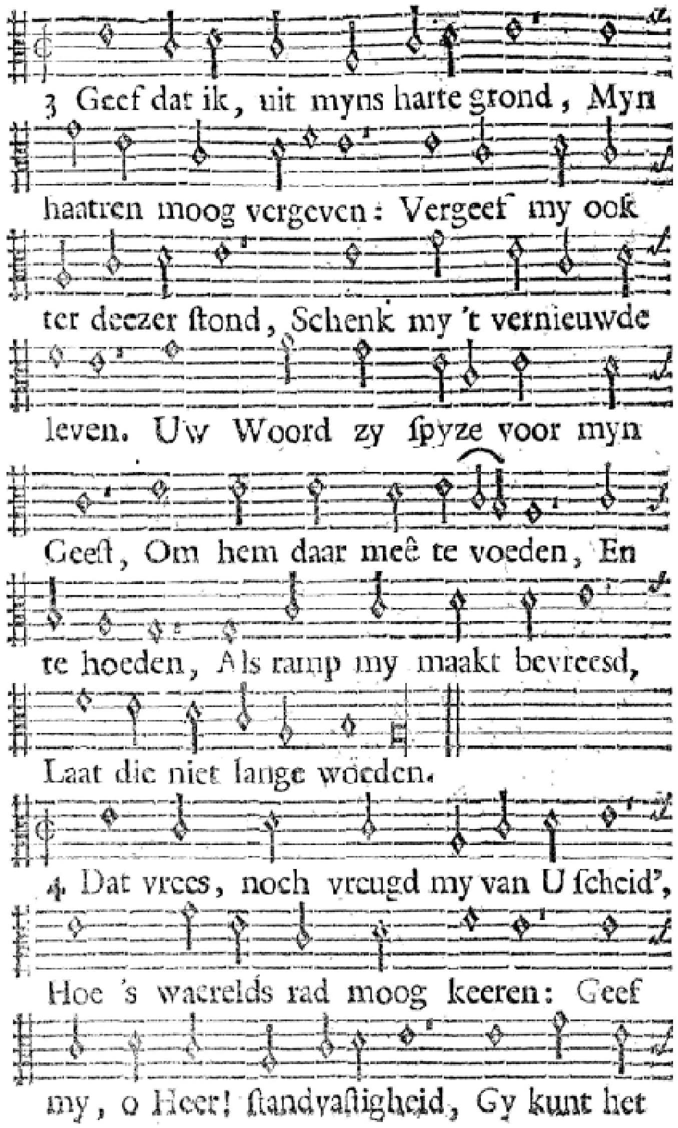

al regeeren. Gy Geeft het hoogste goed om niet: Want niemand kan 't verwerven, Noch beërven, Dan dien 't uw goedheid bied, Die ons bevrydt van sterven.
5 Ik worstel, Heer, en wederstreev, Laat my toch niet versmachten, Wyl 'k slegts aan Uw genade kleef: Van u zyn all' myn krachten. Word' ik bestreden, ai bewaar, En red m' uit 's vyands kaaken, Gy kunt maken Dat ik raak uit gevaar; Nooit

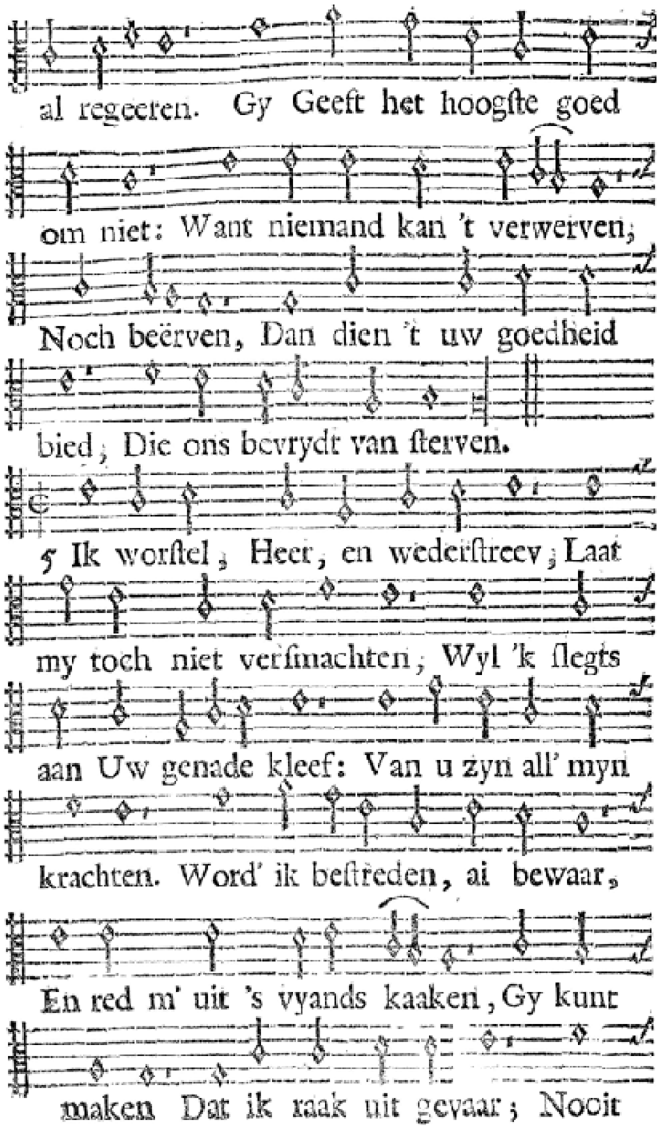

zult G' Uw trouw verzaaken.

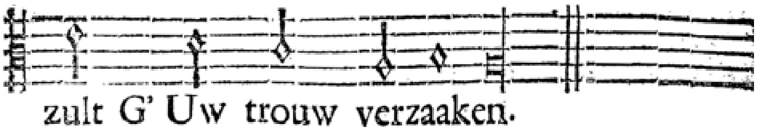

Het verlangen des Geloovs naar Christus.
LXXIX Lied.
Voize, Psalm C.

1 Myn hoogst en onbegryplyk Goed,
Waar aan ik kleef met myn gemoed, Ik
dorst naar U, o levens bron! Ach dat ik
u bereiken kon!
2 Ik ben een hert dat zonder kracht, Van
dorst en hitte ligt versmacht: Dit hert zyt

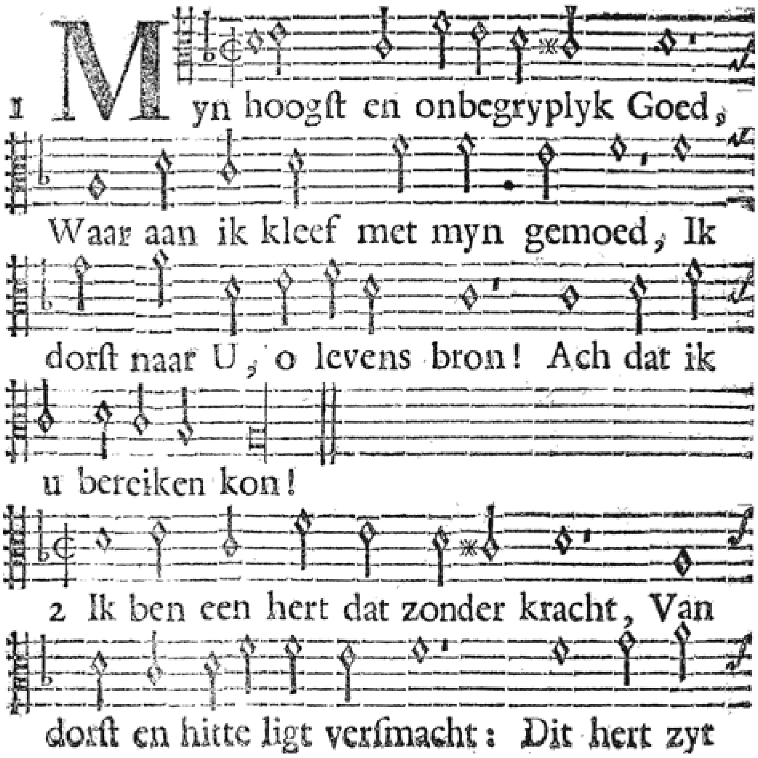

Gy een koele drank! O Jesus, laaf my, ik
ben krank.
3 Ik roep u, Heer! in stilheid aan: Wil
toch myn zuchten gadeslaan, Verhoor my,
o genade vloed! Verfrisch myn dor en
doods gemoed.
4 My mangelt Heer! een frissche dronk,
Ach dat uw Goedheid my dien schonk: Een
sterke dorst my naar Uw dryft, Ach was
ik met U ingelyft,

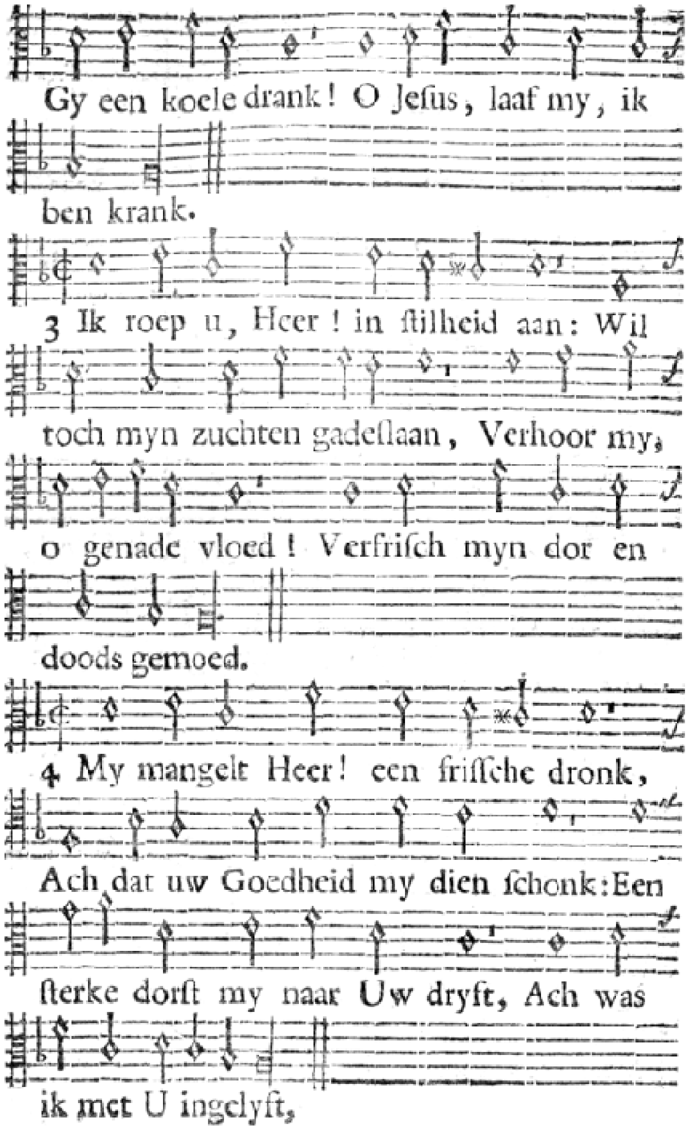

5 Waar zyt Gy, dien 'k ten Bruigom nam?
Waar weidt Gy toch, o Godlyk Lam?
Zeg my, aan welke bron Gy rust? Laat
my by U, 'k heb drinkens lust.
6 Ik ben zo zwak; ik kan niet meer: Ik schry,
ik dorst, ik roep, o Heer! Verkoel my ras
met heilzaam vocht: Wy zyn toch aan el-
kaer verknocht.

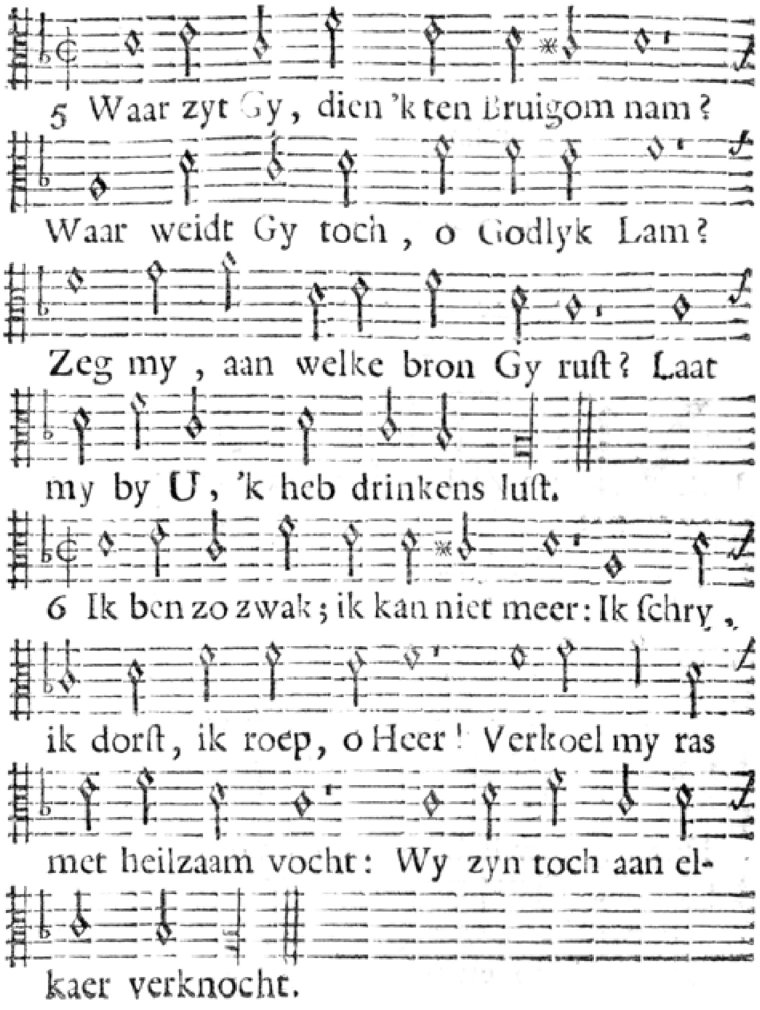

De naar Jesus dorstende.
LXXX Lied.
Voize Psalm CXLIII.

1 Myn Ziel bezwykt schier van ver-
langen: Gy weet wat smerten dat haar pran-
gen: Gy kent den lust van myn gemoed.
Doe my Uw liefd' en trouw ontfangen: Ik
dorst naar U en naar Uw goed.
2 'k Zal naar geen aardsche schatten trachten:
Gy zyt myn schat, vry waarder 't achten,

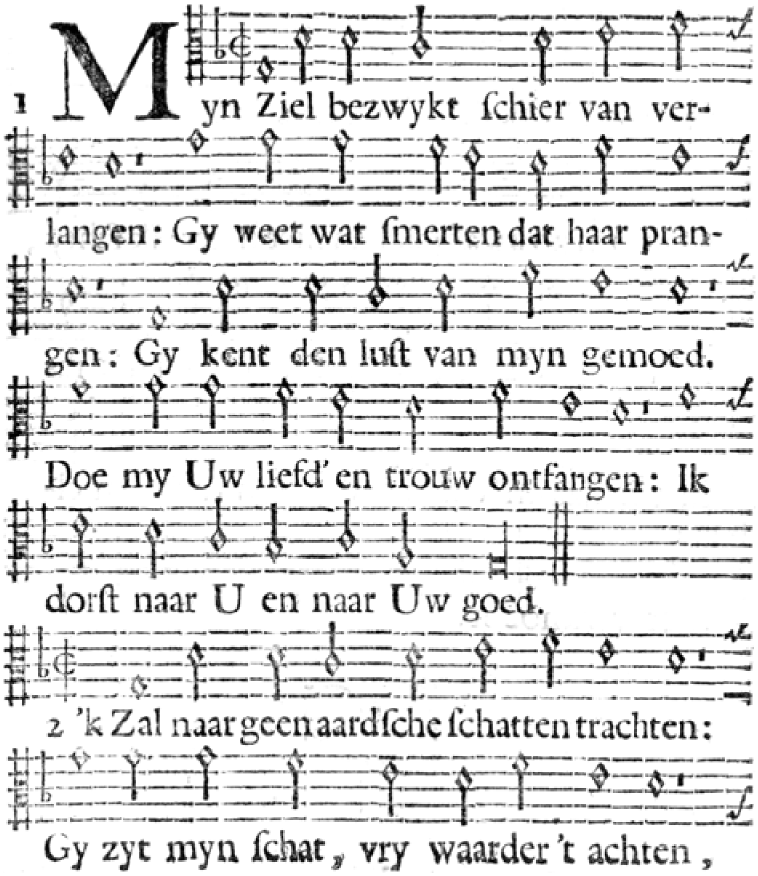

Dan 't goud dat 't magtig Ophir geeft.
Myn hoop kan veilig heil verwagten,
Wanneer myn ziel aan Jesus kleeft.
3 Weg diamanten met uw straalen: Hier
kan uw luister niet by haalen: 'k Bouw
op een kostelyker steen! Een hoeksteen,
sterker dan metalen, Myn Rots is Jesus,
Hy alleen!
4 'k Wil hamans glorie niet begeeren;
Een worm kan die wel ras verteeren: Weg

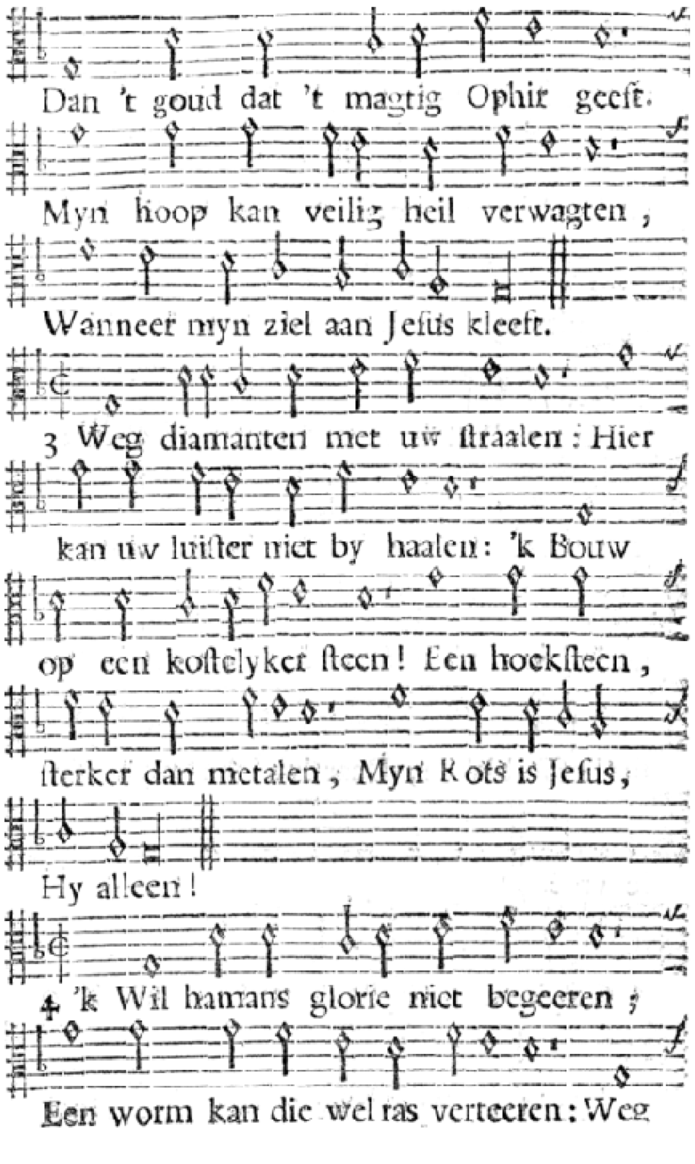

met dien droom weg met dien schyn!
'k Zal door uw goedheid niets ontbeeren:
Gy zult myn roem o Jesus zyn.
5 Gy wellust kunt my niet vermaken;
't Is beter nooit tot u te naken: Gy zyt
de lust van 't domme vee: Ik moet in Je-
sus liefde blaken, Daar is alleen myn zie-
le vreê
6 Gelyk desaardryks dorre streeken, Zoo
is voorwaar myn hart bezweken, Door

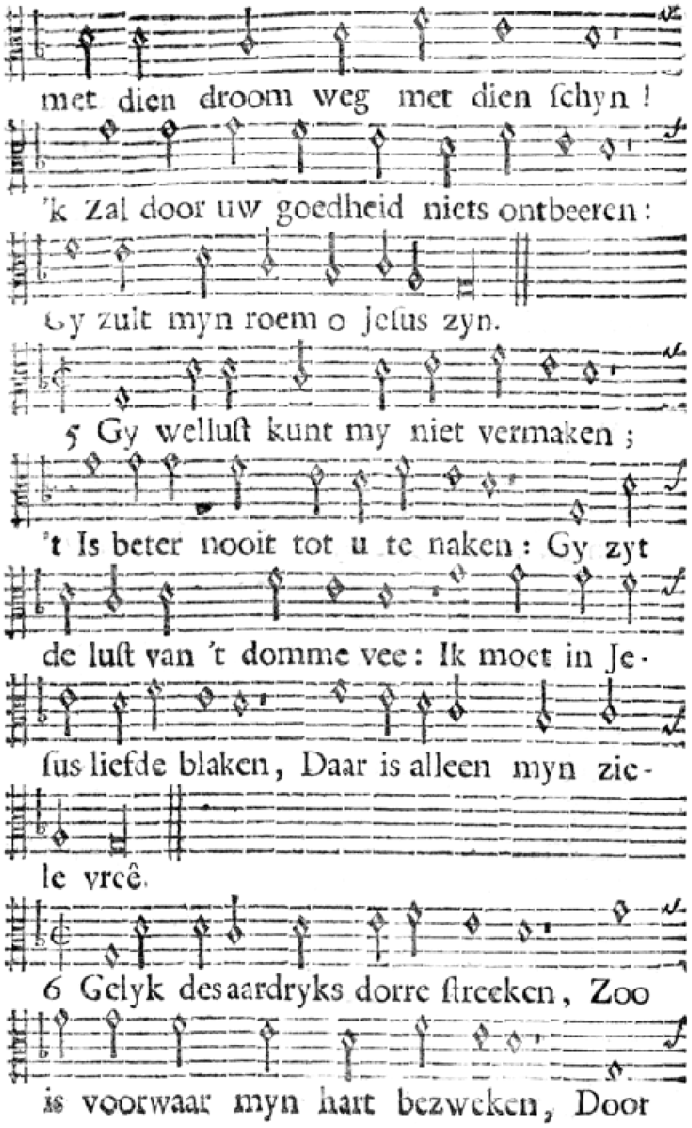

dorst naar U, o ziele drank! Ik sterf byna,
laat niet ontbreeken Uw Hulp, ik ben
ter dood toe krank.

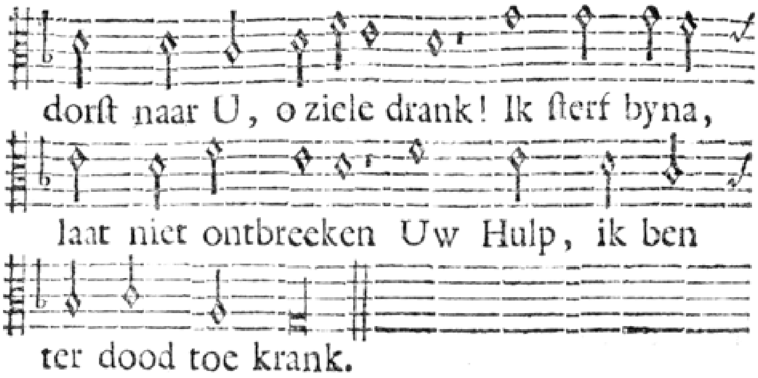

De Verbondsverplichting en volle overgifte aan Jesus:
Of Het aan Jesus gegeven Ja woord.
LXXXI Lied.

1 Verlicht my Heer myn Licht! Myn
toestand is verborgen, Voor myn bezwaard
gezicht, Ik merk het echter ras, Ik ben niet

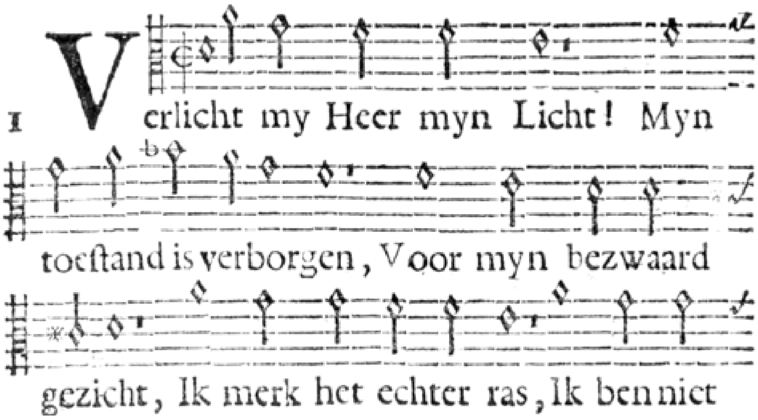

die ik was; Doch 'k voel, dat myn gemoed
Noch beeter weezen moet.
2 Ik was wel eer gerust, En leefde zonder
zorgen; Doch nu ben ik bewust Van zon-
den schuld en last, En zit dus raadloos vast:
't Geen vreugde gaf aan 't hart, Baard my
thans bittre smart.
3 Geen tydelyk gemis Doet my angstvallig
klagen: Geen dierbre hartvriend is (Myns
vetens) my ontrukt; 'K word door geen

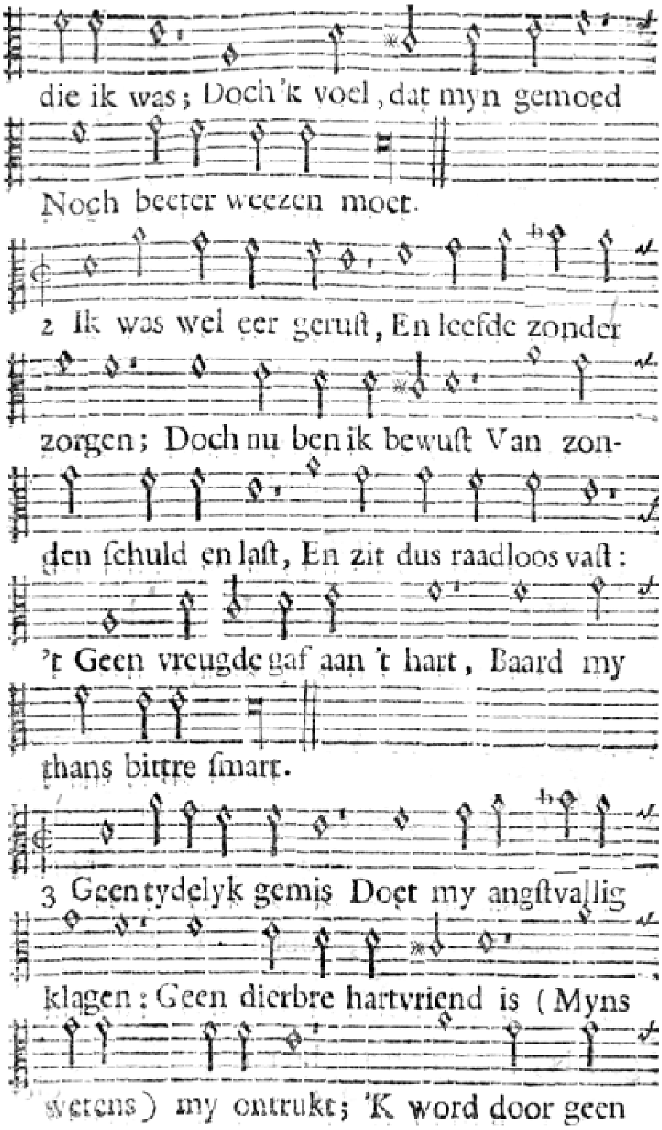

mensch verdrukt: Myn vleesch geniet zyn
rust, Gezondheid, vreed', en lust.
4 Het is een ziele strydt En pyn, die ik
moet dragen, Die merg en been door-
snydt: Dit 's d'oorzaak van myn leed, Dat
ik niet zeker weet, Ofik wel Christus kenn',
En waarlyk in Hem ben.
5 Zy zyn juist in der daad Geen Christ-
nen, die dus heeten: Het Christendom
bestaat, (Dit ben ik wel bewust) Daar in,

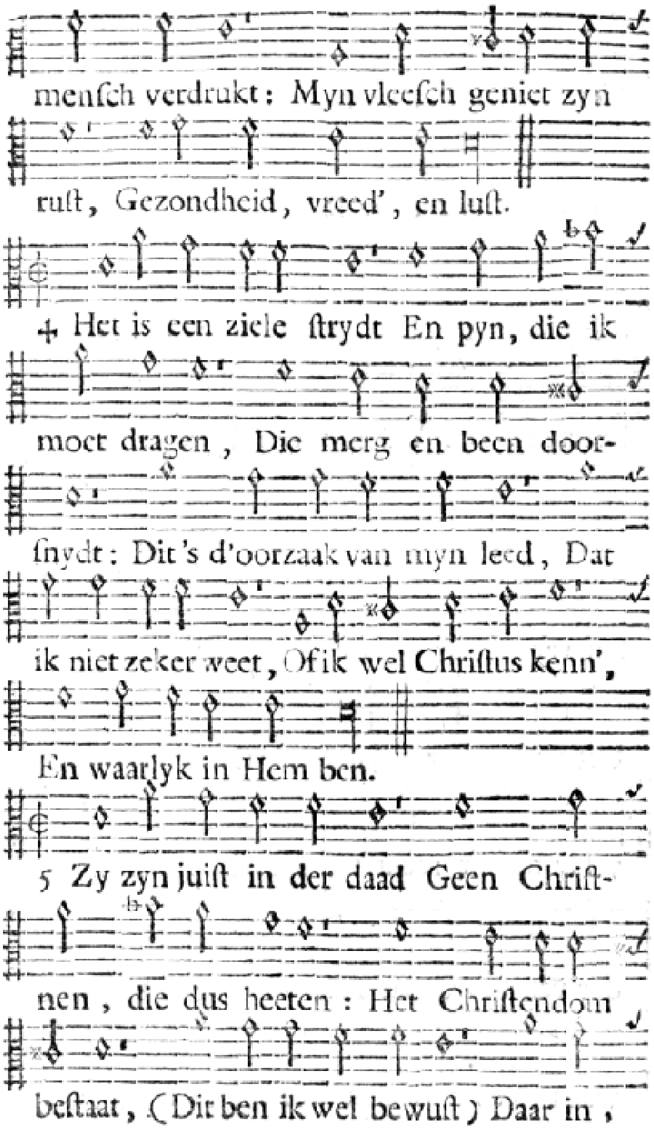

dat m' eigen lust, Oprecht verlochend heeft,
En niet zich zelven leeft.
6 Hy is met ydlen schyn En zelvsbedrog
bezeten, Die 't denkt een blyk te zyn,
Dat men geloovig zy, Als m' is van gruw'-
len vry, Daar zelfs een heiden 't kwaad
Uit vrees voor schande haat.
7 Hy neemt recht Christus aan, Die zon-
der vast te hangen Aan eige Kracht, dien
waan Van 't vleesch verwerpt, zyn raad,

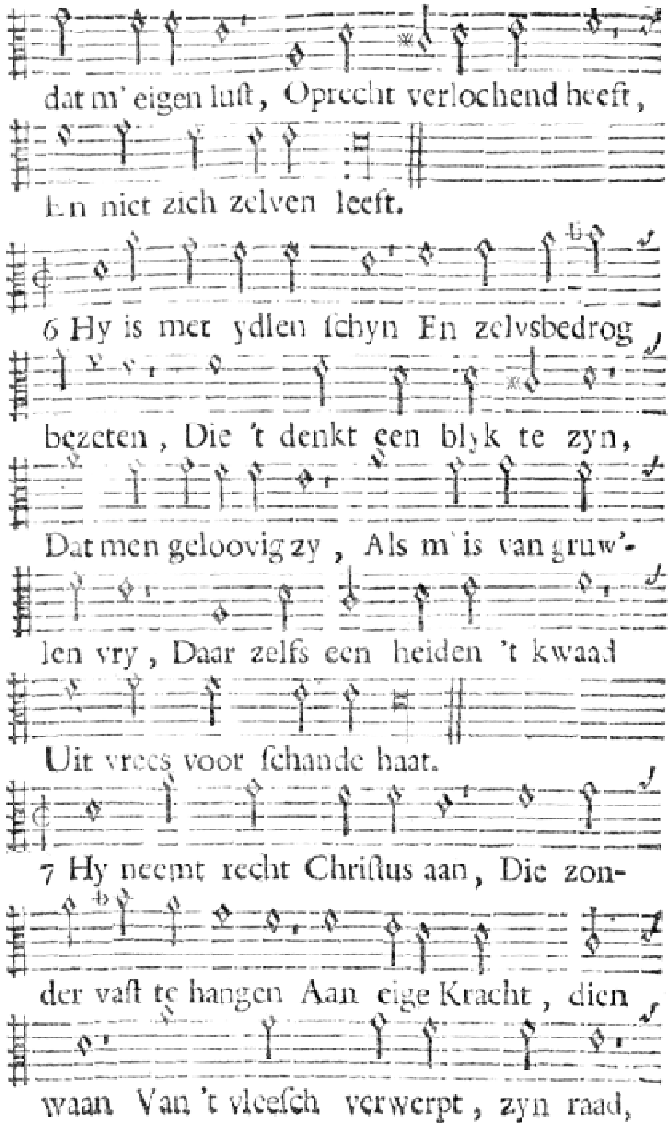

Goed, Eer, ja 't al verlaat En zegt, Gy Jesus zyt Myn licht, dat my verblyd.

8 Dus spreekt het waar geloof: Dit zal 't altyd verlangen: O Jesus my ontroof Den vyand, zyt myn Schild, En voerd my, zoo Gy wilt: Ik hoor aan u geheel: Blyf Gy myn heil en deel!

9 Die dit niet hartlyk zoekt, Gelooft ook niet waarachtig; Hy blyft by God vervloekt; Zyn hoop rust slegts op zand, En

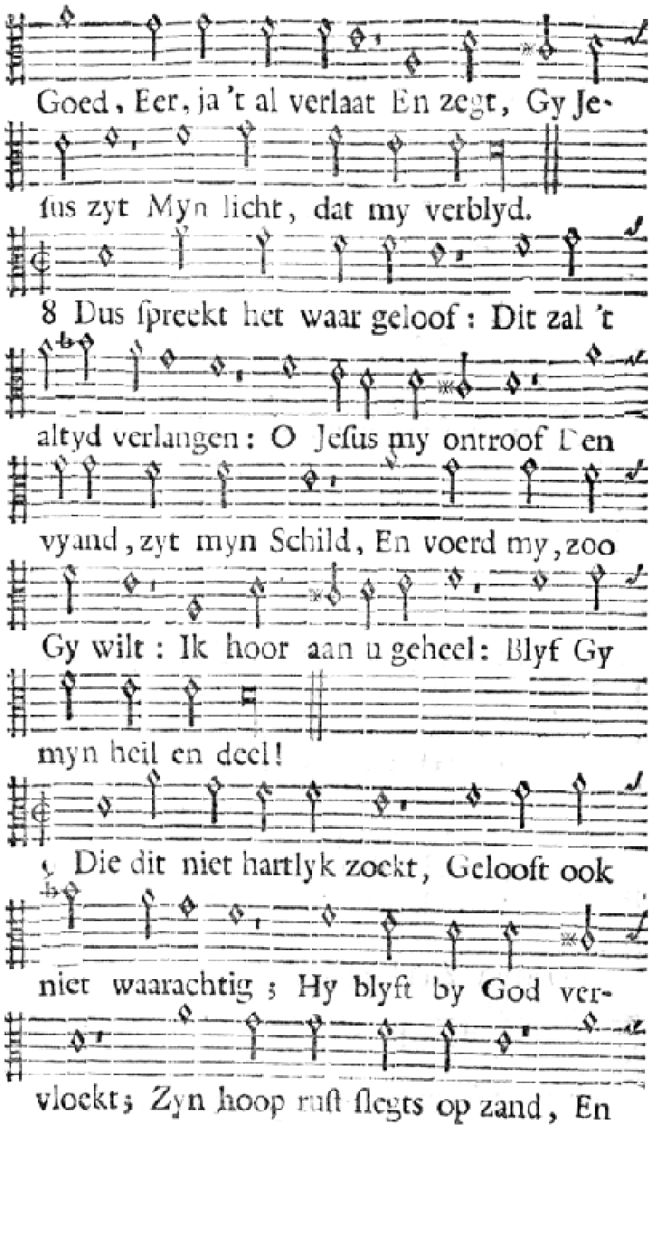

houdt op 't laatst geen stand: 't Geloov
heeft nergens grond, Dan in 't Genâ-
verbond.
10 Dit, vrees ik, mangelt my: Myn drift
is niet zoo krachtig, Dat die gansch tot U
zy: Ik ben noch niet geheel Een Christen,
wyl 'k te veel De waereld dien' en meer
Myn lust zoek, dan Uw Eer.
11 Myn Ziel! ai staak Uw klacht. Ik
moet het immers wagen, Wyl 'k eer geen

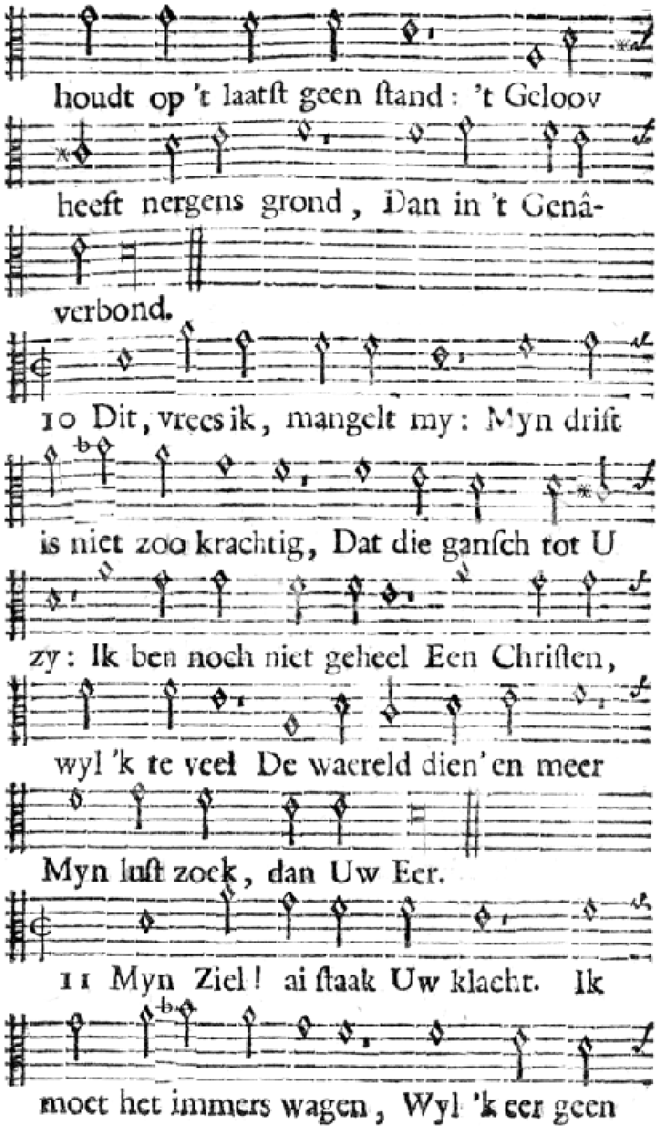

rust verwagt. Verwerp gansch d'aardsche
weeld En wat het vleesch ook streelt:
Neem Christus Jesus aan, Dan is de zaak gedaan.
12 O Aardworm! zoekt G' U niet Dien
Koning op te dragen, Die al het heil ge-
biedt? Hy 's algenoegzaam ryk, Ja alles te
gelyk: Meer dan Uw hart ooit dacht,
Heeft Hy in Zyne magt.
13 Als alles zal vergaan, Dat aard en lucht
doet blyven, Dan zal Hy vast bestaan. Zyn

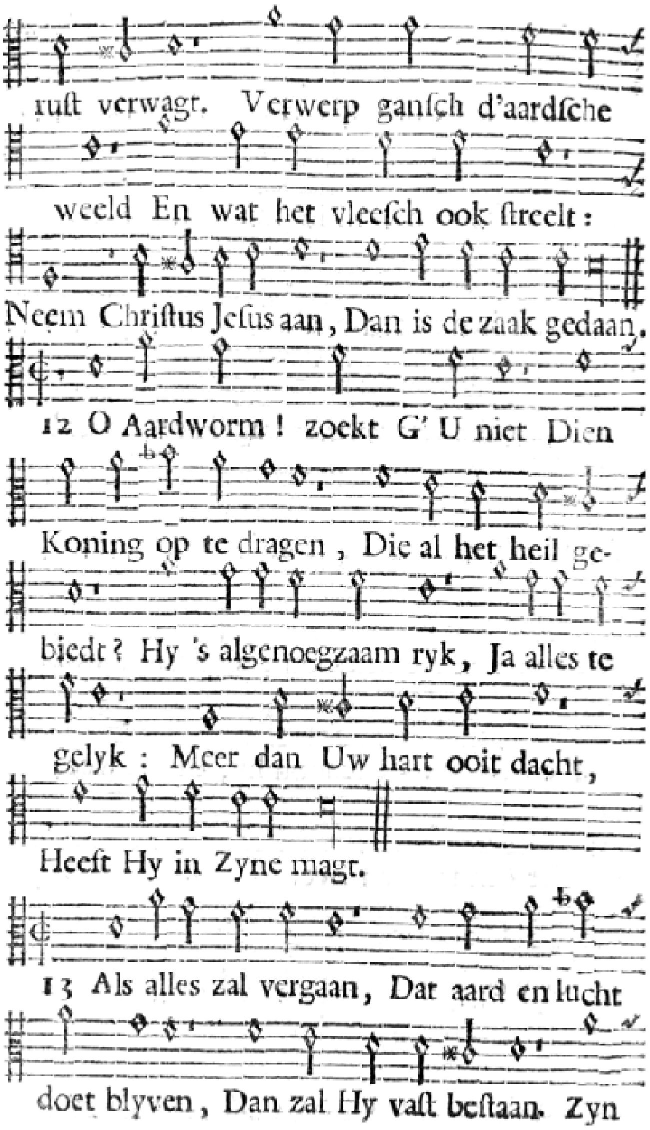

Wezen sterft niet af: De Godheid kent geen graf: Dien God in gunste kent, Diens welstand heeft geen end'!
14 Maar die het vreêverdrag Hier weigerd t' onderschryven, Blyft eeuwig in geklach, Ver van den Hemeltroon, Omringd met straf' en hoon: Of schoon hy, in dat wee, Vergiet een traanen Zee.
15 O wenschlyk Heilverbond, 't Geen 't ja woord ons doet geven! Zeg nu, myn

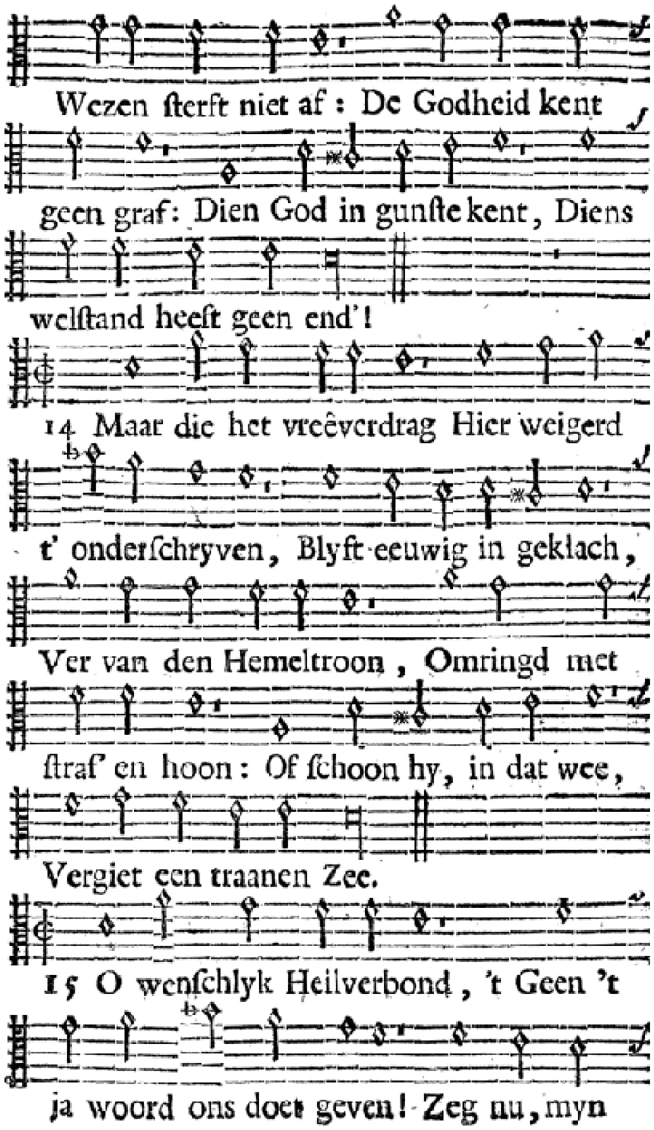

hart en mond, Ja Jesus! ja myn Heer!
Ik geef U 't al, myn eer, Myn Geest myn
lyf myn bloed, Myn wensch, myn huis,
myn goed!
16 Doe, wat Gy wilt met my, Als ik,
myn gansche leven, Uw Naam ter Eere zy
Een vat ter Heerlykheid, In Uwe Gunst
bereid, Geheiligt meer en meer: Dan is
het wel, o Heer!

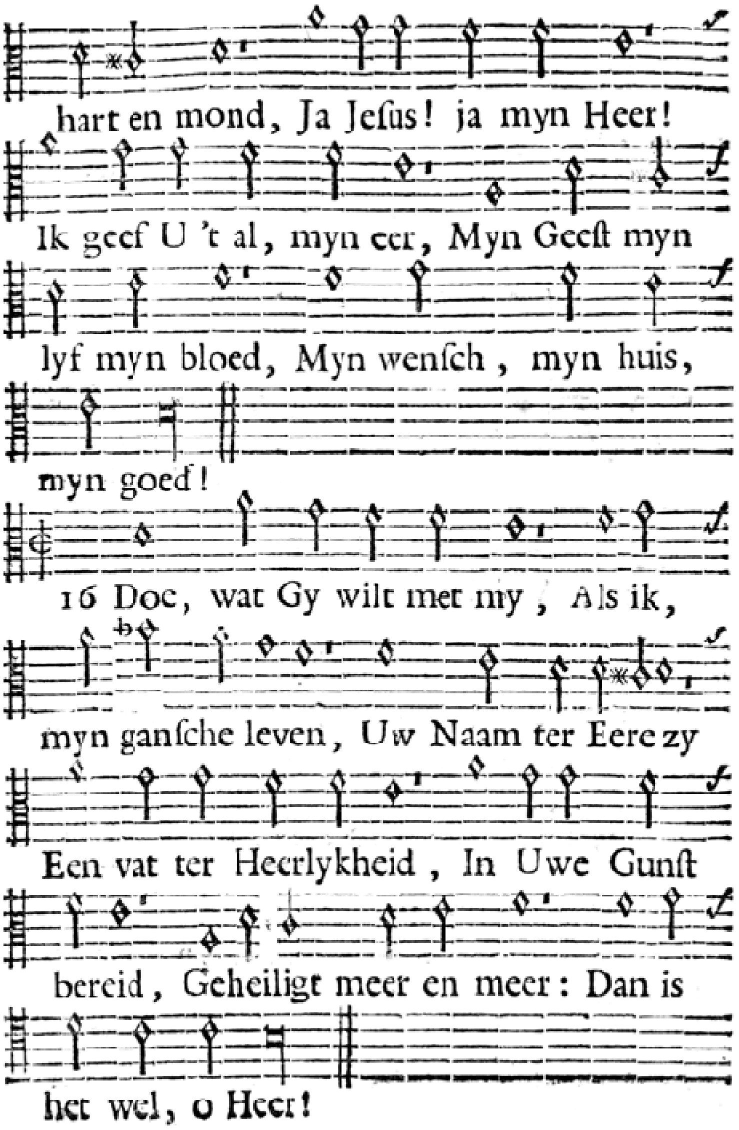

E. Van de Vereeniginge en Geestelyken Ondertrouw der Geloovige Zielen met Christus.

LXXXII Lied.

Wat pronkt die morgenstar met glans, Vol heil, aan 's Hemels hoogen trans, Uit Jesse voortgekomen! Gy Davids Zoon, uit Jacobs stam, Dien ik ten Heer en Bruigom nam, Gy hebt myn hart genomen. Hoe goed, Hoe zoet, Schoon en heerlyk, Hoe begeerlyk, Hoog verhe-

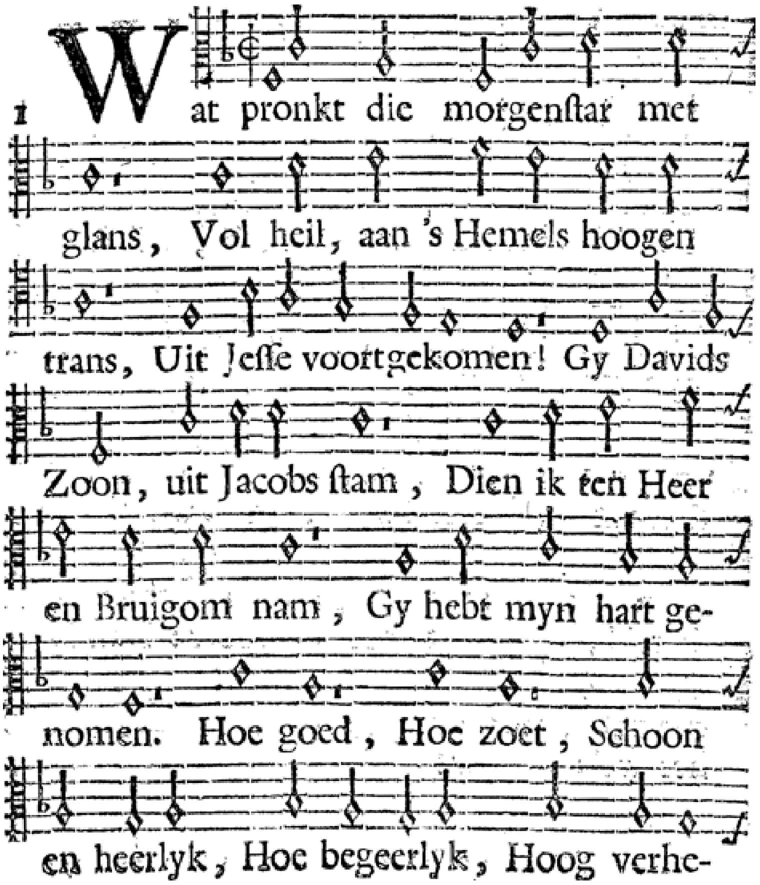

ven, Zyn de gaven U gegeven!
2 O! myn onschatbre Zielekroon! Gods en Marias Wonderzoon! O Hoog gebore Koning! Met vreugde zing ik U ter eer: Uw Heilig Woord, Uw reine leer, Is meer, dan melk en honig: Des zal Ik all' Uw Genaden En Uw daden Vrolyk pryzen, En Uw werk in my bewyzen.
3 Heer! stort zeer diep in myn gemoed Uw Goddelyken liefdegloed. Wil my ge-

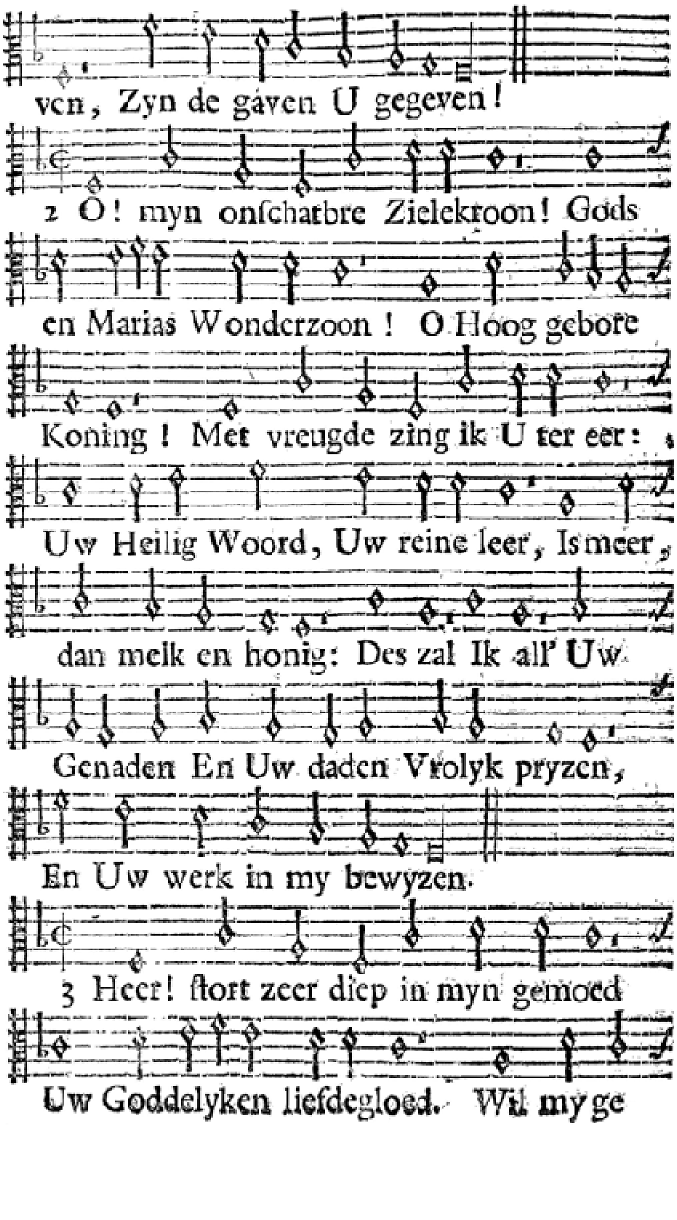

nade schenken, Dat ik standvastig in U blyv';
Dat my geen onheil van U dryv, Noch
myne Ziel moog krenken. Laat Heer Noch
meer Vreugde bloejen, Liefde groejen:
Laat ons beiden Zelfs de felle dood niet
scheiden.
4 Van God komt my een vreugde licht,
Als Gy my met Uw Aangezicht Genadig
aan wilt blikken. O Jesus! o myn beste
Goed! Uw Woord, Uw Geest, Uw vleesch

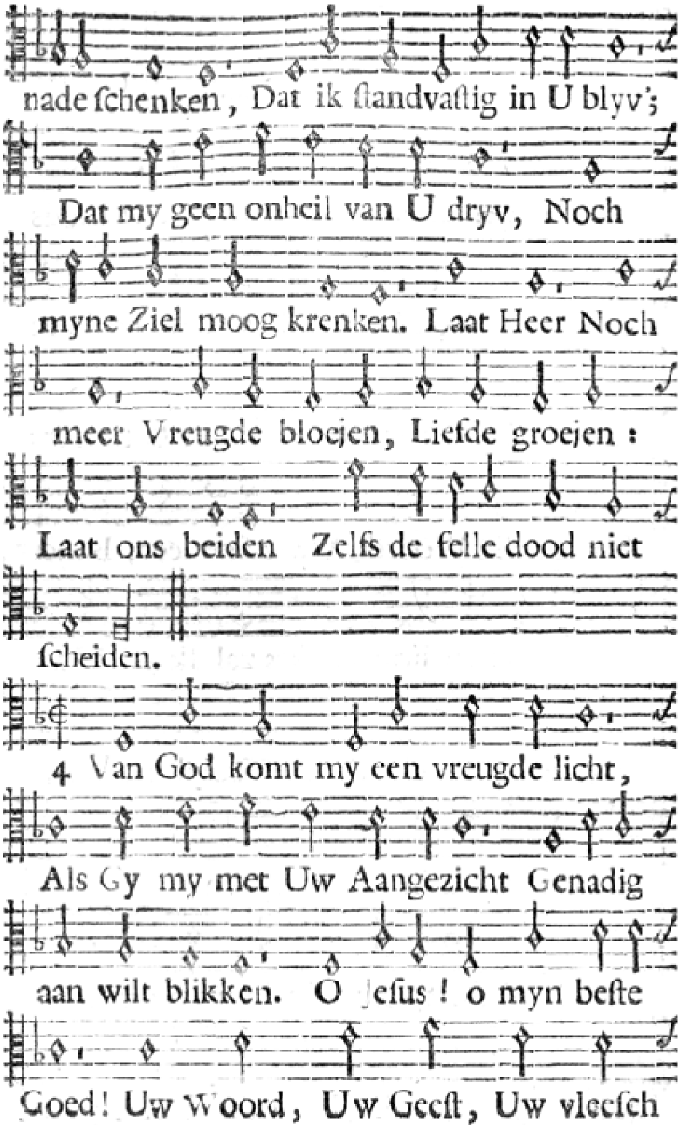

en bloed Myn Ziel geheel verkwikken.
Maak my Heer bly: Help my armen uit
erbarmen: Help genadig: Op Uw woord
koom ik gestadig.
5 God Vader, Die my hulp bereid, Gy
woudt my, reeds van eeuwigheid, In U-
wen Zoon beminnen: Uw Zoon is zelv
myn Bruidegom, Ik ben Zyn Bruid, Zyn
Eigendom, Geen smert ontrust myn zin-
nen; Wyl Hy Aan my 't Hemels leven

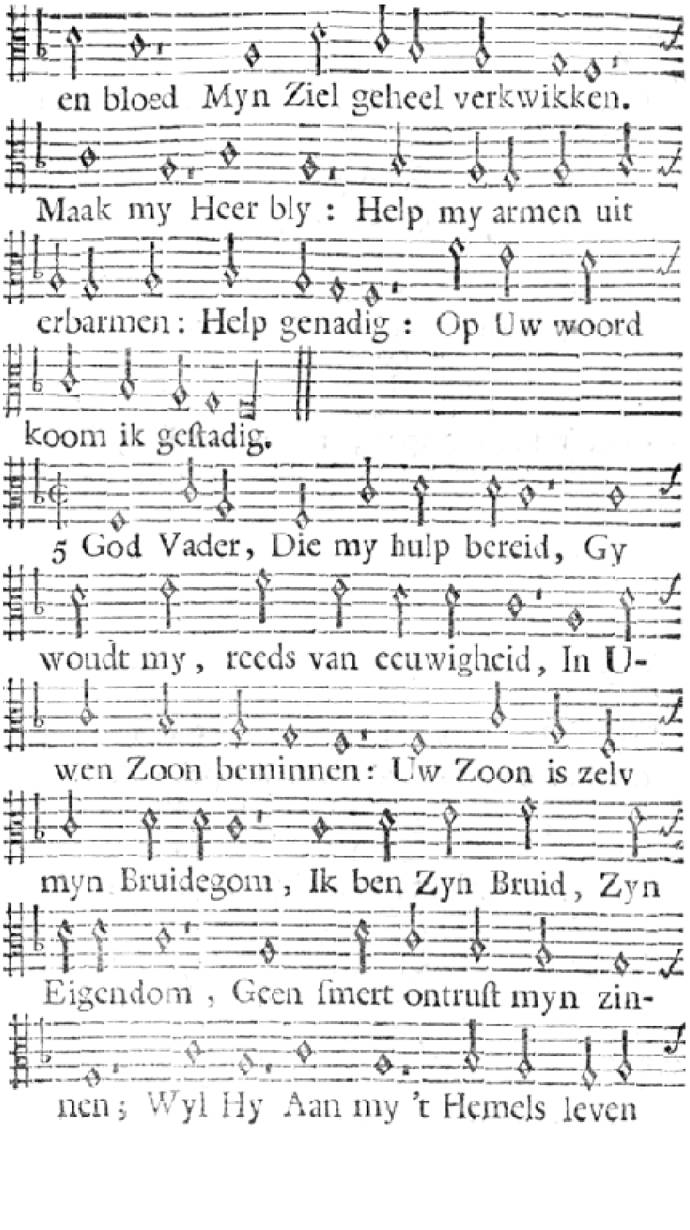

Eens zal geven: O! daar booven Zal myn hart Hem eeuwig loven.

6 Zingt zingt met eerbied onzen Heer, Doet 't snaaren spel, ter Zyner Eer, Met gulle vreugde hooren: Prys Jesus op een blyden toon, Myn Bruidegom, zoo wonder schoon; Dit zal Hem wis bekoren. Ja zingt, En springt; Wilt Uw reijen Vrolyk leiên: Dankt den Koning, Die den Hemel heeft ter woning.

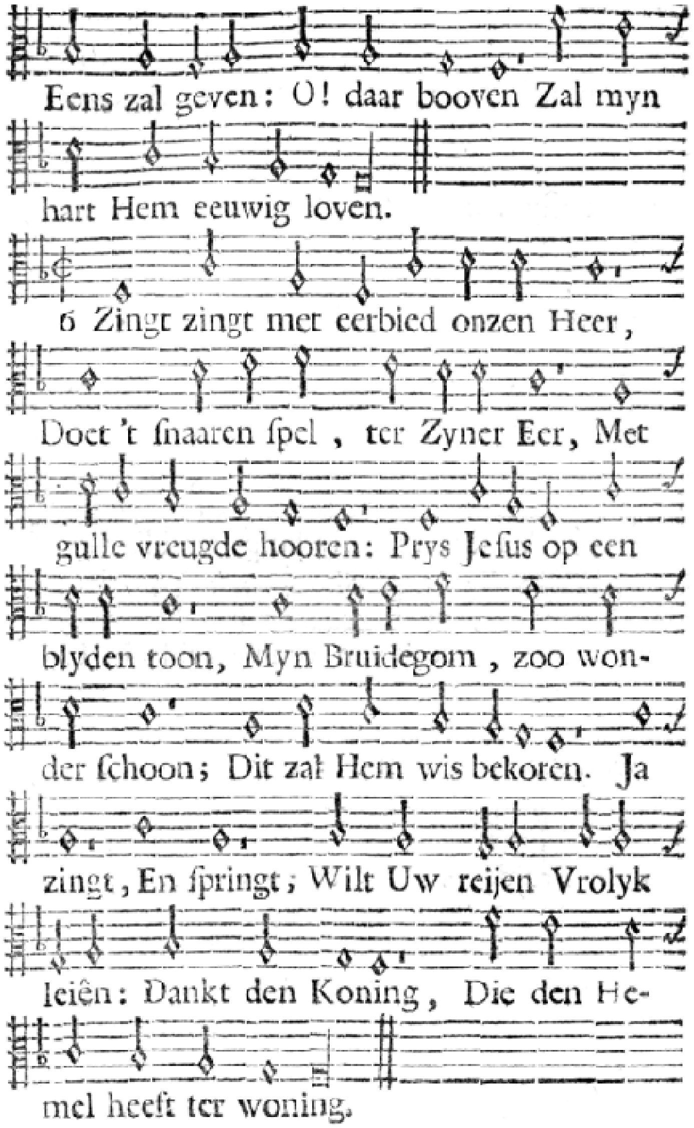

7 Wat of myn hart zoo juichen doet? Het
is, om dat myn grootste Goed Geen aan-
vang kent, noch paalen: Hy zal my, Zynen
Naam tot prys, Opneemen in het paradys:
Des mag ik zegenpralen. Ach ja Kom
dra Kroon zoo heerlyk, Onwaardeerlyk,
Met verlangen Wagt ik, om U ras t' ont-
fangen.

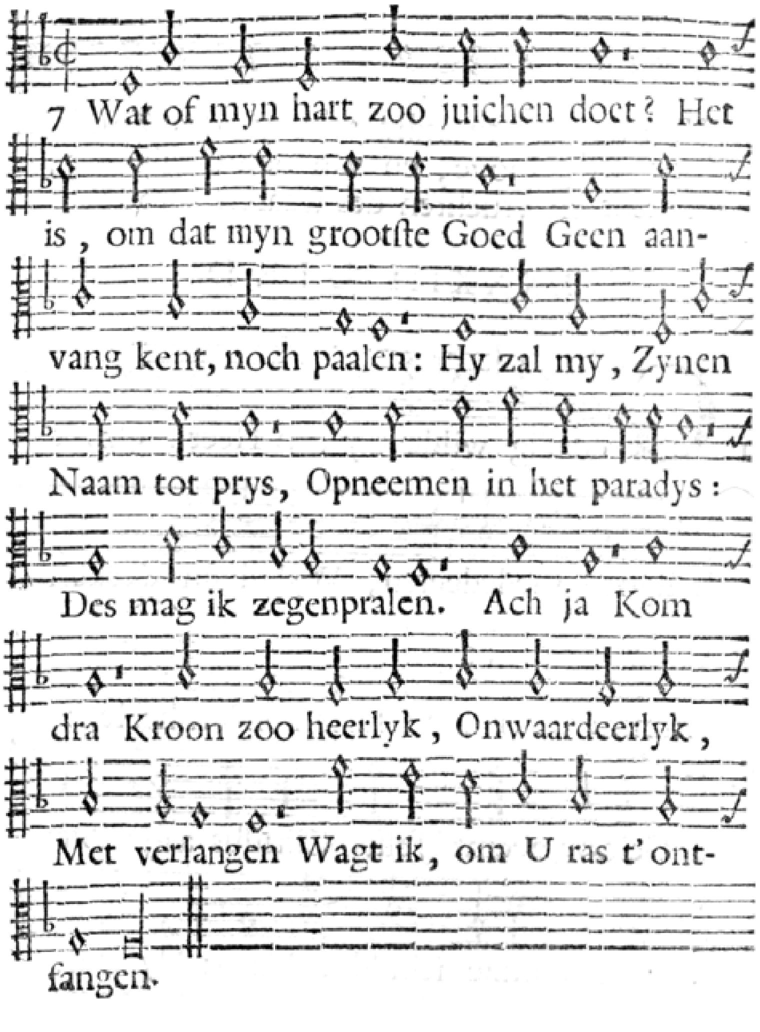

F. Van de Rechtvaardigmakinge des Zondaars door het geloove, en van den oorsprong, kracht en vruchten des waaren geloovs.

LXXXIII Lied.

1 Genadig wilde Gy, o Heer! Ons 't heilgoed mededeelen, Wyl eigen werken nimmermeer De schade konden heelen: 'T Geloov neemt Jesus Christus aan: Die heeft voor onze schuld voldaan: Hy is de Borg geworden.
2 Door ons was, 't geen Gods wet gebood,

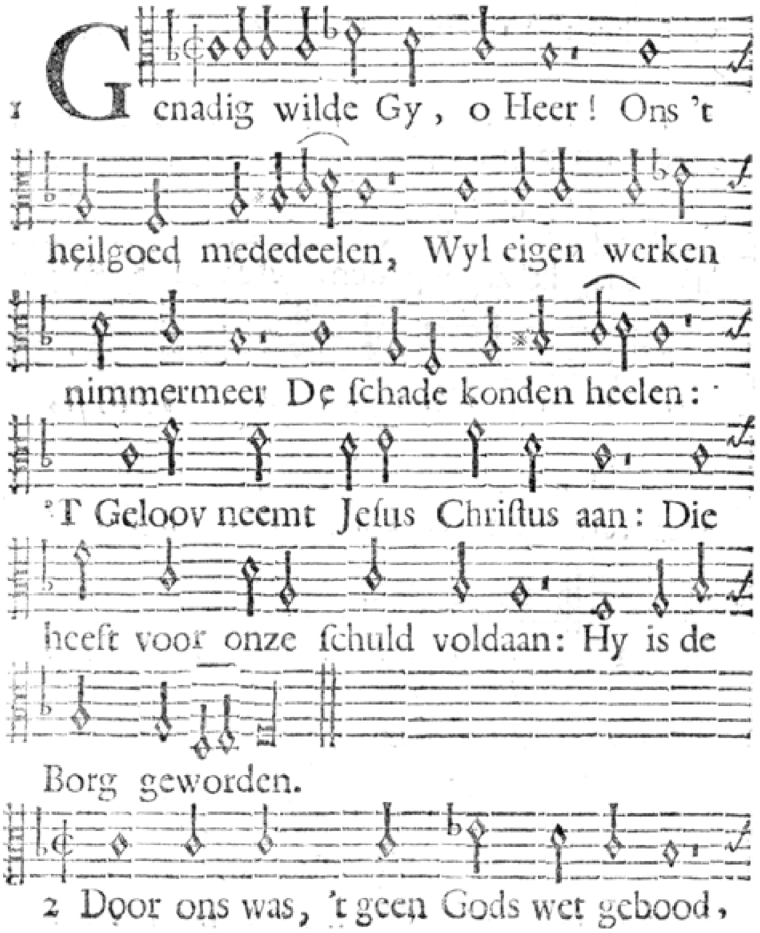

Geheel en al verbroken: Wy raakten dus
in grooten nood: Gods Gramschap was ont-
stoken. Gekluisterd was door 't vleesch de
Geest, Schoon God dien vordert aller-
meest: Wy waren gansch verloren!
3 Men streelde zich met ydlen waan, Als
waar Gods wet gegeven, Om dat wy kon-
den, welberâan, Volkomen daar naar le-
ven. Daar z' ons slegts tot een spiegel strekt,

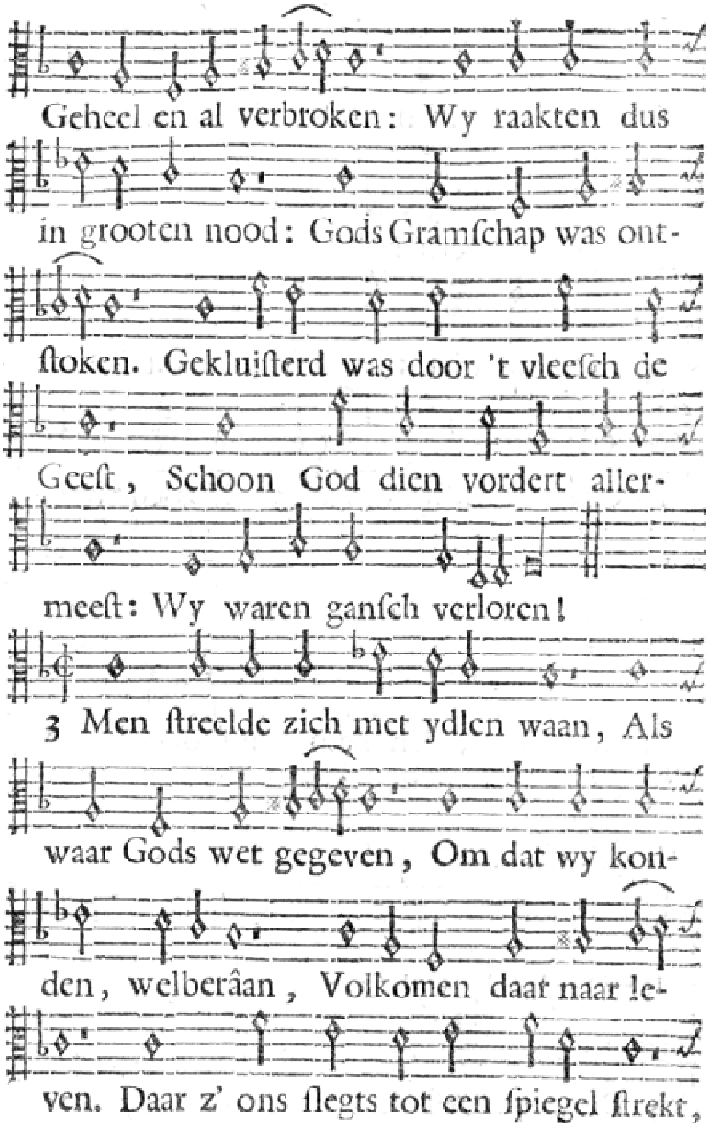

Die ons den eigen aard ondekt, In 't zon-
dig vleesch verborgen.
4 Het was niet mooglyk om dit kwaad
Door eigen kracht te laten; Al zocht men
dikwerf daar toe raad: De schuld groeid'
uittermaten, En nam een Oorzaak aan
't gebod; Dus was voor eeuwig wis myn
lot De dood, wyl 'k zonden diende.
5 De wet moest echter zyn vervuld, Of 't

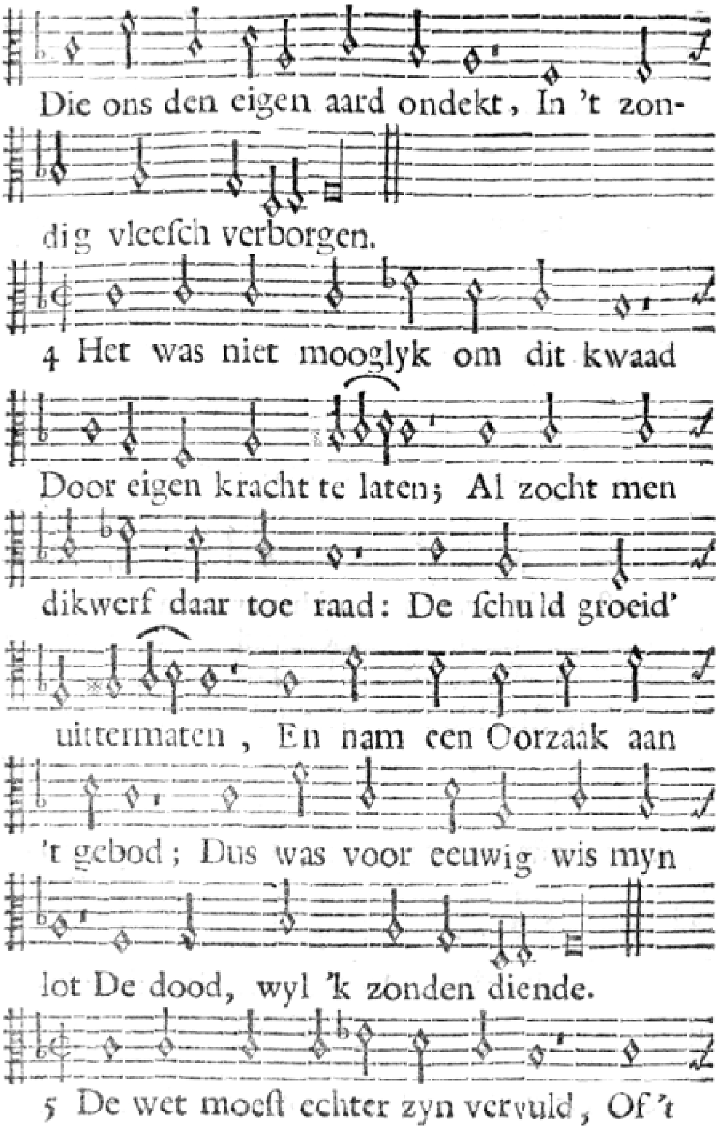

heil werd nooit verworven: Gods Zoon
is dus voor all' de schuld, Van al zyn volk
gestorven. En heeft vervuld den Eisch der
wet, En 's Vaders gramschap neergezet,
Die 't gansche menschdom dreigde.
6 En wyl de wet dus is voldaan Door Hem,
die haar kon houden, Zoo is ook 't onge-
veinst bestaan, Van die ooit recht betrouw-
den. Z' erkennen, dat die Borg en Heer

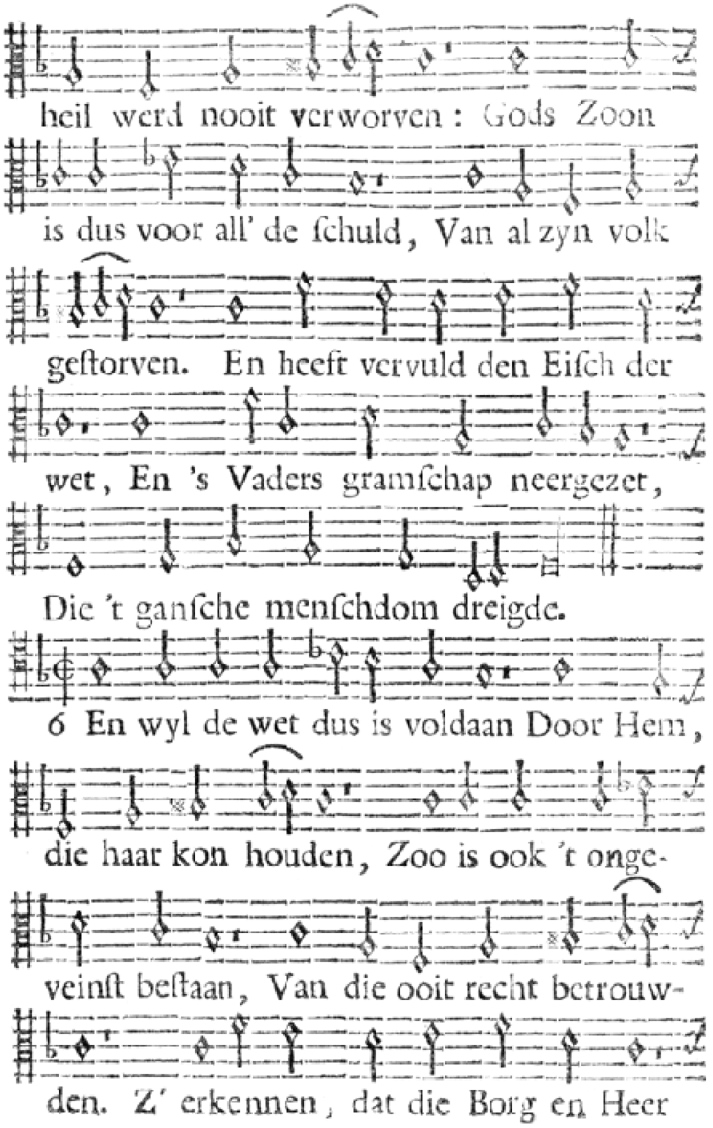

Hun door zyn dood, gaf 't leven weêr,
Dat Hy voor Hun betaalde.
7 Geen zondig twyflen blyft my by: Uw woord kan niet bedriegen: Gy wilt, dat 'er geen wanhoop zy; Dit kunt Gy nimmer liegen. Dus spreekt Gy, al die word gedoopt, En door 't geloove tot my loopt, Zal eeuwig zalig worden.
8 Rechtvaardig is voor God alleen, Dien

dit geloov mag sterken: En 't schiet dan schynzel om zich heen, Als 't vruchtbaar is in werken. 'T Geloov is wel aan God gewyd, Doch, zoo G' uit God geboren zyt, Moet G' ook Uw naasten lieven.
9 De schuld word door de wet ondekt En slaat 't gewisse neder; Daar 't Euangelie troost verwekt, En sterkt den zondaar weder. Het spreekt, loop Gy naar Jesus heen!

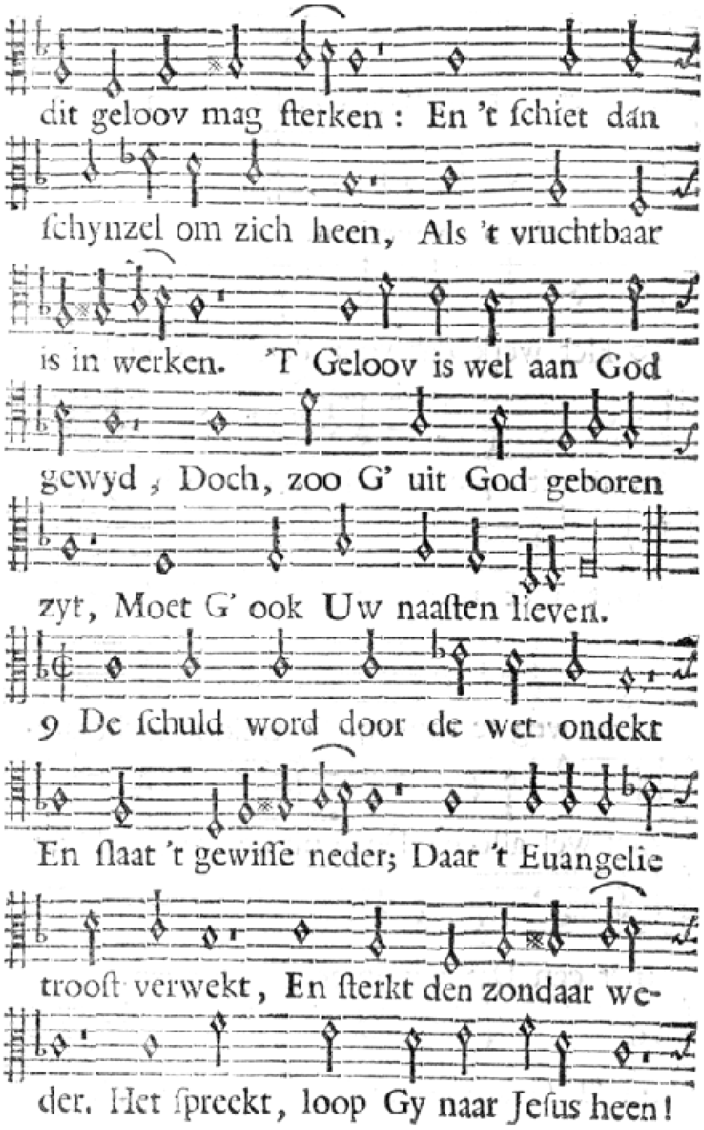

De wet stelt niemands ziel te vreen, Met
al haar doen en werken.
10 Het werk dat voor den Heer bestaat,
Spruit uit oprecht gelooven. Doch hy ge-
loovt niet met der daad, Die 't werk
zoekt weg te rooven. 'T Geloov rechtvaar-
digt wel alleen; Doch uit de werken blykt
met een Dat wy oprecht gelooven.
11 'T Geloov omhelst des Heilands bloed,

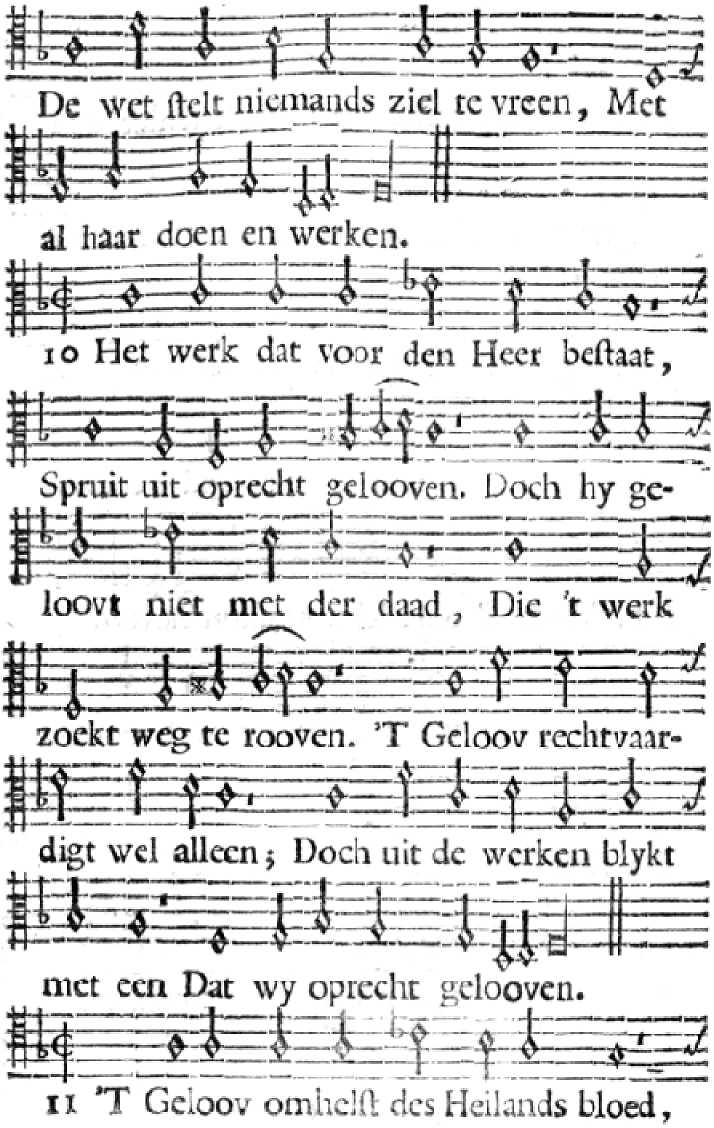

Verdiensten, kruis en sterven, Waar door
de zonden zyn geboet: Wy kunnen niets
verwerven; Want schoon de ziel iets deugd-
zaams deed, Die heiligheid is, als een kleed,
Met vlekken gansch bezoedelt.
12 Maar heeft men, door 't geloov, van
God Gerechtigheid verkregen, Men moet
dan goed doen, naar 't gebod, En gaan op
rechte wegen; Wyl hy, die 't kwaad met

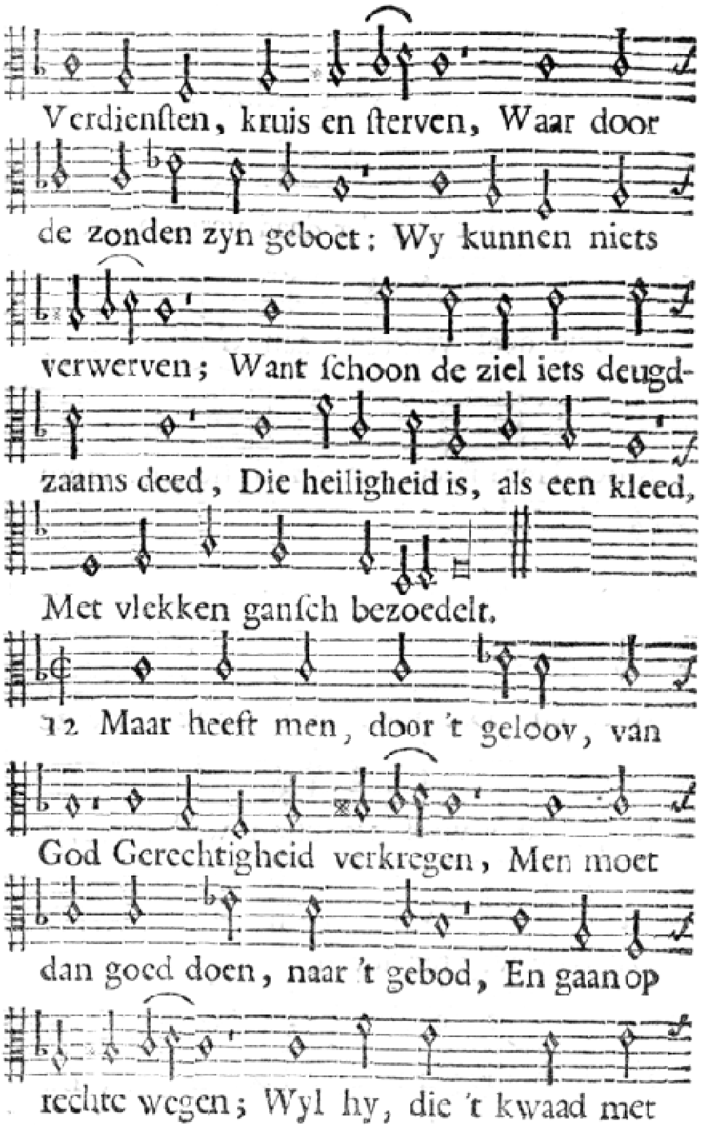

lust bedryft, In 't waar geloove geensints
blyft, Maar 't met der daad verlochent.
13 Die deel verkreeg aan Gods Genaâ,
Moet Hem steets voor zich stellen, Hem
bidden: Heer! ai by my sta! En zynen Roem
vertellen. Dat men in 's Heeren vreeze
leev', En 's vleesches lusten wederstreev',
Dat is de weg ten leven.
14 Doch die gerust daar heenen gaat, En

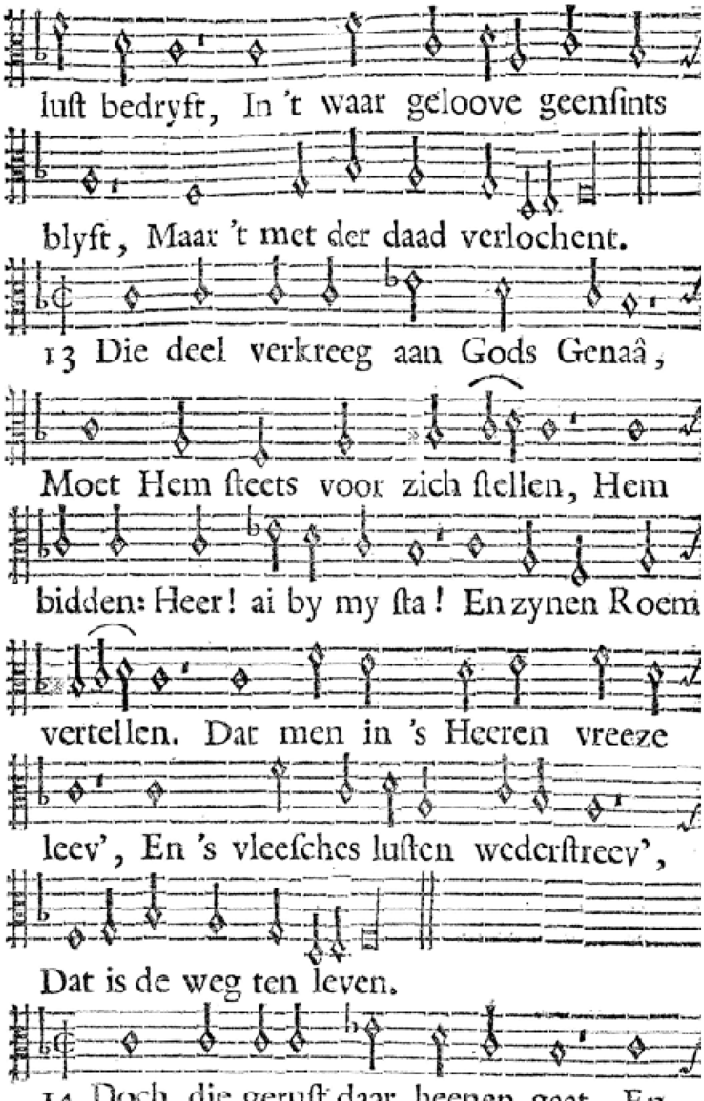

naar zyn lusten handelt, Ja doet, al wat zyn vleesch hem raad, En dus in zonden wandelt, Den Heer niet bid, dat Hy hem leer, En door Zyn Woord en Geest re- geer, Die loopt den weg ter helle.
15 Doch die geloovt, bewaart met vreez' Het pand aan hem gegeven, De Waereld schuuwt hy, dood zyn vleesch, En tracht naar 't Eeuwig leven: Hy dus 't geloov

door deugt bewyst, Zyn naasten lieft, den
Schepper pryst, Wat hem ook moog ge-
beuren.
16 De Hoop verbeid den rechten tyd,
Dat zy zal zegepraalen, En worden, naar
Gods Woord, verblyd: Zy zet den Heer
geen paalen: Hy weet, wanneer het nut-
tigst zy; Hy is geheel van valsheid vry:
Wy kunnen 't Hem vertrouwen.

17 En schynt het eens, als wild' Hy niet,
't Moet U geen schrik verwekken; De-
wyl Hy vaak zyn bystand bied, Schoon
Hy 't niet wil ondekken: En daar Zyn
Woord verzeekring geeft, Moet Gy hoe-
wel Uw hart weerstreeft, Nooit zyn met
schrik bevangen.
18 Uw Naam zy overal gevreesd, Uw
Goedheid zy geprezen, God Vader, Zoon

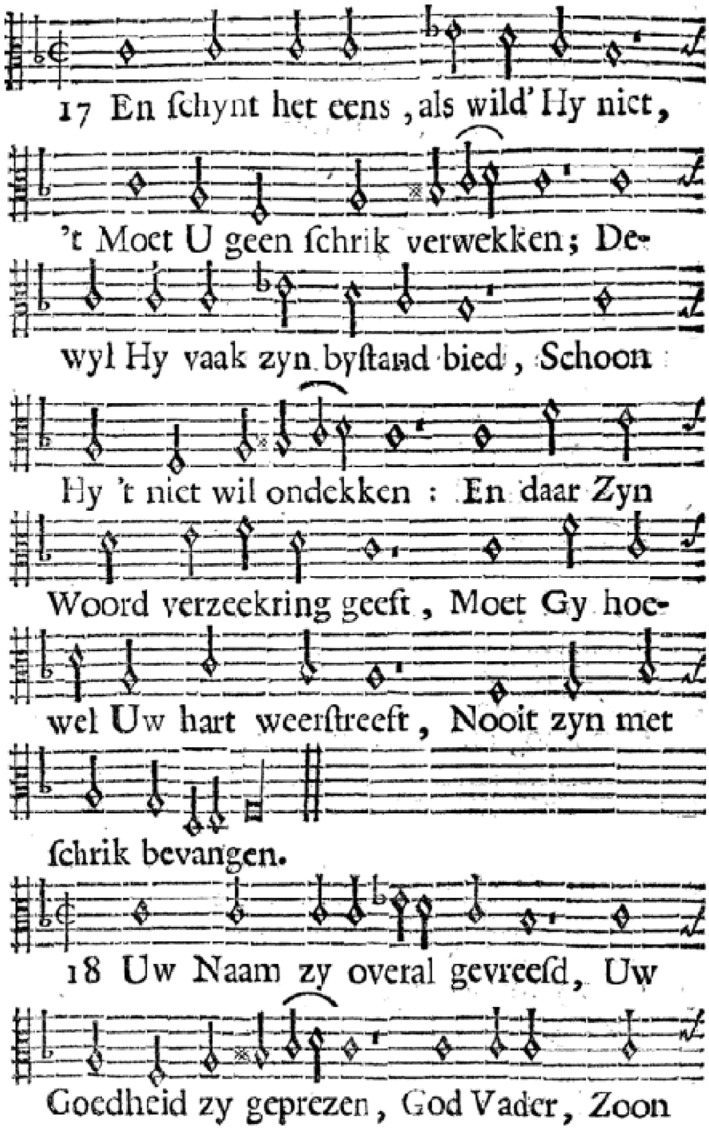

en Heilge Geest, Wil ons genadig wezen:
Bewaar het werk, in ons bereid, Tot
roem van Uwe Majesteit: Uw Naam zy
steets geheiligt!
19 Uw Ryk toch koom, Uw wil geschied!
Om hoog en hier beneden: Uw Hand
ons daaglyks brood ons bied': Vergeef
dat wy misdeden, Gelyk wy doen den
schuldenaar: Leid ons niet in verzoeking,

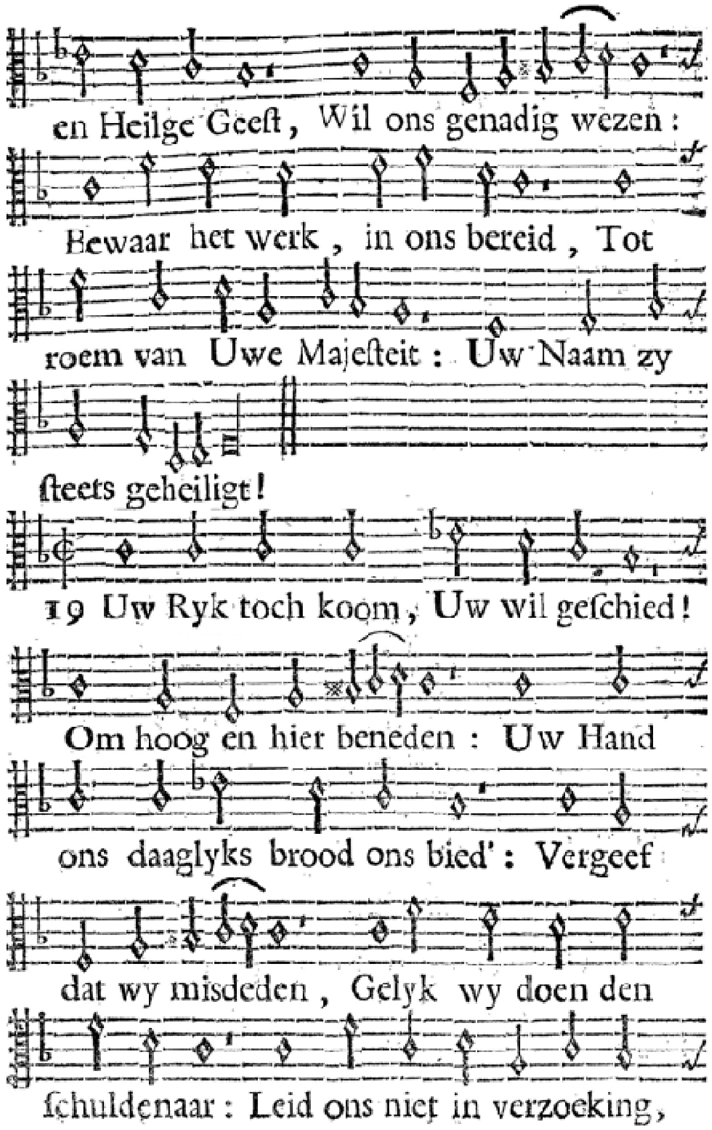

maar Red van den Satan, amen!

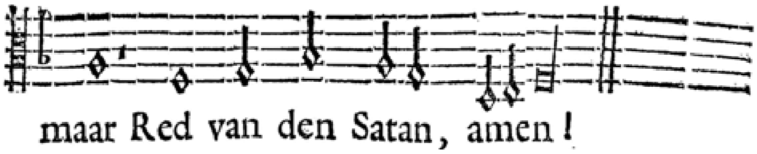

Christus onze Gerechtigheid.
LXXXIV Lied,
Voize Lied LXXXIII

1 Wie kan voor U, o Heer bestaan?
Wy zyn geheel verloren, Zoo gy wilt in
't gerichte gaan Met ons, in schuld gebo-
ren; Op duizend' kan geen mensch een
woord, Ten blyk van onschuld, brengen

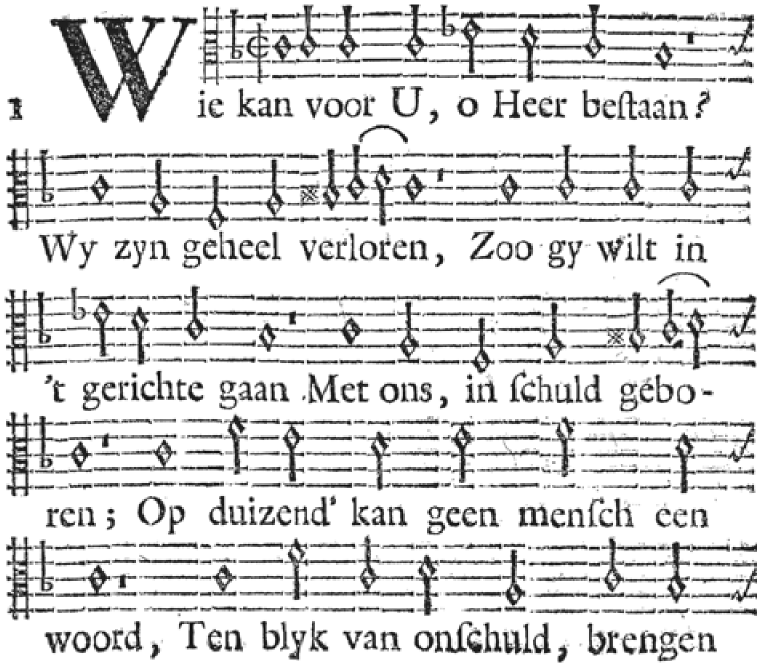

voort. Het is, gy zyt vloekschuldig.
2 Het onderhouden uwer wet Gaat boven onze krachten: Zy is nochtans ons ingezet: Haar moeten wy betrachten: Die niet volmaakt in alles blyft, Die is vervloekt, want Moses schryft: Doet dat, zoo zult gy leven.
3 Nu hebben wy het werkverbond In Adam overtreden. Uw Recht wordt noch,

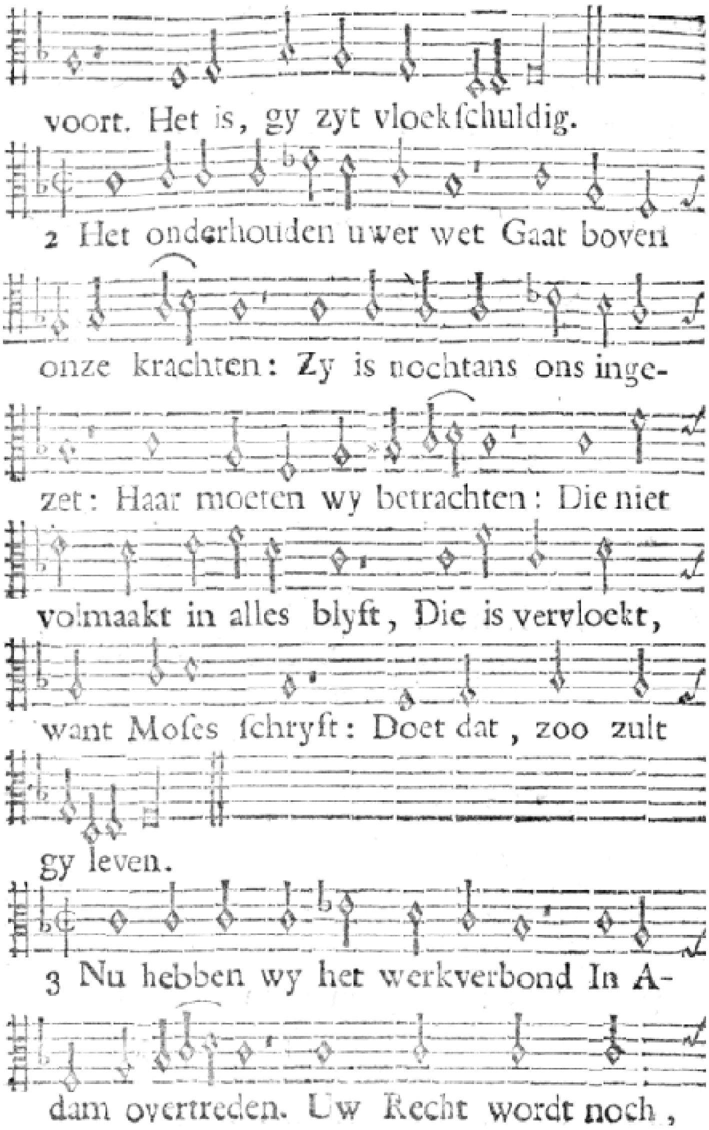

met hart en mond, Door ons gestaâg be-
streden. Wy blyven aldusin den dood, Kan
niet een Borg, in deezen nood, Een God-
lyk middel vinden.
4 Waarachtige Gerechtigheid Is jammerlyk
te vooren Van 't eerste paar, te snood mis-
leid Door 's duivels list, verloren. O Je-
sus! neem ons gunstig aan: Gy zyt een
God, Die by kunt staan, En daarom

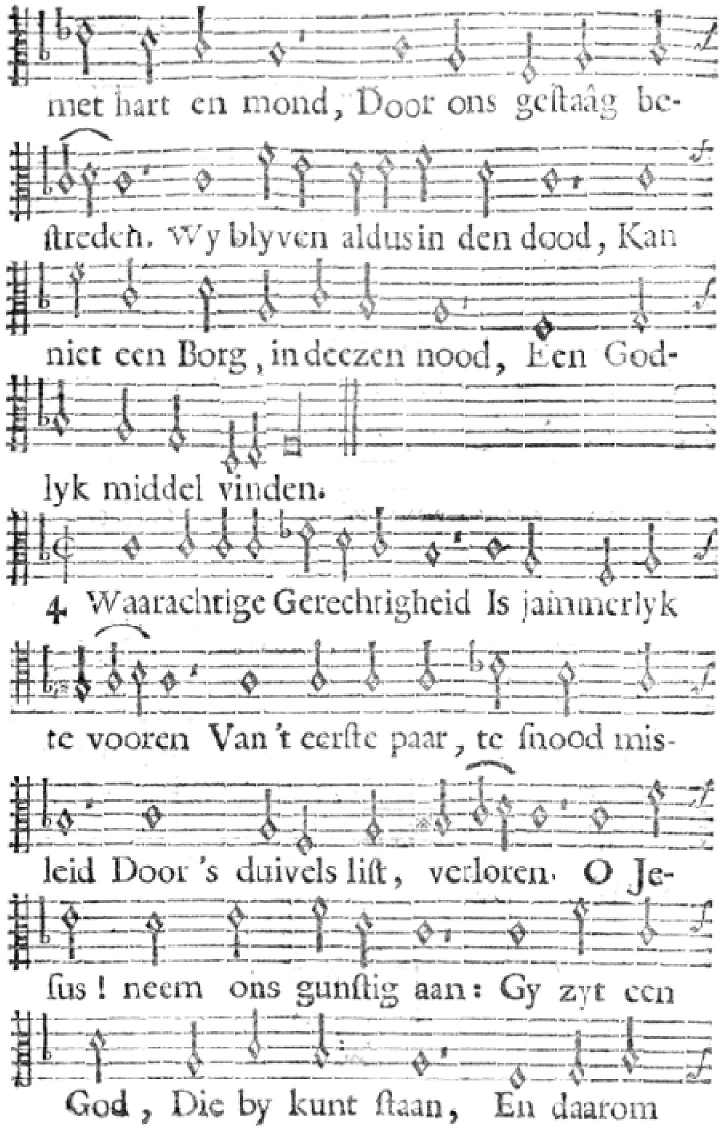

mensch geworden!
5 Gy zyt Heer! die gerechtigheid, Die ons by God kan baaten: Uw gunst en hulp is hun bereid, Die zich op U verlaten. Myn ziel neemt U geloovig aan: Ai! laat my nimmer raadloos staan, Wen my 't ge-weten pynigt.

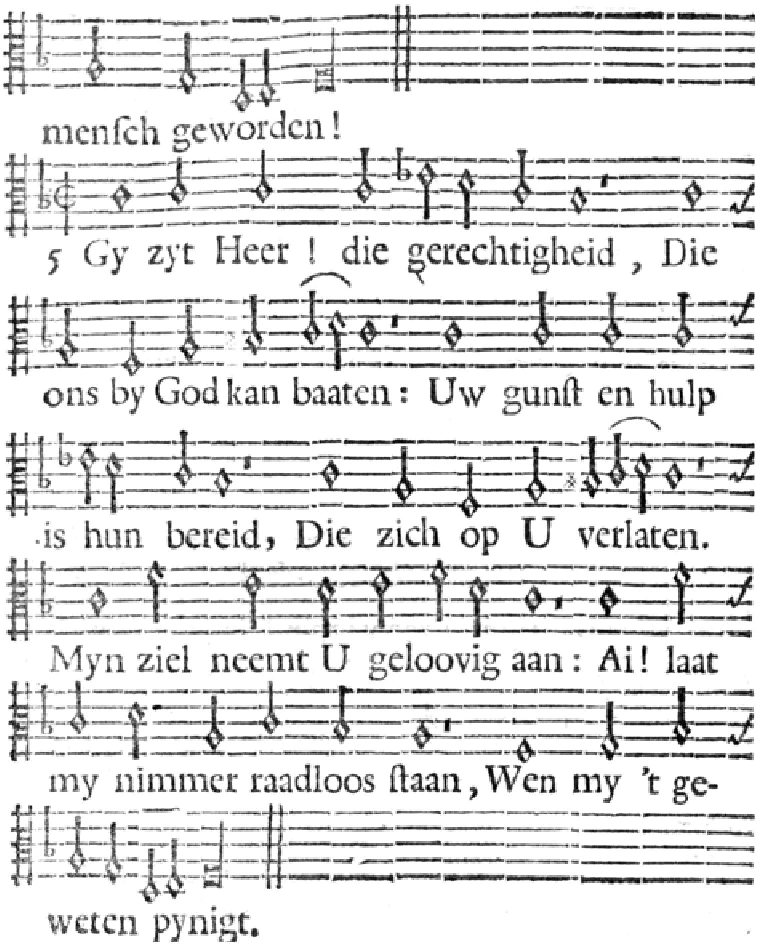

LXXXV Lied.

1 Waar zal ik heenen gaan? Ik voel
my gansch belaan Met schrikkelyke Zon-
den. Waar word 'er heil gevonden? Schoon
't gansch heelal wou komen, My wierdt
geen smert ontnomen.
2 O Jesus! op Uw raad, Dien 't angstig
hart verstaat, Kom ik, vol droevigheden,
Tot Uw myn Heiland treden. Ach! laat my
troost genieten! Laat heil verkwikking

vlieten!
3 Ik, gantsch met smart vervuld Werp, als Uw kind, myn schuld, Die my zoo vaak doet beeven, Al wat ik heb misdreven, In Uwe diepe wonden, Daar heb ik heil gevonden.
4 Wil, door den purprenvloed Van Uw onschuldig bloed, Myn schuld en smet afwisschen: Wil my door troost verfrisschen: Gedenk niet myner zonden; Ach werden

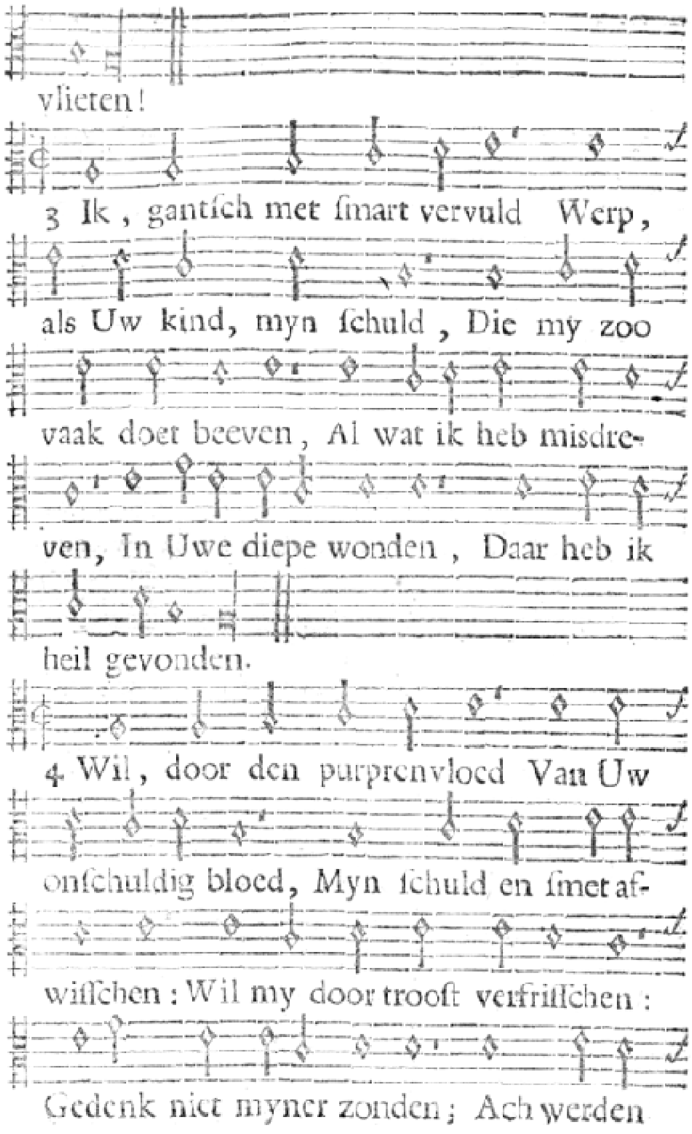

die verslonden!
5 In U ben ik verblyd, Wyl Gy my hebt bevryd: Al, wat ik had misdreven, Is in Uw graf gebleven, Daar hebt Gy t' ingenomen, Waar 't nimmer uit zal komen.
6 Al is myn boosheid groot, Ik heb nochtans geen nood: Uw bloed kan my genezen En myn vertrouwen wezen. Die naar Uw heen komt loopen, Kan vrolyk op U hoopen.

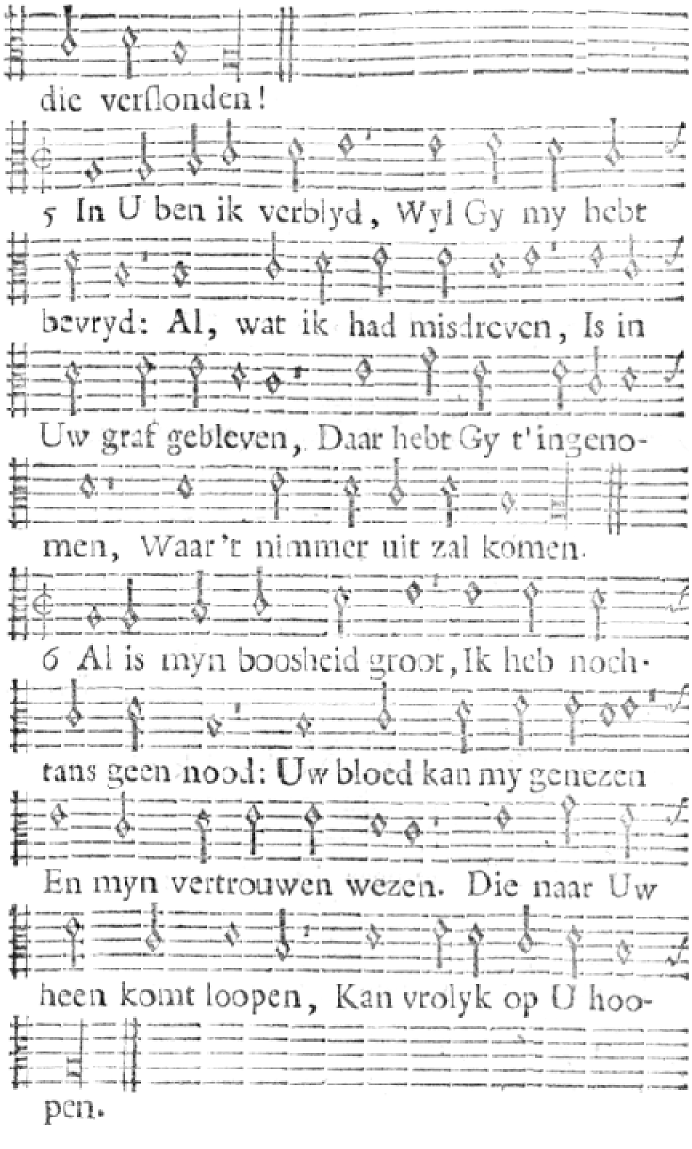

7 t' Is veel dat ik ontbeer, Doch al wat
ik begeer, Hebt Gy, voor my gestorven,
Heer door Uw bloed, verworven: Daar
door zie ik verslonden Dood, duivel, hell
en zonden.
8 En schoon des Satans magt My dreigt,
met all haar kracht, Noch zal ik niet ver-
't zagen: 'k Zie haar door U verslagen:
'k Hoev' slegts Uw bloed te toonen, Zoo stuit
ik al haar hoonen.

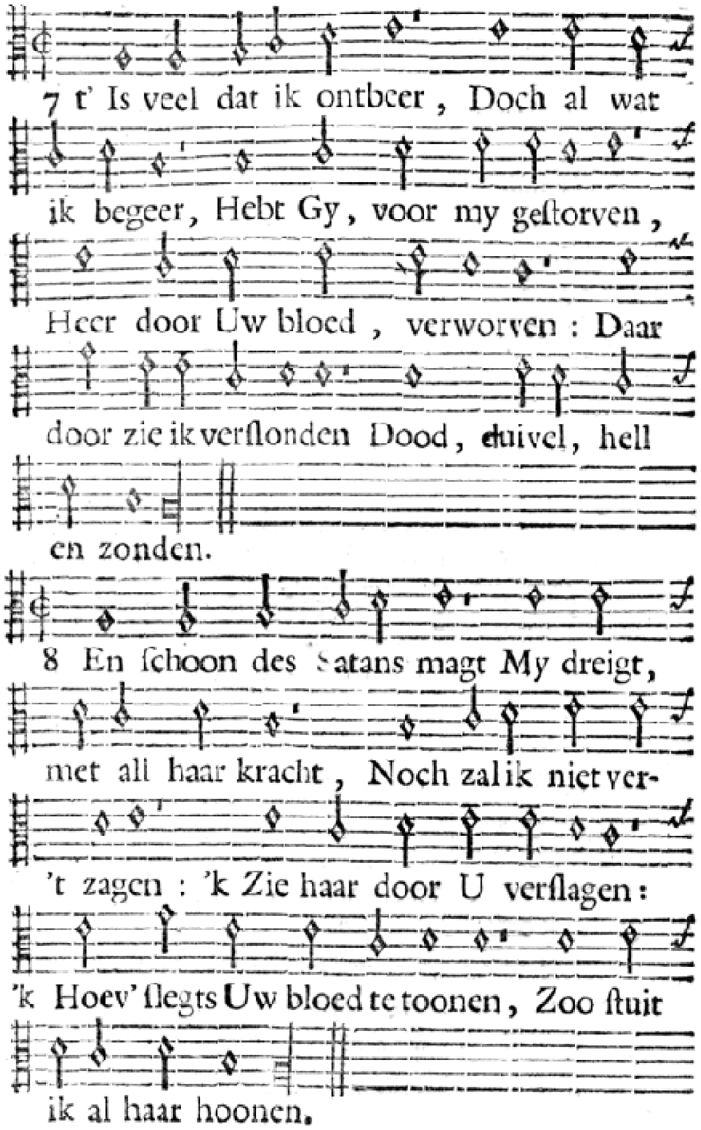

9 Uw bloed, dat edel vocht, Heeft zoo
veel heil gevrocht, Dat al Uw volk zyn
zonden Daar door ziet gansch verslonden:
Uit 's duivels wreede kaaken, Uw Borg-
tocht vry kan maken.
10 Dus stel ik, hoe bestreên Op u myn
hoop alleen, Niets kan my thans verderven:
Ik moet uw Ryk beërven, Dat hebt Gy my
verworven, Wanneer Gy zyt gestorven.
11 Voer myn genegenheen, Door uwen

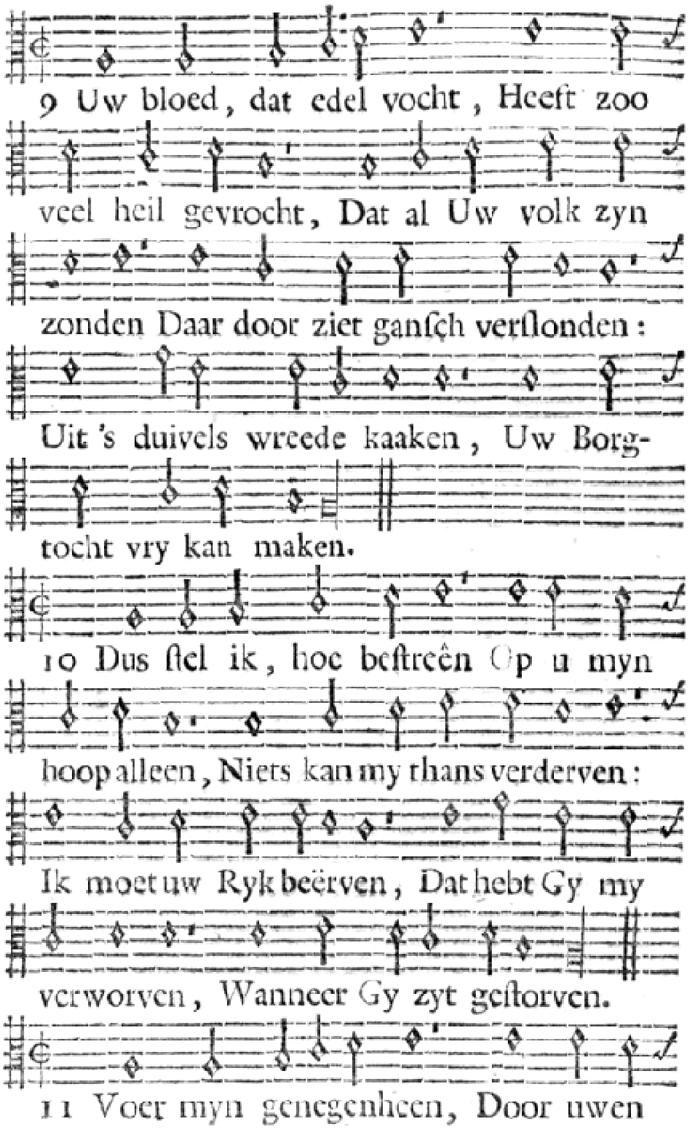

Geest, daar heên, Dat niets my moog ver-
leiden, Dat my van U zou Scheiden. Laat
my een Uwer leden Zyn tot in Eeuwig-
heden.
12 T' zy zoo, dus spreekt myn mond Ge-
staag, uit 's harten grond, Gy zult my Heer,
geleiden, En nimmer van my scheiden,
Op dat wy u te samen, Eens eeuwig pry-
zen, Amen!

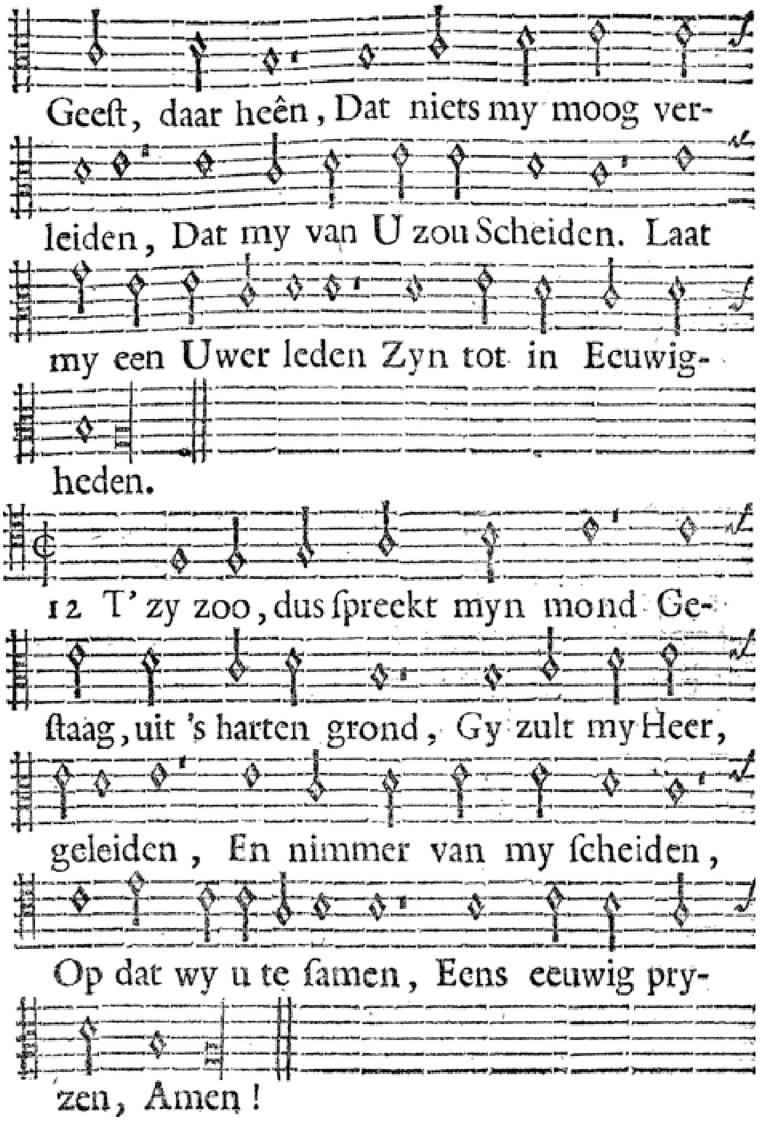

Bidlied om Vryspraak van schuld en straffe der zonden.
LXXXVI Lied.
Voize Psalm VIII.

1 Verschoon my toch, menschliever en
ontfermer! Ach straf my niet, gy eeuwige
beschermer! Richt met my niet! wie kan
voor U bestaan? Ontsteek u niet, want
ik wil tot U gaan.
2 Ontsteek u niet, in Jesus wil ik komen;
Hy immers heeft de straf gansch weggeno-

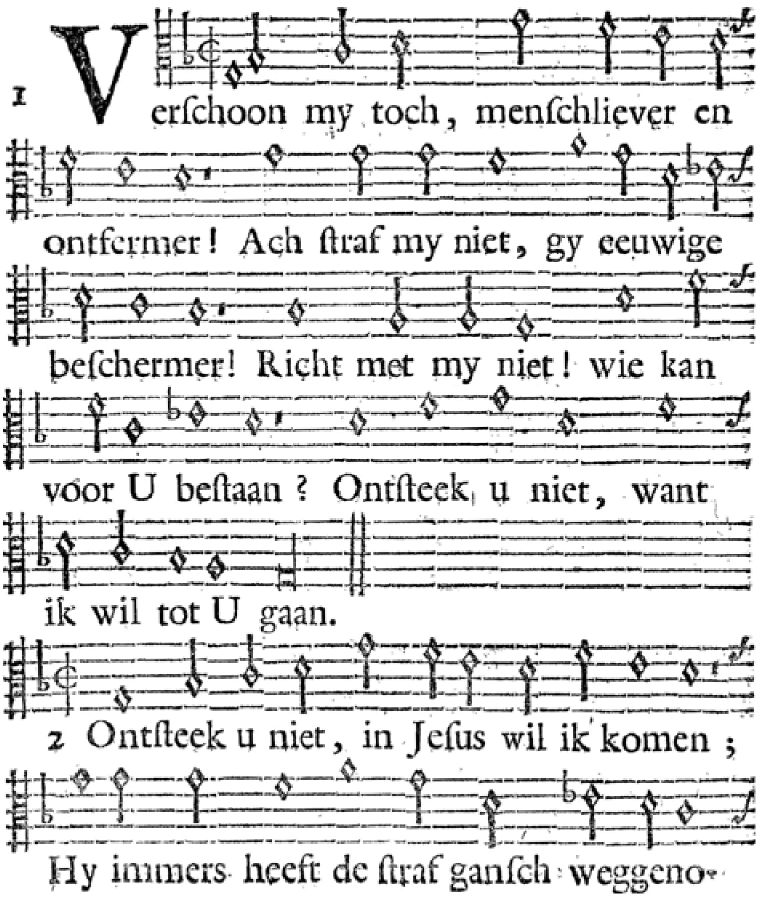

men? Hy is aan 't Kruis een vloek voor my geacht: In myne plaats heeft Hy het al volbracht.
3 Richt met my niet, op duizend moet ik zwygen: 'K val voor Uw troon, laat my genade krygen. Op mynen mond de hand ik leggen wil, En als een kind ootmoedig zwygen stil.
4 Verteerend Vuur, wil my toch niet verderven; Want, als gy brand, moet ik ver-

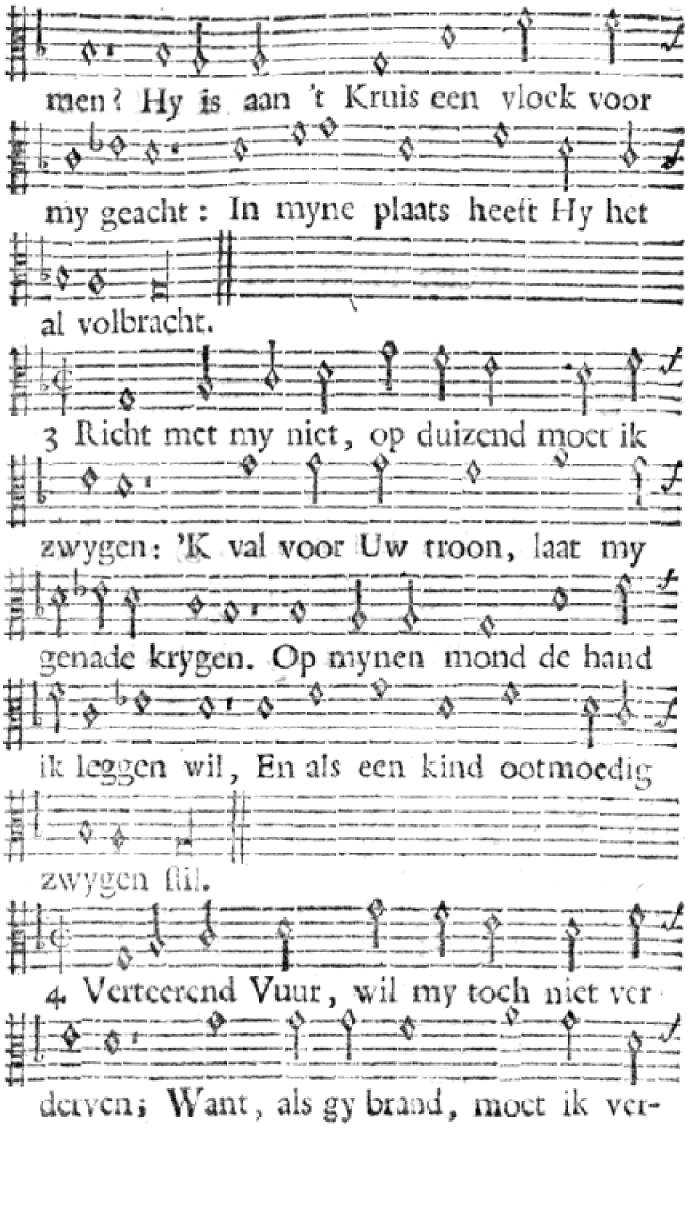

gaan en sterven. Daar is Uw Zoon, die in de bresse treed! Daar is de Borg, die voor myn schuld voldeed!
5 Verschoon my toch, ik ben maar assch' en aarde; Een nietig blad, ik ben gering van waarde. Wat voordeel geeft het treden op een bloem? Wat ben ik? Heer gedenk aan Uwen roem!

Godlyk antwoord.
6 Ik kan, myn kind, U nimmer laten

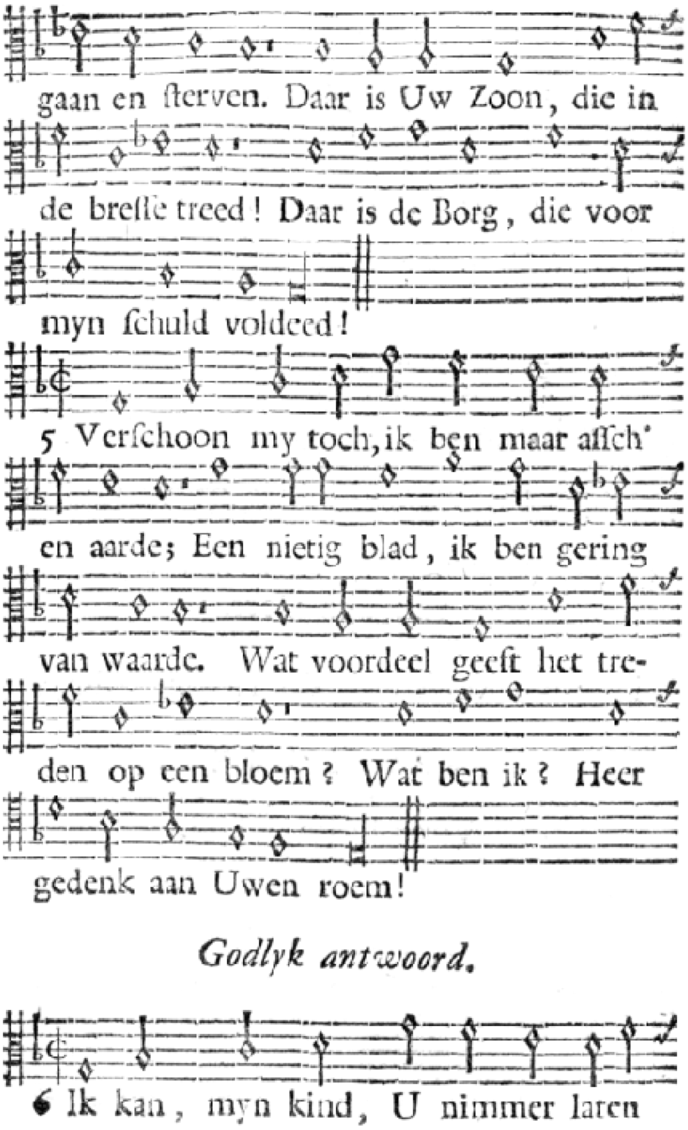

vaaren: Myn Lievd' en trouw zal eeuwig
U bewaaren: Zyt maar getroost, houd al-
tyd goeden moed: Uw Jesus gaf betaling
door zyn bloed.

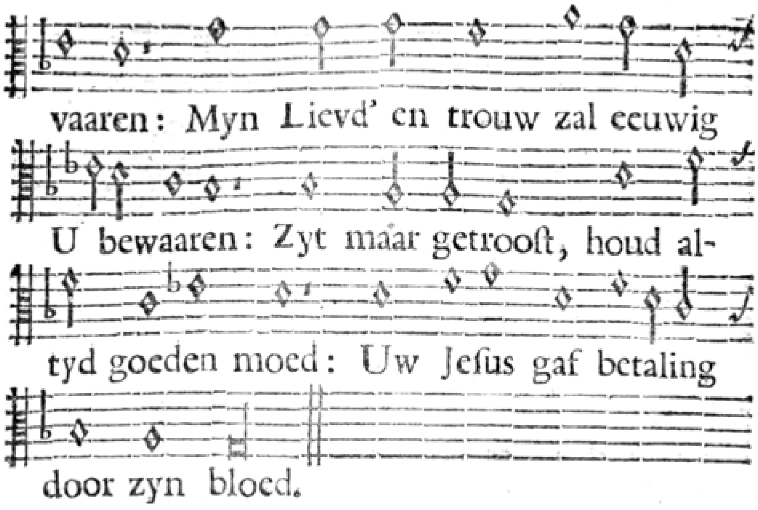

G Van de Heiliginge en Kenteekenen der Kinderen Gods.

Bede om vorderinge der Heiligmaakinge.
LXXXVIII Lied.
Voize Psalm XLII.

1 Levens Zon, die door het duister,
Met Uw straalen schittert heen! Alle glans

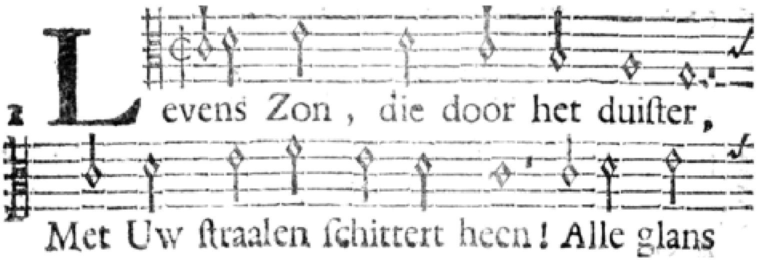

is by den luister Uwer heerlykheid te kleen:
By U, is de goude pracht Van de starren
enkel nacht: Zon en Maan, die groote
lichten, Moeten voor Uw luister zwich-
ten.
2 'T Zyn verkwikkelyke straalen, Die het
Zonlicht neder schiet: Alles moet in vreug-
de praalen, Wat Uw gunstryk licht ge-
niet. Gy hebt, midden uit den nacht,
Licht en leven weergebracht: Toen Gy

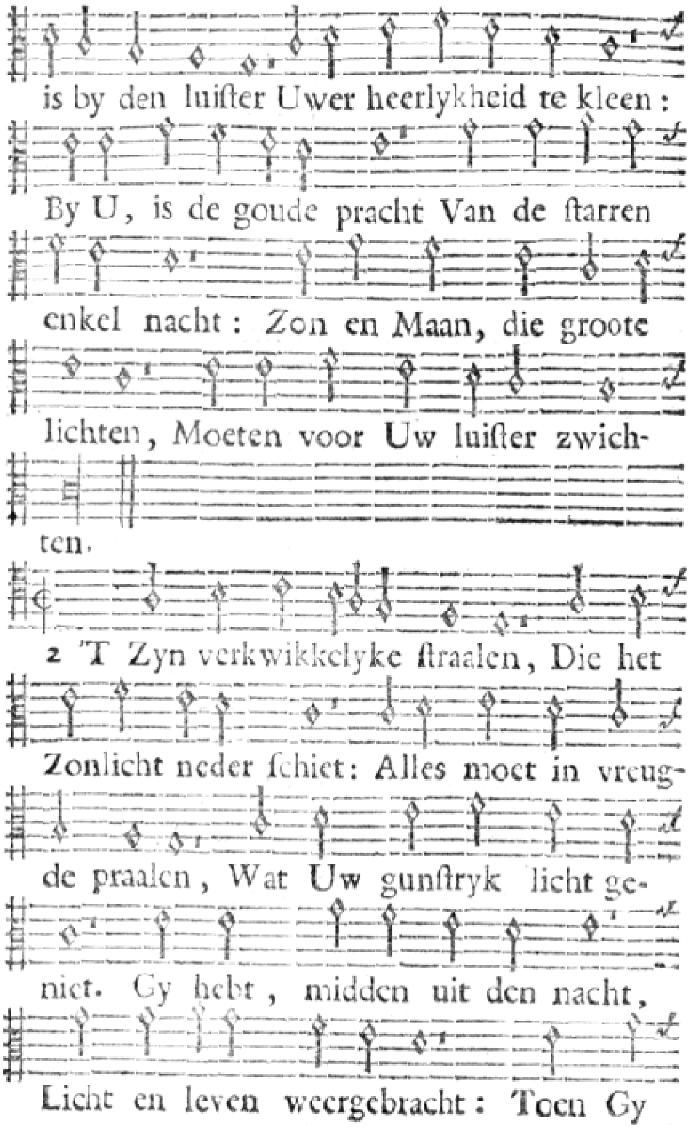

leed in 't aklig duister, En de Zon ver-
borg haar luister.
3 O hoe scheen daar in het donker, Daar
Gy tusschen moorders hingt, 'T liefde
vuur met hel geflonker Daar G' Uw
kindren meê omringt, Toen Gy 's Afgronds
helschen damp, Doofde, door Uw zwaa-
ren Kamp! Anders deden helsche strikken
Rook en zwavel ons verstikken.
4 Kom dan Jesus, dat Uw klaarheid Schepp',

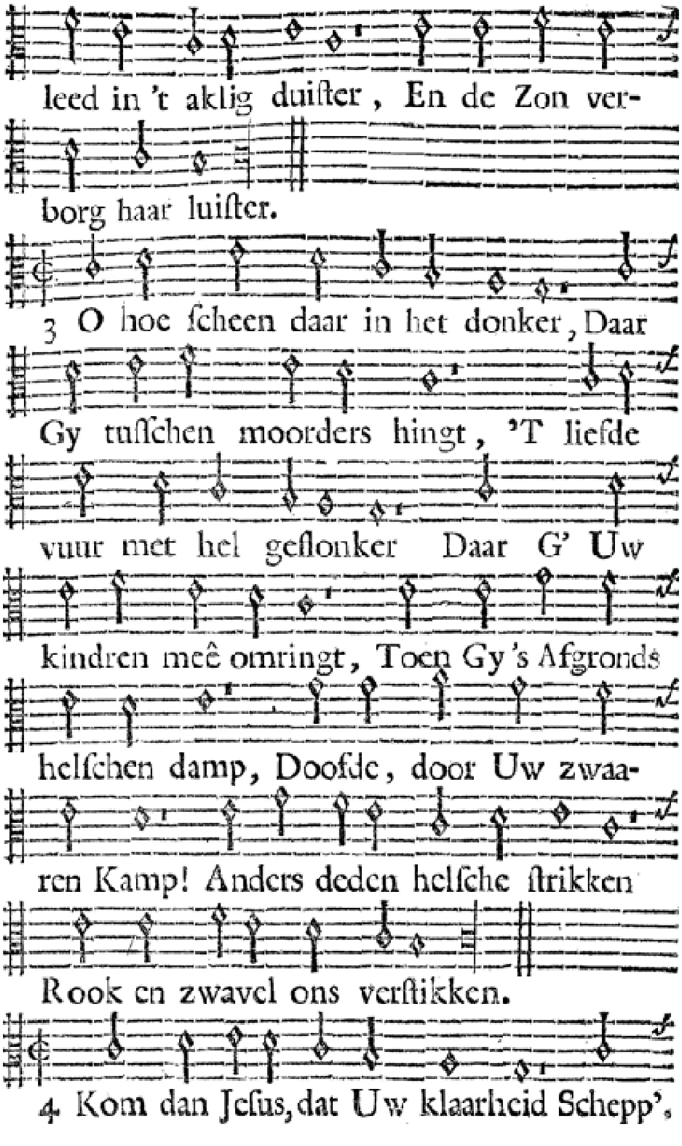

uit 't zondig donker, licht. Toon aan my den weg der waarheid; Toon Uw glansryk aangezicht, Dryf het duister uit myn ziel, Die, ter woning', U geviel. Laat de Satan nooit verwerven, Dat ik dit Uw licht moet derven!

5 Heer! Gy ziet, ik lig in 't duister: Dwaling heerscht in myn gemoed: Wyl myn ziel noch mist dien luister, Die haar helder schynen doet. Wanneer zal myn Geest

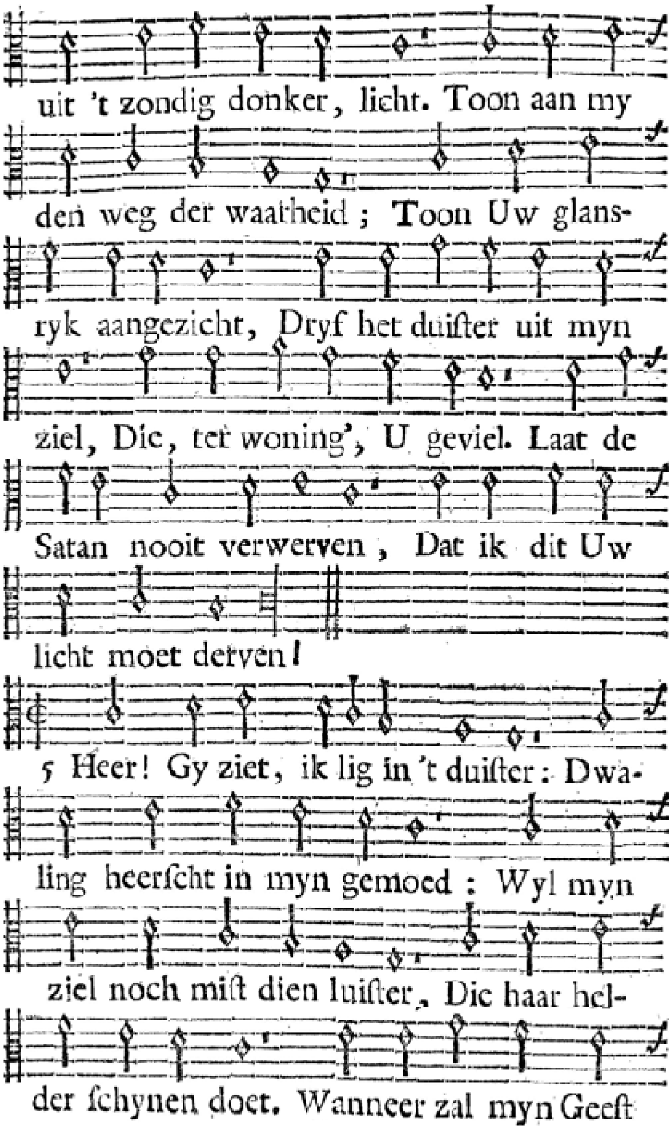

dien glans Krygen uit den Hemeltrans?
Ach! dat alles eens mogt sterven, Wat
Uw schynzel wil bederven!
6 Waart Gy 't niet, die uit het donker,
Daar de waereld eerst in lag Godlyk riept
het hel geflonker? En hoe schielyk werd
het dag? Sterke God, daar 't al voor zwicht,
Zeg noch eens, het worde licht! Laat zich
nooit des vleesches lusten Tegen U ten
stryd' uitrusten.

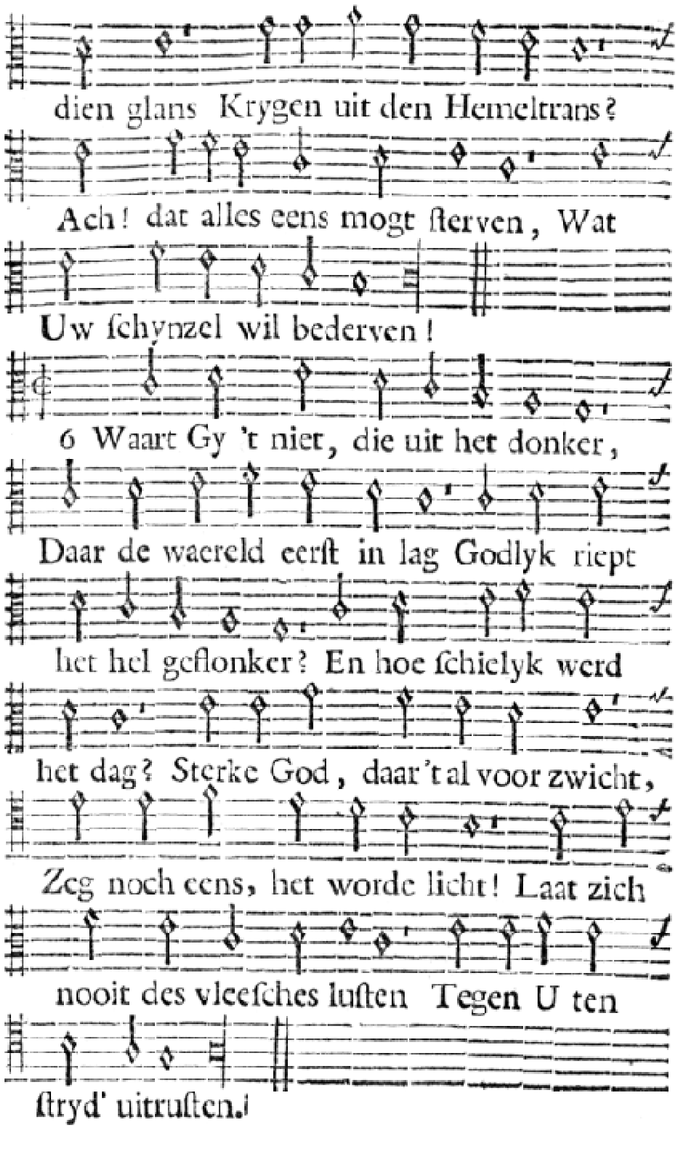

7 Laat my in uw licht steets wandlen, Morgenstar vol heerlykheid! Laat my zoeken zoo te handlen, Als Uw woord my heeft gezeid: En gelyk Gy zyt geteeld, Naar uws Vaders heerlyk beeld, Laat ook alzo toch uw straalen In my Uw gelyknis maalen.

8 Ik moet heilig zyn, en maken, Dat 'k U ken, gelyk gy my: 'K moet als gy in lievde, blaaken: Geef dat 'k daar toe mag-

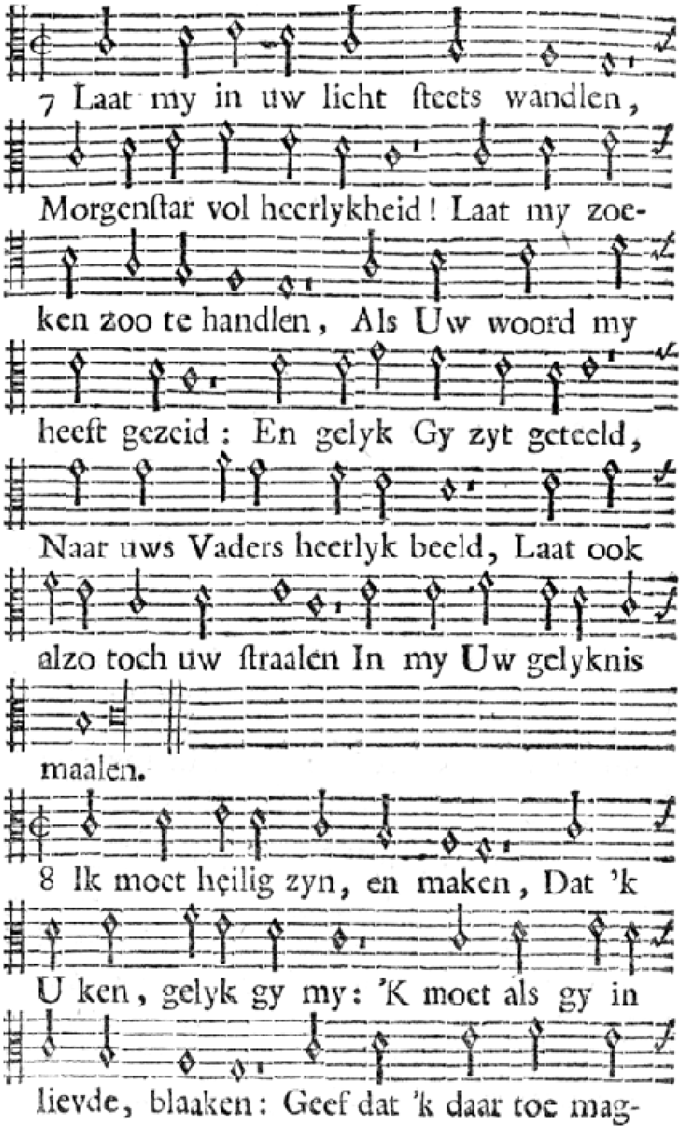

tig zy! Scheen Uw Godlyk licht wel eer,
In den engen Tempel, Heer! Waarom
zoud G' U wygrig toonen, Om in mynen
Geest te wonen?
9 Woon en heersch, bestraal en heilig My,
die geef u 't gansch gemoed: Maak my
door Uw sterkte veilig: Zend in my Uw
licht en gloed: Eene Zon is 's Weerelds
vreugd! Eene Zon myn hart verheugt: Zou
die warmte my verlaaten, Wat zou my

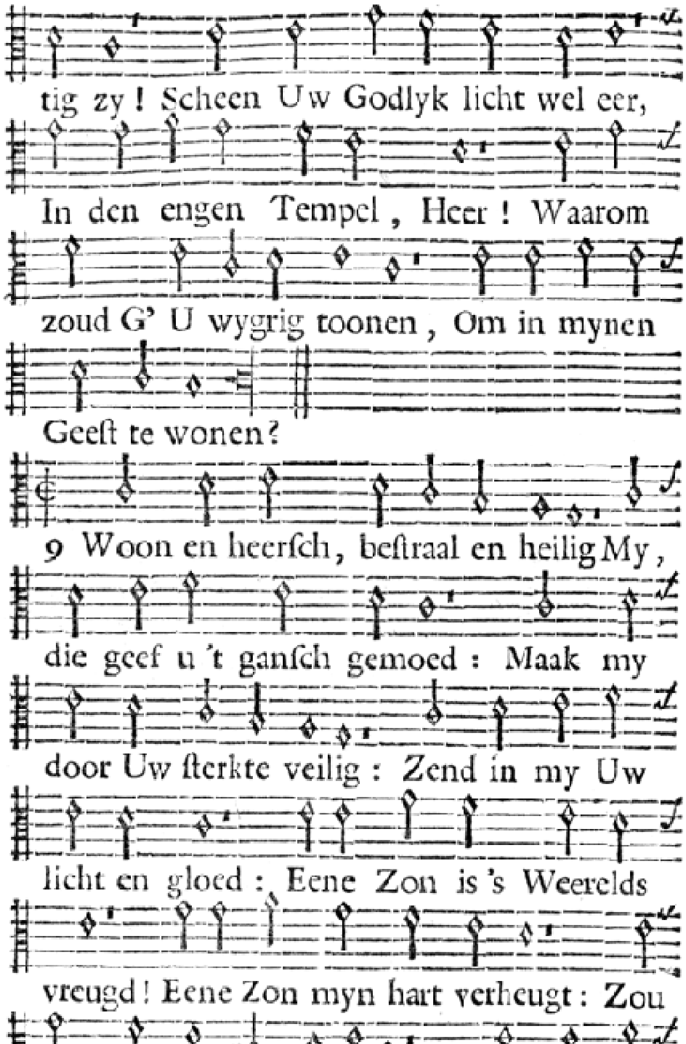

dan 't leven baten?

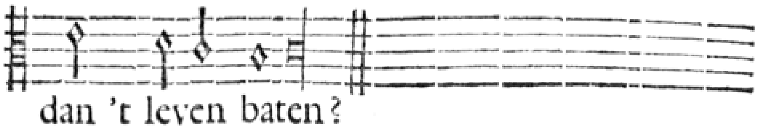

De Eigenschappen en Gelukzaligheden van Christus waare Leerelingen, volgens Mattheus V:3-11.
LXXXVIII Lied.
Voize Psalm XLII.

1 Komt ontsluit Uw hart en ooren:
Komt op dat Gy moogt verstaan, Wat van
hun, die recht behooren Tot de Christnen
dient gedaan. Zy belyden met den mond,
En gelooven uit den grond Van hun hart,

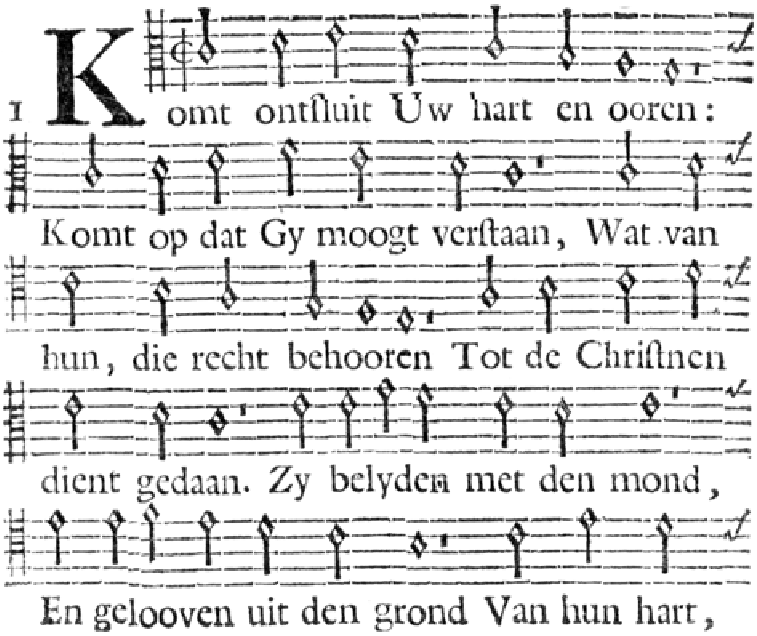

terwyl zy trachten Goed te doen, met al hun krachten.
2 Zalig zyn, die nedrig leven, Arm zyn in hun Geest en oog! Nimmer Eer zich zelven geven, Maar God danken, Die om hoog Praalt in volle majesteit, Hun is 't Hemelryk bereid: God zal hen met glorie kroonen, Die zich hier ootmoedig toonen.
3 Zalig, die in 't hart verslagen, Heilig zyn

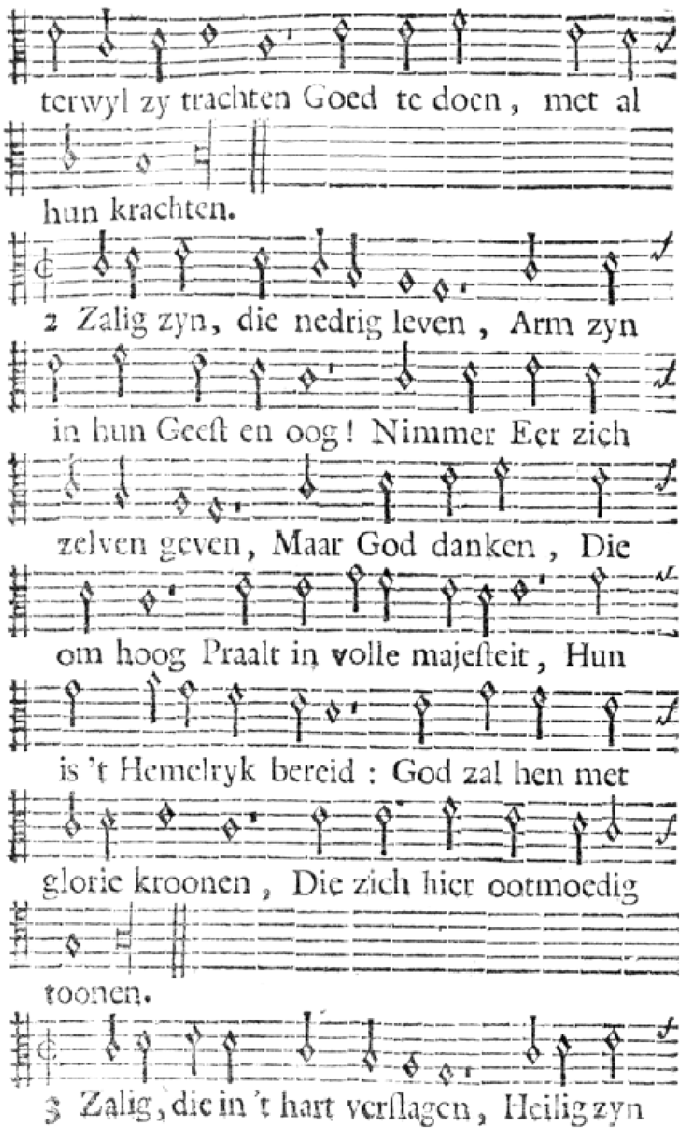

met smert vervuld, Die bezeffen en bekla-
gen Hunn' en hunner naasten schuld: Die
derhalven met geween, Telkens naar den
Heer gaan heen; Hun zal God, en in dit
leven En hier na, vertroosting geven!
4 Zalig zyn zy, die zachtmoedig Dragen 't
kwaad hun aangedaan, Die, schoon vaak
gehoond, toch goedig Nooit den smaader
tegengaan: Door te zoeken eigen wraak,
Maar beveelen God hun zaak: Zulken doet

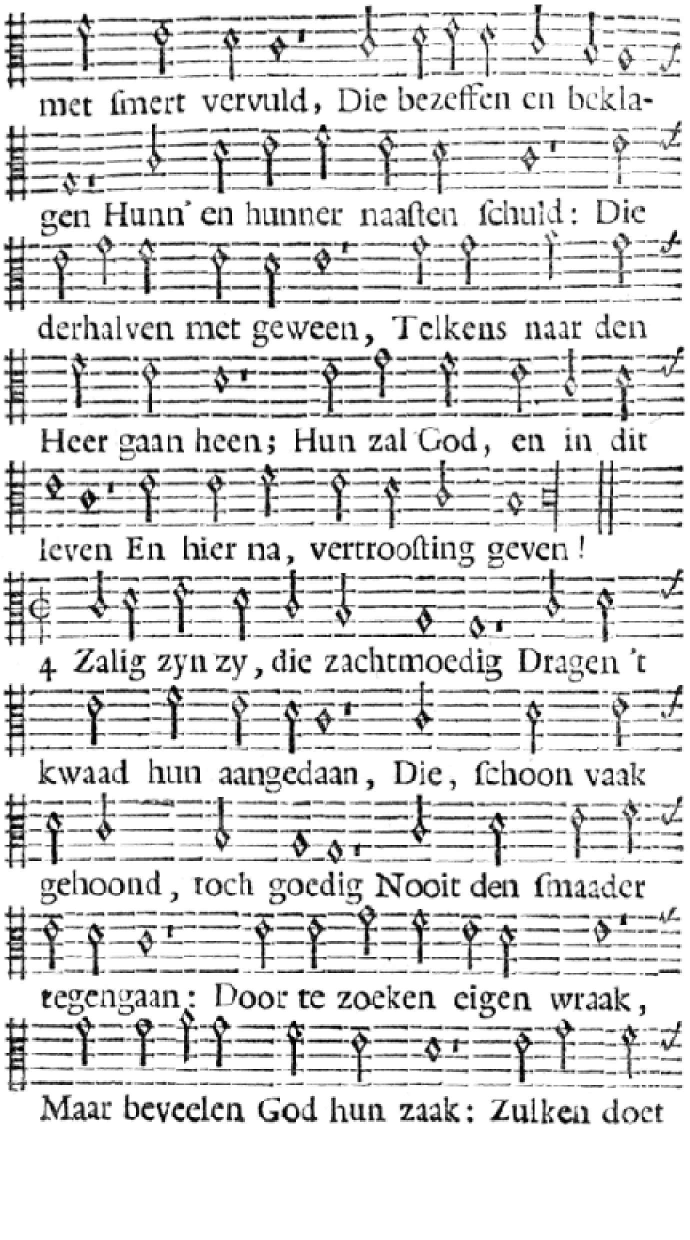

zyn hulp verwerven Dat zy 't aardryk zullen erven.
5 Zalig zyn, die telkens streeven Naar gerechtigheid en trouw, Zoo dat al hun doen en leven Op geweld noch onrecht bouw. Die aan billykheid en recht zyn onvrikbaar vast gehegt, Geldzucht en bedrog versmaaden, Zal God met zyn goed verzaden.
6 Zalig zyn, die zich erbarmen Over 's naas-

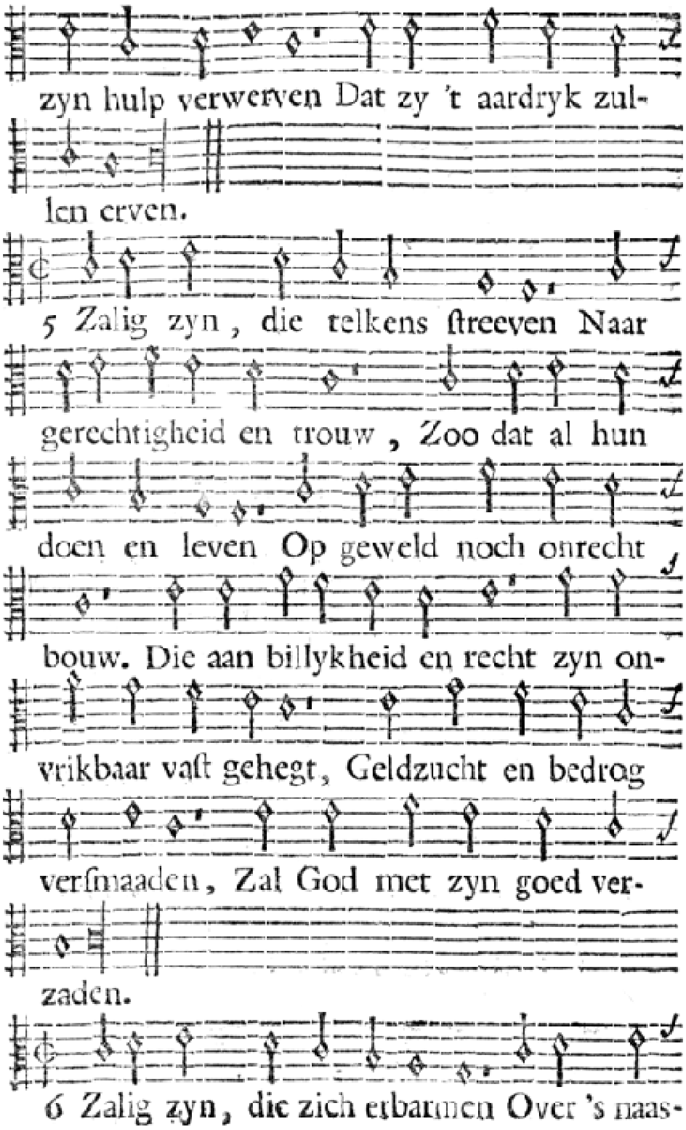

ten jammerlot, Die, meêdogend voor den
armen, Smeekend naderen by God, Die
hen bystaan met hun raad, En, is 't moog-
lyk, met de daad; Zullen weder hulp ont-
fangen, En barmhartigheid erlangen.
7 Zalig zyn die, rein bevonden, Too-
nen, dat zy zyn bereid, Gansch afkeerig
van de zonden, Tot oprechte heiligheid:
Wier gebaarden, woorden, daân Met geen
vlekken zyn belaân: Die het kwaad met

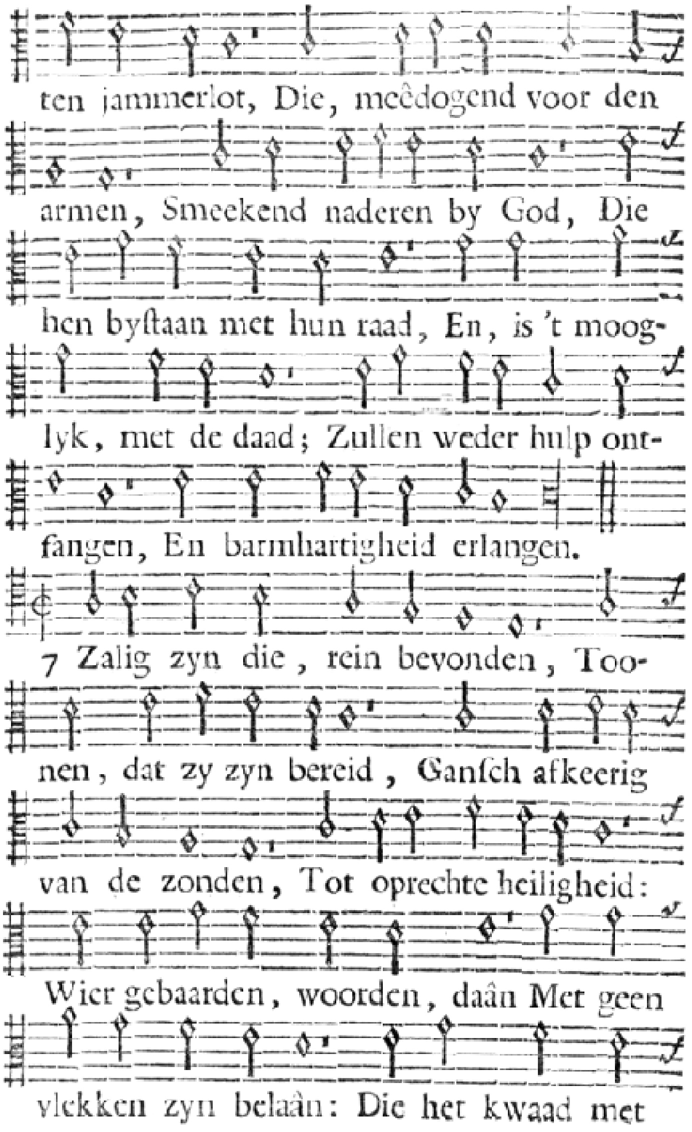

yver myden, Zullen zich in God verbly-
den.
8 Zalig zyn, die vrede maken, Die dat
zoeken met de daad, Dat men steeds in alle
zaken Vliede tweedragt, stryd en haat:
Die niet slegts aan andren raen, Dat men
Vriendschap aan moet gaan: Maar ook zelv
naar vrede trachten, Zal God, als zyn Kin-
dren, achten.
9 Zalig zyn, die moeten dulden Smaat,

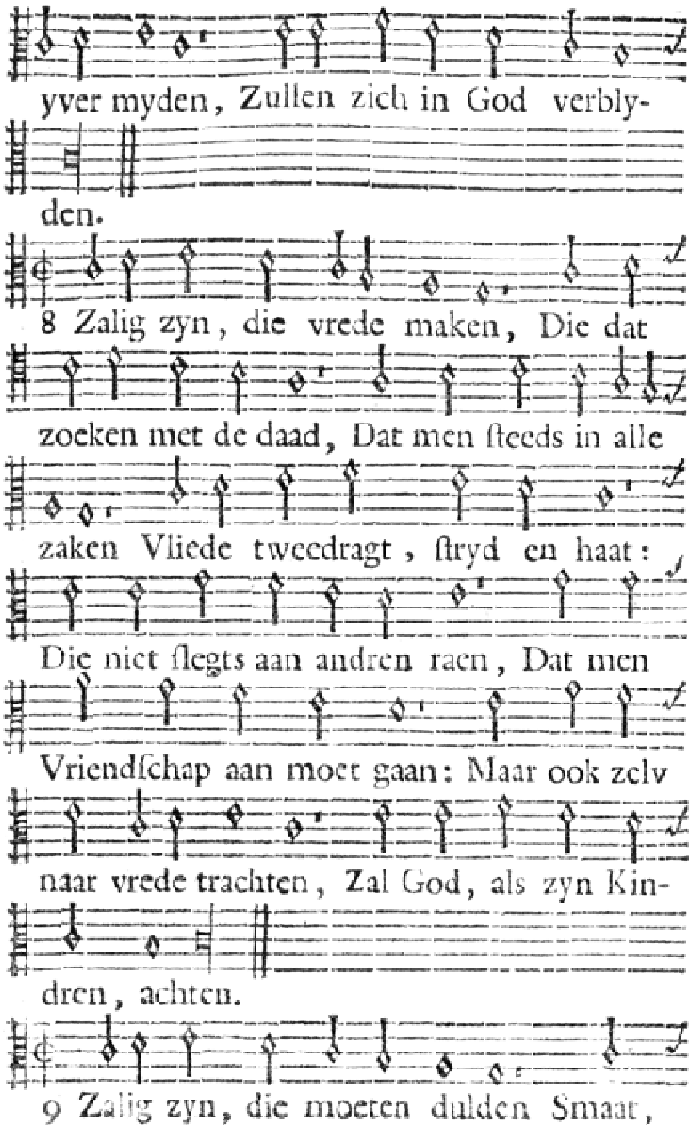

vervolging angst, en pyn, Daar zy noch-
tans buiten schulden Hieromtrend bevon-
den zyn: Schoon hun kruis zy zwaar en
veel, God bepaalt hun maat en deel: Hy
zal hen hierna beloonen, En met eeuwig'
eer bekroonen.
10 Heer! bestuur Gy steeds myn treden;
Sta my hier op aarde by, Dat ik al die za-
ligheden Uit genâe, deelachtig zy! Geef
dat 'k, needrig van gemoed, U vaak kla-

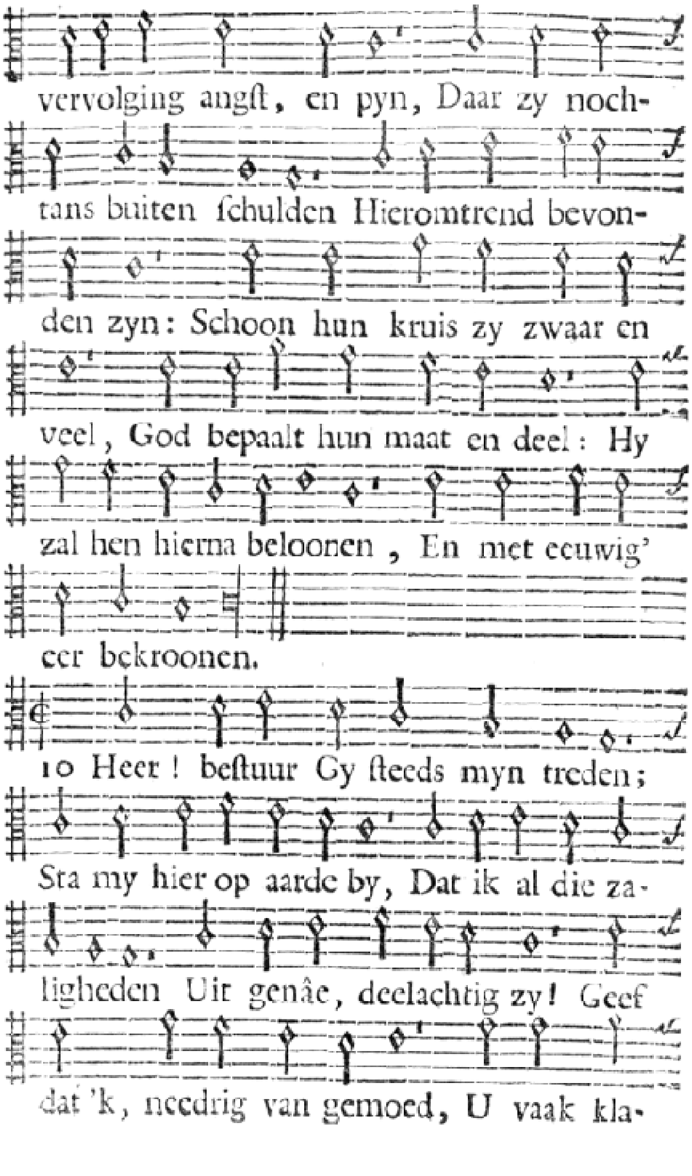

gend val te voet, Graag myn haatren wil vergeeven, En oprecht Godzalig leven.
11 Laat my d'armen staag verkwikken, En steeds zuiver zyn van hart. Hun die twisten, vreê beschikken: By U zyn in vreugd en smart: Vader schenk my, van Uw troon, Het geloof in Uwen Zoon, Wil my door den Geest versterken, Dat ik jaag naar goede werken.

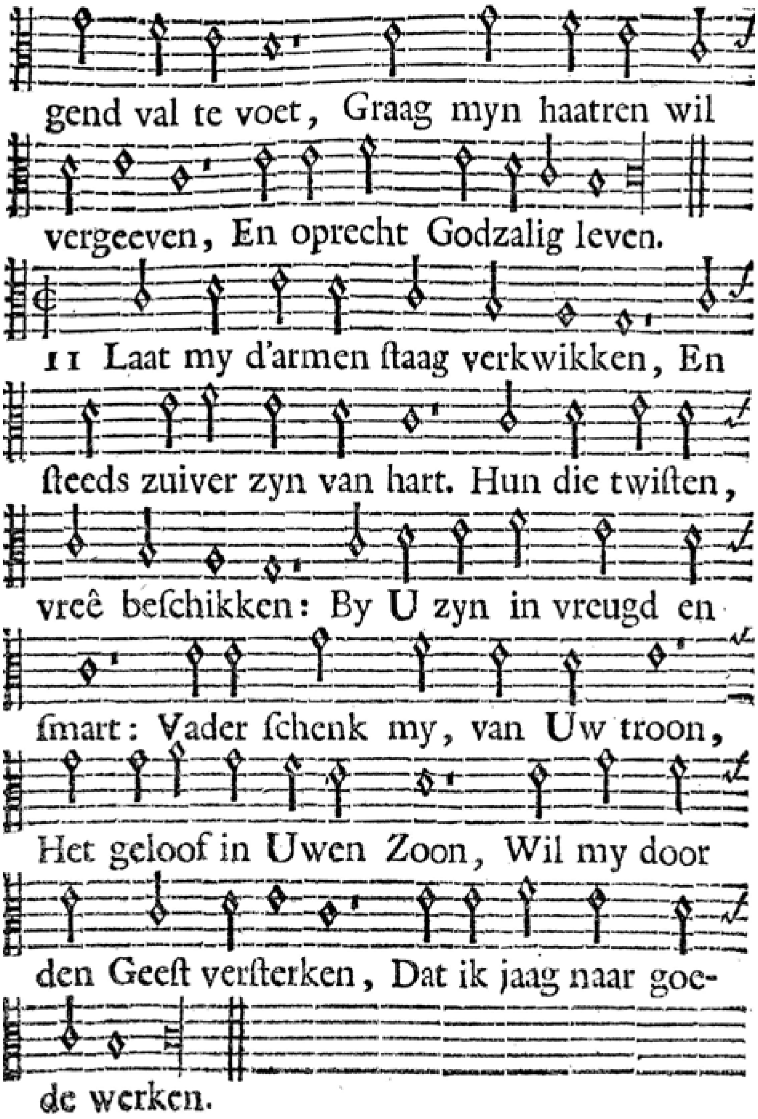

Beproevinge en Kenteekenen van den Genade staat.
LXXXIX Lied.
Voize Psalm XLII.

1 Zondaar! door wat dikke schellen
Is Uw zielen oog verblind? Durft G' U
by Gods Kindren tellen, Daar Gy zyt tot
kwaad gezint? 't Is vergeefs, dat Gy u
vleit: God is enkel Heiligheid En kan dus
niet zyn verbonden Met beminnaars van
de zonden.

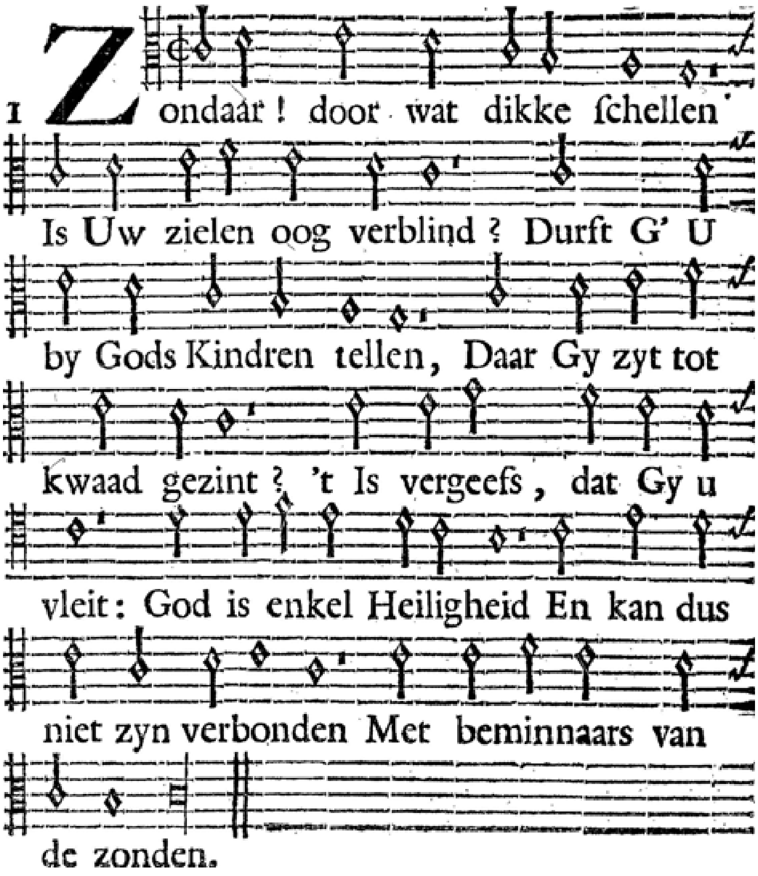

2 Zyt gy uit het aklig donker En der zon-
den zwarten nacht, Door het liefelyk ge-
flonker Van 't geloof, in 't licht gebragt:
Heeft dat Uwe ziel bekoord? Gaat gy in
dien glans nu voort? Volgt g', in 't geen
gy wilt verrichten, Hem die hier u voor
wou lichten?
3 Moet Gy bukken voor de zonden, Of
hebt gy haar overmand? Word Gy door
den draak gebonden Met geringen weder-

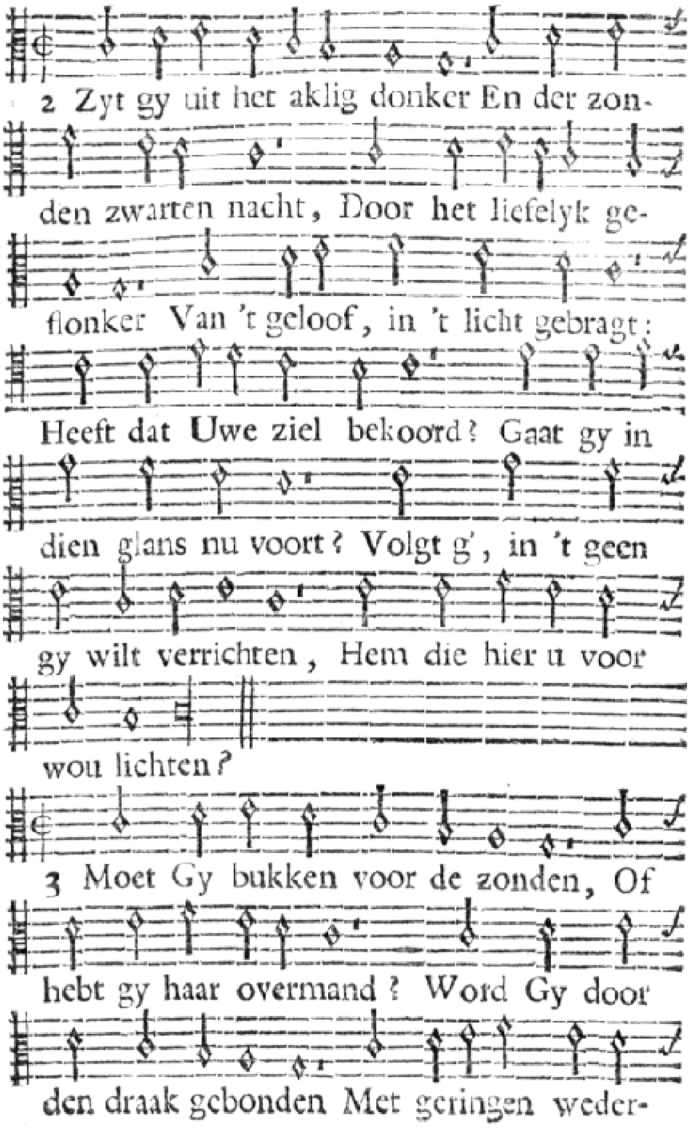

stand? Volgt gy zyn bevelen in? Heerscht
de waereld in Uw zin? Kan s' U in haar
netten haalen, Of moogt g' op, haar zege-
praalen?
4 Voelt gy liefd' en tucht van binnen? Is
'er kracht in U gevrocht? Werkt de Geest
op Uwe zinnen? Dringt in u zyn levens-
vocht? Maakt Hy U een boom gelyk,
Die, in goede vruchten ryk, Strekt tot
heil van zwakke menschen, En wiens

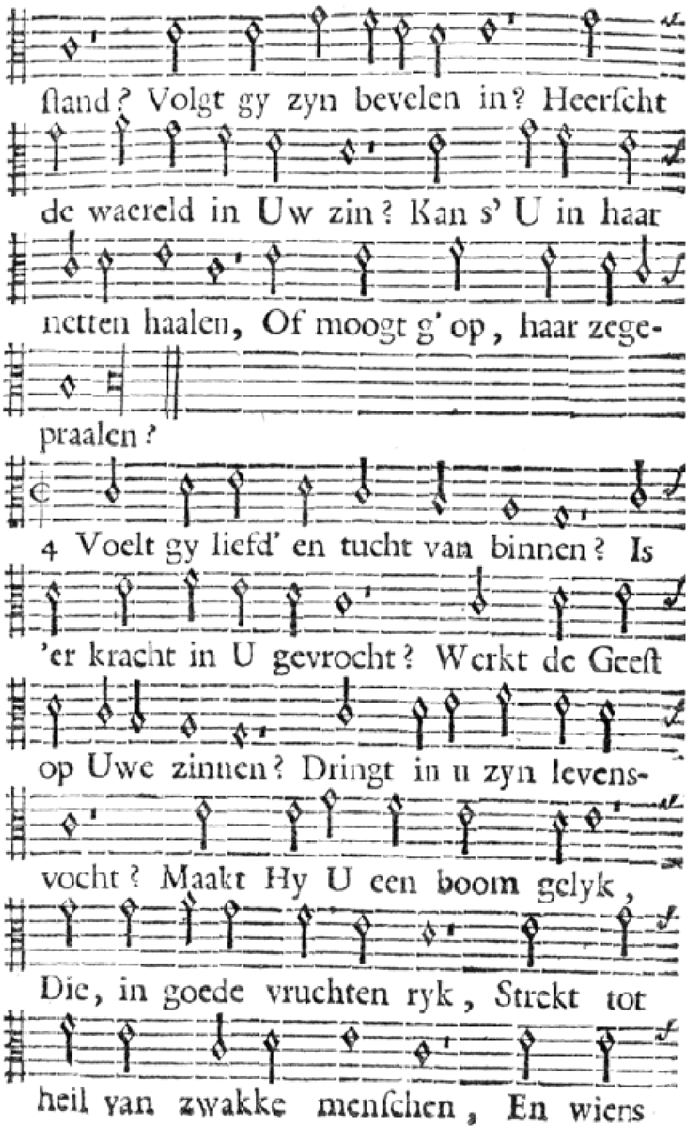

bladen nooit verslenssen?
5 Kan U Christus woord behaagen? Zyn
U zyn bevelen zoet? Kan niets U wen
vlyt vertraagen, Als Hy werkt in Uw ge-
moed? Hebt G' in 's Heeren volk Uw lust?
Zyt Gy by Uw zelvs bewust, Dat U niets
meer vreugd kan geven, Dan met hen ver-
eend te leven?
6 Christus vriendschap en het lyden Moe-
ten onafscheidbaar gaan. Zoekt Gy Zyne

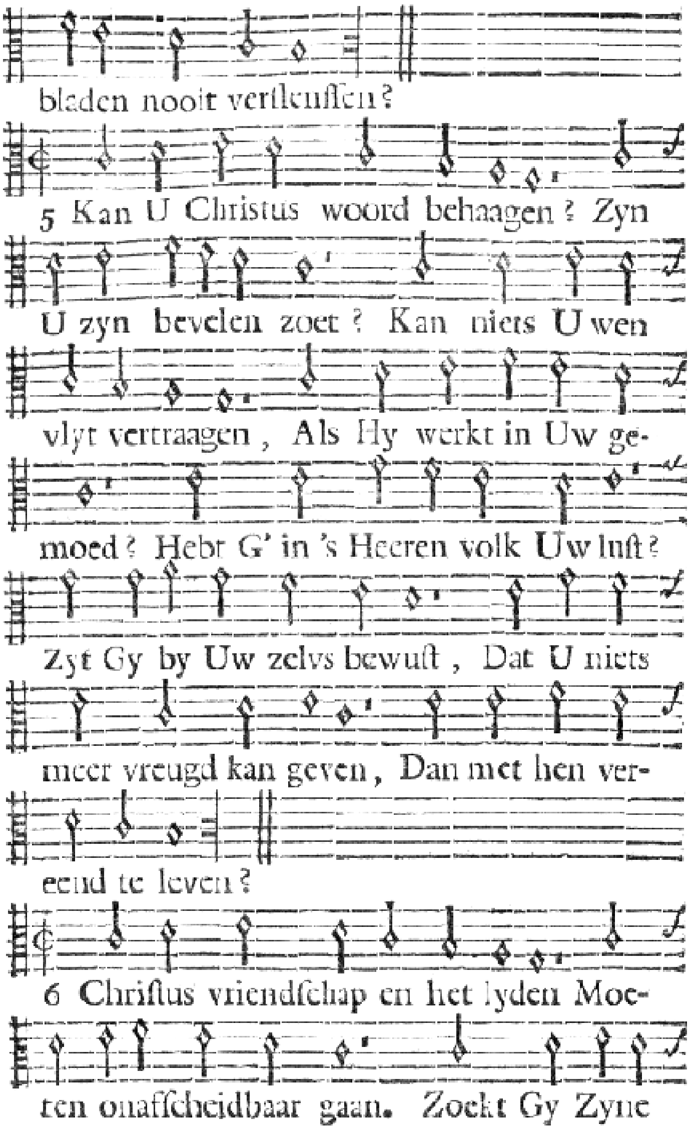

smaad te myden, Of bied Gy Uw rug
hem aan. Als Hy Uw met kruis belaadt?
Als de waerelt kwelt en slaat, Wilt Gy lie-
ver alle plaagen, Dan 't gemis van Chris-
tus dragen?
7 Voelt Gy, door een sterk verlangen,
Naar Hem, 't hart wel aangedaan, Om
door smerten, die U prangen, Tot den Va-
der heen te gaan? Houdt Gy zelf, in Uwen
zin, 't Sterven voor een groot gewin?

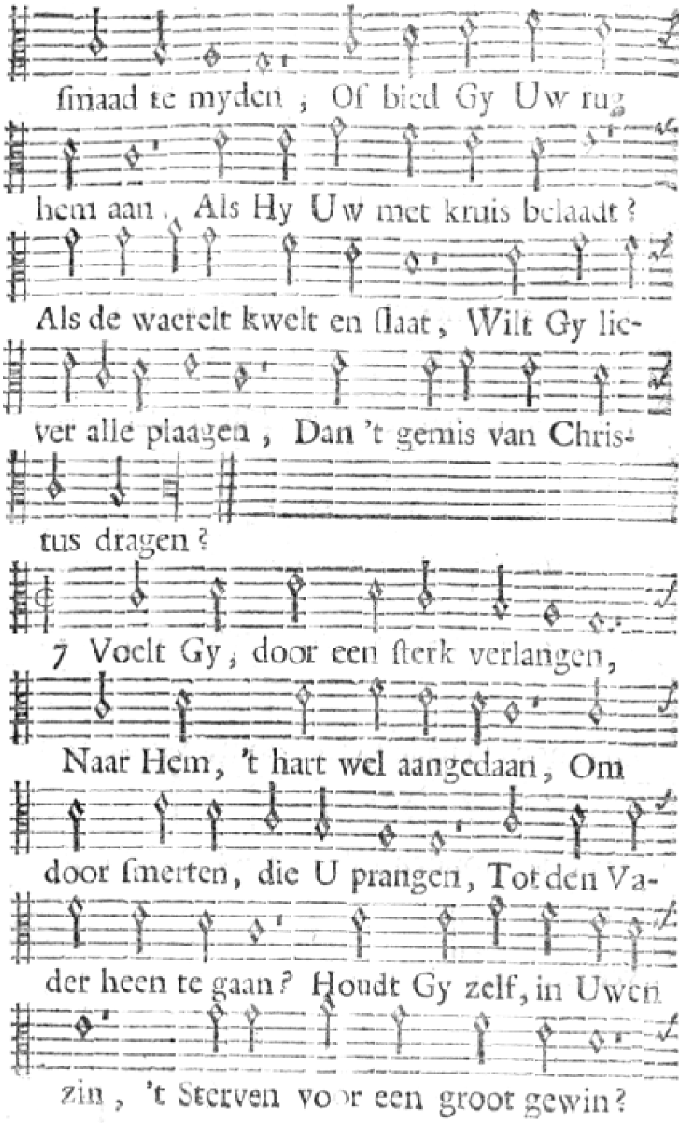

Kunt Gy naar d'ontbinding haaken, Om de
Hemelvreugd te smaaken?
8 Vindt gy hier van noch geen teeken By
't beproeven van Uw hart? Blyf niet in Uw
blindheid steeken: Ai! geloof het eens,
met smart, Dat, gy ver van Christus zyt!
O 't is noch genade tyd! Koom, verlaat den
staat der Zonden, Zoo word Hy aan U
verbonden.

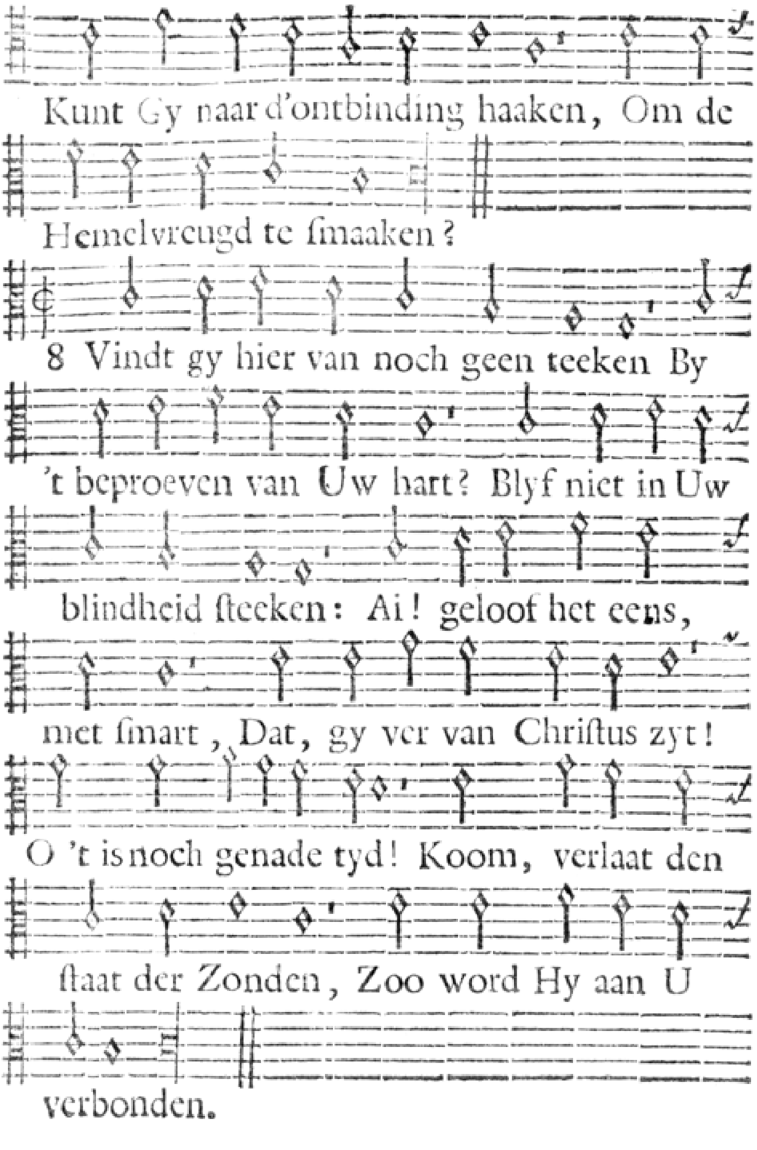

H. Opwekking tot Standvastigheid in het Lyden, Geloove, Liefde, Hoope, en vorderinge der Heiligmakinge.

XC Lied.
Voize Psalm XLII.

1 Wil in smert de trouw bewaren:
Nimmer moet G', in tegenheen, Uwen
Jesus laaten vaaren: Mor niet door verkeerd
geween: Denk maar eens, hoe langen tyd
Hy Zyn hulp U had gewyd, Daar Gy hield
Uw hert geslooten: Heeft dat Jesus niet

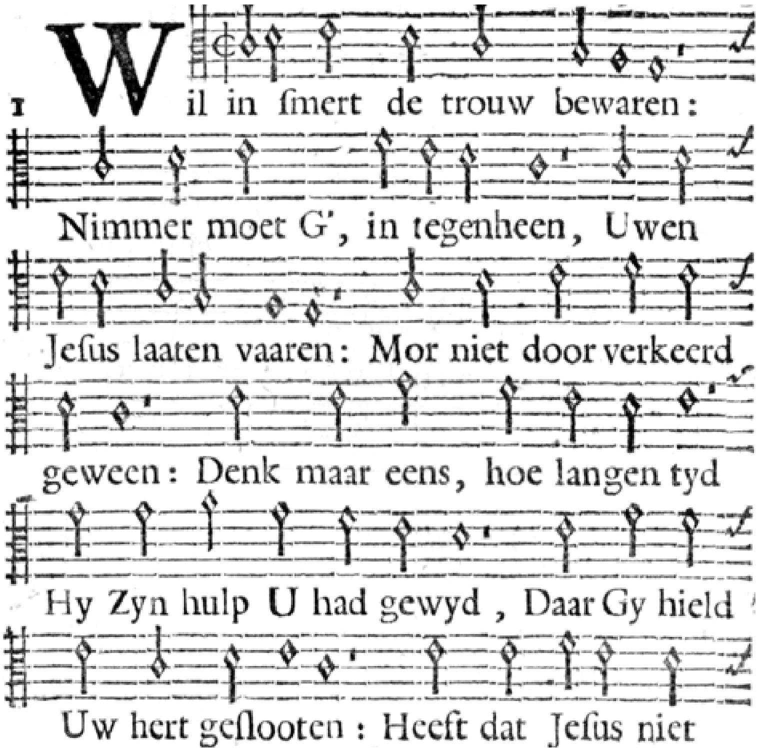

verdrooten?
2 Wyk nooit van het pad ter zyden: Bouw
't geloof op vasten grond, Niet op steun-
zels die ontglyden: Breek de trouw, in het
verbond Van den Doop aan Uwen Heer
Toegezwooren, nimmermeer: Schik U om
Uw gansche leven Uwen God ten dienst
te geven.
3 Nooit moet Uwe liefde wyken Van
dien God, die U bemint: Geef Uw naas-

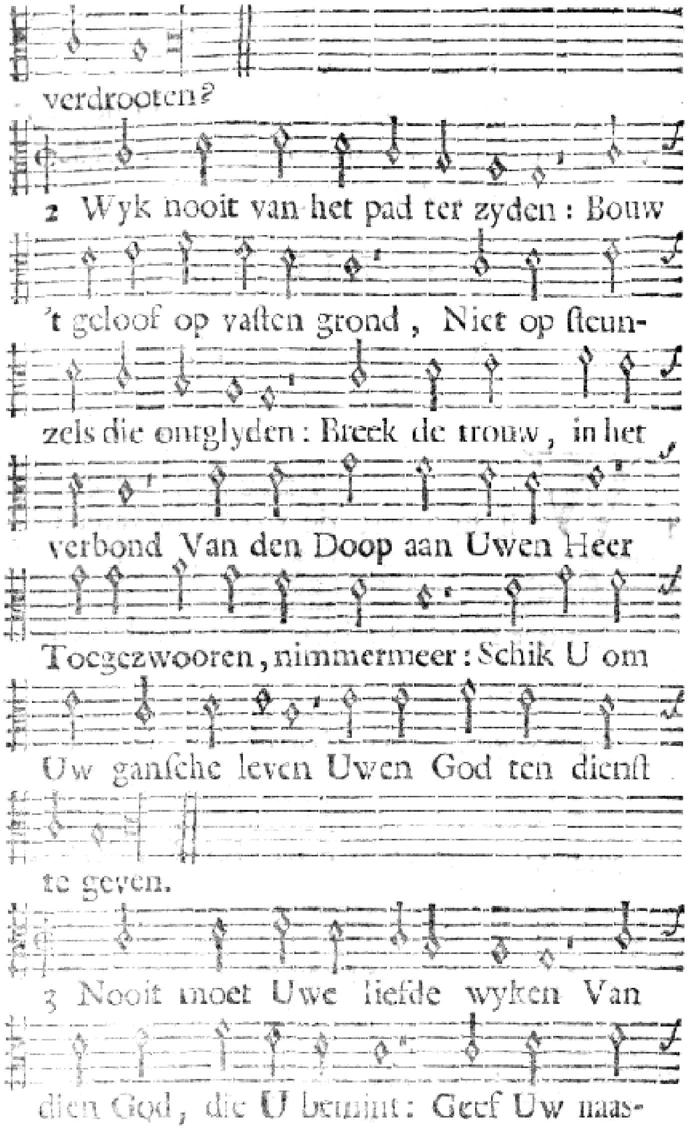

ten vriendschaps blyken, Schoon gy hem vyandig vindt. Storte Christus Zyn gebeën Voor hun, die Hem smarte dëen; Zoo moet g' ook die les betrachten, Wilt gy zelv vergeeving wagten.

4 Zyt standvastig in Uw hoopen; Heb een weinig tyds geduld, Ras krygt gy de deuren open, En gy ziet uw wensch vervult. Hoop op God; hy staat bereid, En bied U barm-hertigheid: Hy zal voor Uw welzyn waa-

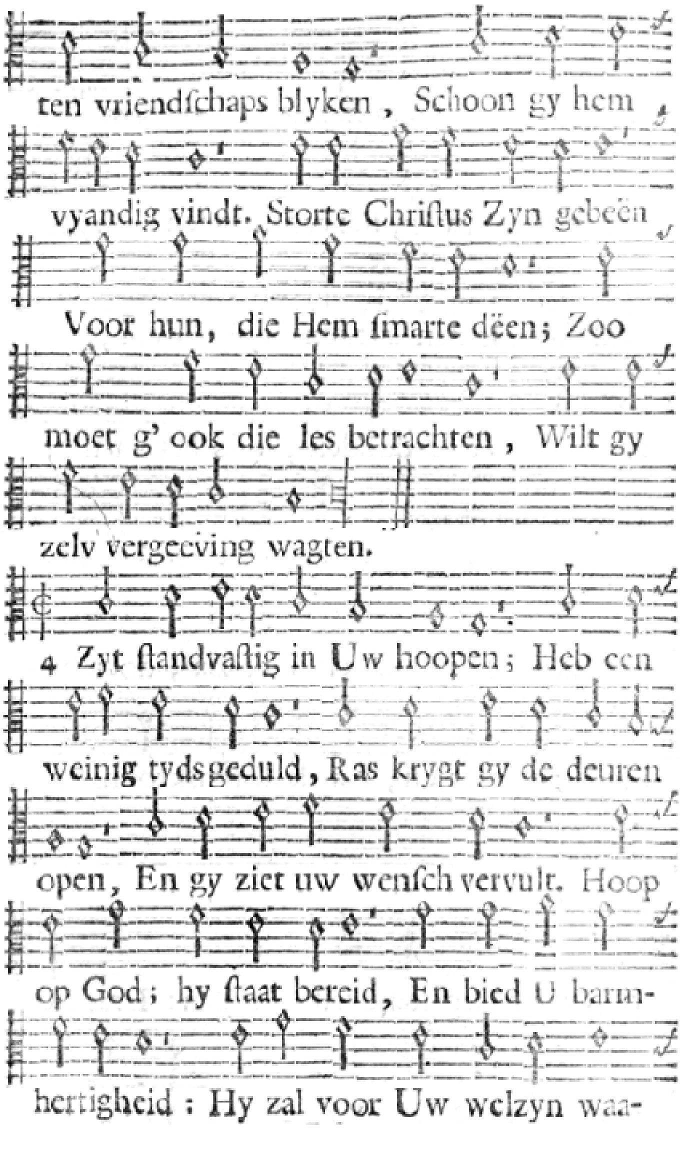

ken, En Uw hoop nooit ydel maken.
5 Zyt getrouw in stervensnooden: Strydt
vol moeds den laatsten stryd: Zelfs, al
zou de Heer U dooden, 't Is het laatste,
dat gy lydt. Die den stryd met God begint,
En met Jacob hem verwint, Zal, door bid-
den, zegepraalen, En de levenskroon be-
haalen.
6 Blyf gestaag standvastig stryden: Draag U
manlyk in den kamp, Schoon gy smert op

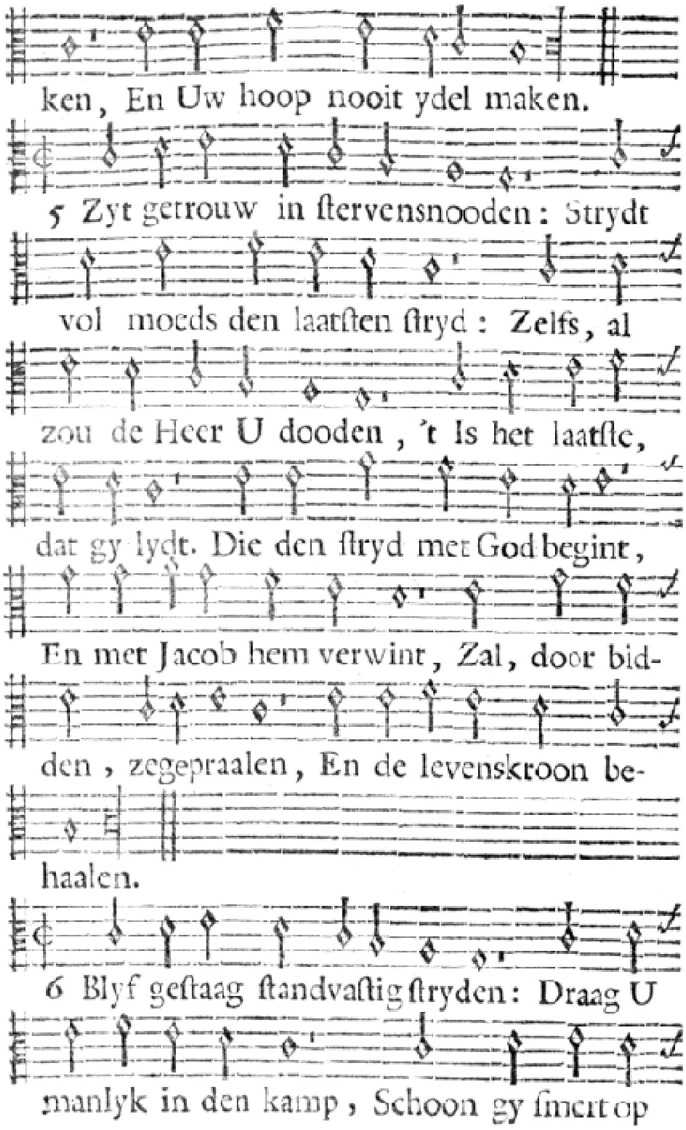

smert moet lyden, Schoon hier volgen
ramp op ramp, Niets is 't lyden hier be-
neën, By des Hemels heerlykheën, Die U
Jesus eens zal geeven, In het Eeuwig Zalig
leeven.
7 'K wil dan lyden, lieven, hoopen, En
gelooven zonder rouw, Tot myn tyd zal
zyn verloopen, Wyl myn Heiland blyft ge-
trouw Dien die telkens aan hem kleeft,
En in 't kruis zich willig geeft, Hem be-

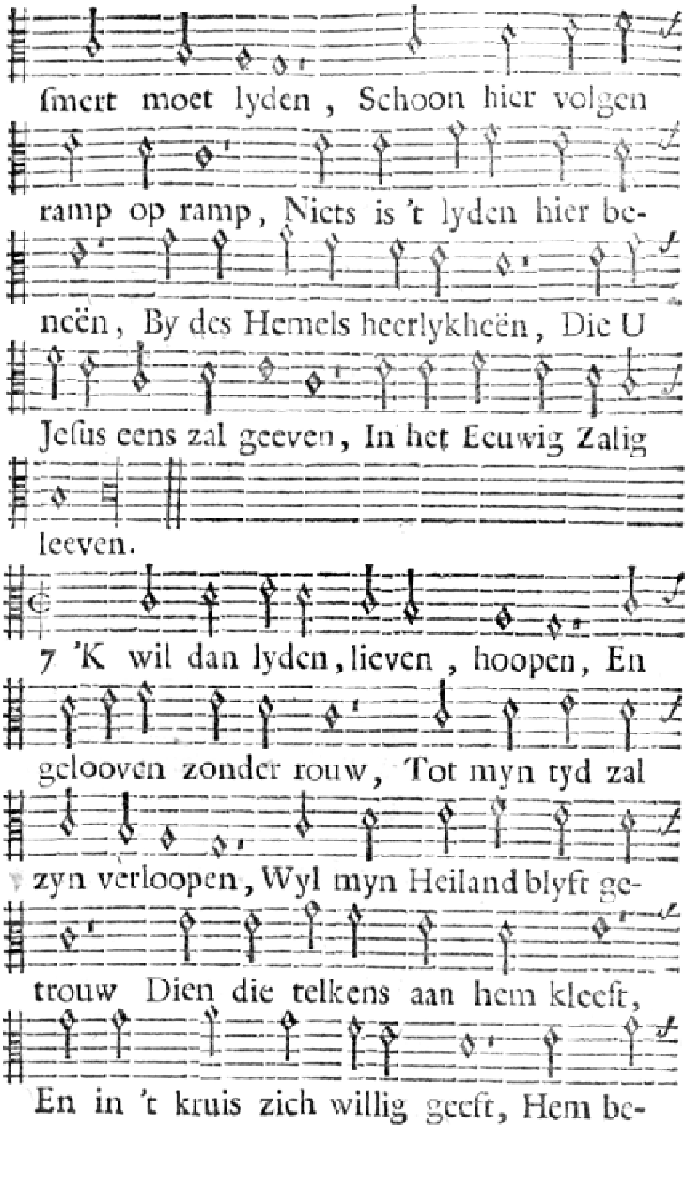

veel ik all myn' zaken, Jesus zal 't voor my
wel maken.

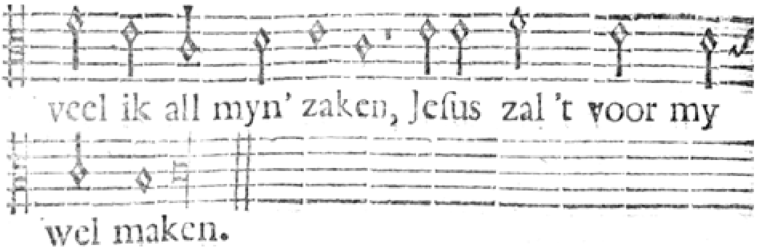

I. Van de verzegelinge en verzekeringe des Genade staats.

Een verzekerde.
XCI Lied.
Voize Psalm XXV.

1 Jesus, zal my wel behoeden: In zyn
gunst berust ik stil: Laat de Satan woelen,
woeden; Alles volgt des Heeren wil. Schoon
de Hemel mogt vergaan, Nochtans blyft

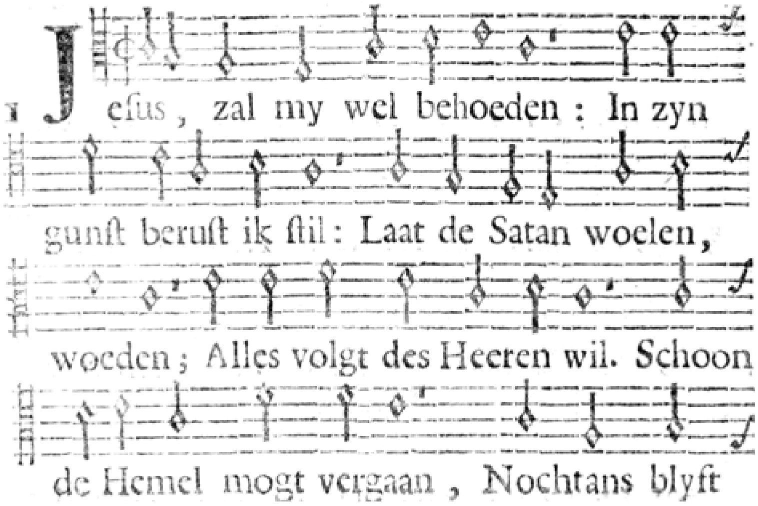

dit woord waarachtig, Al kon 't Aardryk niet bestaan, Jesus blyft getrouw en mag-
tig.
2 Laten al de waereld stoffen Smelten in den laatsten gloed; Laten door elkander ploffen Trotse bergen, zee en vloed: Als de weereld, uit zyn stand Schokkend, al-
les zal doen beeven, Houd my Jesus by de hand. Wel hem, dien dit is gegeven.
3 Gy hebt my in 't hart geschreven, Groo-

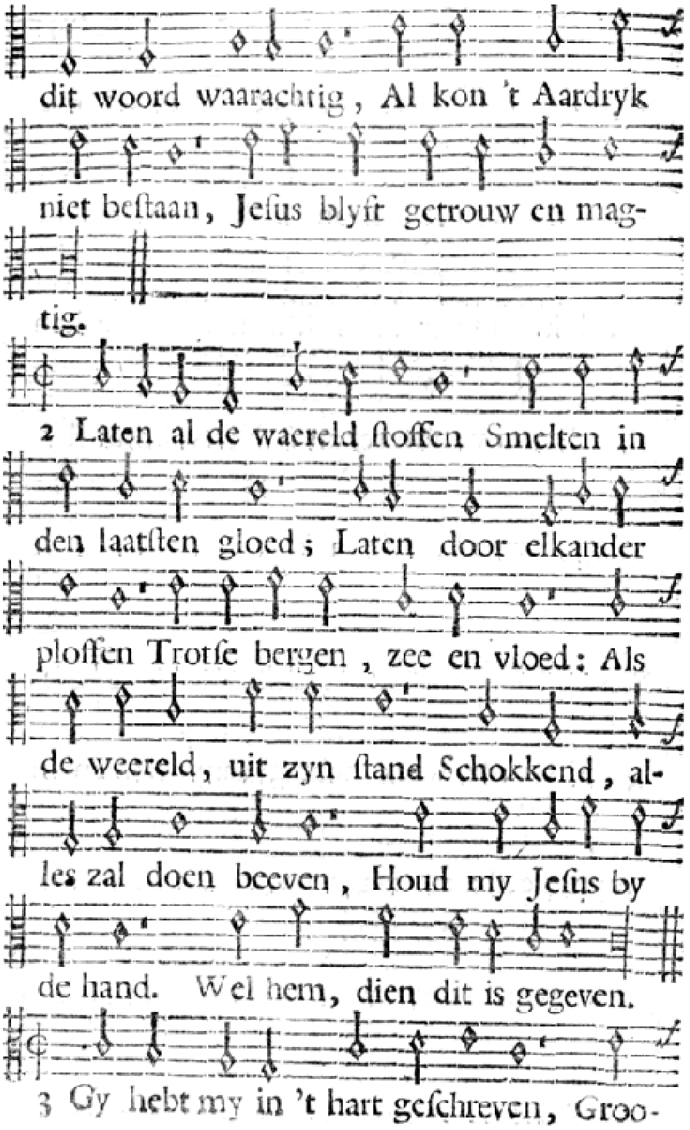

te vorst van 't hemelryk, Dat Gy nooit my zult begeeven, Schoon ik stof ben, assch en slyk. O verheven Majesteit! Wie kan Uwe trouw uitspreken? Niets komt by die tederheid, Die u 't gunstig hart doet breeken.

4 T Goede werk hebt g' aangevangen In myn geest; ai! zet het voort, Dat ik vroolyk word ontvangen Binnen 's Hemels enge poort; Daar Gy my gunt in te gaan,

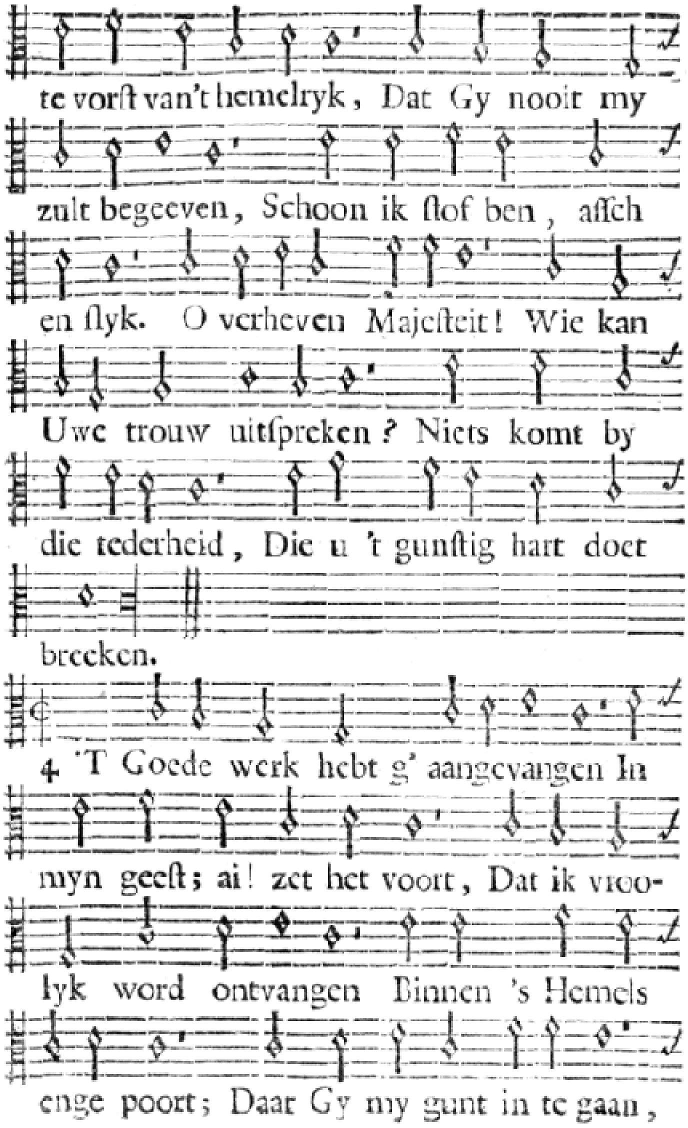

Gy de weg, de deur, het leven Gy zult my geheel verzâan, Als G' u zelven my zult geven.
5 Doe myn ziele lamp ontbranden, Vol met olie van geloof: Zoo gryp ik u met myn handen. Bruigom! op uw komst, niet doof Als Gy klopt ter middernacht, En wy de bazuinen hooren. Zalig Hy, die waakt en wagt, Dan als alles gaat verlooren.

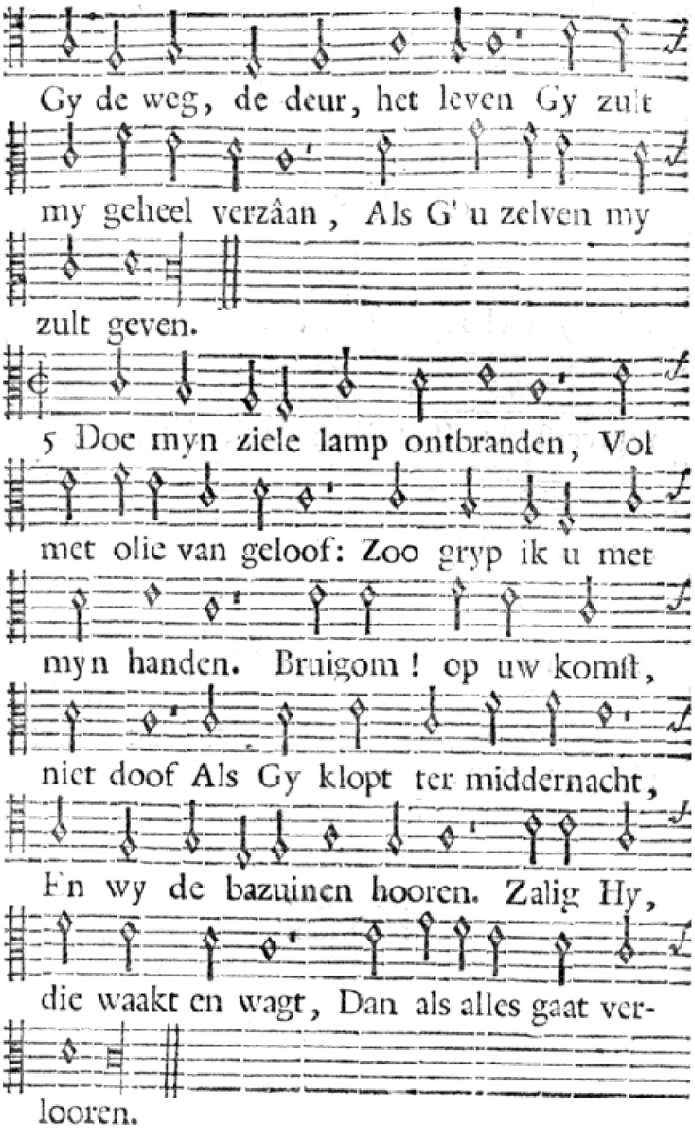

6 Nu, ik weet, 't kan niet verkeeren,
'T geen de Heer begint en werkt. Jesus
zal my wel regeeren Door zyn Geest die
my versterkt, Tot dien dag, dat booven
al 'T Driemaal heilig heerlyk Wezen Myn
Jehovah wezen zal: Dan zoo word myn
ziel geneezen!

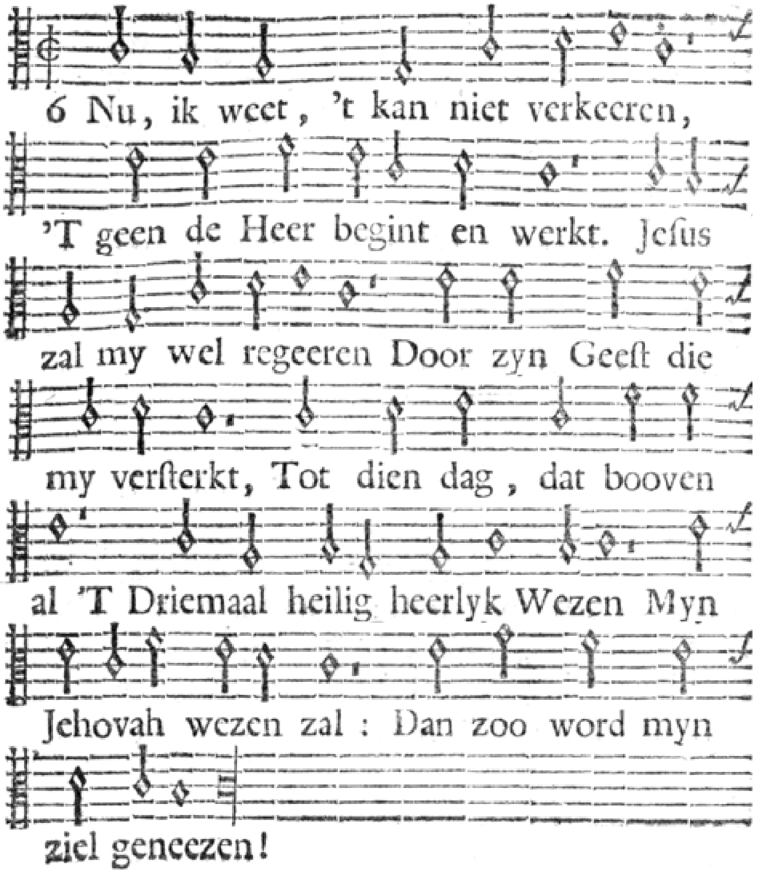

De in God Vergenoegde en Vrolyke.
XCII Lied,
Voize Psam XXIV

1 Wat kwelt U toch, ontroerde Geest,
Beveel Uw wegen, onbevreest, Aan U-
wen God, hy zal 't wel maken. Geloof
maar, Gy zult alles zien, Naar zyn be-
paalden wil, geschiên: Gy zult de grootste
blydschap smaaken.
2 Niets is Hem immers onbekent, Wyl

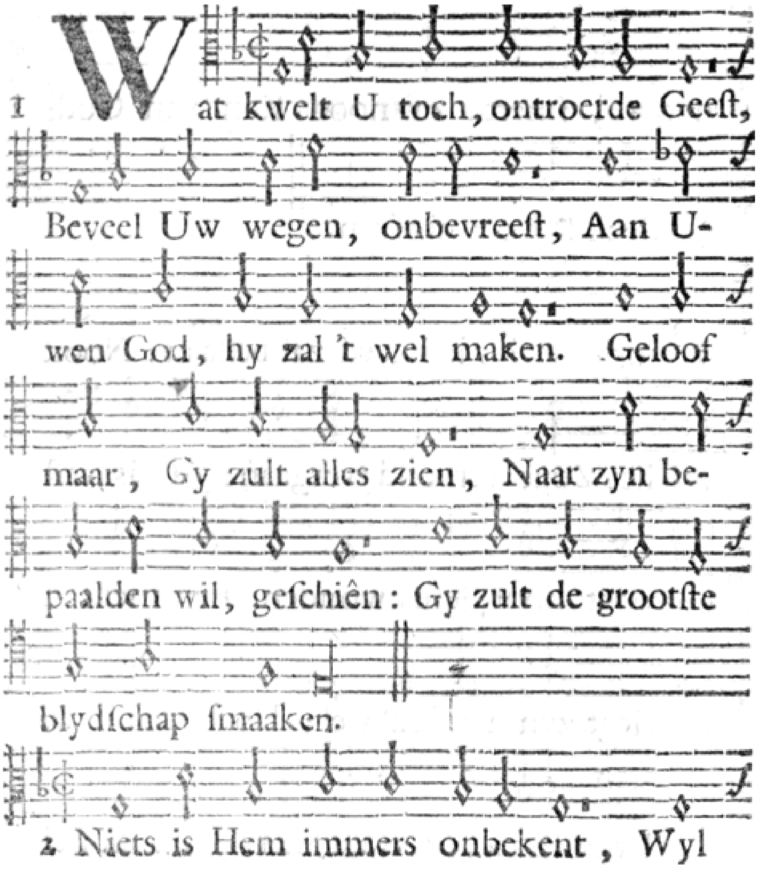

Hy het alles keert en went! Wat kan zyn raadbesluit doch hindren? Geen Engel, Koning, hel, of dood, Geen Afgrond, hoogte, smert, of nood Kan van Gods raad een stip vermindren.
3 Vorst Davids heilgoed zal bestaan: Nooit zal het Zout verbond vergaan: 'T is vast gemaakt door Jesus wonden. Een mensch bedriegt zyn naasten wel; Doch nooit de God van Israël; 'T is uit met dood en hel

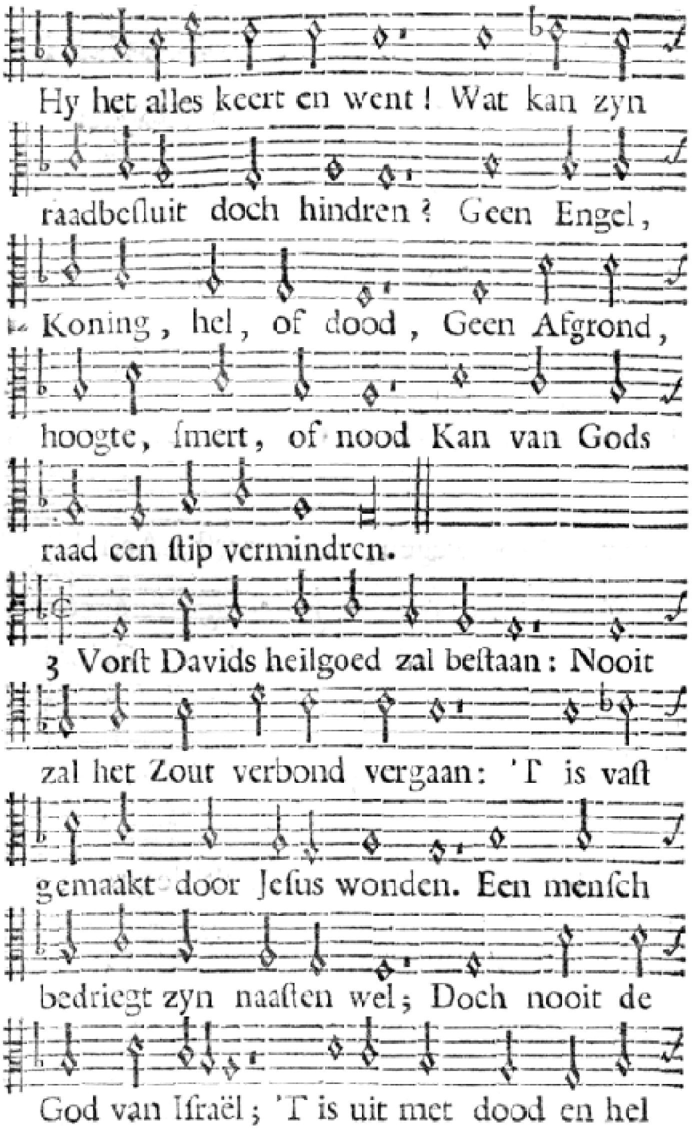

en zonden!
4 Wel hem, die in het heilverbond, Als bondgenoot, met hart en mond Den grooten God wil hulde zweeren: Die weldoet, en uit dankbaarheid, Als Jesus Litmaat, is bereid, Zyn traagen naasten te bekeeren.
5 Wel U, Gy hebt het hoogste goed, Die alles uit geloove doet, En wild in liefd' oprecht verkeeren; U is bestendig heil be-

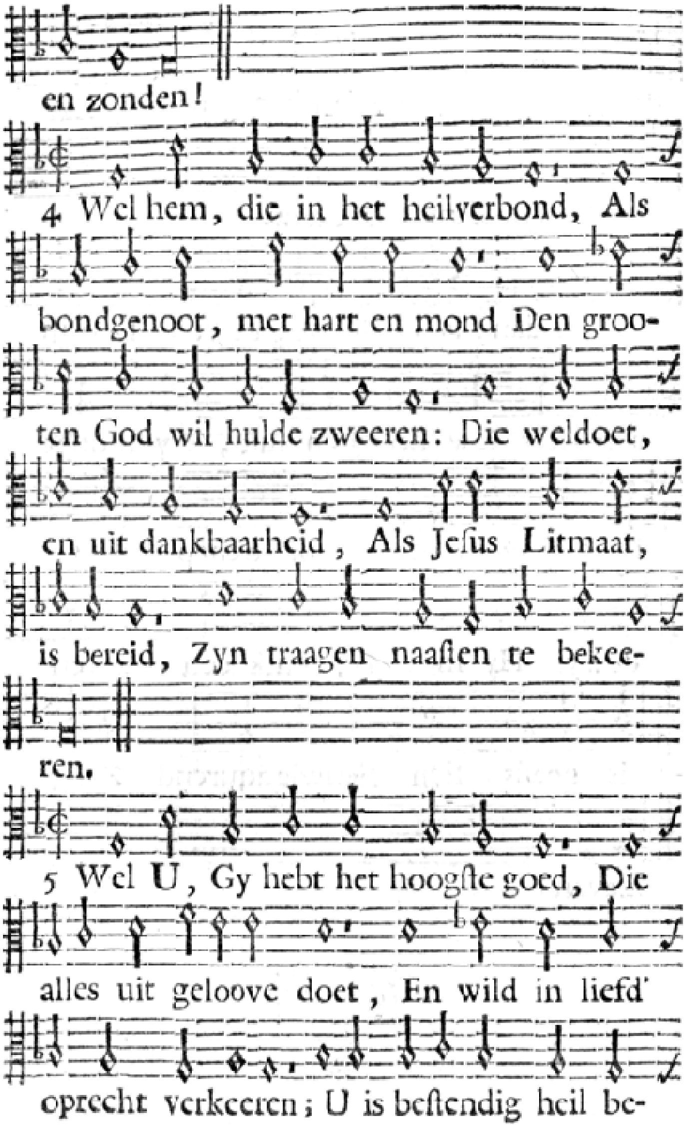

reid, Zelfs, midden in de tegenheid, Zal
U uw vyand moeten eeren.
6 Wel dan, is U de weg bewust, Heb in
den Heer Uw hoogsten lust, Gy moogt
U aan Hem overgeven. Schep moed,
dewyl Hy in U is, Zulk een geweten
is gewis Een Eeuwigduurend Zalig
Leven!

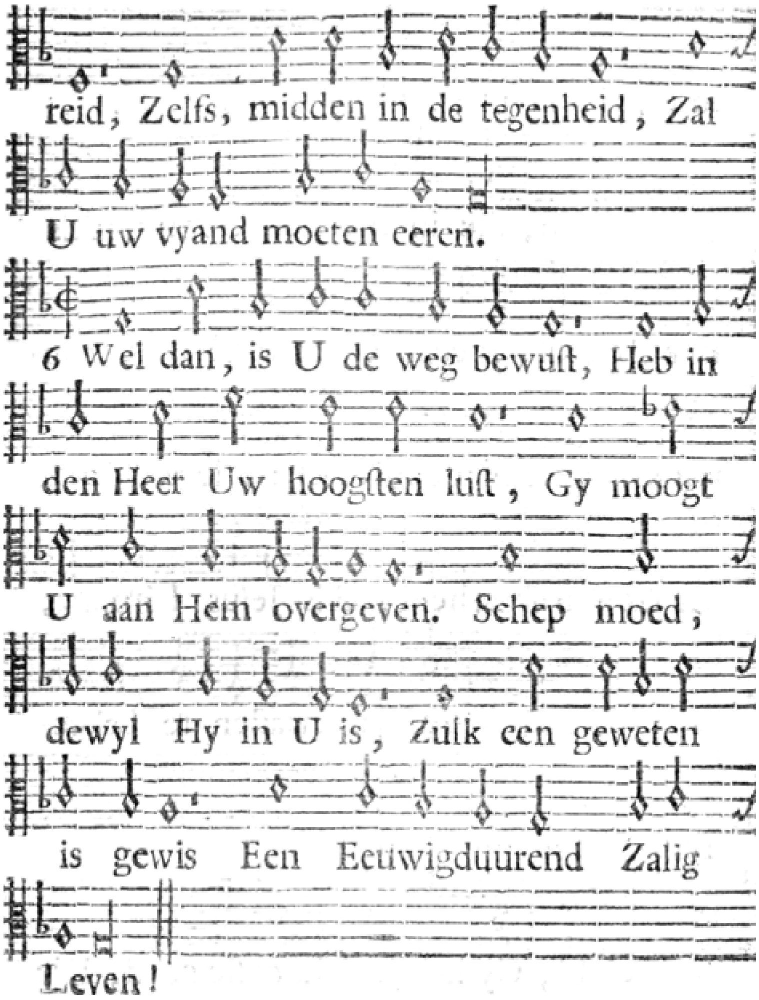

De in het Geloove Vrolyke.
XCIII Lied.

1 Jesus, die my 't leven Hebt uit gunst gegeven, O myn vreugd en Eer! Hoe lang zal 't verlangen Myn gemoed noch prangen? 'T zucht naar U, o Heer! Lam Gods kom, Myn Bruidegom, Niets is, voor myn ziel op aarde, Buiten U van waarde.
2 Onder Uwe hoede Ben ik van de woe-

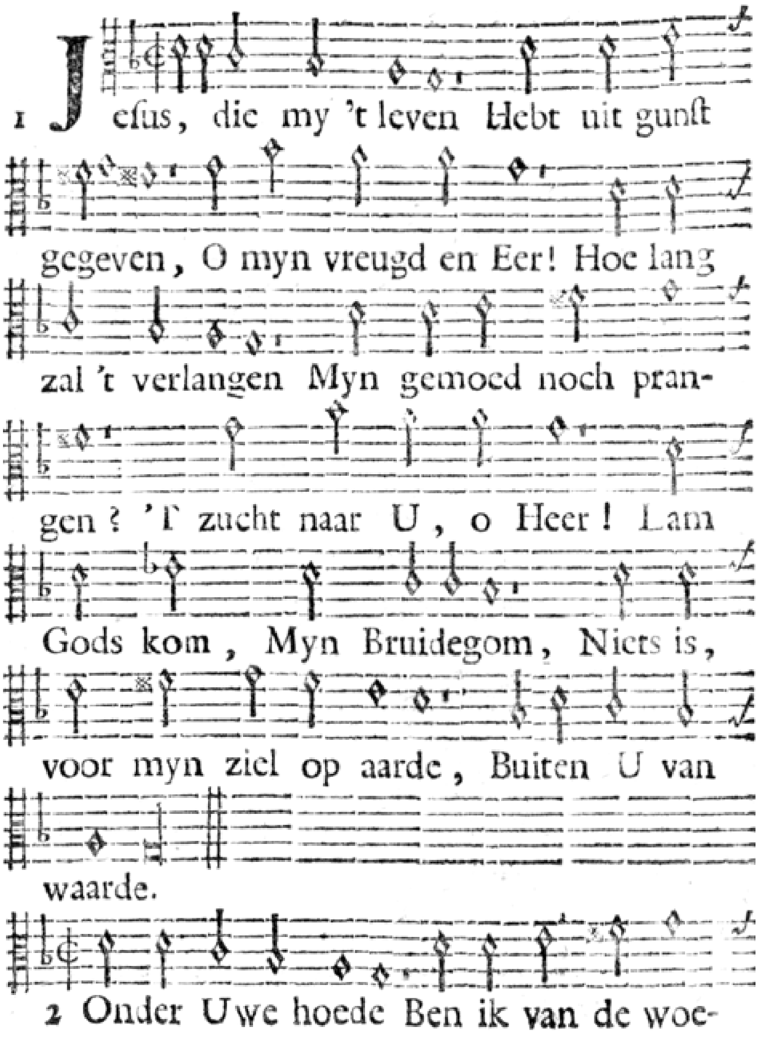

de Myner haatren vry: Laat de Satan raa-
zen, Niets kan my verbaazen, Jesus staat
my by. Schoon 't heelal My dreigt den
val, Zond' en hel my schrik verwekken,
Jesus zal my dekken!
3 Trots des Satans poogen En des Doods
vermogen, Trots des vleesches lust; Laat
de Waereld woelen; 'K zal geen vrees ge-
voelen: 'K zing hier, wel gerust. 's Hee-

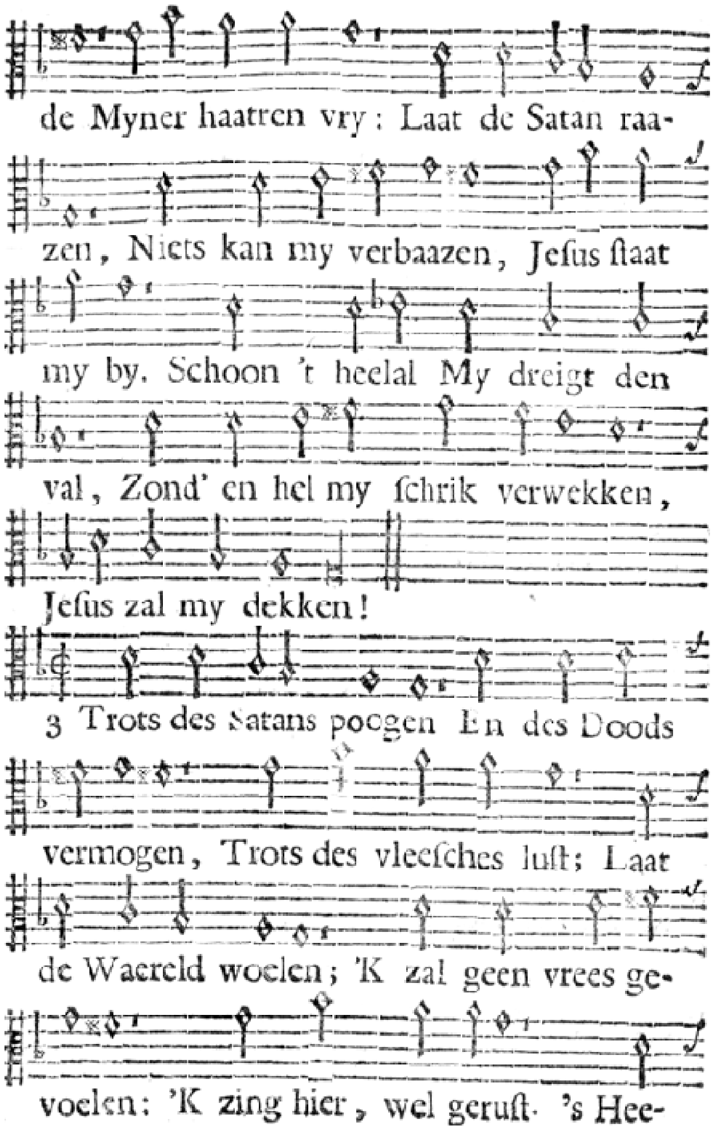

ren magt Geeft op my acht Aard en af-
grond zic 'k verstommen, Schoon zy woe-
dend brommen.
4 Weg met alle schatten! U zal ik omvat-
ten Jesus al myn lust: 'k Zal geen Eer be-
jagen; Ik blyv' all myn dagen Daar van
onbewust. Ramp en nood, Ja kruis en
dood, Zal my, schoon het my moog druk-
ken, Nooit van Jesus rukken!

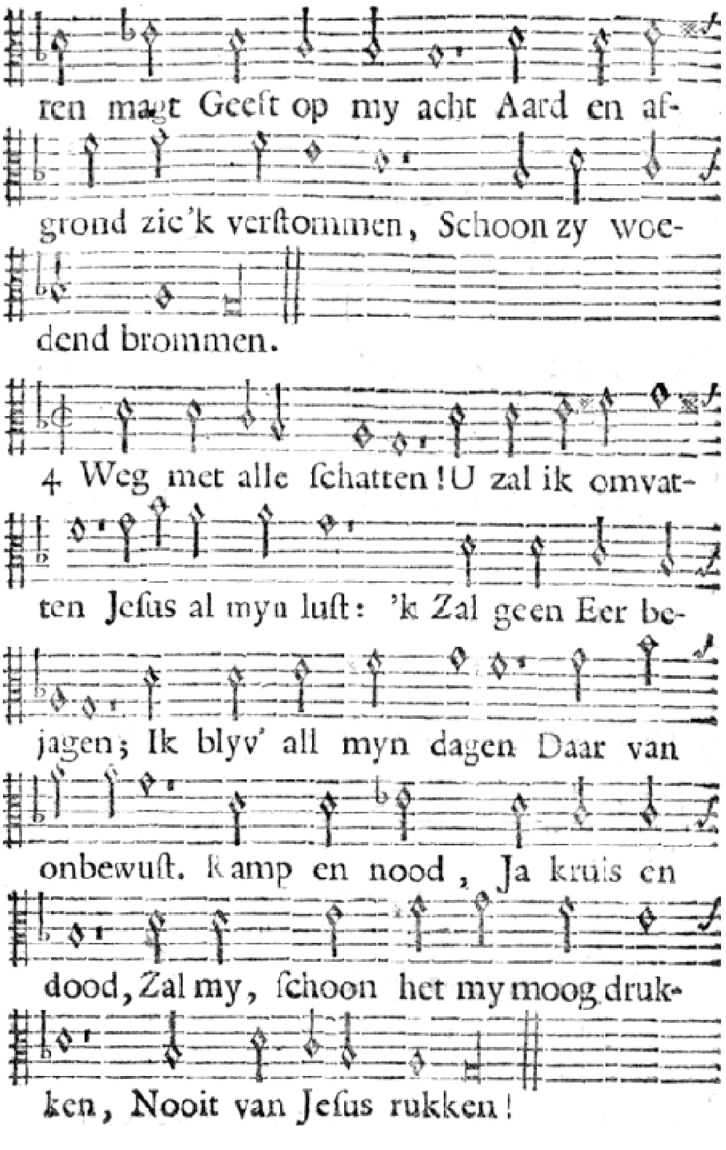

5 Al de vreugd der aarde Heeft by my geen waarde, Hoe ook aangebeên. Weg vervloekte zonden, Laat my ongebonden, Wykt, wykt van my heen! Praal en pracht Heb ik veracht; 'K heb aan 't los en schandlyk leven 'T afscheid reets gegeven.
6 Wykt angstvallig klagen, 'K zie myn heil zon dagen In myn zwak gemoed. Die

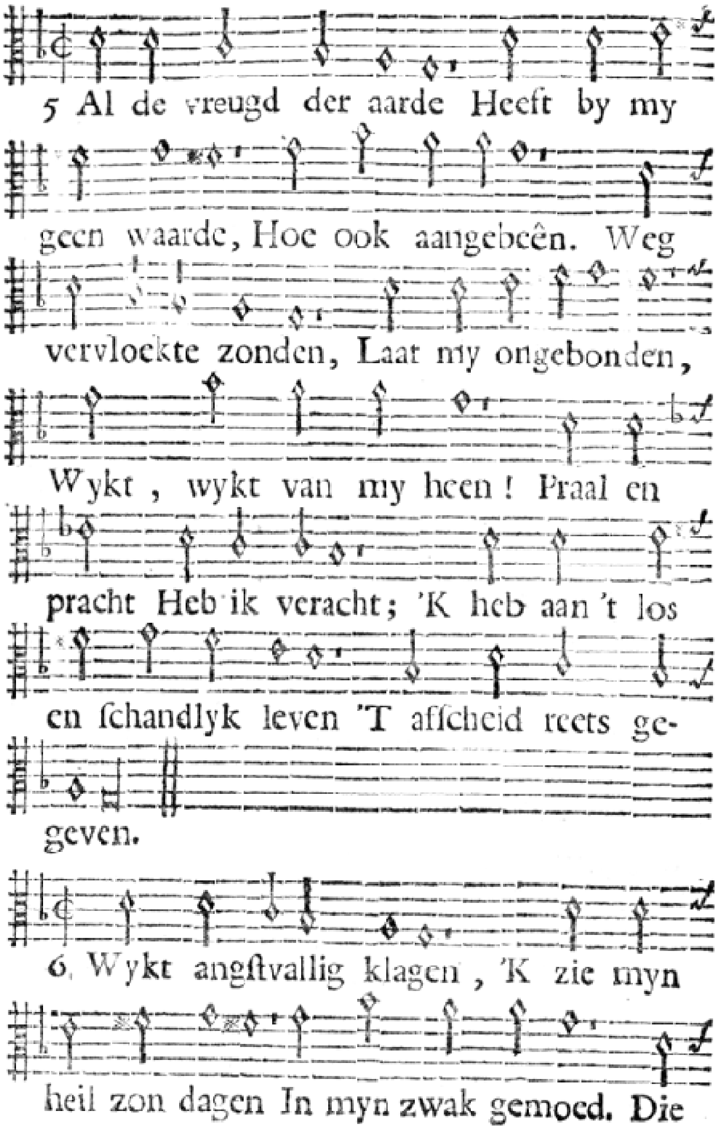

Jehovah eeren, Zien wel ras verkeeren
Bittre gal in zoet. Is myn lot Hier hoon
en spot, Jesus zal my vreugd beschikken,
En myn ziel verkwikken.

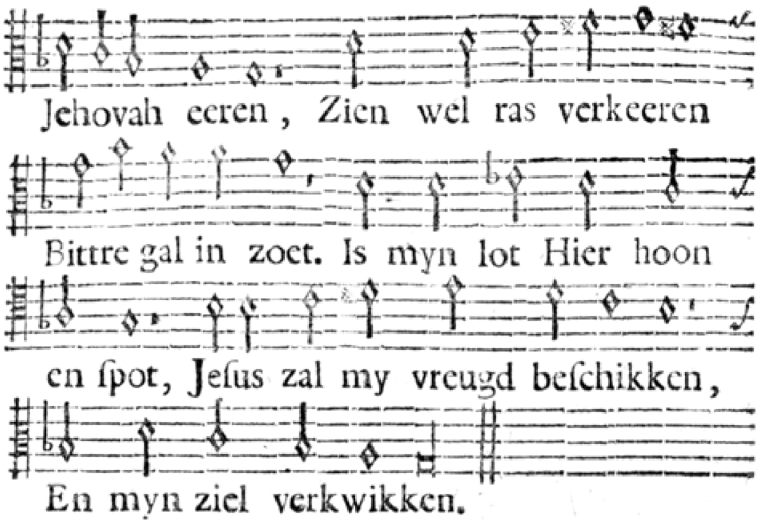

VIII. Van Gods Woord en de Christelyke Kerke.

A Van de Heilige Schrift

XCIV Lied.
Voize Psalm LXXVII.

1 G' hebt ons niet voor niet gegeven
Woorden van het Eeuwig leven, In den

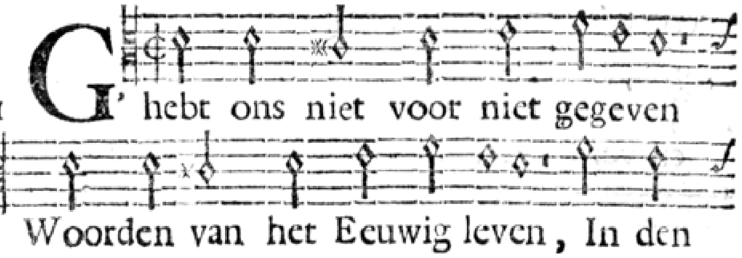

Bibel, daar Uw Kerk Vind den regel van
haar werk, Maar Gy wildet ons geneezen,
En door hooren en door lezen, Als de
ziel schier was versmacht Door der zonde
groote magt.
2 Maar helaas! aan duizend oorden Heeft
men van die levenswoorden (Wyl men
volgt, 't geen 't vleesch gebiet) Enkel afkeer
en verdriet: Daar wil 't schemerlicht der
oogen 't Naarstig lezen niet gedoogen;

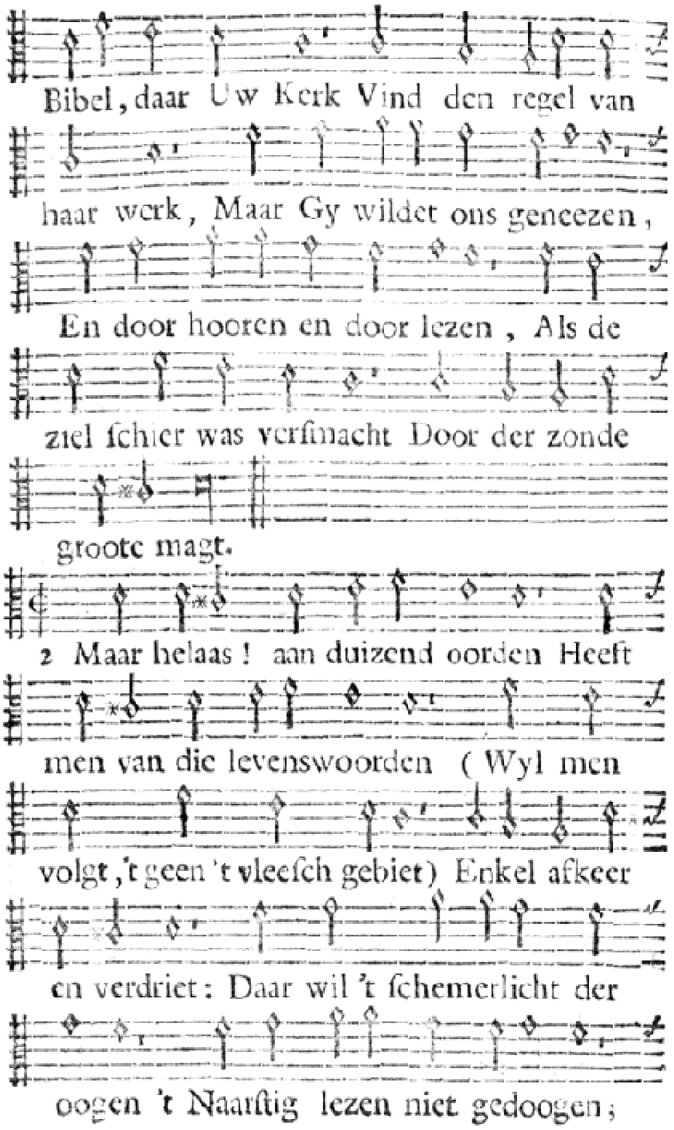

Ginsch hoort niemand, schoon Gy klopt,
Wyl hun' ooren zyn verstopt.
3 En, door die verkeerde wegen, Heeft
de Ziele-spys geen zegen, Wyl zy zelden
in 't gemoed Ingang vind, en dus niet
voed: 't Zaad valt deels in doorne hagen
En kan dus geen vruchten dragen, Deels
wordt het, zoo ras als 't groeit, Door den
satan uitgeroeit.
4 Toon ons, Heer! Uw mededoogen,

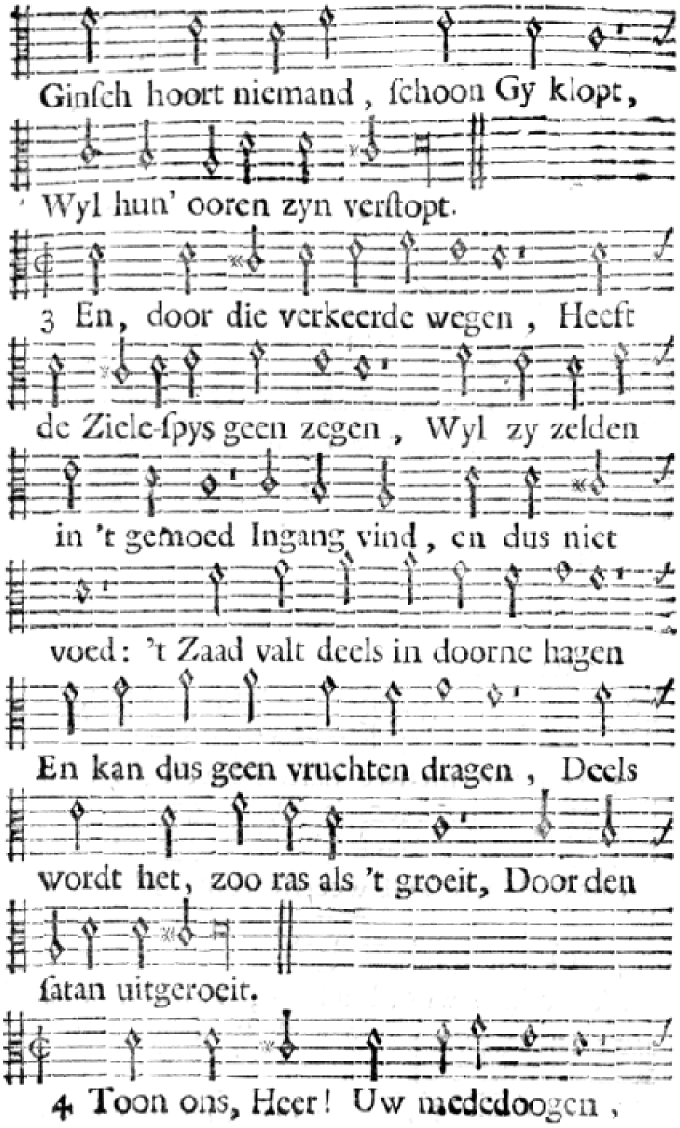

Stuit den duivel in zyn poogen; Nooit ontruk hy ons het zaad Schoon hy daar gereed toe staat. Ai, vergeef! dat ons de zonden Dikwerf meer aan zich verbonden, Dan Uw woord en hooge wet, Die G'aan ons ten richtsnoer zet.
5 Wil ons nieuwe harten geven, Dat w' ons heil niet zelf weerstreven, Maar, in 't Godlyk woord alleen, Zoeken onze Zaligheen. Laat in 't lezen en in 't hoo-

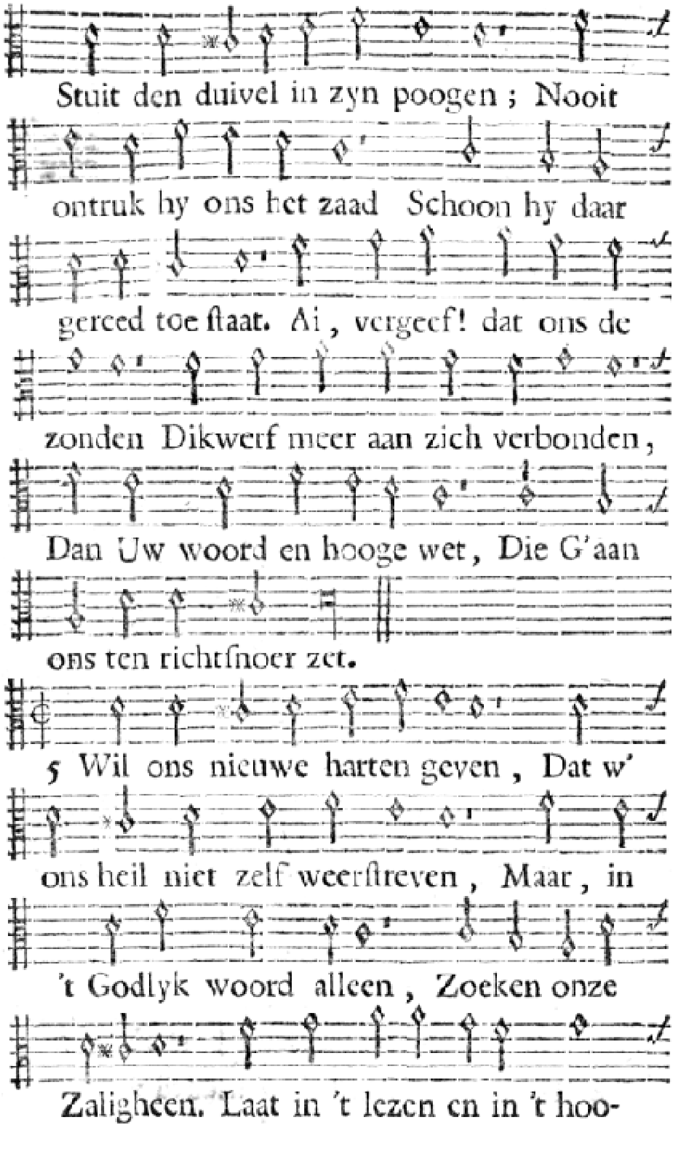

ren, 't Zondig vleesch ons nimmer stoo-
ren: Trek U onze zwakheid aan: Laat Uw
Woord in ons bestaan.
6 Wil ons onverstand verlichten: Doe de
slaafsche vreeze zwichten, Als de wil
wordt aangespoord, Om te wandlen naar
Uw woord. Dat wy naar Uw welbeha-
gen, Ons in al ons doen gedragen: Laat
het goede Zaad, o Heer! Vruchten dragen
U ter eer.

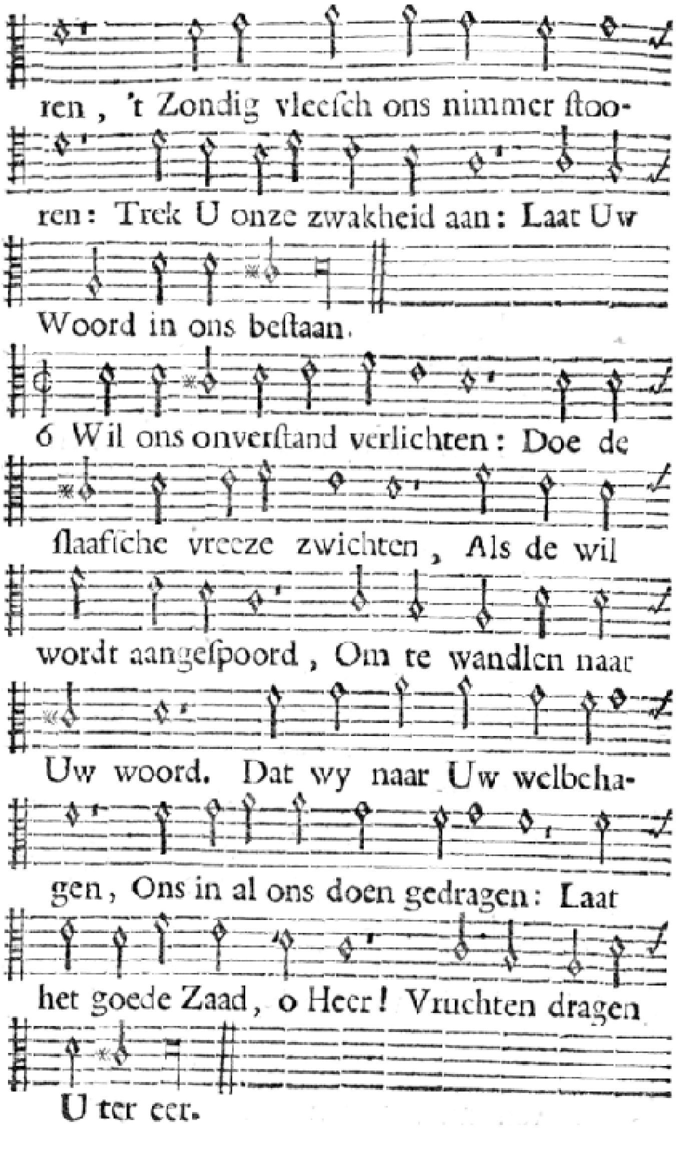

7 Dat wy nimmer mogen letten Op ver-
keerde menschen wetten: Nooit naar zul-
ke boeken gaan, Die de waarheid tegen-
staan; Maar dat wy, met yver, zoeken
Naar die Goddelyke boeken, Waar in Va-
der Geest en Zoon Wyst den weg naar
's Hemels troon.
8 Nu, wy zuchten, bidden, schryën:
Vader wil niet van ons scheyen, Dat wy,
Heer van nu voortaan Nooit 't gepredikt

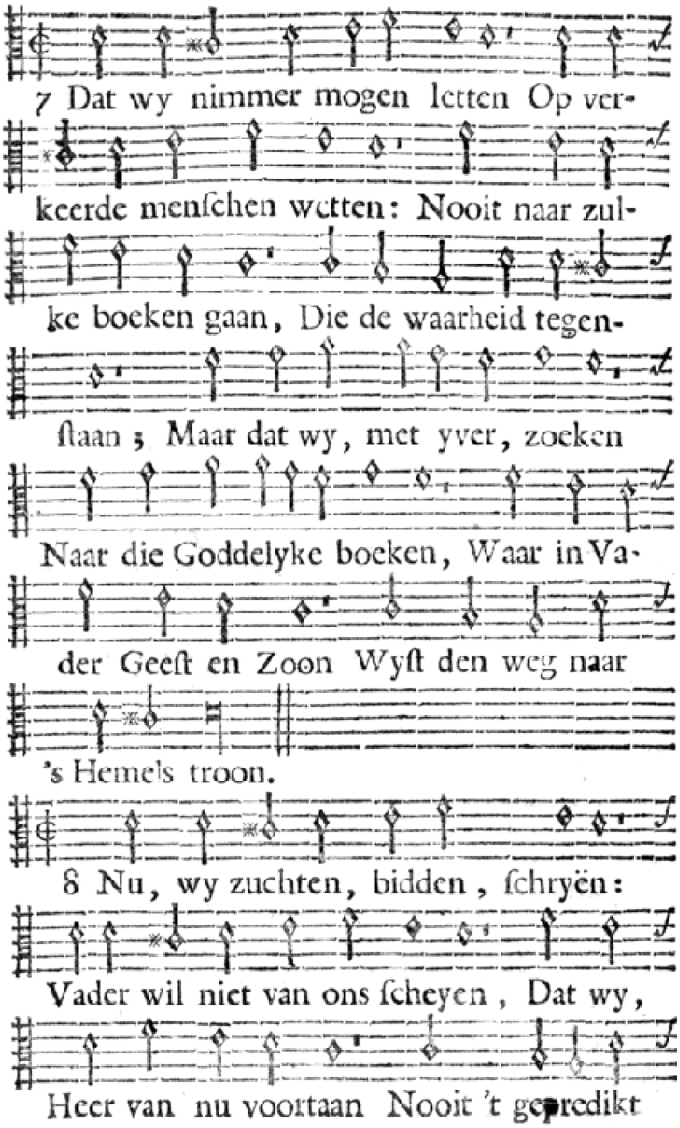

woord versmâan: Laat ons Uwe wetten
lezen, Als het Zonlicht komt gereezen;
En eer wy ter ruste gaan, Zien, of wy de
Schrift verstaan?

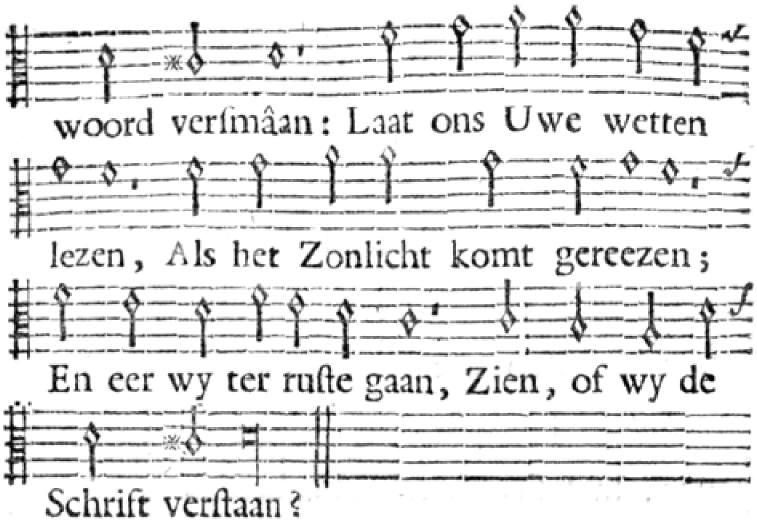

B Van de Christelyke Kerke.

XCV Lied.
Voize Psalm LXVI.

1 'k Zal Uwen lof alom doen hooren,
Om dat G' U zelv o Zalig Heer. Op aard'
een Kerk hebt uitverkooren, Uw Godde-

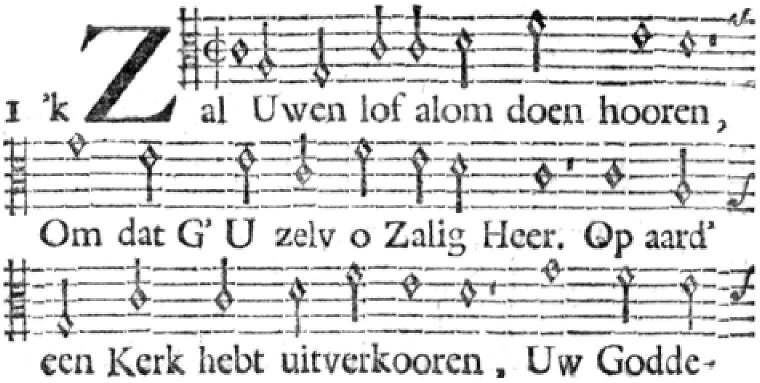

lyken Naam ter eer, Waar in een schaare word gevonden Vereend door waare heiligheid, Aan wie vergeeving harer Zonden, In Jesus zoenbloed is bereid.

2 Gy noodigt ook noch alle dagen, En roept, dat elk voor U verschyn'; Men hoort U onophoudlyk klagen: Zal dan myn huis steets leedig zyn? Des zend G' Uw booden op de straaten, Die roepen ieder tot den disch, Gy wilt zelfs dien niet achter laaten,

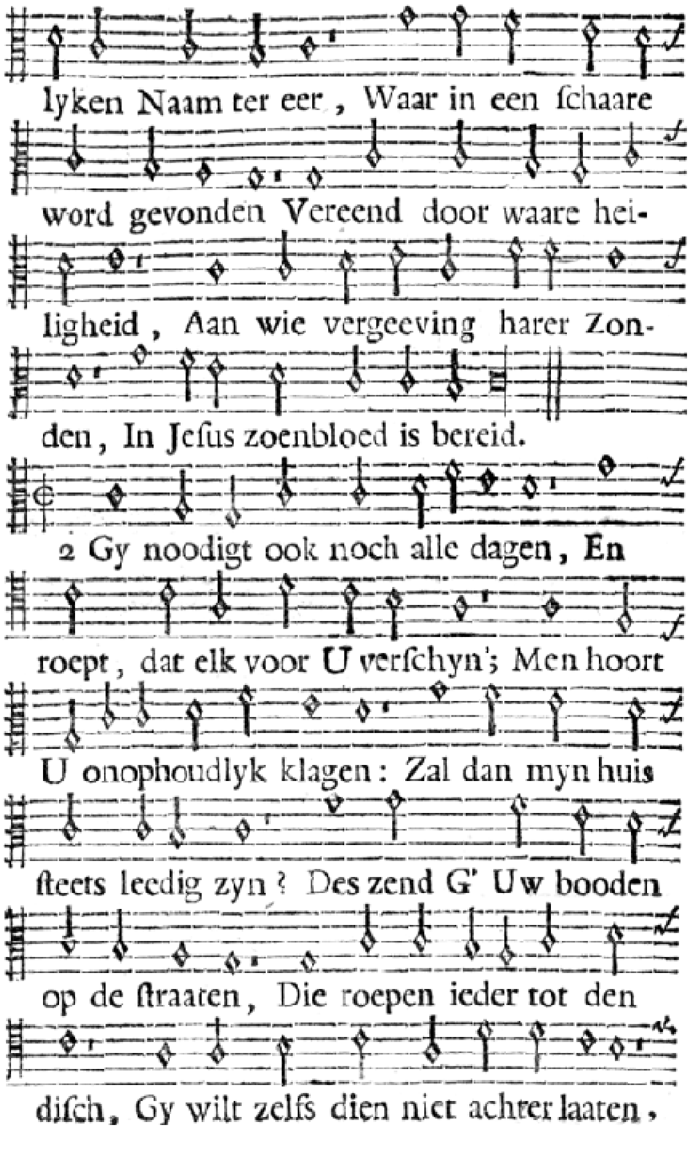

Die blind, of lam of kreupel is.
3 Gy God hebt U, uit veele tongen Der
Volken, eene Kerk gesticht, Waar in Uw
lof word opgezongen, En alles U ter eer
verricht: Een Kerk, wier Leden Christus
achten En dienen, als hun Vorst en Hoofd,
En in gemeenschap steeds betrachten, 't Geen
ieder Christen recht gelooft.
4 Die op hun werk zich niet verlaaten,
Wyl toch geen mensch is zonder schuld,

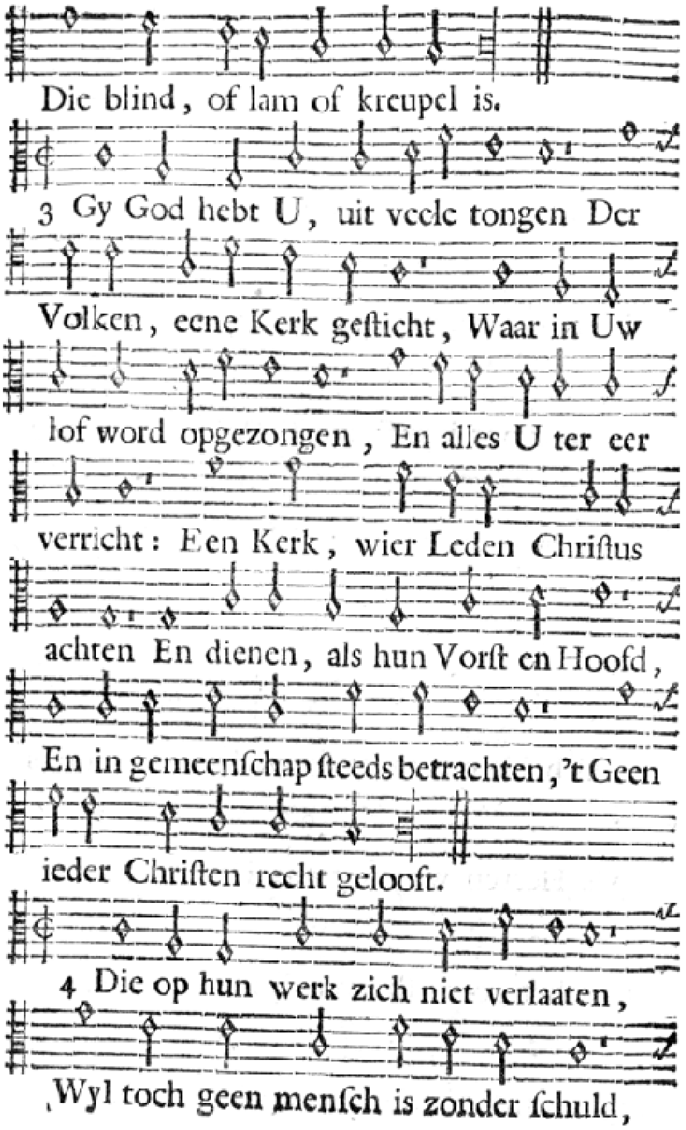

Want doet hy goed, 't zal hem niet baaten, Hy heeft alleen zyn plicht vervuld. Wy moeten in geloov' ontvangen, 't Geen Christus voor ons heeft bereid: Wy moeten door geloov erlangen Der zielen heil en zaligheid.
5 Ai heilig ons in 't nieuwe leven! Laat ons op 's Heeren wegen gaan, Dat wy steeds naar het goede streeven En booze lusten tegenstaan! Ai! wil die rimpelen en vlekken,

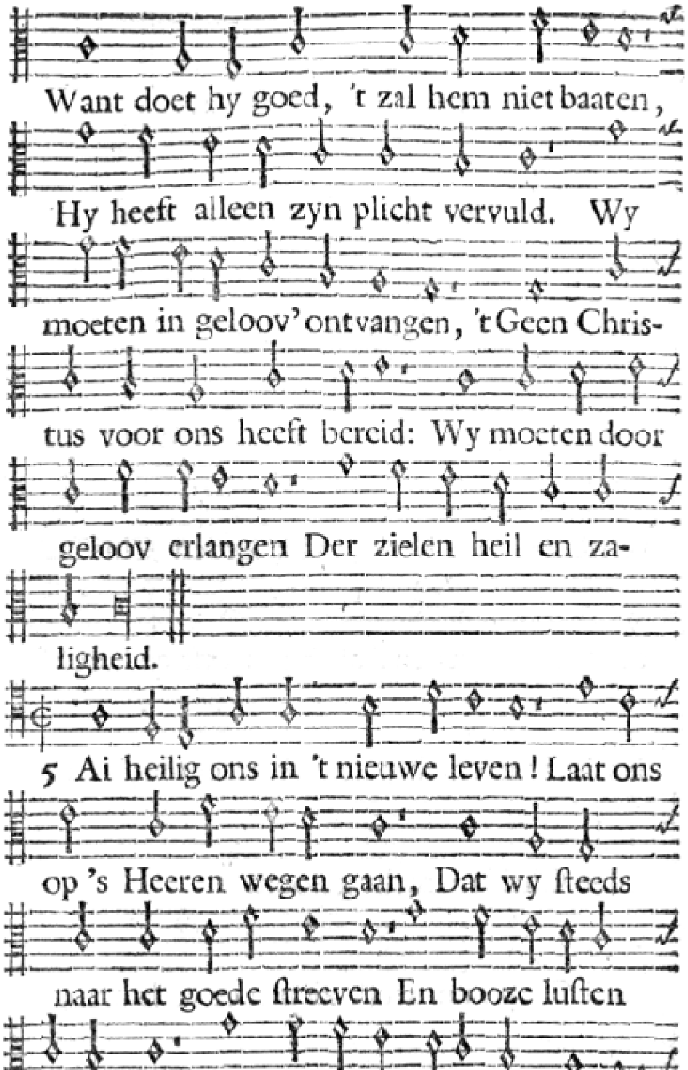

Dat zondig vuil, dat aan ons kleeft, Door
die gerechtigheid bedekken, Die Christus
ons genadig geeft.
6 Bewerk ons, dat wy recht gelooven
Tot onzen laatsten levensstond. Niets moet
ons ooit Uw woord ontrooven, Noch ook
de Zegels van 't Verbond! Vervul de Zie-
len Uwer Kindren Met Uw genad' en
broeder min: Laat nooit hun rust en
vreugd vermindren: Maak 's eensgezind

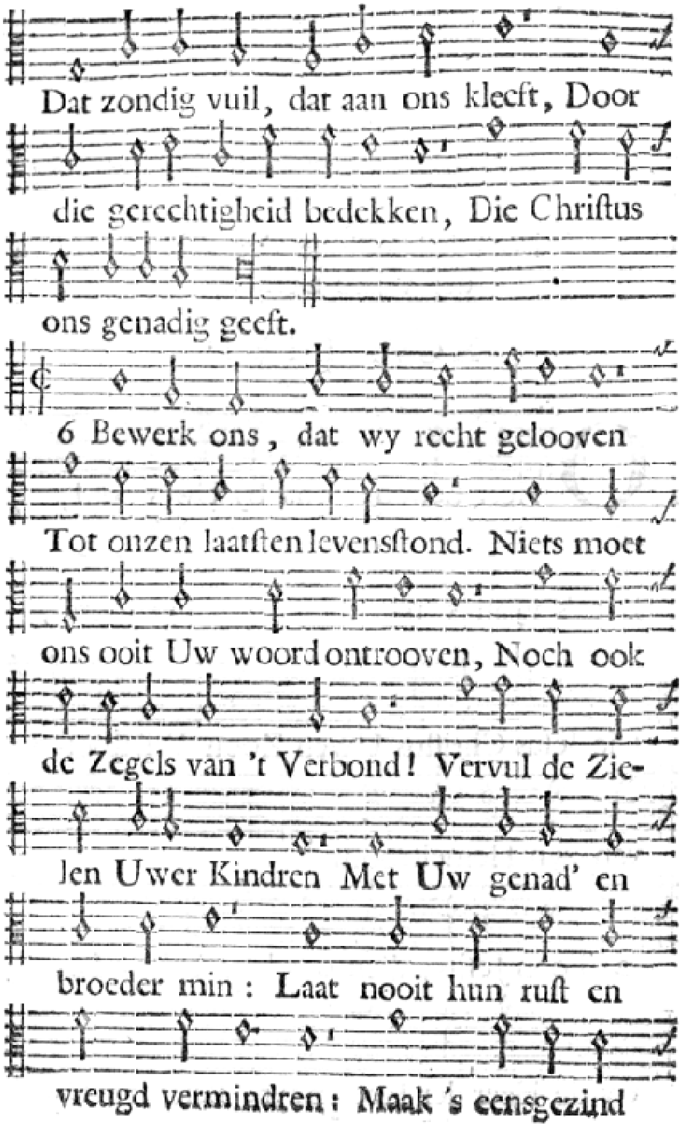

van hart en zin!

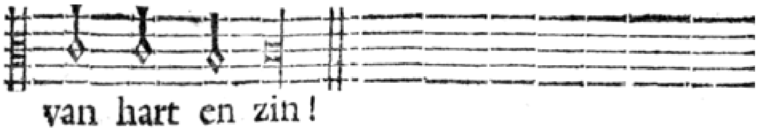

C. Bidlied om behoudinge der reine Leere en der waare Kerke.

XCVI Lied

1 O Heer behoudt ons by Uw woord,
Dat 's vyands moordlust word' gestoord,
Die Jesus Christus Uwen Zoon Wil stooten
van zyn Hemeltroon.
2 Toon Jesus, dien ons hart belyt, Dat
Gy de Heer der Heerenzyt; Bescherm Uw

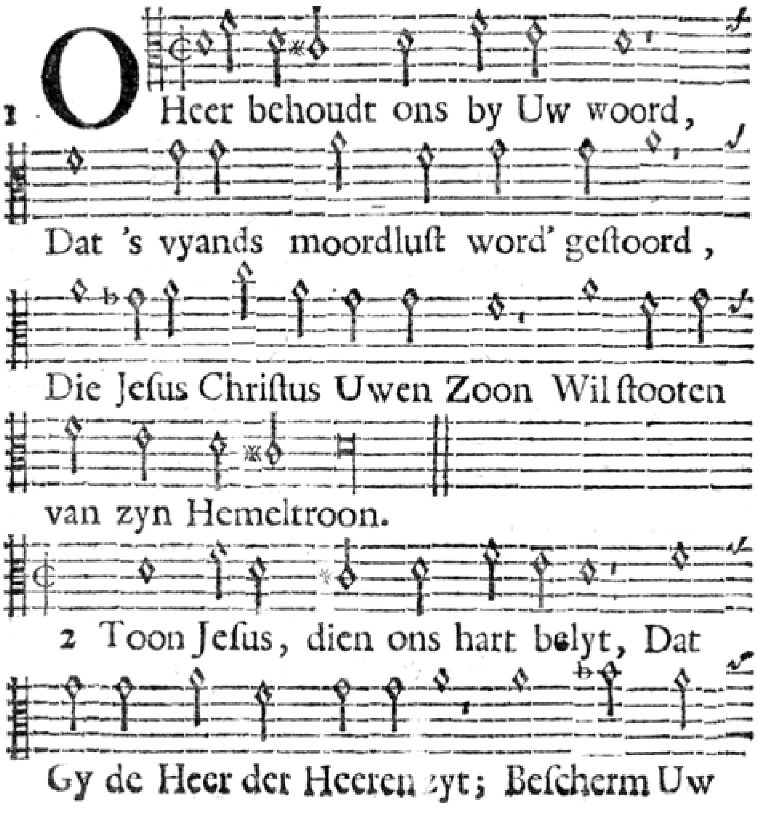

arme Christenheid Dat z' eeuwig Uwen lof verbreid'.
3 O Geest! die troost en blydschap geeft;
Maak dat Uw volk in eendracht leeft:
Versterk ons in den laatsten nood; Schenk ons het leven uit den dood.
4 Ach Heer! Uw volk met smart belaan
Beveelt Uw' liefdezorg zich aan Sterk ons Geloof, behou, o Held! Ons van des vy-

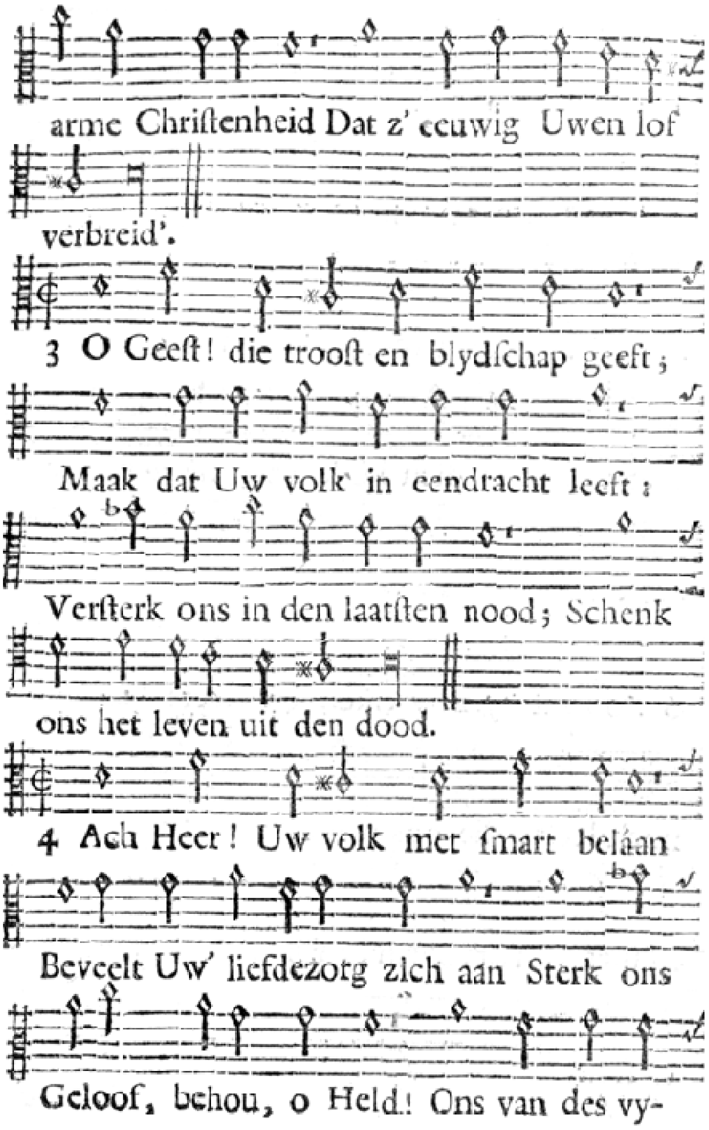

ands wreed geweld.
5 Doe zynen raad in rook vergaan, Het zwaard zyn eigen meester slaan; Werp hem met almagt in dien kolk Dien hy gemaakt heeft voor Uw volk.
6 Zoo zal hy zelv erkennen Heer! Dat Gy noch leeft, die ons wel eer Hebt uitgeredt en niet verlaat, Dien, wiens betrouwen op U staat.

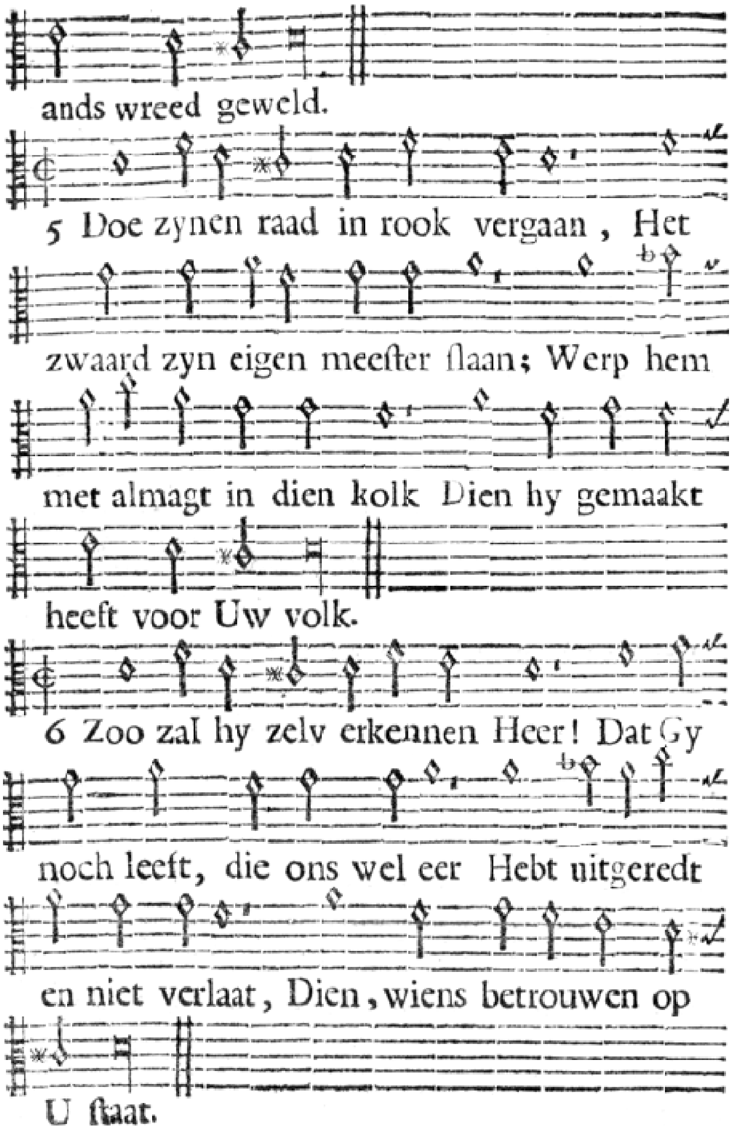

D. De hoope der Geloovigen op Sions opbouw en Babels val.

XCVII Lied.
Voize Lied CXXV.

1 Wanneer zult Gy Sion bouwen,
Sion Heer, dat Gy bemint, Dat in Uzyn
Koning vint? Zal het nimmermeer aan-
schouwen Zyne muuren weer voltooit?
Ja, want Gy verlaat het nooit.
2 Wanneer zal die stem eens klinken?
Wanneer zal dat vreugd geschal Zich ver-

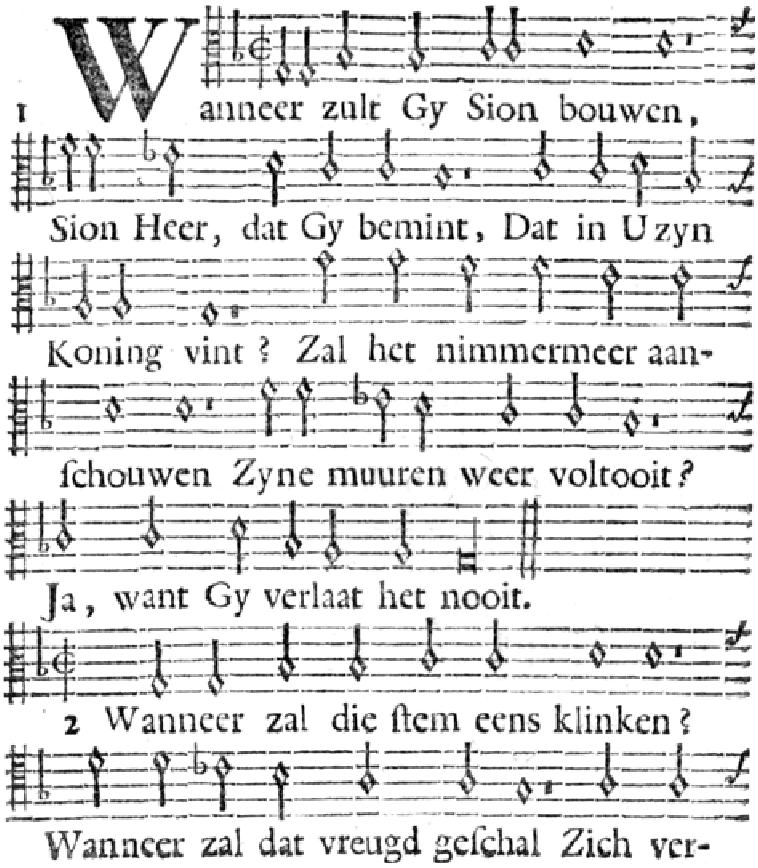

heffen overal: Babels hoer moest nederzin-
ken: Al haar pracht, hoe lang geëert Is in
vuilen stank verkeert.
3 Hoor o Heer! Uw Sion klagen Onder
Babels dienstbaarheid, Daar Uw licht geen
glanssen spreid. Doch Gy zult hen, die het
plaagen Nedervellen door Uw magt: En
verdelgen Babels pracht.
4 Geef o Jesus, dat wy waaken, Dat wy
in 't geloof staan pal, Tot Gy met bazuin

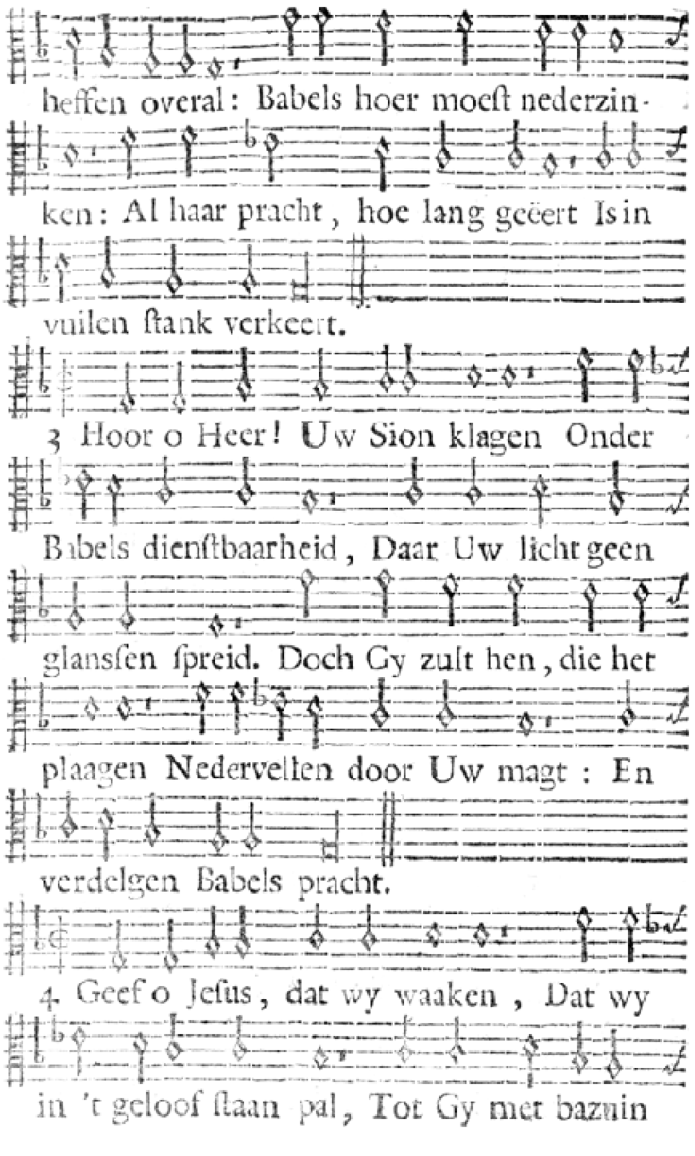

geschal, Zult, al donderend, genaken; Ter verlossing Uwer Bruid Naar het eeuwig raadbesluit.
5 Wil Uw heilig Zegel drukken Op ons hooft en op de hand U ter eer en ons ten pand, Dat w' op arendsvleuglen rukken Door 't geloove, hemelwaard, Daar ons niemand onheil baart.
6 Zet op ons een heilig teeken Jesus, zielen Bruidegom, Want wy zyn Uw ei-

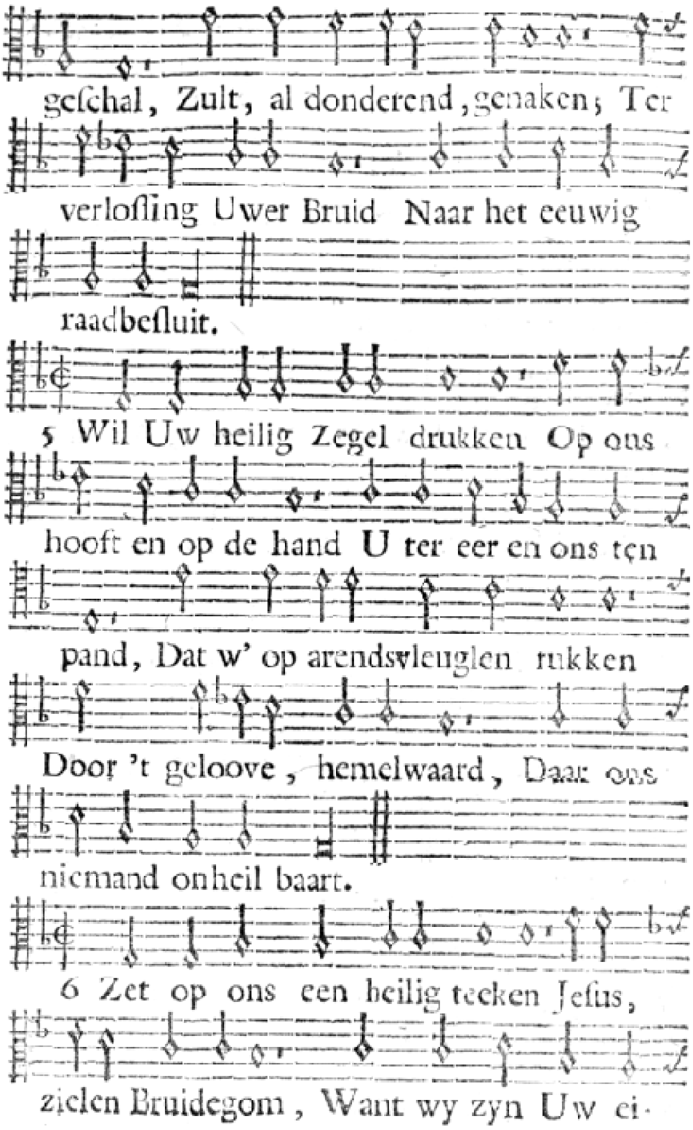

gendom: straks is satans magt bezweeken:
't Zondig kwaad verliest zyn pyn, Wyl
wy Uw verloste zyn.
7 O! hoe zal Uw Volk U eeren, Als al
Babels list en magt Met het beest verliest
zyn kracht Dan zoo zal Uw roem vermee-
ren! Dan zal het in eeuwigheid, U te lo-
ven zyn bereid!
8 Wel dan Sion! wil niet treuren: Uw
verkwikking styd is daar, En des Heeren

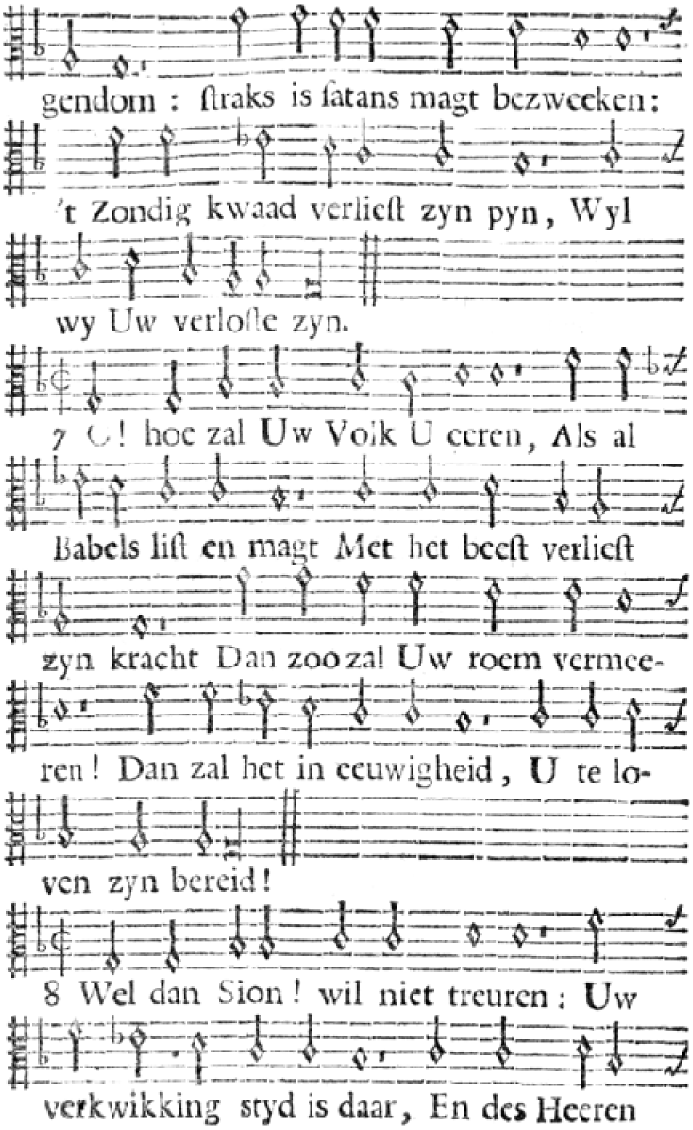

hulp is klaar. Zalig, dien dit mag gebeuren, Die, op zoo verheeven wys, Zynen Heiland zingt ten prys.

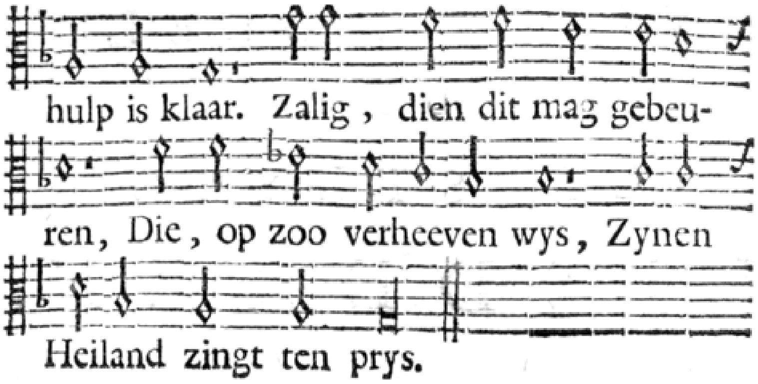

Vierde deel der geestlyke liederen, In zich vattende, de tot de Oeffenende God-Godgeleerdheid behorende Gezangen.

I. Van de Boete en Bekeeringc.

A. Belydenis en betreuringe der Zonden.

XCVIII Lied.
Voize Psalm XCI.

1 Ach wee! Ach wee! 'k ben gansch
bevreest, Waar vlucht ik voor myn Zon-
den? Waar word'er voor myn dooden geest

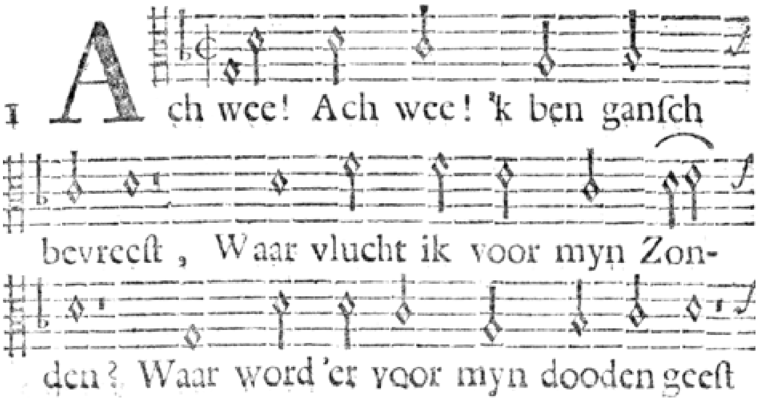

Het leven weer gevonden? Hoe boet ik best myn zondeschuld Met heete traanen plassen? Hoe word' ik met berouw vervult? Wie zal myn Ziele wasichen?
2 Myn Ziel, des Scheppers kostlyk beeld, Bezoeteld' ik met vlekken: Zy kan zich 't kwaad, dat haar noch streelt En opvult, niet onttrekken. Ik deed myn heerelyken stand In smaat en spot verkeeren: Ach wee my! ach moest ik, o schand De Godheid

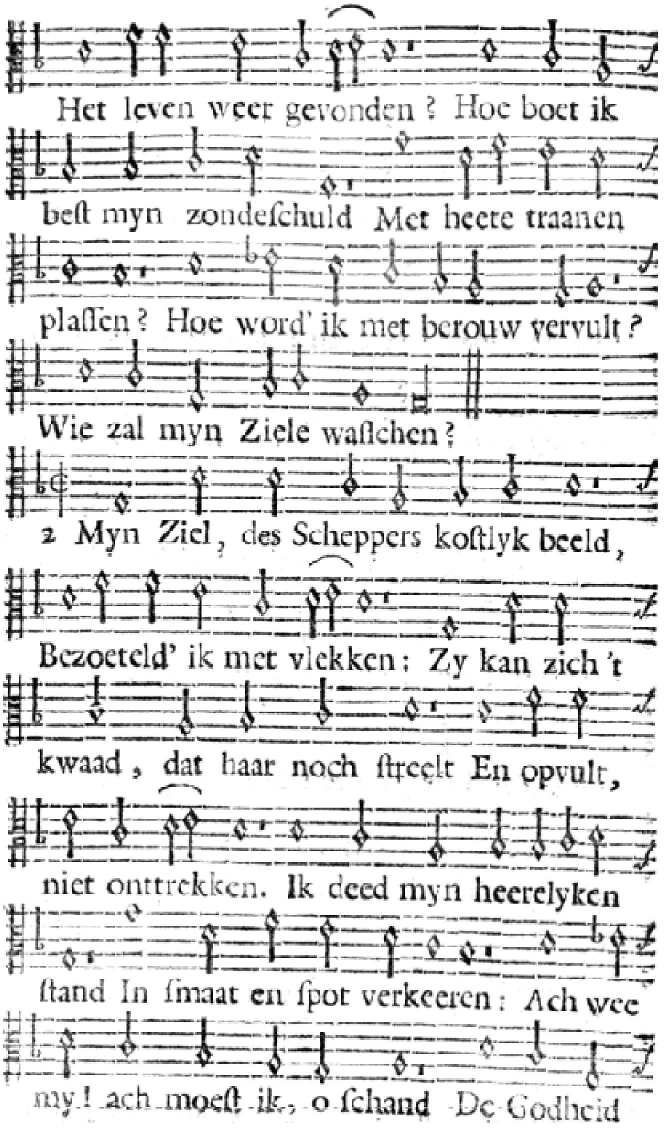

dus onteeren?
3 Ach wee, ik ben van mynen God Dat hoogste Goed geweken! 'k Heb door myn schuld rampzalig lot My van myn goed versteken! 'k Heb nimmer zoo ik moest, o Heer! U hart en trouw gegeven, Noch 't goed', Uw grooten Naam ter eer, Gelyk Gy wild, bedreven.
4 Ik heb den dienst van mynen Heer Nooit yvrig waargenomen: Nooit boog

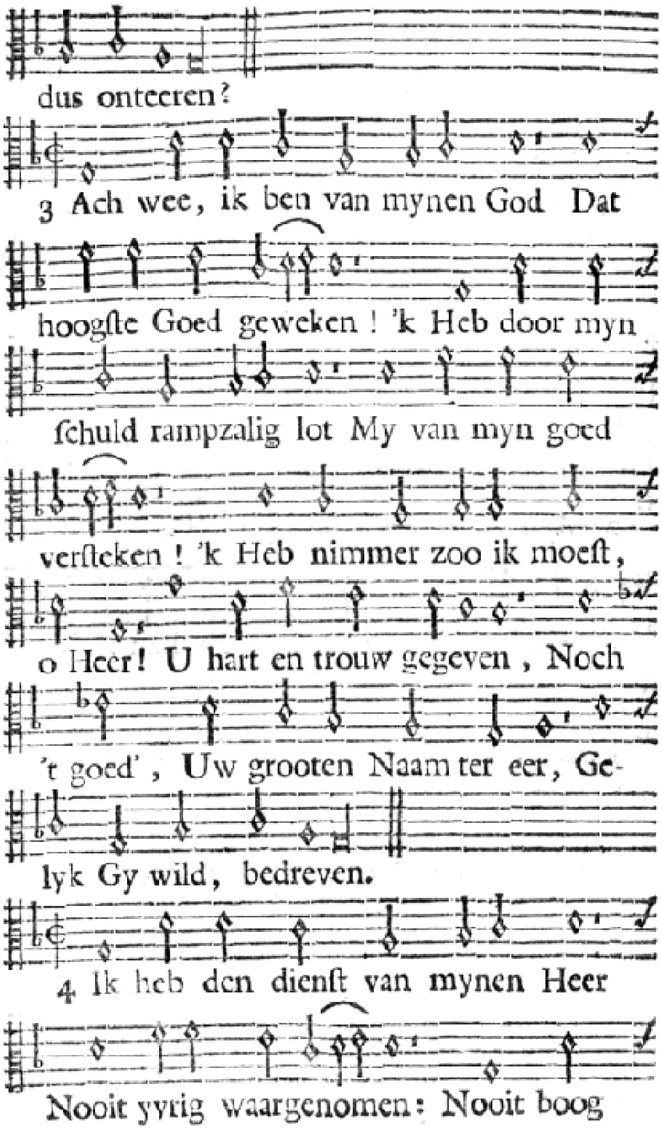

ik my in ootmoed neer, Om vryspraak te
bekomen: Ik wees de Godvrucht van de
hand; Gods naam wild' ik niet eeren; 'k
Zocht nooit het my gegeven pand Gestadig
te vermeeren.
5 Ik ging, als een weerbarstig Kind, Myn 's
Vaders hart versmaaden: Ik ben geloopen,
wild en blind, Langs Goddelooze paden:
Ik heb, o knagend naberouw! Myn plicht
nooit recht bewezen, Noch voor Zyn Va-

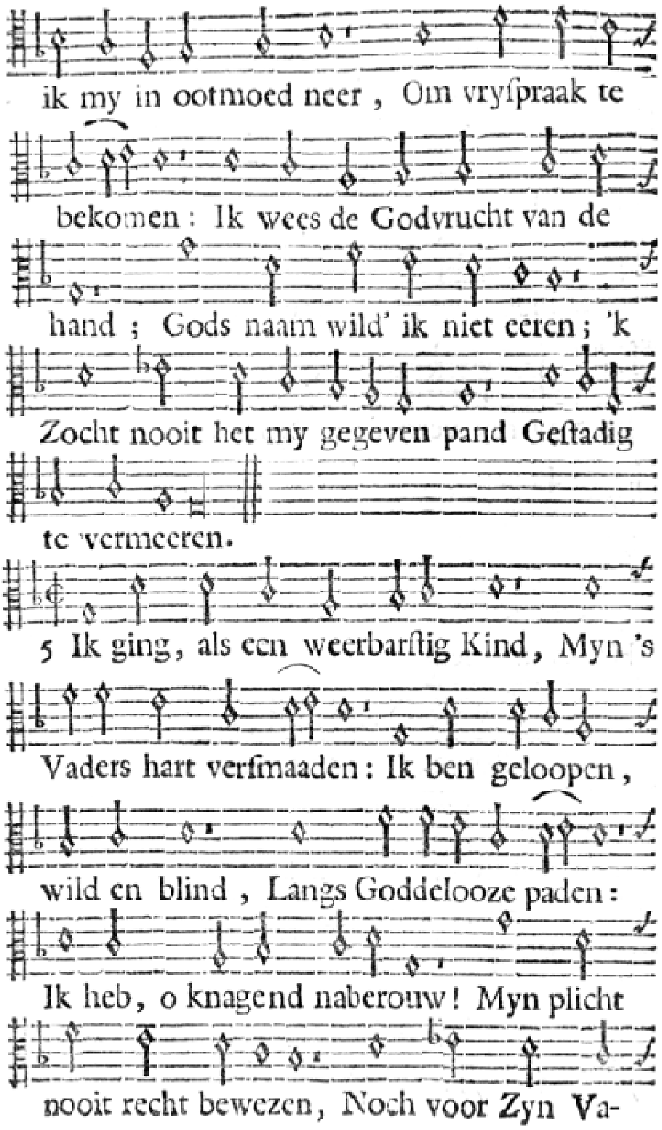

derlyke trouw, Zyn grooten Naam ge-
prezen.
6 O snood vergif! o zonden smet! Hoe
hebt gy my vertreden! Door U is 't God-
lyk Lam geplet, Door U heeft het geleden:
Het is uit mededogenheid Voor my aan 't
Kruis gestorven: Myn schuld heeft my
den val bereid, En 'k heb my zelv ver-
dorven.
7 Wien zal ik nu myn groote smart Myn

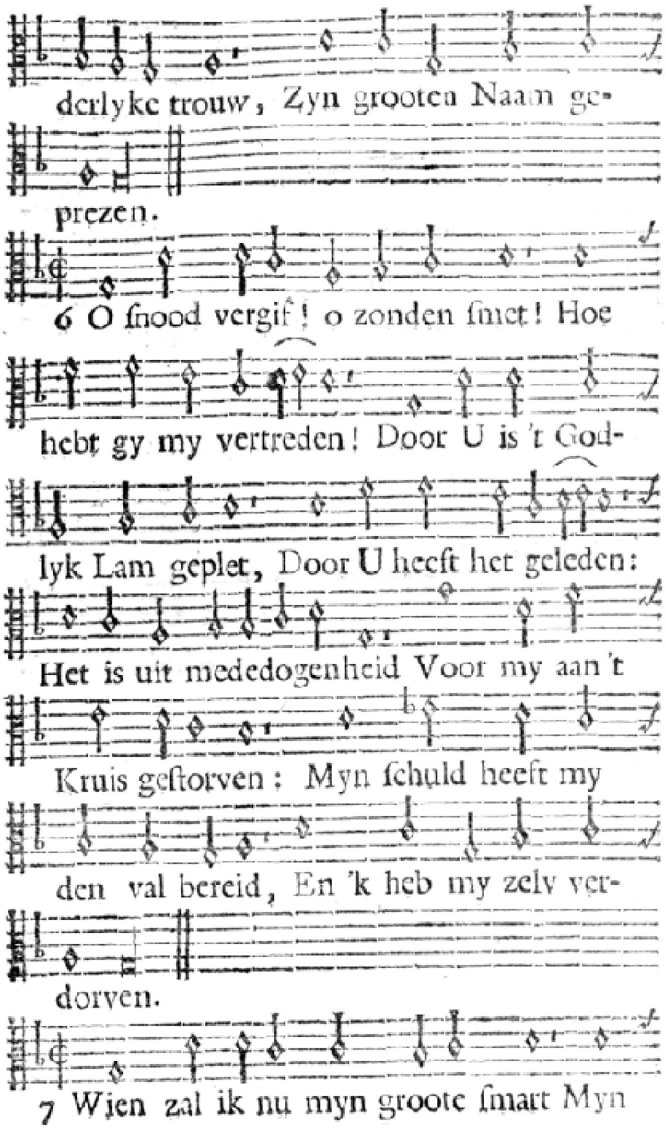

Zielsleet openleggen? Wien zal ik 't treu-
ren van myn hart, En eeuwig onheil zeg-
gen? Ik zelv, ik heb het zielsvenyn Als
vyand my gegeven, Dat my nu treft,
waar aan ik kwyn, 'k Benam my zelven
't leven.
8 O hoogste Goed! o Groote God! Tot
U wend ik my weder: Aan U klaag ik
myn deerlyk lot; Voor U werp ik my
neder: Ik schrey tot U, U roep ik aan,

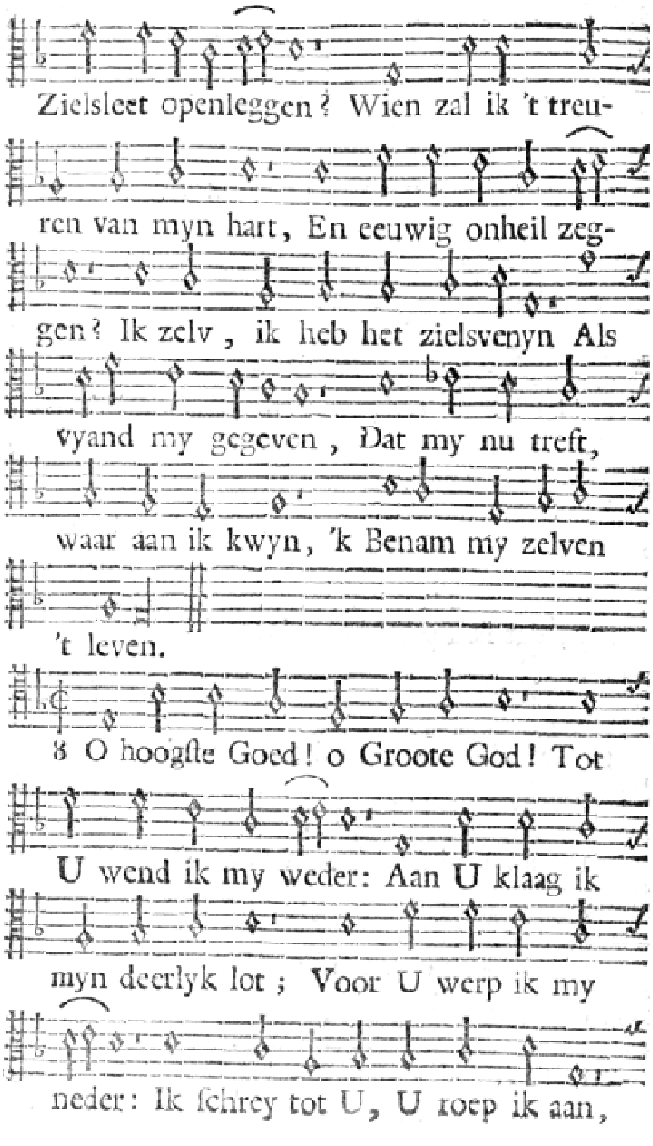

Vergeef my myne zonden! Door U alleen
kan 'k blyven staan Van dood en hel ont-
bonden.
9 Het is my leed, 't geen 'k heb misdaan,
Dat 'k heb zoo dwaas gehandeld: Het smert
my, dat ik op de baan Der Zondaars heb
gewandelt! Foey dat ik du myn hart en
zin Van U durfd' henen keeren, Om aan
de waereld en haar min Myn zielslust te
vereeren!

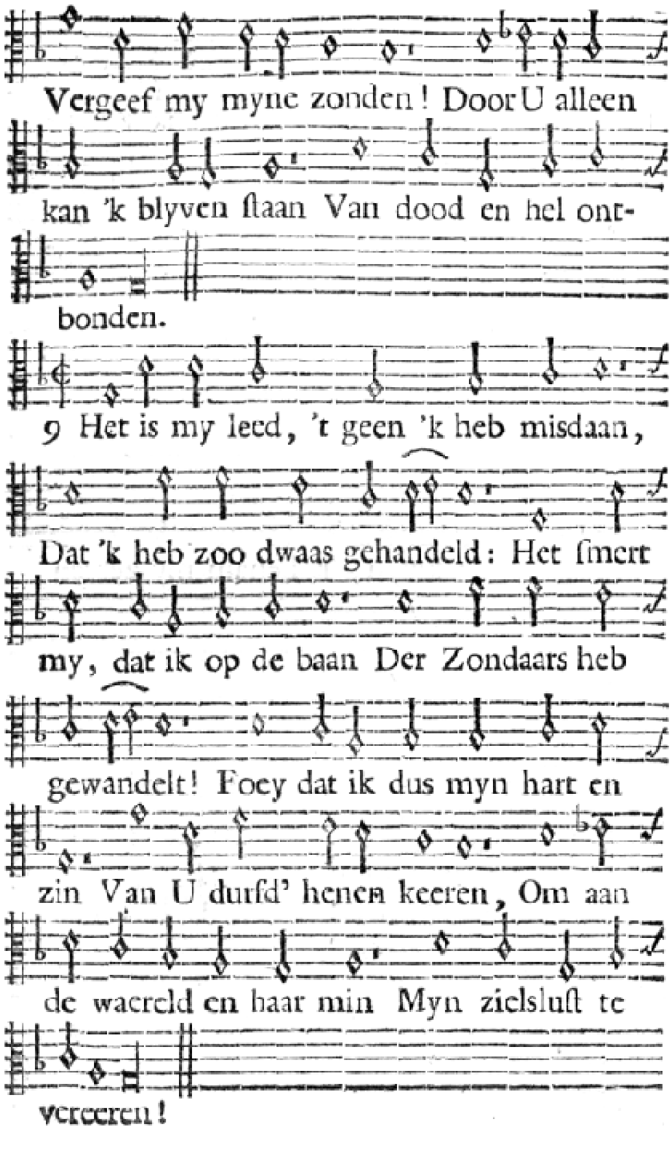

10 Het is my leet! ik ben niet waard
Uw kind en knecht te heeten: Veel eer
verdien ik Heer! dat d'Aard Word' onder
my gespleeten. Maar ach vergeef! ik roep
U aan, Vergeef uit mededoogen! Vergeef
my, Heer myn euveldâan! Ai word met
my bewogen!
11 Zoo Gy woudt in 't gerichte gaan En
naar verdiensten spreeken: Wie zou 'er ooit
voor U bestaan? Nooit wierd Uw toorn

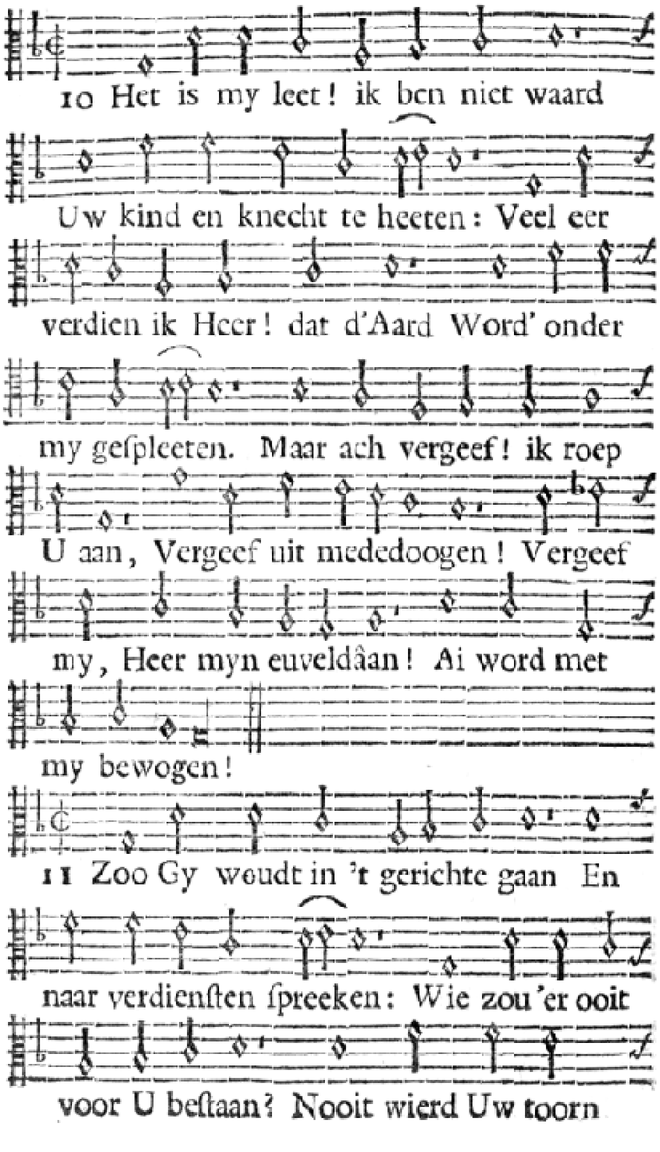

ontweeken. De Heem'len zyn voor U
niet rein, Noch zelv de Hemelingen;
Veel min de menschen groot of klein Ge-
neigd tot kwaade dingen.
12 Ziet aan Uw eengeboren Zoon; Hy
droeg myn euveldaden, Hy heeft myn smert
en zondenloon Zich zelven opgeladen.
Ziet, hoe Hy werd met schimp en smaad
Aan 't kruishout vastgeslagen; Daar liet
Hy zich voor al myn kwaad, O groote

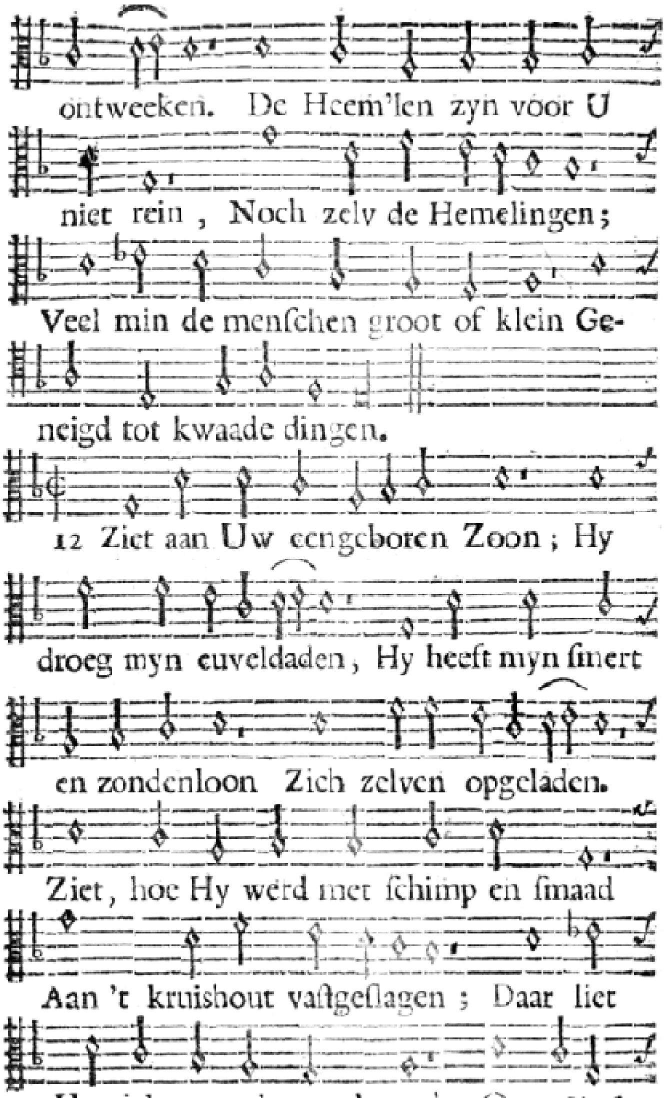

liefde! plaagen.
13 Ach laat my voortaan nimmermeer Den weg bezyden treden! Ach laat my, tot Uw roem en eer, Al myne vlyt besteeden! Laat my U lieven, meer dan my; Laat my myn lyf en leven, Zoo ras 't U welbehaagen zy, Gewillig overgeven!

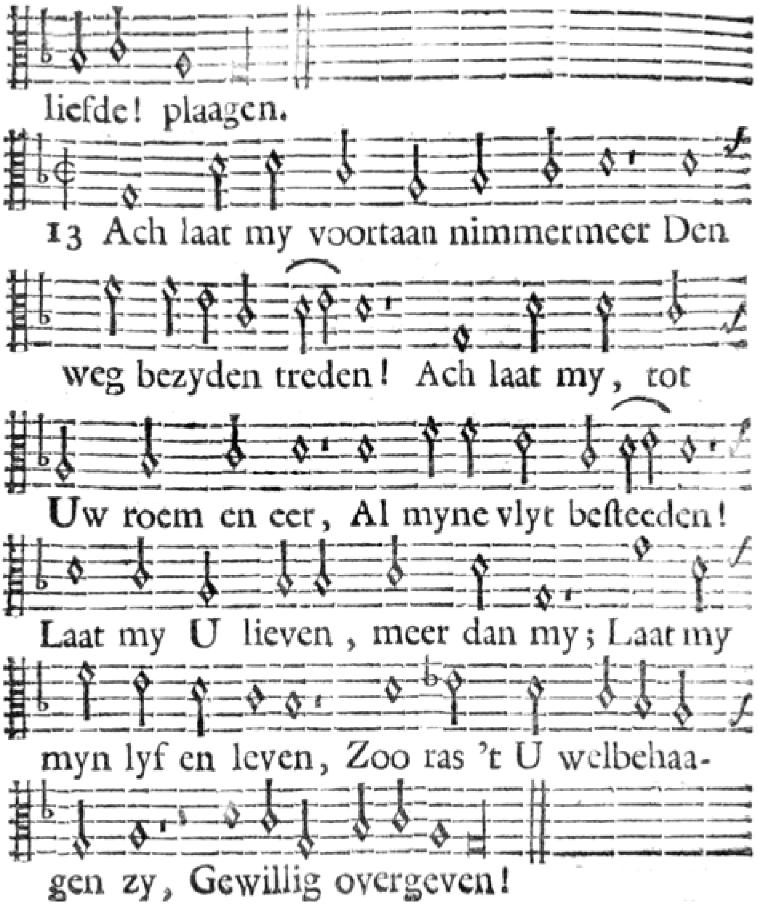

B. Boetvaardige belydenisse en afbiddinge der Zonden.

XCIX Lied
Voize Lied LXX.

1 Ik sta beschaamd voor Uwen troon: Gy
proever aller harten Verschoon my toch,
o Menschen Zoon! Ik ben vol zonden
smarten; Erbarm U Heer! en neem my
aan, Door U alleen kan ik bestaan! Dat
my voor recht genâ geschied! Verstoot my

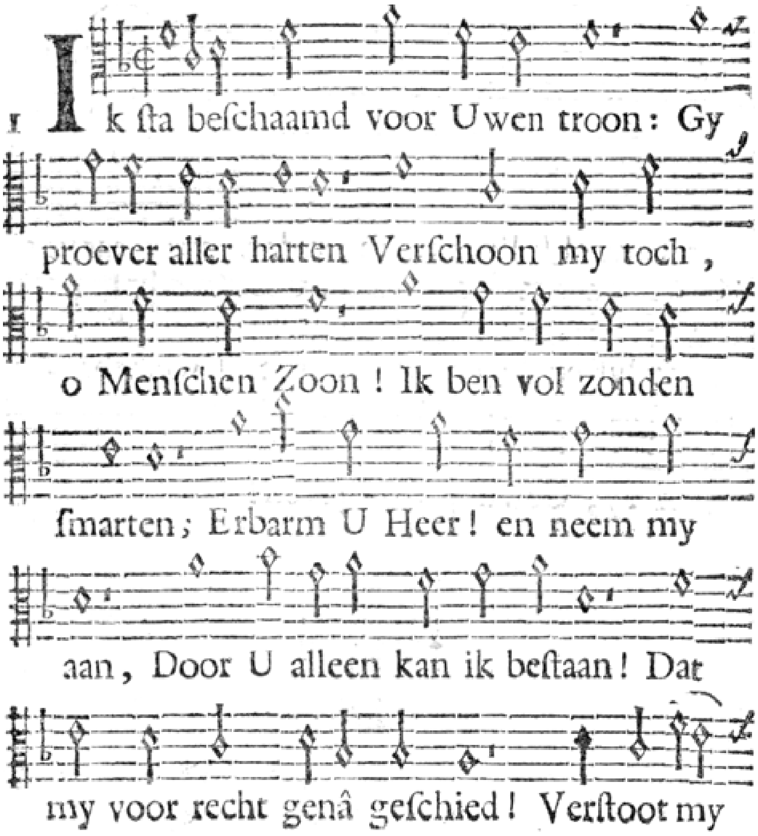

niet: Myn Ziel bezwykt schier van verdriet.
2 Als ik te rug denk aan den tyd Van my-
ne kindsche Jaaren, Dan treft myn ziel
een felle spyt, Wyl die zoo ydel waren:
Ik ben, alszinloos, voortgerend: Uw wil
was aan my onbekend: In 't booze was ik
uitgeleerd, En gansch verkeerd: Ik heb
myn schulden staag vermeerd.
3 Als my de tucht, in myne jeucht,

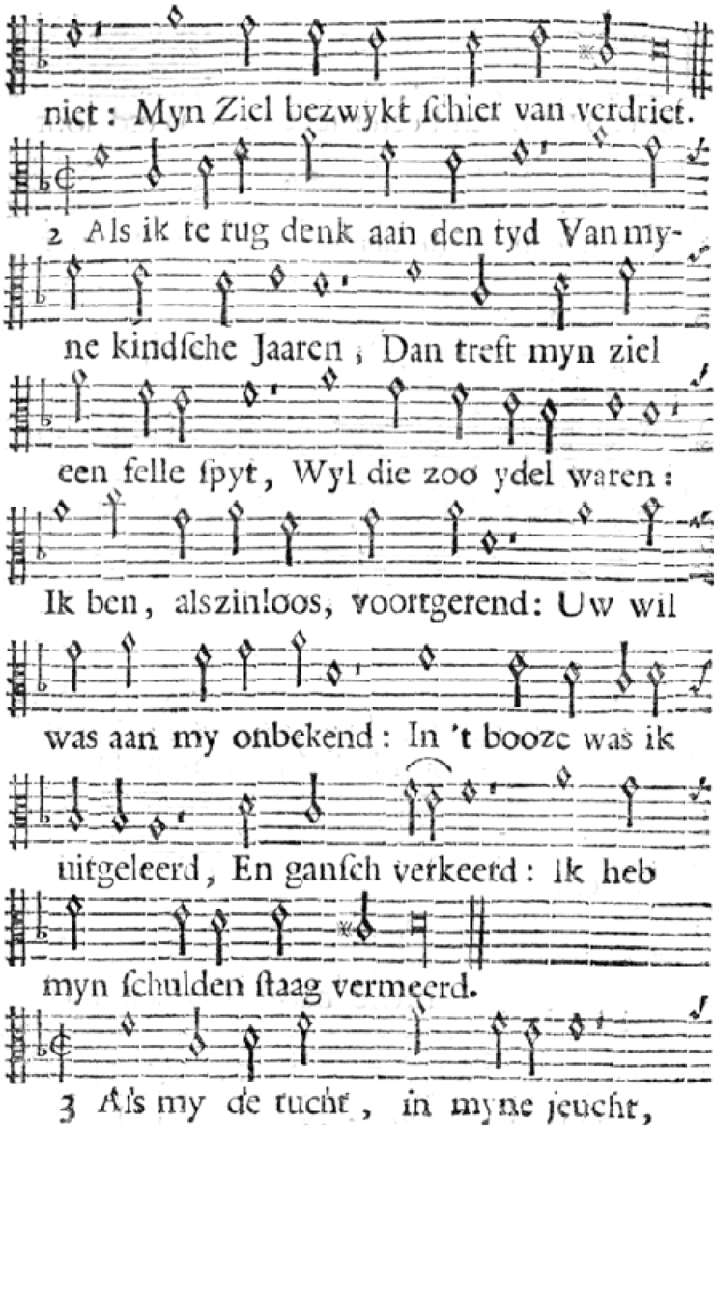

Dwong tot een beeter leven, 'k Werd door
geen lievde tot de deugd, Maar vrees voor
straf, gedreeven: Ik moest in deugd en ken-
nis, Heer! Alleen opwasschen t' Uwer eer,
Op dat my dus de zaligheid Zou zyn be-
reid: Maar Heer! Gy weet myn dwaas
beleid.
4 Ik trachte myne boosheid noch Met
loogens te bedekken: Myn jeugdig hert was

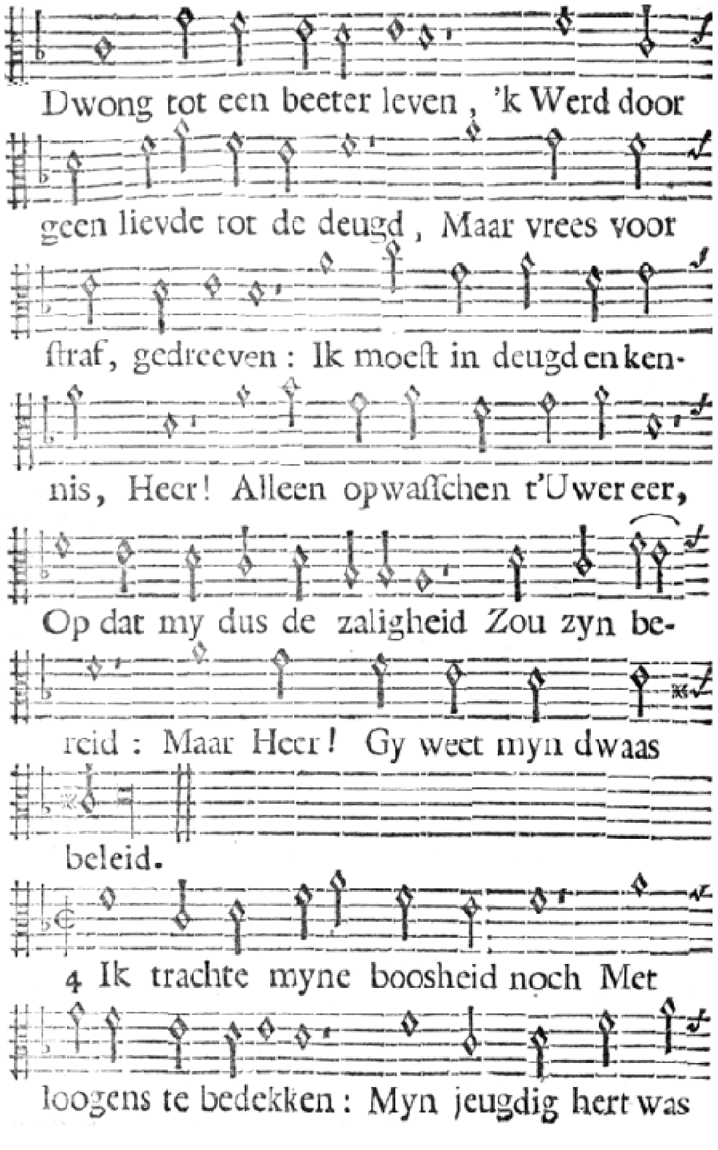

vol bedrog, Niets kon van 't kwaad my
trekken: Ik tergde steeds Uw Majesteit.
Myn eigen hart heeft my verleit: 'k Heb
telkens kwaad tot kwaad gedaan; Van
Jongs af aan Ging ik op gansch verdor-
ve paên.
5 De zonde brak al verder los, Als snelle
watervloeden, Of als een ongebreideld ros,
Dat spooren acht noch roeden. Ik werd

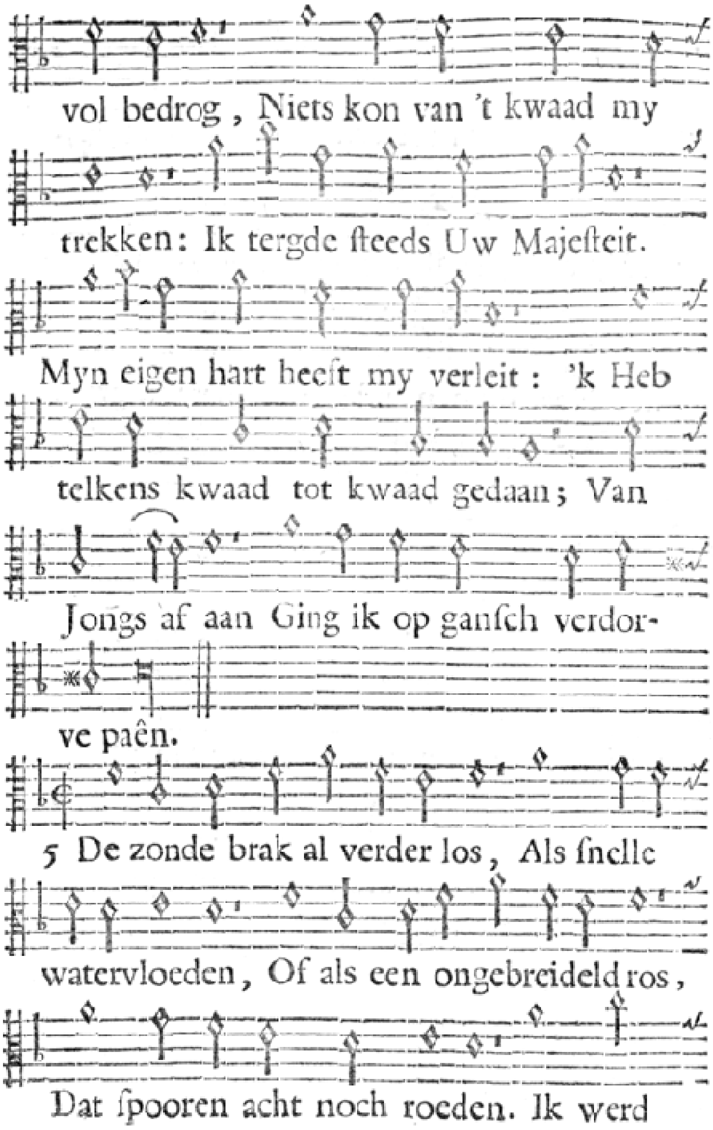

vervoerd van tyd tot tyd Tot hardheid, hovaardy en nyd: Ik leefde zorgloos en gerust, Naar mynen lust; Ach! dat Uw gramschap zy geblust!
6 Gedenk niet aan de gruweldaân, In myne jeucht bedreven; Genadig Heer! U loop ik aan, Gy kunt verlossing geven.
O Jesus! los my door Uw bloed, En maak het schuld register goed, Want Uw genâe,

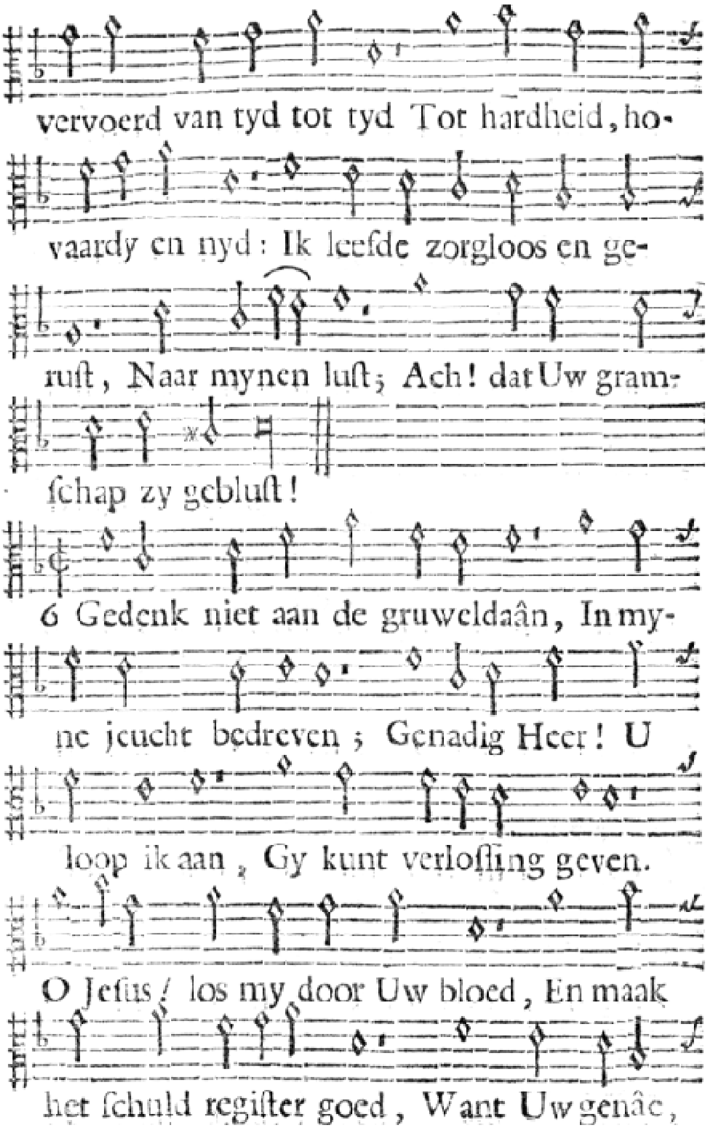

ons aangebracht, Heeft grooter kracht, Dan
al het kwaad, door ons bedagt.

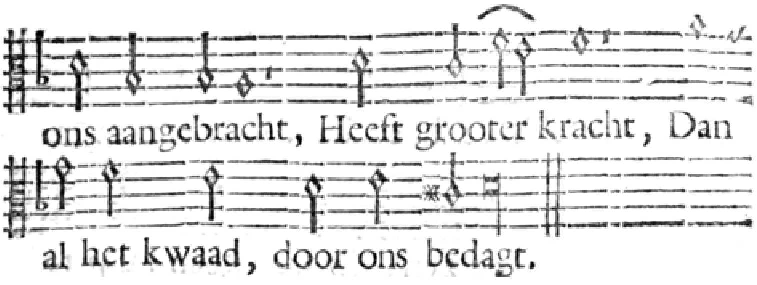

C. Toevlucht tot den Genade Troon.

C Lied.

1 O God, hoe groot, Hoe swaar en snood
Zyn myn begaane Zonden! Hier word voor-
waar In dit gevaar Voor my geen hulp ge-
vonden.
2 Liep ik met vlyt Myn ganschen tyd

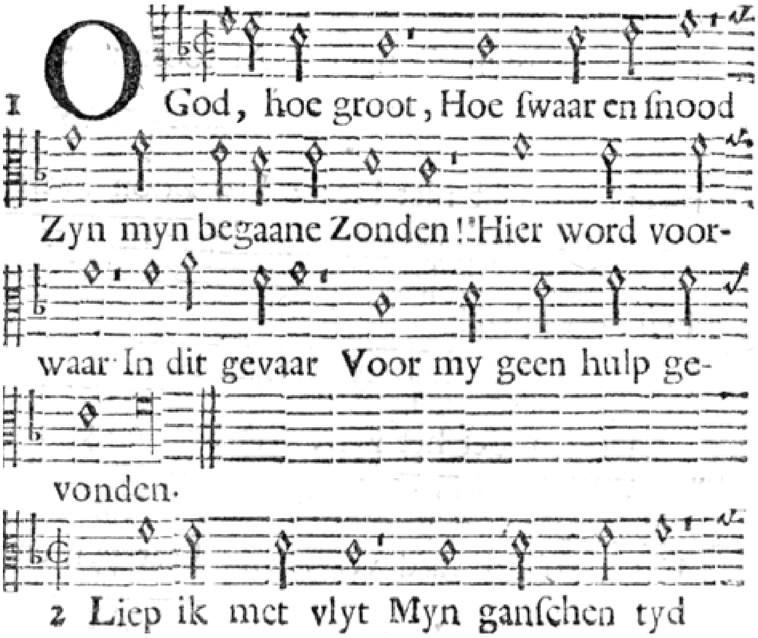

Tot 's waerelds verste paalen, Om van myn pyn Bevryd te zyn, 'Er was geen hulp te haalen.
3 Ik vlucht tot U; Ai! wil my nu Niet af-slaan om myn Zonden! Ai toorn niet meer! Ai richt niet Heer; Uw Zoon heeft heil gevonden!
4 Doch moet het zyn, Dat straf en pyn Het zondig kwaad verzellen; Laat pyn en straf, My slegts tot 't graf, Maar niet hier

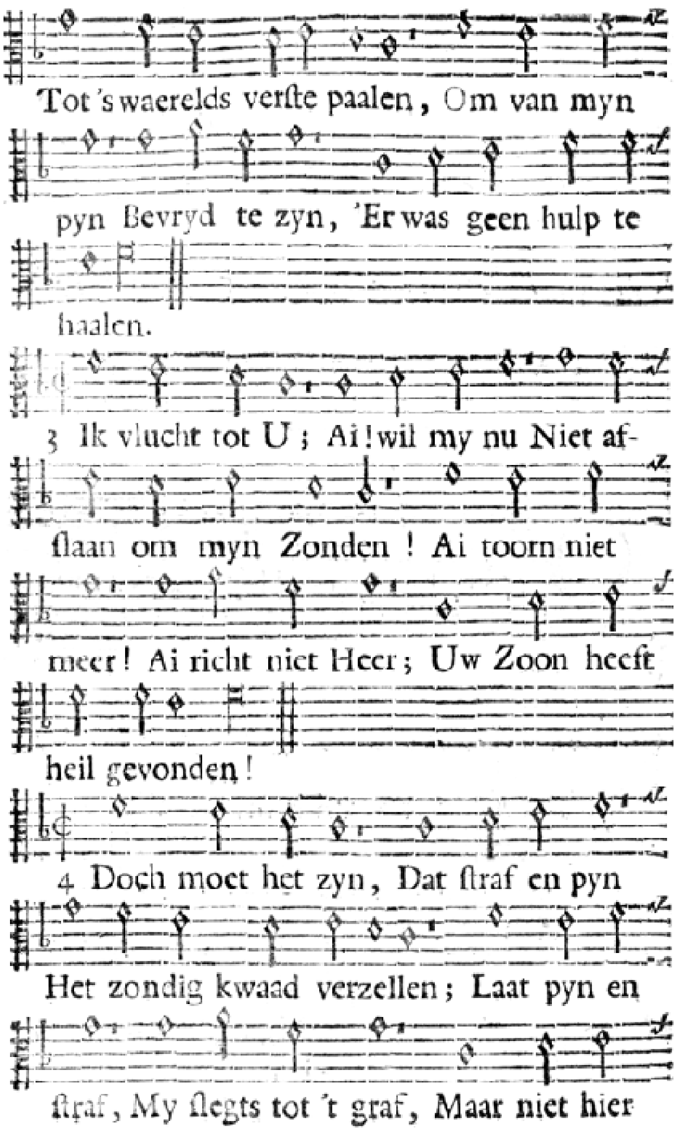

namaals knellen.
5 Geef my geduld, Vergeef myn schuld,
Geef een geboogen harte, Op dat ik niet,
't Geen vaak geschied, Myn heil verlies
in smarte.
6 Doe naar Uw wll, 'k Zal lyden stil, Ik
zal Uw hulp verbeiden. Wat my ook scha
Zoo 'k maar hier na Van U niet zy ge-
scheiden.
7 Gelyk wel ras Naar 't dicht gewas Een

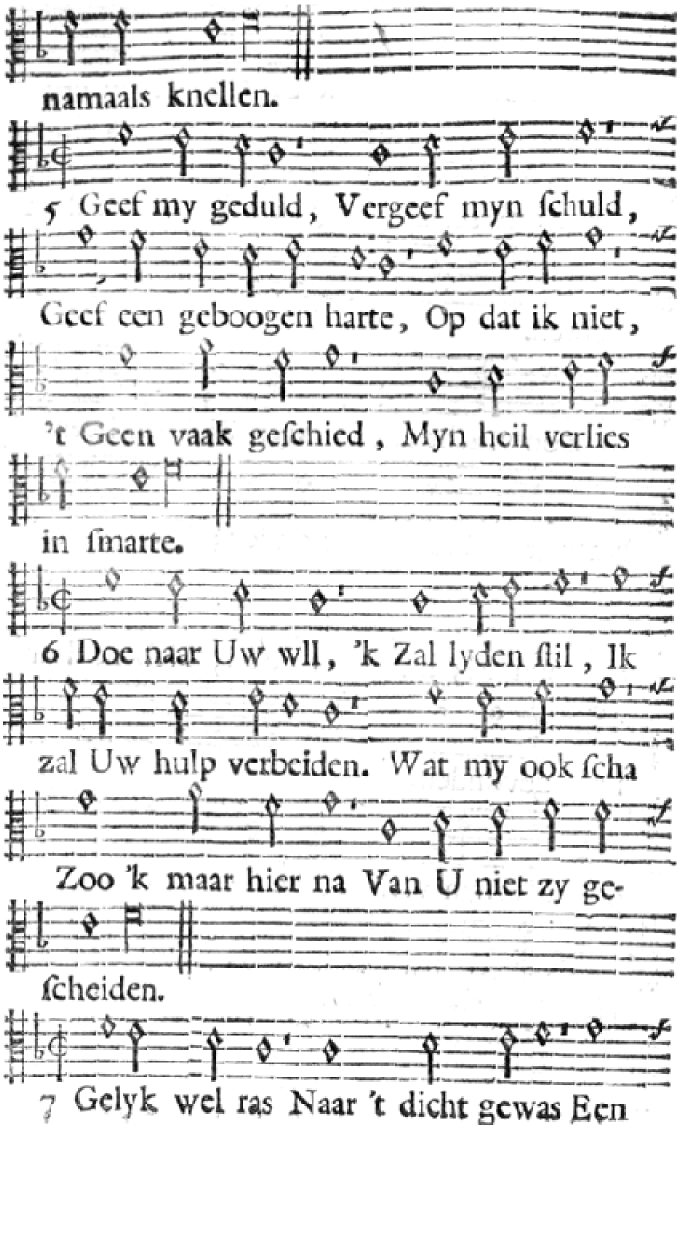

vogel heen gaat vluchten, Op dat hy vry Van 't onweer zy, Dat mensch en vee doet zuchten.
8 Zoo vlucht alleen Myn Ziel nu heen Naar Jesus bloed en wonden; Toen zond' en dood My bracht in nood, Heb ik daar hulp gevonden.
9 Dit 's myn verblyf, Schoon Ziel en lyf Hier van elkander scheiden, Zoo blyft by God m' Een zalig lot In Hemelvreugd

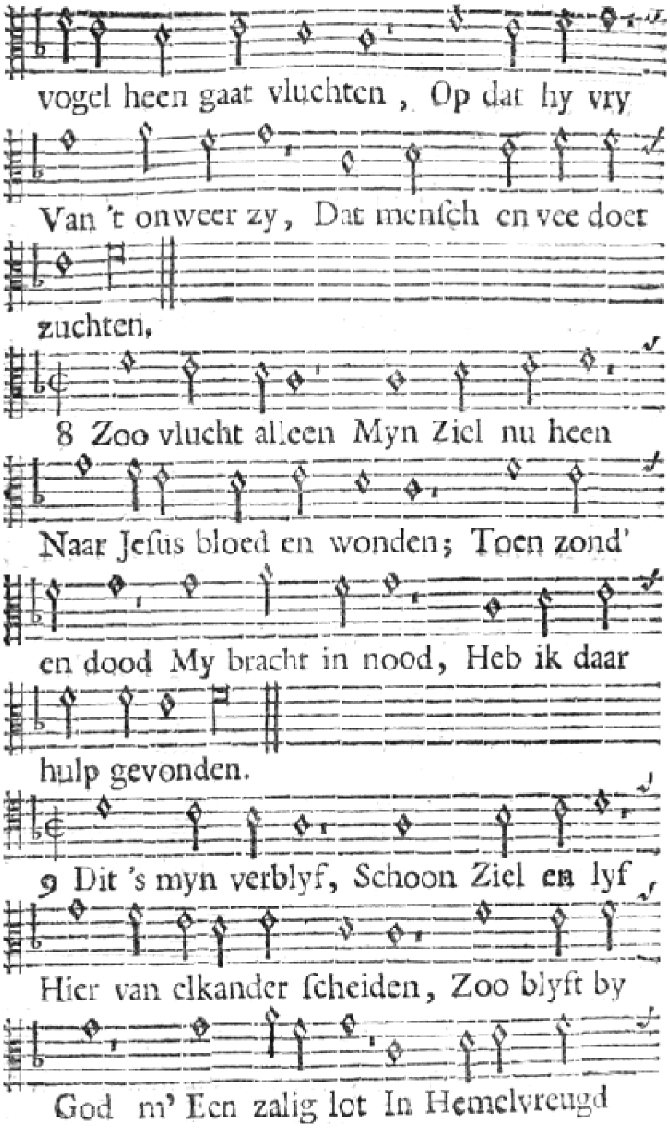

bescheiden.
10 Des zy U d' eer Drieëenig Heer, Zoon Geest en Vader samen! Ik steun nu voort Op Christus woord: 't Geloov maakt zalig. Amen!

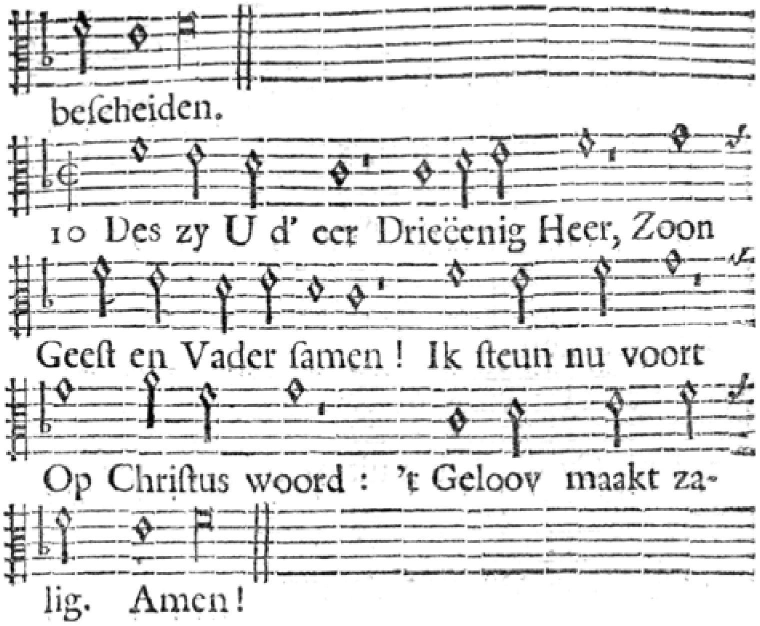

CI Lied.
Voize Lied LXVIII.

1 O Jesus Christus! hoogste goed! O bronwel van genaden! Zie toch, hoe ik in myn gemoed Met smerten ben beladen:

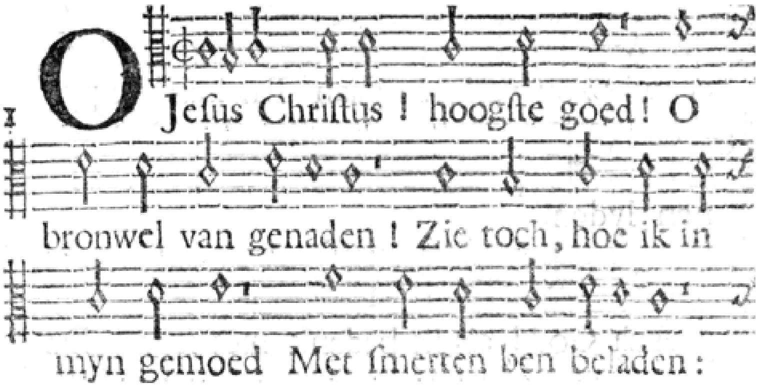

Veel pylen steeken in myn hart, Zoo dat
ik Zondaar, heel benard, Door druk ben
neergeslagen.
2 Ruk Gy die pylen uit myn Ziel: Doe my
niet langer klagen! Aan 't Kruis, daar 't
U zoo smertlyk viel, Hebt Gy myn straff
gedragen; Op dat ik in myn euveldâan, Niet
eeuwig zou verloren gaan En helsche py-
nen lyden.
3 Ach God! als ik bedenk met smart De

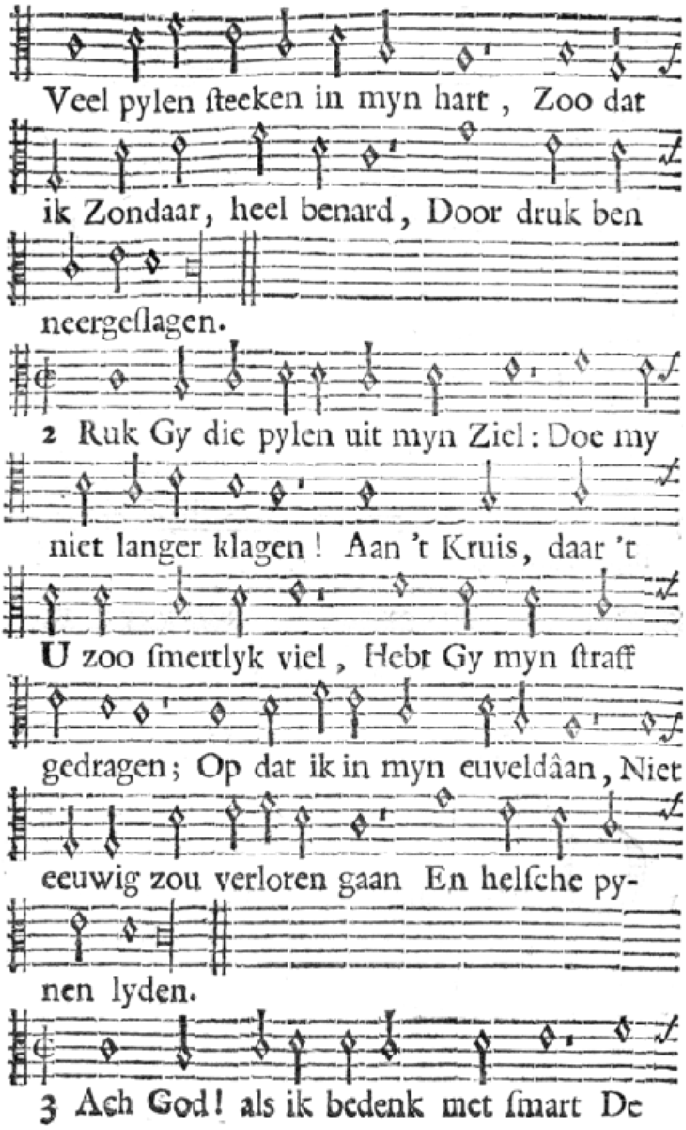

snoodheid van myn gangen, Dan valt een
steen my op het hart; Ik word met vrees
bevangen: Ik wist geen uitkomst uit myn
pyn, En zou gewis verloren zyn, Had
Gy m' Uw woord onthouden.
4 Doch Heer! Uw Woord verzekert my,
Dat hun, die waarlyk treuren, De Schuld
geheel vergeven zy, En 't leven zal gebeu-
ren: Dewyl het Uw genâ belooft, Dien,
die oprecht in U gelooft, Verbryzeld in

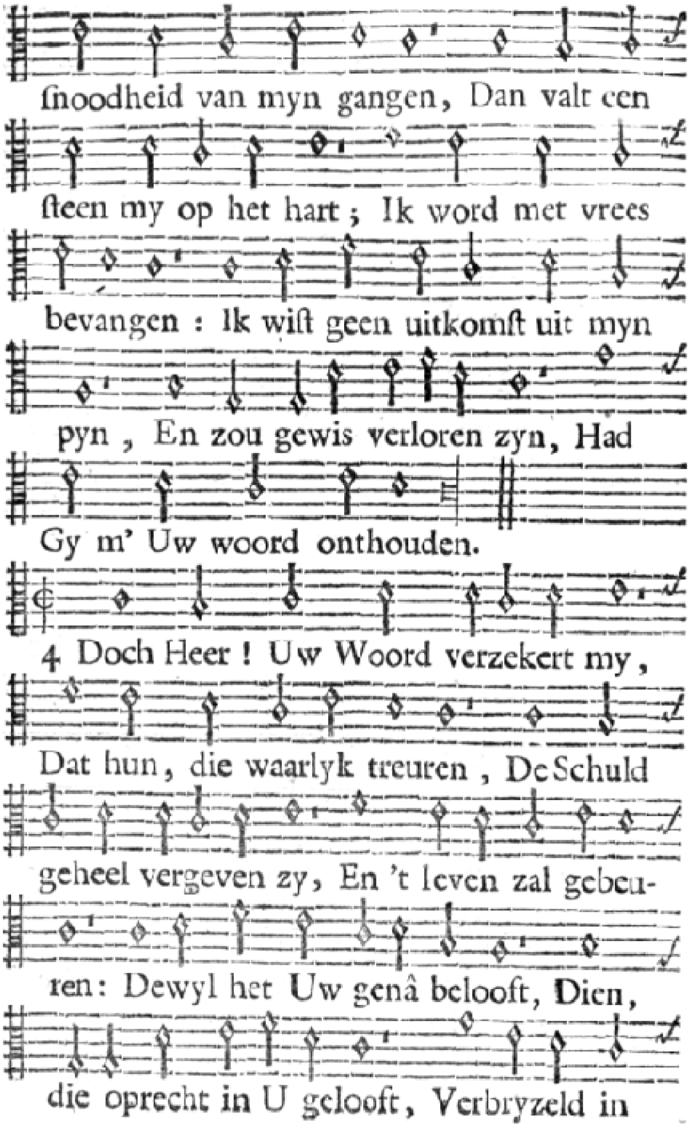

zyn harte.
5 Wel dan! wyl ik my schuldig ken, En 'k U zoo vaak kwam klagen: Wyl ik een treurig zondaar ben, Dien zyne schulden knagen: Wyl ik zoo gaarn myn vuil gemoed Zag afgewasschen in Uw bloed, Met David en Manasse.
6 Zoo kom ik ook tot U o Heer! In mynen nood getreden: Ik val voor Uwe voeten neêr. Ai hoor myn Zielsgebeden! Ai

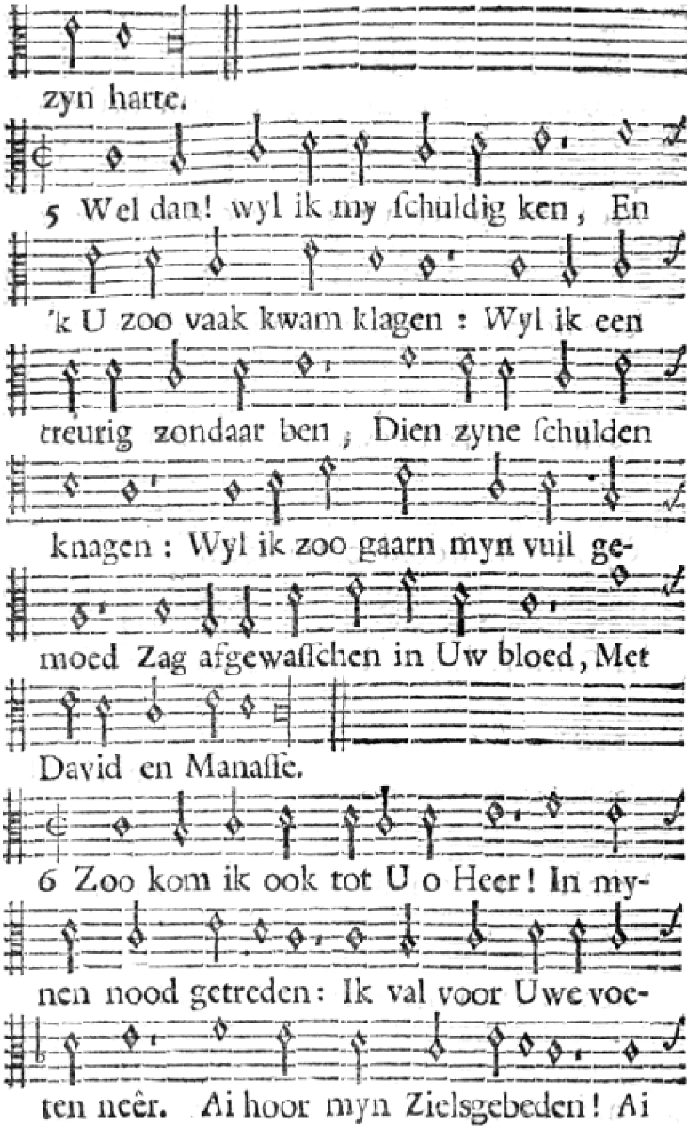

scheld my uit genade kwyt, Al 't geen ik,
in myn levenstyd, Heb tegen U mis-
dreven.
7 Myn God en Heer, vergeef het my,
uit loutere Genade: Maak my van 't juk der
zonden vry, Dat die my nooit meer scha-
de. Ach! dat myn Ziel in stilheid, Heer!
In alles leeve t'Uwer Eer, En als Uw
Kind U diene!
8 Ach! dat Uw Geest my sterk' en voed':

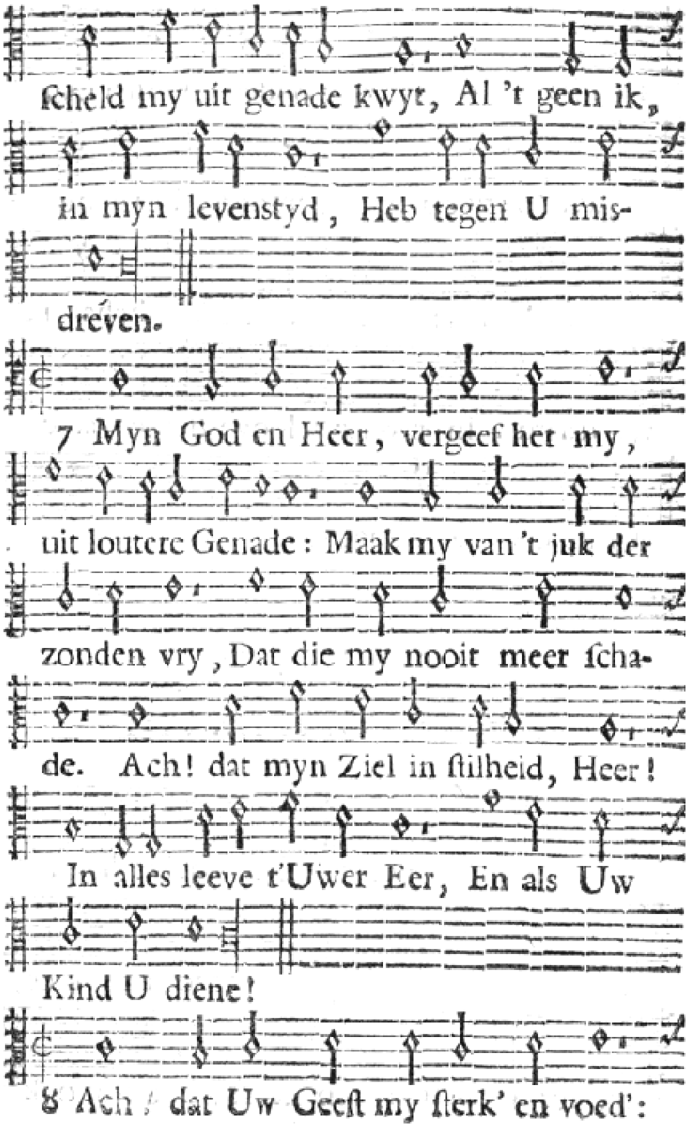

Genees my door Uw wonden: Wasch met
Uw doodzweet myn gemoed, In myne
laatste stonden: Voer my, als 't U behaagt,
van d'aard', In 't waar geloove hemelwaerd,
By âl Uw uitverkoornen.

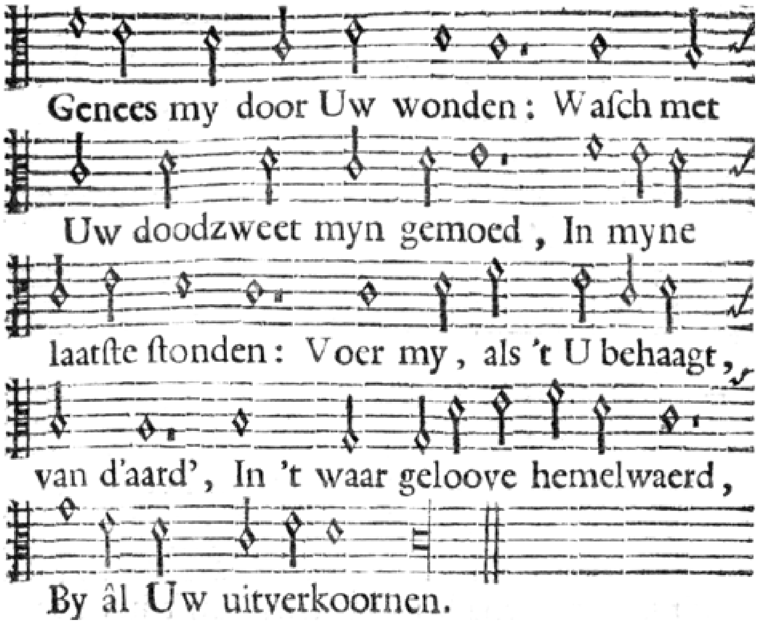

CII Lied.
Voize Lied CI of LXVIII

1 O Vader der barmhartigheid! 'k Val
voor Uw voeten neder: Verstoot hem niet,
die tot U schreid, En keert, hoe laat ook

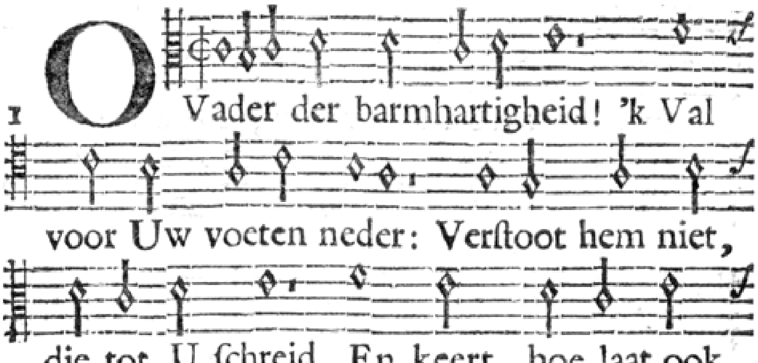

weder. Vergeef my, 't geen ik heb be-
gaan, Vergeef my al myn euveldaân, Door
Uwe Menschen liefde.
2 Dat toch Uw almagt, met de daad,
My redde van myn kwaalen; Uw Wysheid
geev' my goeden raad, Want anders moet
ik dwalen. Geef lust, geef midd'len, sterkt'
en kracht, Zoo zal ik 't al, door Uwe
magt, Beginnen en voleinden.
3 O Jesus, Die met taay gedult, Aan 't

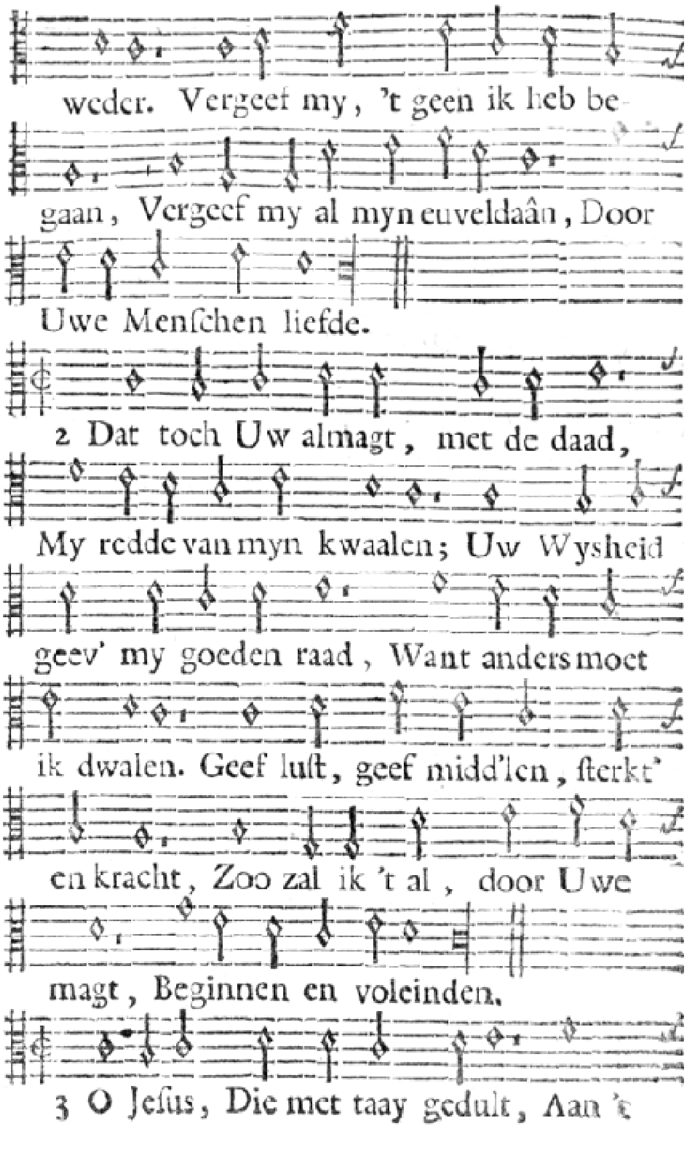

Kruishout hebt gedragen Myn zonden last,
myn vloek en schuld, Help my, die ben
verslagen! O Waare God en Davids
Spruit. Erbarm U, delg myn Zonden
uit: Verhoor myn klagend roepen.
4 Laat, Heer, Uw wonden en Uw bloed,
Uw dood en smertlyk lyden Een balzem
zyn voor myn gemoed, En my geheel
bevryden. Bid Uwen Vader, dat Hy my
Geen streng en wrekend Rechter zy, Schoon

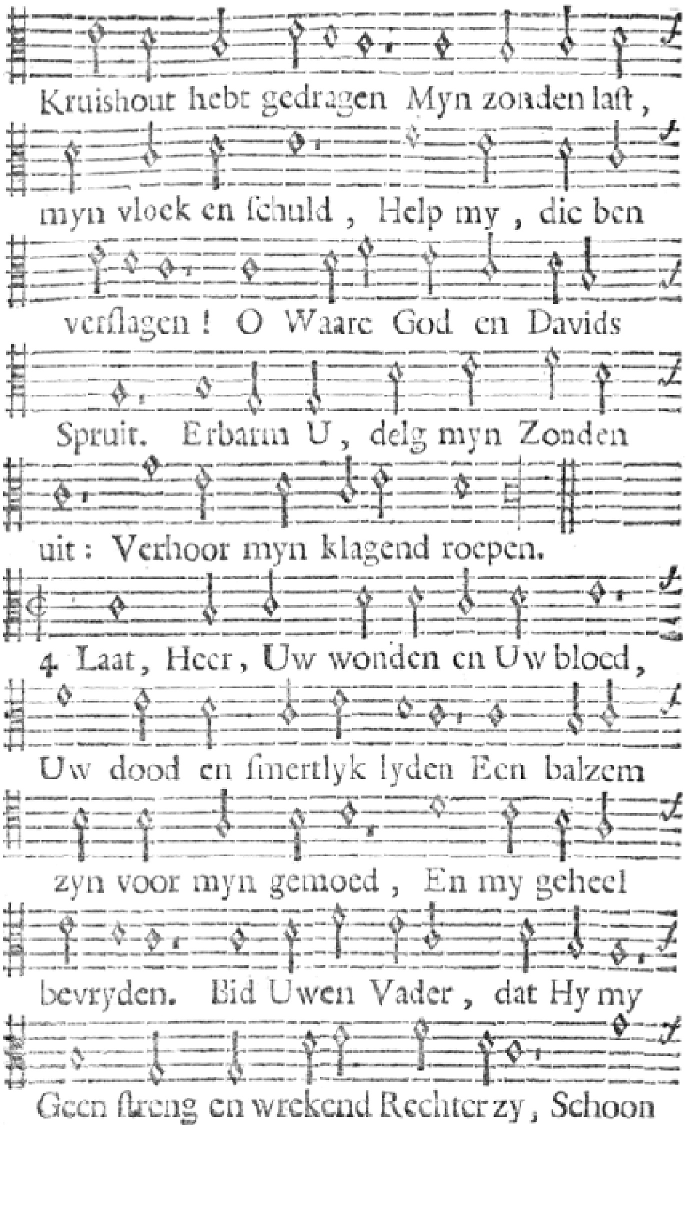

dit myn schuld verdiende.
5 O Geest! wiens licht de Ziel verblyd, Wil mynen Geest geleiden, Op dat, als my het vleesch bestryd, Ik nooit mag van U scheiden. Geef, dat noch nu, noch immermeer, Een lust naar wellust, geld of eer In myne Ziel moog' heerschen!
6 En, als de doodsangst my beknelt, Laat my dan niet verlegen, Op dat ik 's duivels snood geweld Verwinn', door Christus

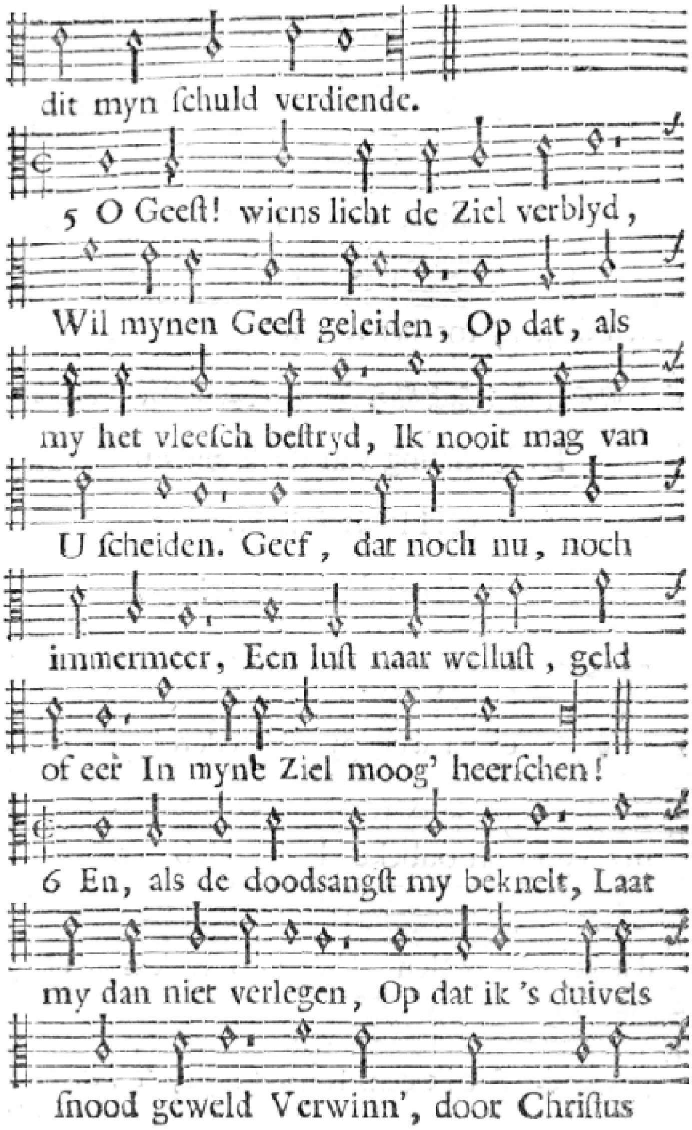

zegen: Op dat my krankheid, angst en
nood, Die laatste vyand zelfs de dood,
Een deur zy tot het leven.

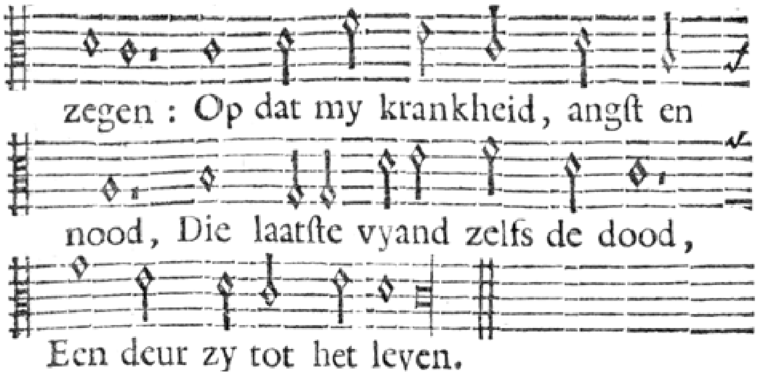

D. Verlating van de Zonden.

CIII Lied.
Voize Psalm XLII.

1 Weg ga weg gy ydelheden! Blyft
my voortaan onbekend. 'k Heb berouw,
dat ik myn treden Heb zoo vaak naar U
gewend. Als ik eens te rugge ga, 't Vorig

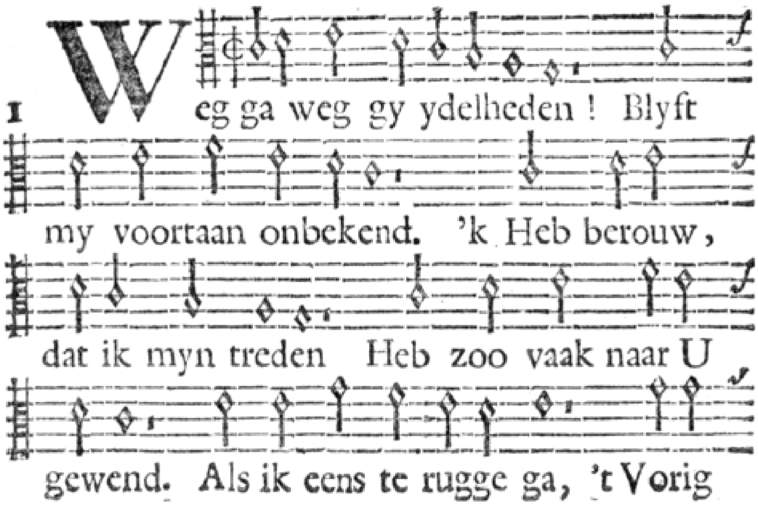

leven gade sla, O! dan sla 'k myn oogen-
leden Treurig, schaamrood naar beneden.
2 Wat ik moest met yver haten Als een
gif, dat my verstikt, Wat ik billyk moest
verlaten, Daar aan heb ik my verkwikt:
'k Vond in duisternis het licht: 'k Week
halstarrig van myn plicht: 'k Liep, met
gansch verkeerde zinnen, Om het kwaad
te gaan beginnen.
3 Zyt vervloekt gy vuile zonden! 'k Heb

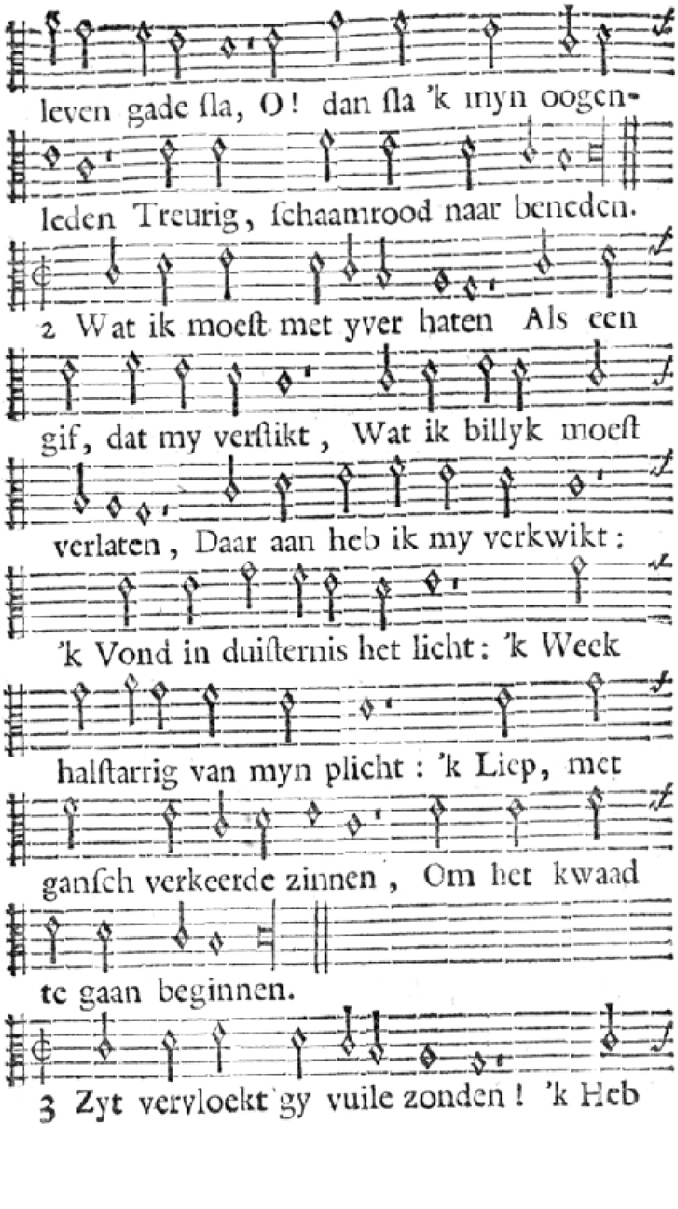

helaas my zelv vergist, Toen 'k my heb aan
U verbonden. Yd'le schaduw! yd'lemist!
Zyt vervloekt, wykt heen en keer Nim-
mer voor myn oogen weêr; 'k Wil die
lusten af doen sterven, Die myn arme Ziel
verderven.
4 Vuile wellust! dartel leven! Oogenlust
en hoogmoed vliedt: 'k Had my wel aan
U gegeven, Maar vliedt heen, verdwyn
tot niet! Oogen hart en zinen hand Grypt

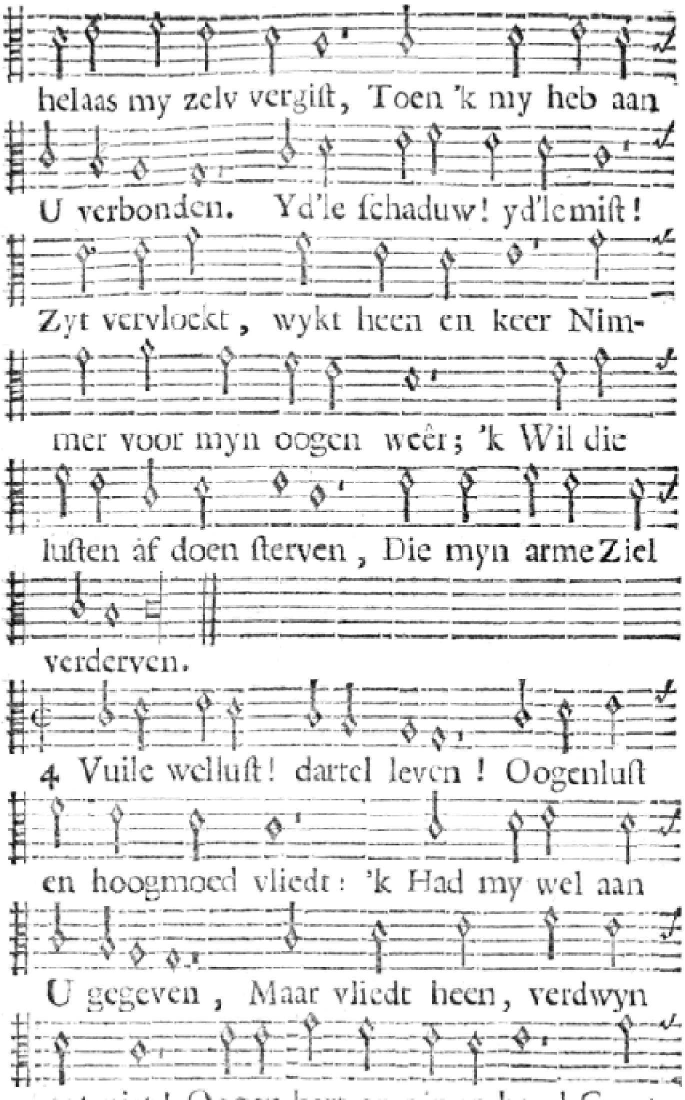

ai grypt een ander pand, Dat geen tyd,
noch leed kan schaden, Maar U eeuwig
zal verzaden.
5 Wyk van my, voor eeuwig, heenen
Waereld met Uw tooi en pracht: Gy kunt
nimmer heil verleenen: In Uw dienst is
's duivels magt. Zoetste Jesus! bron van
goed! Kom! ai kom in myn gemoed!
Laat een drop van Uw genade Heelen my-
ner Ziele schade.

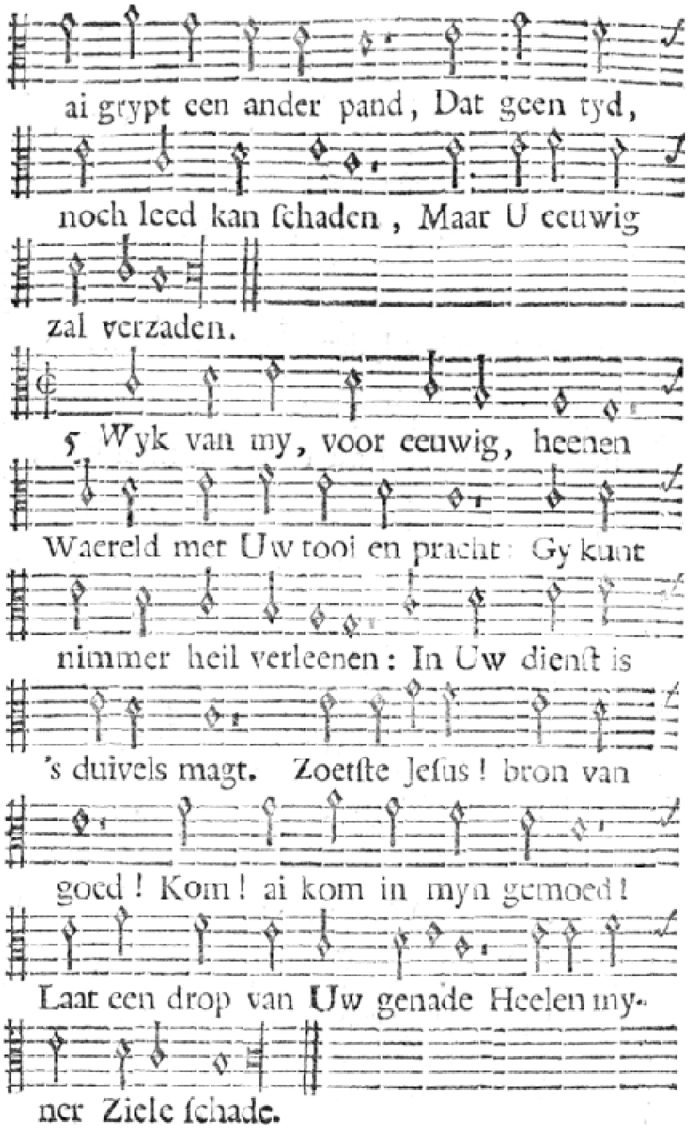

6 'k Wil my nu niet meer verblyden In, het geen de waereld heeft; 'k Denk Heer! aan Uw smertlyk lyden, Dat myn Ziel vertroosting geeft. Laat toch, in myn hart, voortaan Uw gedagt'nis eeuwig staan: 'k Wil het zondig kwaad vervloeken, En alleen myn Jesus zoeken.

7 Och of 't hart U opgezonden Als een offer U geviel! Dat ik in Uw diepe wonden Ruste vond voor myne Ziel! Ach! ver-

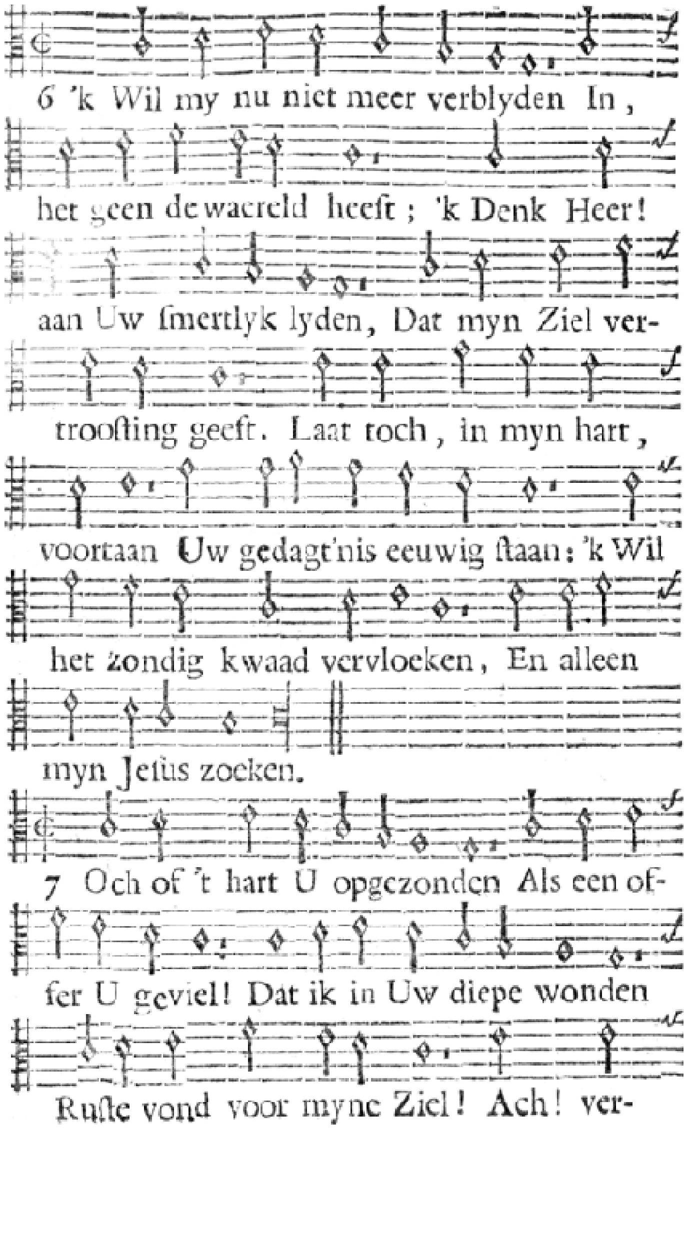

geet myn euveldaân! Zie my met ontfer-
ming aan: Denk aan my, als aan een
armen, En wil myner U erbarmen!

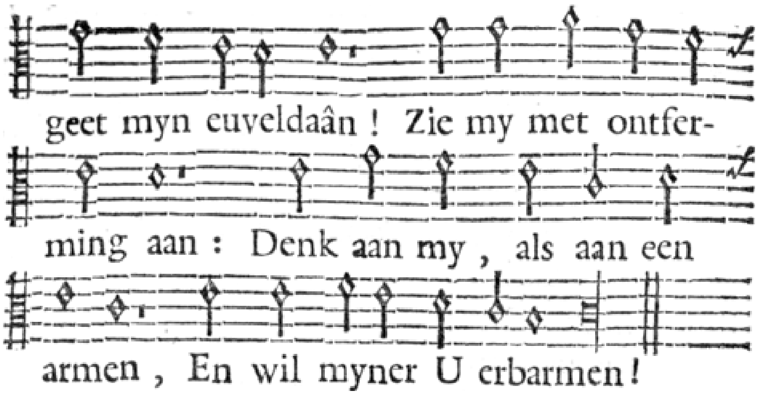

E. Nieuw Voornemen.

CIV Lied.
Voize Psalm XLII.

1 Op myn geest! genoeg geloopen
Langs der Zonden glibber pâan! Ach! de
hel staat voor U open, Loopt Gy niet ten
Hemel aan. Jesus noodigt U, Hy geeft

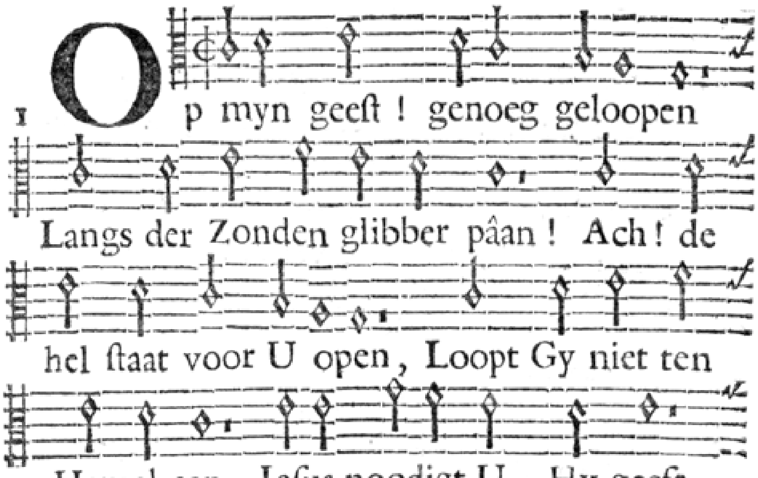

Heil, waar 's menschen ziel by leeft: Alles
wat U kan verkwikken, Zal Zyn volheid
U beschikken.
2 Wel ik kom, ik voel de schaden, Die
ik lyd' in myn gemoed: Kond' ik my
in traanen baden, Ach! dat waar' myn
Ziele goed! Zyt vervloekt o ydelheid!
Die my hebt te vaak verleid! Aard' en
wellust met Uw gaven, Weg! Gy kunt
myn hart niet laven.

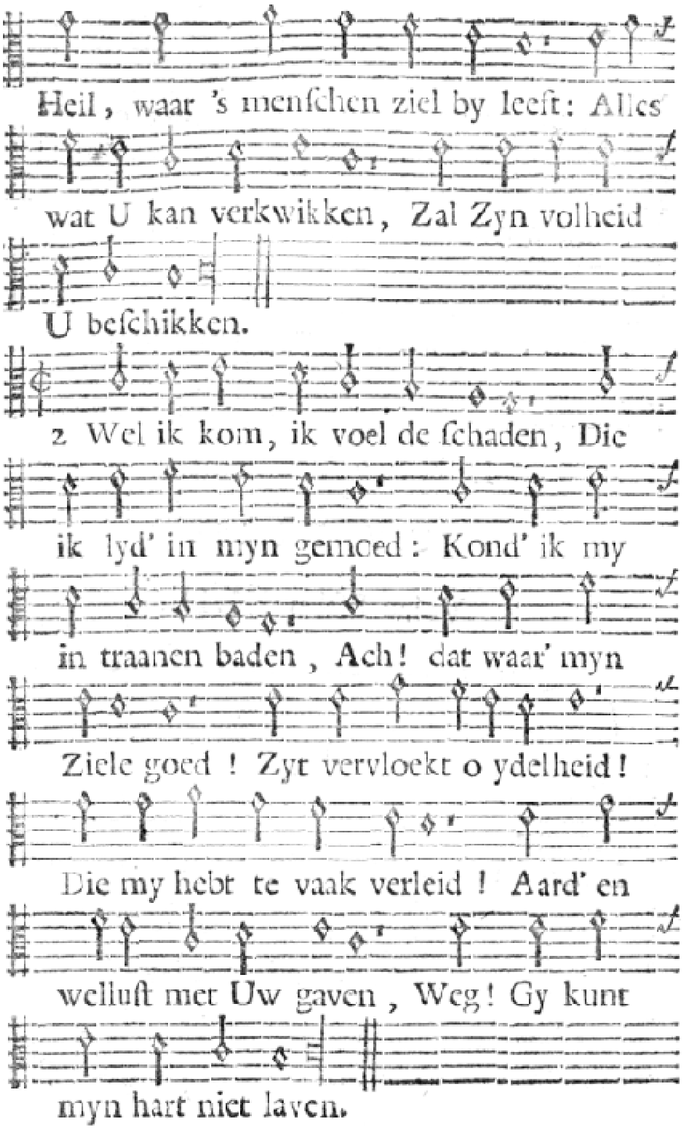

3 Myne Zonden drukken, plagen My, gelyk een felle vloed; 'k Word, door duizend harde slagen, Gansch berooft van hoop en moed. O! myn Ziel is zeer bedrukt, En in weedom weggerukt*!* Jesus wil U tot my keeren, Eermy d'angsten overheeren.
4 Want voor U val ik thans neder; 'k Zweer U, dat ik ben Uw knecht. 'k Gaf 't vertrouwde pand U weder. Zonder

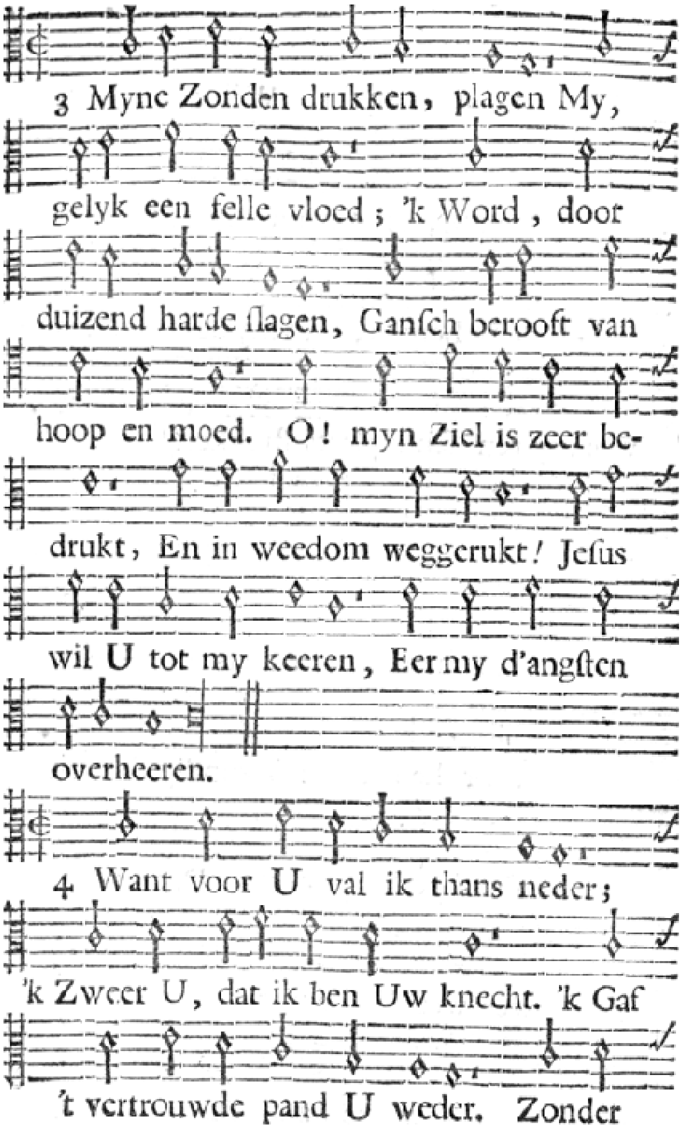

woeker, al te slecht. Wildt Gy in 't
gerichte gaan, Hoe zoud' ik voor U be-
staan? O gy bergen, wilt my dekken! Heu-
vels my ten schuilplaats strekken!
5 Doch Uw goedheid kent geen paalen,
Niet voor hem, dien niets ontbreekt,
Maar voor hem, die 't zondig dwalen
Kent en om genade smeekt. Dat de don-
der Uwer wet My dan toornig niet ver-
plett': Om Uw eed, zoo duur gezworen,

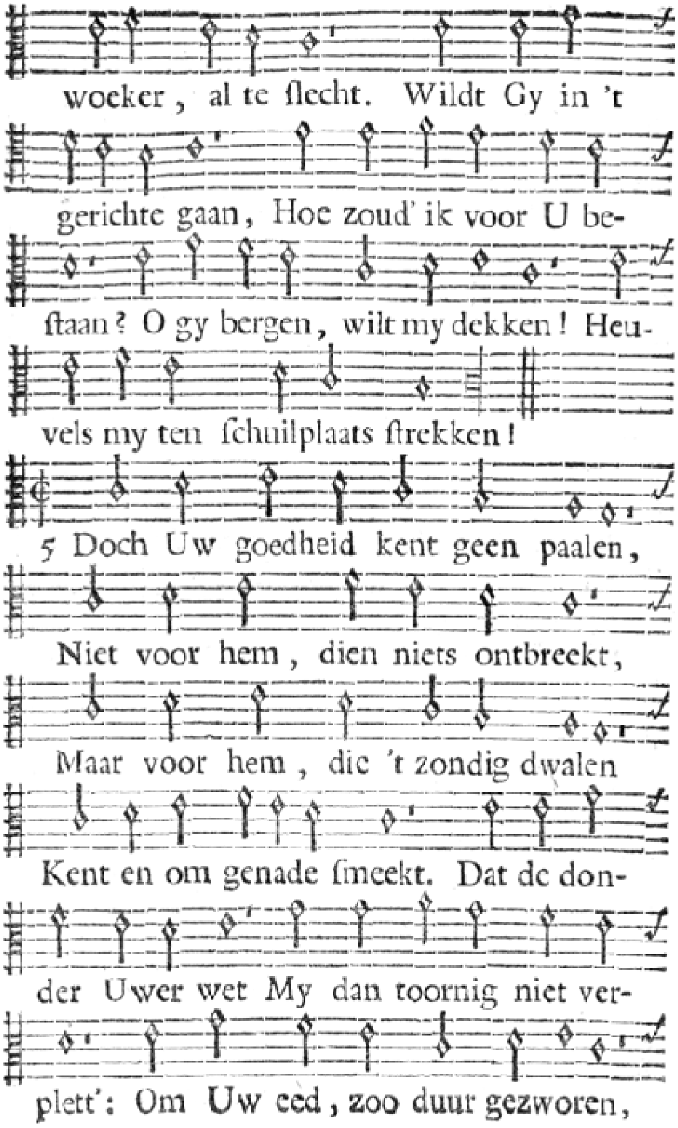

Stuit myn angst, wil my verhooren.
6 Mag een Vrouw wel immer haaten
't Kind, dat zy ter waereld bracht? Hoe zoudt
Gy my dan verlaten, Wyl 'k in schuld lig,
zonder kracht? Neen! myn hart, dat ang-
stig schreid Toont Gy dat Gy zyt bereid,
Om U over my t' erbarmen, En te troet-
len in Uw armen.
7 Ach! hoe zalig zyn die stonden, Die 'k
tot boete mocht besteên: Aan myn Je-

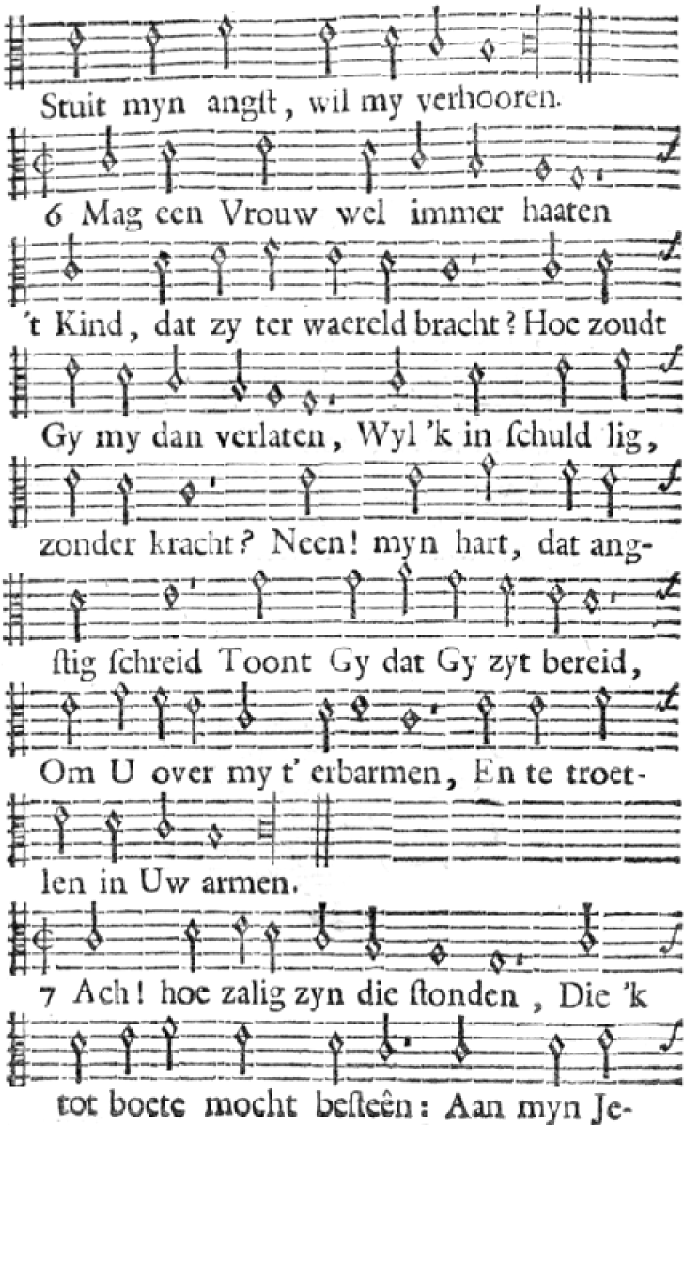

sus weer verbonden, Smaak ik duizend
Zalighêen. Nu 'k uit Sodom ben ge-
bracht, Heeft myn Ziel geheel veracht
't Dwalend leven, zonden werken: Wil
m' o Jesus daar toe sterken!

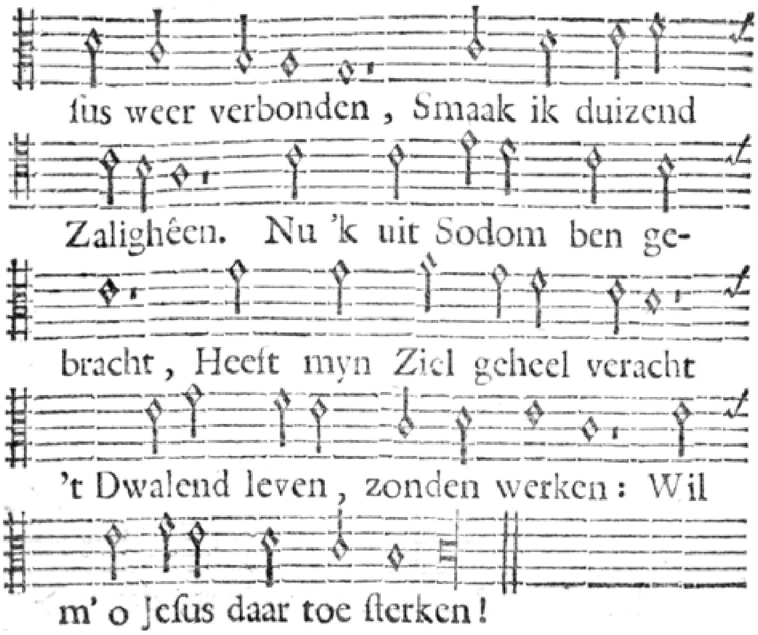

II Van het leven der Bondgenooten Gods.

A. Van goede Werken en Christelyke deugden in het gemeen.

Gebed om eenen voorzichtigen wandel in alle Godzaligheid en eerbaarheid.

CV Lied.

1 O God zoo groot van magt, O bron
van zegeningen, Die 't al hebt voortgebracht,
Van Wien wy 't al ontfingen, Zyt
my naar 't lichaam goed: Dat, in 't
gezonde lyf, Een onbevlekt gemoed En
rein geweten blyf.

2 Geef dat ik altyd snel Dat alles moog verrichten, Waar toe my Uw bevel En myn beroep verplichten. Geef, dat 'k ter rechter tyd Tot alles vaardig zy; En als 'k my daar van kwyt, Dat zulks my dan verbly.
3 Laat ik met ydelheên My nimmermeer bemoejen: Dat geen onnutte reên Van myne lippen vloejen. En, eischt myn ampt van my, Dat ik eens spreken zal,

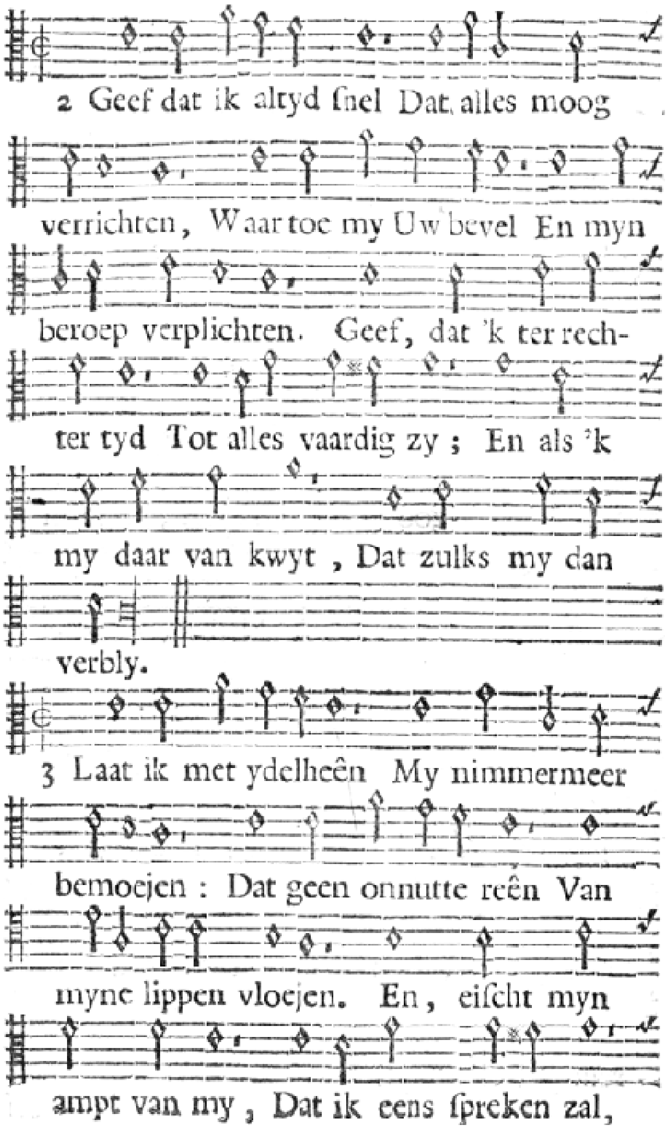

Geef, dat zulks krachtig zy, En yder wel
gevall'!
4 Raak ik in tegenspoed, Laat my dan
niet vertzagen; Schenk my een helden-
moed En help my smerten dragen, Dat ik,
door zachtheid, Heer! Verwinn'hem, die
my haat, En als ik raad ontbeer, Schenk my
dan goeden raad.
5 Laat my doch, vergenoegd, Met elk
in vriendschap leven, Zoo ver 't een Chris-

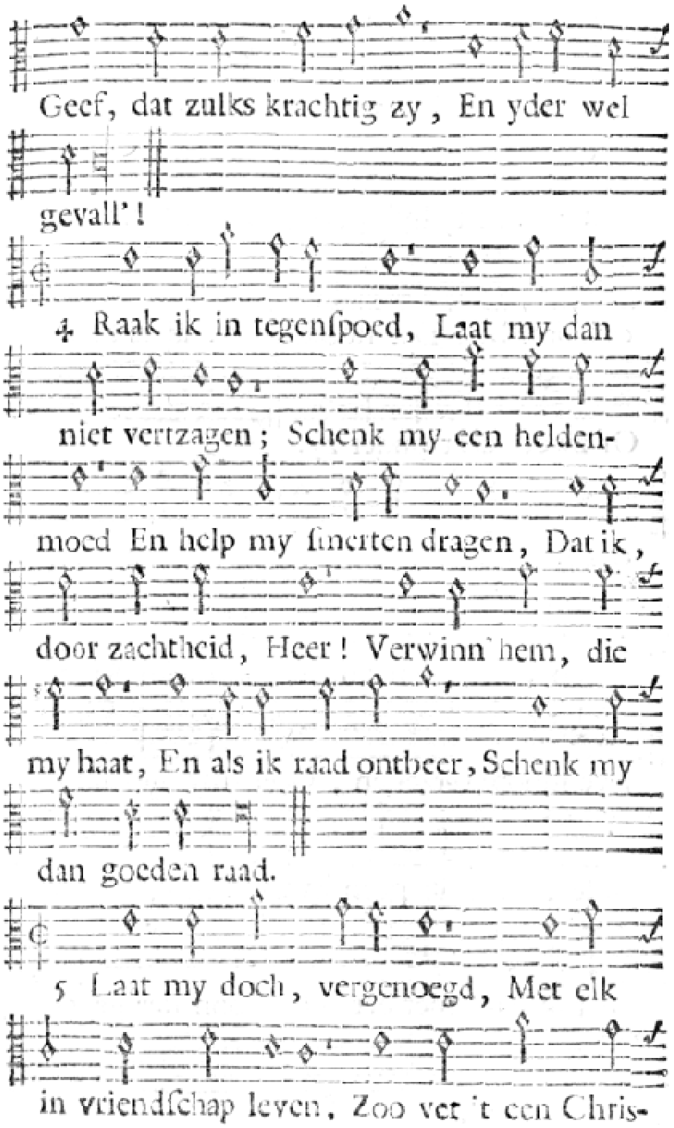

ten voegt: En wil Uw hand my geven
Een deel in tydlyk goed, Zoo schenk my
ook daar by, Dat nooit eens anders bloed
Of zweet daar onder zy.
6 En, zal ik hier benêen Een reeks van
Jaren tellen, En zullen bitterheên Myn
levensloop verzellen, Geef my geduld!
o Heer! Dat ik geen kwaad bejaag', Maar
dat ik eens met eer De kroon der grys-
heid draag'.

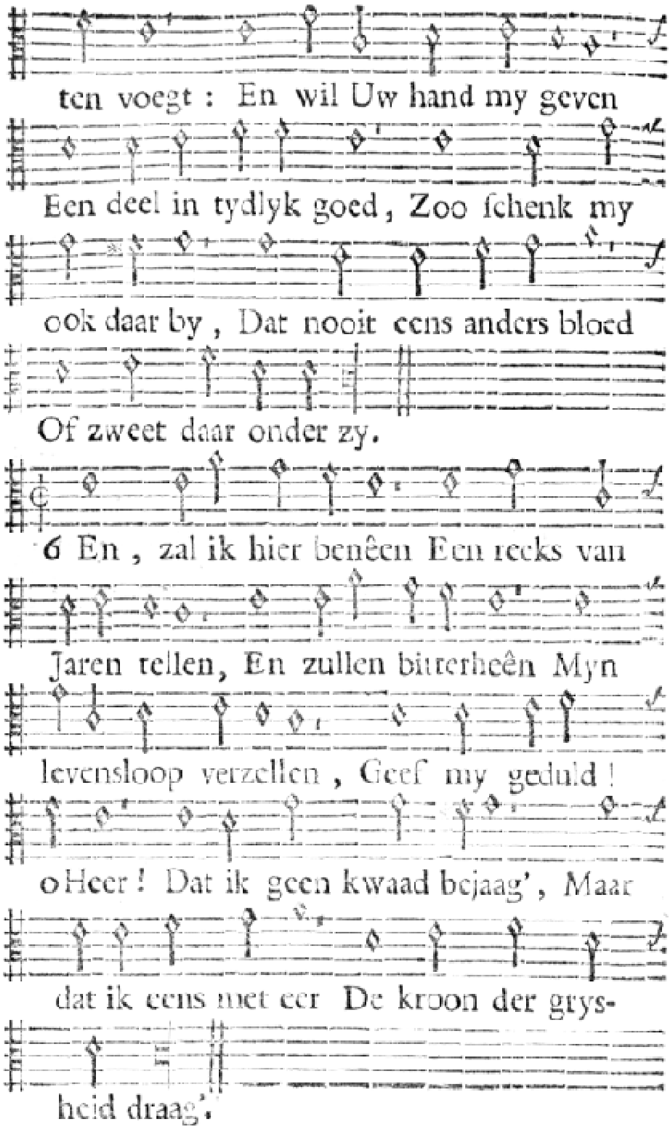

7 Laat my op Christus dood Gerust en wil-
lig sterven; Myn Ziel in Abrams schoot
Het eeuwig heil beërven. Myn Zielloos
lichaam zy By vroomen in het graf, Zoo
rust ik eindlyk bly Van zorgen zonder
straf'.
8 Als Gy de dooden weêr Uit hunnen
slaap zult wekken, Laat dan Uw hand, o
Heer! Zich naar myn grafstee strekken;
Wek dan, door Uw geluid Myn lichaam

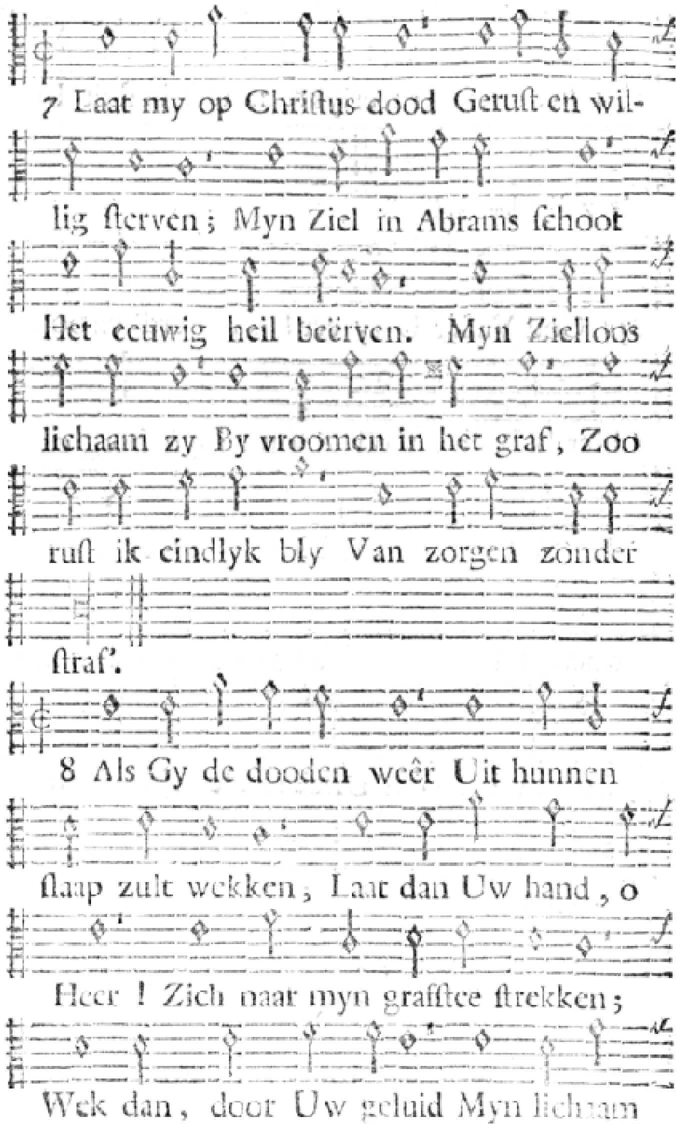

uit het stof Verheerlykt, naar 't besluit In 't zalig hemelhof.
9 God Vader U zy eer! Op Aard' en ook hier booven! God Zoon, myn Borg en Heer, U zal ik altyd loven. Door al de waereld heen Word 's Geestes lof verbreid! Zoo zy U, God Drieën! De prys in eeuwigheid!

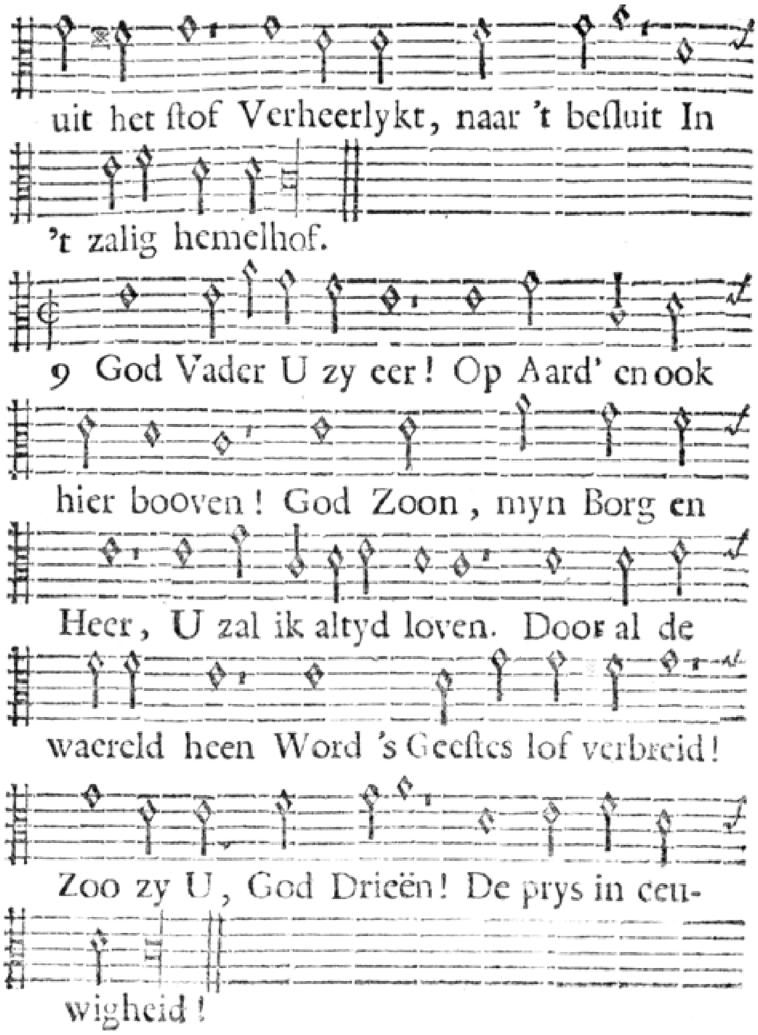

Gebed om waschdom en voortgang in de Heiligmakinge en Christelyke deugden.
CVI Lied.
Voize Lied CV

Myn God, Gy zyt geweest De Bron-
wel van myn leven, Een redelyken Geest
Heeft my Uw Gunst gegeven: Bestuur Gy
myne paên: Uw Geest geleide my: Dat
my, in al myn daân, Uw invloed bly-
ve by.
2 Doe 't vleesch, dat my verleid, Van my

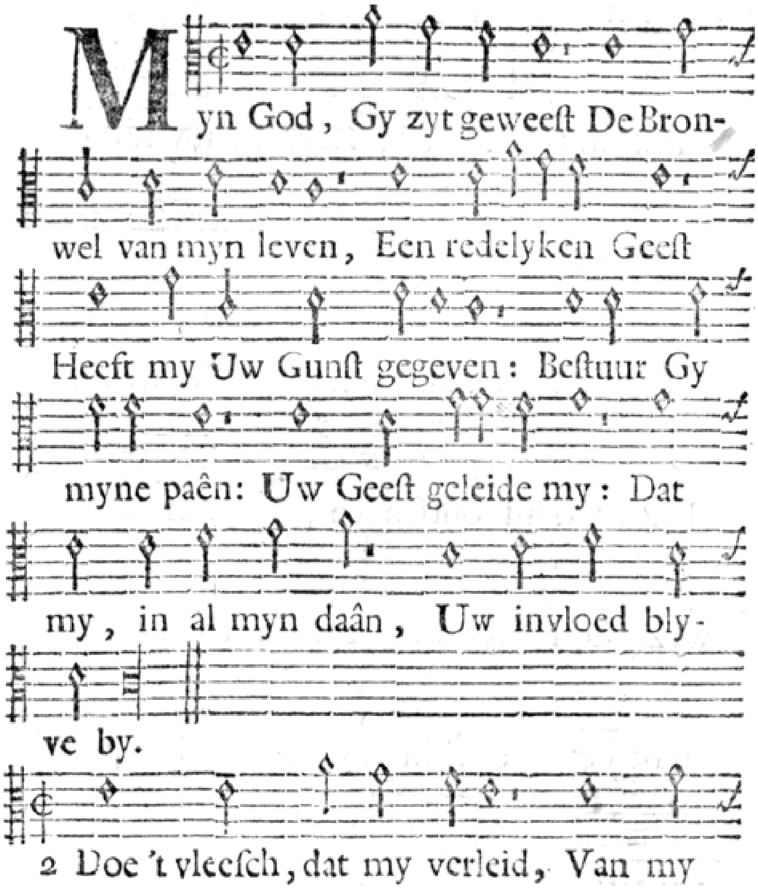

ver heenen wyken, En myne naarstigheid
In 't geestlyk leven blyken. Geef Heer!
dat myn gemoed Bevegt' het zondig kwaad,
En ik in tegenspoed, Zoek by uw hulp
en raad.
3 Laat ik, als Christen, Heer! Myns Hei-
lands woord ontfangen, En aan Zyn'
wyze Leer Met aandacht blyven hangen:
Sterk het geloov' in my, Dat ik het spoor
verlaat' Des waereldlings, als hy Myn ziel

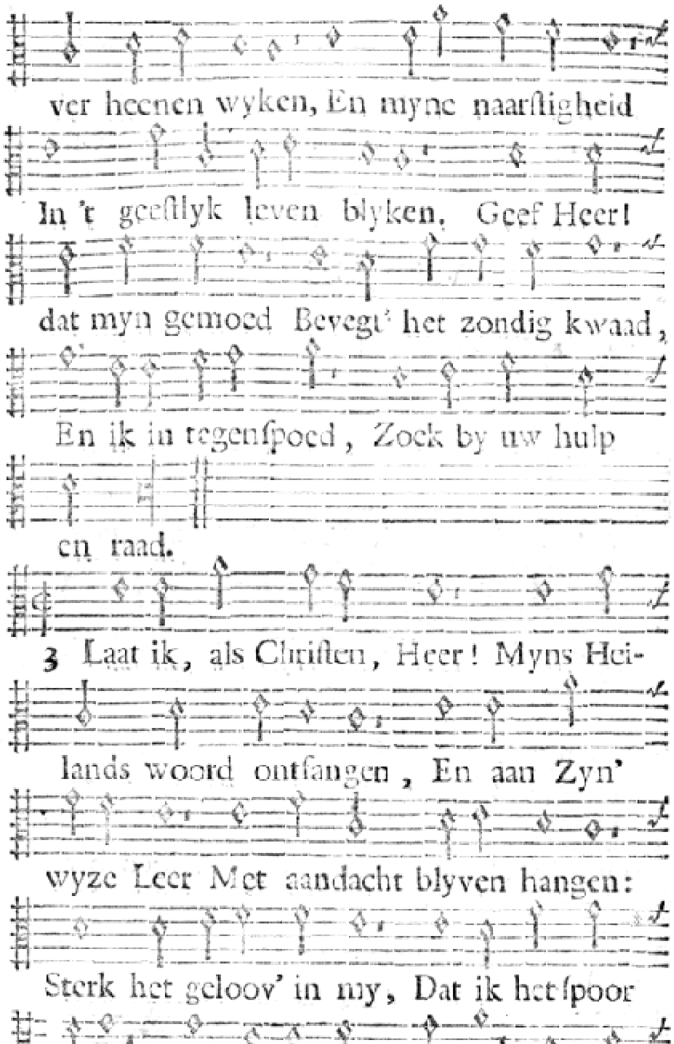

Uw woord ontraad.
4 Ontsteek toch myn gemoed, Dat ik U moog beminnen, En, vol van liefdegloed, Myn evenmensch bezinnen. Verleen my lydzaamheid In wrange smert en pyn; En, als 't geluk my vleit, Laat my dan nedrig zyn.
5 Laat my kloekmoediglyk Om 't eeuwig Ryk hier stryden, Op dat ik zegeryk Moog op de hoogte ryden. Wie naar de

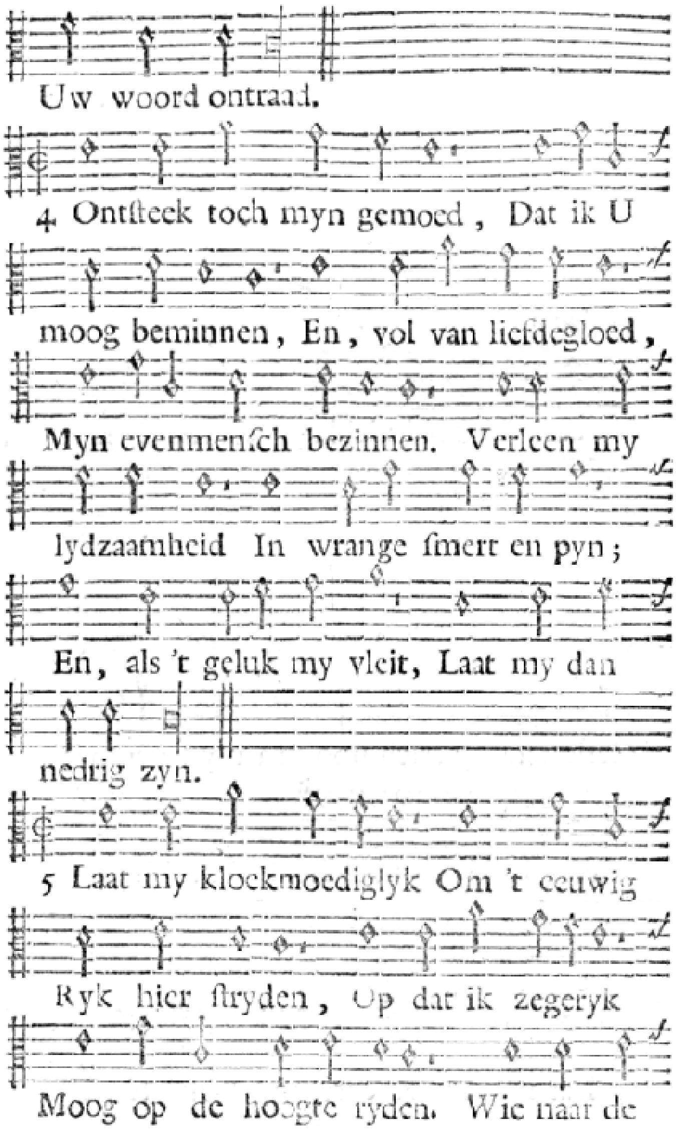

Zaligheen Voor alle dingen tracht, Wordt
ook wel, met het geen, Dat tydlyk is,
bedacht.
6 Laat nimmer huichlary O Heer! myn
ziel besmetten: Laat valsheid, hovaardy,
Of haat my nooit bezetten: List, wrevel,
gierigheid Heersch nooit in myn gemoed:
Geen haatlyk onbescheid Word' in myn
hart gevoed.
7 Dat my Uw Rechtehand Gelei ten allen

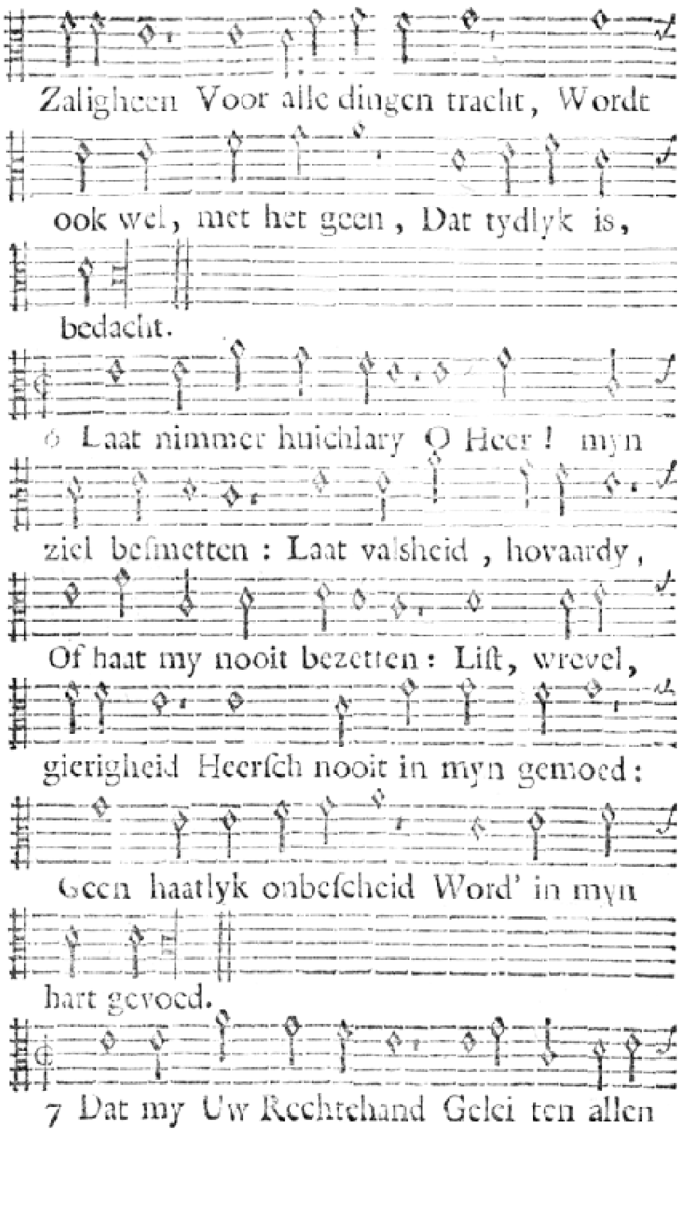

tyden: Hoed my aan allen kant, Zoo zal myn voet niet glyden; Zyt Gy in tegen-spoed Myn hulp, die my verlost, En my gestaag behoed Wen 'k sta op mynen post.
8 Verlos my eindlyk dan Van 't geen my kan bezwaren; Wanneer ik eenmaal van Dit Aardryk heen zal varen, Sta my dan gunstig by Met Uw genade hand, En voer my eindloos bly In 't eeuwig Vaderland.

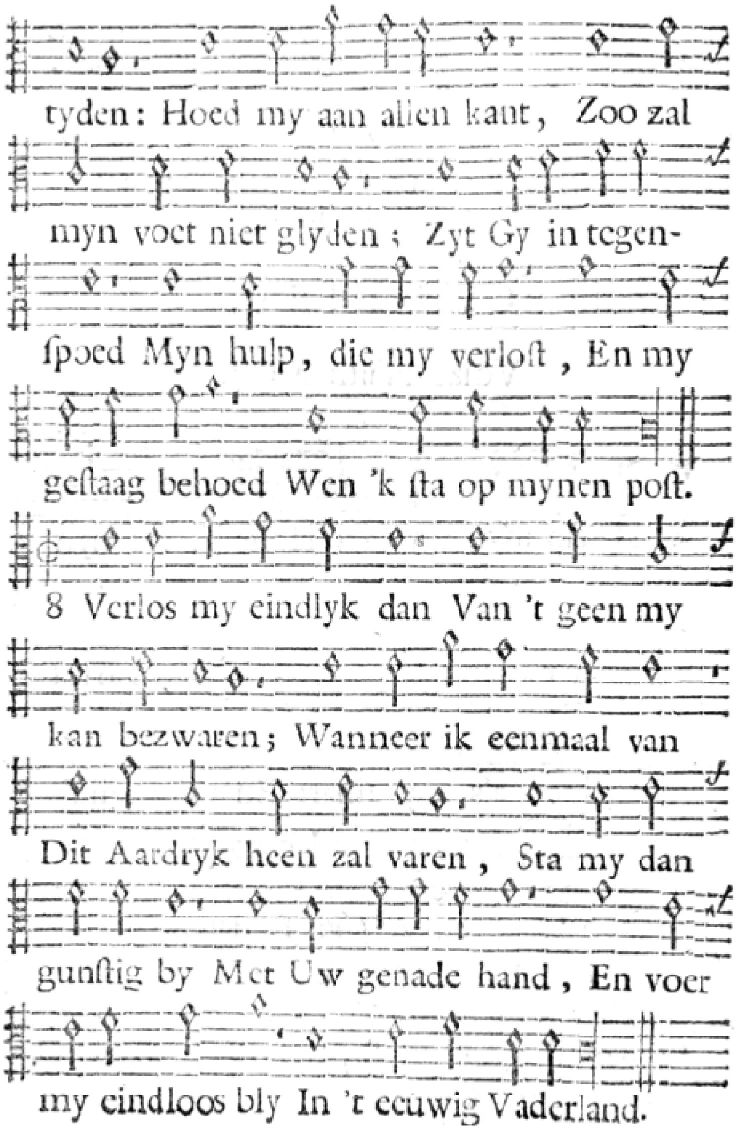

Gebed om Geloove, Liefde, Hoope, Zachtmoedigheid, Demoedigheid en Bestendigheid.
CVII Lied.
Voize Psalm XCI.

1 Help my, myn God! help, dat myn hart Naar U steets moog verlangen En tot U zuchten als my smart En wroegend' angsten prangen! Ai*!* geef, dat ik - Elk oogenblik U in myn kruis moog vinden: Dat my voortaan - Geen euveldaan Met

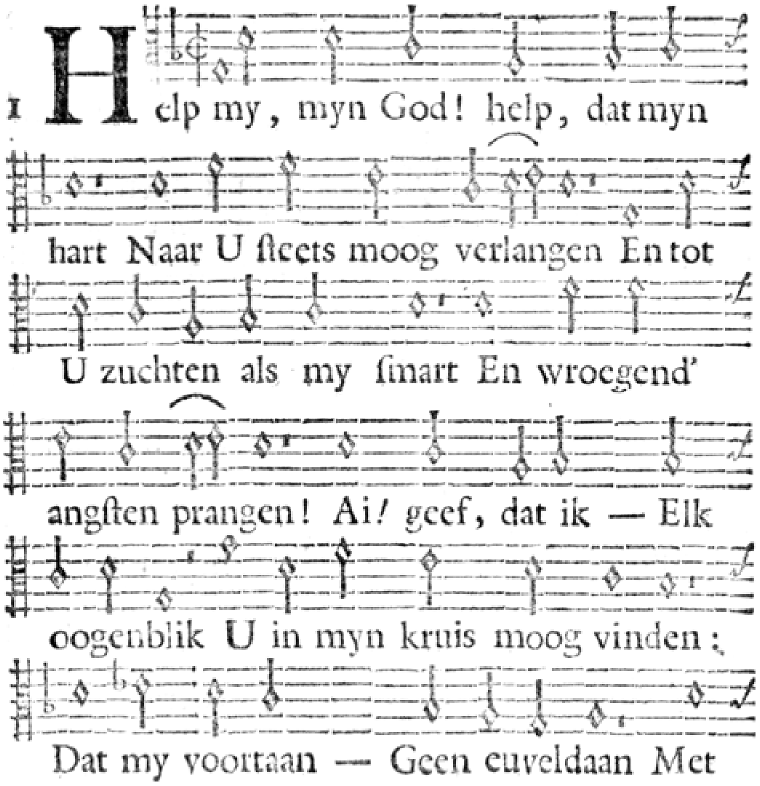

snoode strikken binden!
2 Geef, dat ik, met berouw bedeest, My
U moog' overgeven, En steets, met een
gebroken Geest, In waare boete leven: Voor
U moog trêen - Myn schuld beween:
Geef dat ik my der armen, In hunnen
nood, - Van hulp ontbloot, Mildadig
moog erbarmen!
3 Laat Heer! de lust van 't zondig vleesch
Op my nooit zegepralen: Geef, dat ik U

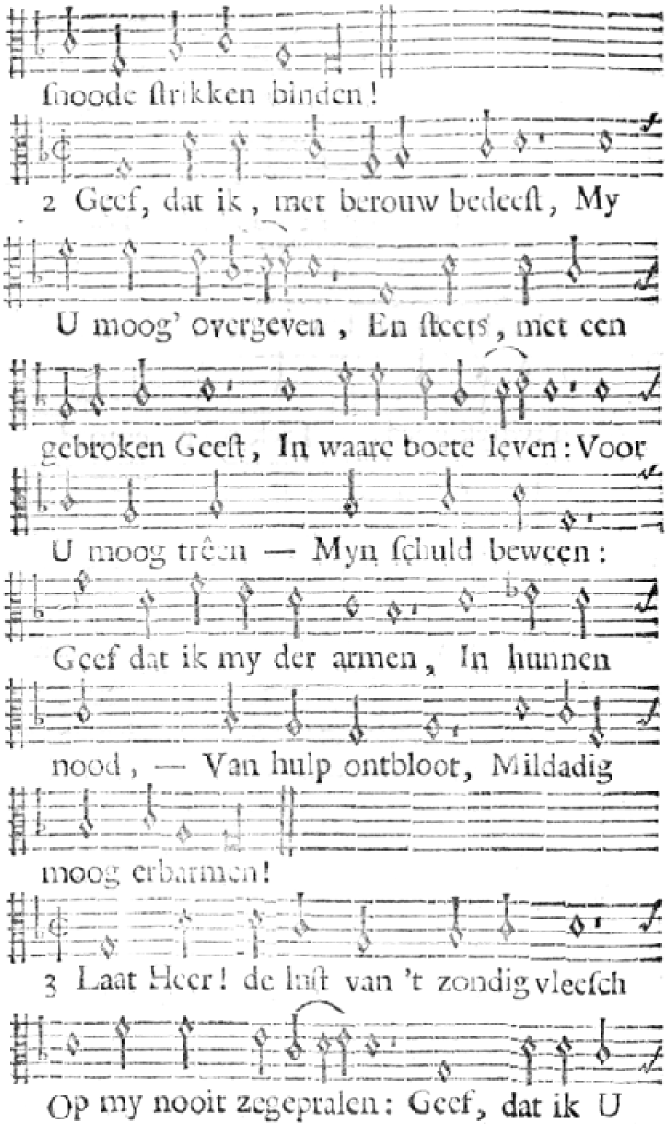

recht liev' en vreez'. Uw Geest laat my
bestraalen! Laat my in nood, - Tot in-
den dood, U en Uw Woord belyden:
Geen tydlyk goed - Trek myn gemoed
Dit zalig spoor bezyden.
4 Maak my van felle gramschap vry; Laat
zachtheid my bestieren: Ontsla myn Ziel
van hovaardy; Laat ootmoed haar versie-
ren: Wil 't heimlyk zaad - Van 't zon-
dig kwaad Uit mynen boezem trekken;

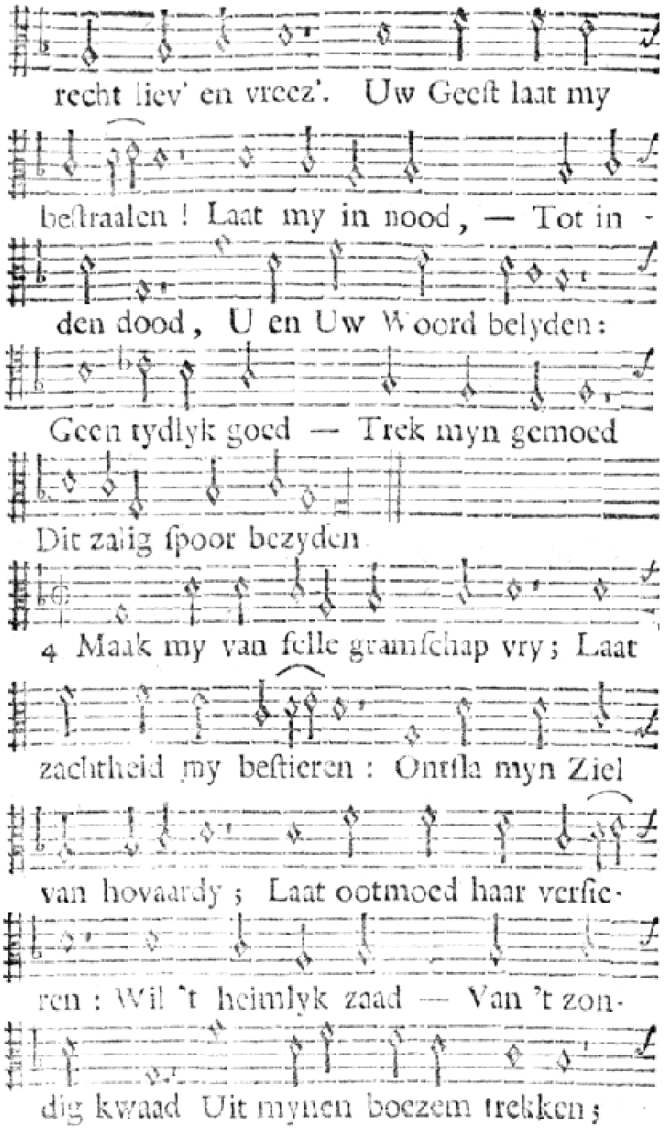

Wil Uw genaa - My vroeg en spaa, Door
Troost en vreugd, ontdekken.
5 Sterk myne liefde, sterk 't geloov; Laat
nooit myn hoop bezwyken; Dat niets my
myn vetrouwen roov', Nooit moet ik van
U wyken: Bewaar myn mond, - Dat hy
geen grond Van vreeze moog verwekken:
Voed Gy myn lyf; - Maar dat het blyv'
Bevryd van geile vlekken!
6 Geef, dat ik trouw en vlytig zy, In 't

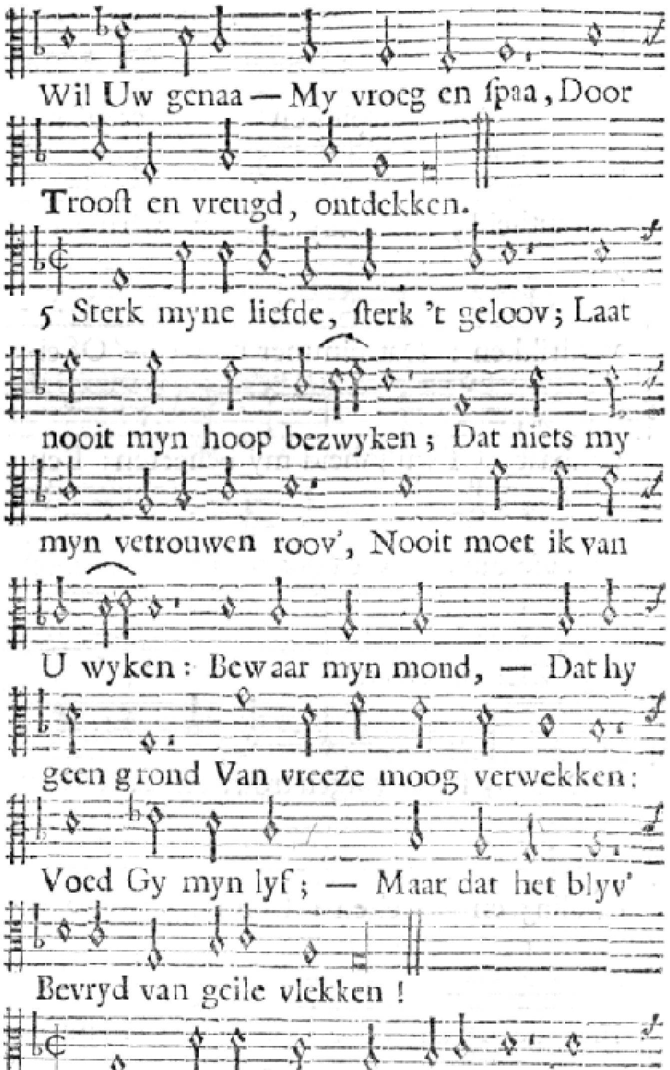

geen ik moet beschikken: Dat Eerzucht, Stoutheid, Huichlary My nimmermeer verstrikken: Dat nimmer haat; - Of eigenbaat, Of wulpsheid my beheeren: Een wreevle zin, - Of boos gewin Moet nooit myn Ziel onteeren!

7 Doe my steets volgen trouwen raad, Vlien dwaling en gebreken: Den armen bystaan met de daad: Voor vriend en vyand smeeken, Een yder man, - Zoo veel ik kan

Verplichten: 't booze haten: Naar Uw gebod, - O hooge God! Tot ik zal d'aard' verlaten.

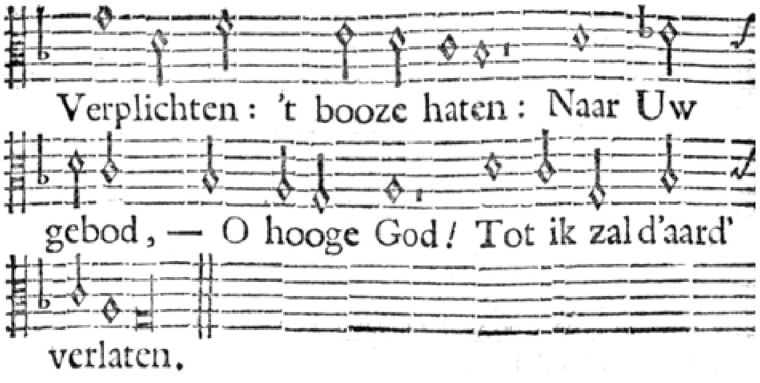

B. Van Jesus Liefde.

CVIII Lied
Voize Lied LXXVIII.

1 O Ziele licht! volzalig Heer! Wiens liefd', aan my gebleken, Zoo groot is, dat ik nimmermeer Daar van naar eisch kan spreken, Geef, dat myn hart U weder-

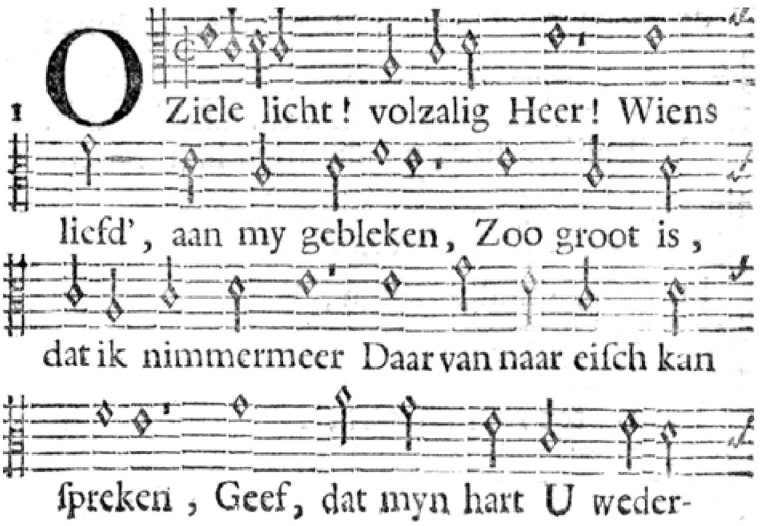

om, Met liefd' en met verlangen, Moog ontvangen, En als Uw eigendom, Alleen aan U blyv' hangen.
2 Geef, dat 'er niets in myn gemoed Dan Uwe liefde wone: Dat ik Uw teedre lief-de gloed Acht', als myn schat en kroone: Wil all' de boejen, die myn hart Noch knellen, gunstig slaken, Want zy maken, Dat ik, tot myne smart, Niet in Uw min kan blaken.

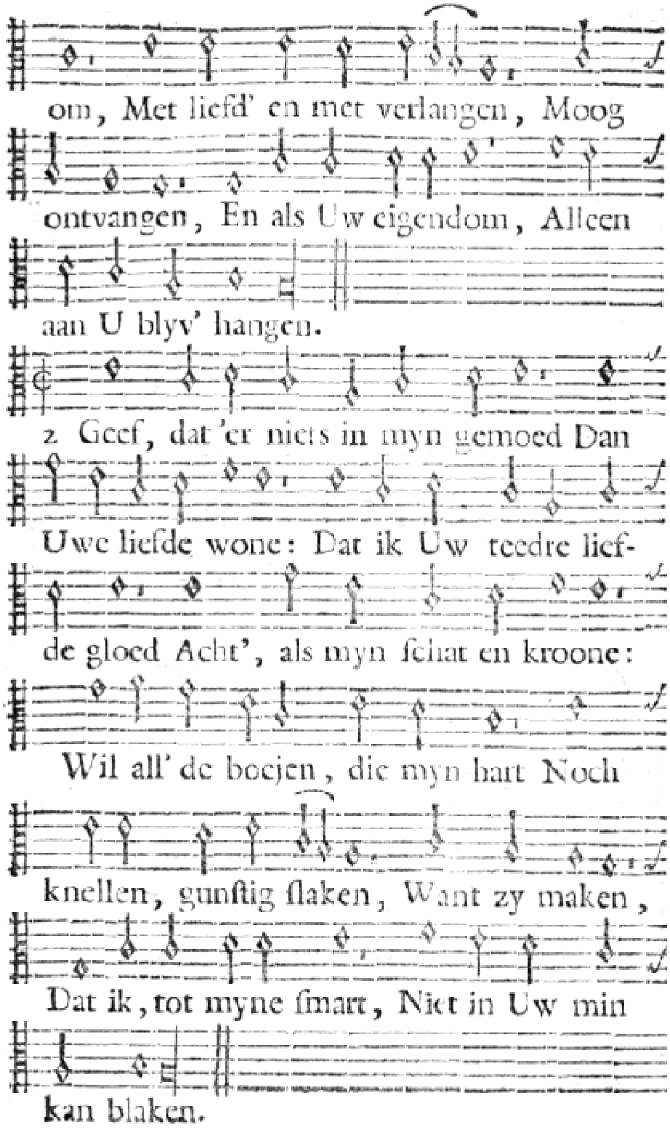

3 Hoe vriendlyk, zalig, lief en schoon
Zyn Uwe liefdeblyken! Als ik die smaak,
o Davids Zoon! Moet alle droefheid wy-
ken. Wel aan! laat my dan nimmermeer
Iets denken, of beminnen En bezinnen
Dan Uwe liefd', o Heer! Die alles kan ver-
winnen.
4 Om my zyt Gy, myn toeverlaat! In
nood en dood getreden. Gelyk een moor-
der hebt G', o smaad! Aan 't Kuis om

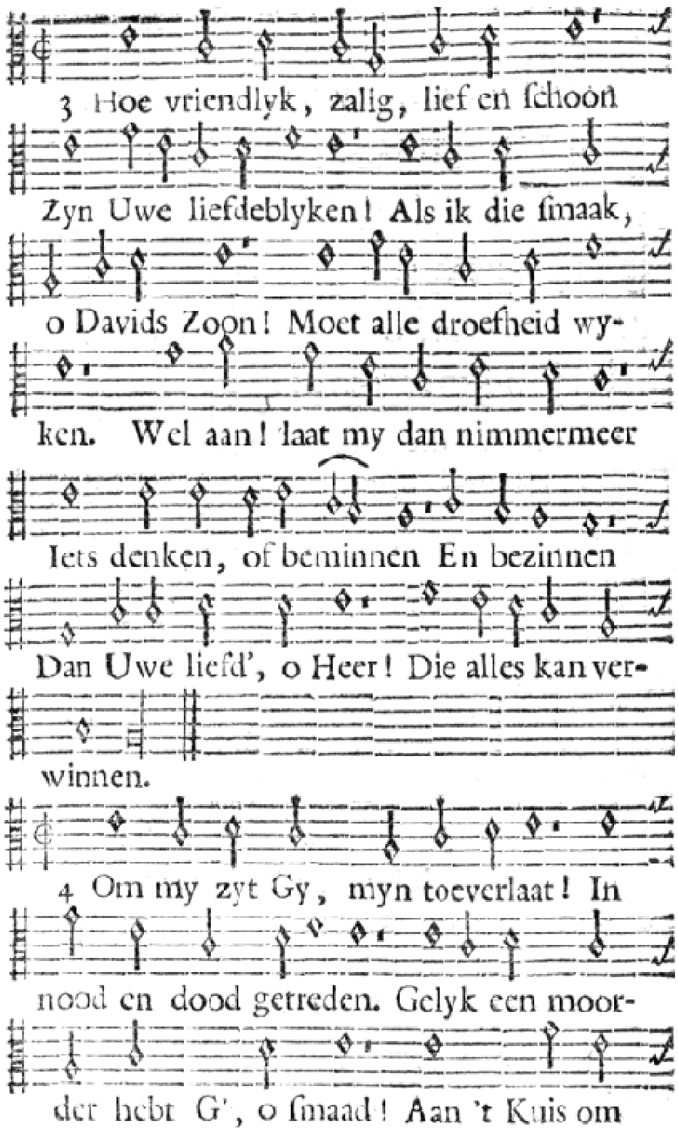

my geleden, Bespot verguist en zwaar ge-
wond: Ach! mocht ik aan Uw wonden,
t' Allen stonden, Gedenken, en uit grond
Myns harten, die verkonden!
5 Hoe kostlyk, goed en rein is 't bloed,
Het geen Gy hebt vergoten! Maar ach!
hoe boos is myn gemoed En als een steen
gesloten! Ach! mocht Uw bloed, zoo
vol van kracht, Myn steenen hart verbre-
ken, En doorweeken, Op dat het, door

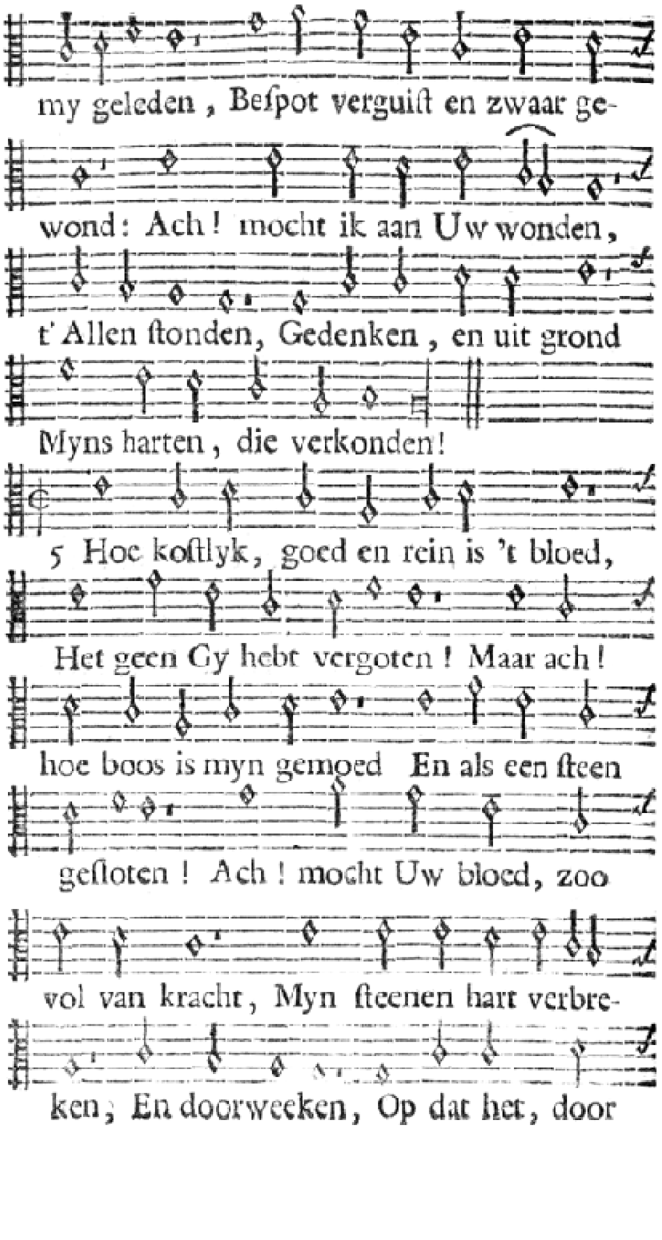

die magt, Werd' in Uw min ontsteken!
6 Ach! dat myn hart geopend werd', En
al die droppen gaarde, Die Gy vergoot,
toen U de smert Zoo kruipen deed op
d'aarde! Ach, dat myn oogen nu een vloed
Van heete tranen gieten! Dat zy vlieten,
Als by hen, dier gemoed Mag teedre min
genicten!
7 Trek my, o Liefste! dan zal my Het
loopen niet verdrieten: Ik haak naar Uwe

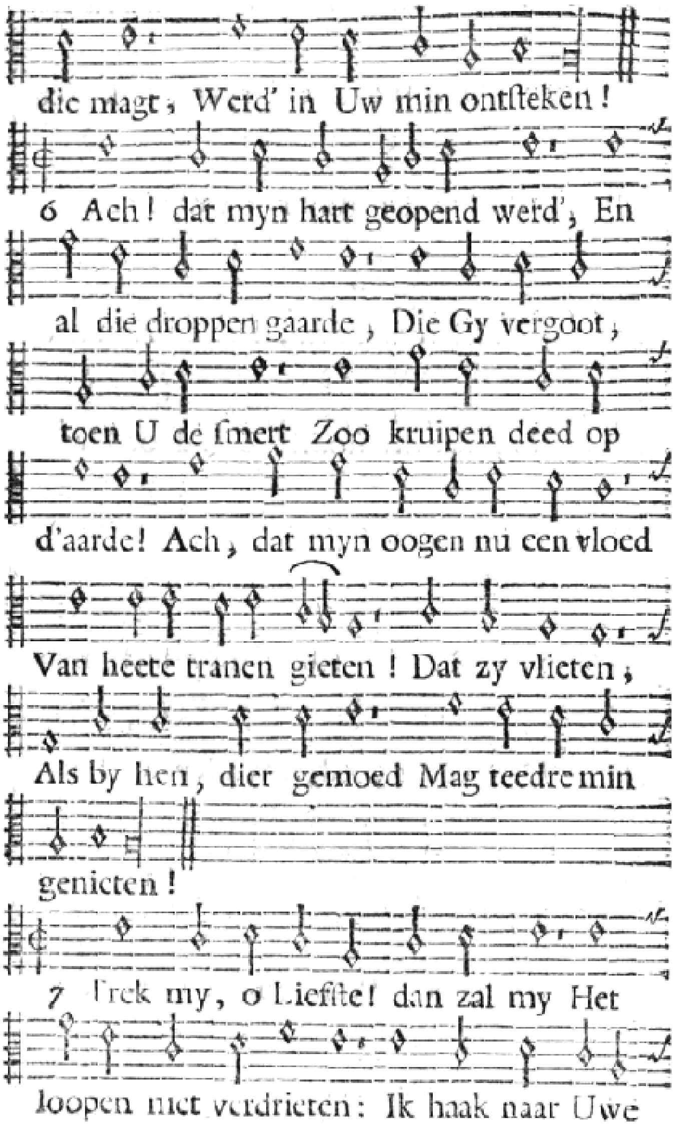

lekkerny: U wilik Heer! genieten: 'k Ver-
lang, dat Gy dat troostryk woord Zult
aan myn Ziel verkonden, Dat de Zonden
En alles, dat my stoort, Zyn door Uw
kracht verslonden!
8 Myn troost, myn schat, myn heil, myn
licht, Myn eenig goed, myn leven, Toon
my Uw gunstryk aangezicht; 'k Heb my
aan U gegeven, Want buiten U is 't en-
kel pyn. Ik vind, waar ik moog treden,

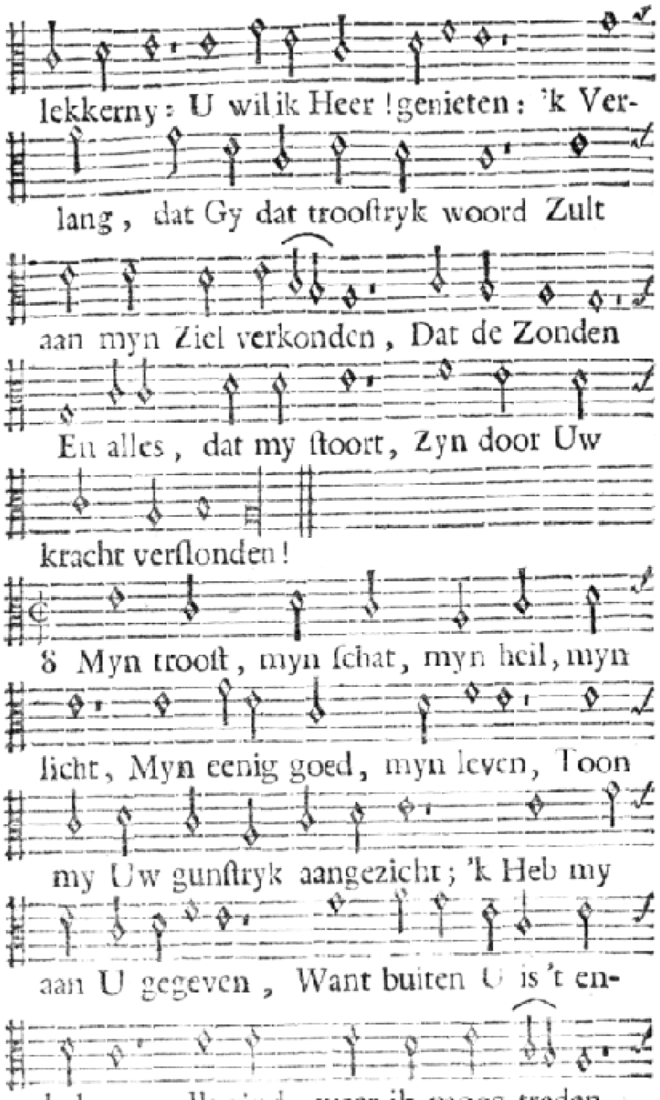

Bitterheden; Niets kan my troostryk zyn:
Niets lust my hier beneden.
9 Maar Gy, Gy zyt de rechte rust: In U
is vreugd' te vinden: Geef, dat ik Heer
met nieuwen lust My moog' aan U ver-
binden: Zyt Gy myn vlam en brand in my,
Myn Balzem, die myn pynen Doet ver-
dwynen, De smerten, die ik ly, En my
doen dikwerf kwynen.
10 Zou niet Uw liefd' een volheid zyn

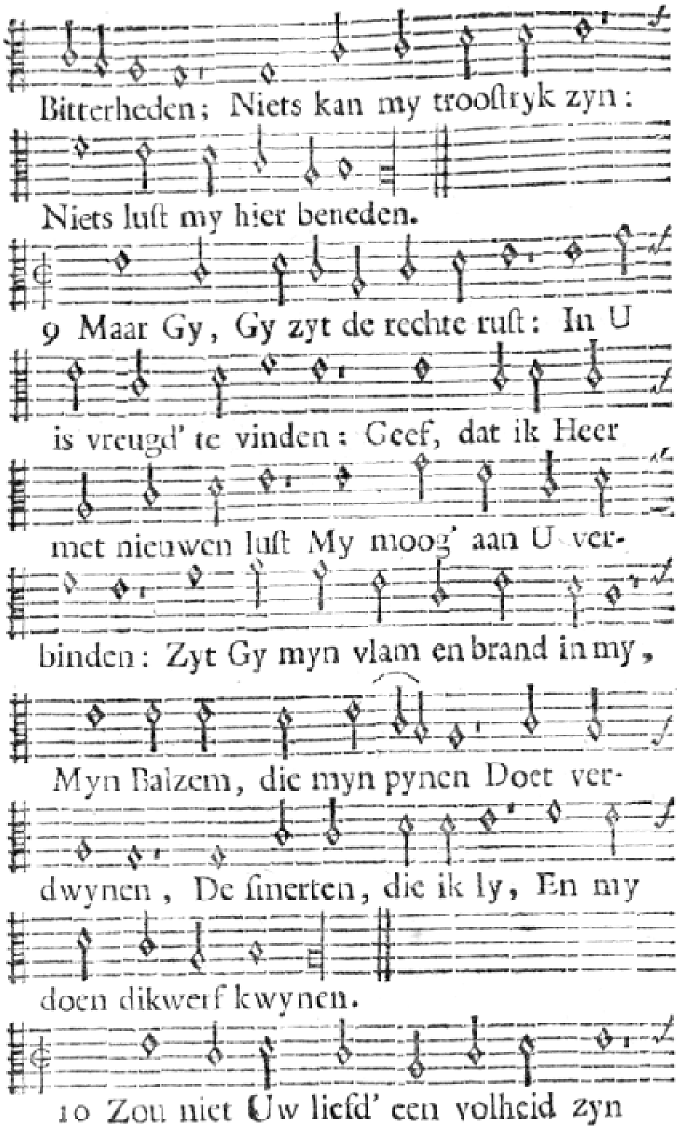

Van allerhande gaven? Zy is myn Star,
myn Zonneschyn, Myn bron, die my
kan laven, Myn zoete wyn, myn hemelsch
brood, Myn kleed, dat myne vlekken
Zal bedekken, Myn kroon, myn schild
in nood, Myn huis, daar 'k in kan trekken.
11 Wat voordeel is 't my, als Gy wykt
Heer, dat ik ben gebooren? Wanneer my
uwe Gunst niet blykt, Is al myn goed verloren.
Geef des, dat ik myn Waarde Gast, U

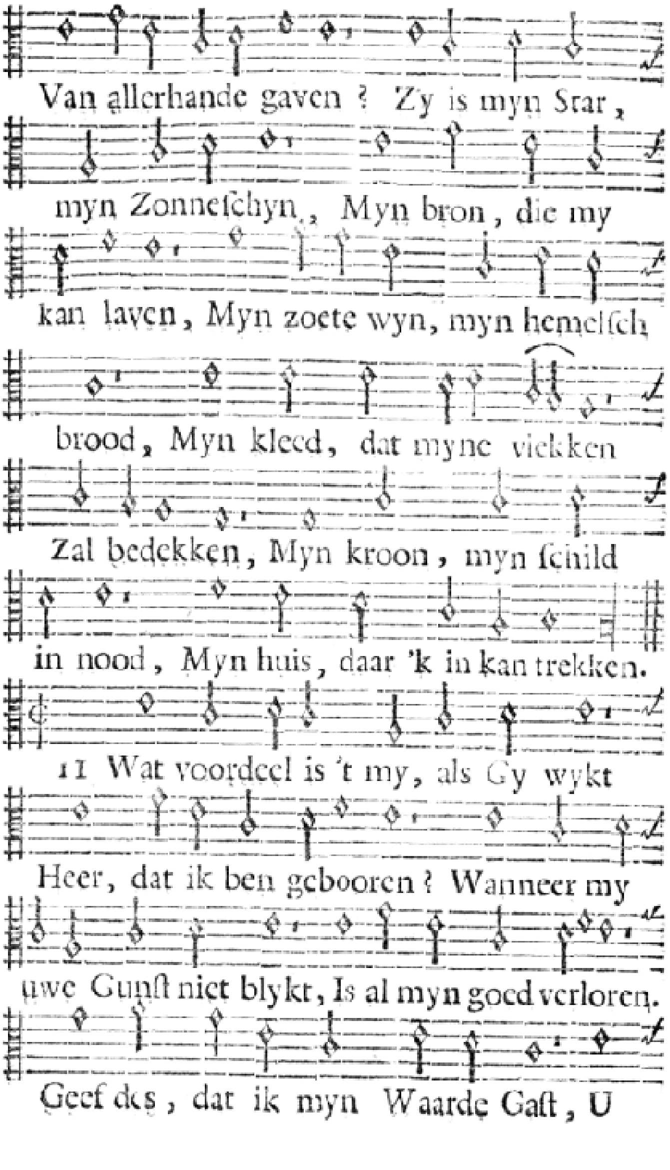

met myn liefde banden Ziel en handen Onscheidbaar houde vast, Wat my ook aan moog randen.
12 Uw Goedheid zag my telkens aan: Gy deed my tot U komen: Eer dat ik had iets goeds gedaan, Hebt Gy my aangenomen. Laat toch Uw licht, o Zalig Heer! Zich over my verspreiden, En my leiden! Uw trouw laat nimmermeer O Jesus! van my scheiden!

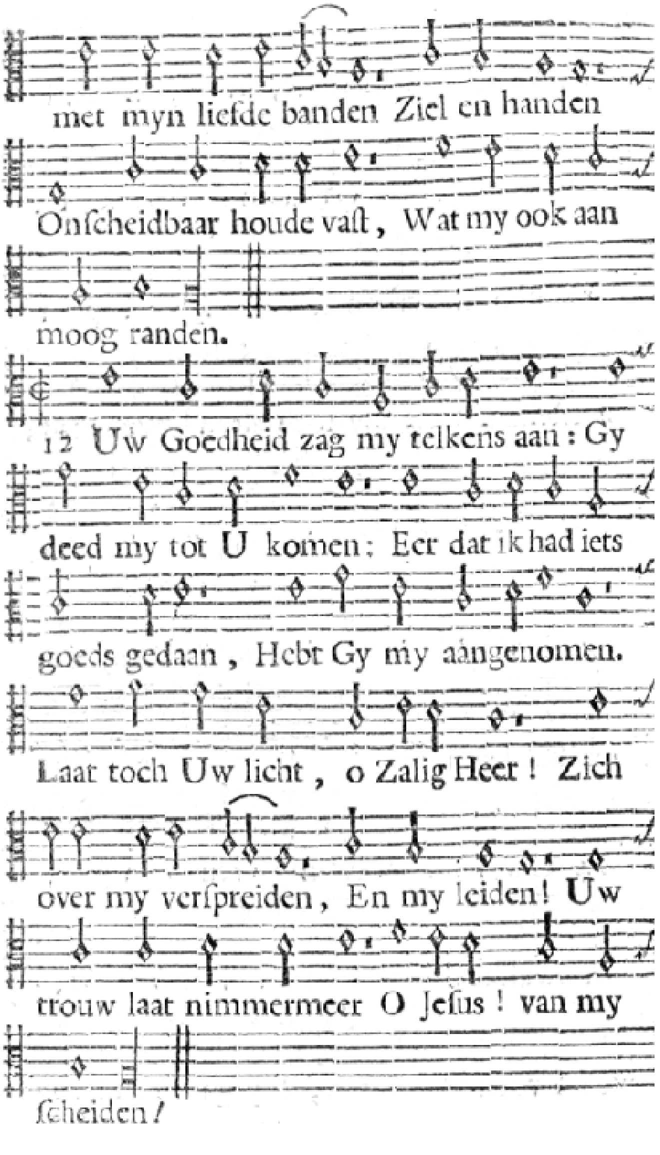

13 Laat my Uw liefd', in mynen stand,
O Heer! gestaâg verzellen: Wyk ik, ter
recht' of linkerhand, Wil my in 't spoor
herstellen. Geef my toch altyd U wen raad;
Wil my het goed doen leeren, Zonden wee-
ren En val ik in het kwaad' Wil my dan
ras bekeeren.
14 Uw liefde geev' my vreugd' in pyn,
In zwakheid kracht en leven, En als ik,
wen 't voleind zal zyn, My ga ter rust be-

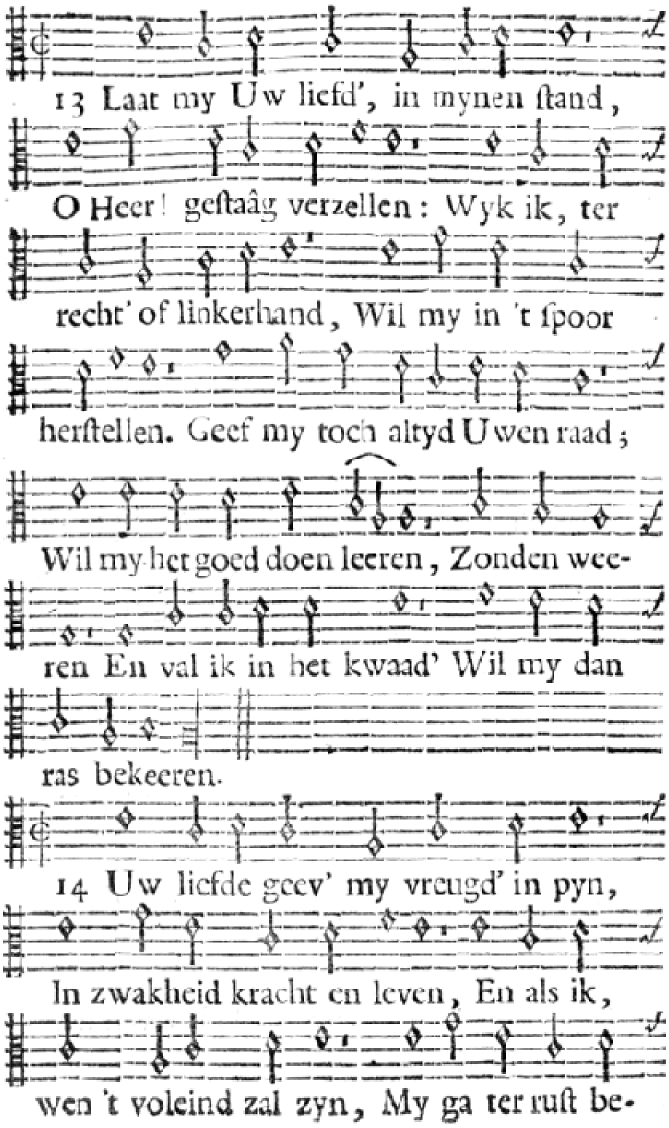

geven, Wil dan Uw' trouw' o Heer! aan
my Genadig openbaren, My bewaren, Dat
ik, getroost en vry, Ten Hemel in moog-
varen!

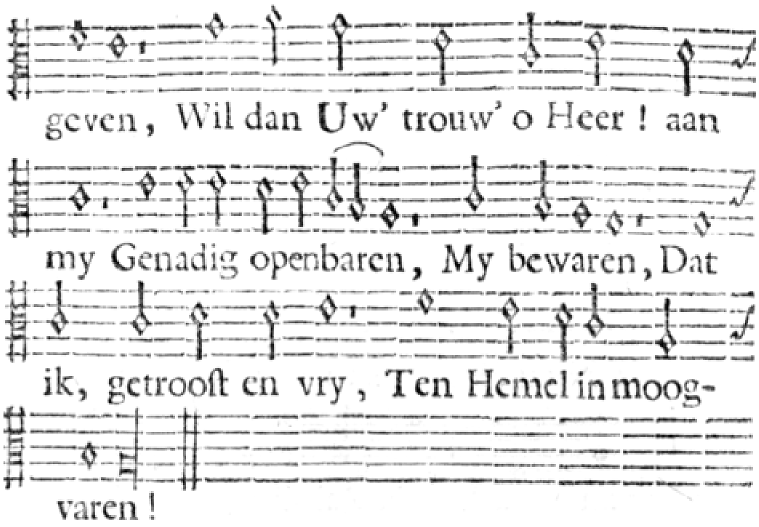

De Zaligheid van hem, die Jesus lief heeft.
CIX Lied.
Voize Lied LXXII.

1 O Jesus! Jesus, 's Vaders Zoon,
Myn Broeder; myn Genadetroon, Myn
blydschap uit den hoogen, Gy weet dat

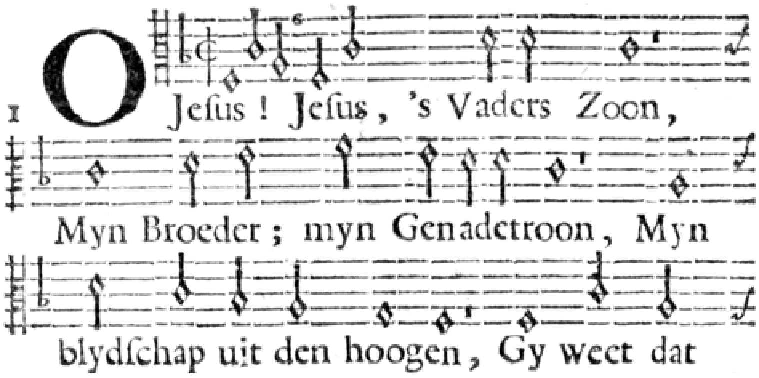

ik niets valschs verdicht, 't Is klaarer voor
U dan het licht, Aan 's Hemels ruime boo-
gen: Niets Heer! Is meer Hier op aarde
My van waarde. 'k Zal U minnen En,
met al myn hart bezinnen.
2 Dit krenkt myn Ziel, dit baart my smart,
Dat ik niet meer met al myn hart, In lief-
de vuur kan gloejen; Want 'k vind van
dag tot dag, o Heer! Dat, hoe 'k U min
des noch te meer Myn liefde drift moest

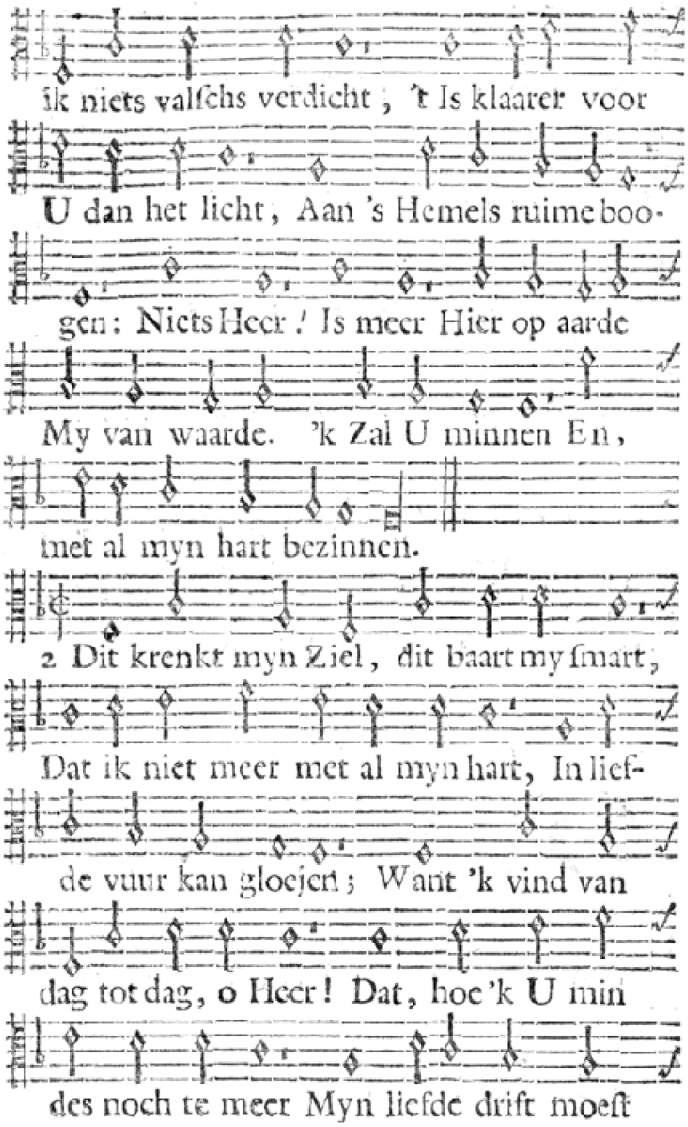

groejen. Zyt my Steets by, Laat Uw Ze-
gen, Als een regen My besproeyen, Zoo
zal myne liefde groeyen.
3 Geef, dat ik recht dit doel beschiet!
Dat 'k U zoo veel myn plicht gebied En,
naar myn lust, moog lieven; Want niets,
dat d'aard in zich bevat, Van pracht, van
wellust, eer of schat, Kan myne ziel ge-
rieven; Of my, Als Gy My wildt laten,
Immer baten. Uwe liefde Trooste my,

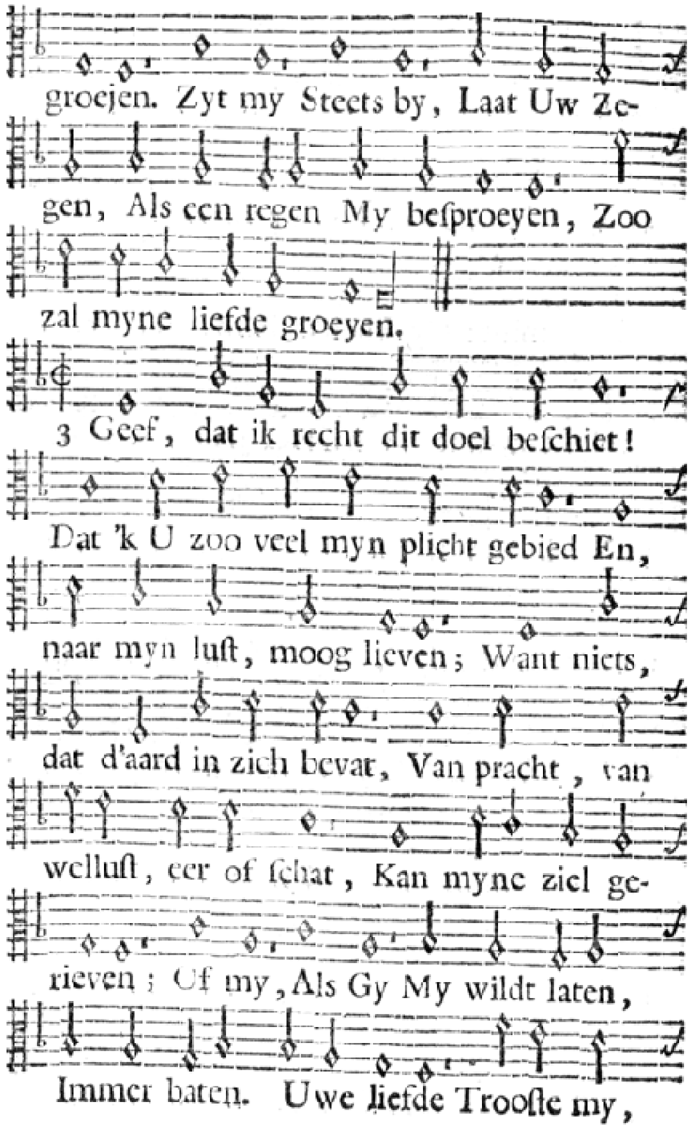

als smert my griefde.
4 Gy hebt o Heer! Uw grootsten lust Aan
die U mint: Gy schenkt hem rust, Ver-
vrolykt zyn geweten: Het ga hem, zoo
als 't wil, op aard; Hy zal na 't Kruis, dat
nu bezwaardt Zyn rampen haast vergeten.
O Ja! Hier na Zal zyn lyden In verblyden
Eens verkeeren; Dan zal hem geen smart
meer deeren.
5 Geen oor heeft immer dat gehoord,

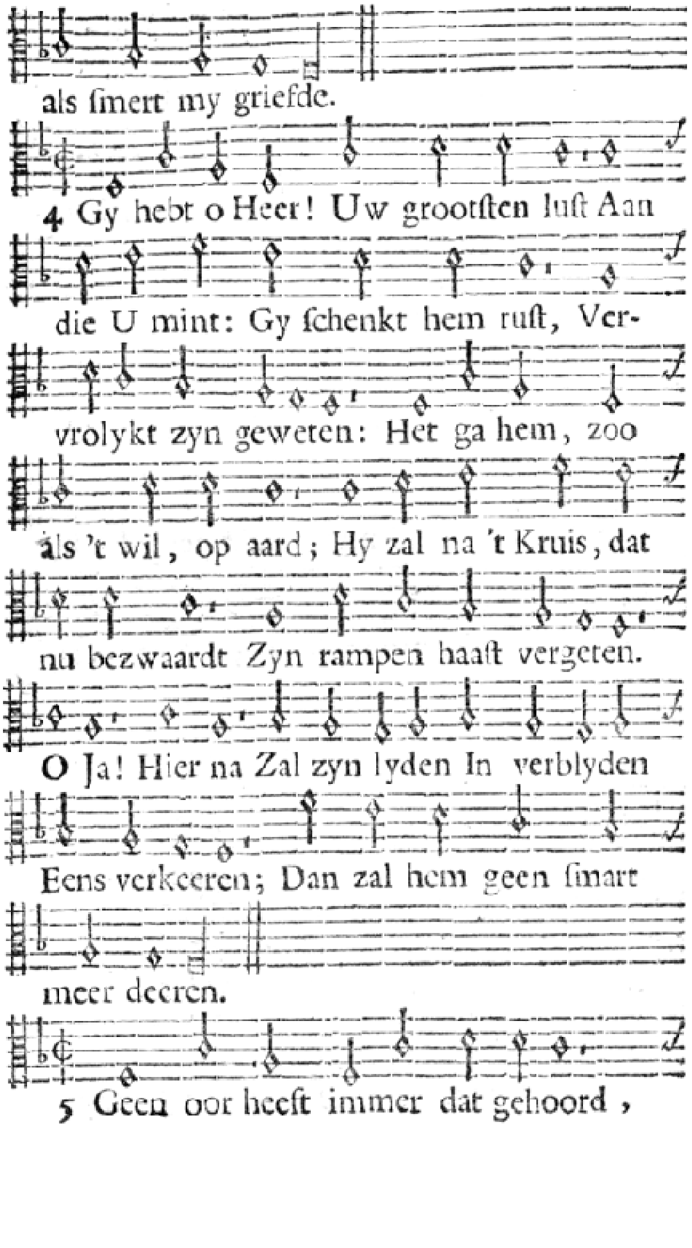

Geen oog gezien, of opgespoort, Geen mensch kan ooit beschryven, Wat vreugd, wat Hemelheerlykheid Die by en van U zyn bereid, Die in Uw liefde blyven. Wie kan Iets van Al die schatten Ooit bevatten, Of waardeeren, Die Gods Gunst ons zal vereeren?
6 Des zal, o Jesus! my voortaan Die zorg alleen ter harte gaan, Dat 'k u moog recht beminnen, En alles, dat aan U behaagt,

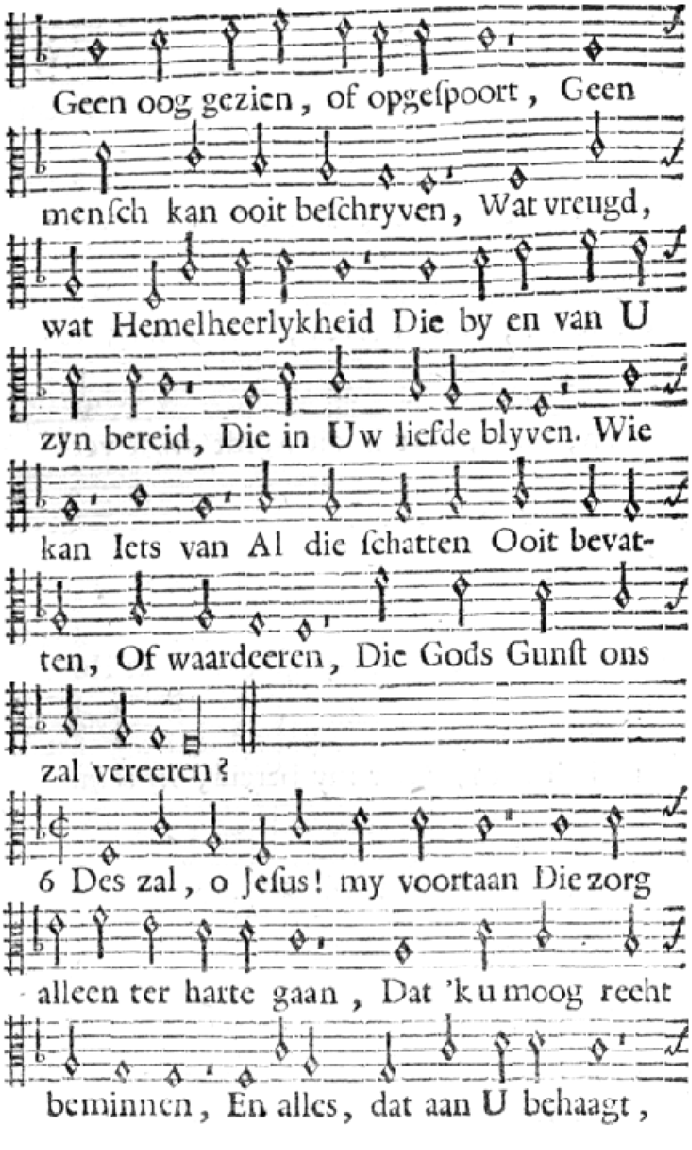

En daar Uw heilwoord van gewaagt, Betracht'
met Ziel en zinnen: Tot my Eens zy, Na
dit leven, Dat gegeven, Dat 'k mag ko-
men, Daar, daar nooit wordt angst ver-
nomen.
7 Daar zal ik Uwe zoetigheid, Dat He-
melsch man, voor my bereid, In reine
liefde smaken: Daar zal 'k Uw lieflyk aan-
gezicht Aanschouwen, in een helder licht,
Geen vrees zal my genaken. Voorwaar

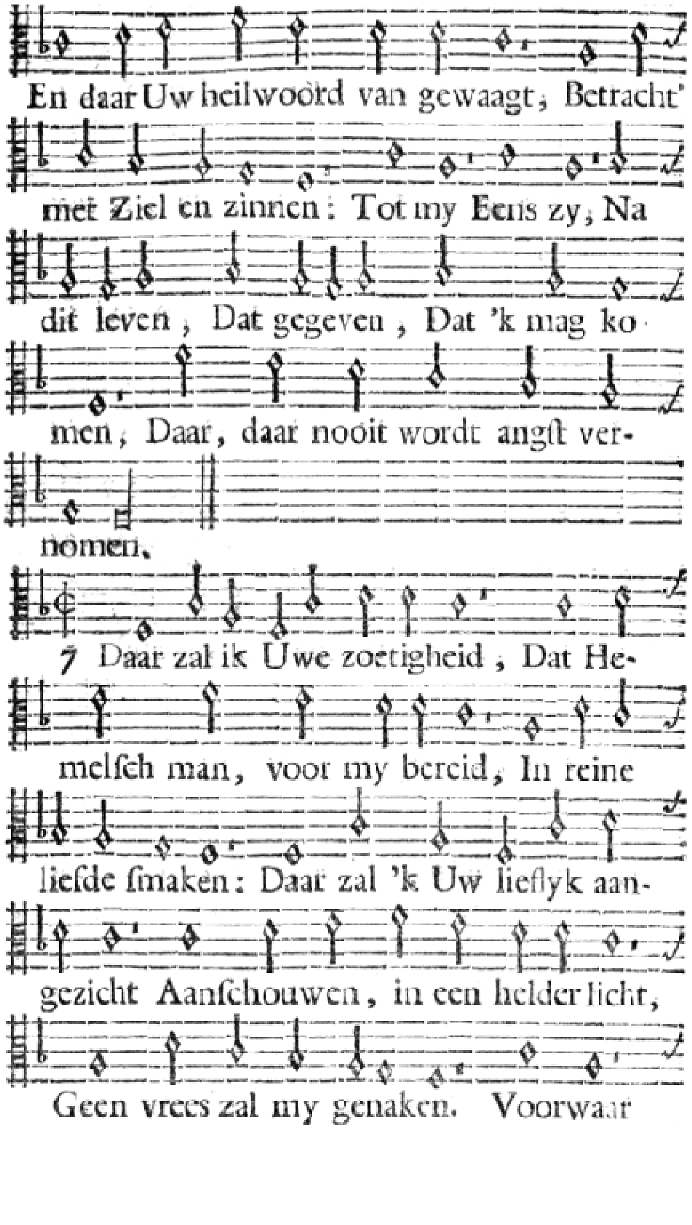

Zal daar Na myn stryden My verblyden,
t' Zegenvieren, En een hemelkroon my
sieren.

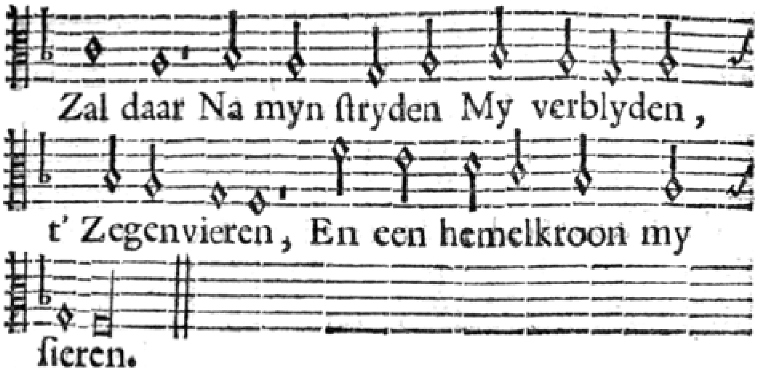

De Jesus hoogschattende, en de waereld met alle haare heerlykheid verachtende.
CX Lied.
Voize Psalm CXL.

1 Weg! spreek my niet van goud of
schatten, Van pracht en schoonheid dee-
zer aard': Al, wat de waereld moog bevat-
ten, Is in myn oog geen blydschap waard.

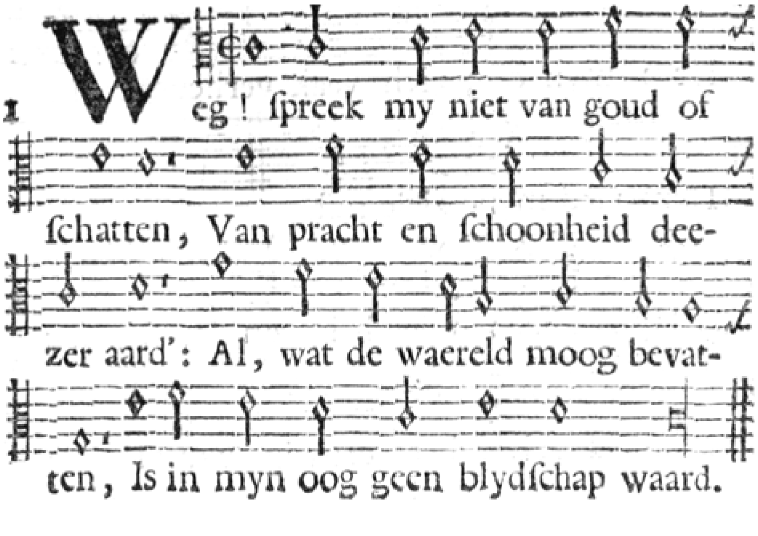

2 De waereld met haar ydelheden Vergaat, de schoonheid raakt te niet: De tyd, die nimmer wordt verbeden, Vernielt het al- les wat men ziet.
3 In Jesus vind ik all' myn vreugde, Myn Goud, myn schat, myn hoogste lust, In Hem myn oog zich vaak verheugde, In Hem vind myne ziele rust.
4 Hy is alleen myn licht en leven, De waarheid zelv, het eeuwig woord, De

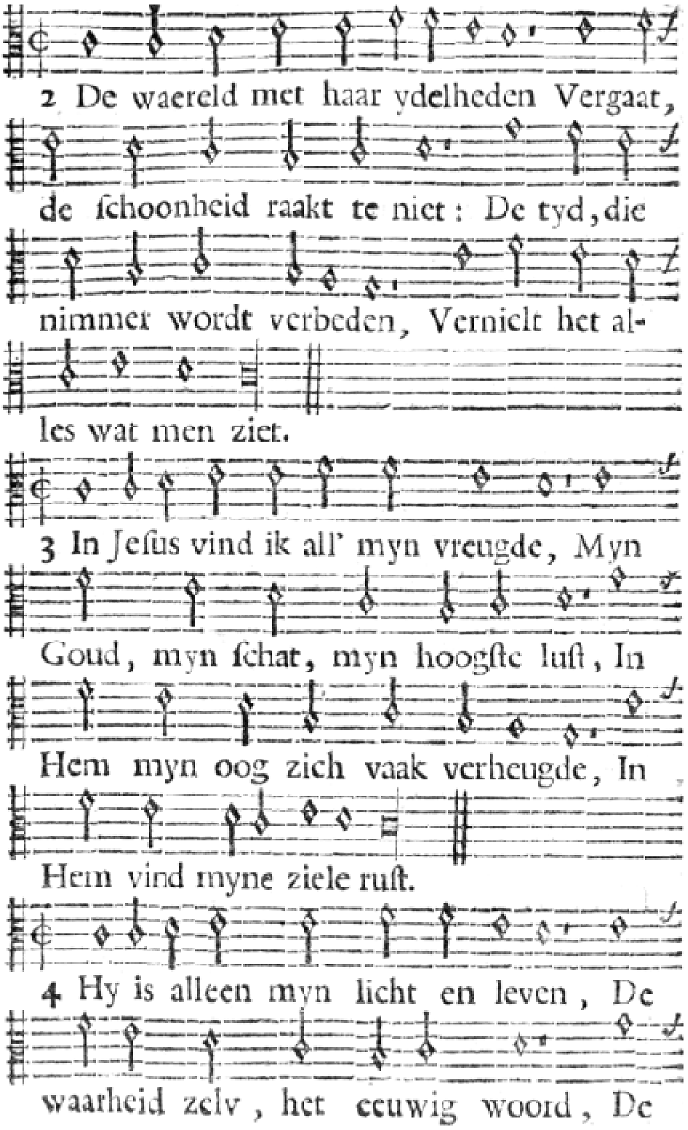

boom, die my zal voedzel geven, Myn
rots, myn steunzel, dat my schoort.
5 Hy is de Koning aller eeren: Hy is de
Heer der heerlykheid: Hy kan myn smart
in vreugd' verkeeren: Hy heeft my eeuwig
heil bereid.
6 Geen magt kan Zyne sterkte dwingen:
Zyn Ryk zal door geen tyd vergaan: Zyn
Troon kent geen verwisselingen, Maar zal
in eeuwigheid bestaan.

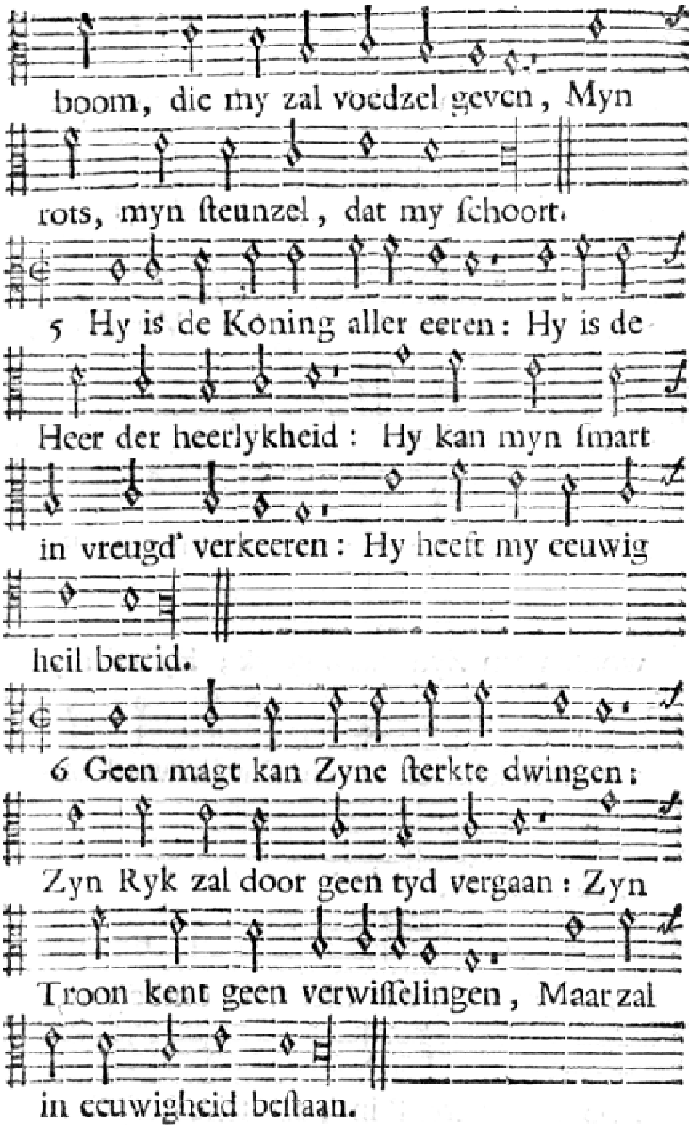

7 Nooit is Zyn Rykdom te doorgronden:
Zyn schoon gelaat, al wat men ziet, En al
wat aan Hem wordt gevonden, Verandert,
of veroudert niet.
8 Door Hem kan ik ten Hemel streven En
worden aan Zyn glans gelyk; Hy zal my
zoo veel schatten geven Dat ik word' on-
uitputbaar ryk.
9 Al moet ik dan hier veel ontbeeren,
Zoo lang ik treed' in 't aardsche stof, Geen

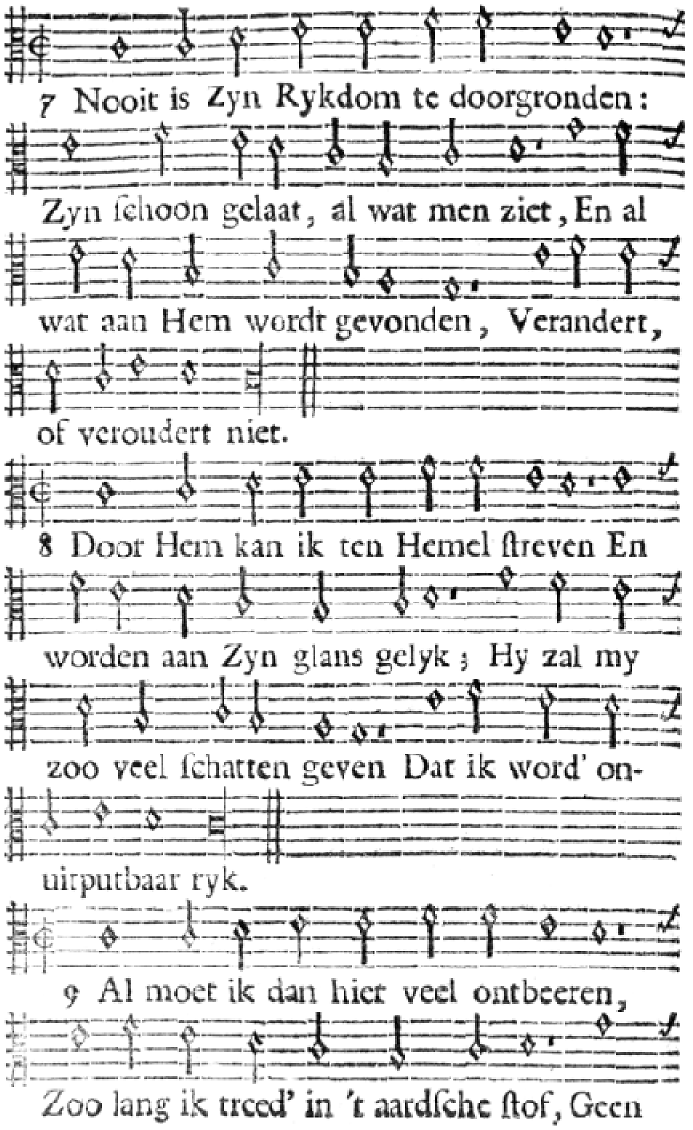

nood! Hy zal my mild vereeren Met heil
in 't Heerlyk Hemelhof!

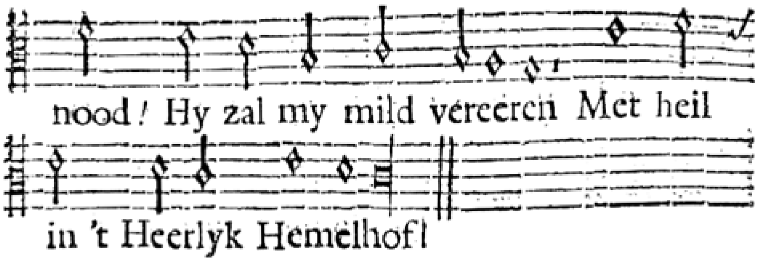

C. Van het Vertrouwen op God.

CXI Lied.
Voize Lied LXXXV.

1 Op God, zoo goed, als groot, Ver-
trouw ik, in myn nood; Hy kan my wel
bevryden, Uit droefheid angst en lyden,
Hy kan my voorspoed schenken: 't Draait
alles naar Zyn wenken!
2 Schoon my myn schuld beticht, Myn

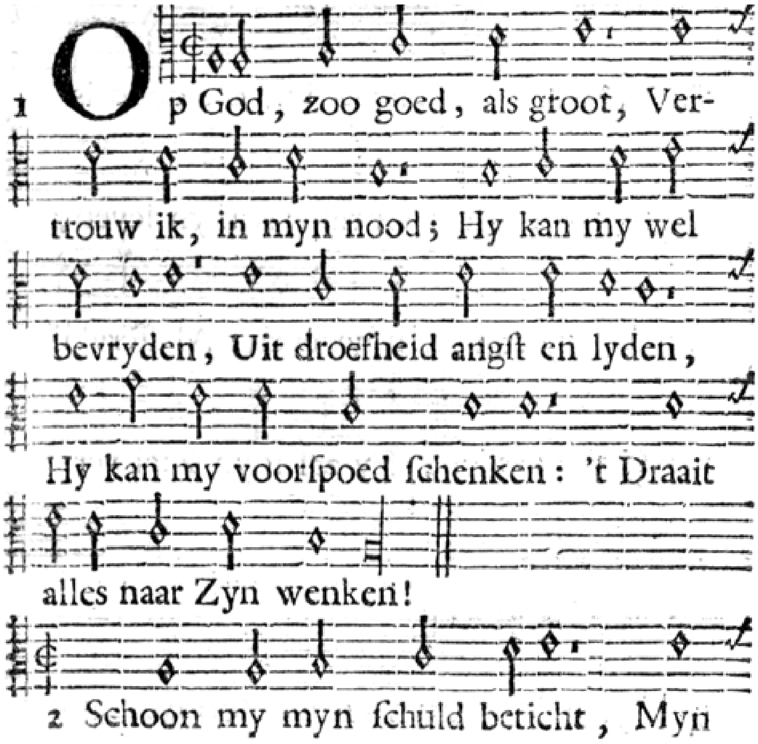

hoop niet ganschlyk zwicht: Ik zal op
Christus bouwen, Op Hem alleen vertrou-
wen; Ik zal, in dood en leven, My aan
Hem overgeven.
3 Daal ik ter grafsteed' in, De dood is
my gewin; Want Christus is myn leven,
'k Heb my aan Hem gegeven, Al sterv' ik
nu, of morgen, Hy zal myn Ziel ver-
zorgen. 4 O Jesus! die myn schuld Zoo lydzaam

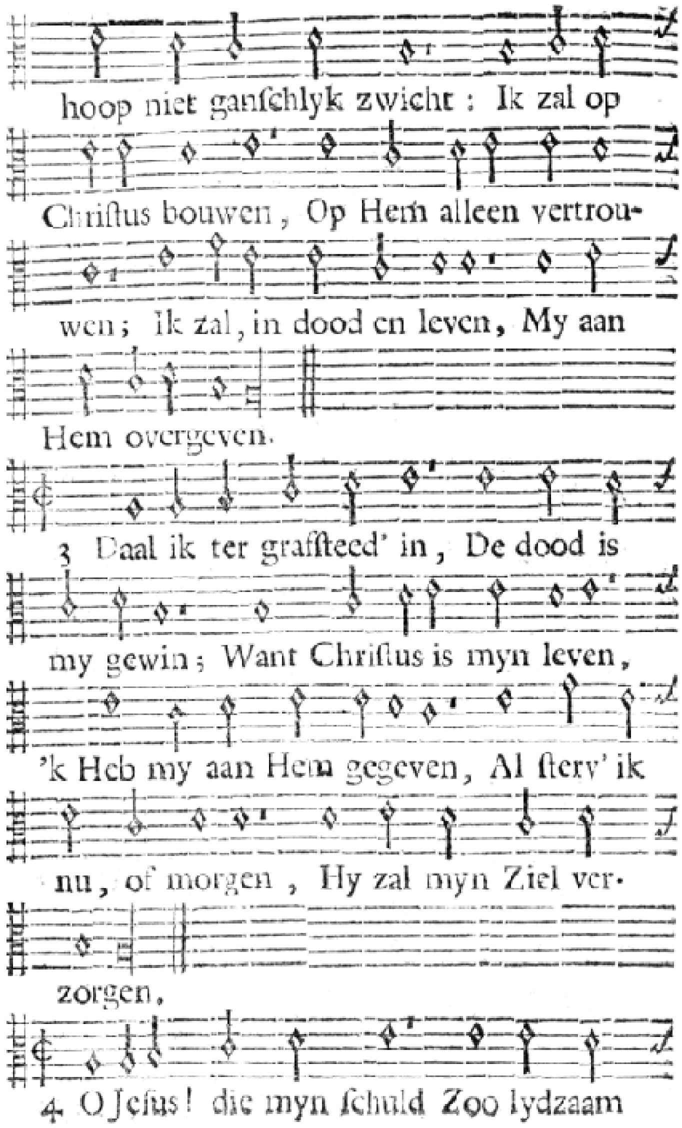

hebt vervuld, En zyt aan 't Kruis gestorven, Die my hebt heil verworven; Ja al Uw volk by 't sterven Het hemelryk doet erven.

5 Hoor my, genadig Heer! 'k Val aan Uw voeten neêr; Help my, als 'k zal bezwyken, Uw opzicht laat niet wyken: Wil my ten Hemel leiden, 'k Zy zalig by 't verscheiden.

6 'k Zeg amen t'allen stond: 'k Vertrouw

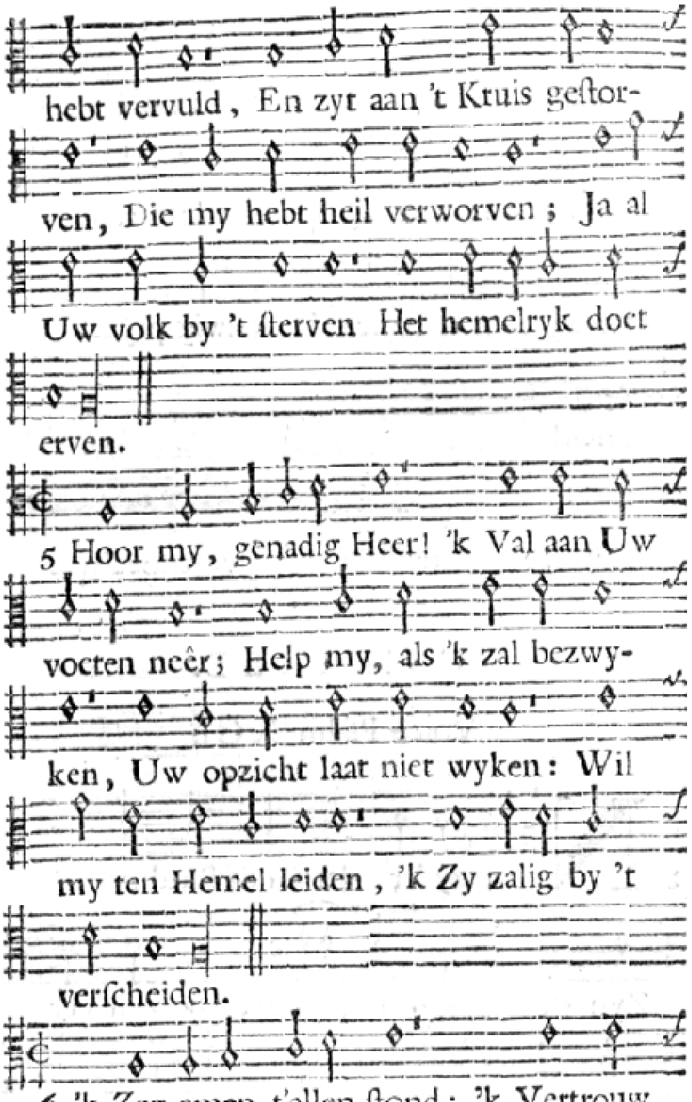

uit 's harten grond: Gy zult ons nooit be-
geven, Zoo lang w' op aarde leven, Op
dat wy eens te samen U eeuwig pryzen,
amen!

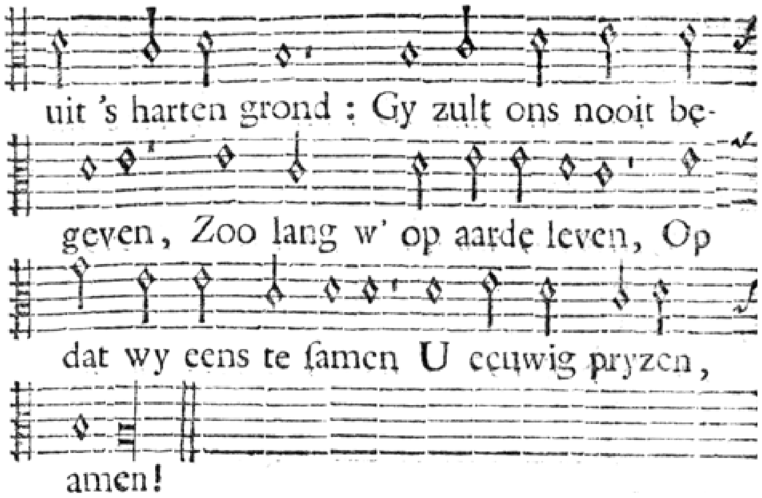

Van de gelatenheid en vergenoeginge in Gode.
CXII Lied.
Voize Psalm XCI.

1 Niets zy 'er, dat Gods Raad belett';
Zyn wil is hoogst te pryzen; Die zyn ver-
trouwen op Hem zet, Dien zal Hy hulp

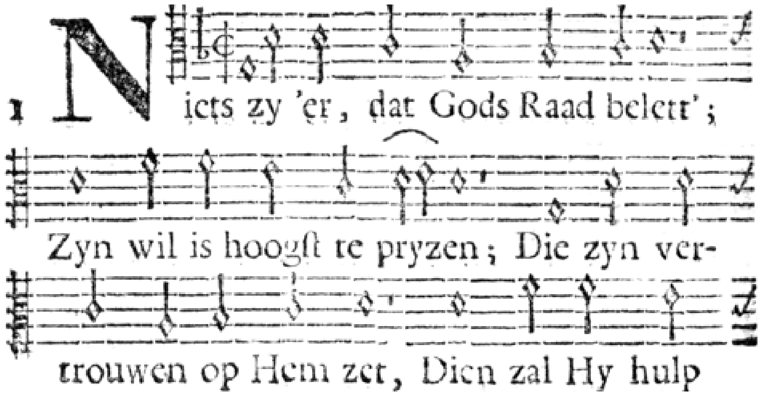

bewyzen. God helpt uit nood; - Zyn troost is groot, Zyn bystand booven maaten: Die God vertrouwt, - En op Hem bouwt Word nooit van Hem verlaten.

2 God is myn troost, myn toeverzicht, Myn hoop, myn vreugd, myn leven: Werwaards de Heer myn gangen richt', Ik zal niet tegenstreven: Zyn woord is waar! Hy heeft myn hair Geteld: niets

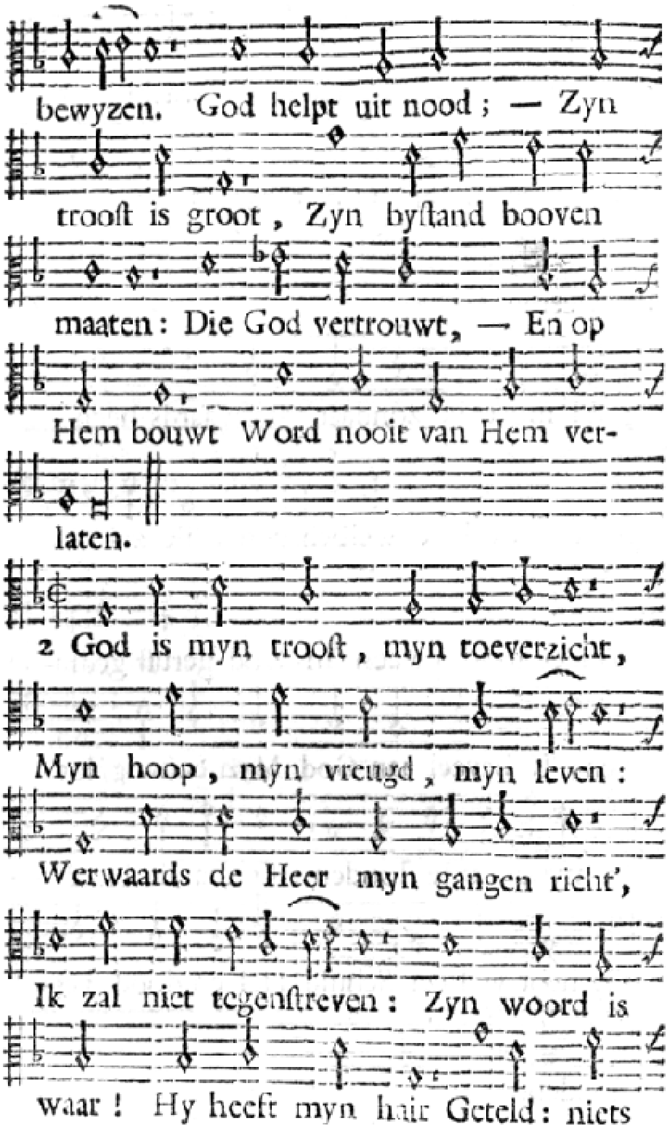

kan ons deeren! Hy houdt de wacht, -
By dag en nacht, Om 't kwaad van ons
te weeren.
3 Al moet ik zondaar grafwaards heen,
Naar 't Godlyk welbehagen, ik zal my
zonder naar geween In God gerust gedra-
gen; 'K beveel aan God Myn eeuwig lot,
In myne laatste stonden: O magtig Heer! -
Gy hebt wel eer Schuld Hel en dood ver-
slonden.

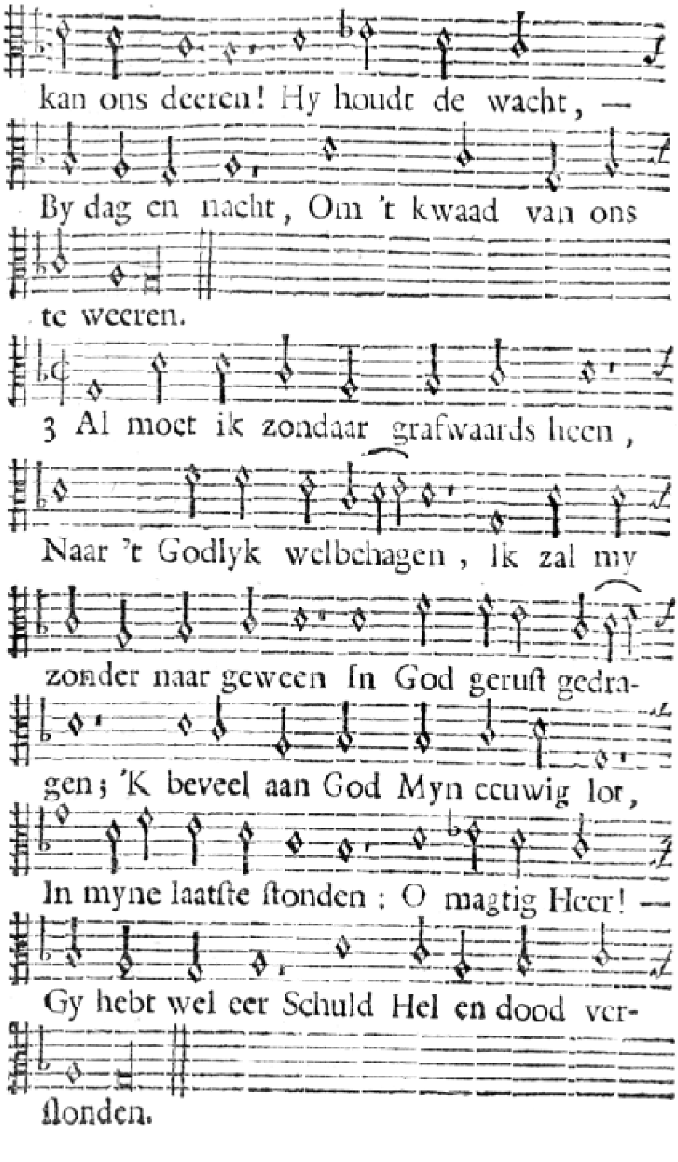

4 Noch eens o Heer! ik roep u aan;
Gy zult my Gunstig wezen, Als my de
booze Geest wil slaan: Ach! laat my
dan niet vreezen! Bestraf hem Heer!
Uw Naam ter eer, Ai! wil hem toch
beschamen: Uw heilryk woord, -
Blyft ongestoord: Des zeg ik vrolyk,
Amen!

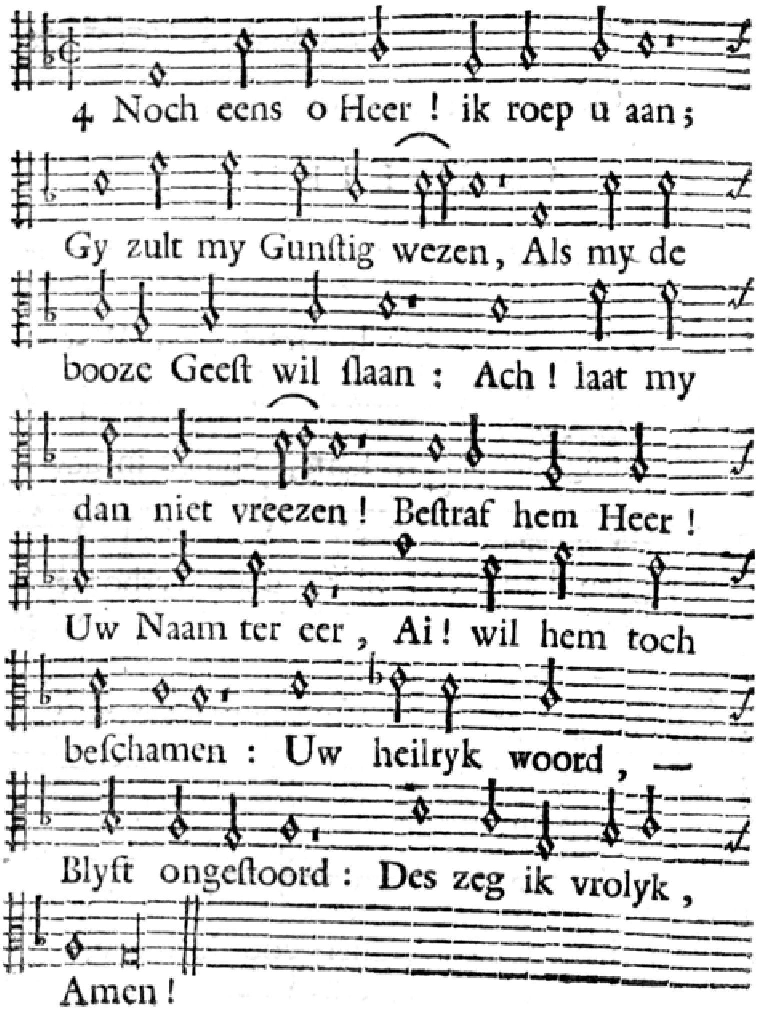

Overvgeving aan Gods wille, CXIII Lied.

1 Zalig zyn, die hunne harten Wat
hen dreig' aan allen kant, Stellen in des
Hoogsten hand, Die niet, door verborge
smarten, 't Kwaad vermeerdren, dat hun
ziel Overviel.
2 'T kan toch nimmer voordeel geven,
Dat de broze sterveling Zich verteer door
pyniging, Wyl de schenker van ons leven,

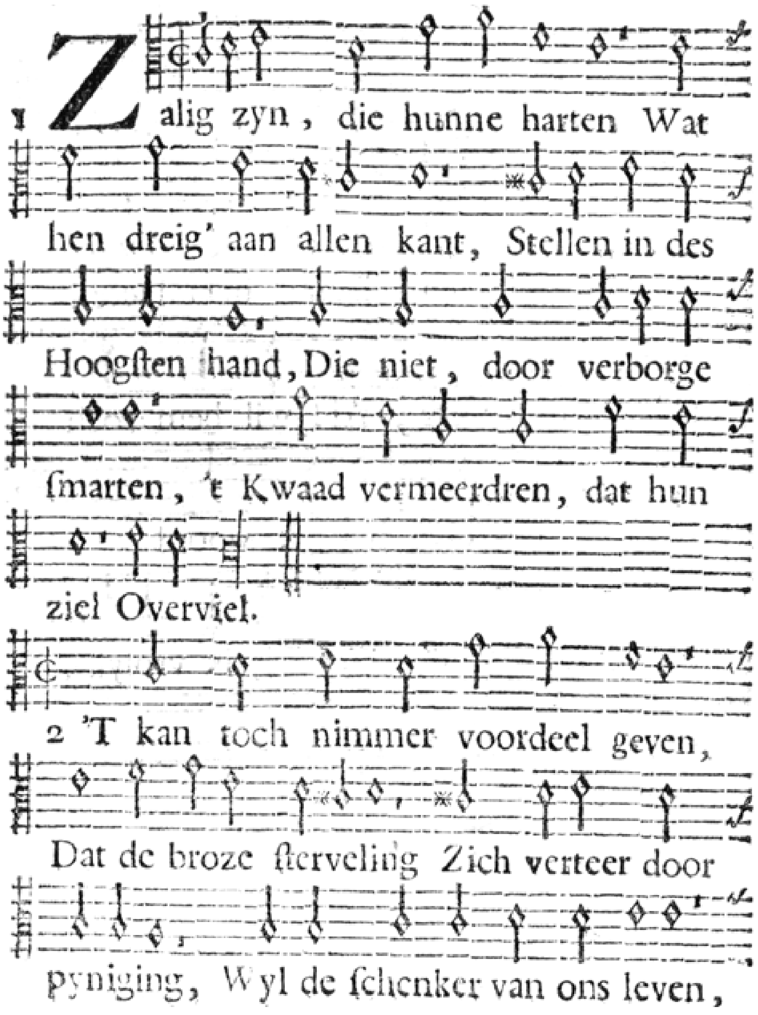

Al het geen ons moet geschiên, Heeft voorzien.

3 Schenkt de Hemel u Zyn zegen, Dan zal d'aarde vruchtloos woên: Zy zal u geen hinder doen: Maar, treedt Gy op duistre wegen, Gy kunt 't onheil, door weerstaan, Niet ontgaan.

4 Worstelt Gy met ongelukken, Zorgt, dat Gy niet hooploos klaagt; Hy die zorg voor alles draagt Zal u 't onheil weêr

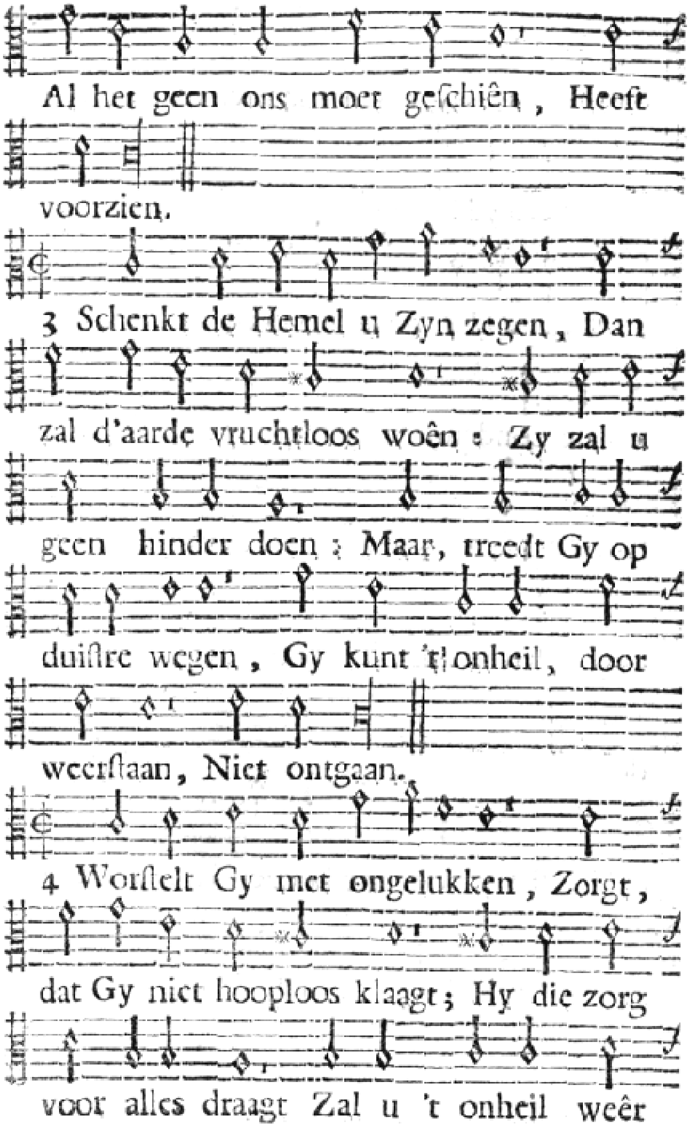

ontrukken: Gy wordt toch ter rechter tyd
Eens verblyd!
5 Is een ander meer gegeven Schoon hy
op de zondenbaan Voortrent, denk, des
Heeren pâan Zyn zeer ver r' van ons ver-
heven, En het is toch alles goed, Wat Hy
doet.
6 Vreest Gy voor der boozen lagen; Hun-
ne boosheid heeft geen kracht, Z' is be-
paaldt door 's Hoogsten magt: Hebt gy

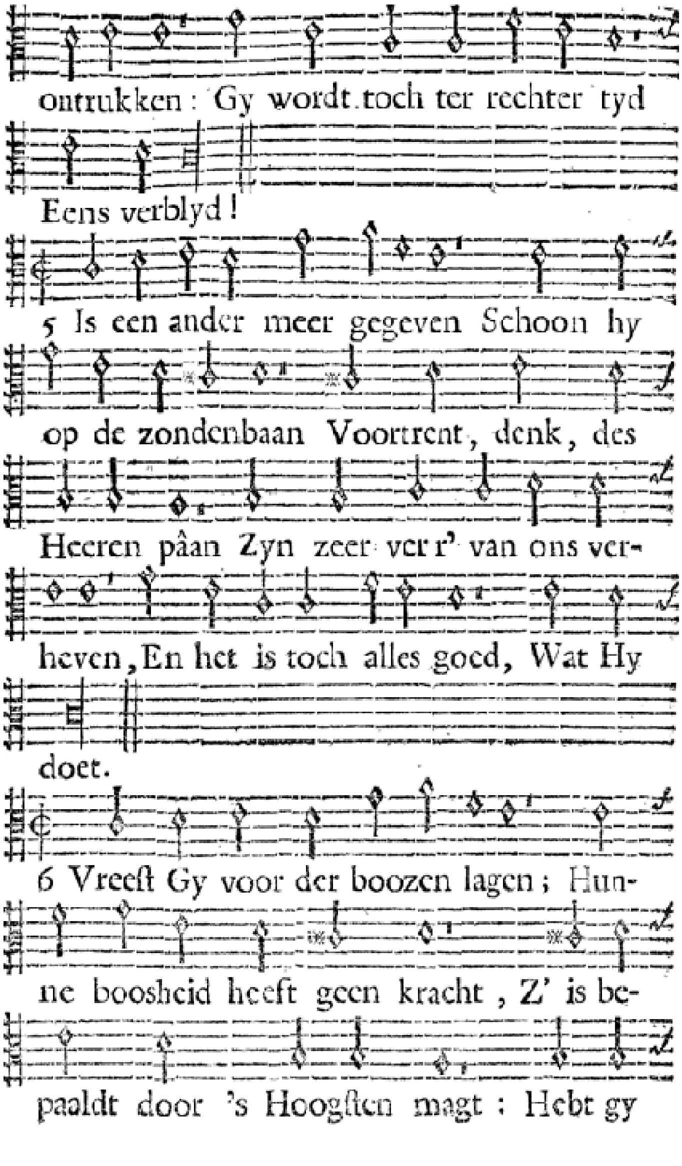

nood en dood te dragen, Is 't geweld van
hel en aard' 'T saam gepaard;
7 Hy, dien d' Almagt wil behoeden,
Word door donder niet geveld, Schoon
de wolken met geweld Branden, schoon
de blikzems woeden, Ja schoon 't gansche
waereld rond Ga te grond.
8 Geef u vrolyk in Gods handen: Wagt
van d' Oppermajesteit, 'T geen Hy U
heeft toegeleid: Schik U zelfs tot pyn en

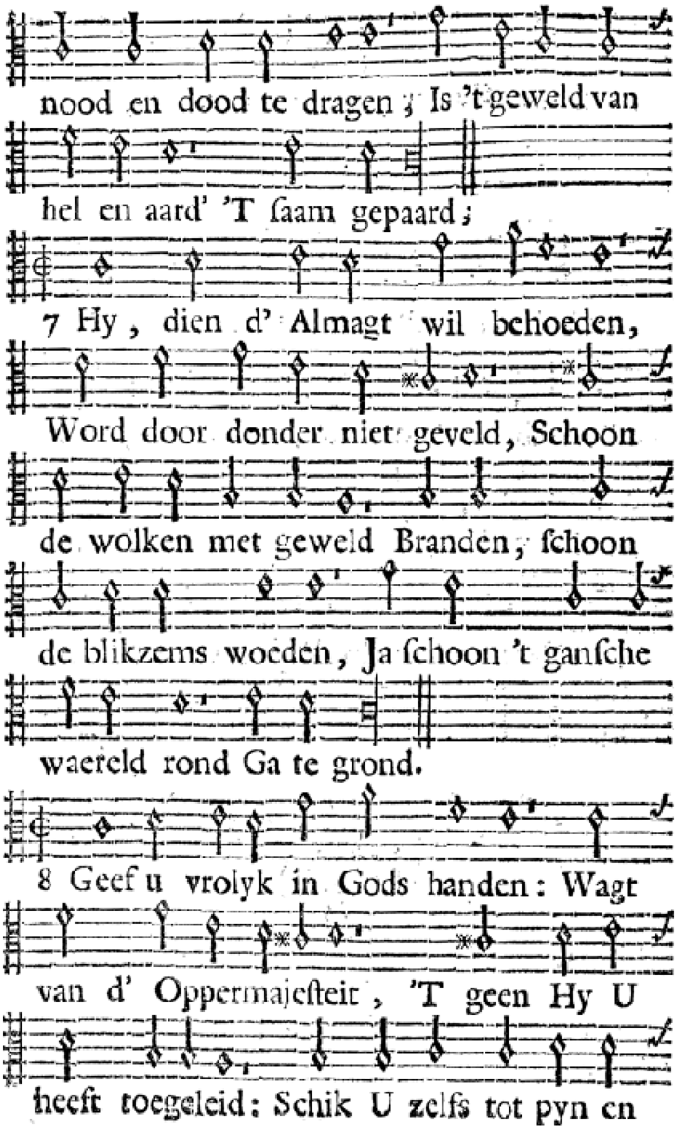

banden: Zwygt gerust in alles stil, Wat God wil.
9 God weet alles wel te maken; Hy die onbezweken staat, En zich op zyn hulp' verlaat, Die zich gaarn in alle za-ken Naar zyn welbehagen voegt, Leeft vernoegt.

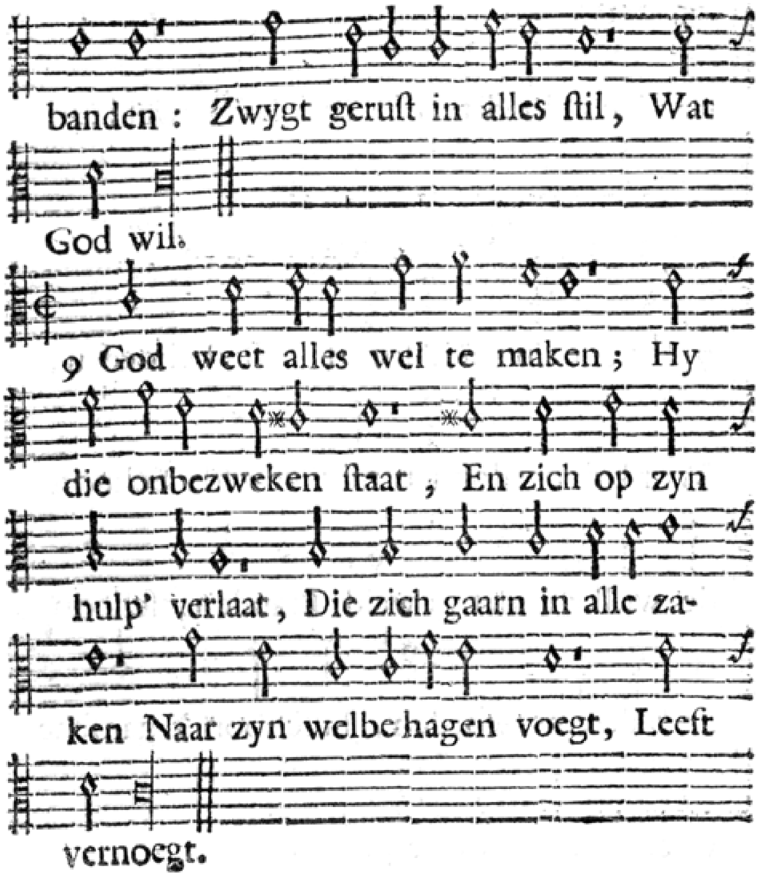

D Van de zelvkennis en demoedigheid.

CXIV Lied.
Voize Lied LXXI.

1 Wat wil d' aarde zich verheffen?
Wat roemt toch der wormen spys? O
mocht yder eens beseffen Nedrigheids on-
schatbren prys: Hun, hun past alleen te
roemen, Die hun Goed hun Heiland
noemen.
2 Roemt dan vry: maar houdt voor oo-

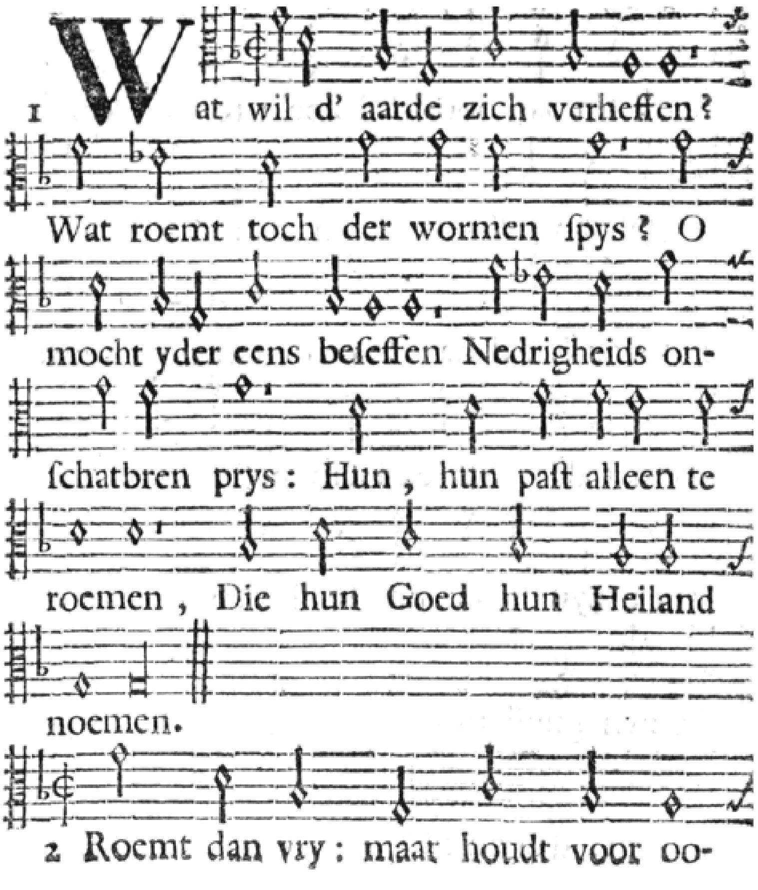

gen O Gy nietig menschen kind! Dat al-
leen in Gods vermogen Stof tot heilig
roemen vind, Die zich mag als nietig ken-
nen, En aan ootmoed zoekt te wennen.
3 Val aan Jesus voeten neder: Volg Ma-
riás voorbeeld na: Ween en zucht en kus
Hem teder: Smeek Hem nedrig om genâe:
Zoek zyn liefde dus te steelen, Dat Gy
in zyn gunst moogt deelen.
4 Dan, dan zult Gy eerst ontvangen On-

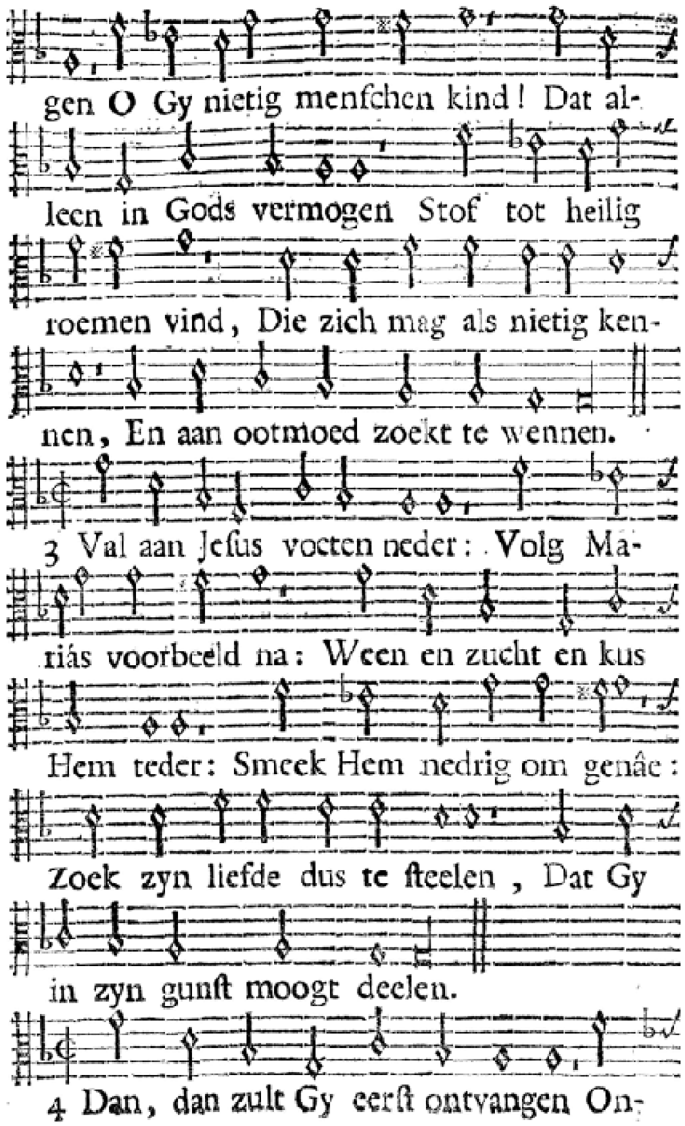

bepaalde roemens stof: Zalig zyn, die dat erlangen! Gy o Heer zyt al myn lof'! Gy o Jesus zult het wezen Dien 'k zal roemen lieven vrezen.

5 Wat kan eigen roem toch baten? Die hier in zyn grondslag vind Ziet zich eerlang gansch verlaten; Die vervliegt gelyk de wind. Zy zy mogen zich beroemen, Dien de Heer Zyn volk wil noemen.

6 O Myn Schepper en myn Voeder! Van

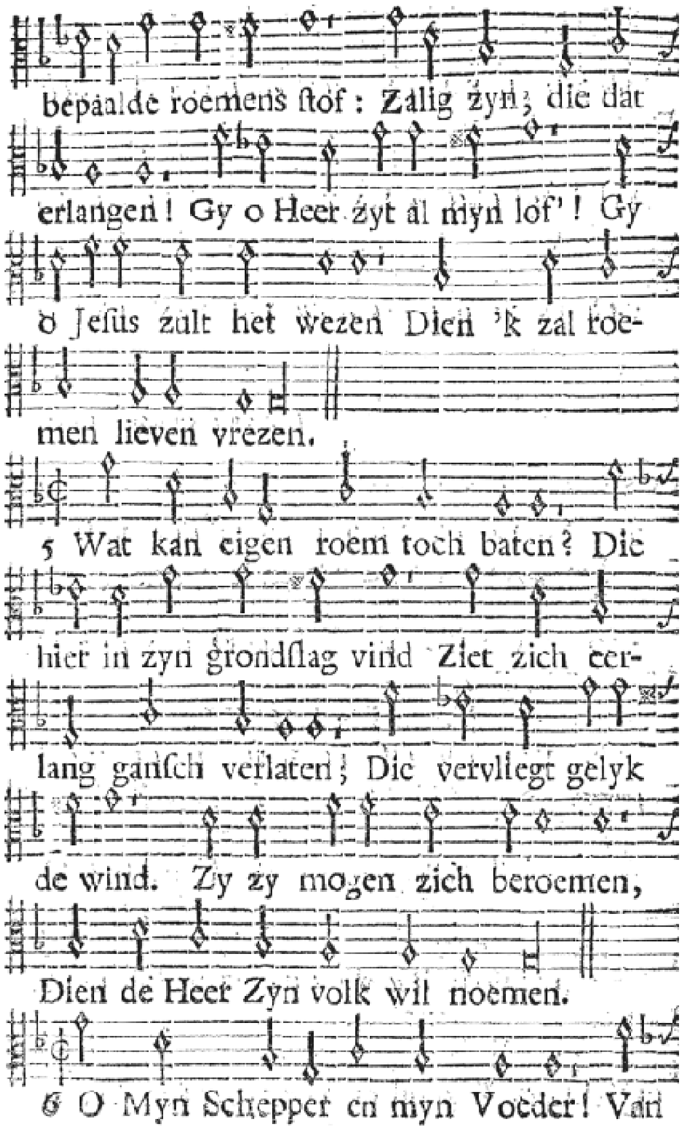

U zy myn roem en eer. Blyf myn Hei-
land, myn behoeder, Tot in eeuwigheid,
o Heer! My deert hel noch waerelds poo-
gen, Zoo 'k geval in 's Heeren oogen.

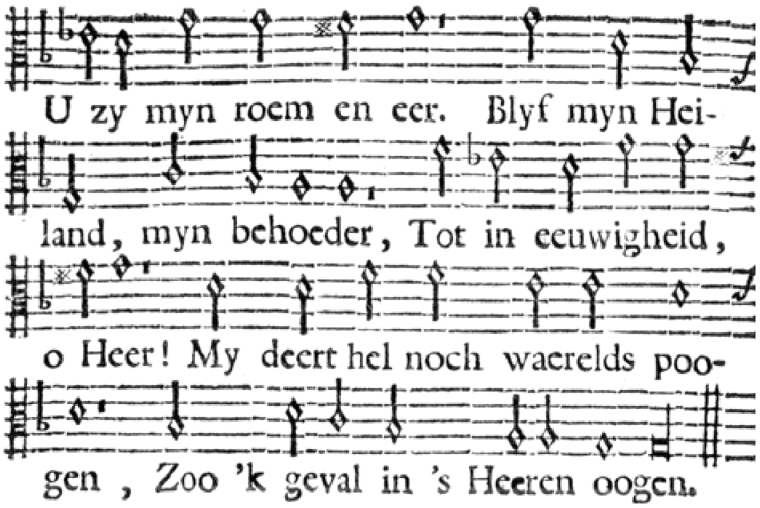

De hovaardigheid haatende Christen.

CXV Lied
Voize Psalm CXL.

1 Zal dan hetstof, o schand! noch pra-
len? Het stof, dat wegstuift voor den wind,
Dat ras de schuldstraf moet betalen Wan-

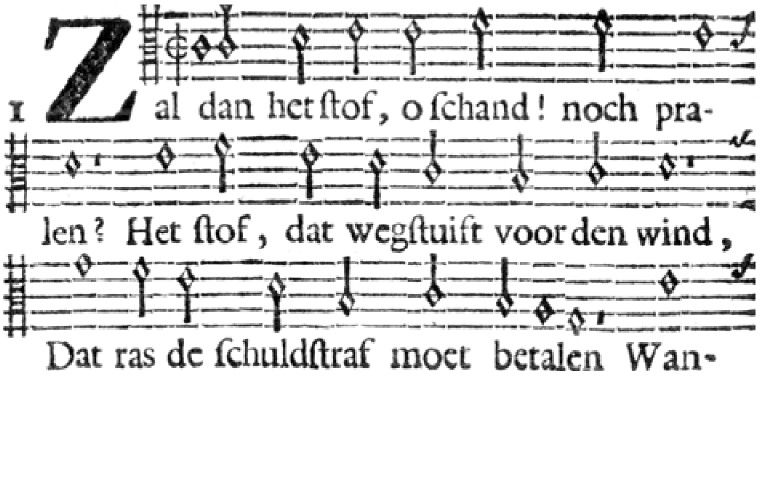

neer 't de felle dood verslint.
2 O dwaasheid! meenen teere bloemen
Noch lang te pryken met die pracht, Daar
z' in den uchtendstond op roemen? He-
laas! zy sterven voor den nacht!
3 O blindheid! meent een damp te bly-
ven En in de vrye lucht te staan? Het
Zonlicht zal hem ras verdryven: Een oo-
genblik ziet hem vergaan.
4 O zwakheid! waanen leeme hutten,

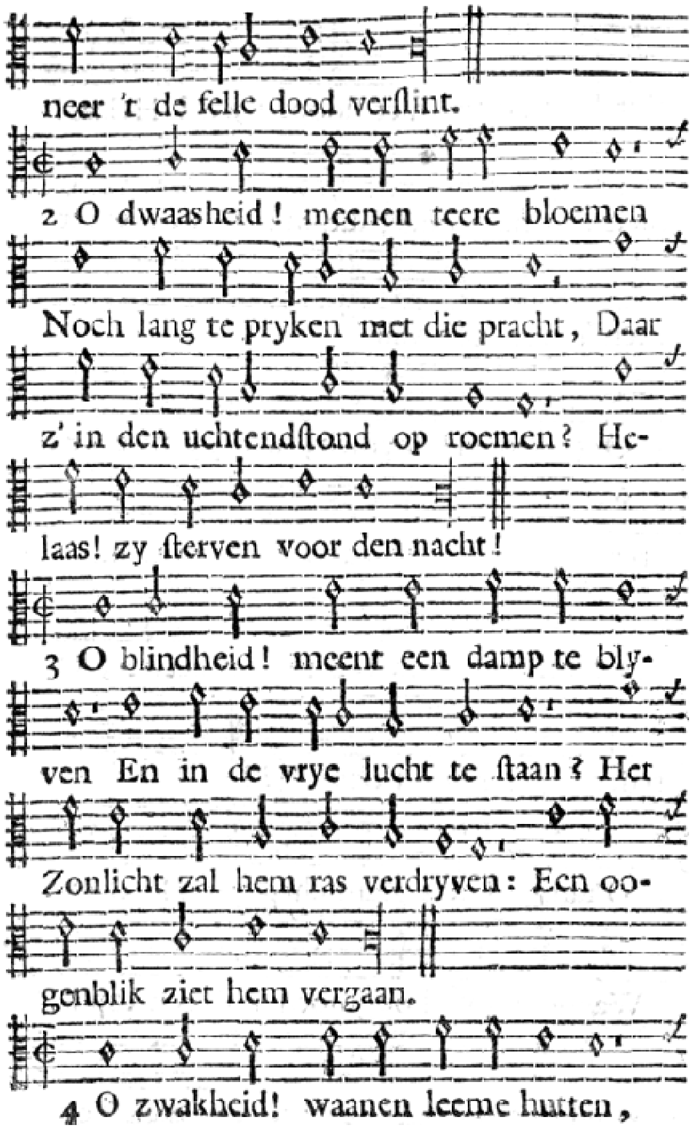

Dat haar de tyd niet sloopen zal? Helaas!
niets kan haar onderstutten: Zy neigen eer
men 't weet ten val.
5 O traagheid! mensch, wilt gy niet wee-
ten Dat gy zyt schaduw rook en wind!
Gy kunt met recht een niets u heeten, O
teder blad! o magtloos kind!
6 O ramp! Gods gramschap zal u knellen,
Wanneer uw hoogmoed ryst ten top!
God zal den trotsaart nedervellen, Ach Zon-

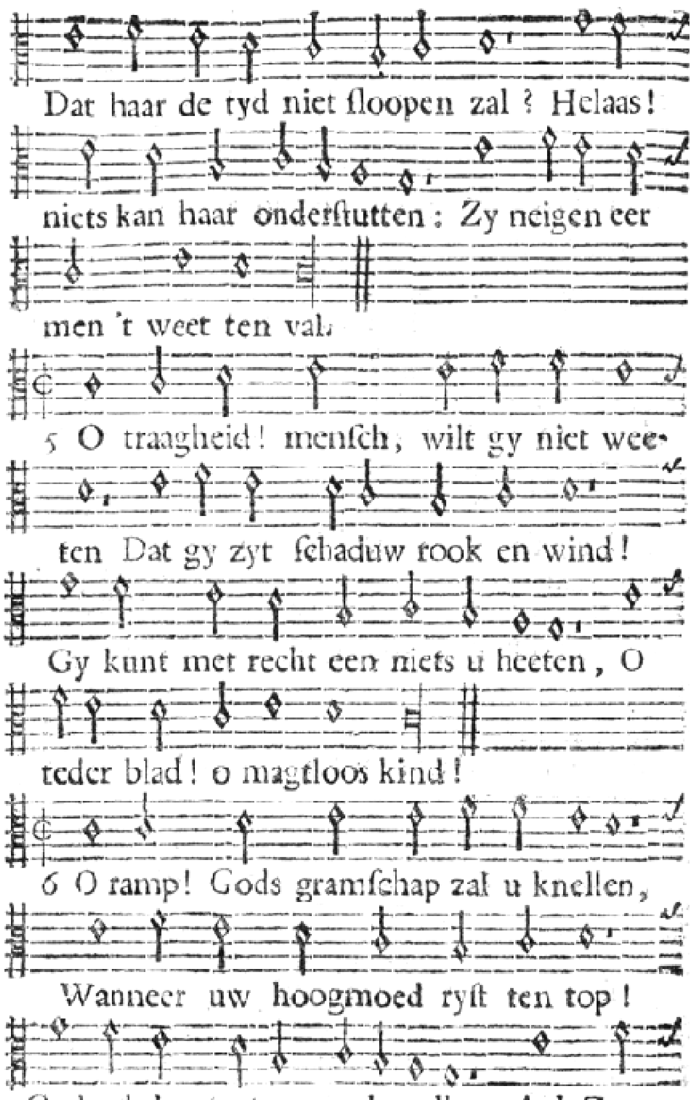

daar, Zondaar, merk hier op!

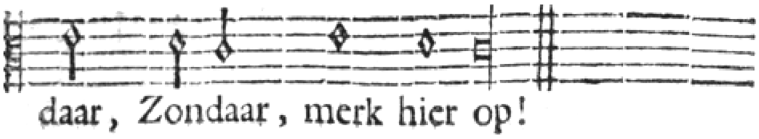

E Van de zelvverloocheninge.

CVXI Lied.
Voize Psalm C.

1 O magtig God! Die zielensterkt, En
in haar 't geestlyk leven werkt, Wat moet
ik doen? wat is Uw wil? Gebied my Heer,
ik volg U stil.
2 Ik kan niets doen, dit 's U bekend: Ik
weet niet waar 'k my heenen wend', Maar

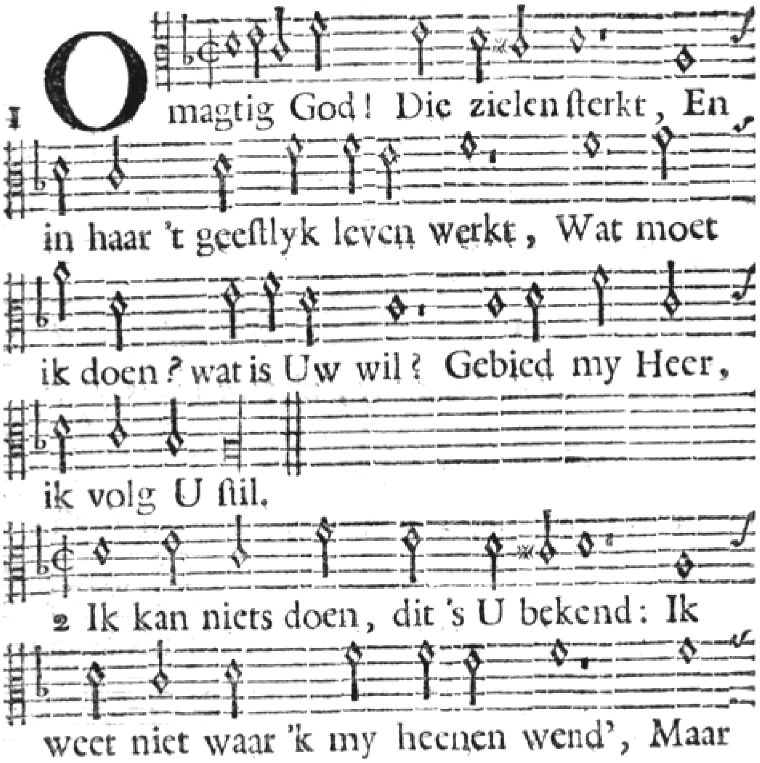

Uwe magt is onbepaald, En Uwe Wysheid
nimmer faalt.
3 Gy zyt de Raad, de Kracht, de Held,
By U is raad en rust besteld; Gy zyt de
kracht in 't droevigst lot; Uw Naam is Held,
o Wonder-God!
4 Gy heilrots, red my, ziet ik ly; Gy le-
venstroom bevochtig my, Besproei myn
Ziel, o Heiland! keer, Keer tot my armen
Zondaar weêr.

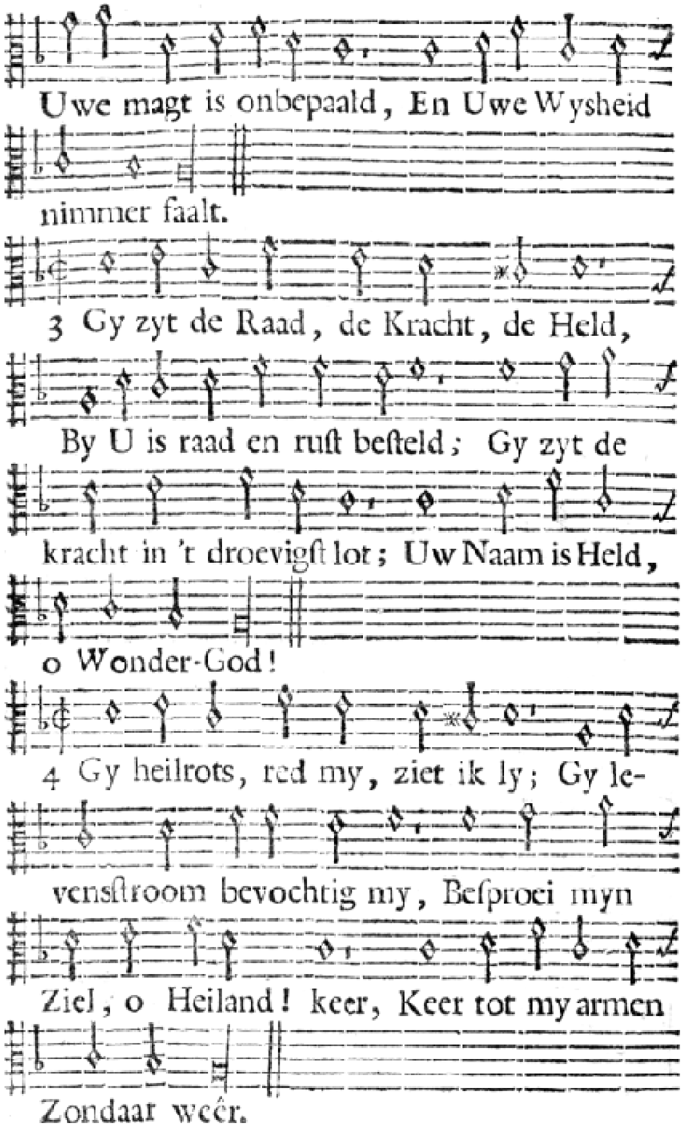

5 De tyd is boos en vol bedrog; Ik weet niet, hoe 'k zal leven, doch; Gy zyt een Heer, die groot van Raad, Een God, die magtig is van daad.
6 Doe my o God! Uw wil verstaan: Ik klop, ach! wierd my opgedaan! Gy hoort het wel, ik roep al weer; Wat moet Ik doen? o Zalig Heer!

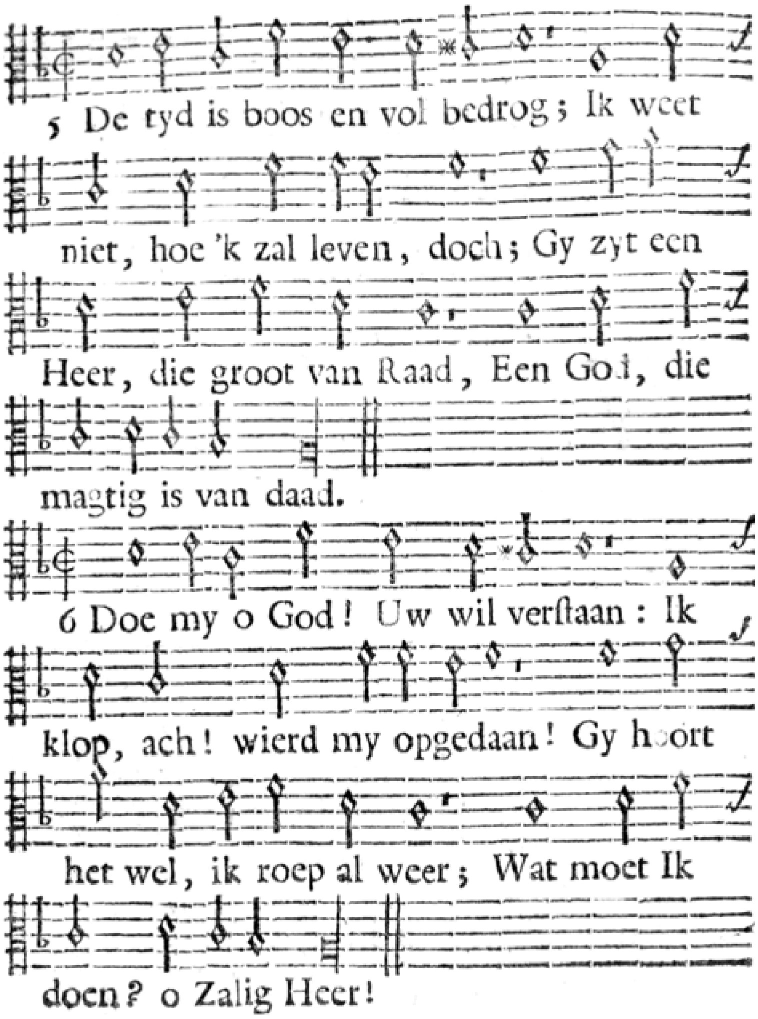

F. Verloochening van eige wysheid.

CXVII Lied.
Voize Lied LXXI.

1 Weg met waan en ydelheden, Daar
de waereld roem op draagt, Dat my van
Hem af doet treden, Aan wien 't nedrig
hart behaagt, Nimmer in zyn magt vol-
prezen, Onbevatbaar in zyn Wezen.
2 Wat my, zeg ik, niet kan voeren tot den
Allerhoogsten Heer, zal myn lust voortaan

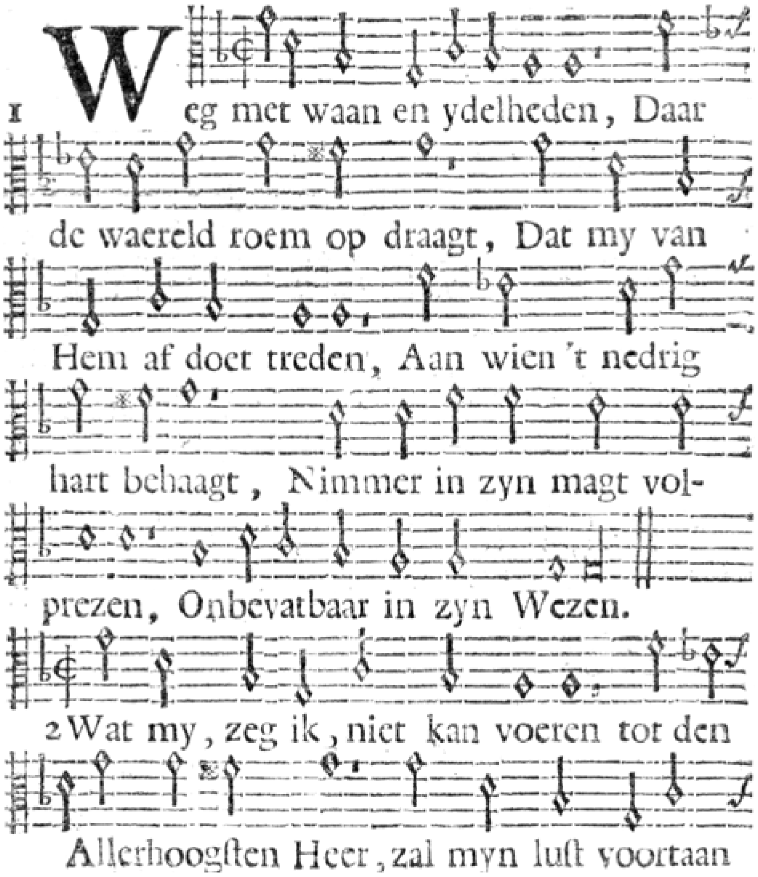

niet roeren, Enkel vuilnis is 't, niet meer.
Dit is wysheid, hoog te schatten, Dat
my Jesus doet bevatten.
3 Vraagt Gy, wat het toch moog wezen,
Dat myn hart zoo zeer begeert? 't Is, wan-
neer men God mag vreezen En den groo-
ten Schepper eert: Dit 's de wysheid, dit
is 't leven, Hemelburgeren gegeven.
4 't Kwaad te myden, 't goed te zoeken,
Jagen naar Godzaligheid, 's Waerelds ydel-

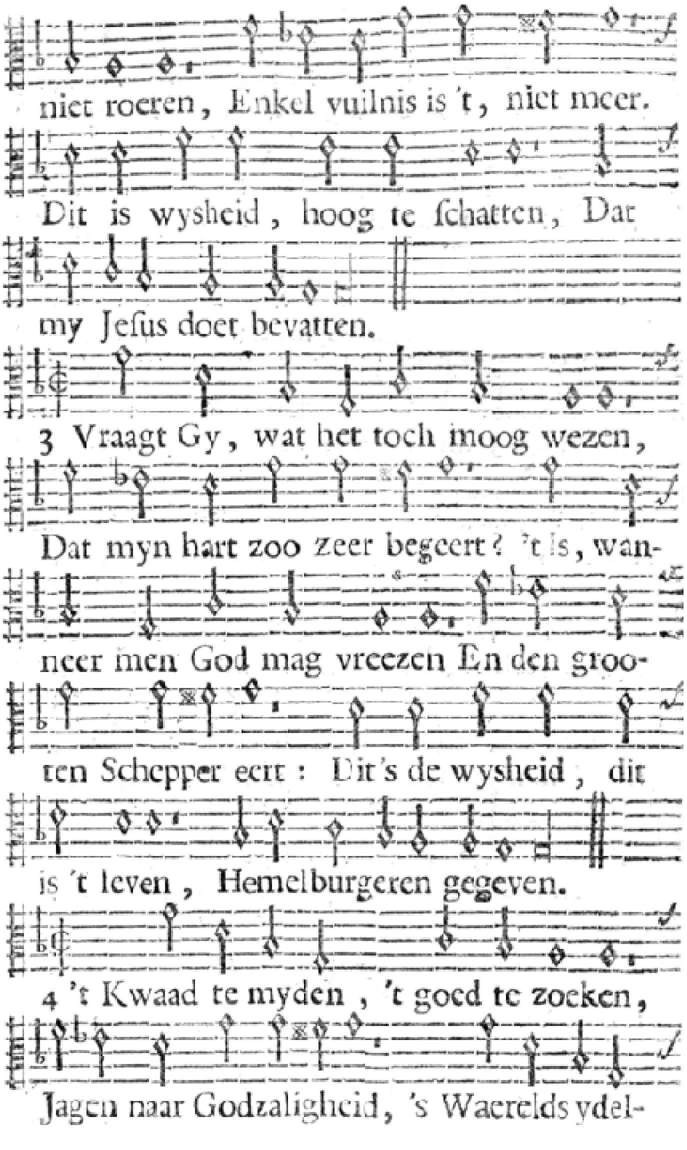

heen te vloeken En al, wat eens van ons scheid: Dit is wysheid, dat zyn gaven, Die en ziel en lichaam laven.
5 Wilt Gy dit nu niet gelooven, O Gy valsch beroemde kunst? Wis! Gy wordt, als stof verstoven: Waar? waar blyft dan menschen gunst? Ach hoe ras is 't al ver- slonden, Dat wy niet op Christus gronden!

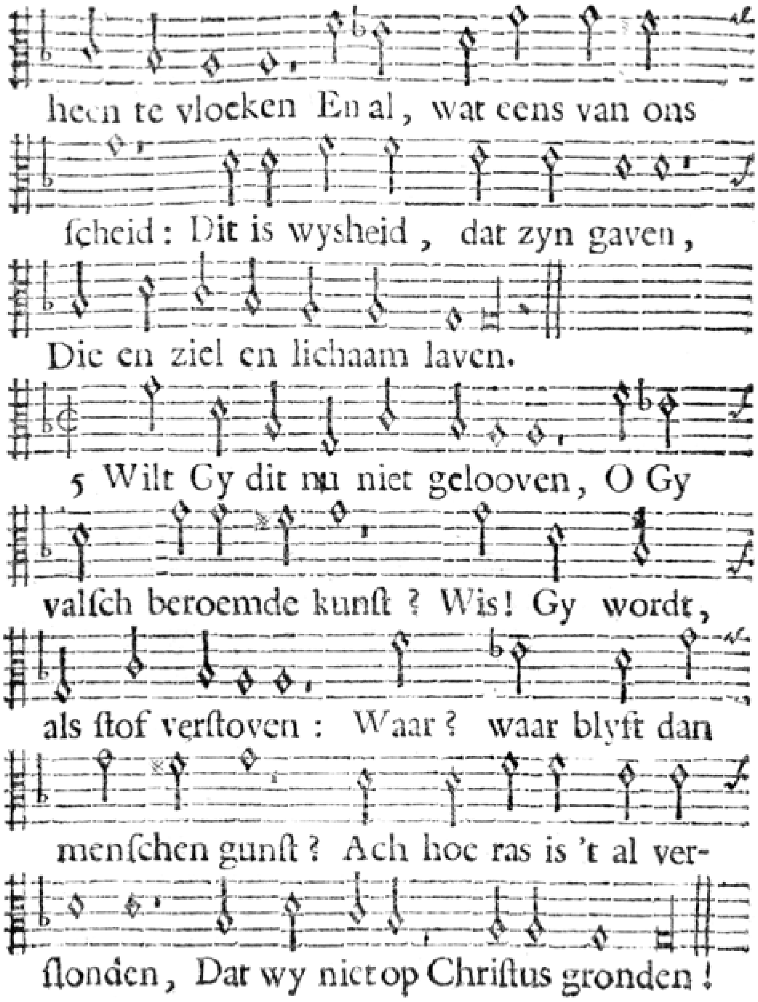

G. Verloochening en verachting van de Waereld.

CXVIII Lied
Voize Lied LXXI.

1 Ei wat vraag 'k naar 't aardsch gewe-
mel? Als Gy Heer! maar by my zyt, Is
my d'aarde zelf een Hemel, Hel en wae-
relds list ten spyt, Dierbre Jesus! o myn
Koning! Maak in myne Ziel Uw woning.
2 Ei wat zou my rykdom baten, Ryk ge-
noeg in God myn schat? Wat vraag ik

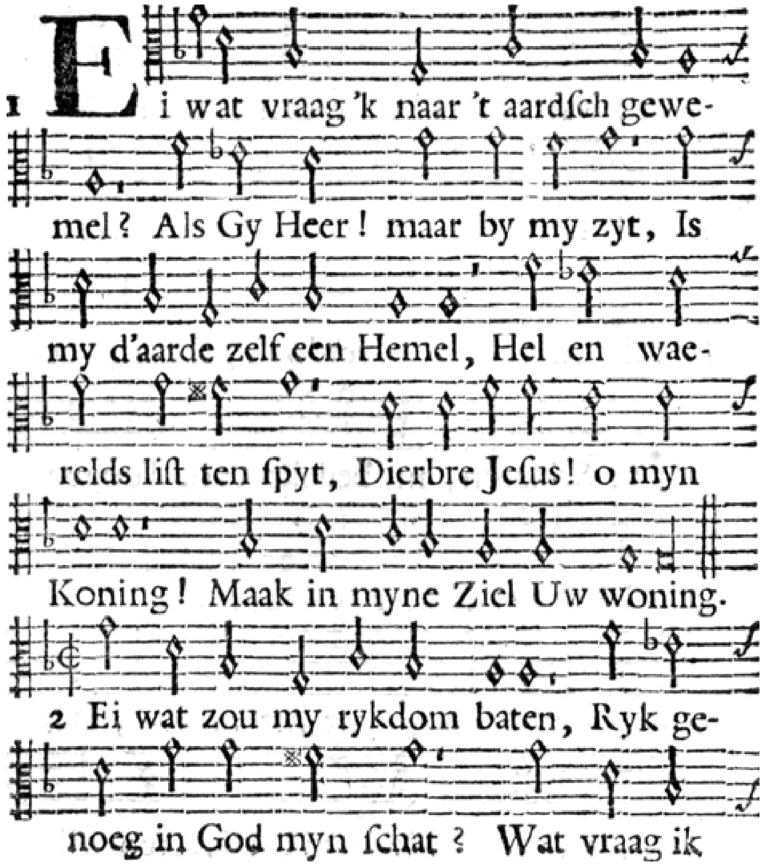

naar hooge staten, Booven is de glorie stad!
O myn Schepper dit vertrouwe Toch Uw
Tortel in haar rouwe.
3 Ei! wat vraag ik naar den Hemel? Jesus
liefd' is Hemelvreugd. Weg gy, 's waerelds
snood gewemel, Gy verdooft, dat my ver-
heugt: Schatten, nu bedekt voor d'oogen,
Zyn by my van meer vermogen.
4 Ei! wat vraag ik naar het smalen, Als
myn Ziel het kwade myd? 's Heeren wil

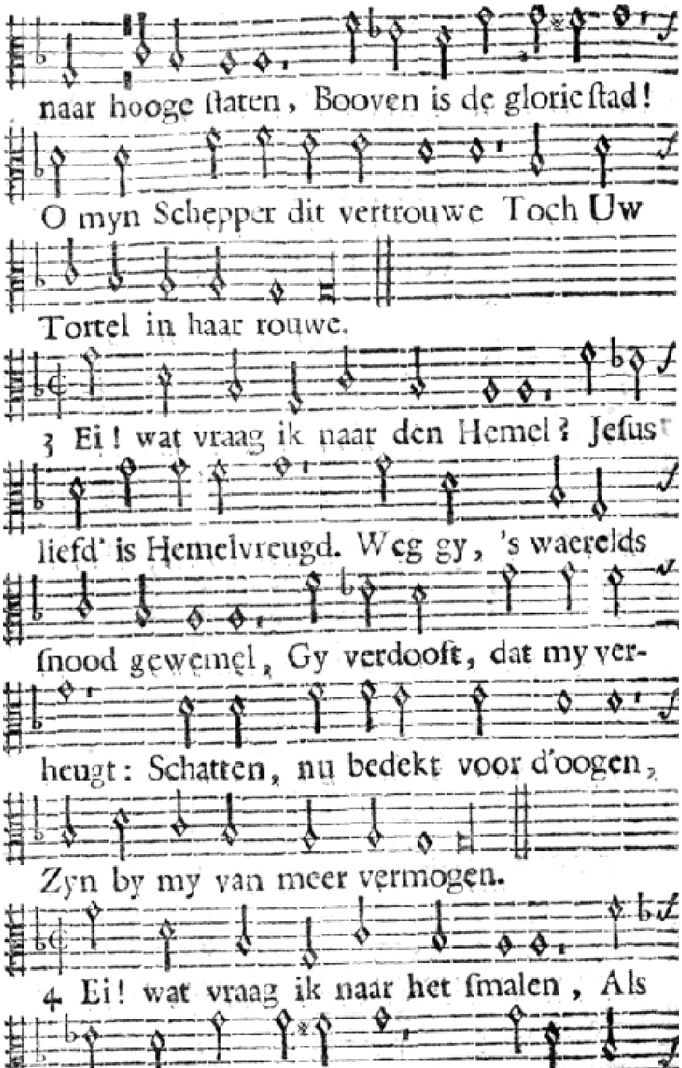

kan 't al bepalen, Loogens zwichten door
den tyd; Eindlyk zal de waarheid leven,
En haar held'ren luister geven.
5 Ei wat vraag ik naar het loven, Wyl
myn deugd 'er niet door blykt? Waare lof
komt maar van booven, Van Hem, Die
het hart doorkykt, Dat kan 's menschen
deugd betogen, Dat hy geld' in 's Heeren
oogen.
6 Ei, wat vraag ik naar U allen Hemel,

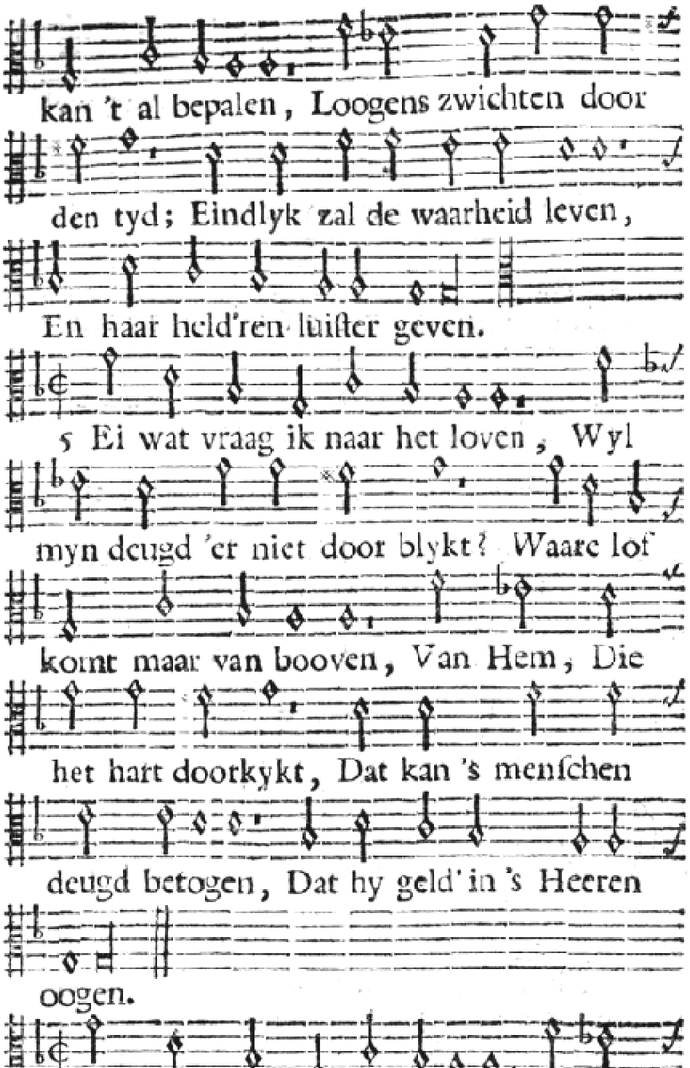

Aarde, Geld en Eer, Als ik God mag wel-
gevallen? Ei wat wil, wat wil ik meer?
'k Hang aan God met all' myn' krachten
Als myn lyf en Ziel versmachten.

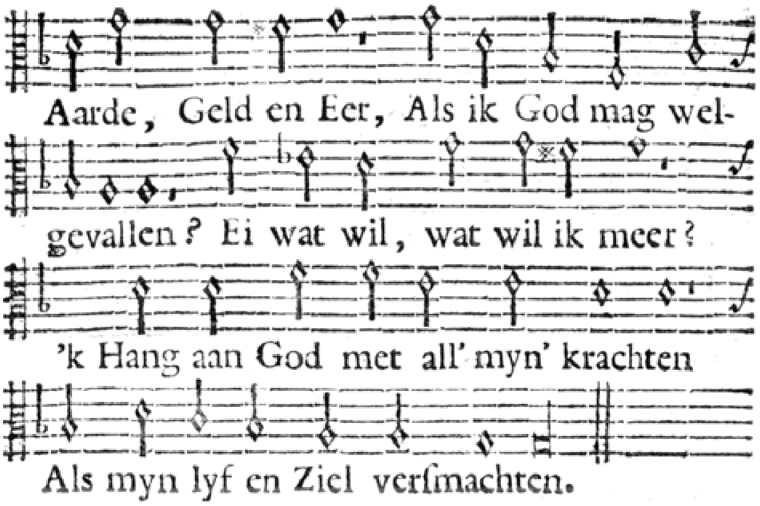

H. De van de waereld zich losrukkende en zyne ruste in Gode zoekende.

CXIX Lied
Voize Psalm XXV.

1 Overdierbaar Ziele leven Aan zoo wei-
nigen bewust, Als de Geest mag opwaarts
streven, Naar d'onschatbre Hemelrust! Ach!

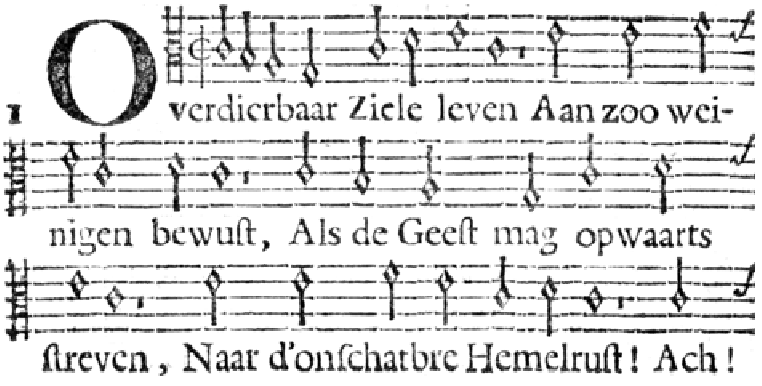

hoe ydel is de waan, Daar zich 't vleesch door laat verblinden! 't Kleeft vergangbre schatten aan, 't Tracht zyn heil in rook te vinden.
2 Ach! langs welke kronkelpaden Dwaald' ik, in dien duistren nacht, Toen 'k myn neigingen en daden Niet zorgvuldig hield in acht? Achl hoe vaak moest my de tyd Myne dwaasheid duidlyk leeren, Toen ik Heer (ik klaag 't in spyt) My in onrustging

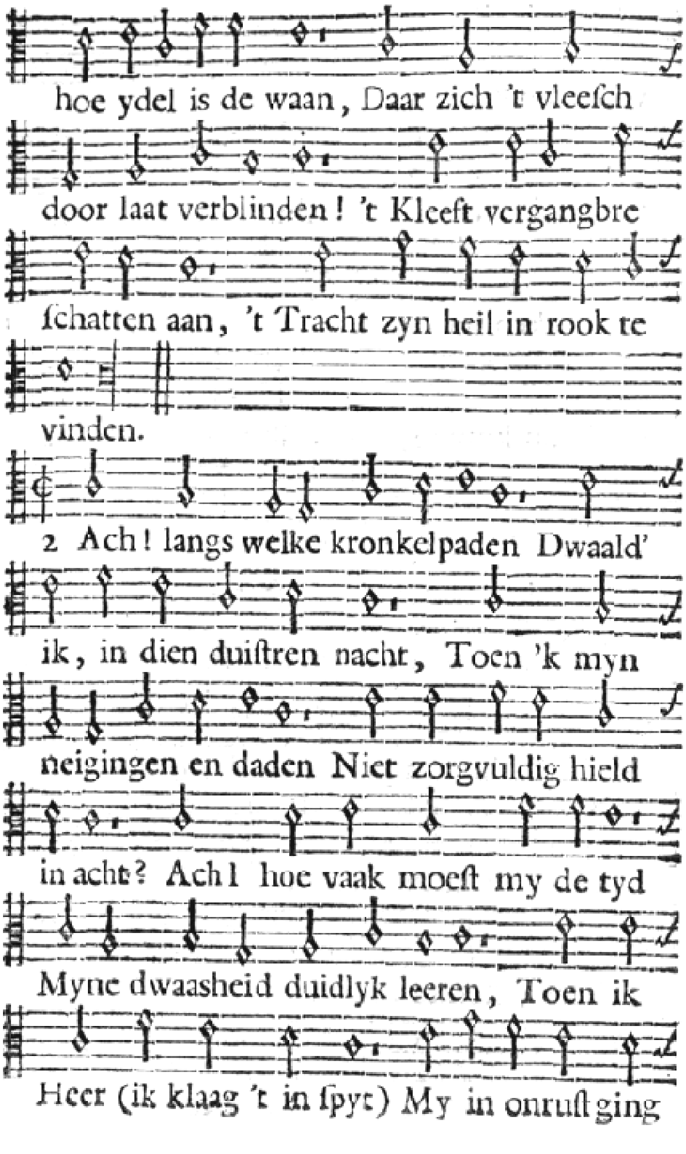

verteeren?
3 'k Heb wel vaak 't besluit genomen, Om te breeken uit dat net; Maar als 't tot de daad zou komen, Vond ik my van kracht ontzet. 'k Ben gevangen! wee my! ach! Ach! wie breekt dat net aan stukken? Rots des heils, hoor myn geklag! Kom m' uit 's duivels strikken rukken.
4 Jesus, sterkte der vertzaagden, Die Gy geeft den matten rust, Waare toevlugt der

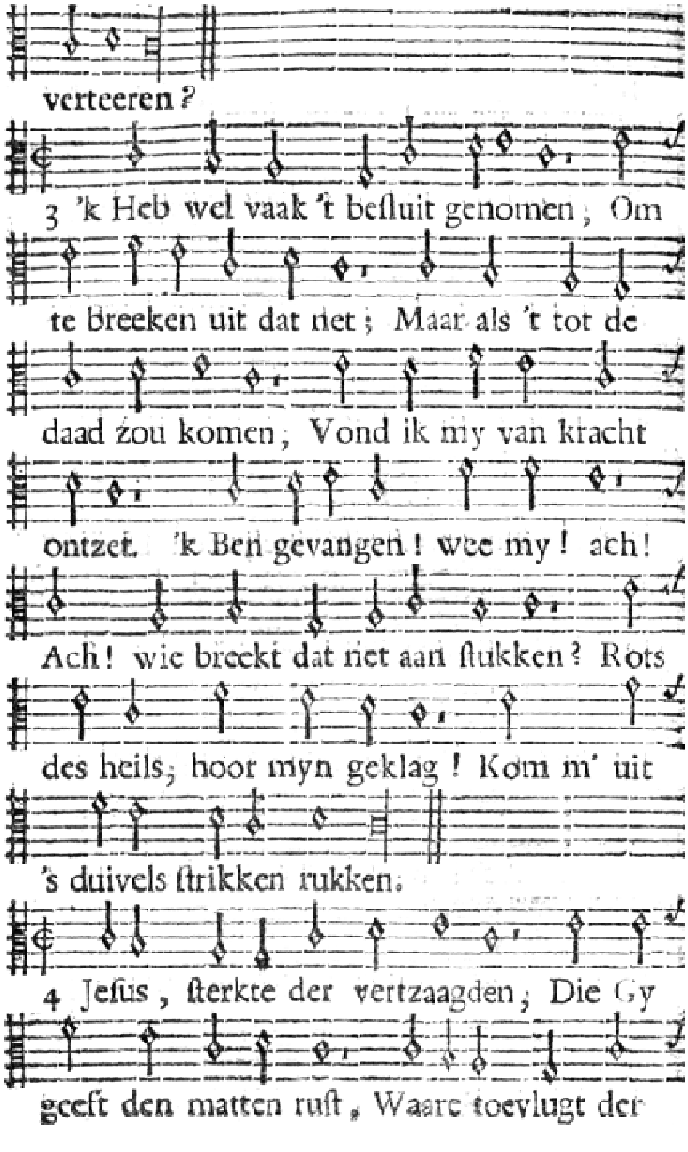

geplaagden, Neig myn hart en geef my lust, Dat ik 't geen myn oog hier ziet, Als een enkel niet moog achten, En, hoe 'k best Uw gunst geniet, Moog met al myn hart betrachten.

5 Ach vermaal dat snood verlangen; Dat noch aan de waereld kleeft; Neem die booze lust gevangen, Die zich U niet overgeeft; Laat ik waereld, eer of geld Nooit myn zorgen waardig achten, Wyl Gy my

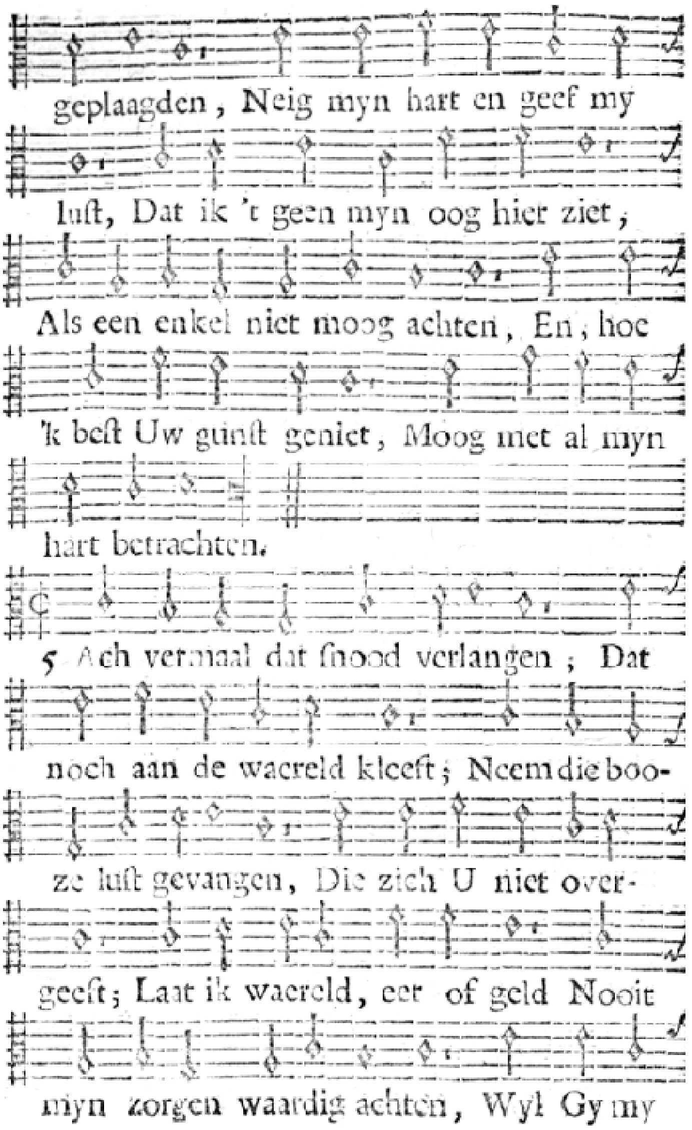

hier hebt gesteld, Om naar beter goed te trachten.

6 Laat Uw Goedheid in myn' oogen Schynen, geef, by dat gezicht, My ook krachten, dat myn pogen Naar den Hemel zy gericht. Maak U Zelv' bekend aan my: Doe myn hart in liefd' ontbranden, Dat myn Ziel U eigen zy: Knoop m' aan U met vaste banden.

7 Wykt, wykt ydele gedachten, Stoort

niet verder myne rust; Ik wil heen, met
all' myn krachten, Naar myn Jesus, al myn
lust. Hem alleen, Hem geev' ik Eer:
'k Wil my zelv' in Hem verliezen: Niets
behaagt m' op aarde meer: 'k Wil alleen
Zyn liefde kiezen.

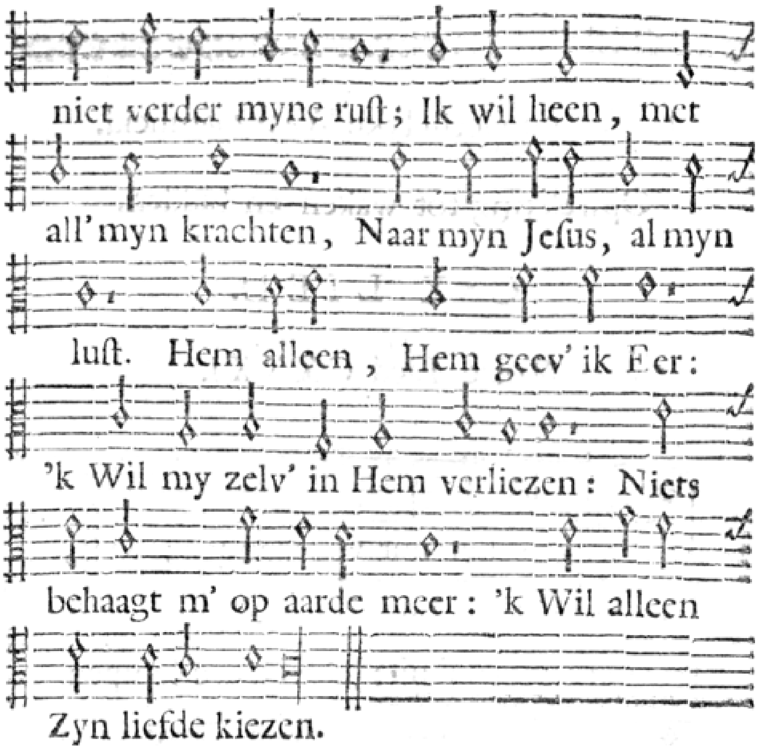

I. Van de Geestelyke Waakzaamheid.

Opwekking tot waken en bidden.
CXX Lied.
Voize Lied CXXXI.

1 Nu is het uur voorhanden; Ryst,
ryst ten rustbedd' uit; Doet Uwe lampen
branden, O Christnen! hoor 't geluit Ver-
spreid zich wyt en zyd, Gy moet U vaar-
dig maken Met bidden en met waken, In
deezen laatsten tyd.

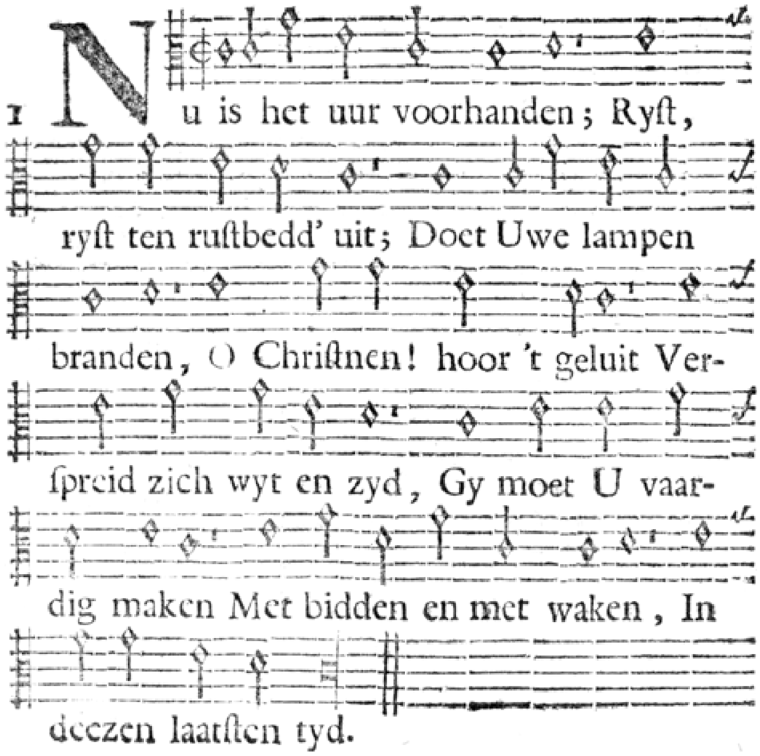

2 Daar roepen van de tinnen De wach-
ters Gods, waakt op! Waakt op, gystou-
te zinnen! Geef hovaardy den schop, En
neemt den ootmoed aan: De hel heeft haa-
re kaken Met brullen en met kraken Ont-
zachlyk opgedaan!
3 Waakt op! waakt op, 'k hoor 't woe-
den Van 's duivels vreeslyk heir, 't Zal
bazilisken broeden; Het trotst ons meer
en meer. Zyn gramschap gaat al voort:

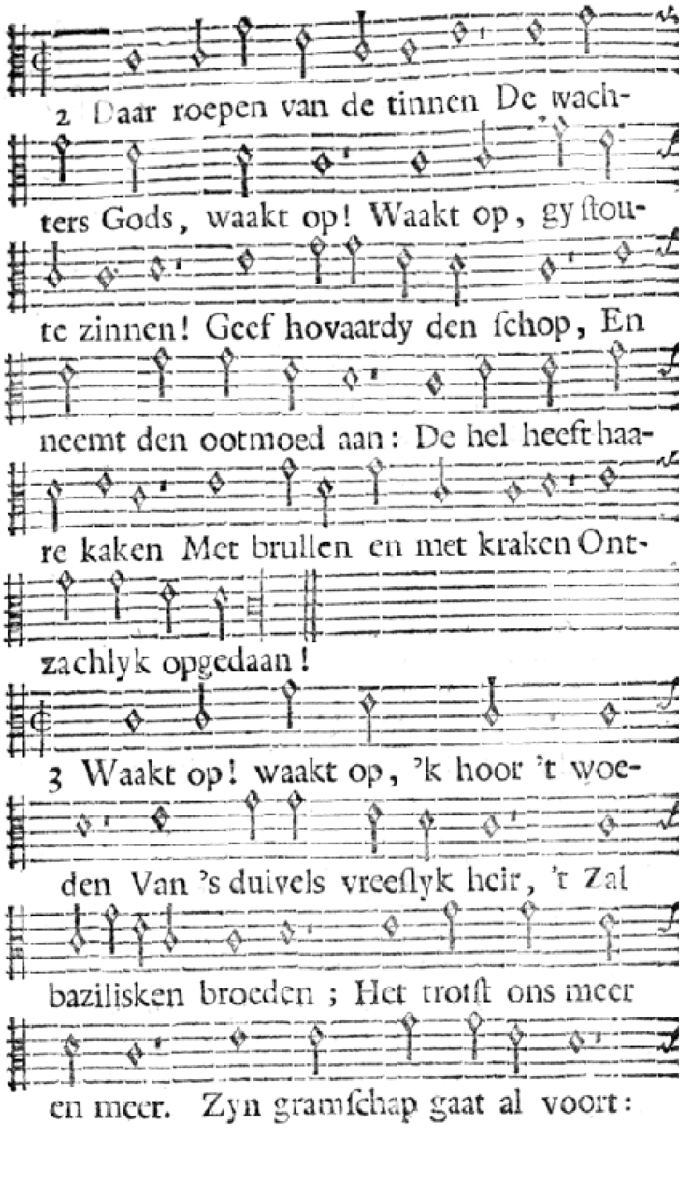

Dat w' ons, dan vaardig maken, Door bidden en door waken, Naar 's Heeren raad en woord.
4 Ontwaakt uit 's vleesches lusten! Waak op, o huichelaar! Ei wil niet zorgloos rusten, Ontvlied het doods gevaar, Dat u uw schuld bereid: Ei richt all' Uwe zaken Tot bidden en tot waken, Ter Uwer Zaligheid.
5 Gy die daar ligt te ronken In zorgeloos

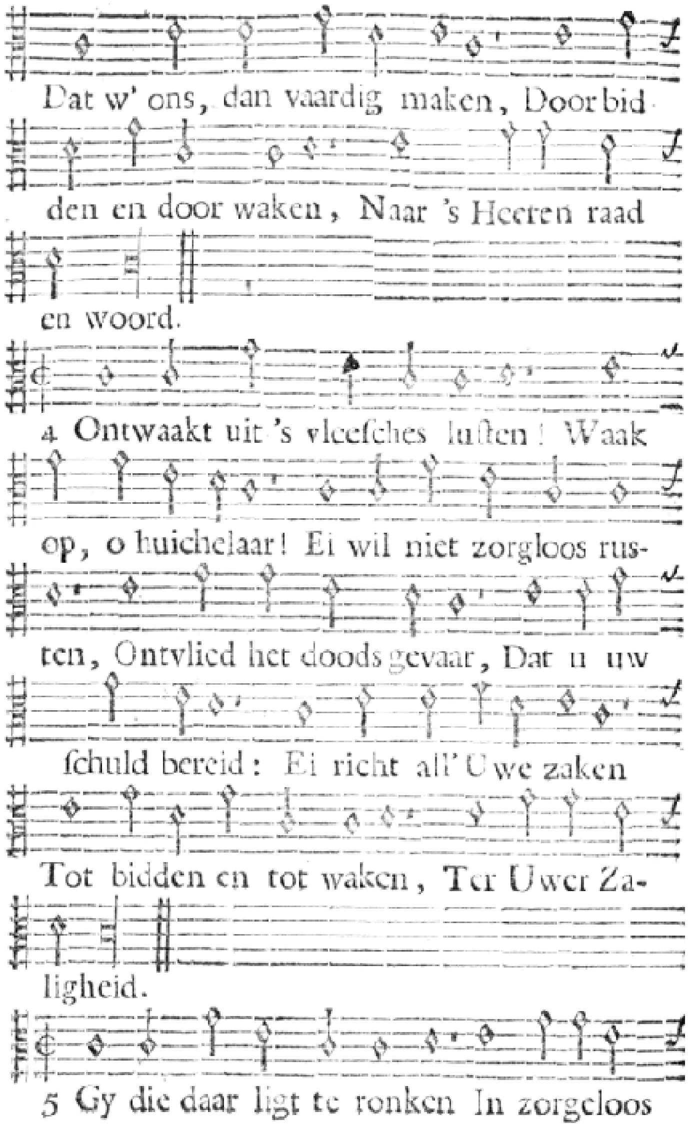

vermaak, Van weeld' en wellust dronken, Waakt op, ducht 's hemels wraak! Ach! wilt gy die ontgaan, Gy moet u vaardig maken Tot bidden en tot waken En zoo gewapend staan.

6 Ai! ziet doch alles streven Naar zynen ondergang; De vroomen doet men sneven: Het onrecht gaat in zwang: Het kwaad heerscht wyd en zyd: Niets kan de gruw'len staken: Komt laat ons bid-

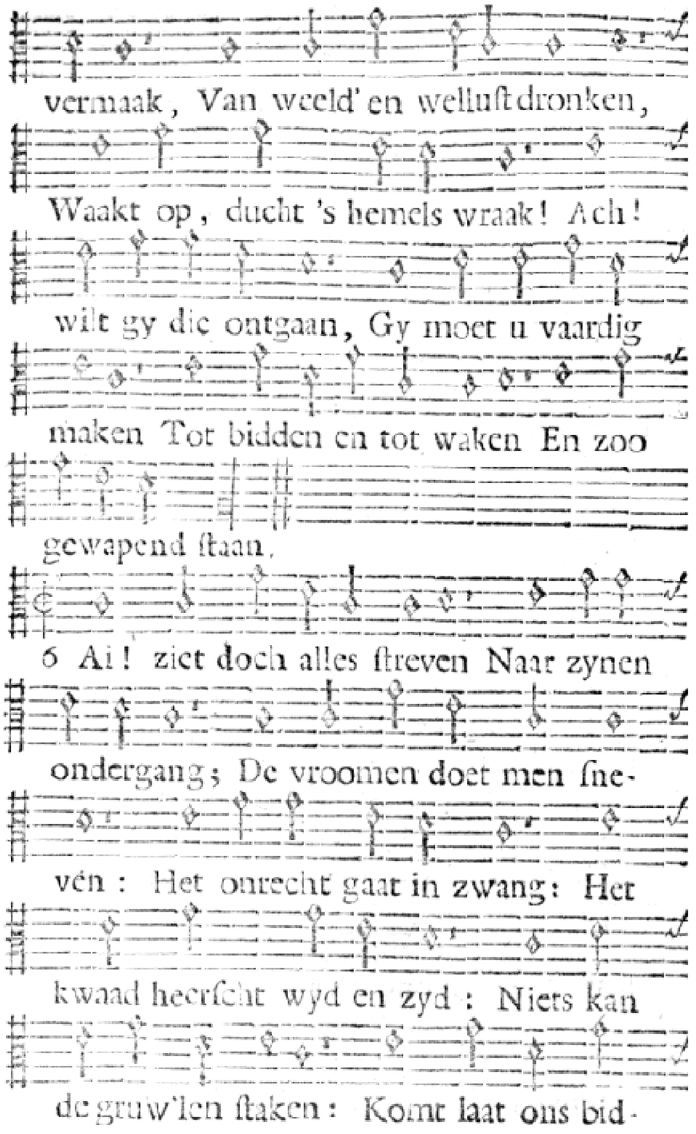

dend' waken, In deezen boozen tyd!
7 Ai! wilt met aandagt letten Op won-
dren zonder tal, Wilt daar Uw hart op zet-
ten: Waakt op! geen los geval Brengt all'
die dingen voort: God wil ons wakker
maken Tot bidden en tot waken, Eer Hy
't heelal verstoort.
8 De waereld wordt verbroken: Dit von-
nis heeft de mond Der waarheid zelv ge-
sproken, Doch niemand weet den stond,

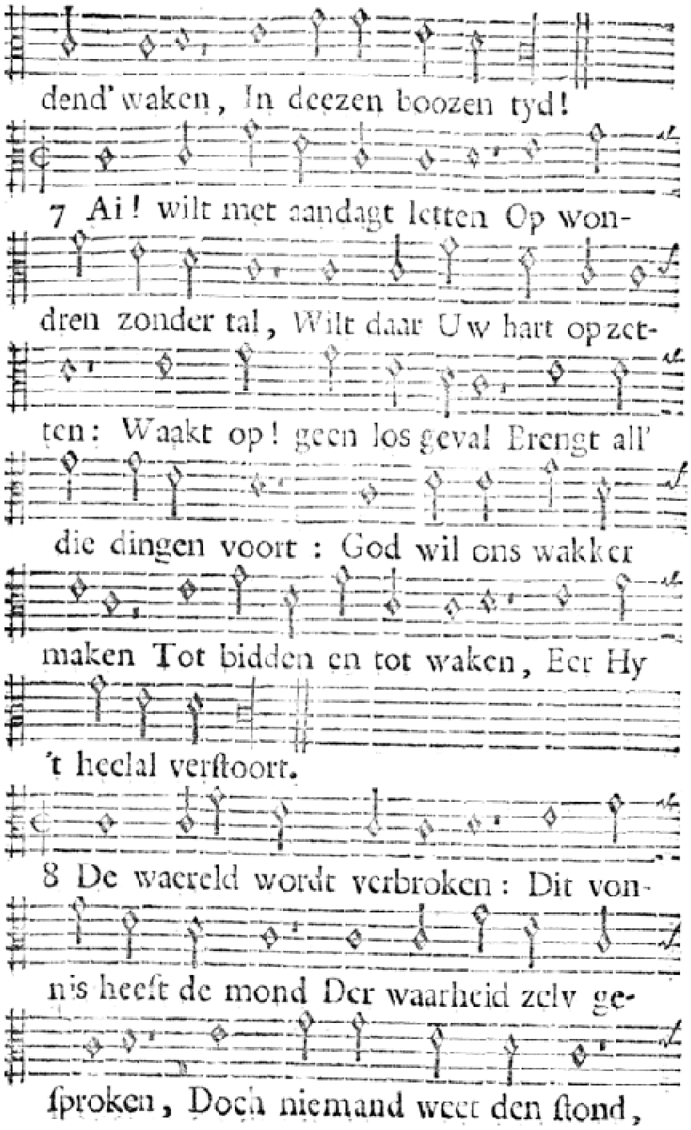

Wanneer dit wezen zal; Dus moeten w'
ons met waken En bidden vaardig maken,
Eer ons dit overvall'.
9 Wel hem dan, die wil hooren Dienood-
stem, die hem wekt, En zich aan 's Hoog-
sten tooren, Door waar berouw, ontrekt!
Die zich aldus bereid, Zal eens na biddend
waken Volzalig heilgoed smaken In 't Ryk
der Eeuwigheid.

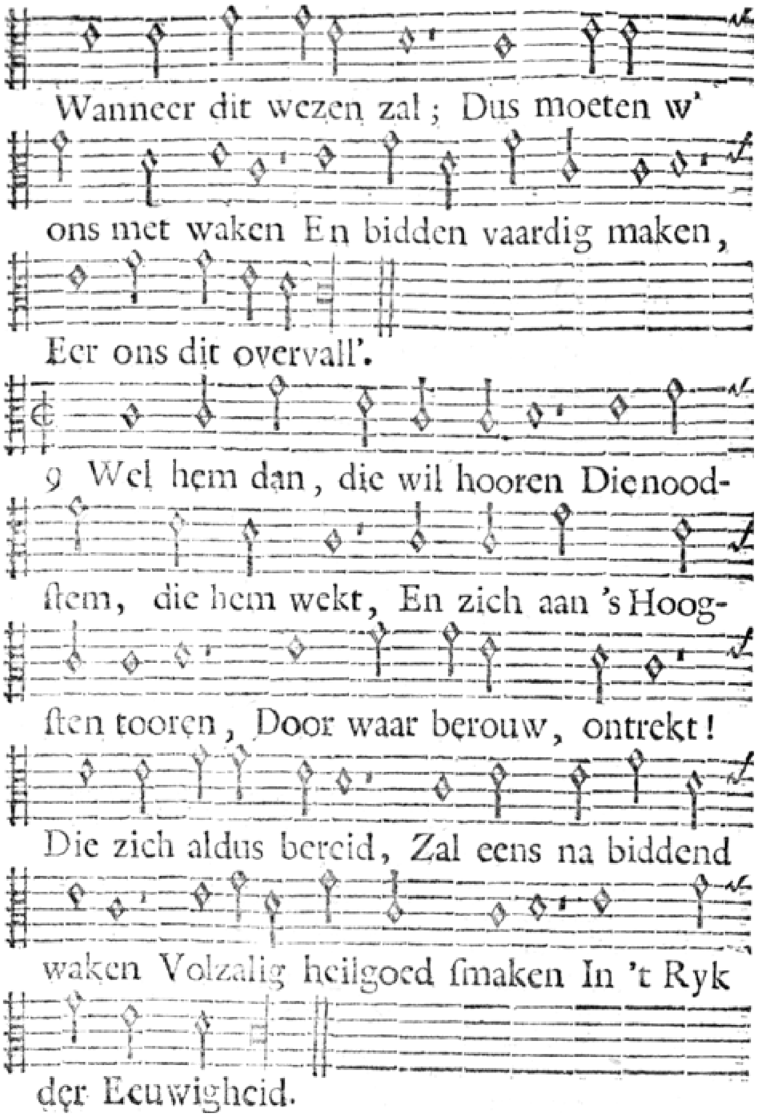

Opwekking tot Waakzaamheid, wegens de toekomst van Christus. CXXI Lied.

1 Ach waakt, ach waakt toch op! Het
eind begint te naken: Ach waakt, ach
waakt toch op! Ach wildt U vaardig ma-
ken! God komt, met bliksem stralen, Om
Zondaars te betalen.
2 Ach waakt, ach waakt toch op! Hoe
kunt gy zorgloos slapen? Ach waakt,
ach waakt toch op! Kom aan grypt 't ziele

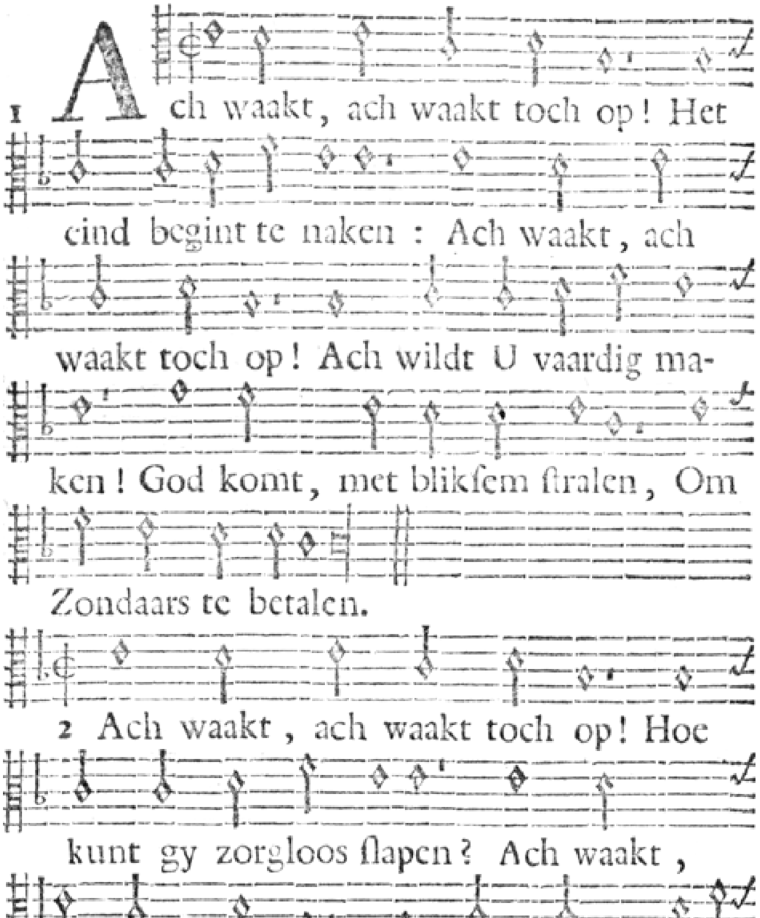

wapen! De lampen nu genomen! De Bruidegom zal komen.

3 Ach waakt, ach waakt toch op! Gy hoort bazuingeschallen. Ach waakt, ach waakt toch op! Wilt biddend nedervallen! Roep, Vader wil ons sparen, En om Uw Zoon bewaren!

4 Ach waakt, ach waakt toch op, In deeze bange tyden! Ach waakt, ach waakt toch op! 't is nu een tyd van stryden;

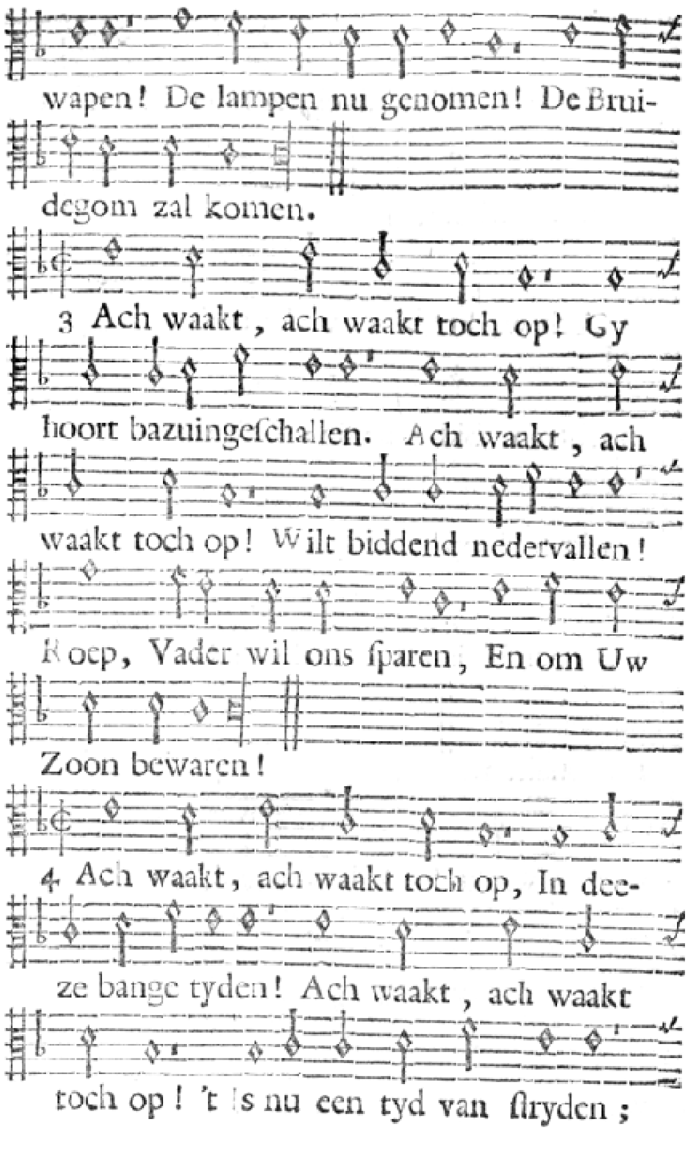

Want waereld, duivel, zonden, Zyn nu helaas! ontbonden.
5 Ach waakt! ach waakt toch op! Zyt nuchtren: bid gestadig: Ach waakt! ach waakt toch op! Dat God ons zy genadig! De waereld is aan 't kraken; Haar val moet ras genaken.
6 Ach waakt! ach waakt toch op! Noch staat Gods Gunst U open. Ach waakt! ach waakt toch op! Noch moogt g' op vreede

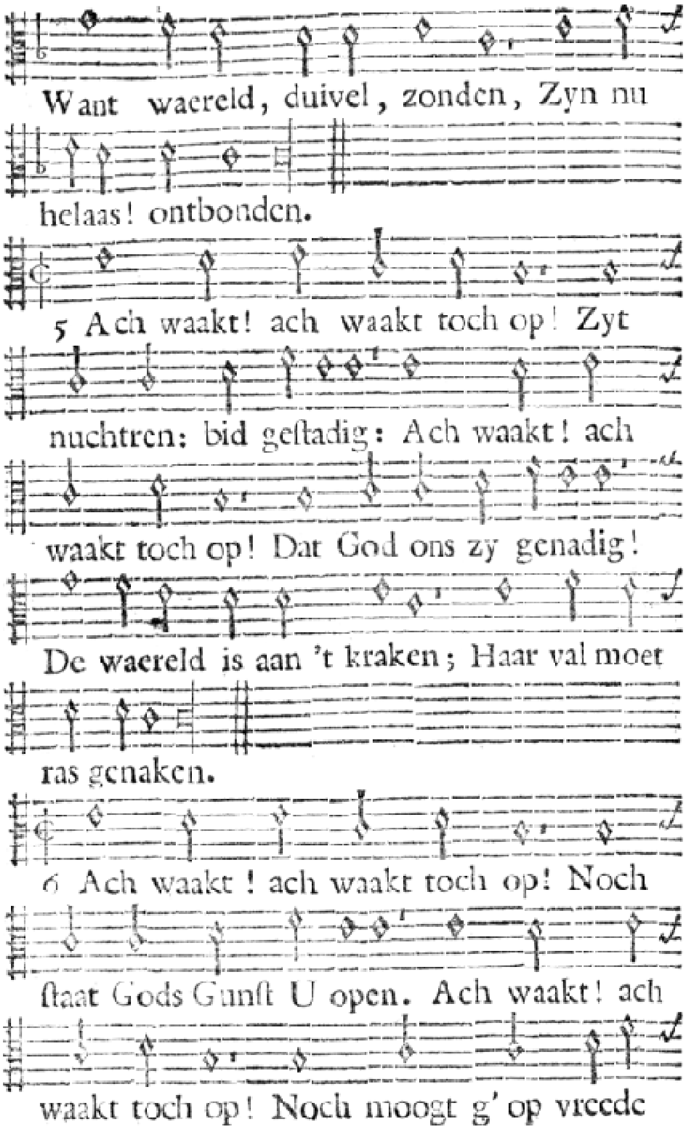

hopen. Vliedt van uw snoode zonden,
Zoo wordt 'er heil gevonden.
7 Ach waakt! ach waakt toch op! Gy hard
versteende zinnen! Ach waakt! ach waakt
toch op! Wat wildt gy toch beginnen?
Sluit Gy, helaas! Uw oogen Fn ooren
onbewogen?
8 Ach waakt! ach waakt toch op! Hoe
kunt g' U zoo verstokken? Ach waakt!
ach waakt toch op! Wyl God U noch wil

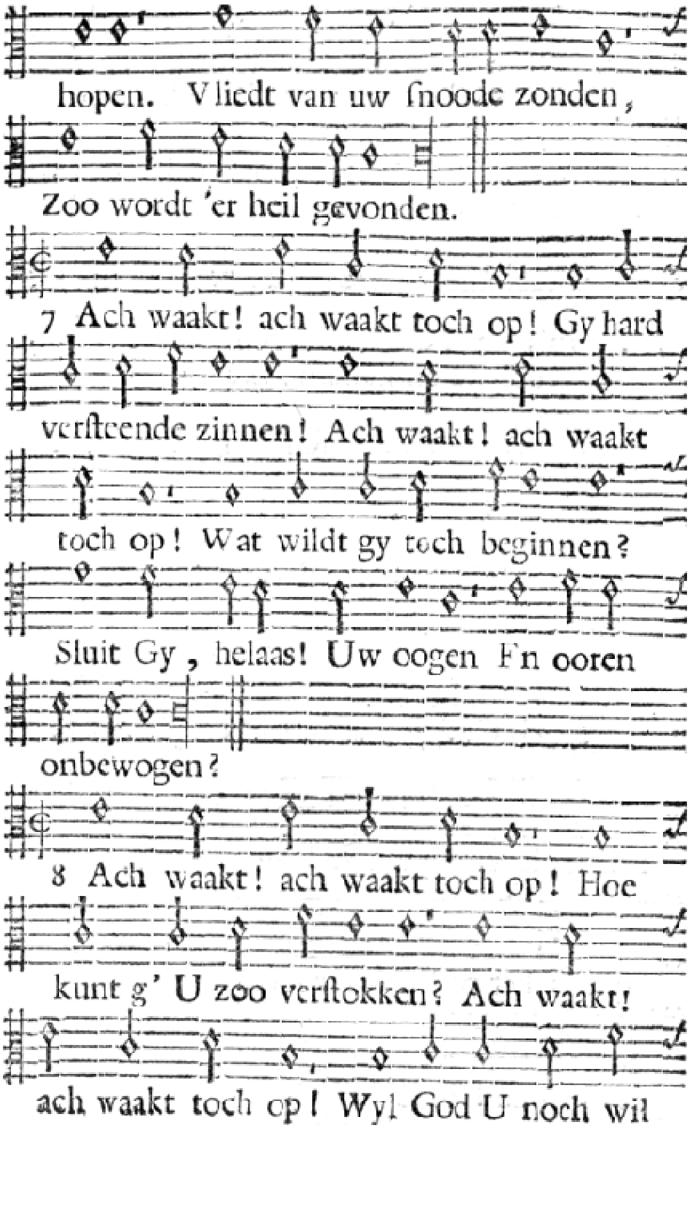

lokken. God zal toch wrekend' komen Al
't heil is dan benomen.

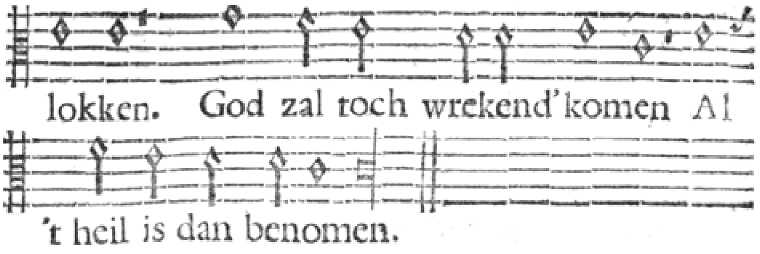

III. Kruis en Troostgezangen in menigcrley Geestelyke en lichamelyke nooden.

A. Van lyden en droefenisse in 't gemeen.

CXXII Lied.
Voize Lied V, of XLII.

1 Ach God! wat moeit' en bitterheid
Is in dit leven my bereid! Hoe smal hoe moei-
lyk is het pad, Naar d'eindloos zaal'ge
Hemelstad! Hoe lastig is 't voor vleesch en

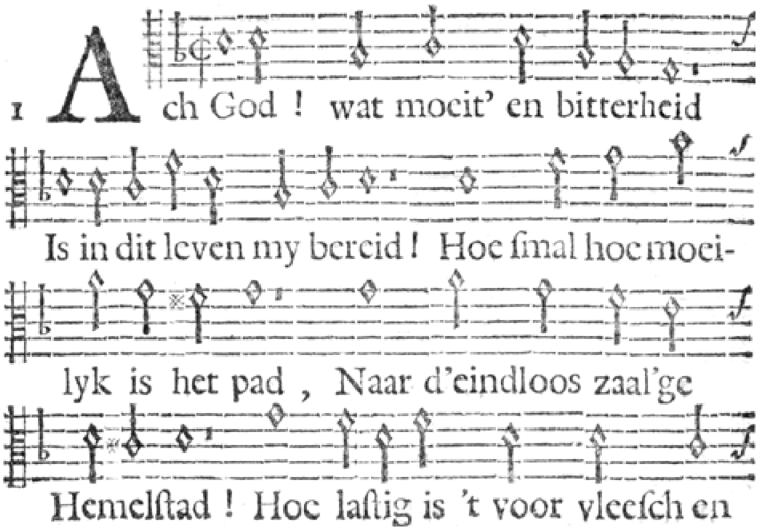

bloed, Te staan naar 't onverderflyk goed!
2 Waar wend' ik best myn schreden heen? Tot U o Jesus! U alleen: Gy zyt myn troost, myn hart vond raed By U, myn hulp en toeverlaat! Geen mensch heeft ooit vergeefs betrouwd, Vergeefs op U in nood gebouwd.
3 Gy zyt die groote Wonderheld: Dus hebt G' U zelv ons voorgesteld. O wondre zaak, nooit meer gehoord! God kwam

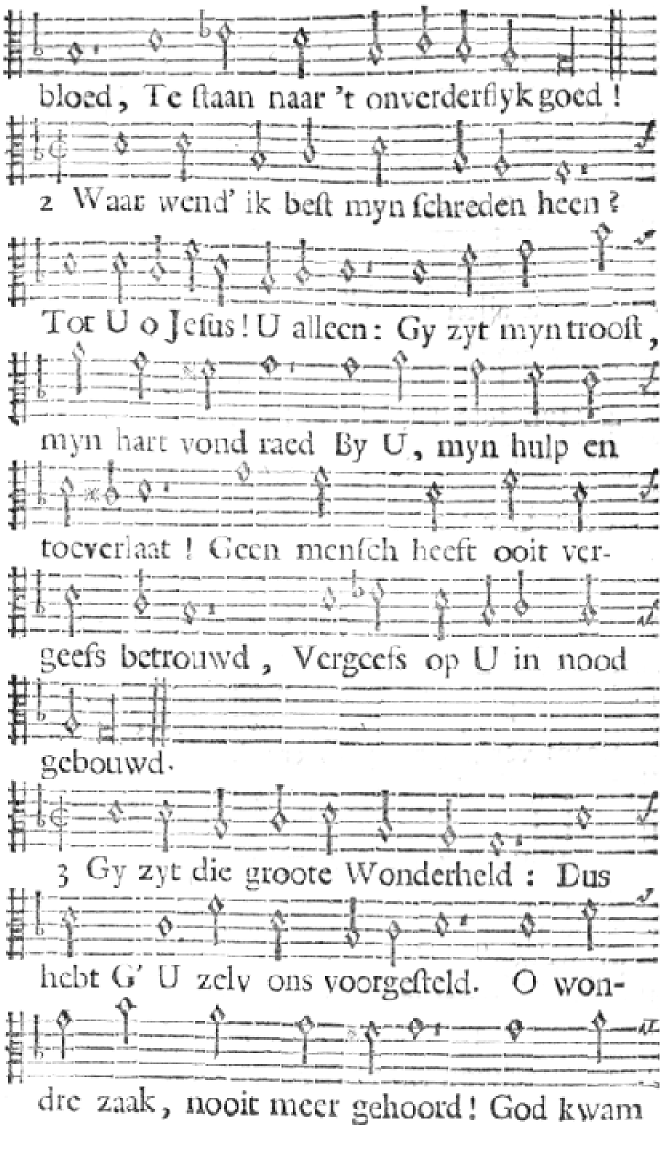

gelyk een sterv'ling voort, En voerd' ons,
door Zyn smert en dood, Gansch wonder-
baar uit allen nood.
4 Myn Jesus! God en Heer! hoe zoet Is
deez' Uw Naam aan myn gemoed! Wat
droefenis my prang of deer', Uw Zoete
Naam verheugt my meer: Myn smert mag
allerbitterst zyn, Uw troost geeft zachte
medicyn.
5 Of schoon myn lyf en ziel versmacht,

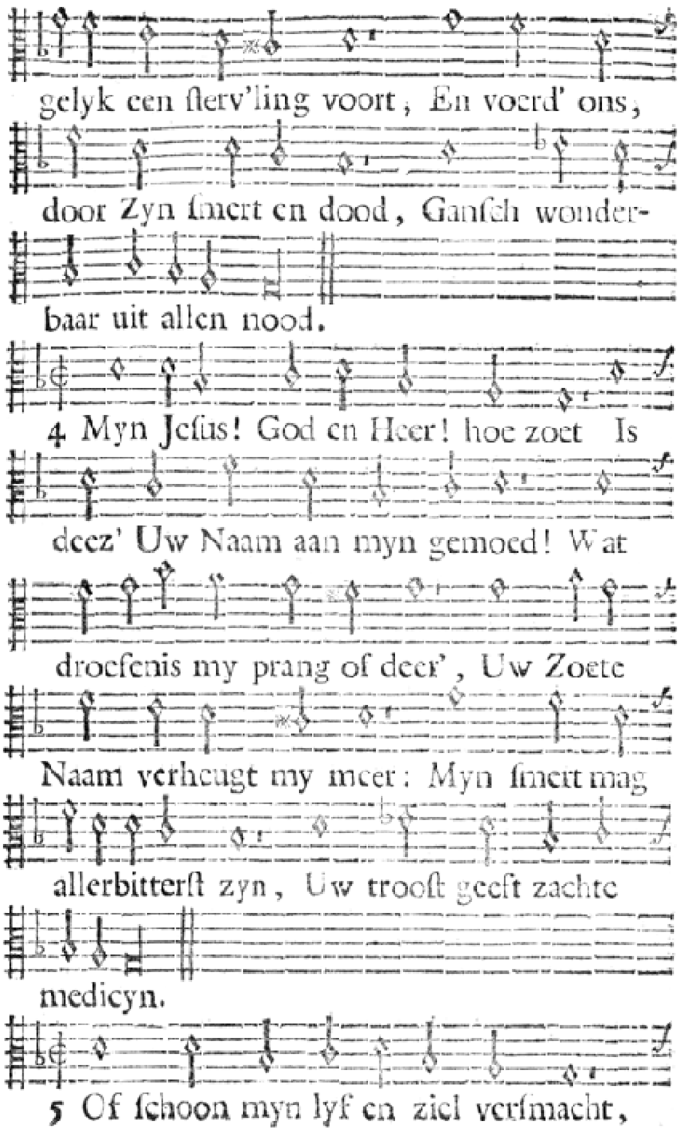

Geef my o Heer! dat ik 't niet acht': Als ik U heb, heb ik het al, Dat eeuwig my verkwikken zal. Aan U behoort myn gansch gestel: Ik vrees geen zonden, dood, of hel.

6 Geen beter trouw is hier beneên, Dan by U Jesus, U alleen: Ik weet dat Gy my nooit verlaat, Dat Uwe waarheid eeuwig staat. Gy zyt myn Herder, die my leid En my behoedt in Eeuwigheid.

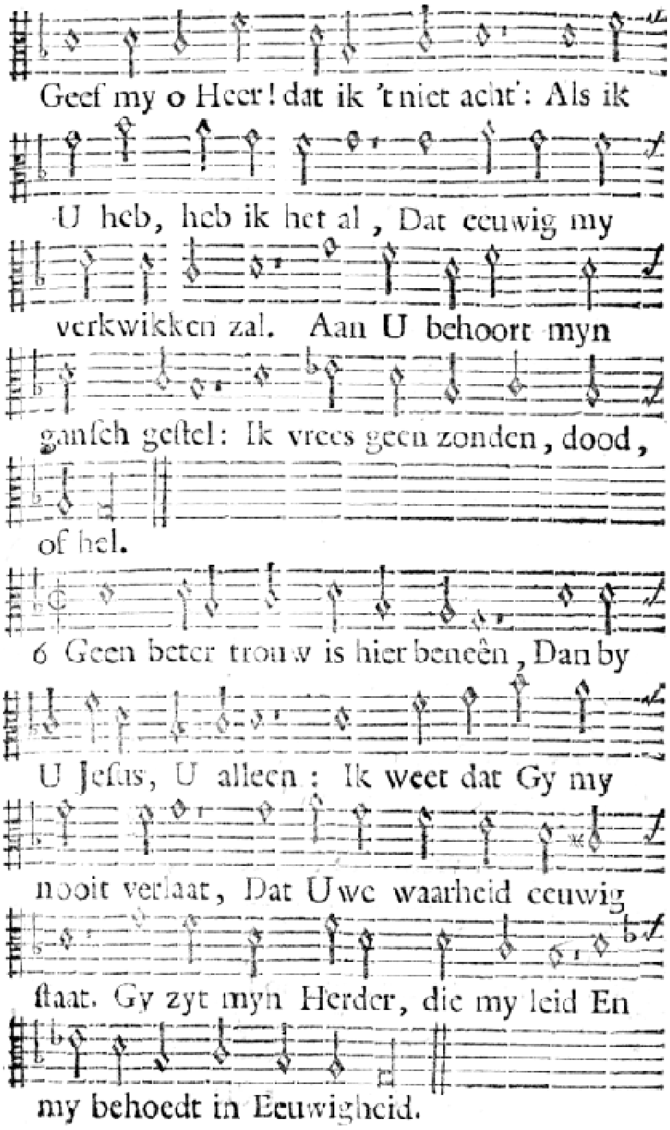

7 Myn zielevreugd, myn roem en eer!
Myn Jesus! schat, dien ik begeer! Ik kan niet melden, wat al zoet Uw Naam verschast aan myn gemoed, Een zoet, dat yder ondervind, Die recht gelooft en recht bemint.
8 Des zeid' ik dikmaal: zoo myn Ziel
Van U geen vreugd' te beurte viel, Wenscht' ik veel liever naar den dood, Ja dat ik nooit het licht genoot; Want die U in zyn

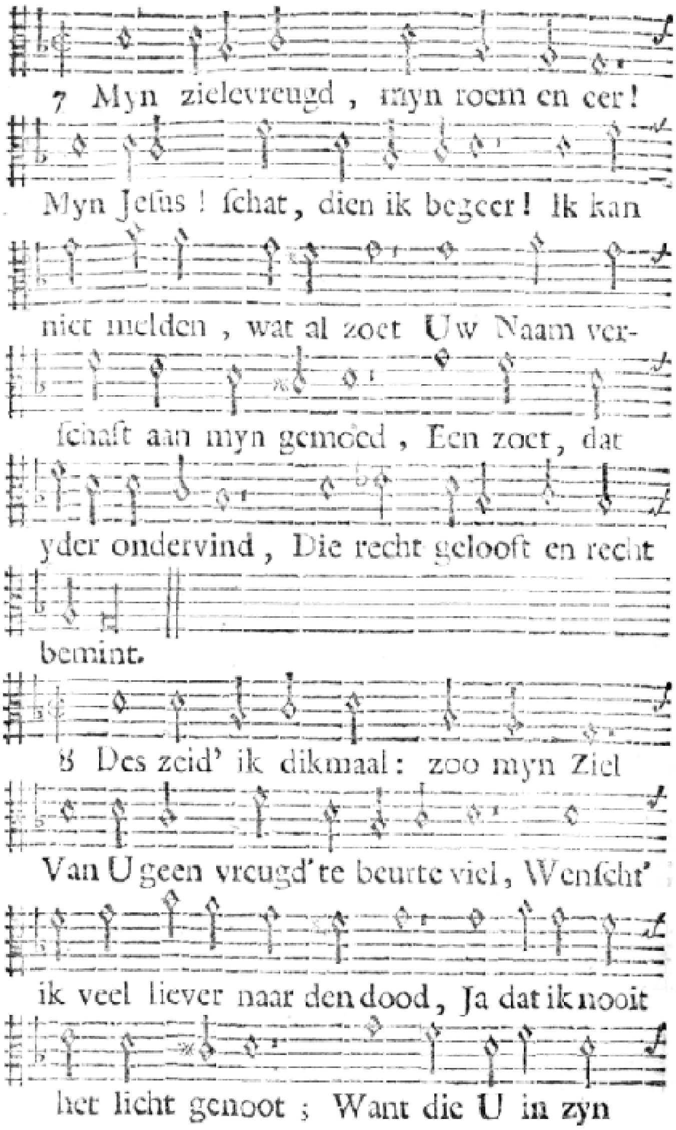

hart niet heeft, Is waarlyk dood, terwyl hy leeft.

9 O Jesus, Bruigom my zoo waard! Myn eenig heil, myn troost op aard! In U alleen vind myn gemoed Veel meer, dan in het aardsche goed. Zoo vaak myn Ziel aan U gedenkt, Voelt zy geen droefheid, die haar krenkt.

10 Steun ik op U in tegenspoed, Dan voel ik vreugd' in myn gemoed; Als ik in noo-

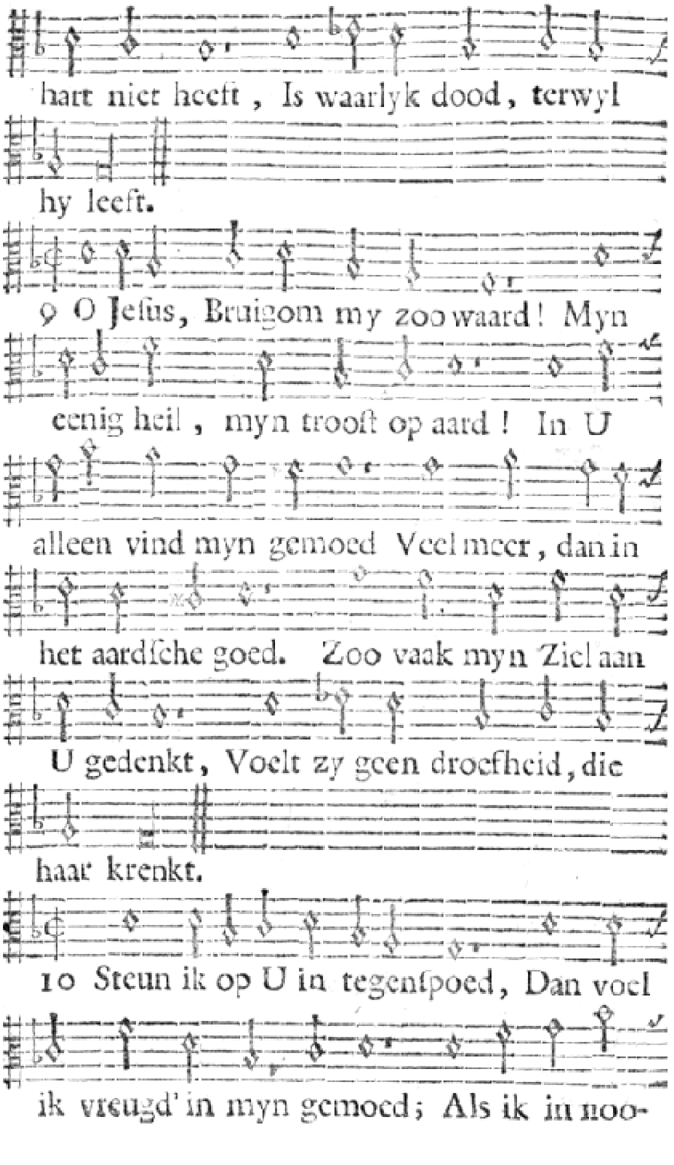

den bid en zing Dan voeld myn Ziel
verademing: Uw Geest getuigt, dat zulks
in my Van 't eeuwig heil de voor-
smaak zy.
11 Des volg ik willig U op 't spoor En
draag myn Kruis dit leven door: Myn
God! maak my daar toe bereid, Het
strekt my toch ter Zaligheid: Beschouw
my met een gunstig oog, Dat ik myn loop
voleinden moog.

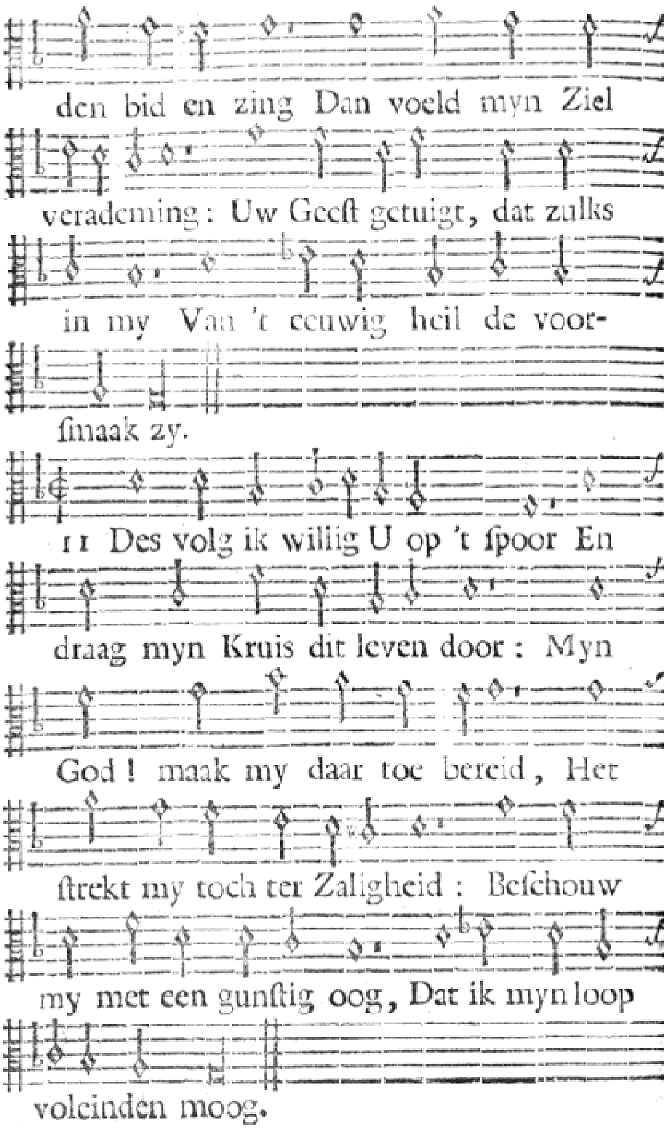

12 Leg Gy myn vleesch en bloed aan band:
Behoed my Heer voor zond' en schand!
Doe my geloovig voorwaarts treên, Zoo
leev' en sterv' ik U alleen. Myn troost!
myn Jesus! hoor my nu; Myn Heiland
ach waar ik by U!

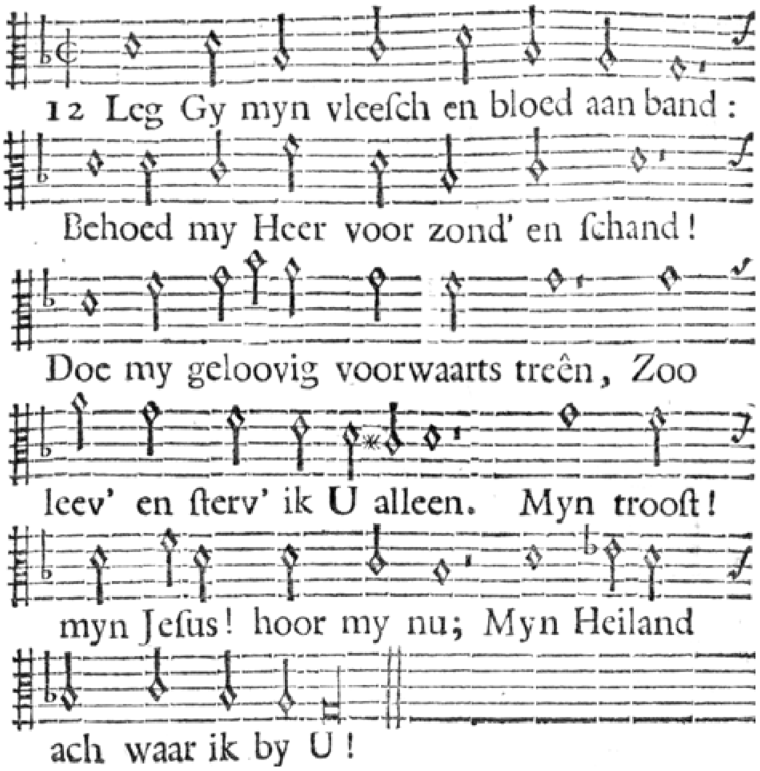

Bidlied in Zielen angst en kleinmoedigheid.
CXXIII Lied
Voize Lied LXIII.

DE ZONDAAR.
1 Help my o Heer! ik ben bedolven
Door 't Zondenslyk, aan allen kant: Dreigt
my een berg van woeste golven, Reik my o
Godlyk Lam! de hand. Ik ga te grond,
daar 's niets te hopen: Help my, leer my
den dood ontloopen.

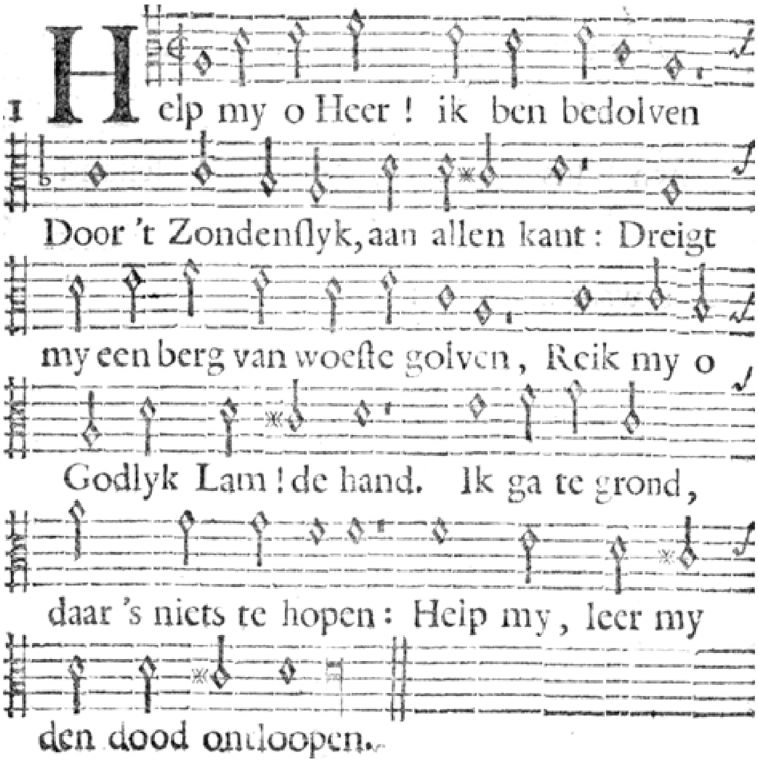

2 Help my, of ik moet haast bezwyken: De
Satan prangt my meer en meer: Hoe kan
'k o God! zyn magt ontwyken? Myn Ziel
zygt, door verzoeking, neêr. Hoe klopt
my 't hart! myn handen beeven! Gy weet
het, o myn Ziele leven!

CHRISTUS.
3 Schep moed myn Kind, blyf sterk geloo-
ven. Wat klaagt g' uit twyfelmoedigheid?
Wie zal U uit myn handen rooven? Hier,

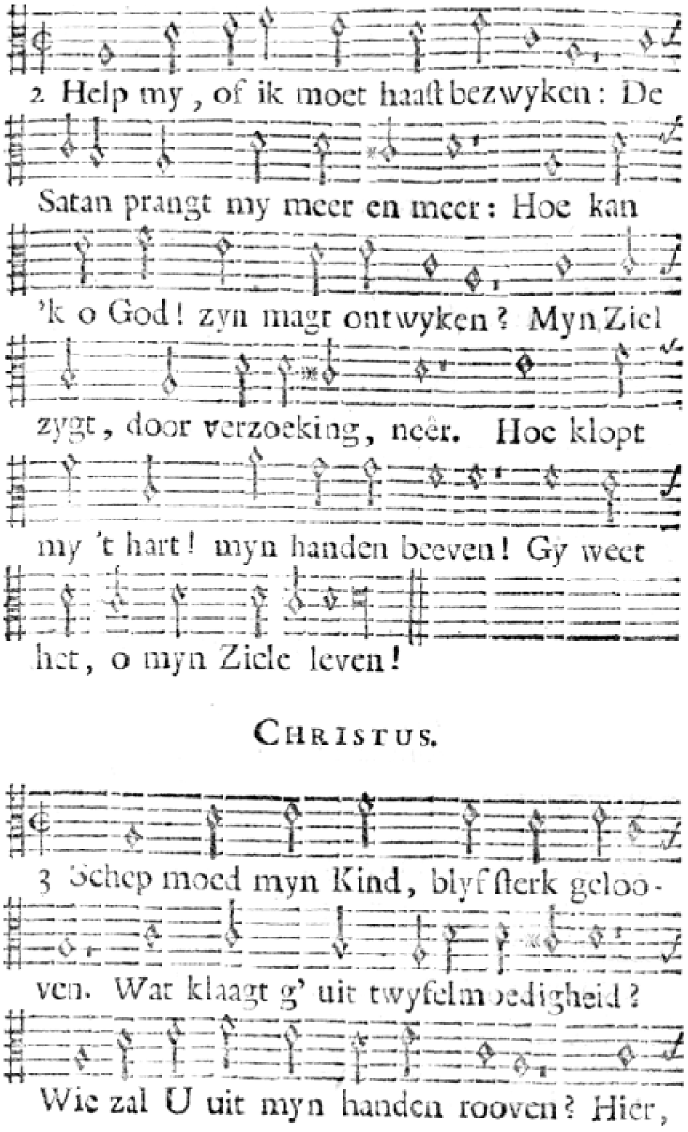

hier is waare rust bereid: Ik ben Uw Heiland; wees te vreede, Wyl Ik des duivels kop vertreedde.

DE ZONDAAR.

4 Ja Heer! maar ach! Gy doet my wagten: Myn vleesch vermag en wint op my: Ik lig ter neder zonder krachten, Myn Ziele schat! ach sta my by! Laat my niet langer vruchtloos kermen: Wil eindlyk myner U ontfermen!

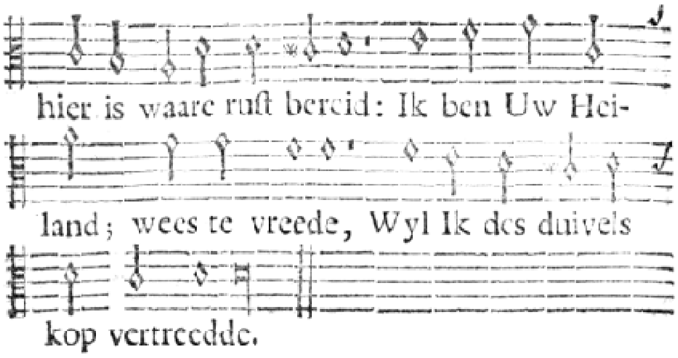

DE ZONDAAR.

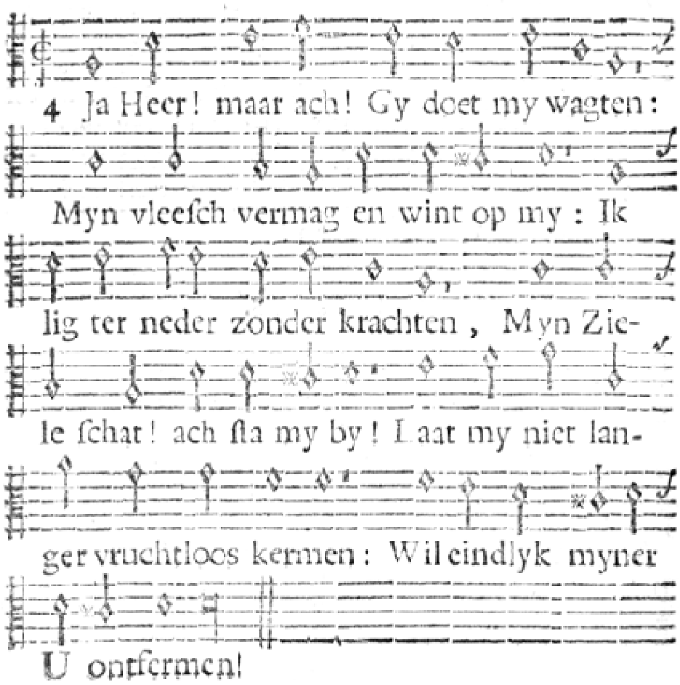

5 Het schynt, als of gy stopt Uw ooren:
Erbarm U toch o Davids Zoon! 'k Laat U
niet los, voor Gy zult hooren, Voor my
Uw hulp met heil bekroon. Help my! 'k zal
aan Uw zyde kleven, Tot Gy m' Uw ze-
gen hebt gegeven.

CHRISTUS.
6 Gy roept myn Kind' met vuurig smee-
ken Gelyk de Cananeesche Vrouw; Uw
smeekstem doet het hart my breken: 'k Er-

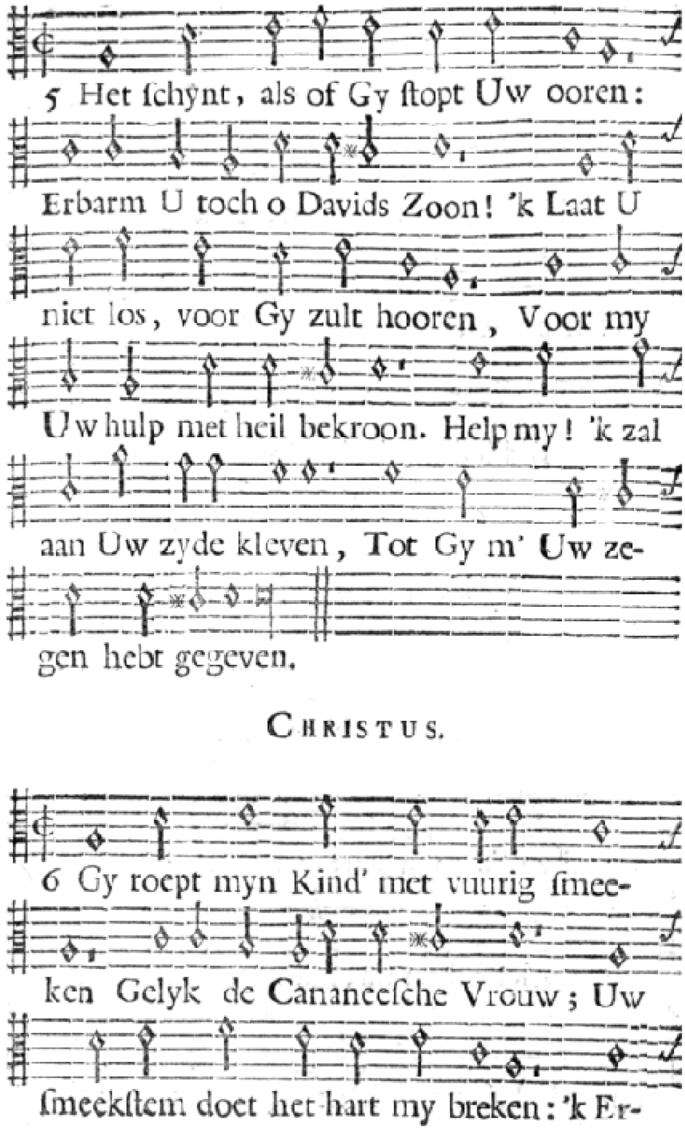

barm my uwer! blyf getrouw: Volhard den stryd hier voort te zetten, Ik zal in U den Satan pletten.

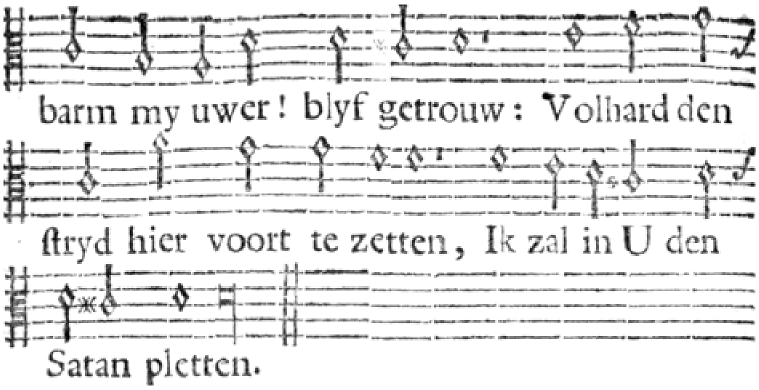

Bidlied om hulpe in den nood.
CXXIV Lied.
Voize Psalm LXXVII.

1 Goedheid nimmer te bezeffen! t' U-waard zal 'k myn hart verheffen; U roept myn Ziel achter na, Sla haar bittre klach-ten gâ. Niemand kent my van myn vrin-

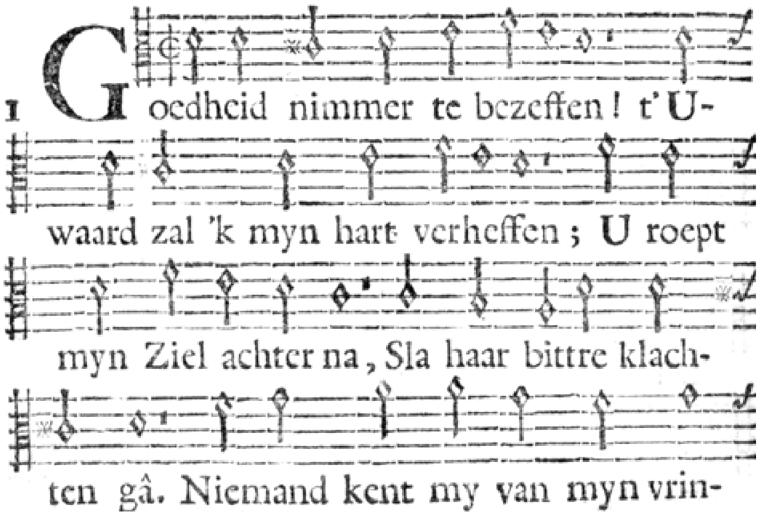

den, Niemand, niemand kan ik vinden,
Die my redd' en sta my by, Eenen vind ik,
Die zyt Gy.
2 Gy myn Vader, myn bevryder, Myn
beschermer, myn verblyder, Myn verlos-
ser, en myn man, Die alleen my helpen
kan. Laat Uw Kind Uw hulp ontvangen:
'k Weet geen raad of troost t' erlangen:
Toef niet Heer! my by te staan, Kom, of
't is met my gedaan.

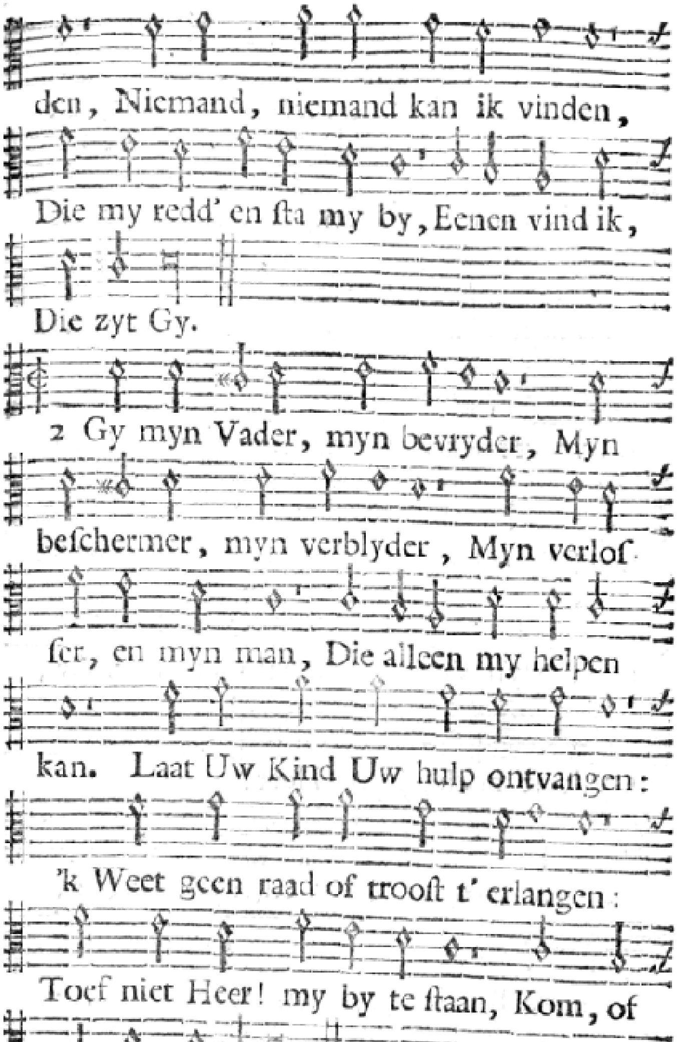

3 Zou de Vadermin verdooven*?* Dit, dit
kan ik nooit gelooven. Neen! Gy blyft
(dus zegt Uw woord) Myn Verlosser van
nu voort: Kom dan haastig, myn Bescher-
mer! Spoed U 't mywaard, myn Ontfer-
mer! Myn Verlosser, draal niet meer. Gy,
Gy leeft noch, Zalig Heer!
4 Heer, myn Herder en myn Voeder,
Trouwe Bond-God, myn Behoeder, Weid
en voed en hoed Gy my, Dat ik eeuwig

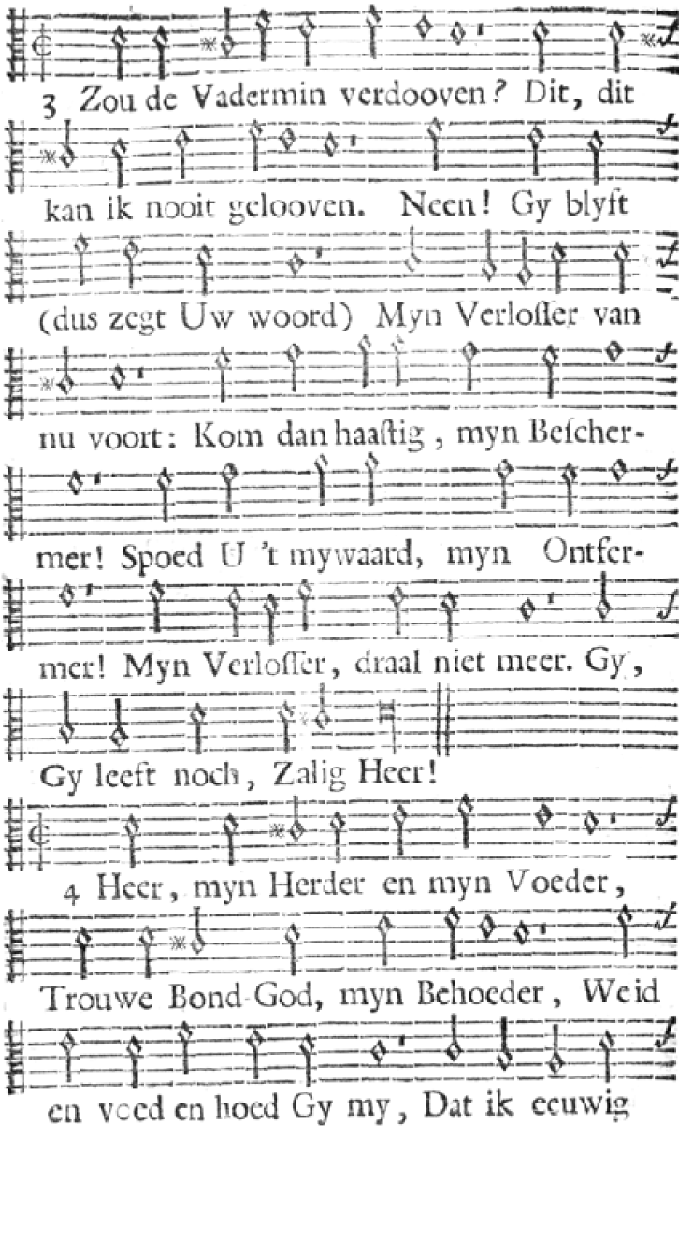

d'Uwe zy. Ai! Gy kunt my niet bege-
ven: 'k Zucht naar U toch al myn leven;
Wil niet van my heenen gaan: U kleev'
ik geloovig aan.

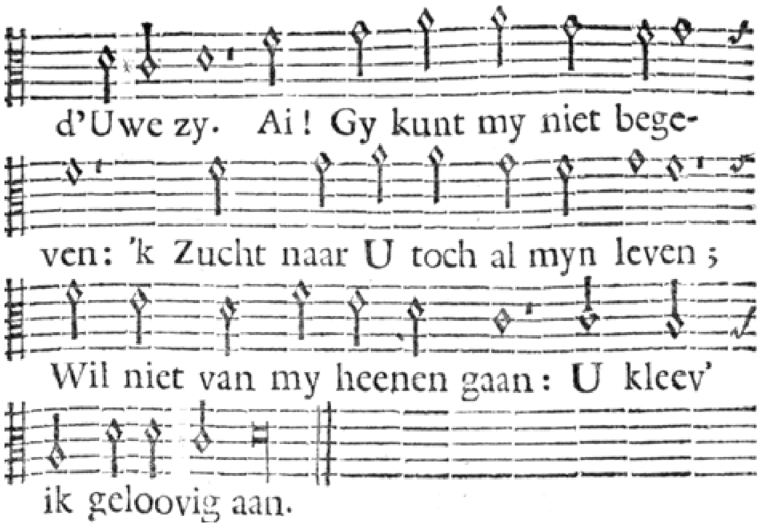

Troost in 't Lyden.
CXXV Lied.

1 Ach hoe zal ik, Zondaar, 't maken?
Wat is best voor my gedaan? Myn gewisse.
klaagt my aan, Het begint nu op te wa-
ken. Dit 's myn troost die nooit ontvlied

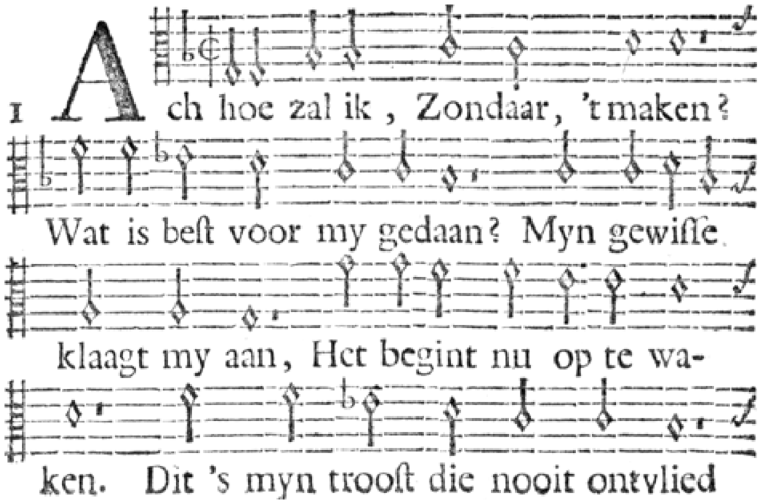

Ik verlaat myn Jesus niet.
2 Dikwils hebben myne zonden Mynen Jesus zwaar doorgrieft: 'k Weet nochtans, dat Hy my liest: 'k Heb Hem door Zyn Gunst gevonden. Al baart my myn schuld verdriet, Ik verlaat myn Jesus niet.
3 Schoon een storm van tegenheden, Die Gods Volk te wagten staat, Tegen my aan 't woeden slaat, Tot Hem richt ik myne schreden: Jesus! in myn Ziel gebied,

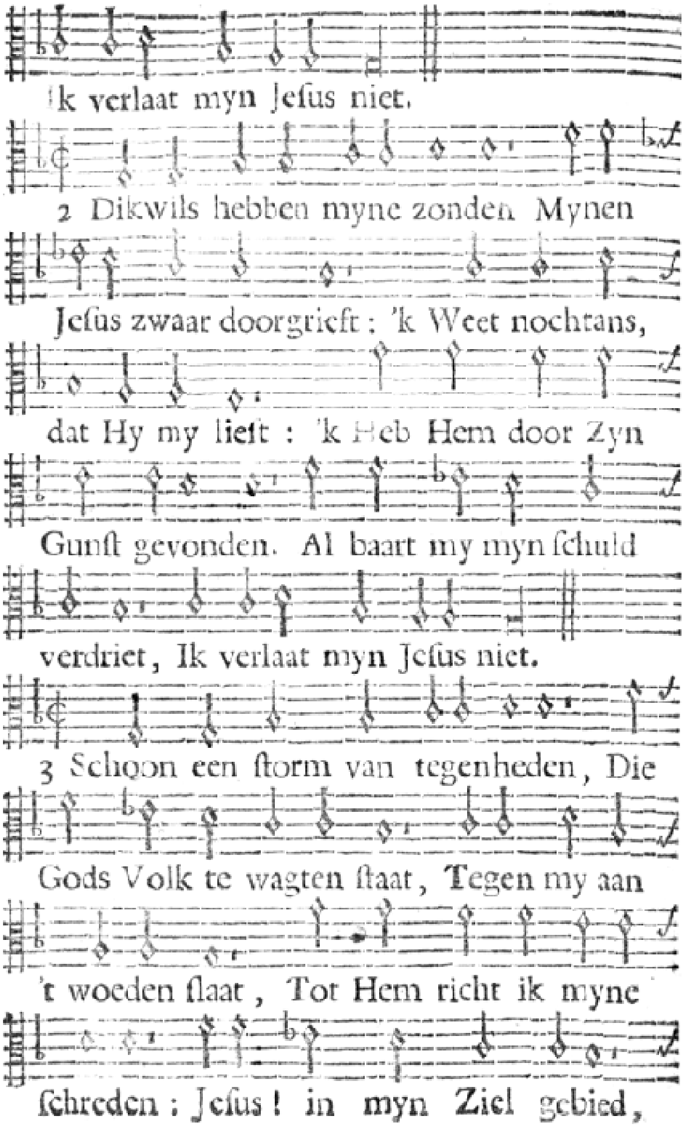

Ik verlaat myn Jesus niet.
4 'k Weet wel, dat ons gansche leven
Enkel damp en nevel is, Dat w' elk oo-
genblik gewis Zyn met doodsgevaar om-
geven, En wie weet wat straks geschied'?
Ik verlaat myn Jesus niet.
5 Komt de dood my ylings halen, 'k Word
bevryd van ongeneugt: 'k Rust en wagt op
's Hemels vreugd: 'k Weet, dat Jesus zyne
stralen, In myn donkre grafsteê schiet; Ik

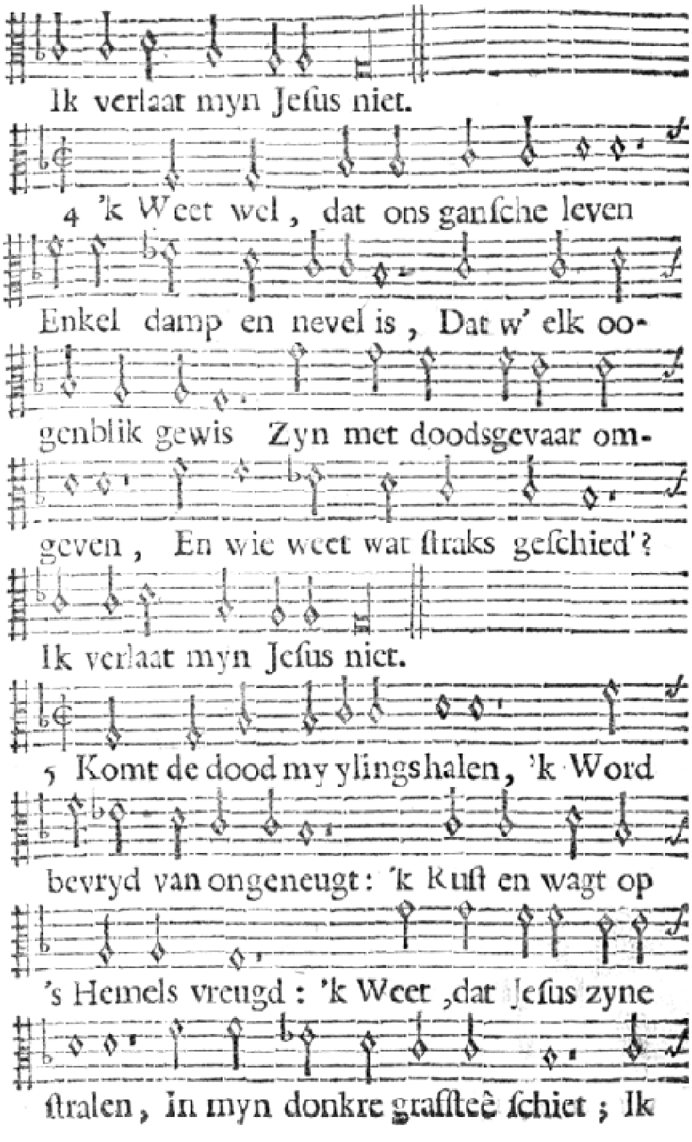

verlaat myn Jesus niet.
6 'k Zal door zyne kracht herleven; Hy zal my de Zaligheid, Die Hy my heeft toegezeid, Op zyn tyd genadig geven, Schoon myn oog eerst 't oordeel ziet, Ik verlaat myn Jesus niet.
7 'k Zal aan U standvastig kleven, Tot ik aanland in dien oord Daar men gaat door 's Hemelspoort. Laat Uw licht zyn stralen geven, In myn Ziel Uw heil gebied! Ik verlaat myn Jesus niet.

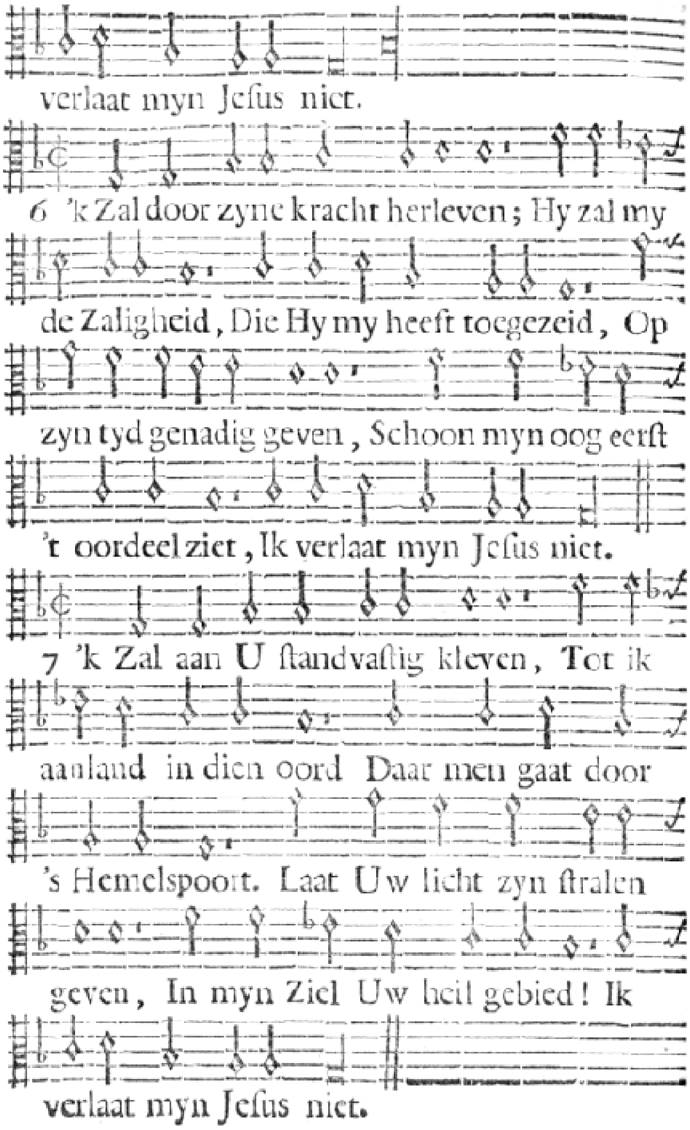

Troost tegen de smaat en verachtinge der waereld.
CXXVI Lied.
Voize Lied V of XLII.

1 Valt my dan noch meer uittestaan?
O Jesus, moet ik met U gaan, Langs
deezen weg, dien Gy woudt treên, Zoo
vol van kruis en tegenheên? Help my dan
dragen, help in nood, Op dat ik leev'
zelfs in den dood.
2 't Is ydelheid, al wat men ziet; De

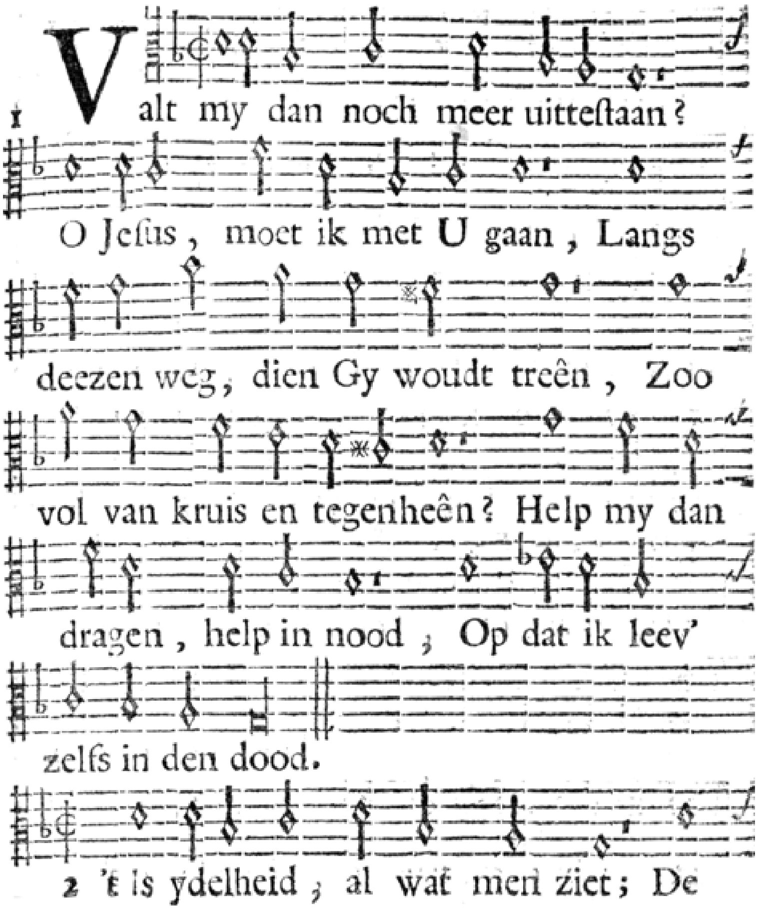

mensch let op het einde niet: Hy leeft
gerust, hoewel de tyd Elk ogenblik daar
heenen glyd. De Zondaar is helaas! zoo
blind, Dat hy in 't kwaad zyn wel-
lust vind'.
3 O valsche vreugd! ga heen, 't genot
Van U, is my 't onzaligst lot. O val-
sche lof! verkeerde lust! Ik ben van beter lof
bewust; Schoon die op aard' in schand en
smaat, In haat en bitsen nyd bestaat.

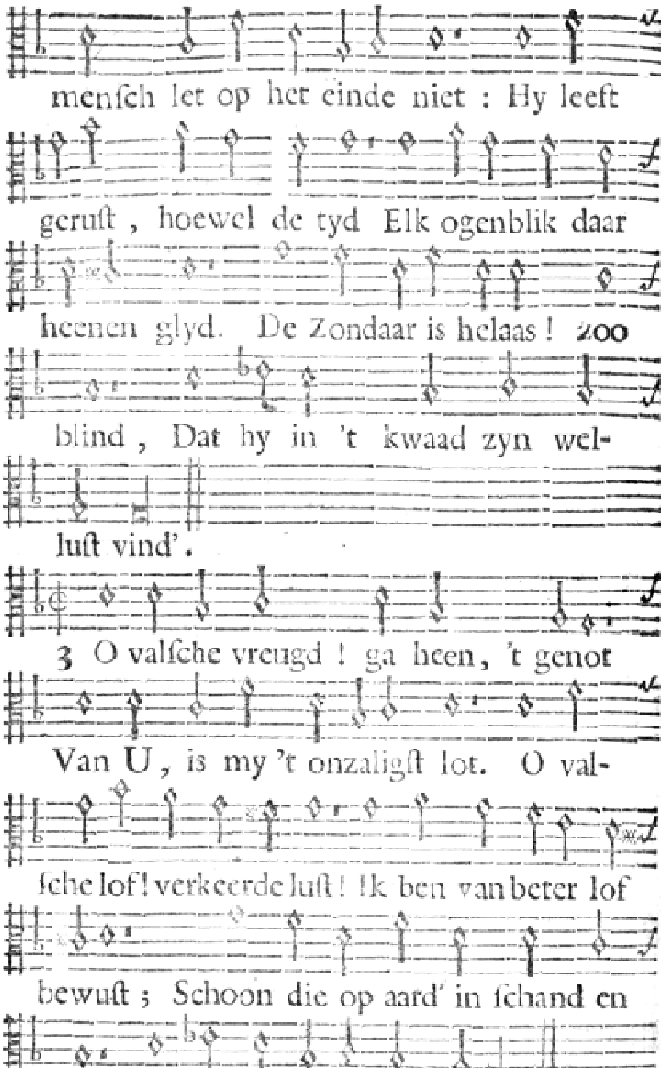

4 Dit is altyd het deel geweest Van hem, die waarlyk God gevreest En d'eeuwigheid heeft nagedacht, Die steets met yver heeft getracht, Om 't beeld van Jesus zynen Heer Staag te vertoonen meer en meer.

5 Wel aan myn Ziel! stel U dit voor! Dit is het rechte deugden spoor: Gy moet van yder zyn gehaat; Die U vyandig tegengaat Niet slegts, maar zelfs Uw

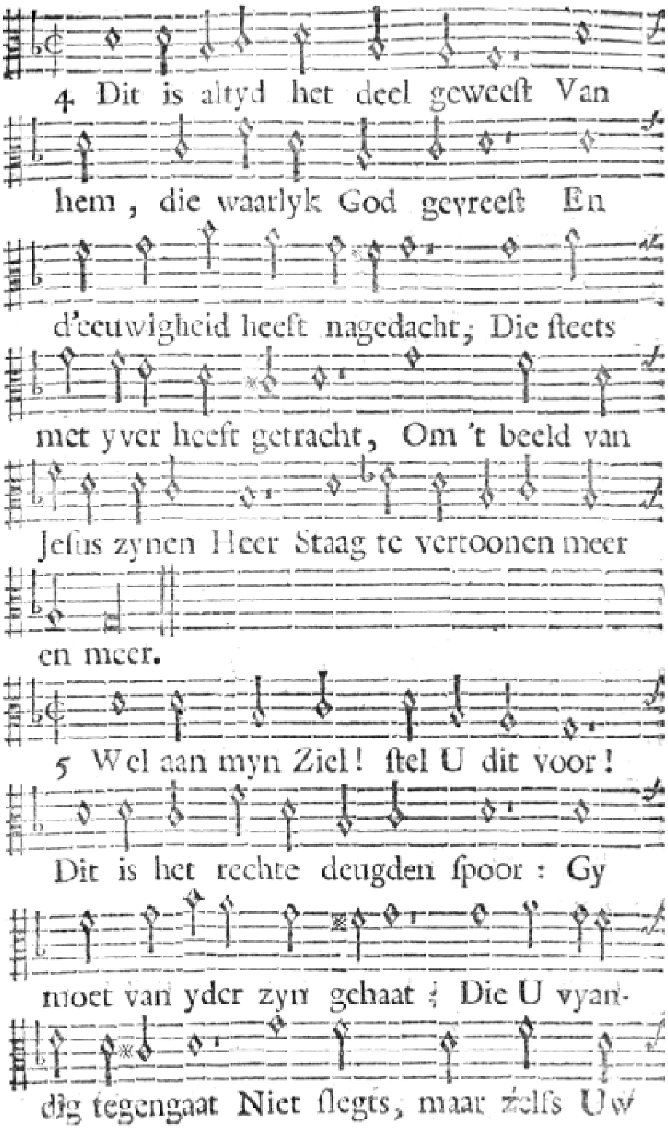

naaste bloed Verwydert U van 't hoog-
ste Goed.
6 Nu dan myn Ziel! wil rustig treên Door
doornen en door distels heên: Uw Hei-
land ging U lydsaam voor: Hy stierf voor U;
kom volg dit spoor! Vaar voort dan
waereld! haat my vry, Zoo lang 't U wel-
gevallig zy.

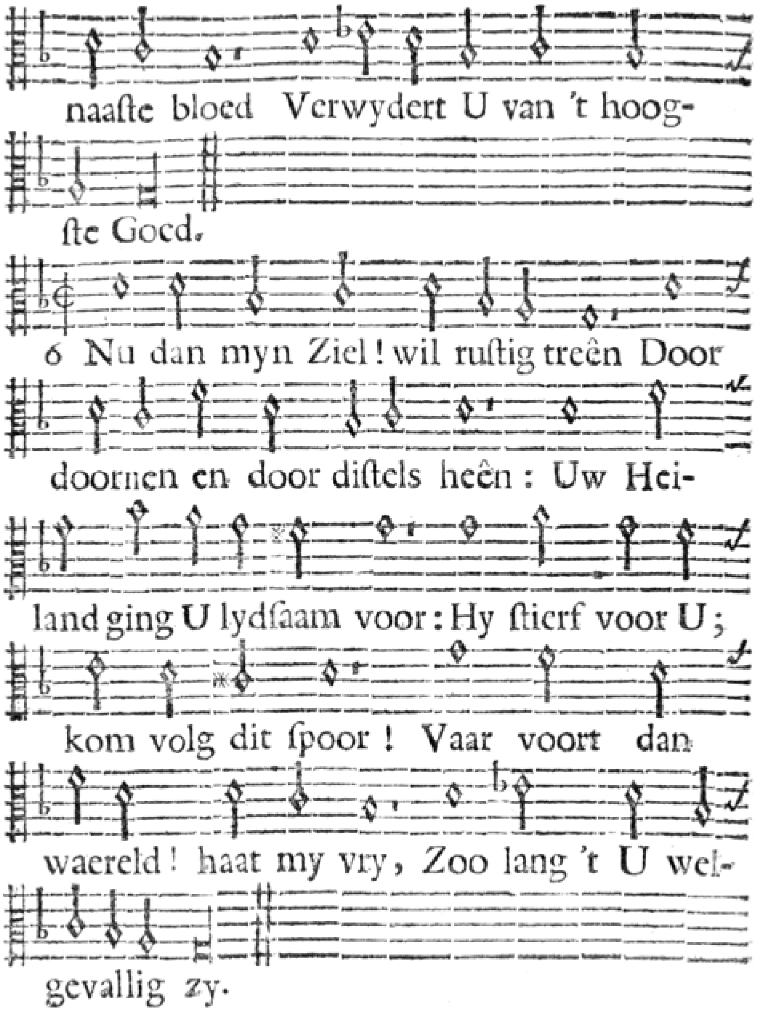

Troostlied wegens de overwinninge over al het Lyden.
CXXVII Lied.
Voize Psalm XLII.

1 Al myn zorgen angst en plagen
Worden eindlyk afgewend: Al dat zuch-
ten, al dat klagen, Dat myn Heer alleen
maar kent, Zal God lof! niet eeuwig zyn:
Neen een staage zonneschyn Zal eens, na
dien regen, blikken, En myn matten Geest
verkwikken.

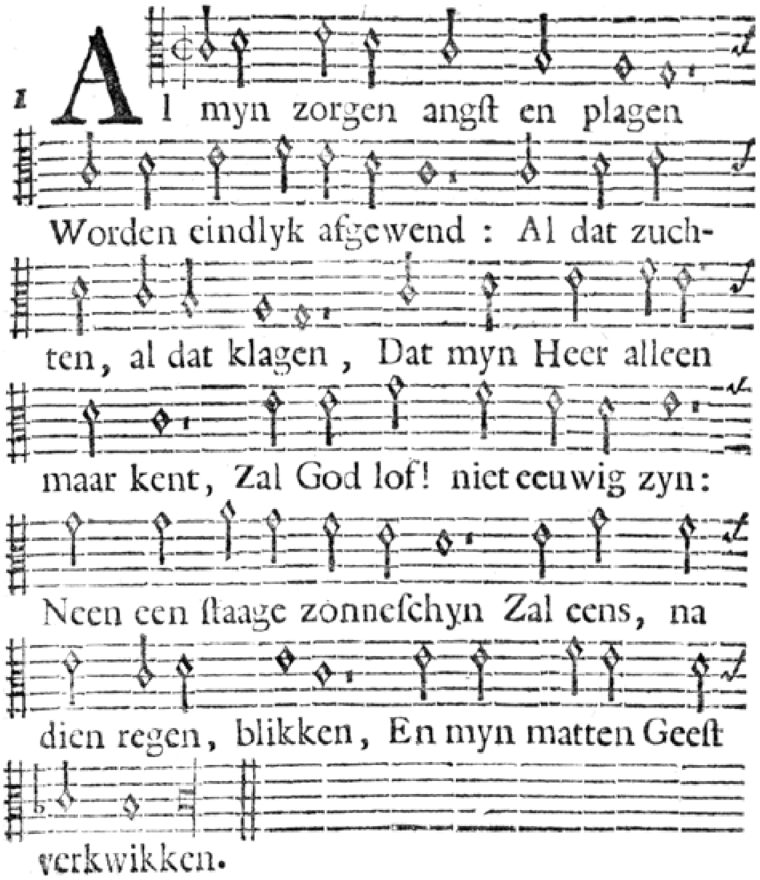

2 't Zaad, dat ik in droefheid zaaide, Zal ik vrolyk op zien gaan: Hy, die eerst de distels maaide, Mag zich met de vrucht verzaên! Als het onweer is bedaard, Is de lucht weer opgeklaard: Na het kampen, na het stryden, Komen weder vreugde tyden.
3 Als men rozen af wil breken, Is het billyk, dat men draagt Dat de doorenties wat steken. Alles gaat, zoo 't God be-

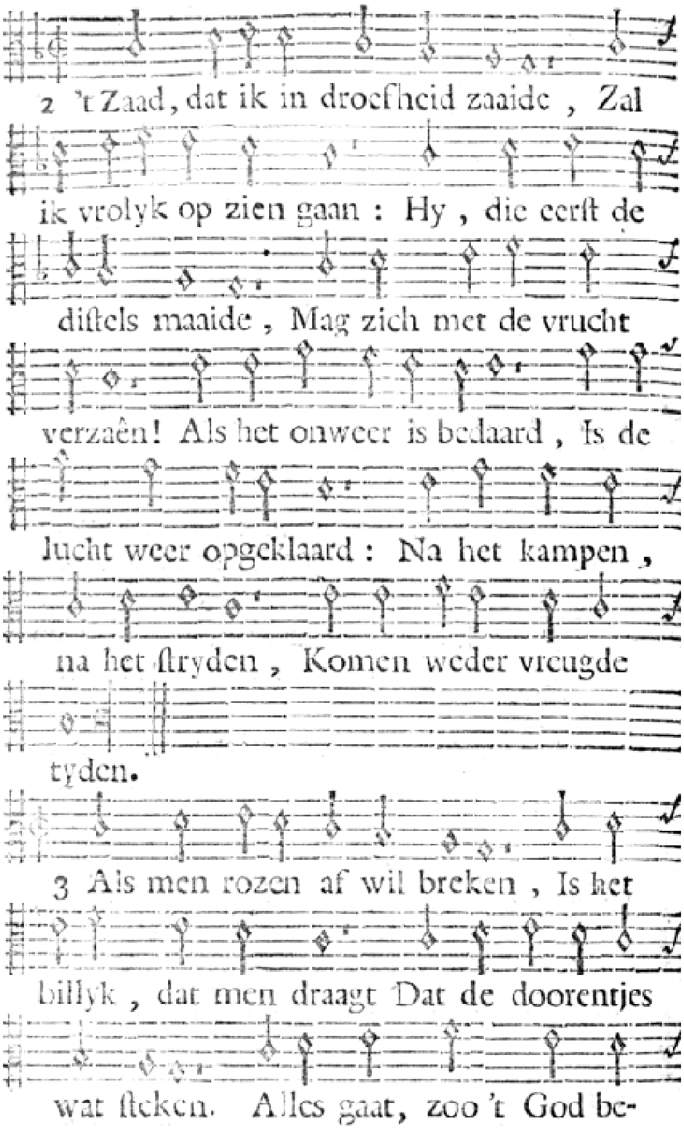

haagt. Hy heeft ons een loon gesteld,
Die, door stryden met geweld, Wordt
verkregen: Zegepralen Moet men, wil
men dien behalen.
4 Onze weg loopt naar de starren; Maar
men vindt 'er kruissen staan. Niemand moet
hier blyven marren; Schoon hy vaak door
bloed moet gaan. Stryd op stryd is U be-
reid, Op den weg naar d'Eeuwigheid. Die
in Salems muuren woonen, Toonen hunne

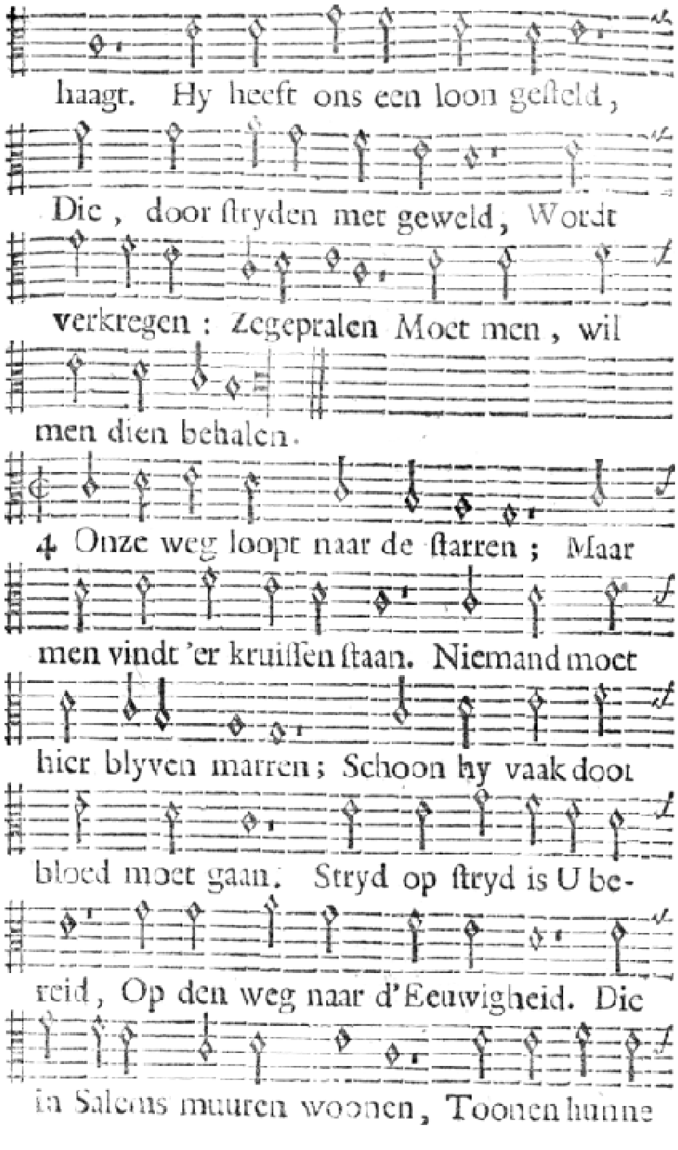

dooren kroonen.
5 En voorzeker! alle vroomen Stonden veele smert ten doel, Eer z' in Sion zyn gekomen. Hierom staan zy voor den stoel Van het Lam voor Godes troon Pronkend' met een eere kroon, Daar hen groene palmen sieren, Wyl zy mochten zegevieren.
6 Niets kan Gods besluit verbreken, Het bestaat in eeuwigheid. Hun, die strydend niet bezweken, Is de zaligheid bereid, Israël

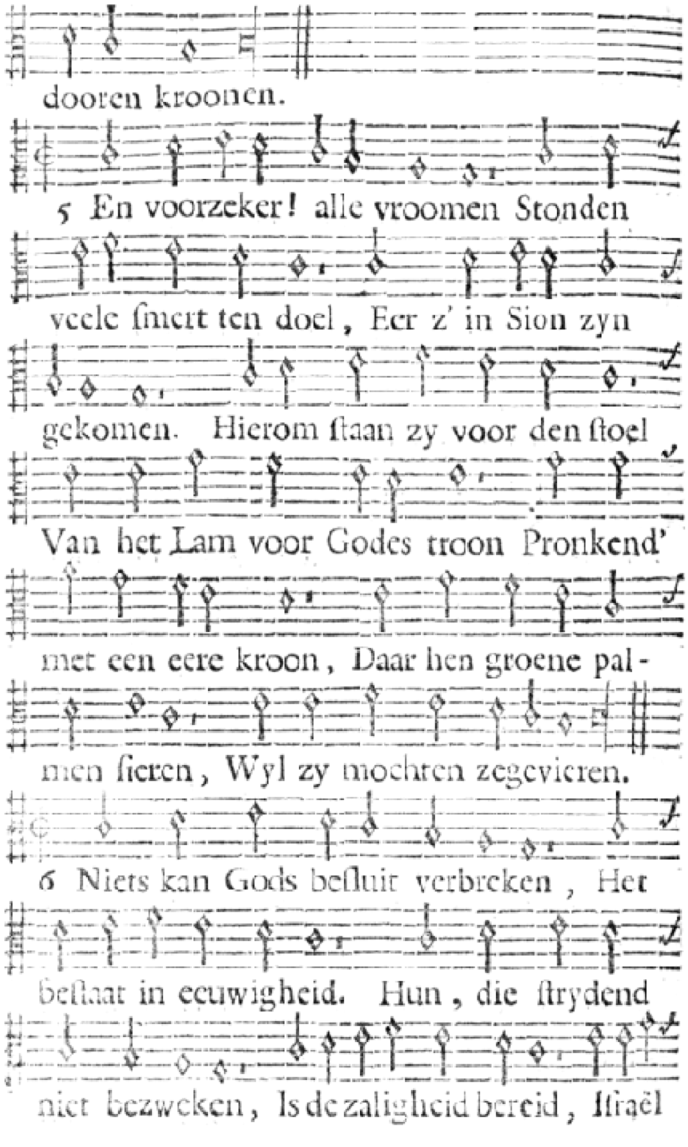

werd eerst verblyd Met de zege, na den stryd; Canaän, werdt niet betreden, Eer men 't oorlog had volstreden.

7 Draag Uw banden, wil dan stryden, O myn Ziel blyf moedig staan. God zal U gewis bevryden: 't Onweer is wel ras gedaan: Op een fellen donderslag Volgt een aangename dag; Op den avond volgt de morgen; Vreugde volgt op angstig zorgen.

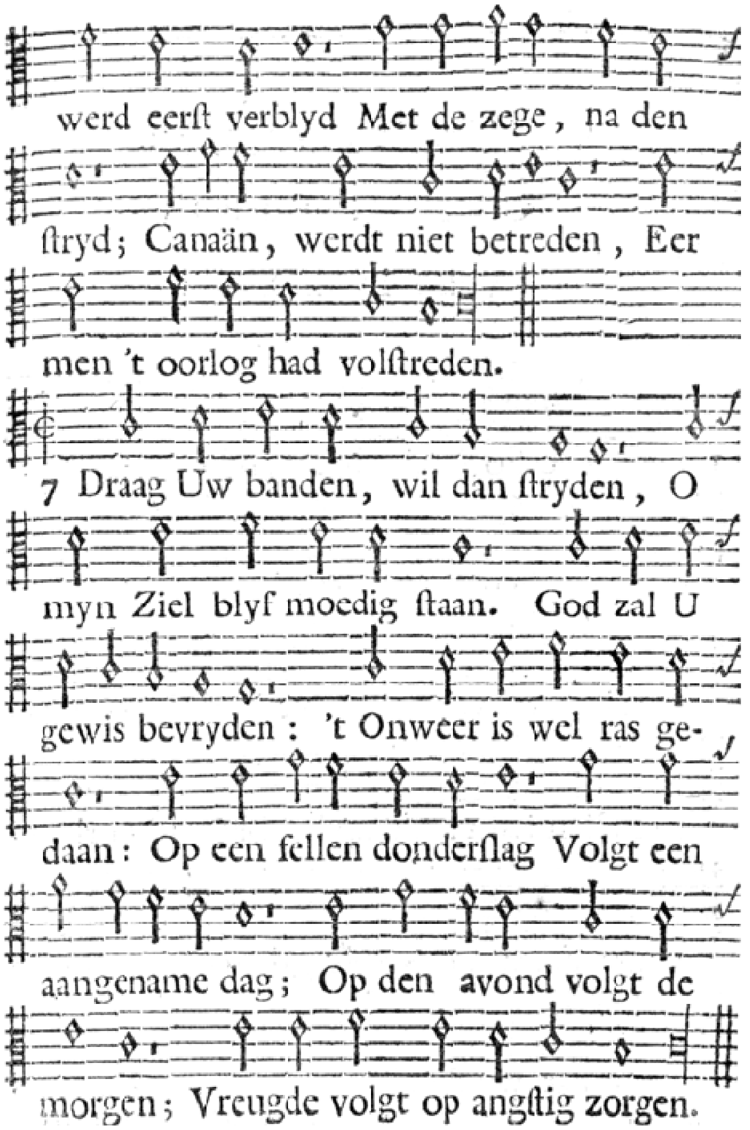

C. Bidlied, in Oorlogstyden.

CXXVIII Lied. Voize Psalm XLII.

1 Geef o God! het Land den vreede,
Daar Gy hebt Uw Woord geplant: Deel
ons heil en voorspoed mede: Zegen ons
aan allen kant: Demp het blakend oorlogs-
vuur: Schenk ons vrêe, die eeuwig duur!
Geef dat wy standvastig stryden, En Uw
woord gerust belyden.

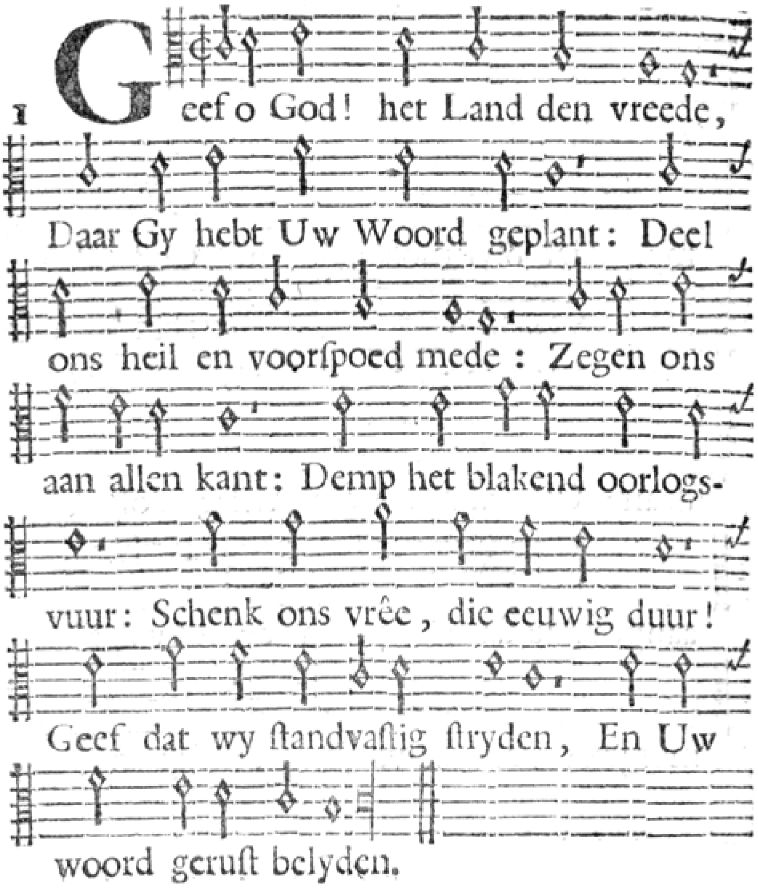

2 Doe Uw Kerk den vreê beërven, Die
U voor haar Koning houd, Die alleen op
's Heilands sterven, Haare heilverwagting
bouwt. Blyf Gy onze Burgt en rots: Breek
der volkren magt en trots, Die Uw Volk
en Kerk bestryden: Dek ons Heer aan al-
le zyden.
3 Heer! schenk vreed' in alle streeken,
Daar Uw Woord zich heeft verspreid. Laat
dat nimmer ons ontbreeken: Dus wordt

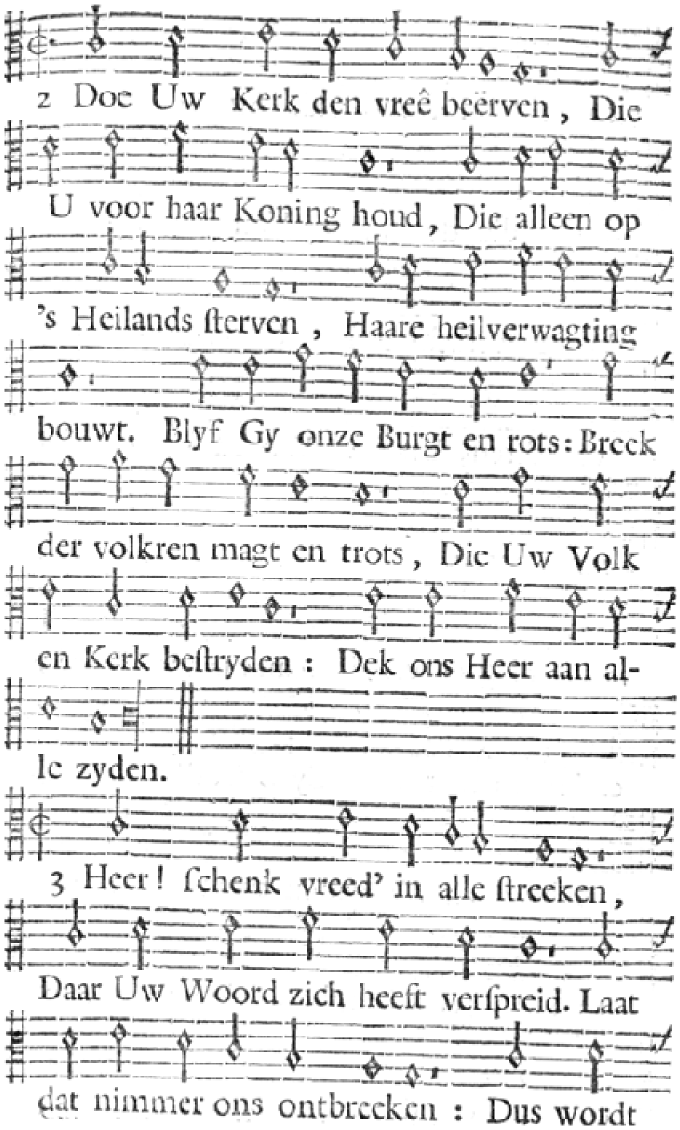

toch Uw lof verbreid. Stuit de dwaal-
leer, die de kracht Van Uw Godlyk
Woord veracht: Laat Uw waarheid ons
verlichten, En Uw Woord Uw Kind'-
ren stichten.
4 Heer! geef vreed' in onze tyden, Dat Uw
erv' niet nederstort'! Gy o God! moet voor
ons stryden; Menschen magt schiet veel
te kort. Jesus Christus, Die altyd Onze
Vorst en Veldheer zyt, Stryd voor ons,

Uw bondgenooten Wil den vyant nederstooten.
5 Geef den vreê; spaar onze landen; Zie hoe fel de vyand woed': Zie hem moorden, plundren, branden: Hoor der Zuigelingen bloed, Dat om wraak ten Hemel schreit: Toon Heer! Uw rechtvaardigheid: Doe den vyand, voor die plagen, Zyn verdiende straffe dragen.
6 Schenk ons Heer! den vree van bo-

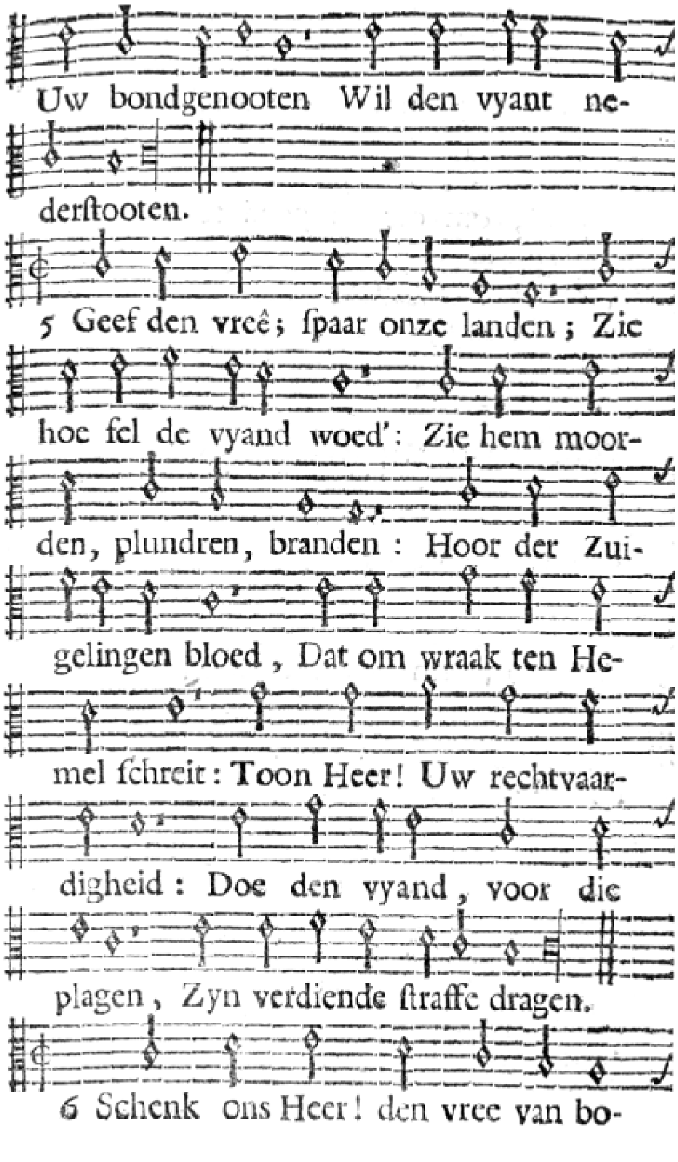

ven, Die geen booze waereld geeft,
Wyl z', om eer en goed te rooven,
Steets in kryg en onrust leeft. Vreede
Vorst! Genadig Heer! Geeft G' aan ons,
den vreede weer; U, U zullen w' eer
bewyzen, En Uw Naam in vreede
pryzen!

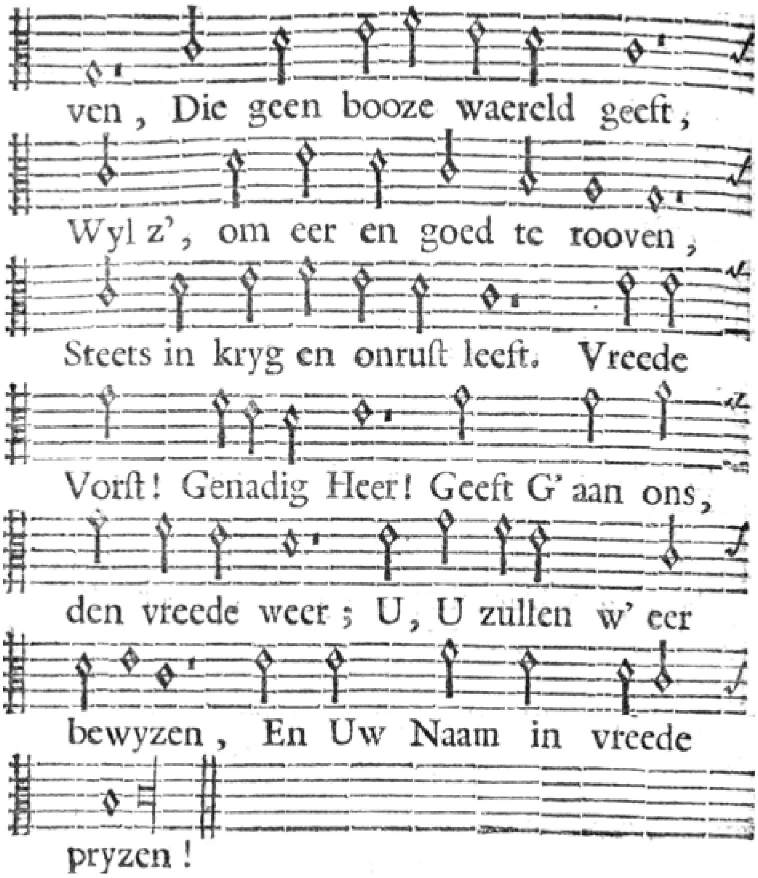

D. Bidgezang, in tyden van pest en doodelyke krankheden.

CXXIX Lied
Voize Lied LXVIII.

1 Rechtvaardig God, wy klagen U, Dat
onze booze daden De rednen zyn, waar-
om wy nu Met straffen zyn beladen,
Waarom het pestvuur hevig brand', En wy
helaas! aan allen kant Dien fellen gloed
gevoelen.
2 Uw wraakvuur woed op ons al voort, En

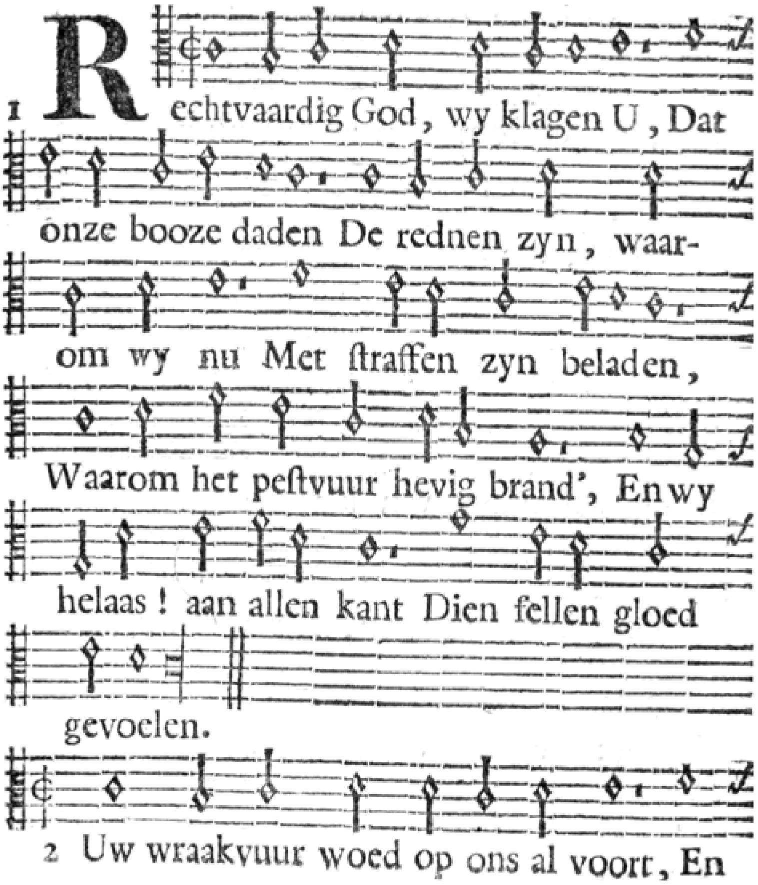

blyft ons steets verteeren, Wyl wy noch wygren naar Uw Woord Oprecht ons te bekeeren: Wy hadden lang geen lust daar aan, En daarom zien w' ons nu versmaân Van hun, die ons aanschouwen.
3 Men hoord in meenig huis geween: De lucht weerbaawt van klagen: Men draagt by hoopen lyken heen, Als waren zy, ver- slagen: De pest, dat doodlyk gift, o schrik! Treft veelen in een oogenblik; Geneeskunst

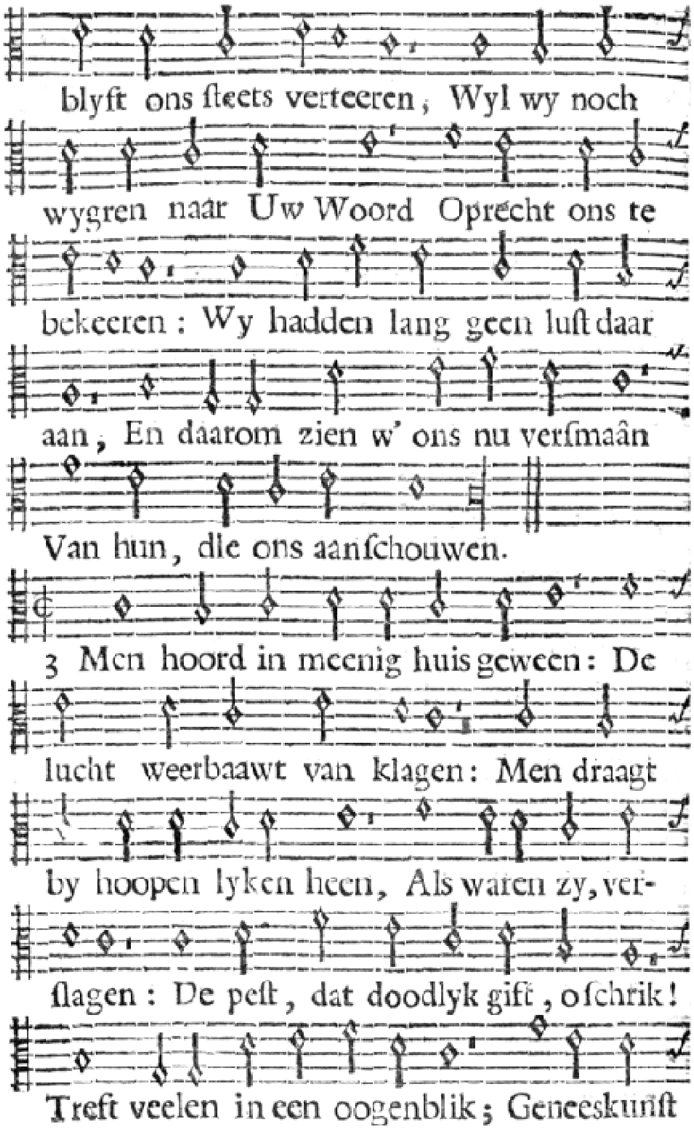

staat verlegen.
4 Wy komen dus tot U, o Heer! w'Erkennen onze zonden: Wy vallen aan Uw voeten neêr, O Arts! heel onze wonden: Weer Gy de plagen van ons af: Geef ons genaê; o God bestraf Bestraf den slaanden Engel.
5 Dat ons Uw Gunst o Heer! behoed': Laat ons voor U noch leven: Zyt Gy ons deel, ons eenig goed, Wil ons ge-

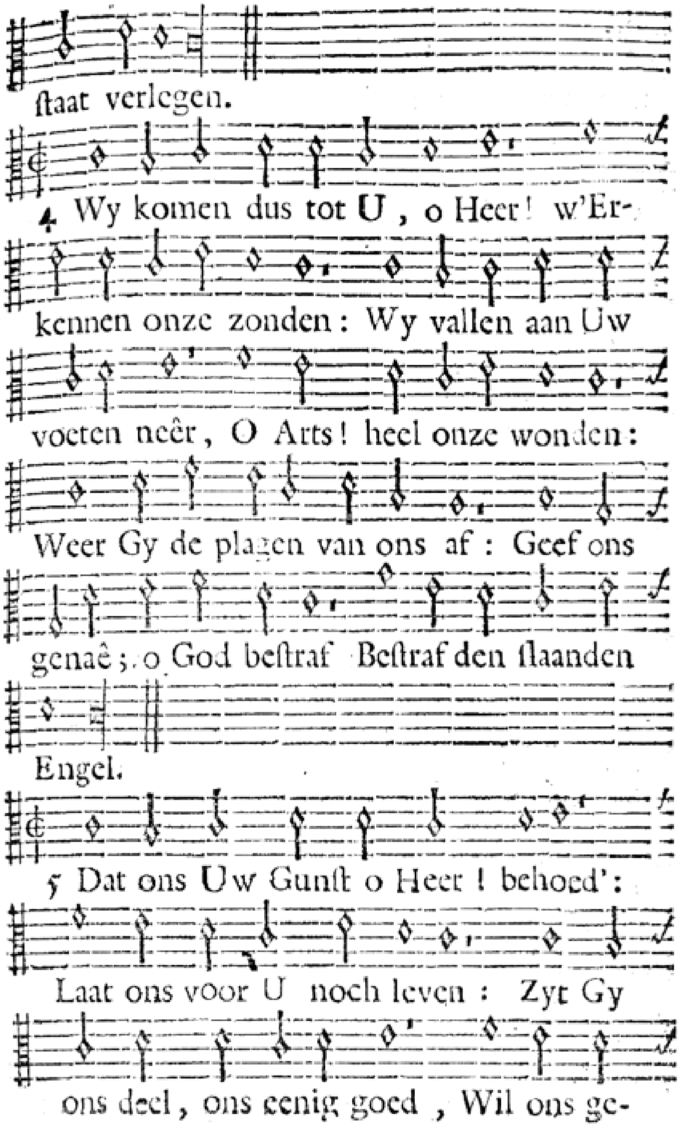

zondheid geven: Lief ons, als d'appel van
Uw oog, Dat ons Uw heil verzellen moog,
Op dat wy zeker blyven.
6 Beveel Uw Englen, dat z' ons voort
Op hunne handen dragen: Zoo wandlen
wy hier ongestoord: Zoo zyn wy vry van
plagen. Bewaar ons voor gevaar en nood:
Hoed ons voor een zoo snellen dood, Ons
die op U vertrouwen.
7 Doch is het, Heer! Uw vrye wil, Dat

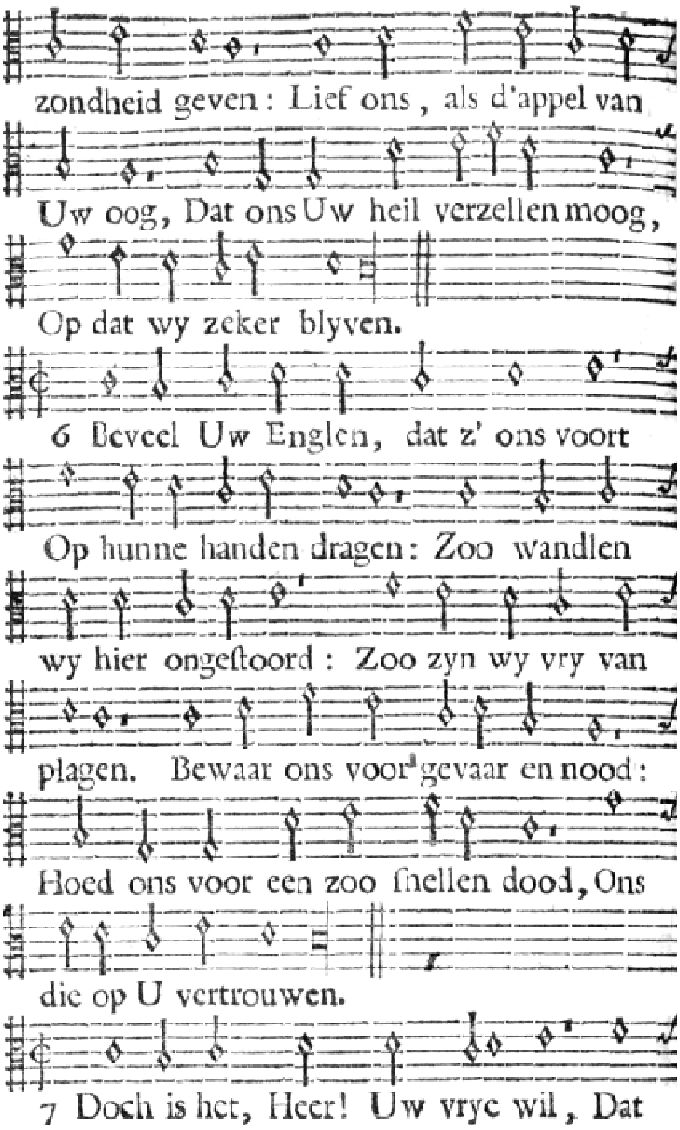

wy van d'aarde scheiden: Geef dan, dat wy gelaten stil Ons tot dien stap bereiden, En heengaan met verheugden zin: Het sterven is ons toch gewin, Ons die Uw heil verwagten.
8 Hem, die den Heiland, aan het hout Op Golgotha geslagen, Met een geloovig oog beschouwt, Zal het vergiftig knagen Der schuifelende slang niet schaân, Wyl God zyn schuld heeft uitgedaan; Hy leeft, al

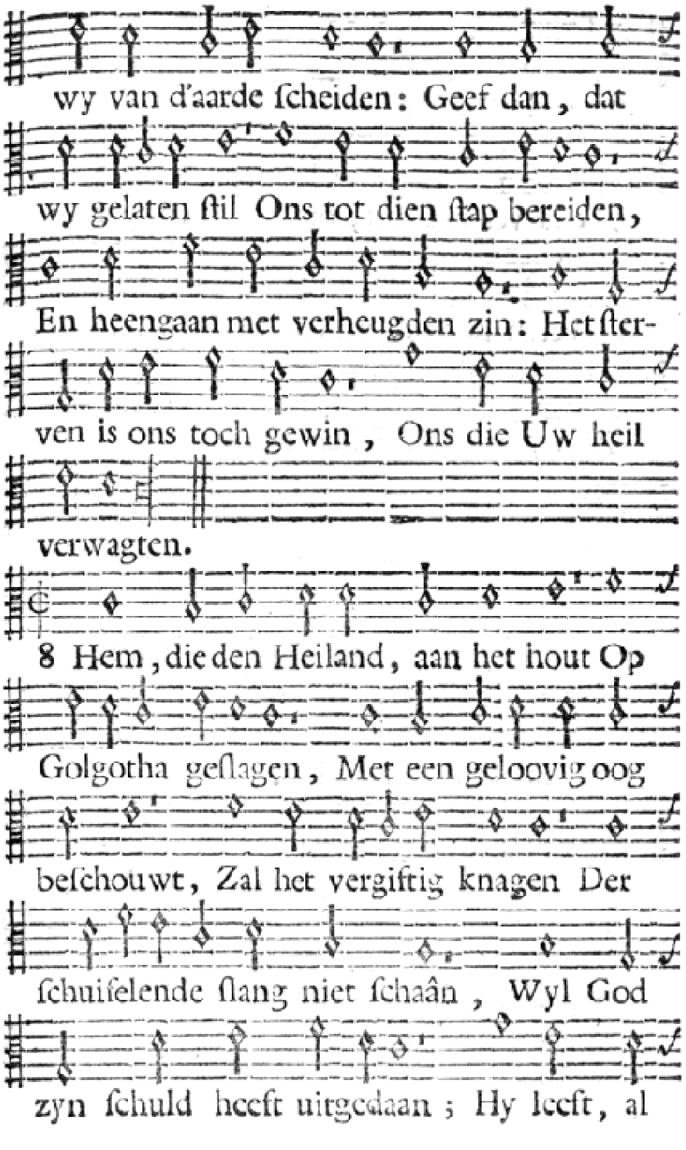

moet Hy sterven.
9 't Is ver het best, om vroeg en spaê In
's Heeren hand te vallen; Hy is bereid, om
Zyn genaê Te schenken aan ons allen.
Maar wee hem! die in 's menschen hand
Zich stelt, hy vind geen onderstand: Hy
vind 'er geen ontferming.
10 Nu Vader! doe, zoo 't U behaagt,
Wy willen 't overgeven: Die 't al toch
aan U overdraagt, Hoeft in geen zorg te

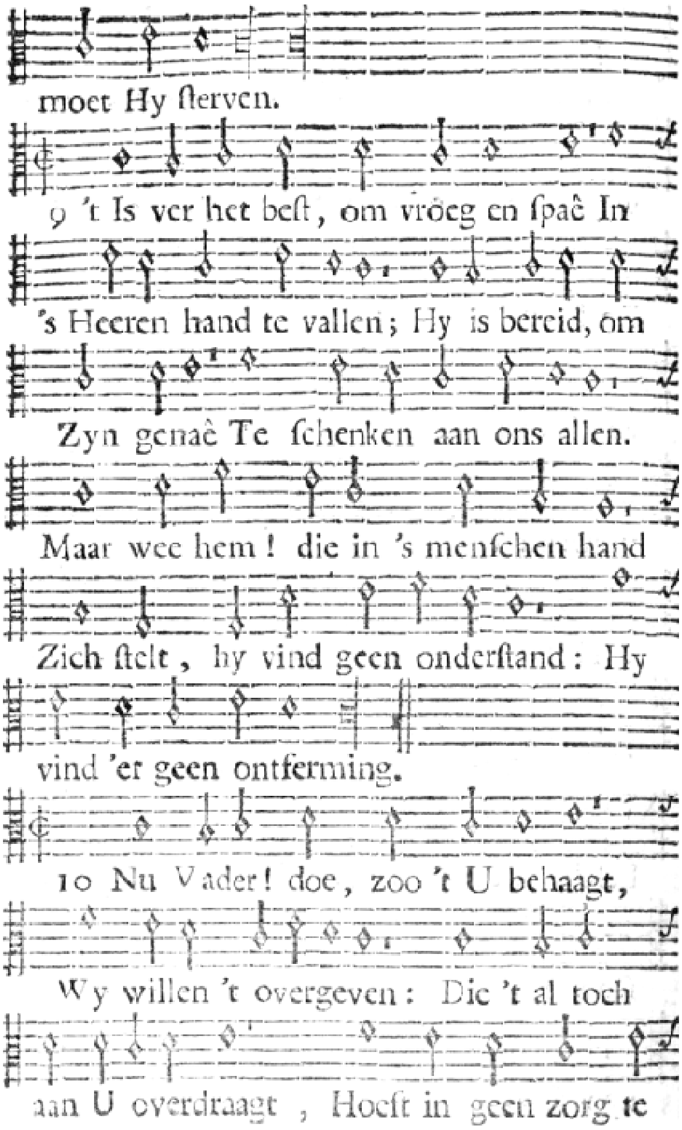

leven. Een kleine musch is weinig waard,
En nochtans valt die niet op aard, Zoo
Gy 't niet wildt gehengen.
11 Gy hebt ons hoofdhair zelfs geteld;
Wie zou U niet vereeren? Al wat Uw
Raad heeft vastgesteld, Moet ons ten bes-
ten keeren. Gy zult Uw kindren, klein
of groot, Hun leven lang, tot in den dood,
Het best' en zaligst' schenken.
12 Sta hen o Heer! genadig by, Die reets

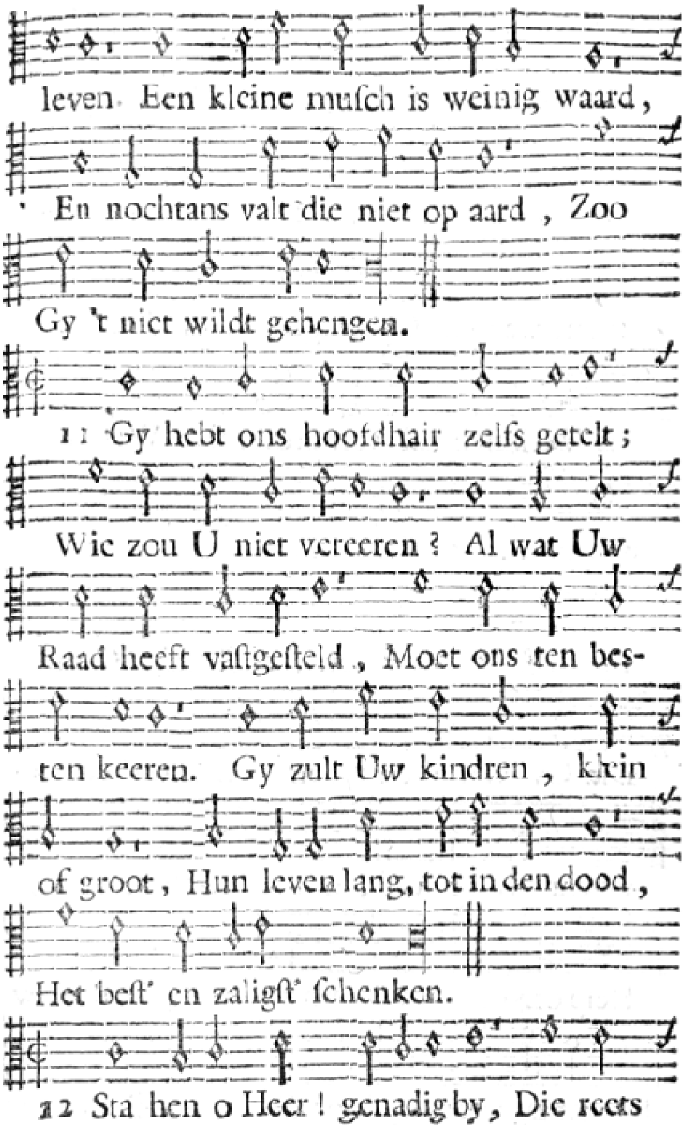

door smert versmachten: Dat 't waar ge-
loov toch by hen zy: Laat hen dan lyd-
zaam wagten Op U genaê, die hen ge-
wis Verlossen zal van droefenis: Wat hen
dan ook moog drukken.
13 God Vader, Zoon, en Heil'ge Geest,
Die Gy van allen tyden Een sterkt' en toe-
vlucht zyt geweest, In 't allerbitterst lyden,
Help ons ook, uit barmhartigheid, Op dat Uw
lof hier zy verbreid, Voor all Uw Gunstbewyzen.

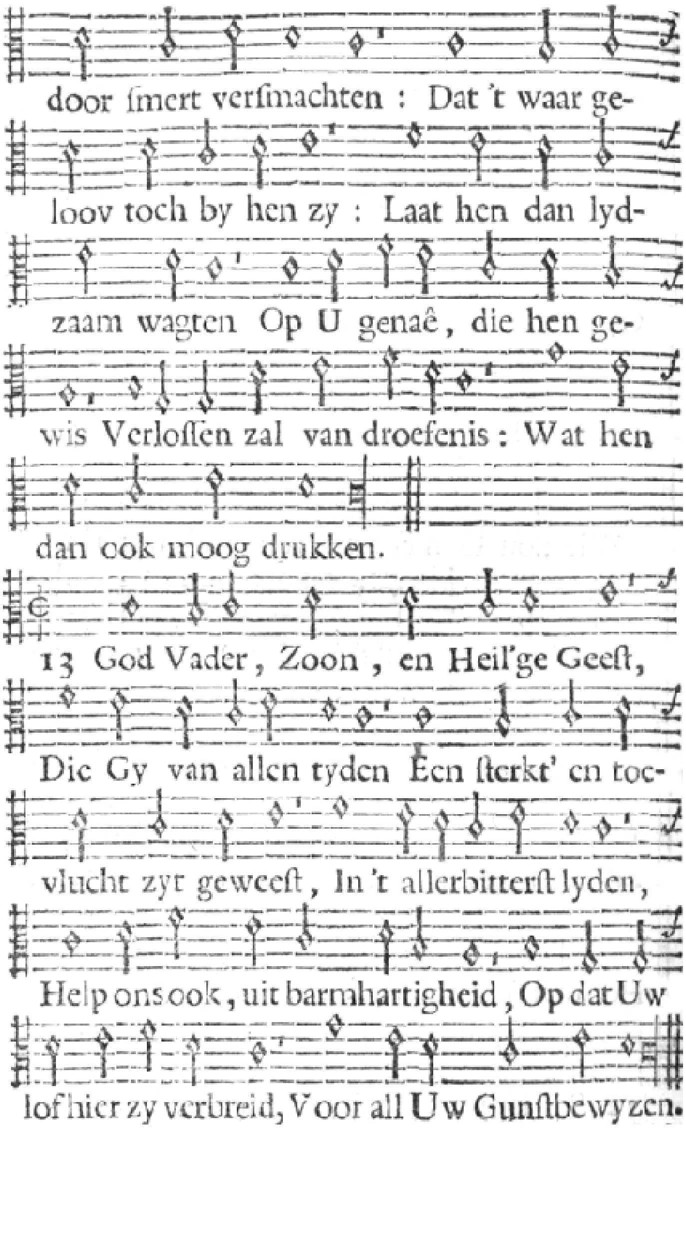

Bidlied om Vreede, goed Weeder, Regen en Zonneschyn.
CXXX Lied.
Voize Lied XXXI of LXXVI.

1 O Vader aller vroomen! Uw Naam ontvang steets eer, Geef dat Uw Ryk moog komen, Uw wil geschied', o Heer! Geef brood; vergeef de zonden: Weer af verzoekings stonden: Red ons van 's boo-zen magt.

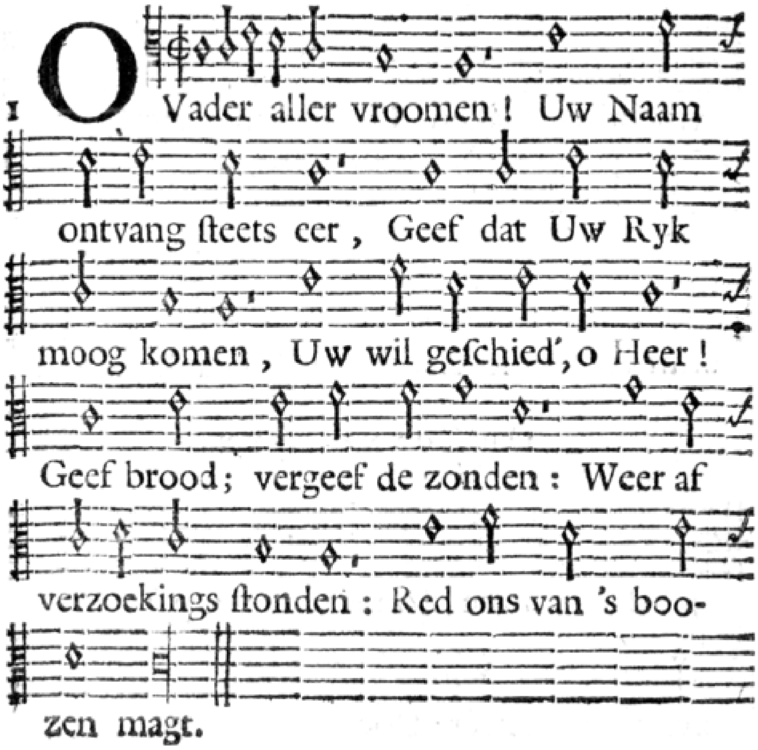

Om Vruchtbaren Regen.

2 Geef 't Land Uw Gunst te smaken, En maak 't geploegde nat; Wil 't week en vruchtbaar maken Uit Uwen waterschat, Op dat het vrucht moog geven Tot nooddruft voor dit leven: Wy zullen dankbaar zyn.

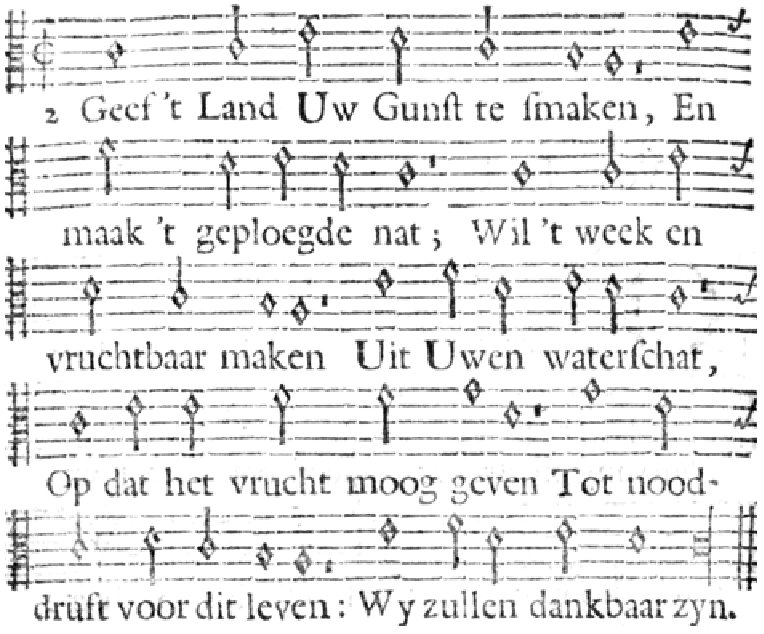

Om Zonneschyn.

3 Schiet warme Zonnestralen Op 't zwanger Aardryk neêr; Doe geenen regen dalen, Die onze vruchten deer', Op dat w' ons

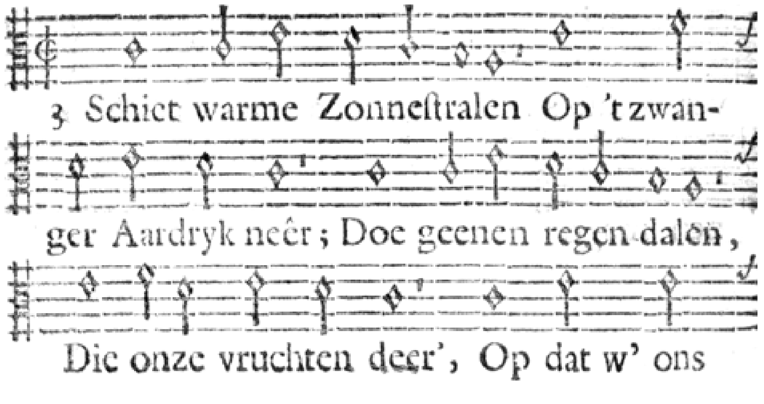

mogen laven, En U voor Uwe gaven,
Den lof betalen, Heer!

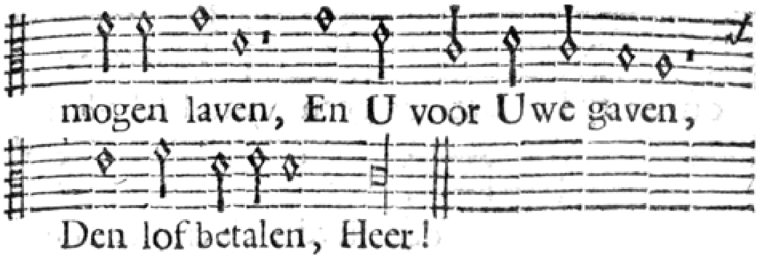

By Donderslagen.

4 O Heer! wil voor ons waken; Zyt ons
een vaste muur, Wanneer de Donders
kraken, Als 't gloeit van Bliksem vuur:
Wil ons Uw Gunst vereeren; Laat ons Uw
vuur niet deeren; Wend 't onweer van ons af.

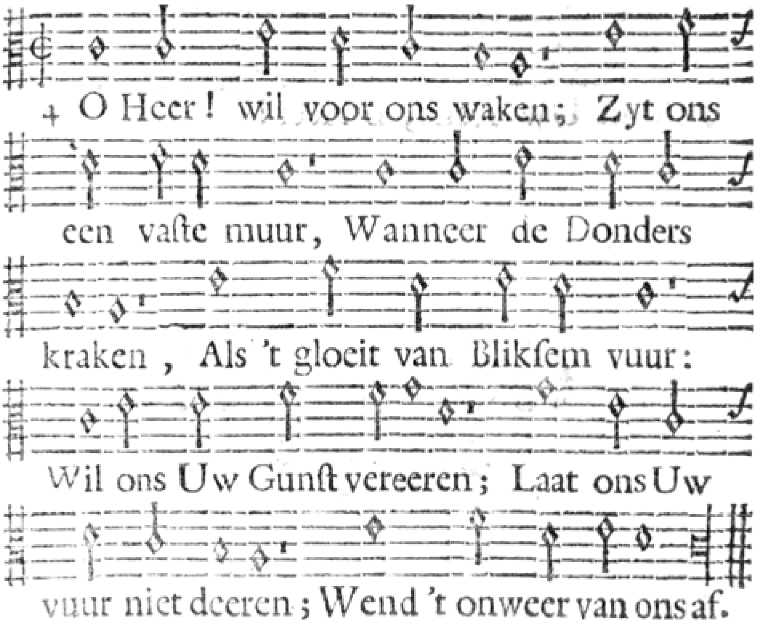

Om Vreede.

5 O God geef uit genade Den vreed' in

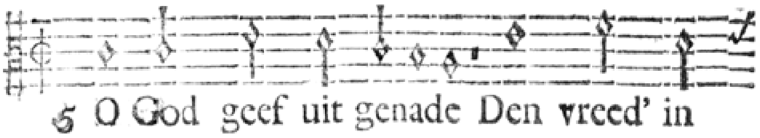

onzen tyd: Dat ons geen vyand schade:
Verjaag hem uit den stryd: Versmeed de
felle klingen Ten dienst der Veldelingen:
Beschut Uw Kerk, o Heer!

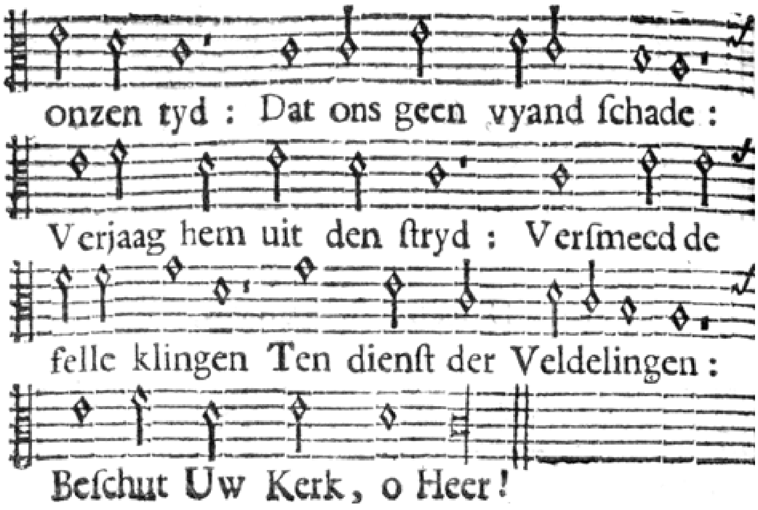

Geestlyke Liederen,
Vyfde deel
Bevattende Morgen en Avond Gezangen.

I. Dank en Bidliederen des Morgens.

CXXXI Lied
Voize Lied CXX.

1 Ik zal Uw trouw verhalen In deezen morgenstond; Ja! 'k zal U steeds betalen Myn dank, met hart en mond; O God voor Uwen Troon, Myn Ziel U staag ver-

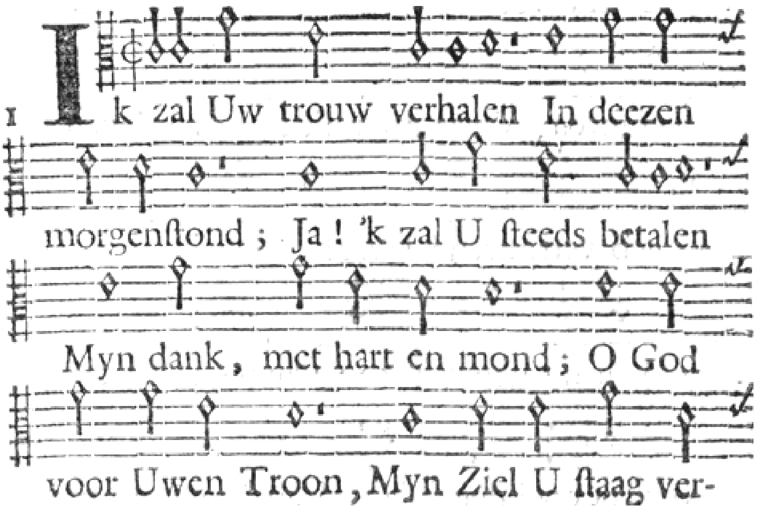

eere, Door Jesus onzen Heere, Uw een-
geboren Zoon!
2 Wyl Gy my, uit genade, In den ver-
lopen nacht, Voor Ziels en lichaams scha-
de Bewaart hebt, door Uw magt: 'k Val
smekend' voor U neer, Wil my myn schuld
vergeven, Waar door ik, al myn leven,
U heb vertoorend Heer!
3 Wil uit genaê 't zoo schikken, Dat 'k
blyf bevryd deez' dag, Van 's duivels list

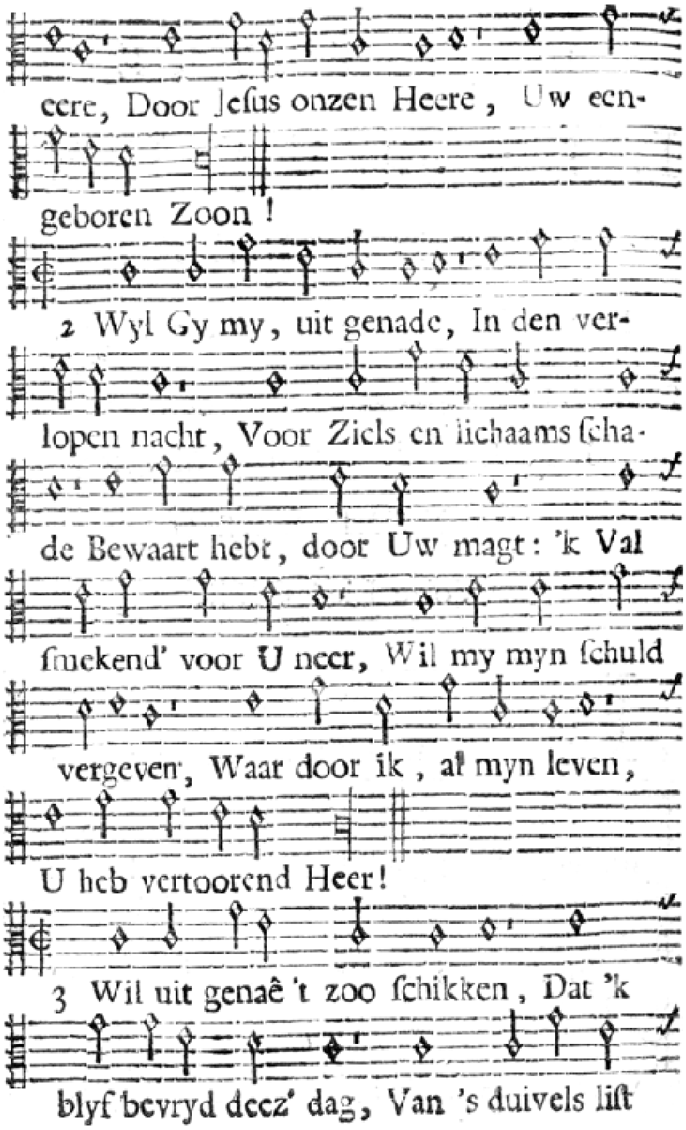

en strikken, Van smaad en wangedrag,
Van vuur en watersnood, Van armoed' en
voor schanden, Van boejen en voor ban-
den En een te snellen dood.
4 Bewaar' myn ziel, myn leven, Myn
lyf, myn goed en eer: 'k Wil 't in Uw
handen geven Nu, en voor altyd, Heer!
't Geen 'k door Uw gunst geniet, Myn
Overheen en Magen, En die my vriend-
schap dragen; Al wat myn oog hier ziet.

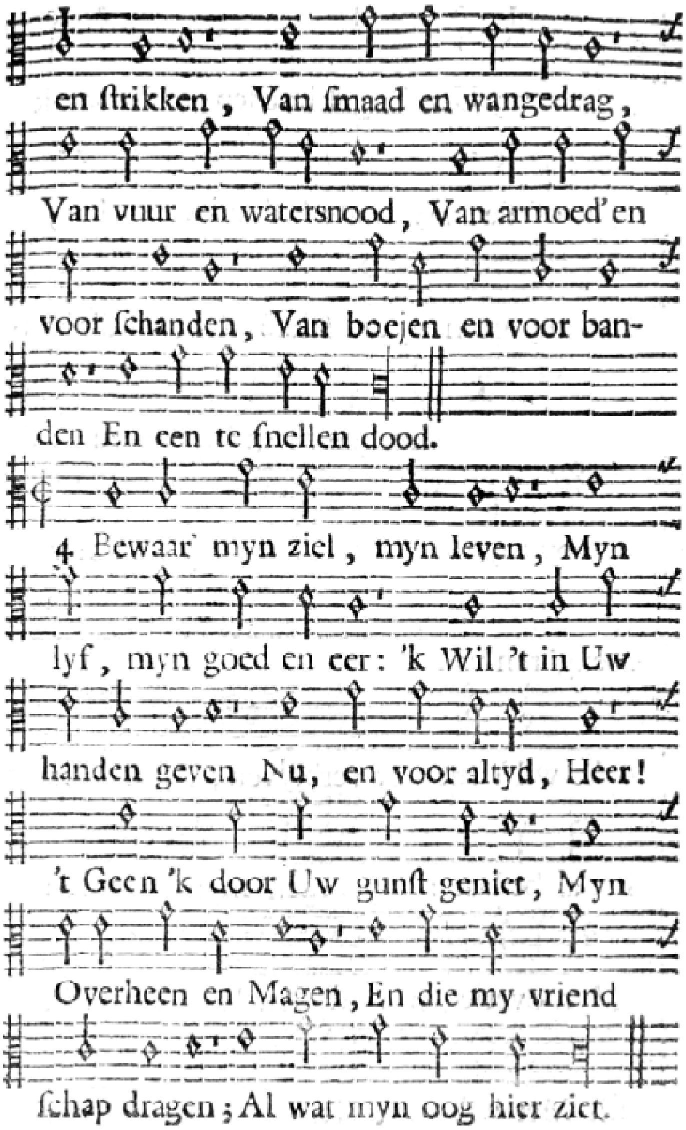

5 Laat my Uw Engel hoeden, Al waar ik ga of sta: Hy stuite 's duivels woeden, Dat my geen vyand schaê, Of, in dit jammerdal My doe zyn magt beproeven, Of moog myn Ziel bedroeven, Of immer breng' ten val.

6 Ik wil 't aan God verblyven, Door Wien het al bestaat: Hy zegen' myn bedryven, Myn overleg en raad. In Hem berust ik stil Met lyf, met Ziel en leven, En wat

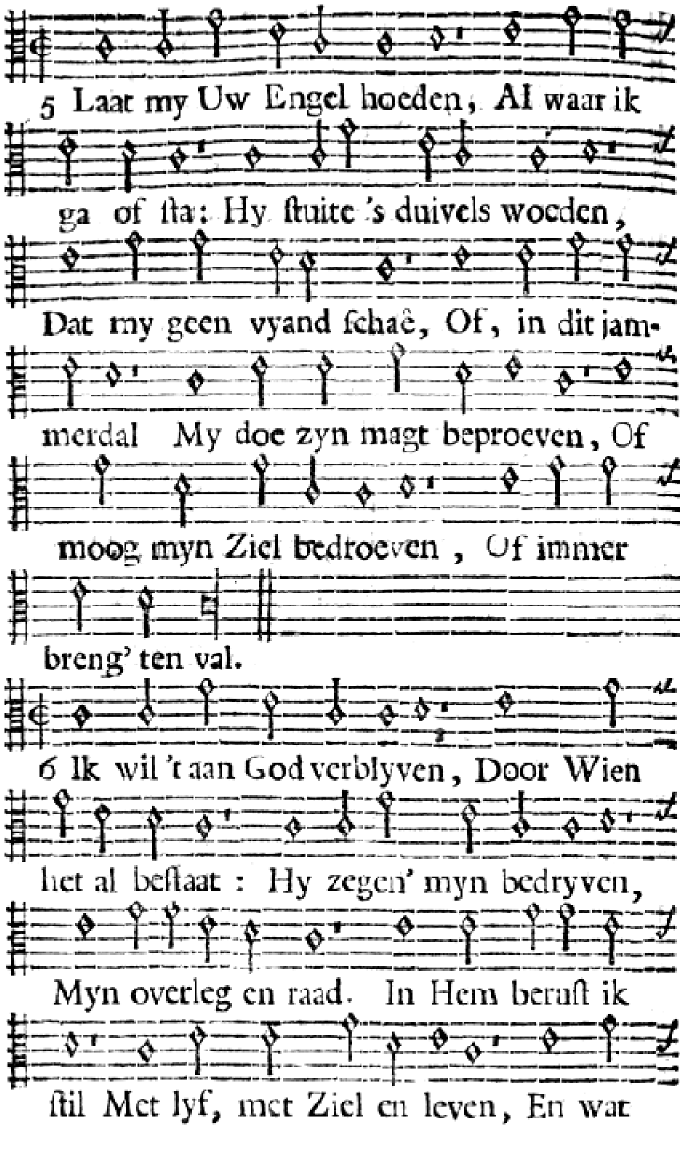

Hy my moog geven, Doe Hy naar Zy-
nen wil!
7 Hier op zeg ik dan, amen! Ik twyfel
niet, de Heer zal al myn' zaken 't samen
Uitrichten t'zyner eer; Des strek ik uit myn
hand Met vreugd', en zal verrichten, Naar
's Heeren wil, de plichten Van myn beroep
en stand.

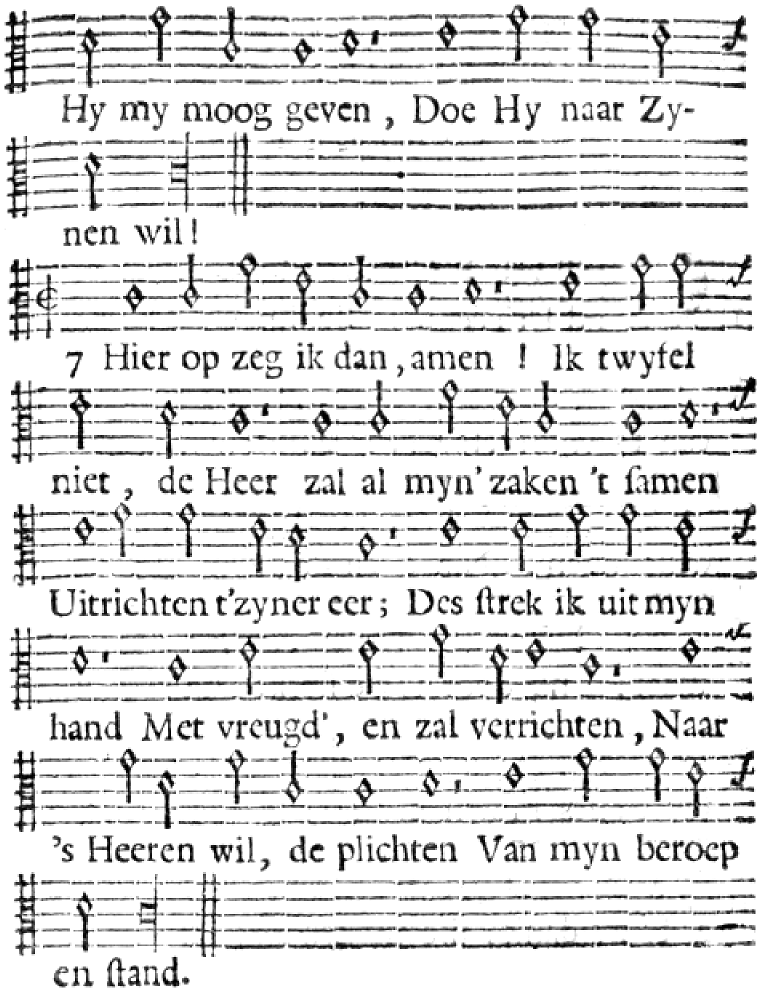

CXXXII Lied.

1 God Drieëenig! alle dingen Worden
van U voortgebracht: Zon en maan ver-
wisselingen, Nacht en dag zyn door Uw
magt: En, door Uwe sterke hand, Houd
Gy 't alles in zyn stand.
2 U zy dank, die my genadig Hebt in dee-
zen nacht gespaard; En myn leven zoo
weldadig, Hebt voor ongeval bewaard,

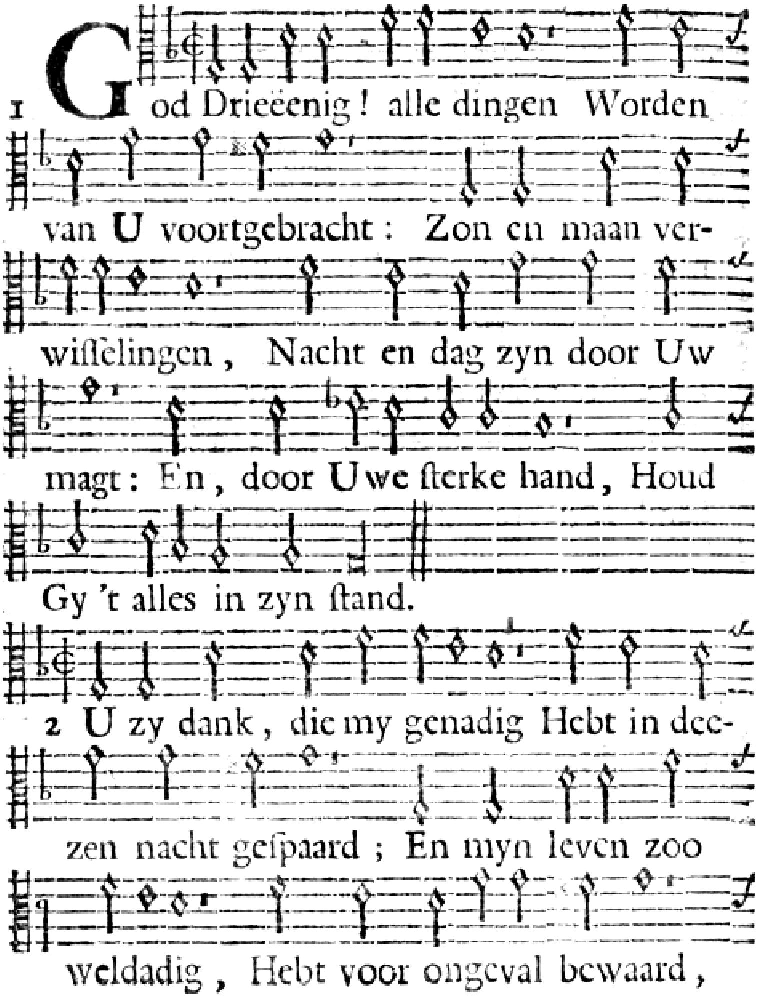

Dat des vyands snood geweld My niet heeft ter neêr geveld!
3 Laat de nacht van myne zonden Ook, met deezen nacht, vergaan. Laten Uwe dierbre wonden O myn Heiland! open-staan, Daar alleen kan 'k hulp en raad Vinden, in myn jammerstaat.
4 Geef, dat ik met deezen morgen, Geestelyk herleven mag: Leer my voor myn ziele zorgen, Op dat 'k in dien grooten

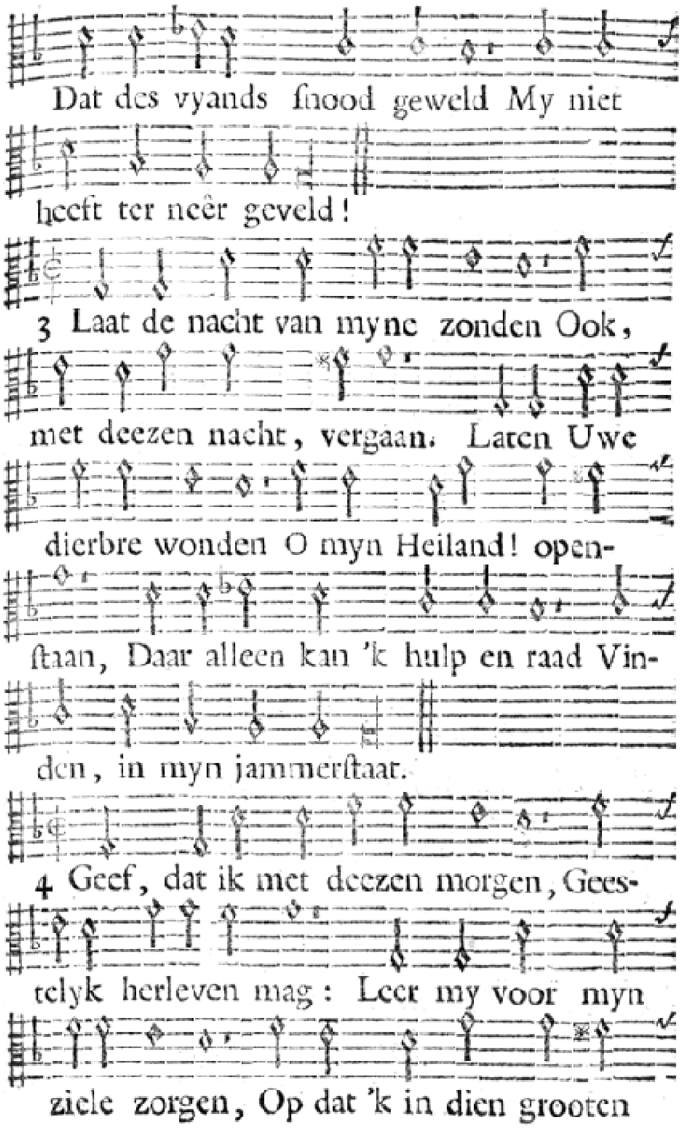

dag, Als Gy 't oordeel houden zult, Niet
moog zyn met schrik vervuld.
5 Leid my Heer! en stuur myn gangen,
Naar Uw Woord, in 't rechte spoor:
Laat my deezen dag ontvangen Van Uw
Gunst, en ga my voor: Gy o Heer! ja Gy
alleen, Dekt my voor de tegenheên.
6 'k Geef myn lyf en ziels vermogen, 'k
Geef myn zinnen en verstand Aan U over;
slaat Uw oogen Op my neêr, reik my de

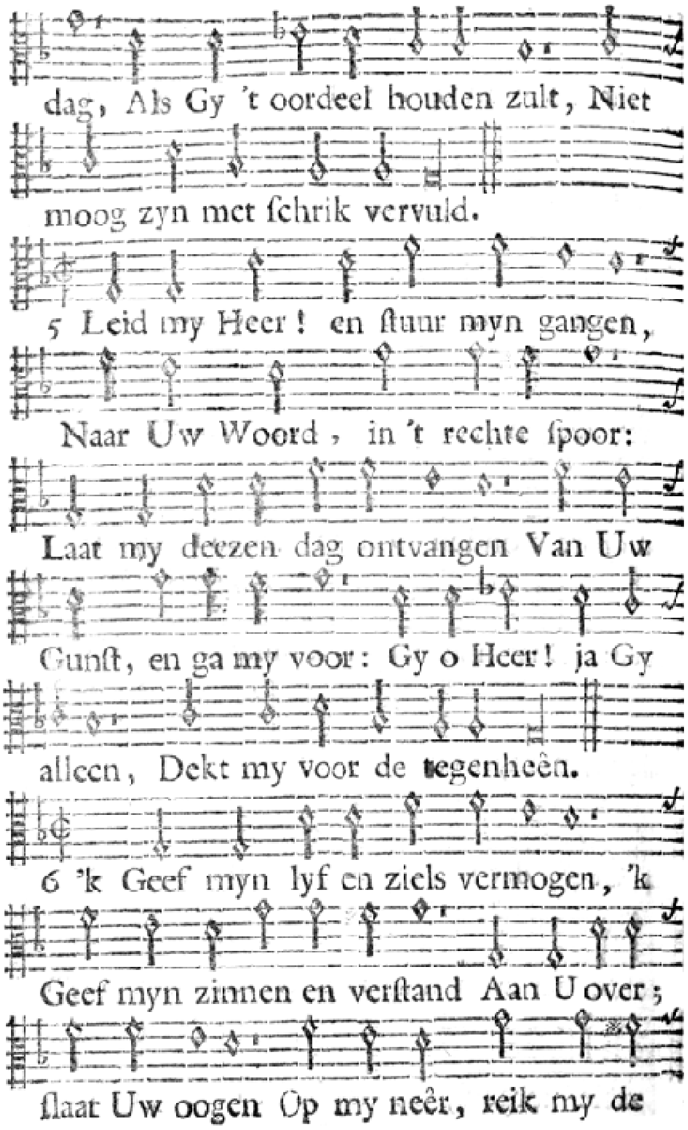

hand: Zyt myn schild, myn roem, en lot:
Maak m' Uw eigendom, o God!
7 Wil aan my Uw Engel zenden; Laat
hem 's vyands booze magt, List en aanslag
van my wenden, Voor my houden ook
de wacht: Neem my, naar Uw Raad ge-
leid, Op in hemelheerlykheid.
8 Wil myn nedrig smeeken hooren, Za-
lig en Drieëenig God! Neig naar myn ge-
bed Uw ooren, 'k Roep U aan naar Uw

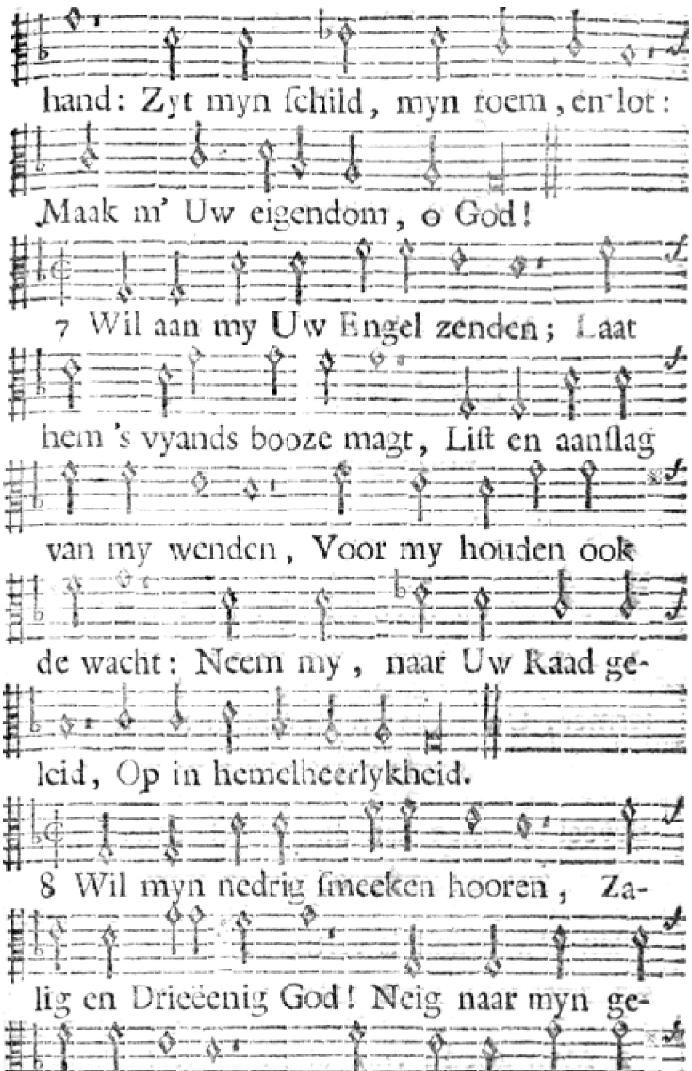

Gebod, Zoo zal ik Uw lof en Eer Hier
en namaals zingen Heer.

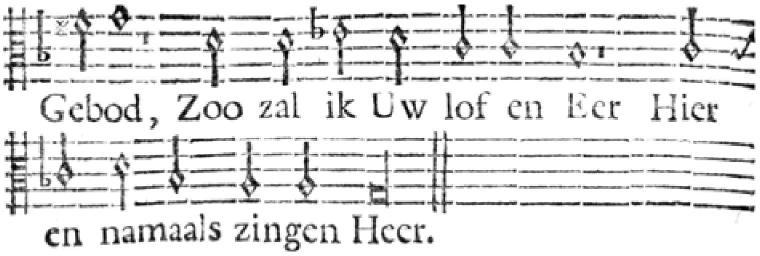

De Opwakende Christen.
CXXXIII Lied.
Voize Psalm CXL.

1 Op! op myn Ziel! naar Uw Ont-
fermer, Uw Rots en Burcht in tegenheen!
Beveel U vroeg aan dien Beschermer Door
wien Uw vyand is vertreên.
2 Myn goed, voor alle ding te stellen,

Myn hulp, Jehovah Sebaoth! Ik zal Uw lof alom
vertellen, O Gy bevreedigt Zondaars God!
3 Ik heb 't aan Uw goedgunstigheden
Te danken, dat ik 't licht geniet: Bevestig
Gy o Heer! myn schreden: Blyf by my in
myn Ziels verdriet.
4 Gy weet myn doen, ja myn gedachten
Zyn U bekend, Gy weet wie 'k zy: By
myn ontwaken alle nachten Ben ik by U,
Gy zyt my by.

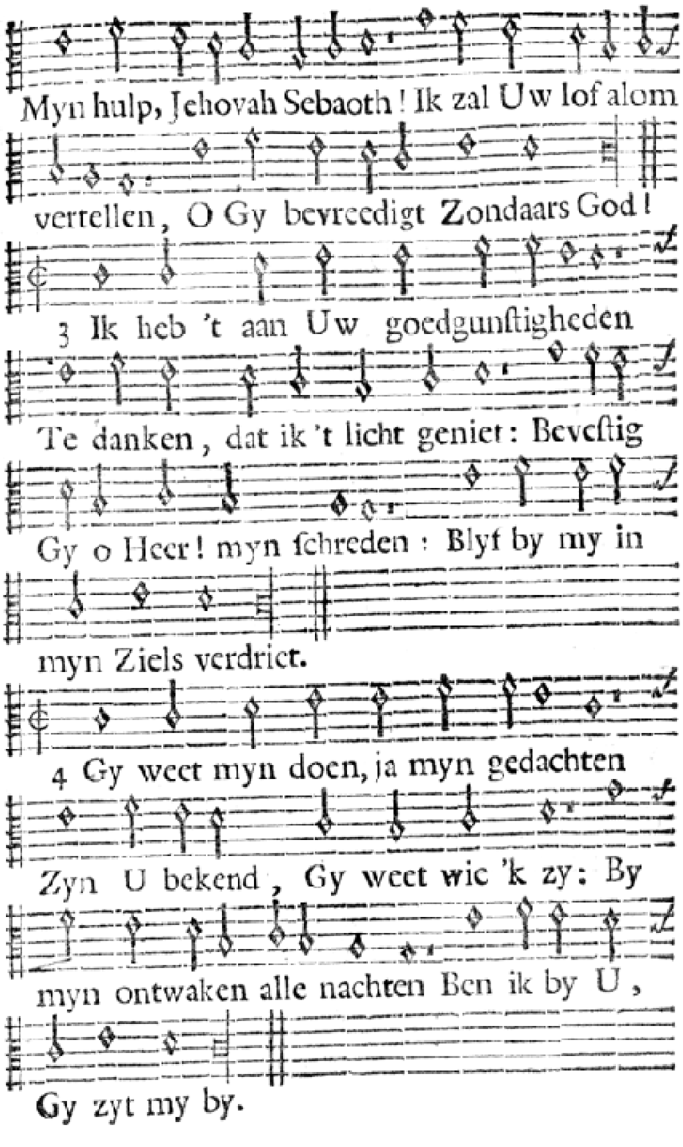

5 Ik lei my voor Uw aanschyn neder,
Als my de slaaplust overviel: Gy zelv ont-
sluit myn oogen weder: O zoete rust van
myne Ziel.
6 Waak op myn hart, waakt op myn zin-
nen: Zyt lustig: wilt op deezen dag Met
vreugd een nieuwen zang beginnen, Tot lof
van Hem Die 't al vermag.

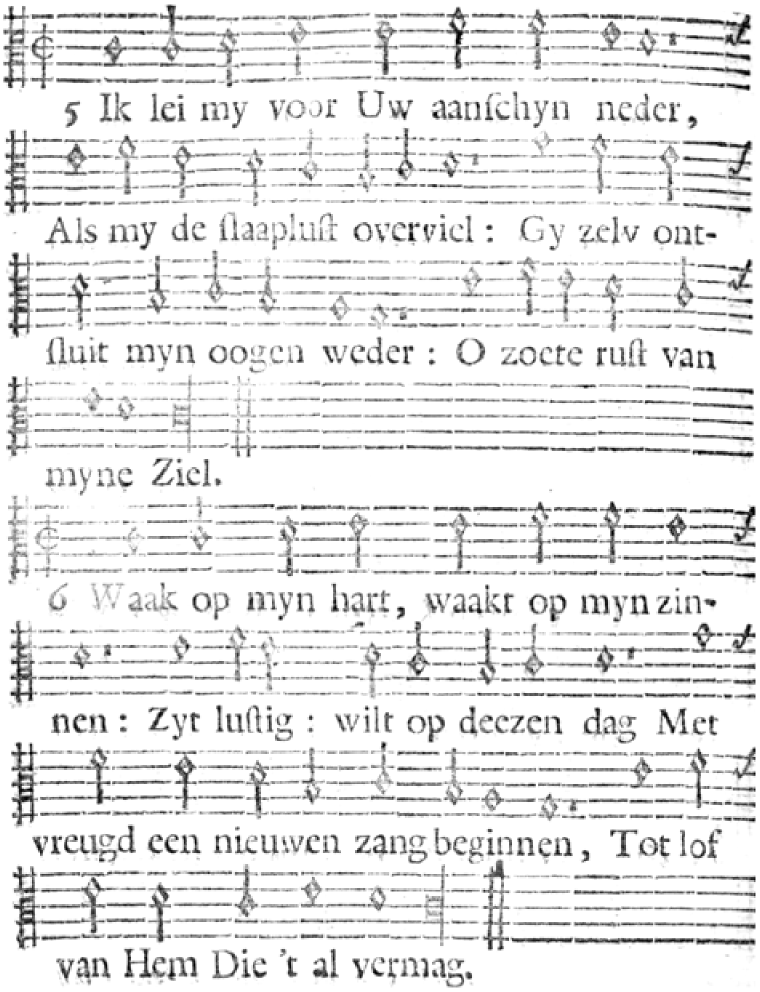

De des Morgens zingende Christen.
CXXXIV Lied.
Voize Psalm V.

1 O God, Die slaat het menschdom
gade: O onbegryplyk hoogste Goed! U,
U wy ik myn gansch gemoed: Pryst Hem,
met my, Die met genade Ons hart ver-
zaadde!
2 'k Heb aan Uw kracht heel toe te schry-
ven Dat ik myn adem noch voel gaan:

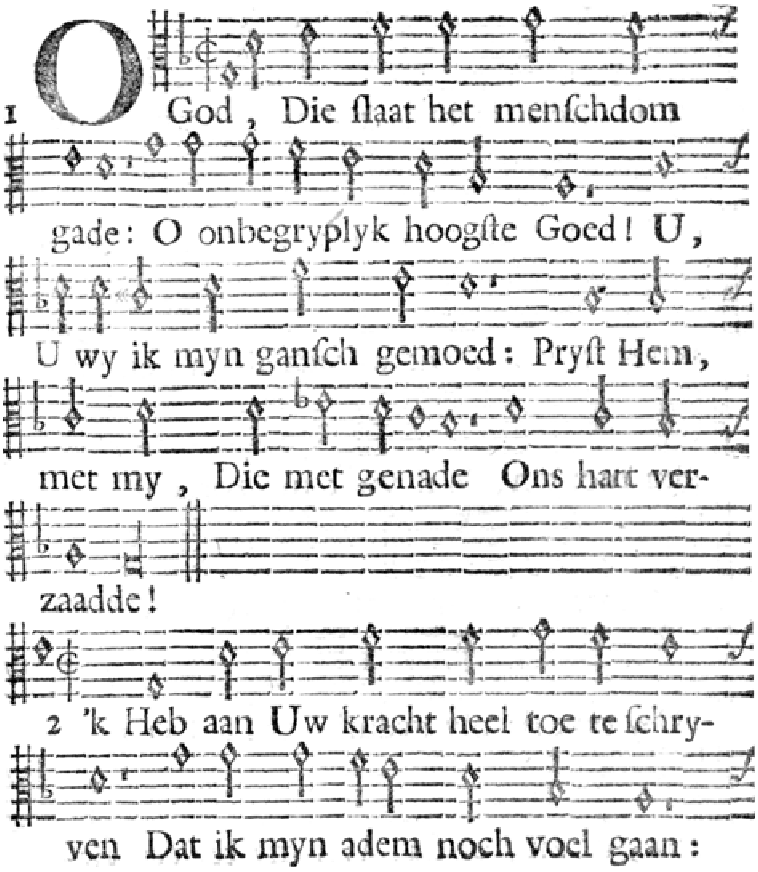

Gy trekt U myner gunstig aan: O Va-
der! wil my niet verdryven, Maar by
my blyven.
3 U Isrels Heer! is 't niet verborgen: Ik
onderwerp aan U myn zin: U, U alleen
ik teeder min': Dit wensch ik in den vroe-
gen morgen, Wil voor my zorgen.
4 Laat my Uw aanschyn heilig leiden:
Uw oog sla my gedurig gaê, Het zy ik
reiz, of zit, of sta, Wil my ter eeuwig-

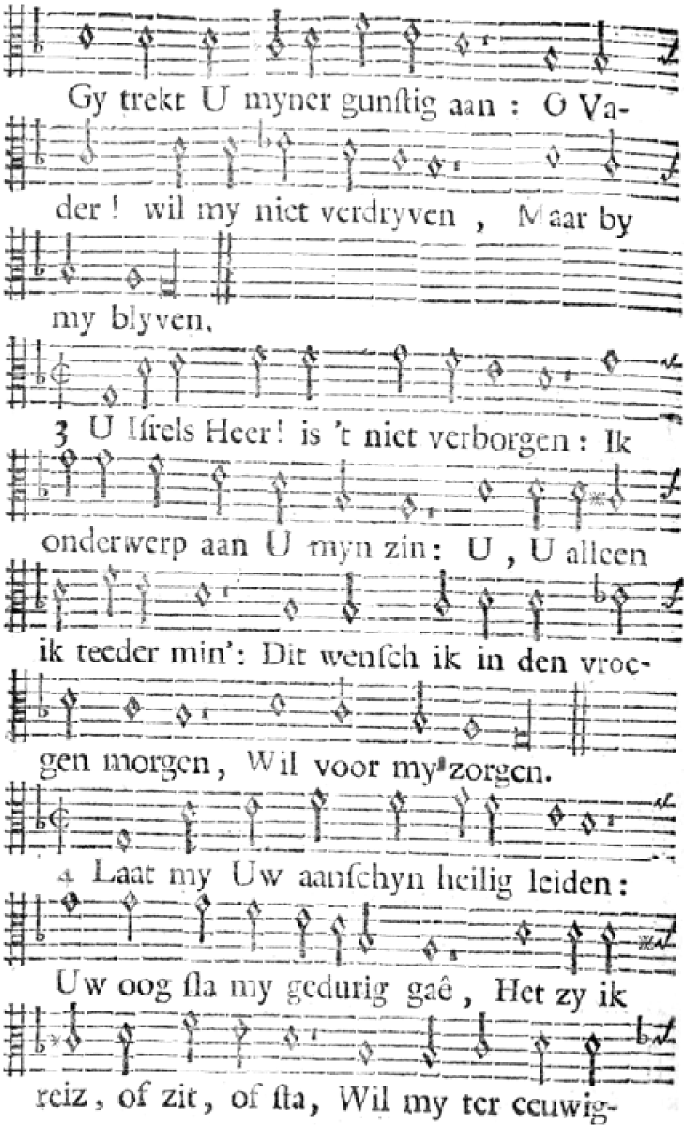

heid bereiden, Voor myn verscheiden.
5 Laat Ziel en lyf, door U gegeven, In Uwe vreez', steets zyn bereid, Als wapens der gerechtigheid En in den dood noch aan U kleven, O Ziele leven!
6 Ach zegen my op myne wegen, In 't geen ik doe, of laten zal: Zyt Gy myn rust in ongeval, Tot ik myn einde heb gekregen, In vreed' en zegen.

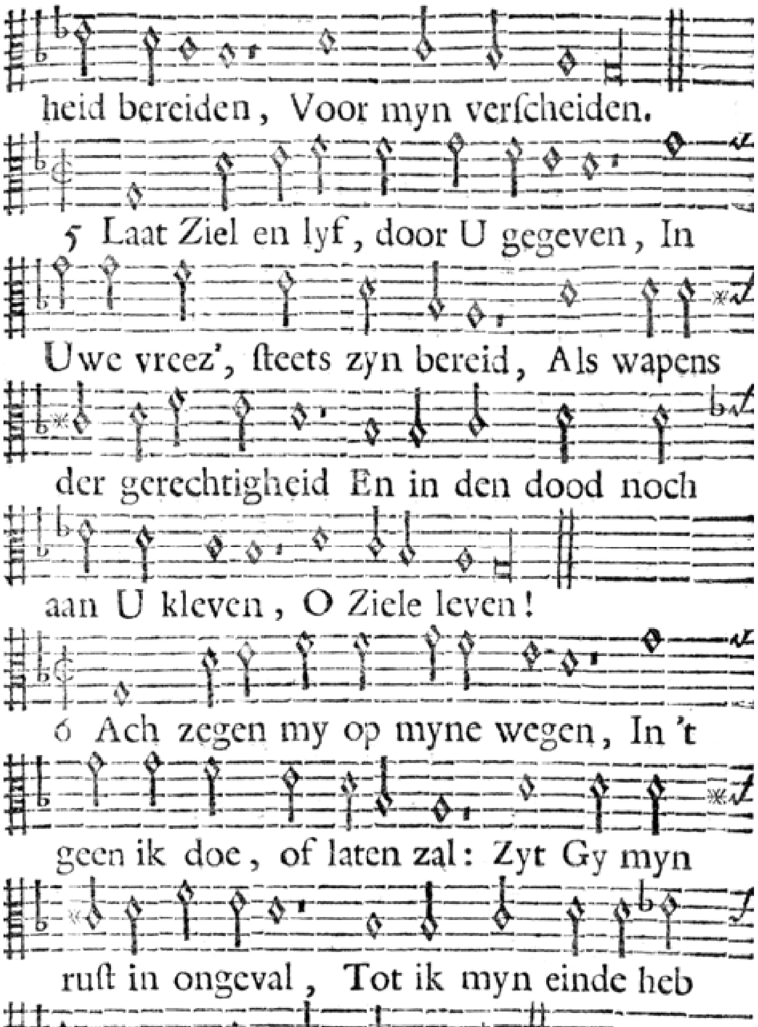

Het Morgen offer van eene Geloovige Ziele.
CXXXV Lied.
Voize Psalm LXXVII.

1 Wil, o Ziel! de Godheid pryzen:
Wil Uw Schepper dank bewyzen, Wyl
Hy 's duivels list en magt Van U weerde,
deezen nacht. 'k Zal, o God! met blyde
klanken, U voor Uwe goedheid danken,
En in deezen morgenstond, U verheffen
met myn mond.

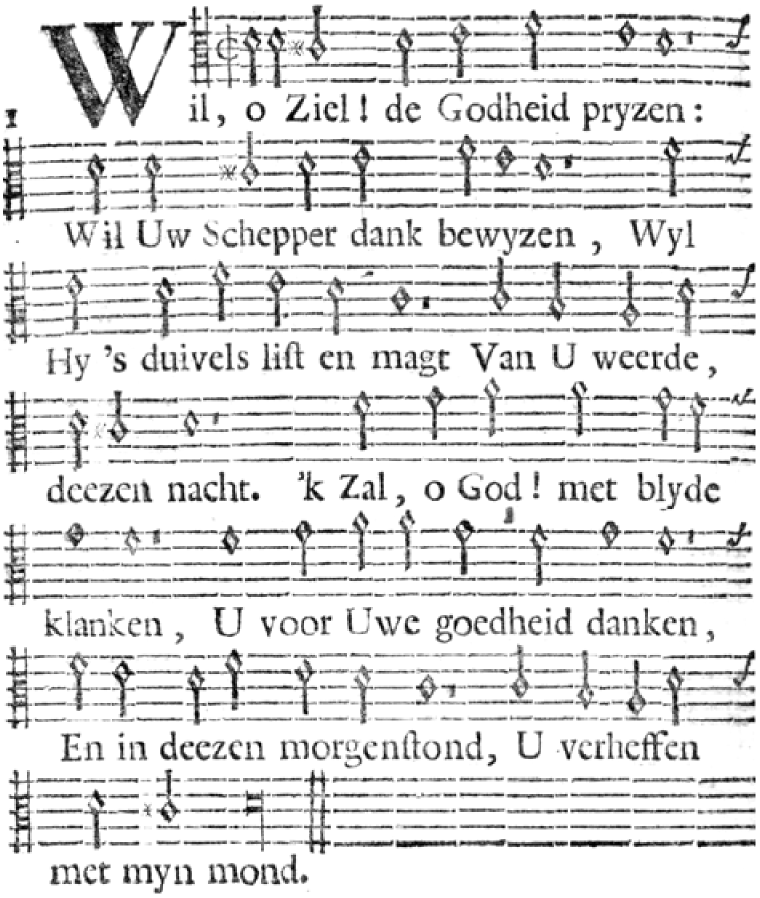

2 U, o God van alle Goden! Myn Verlosser uit myn noden! Myn Ontfermer in verdriet! Loov ik met dit morgenlied; Wyl Gy woudt myn lyf en leven In der Eng'len hoede geven, En my, uit den duistren nacht, Hebt gezond in 't licht gebracht.
3 Wy zyn arme stervelingen, Die zoo menig kwaad begingen, Nochtans schenkt G' aan ons gemoed Zoo veel heil en zalig

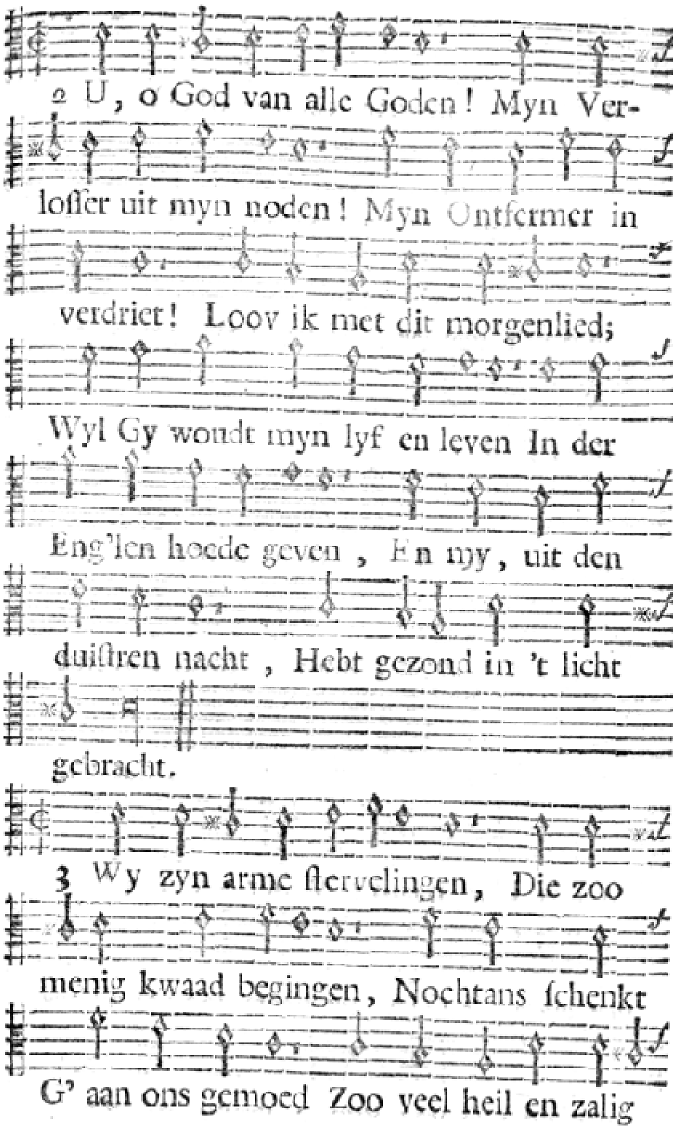

goed. Laat ons dan Uw goedheid roemen
En U onzen Vader noemen, Die de Zy-
ne nooit verlaat, Wier vertrouwen op
Hem staat.
4 Zie niet, 't geen ik heb misdreven:
Wil my al myn schuld vergeven: Denk
de mensch is onbekwaam: Denk dat Va-
der is Uw naam! Vader wil Uw kind
vergeven, 't Geen het heeft zoo snood be-
dreven: Myne zonde prangt my zeer,

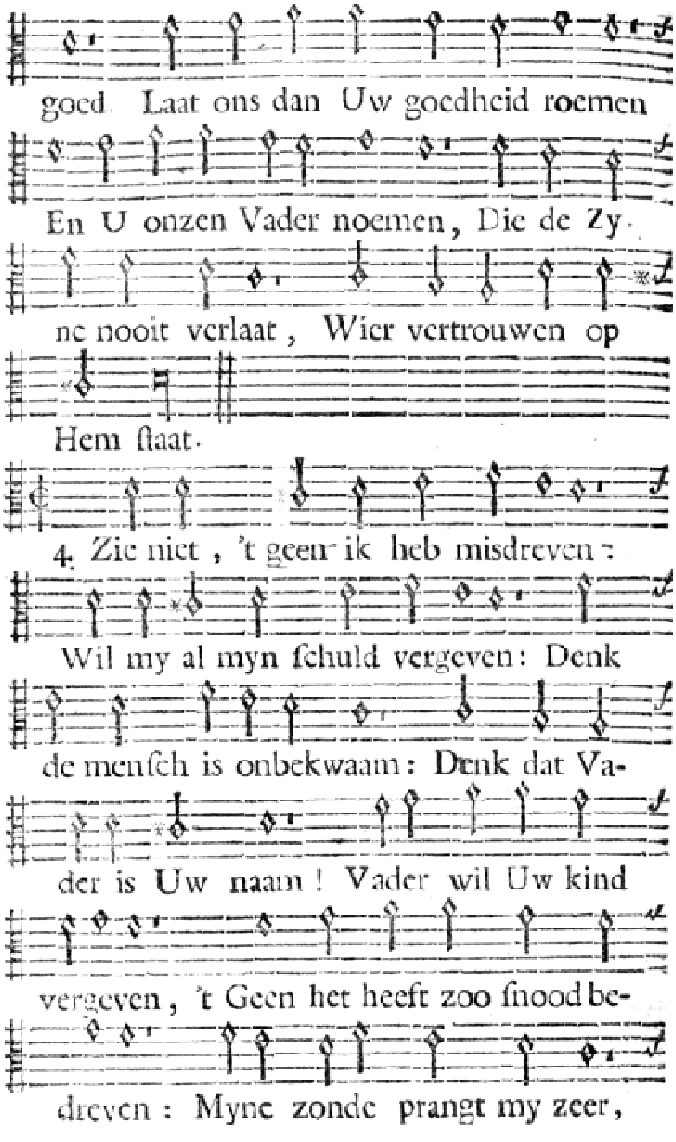

Toon my Uw genade, Heer!
5 Kan 'k myn schulden niet betalen,
Niets stelt Uw genade palen. 'k Neem o
Heer! Uw Grooten Zoon Tot myn Voor-
spraak by den Troon; Hy wou door Zyn
bloed my koopen En in Zynen dood my
doopen: Jesus heilgerechtigheên Zyn myn
losgeld maar alleen.
6 Doe m' Uw Geest met kracht ontvan-
gen, Zoo zal ik een schrik erlangen Van

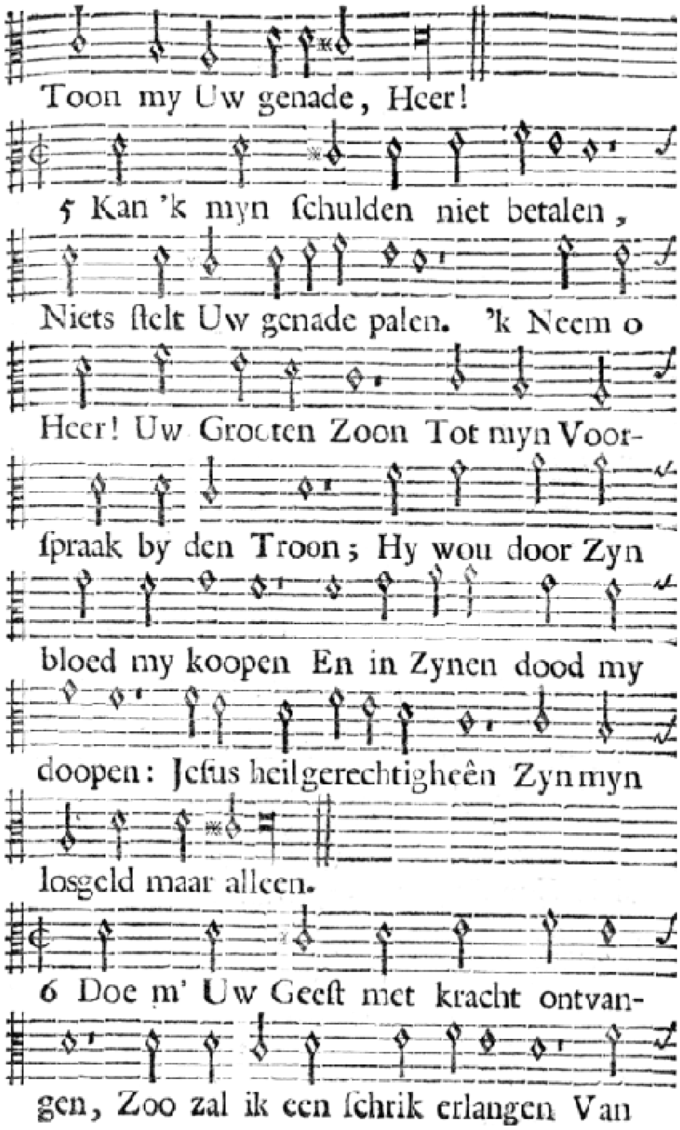

all' ongerechtigheid: Dan ben 'k tot Uw dienst bereid. Doe my Christlyk moedig stryden, En den lust van 't vleesch besny-den, Dat na 't einde van den stryd My het eeuwig heil verblyd'.
7 Sterk my Heer in den geloove, Op dat nooit de satan roove Uwen troost uit myne Ziel; Zoo de smart my overviel, Laat my nooit in naauwe strikken Hoogste Goed-heit! gansch verstikken: Wil, ter rechter

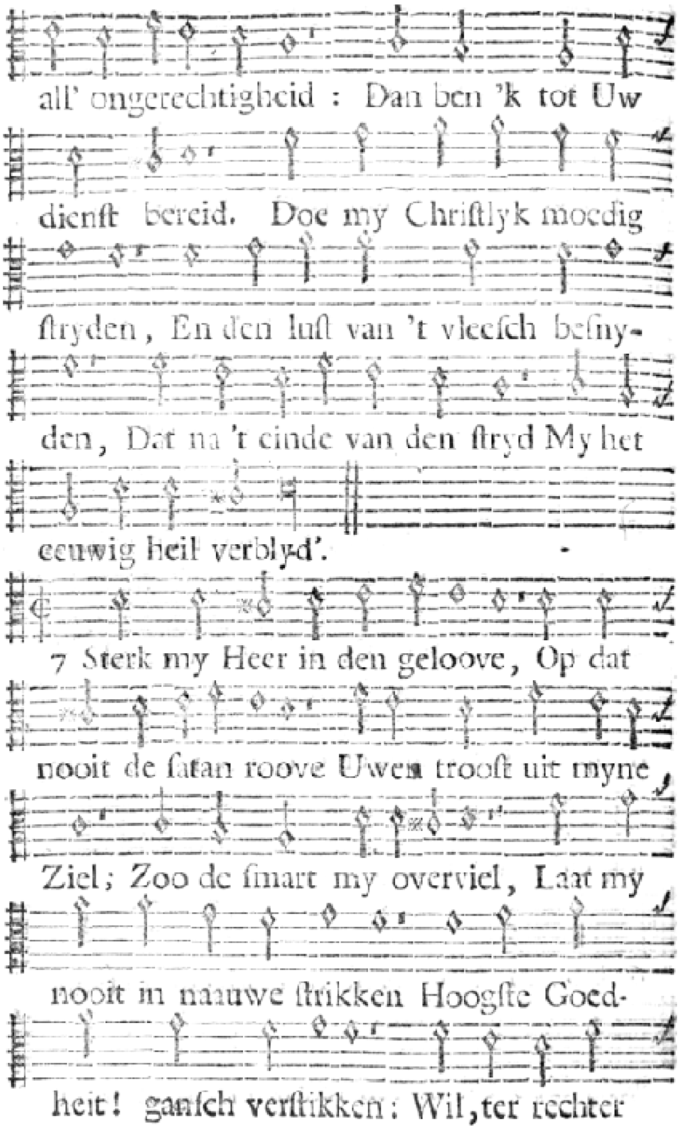

tyd, myn druk Doen verwisslen in
geluk.
8 Laat my toch in vreede leven, Dat ik
moge gaarn vergeven, Aan myn naasten
al zyn schuld, Wyl Gy hebt met my ge-
duld. Wil my medelyden schenken, Om
der armen te gedenken: Liefde, hoop'
en nedrigheid Zoo dat niemand door
my schreit.
9 Myne Ziel, myn lyf en leven, Allen,

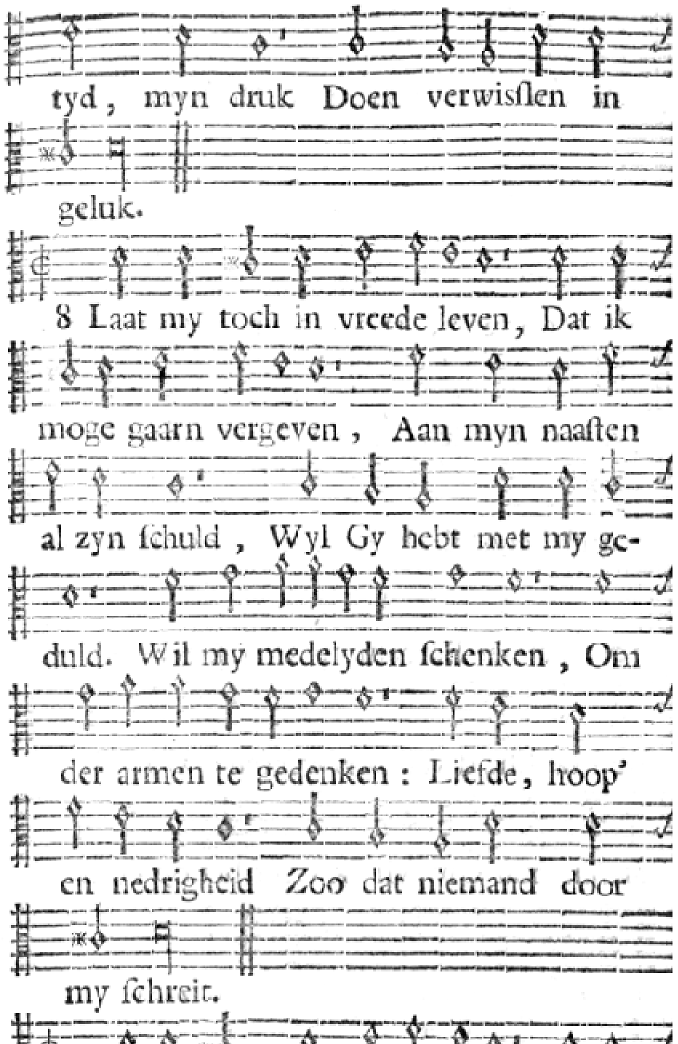

dien Uw Raad wou geven Deelgenootschap
aan myn bloed, Allen, die in hun gemoed
My beminnen, ja die allen Die my wre-
vlig overvallen, Wensch ik, dat Uw
Gunst behoed': Ja Heer doe ons allen goed.
10 Geef het lichaam spys en kleêren: Wil
de krankheid van ons weeren: Doch is 't
anders naar Uw wil 'k Geef het op en hou
my stil. Gy zult Heer! in alle zaken Al-
les my ten besten maken, Doen het geen

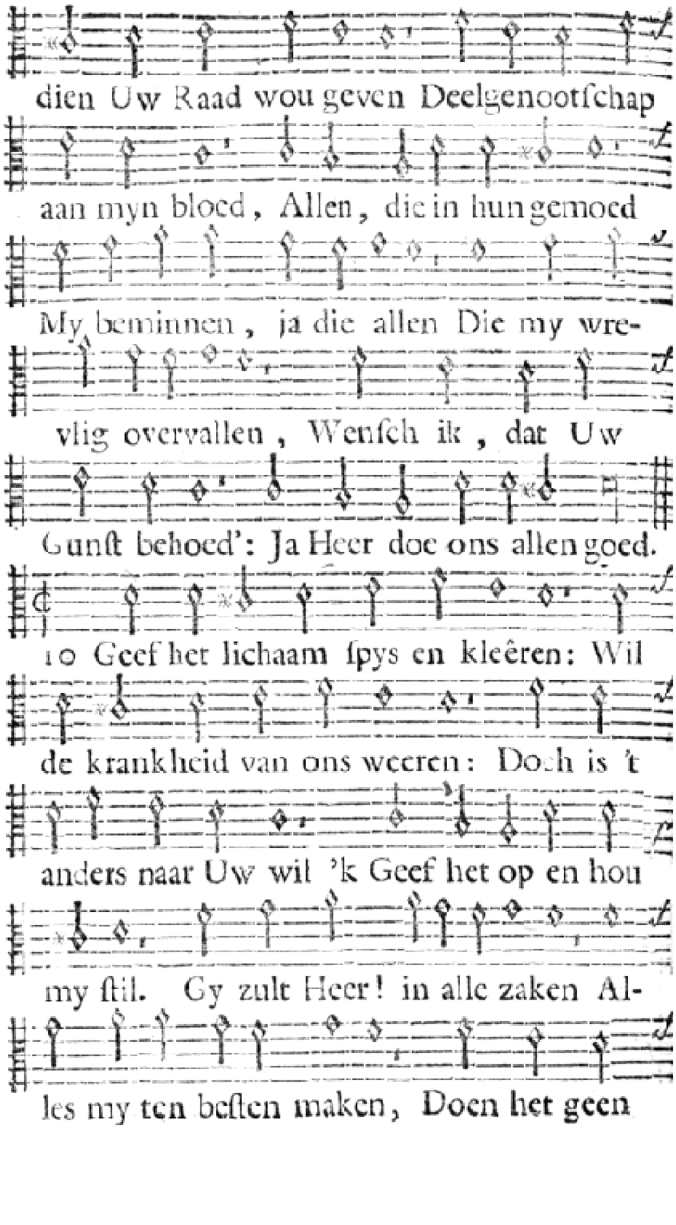

my nuttig zy: In Uw hand beveel
ik my.

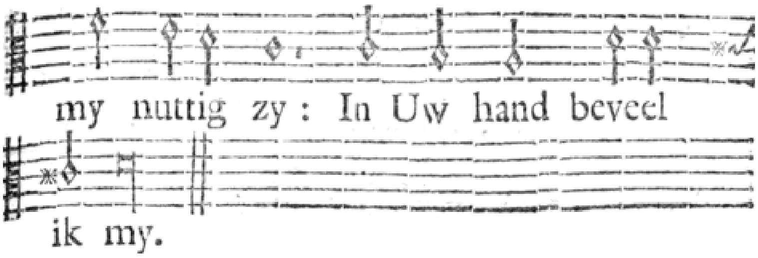

II. Lof- en Bidliederen des Avonds.

CXXXVI Lied

1 O Christus, helder Middag-Licht!
Wy zyn ondekt aan Uw gezicht, Uw
licht en Vaderlyke schyn Leer in het
waarheids spoor ons zyn.
2 Laat Uwe Goddelyke magt Ons over-
dekken deezen nacht; Dat Uwe goedheid

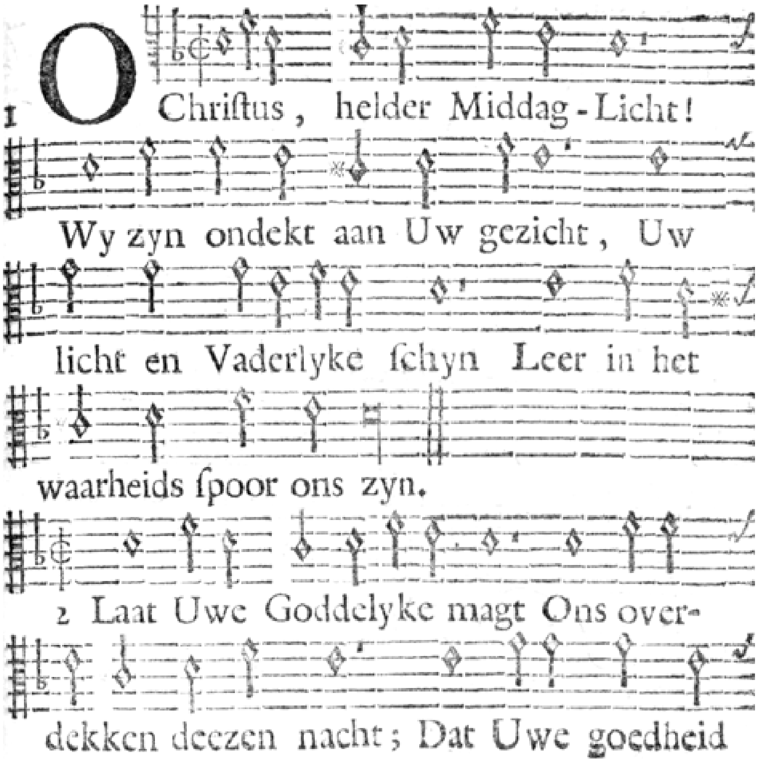

van ons weer, Al wat ons schaden zou,
o Heer!
3 Geen zwaare slaap sluit ons het oog:
Dat ons geen vyand schaden moog: Bewaar
ons vleesch van vuilen lust, Op dat geen
zorg de ziel ontrust!
4 Wanneer de slaap onz' oogen dekt, Ai!
maak ons hart dan opgewekt; Bescherm
ons door Uw rechte hand: Ontsla ons van
der zondenband.

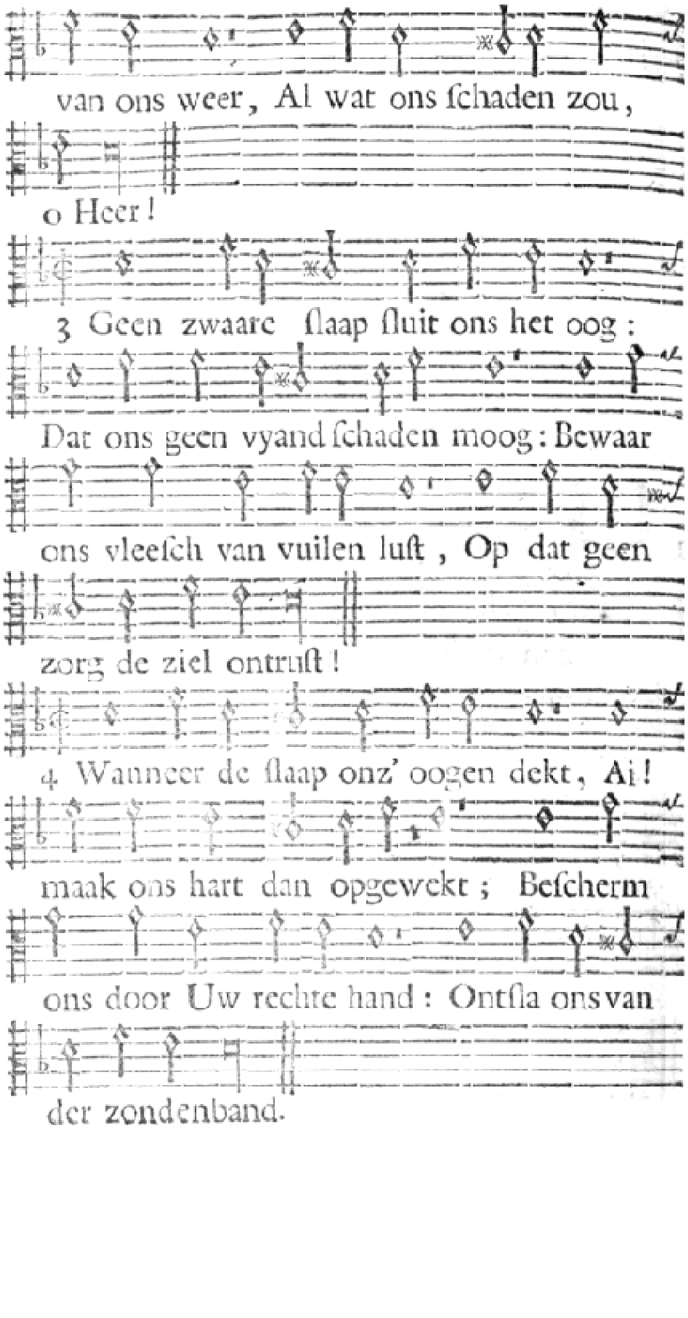

5 Beschermer! Heer der Christenheid! Uw bystand zy ons steeds bereid: Help ons, o God! uit allen nood, Door Uw Gerechtigheid en dood.
6 Gedenk aan ons in zwaaren tyd. Sta by ons in gevaar en stryd. Hun, dien U bloed heeft heil bercid, Zy nooit, o Heer! Uw troost ontzeid.
7 Men loov den Vader en den Zoon In eeuwigheid op hoogen toon; Dat nimmer

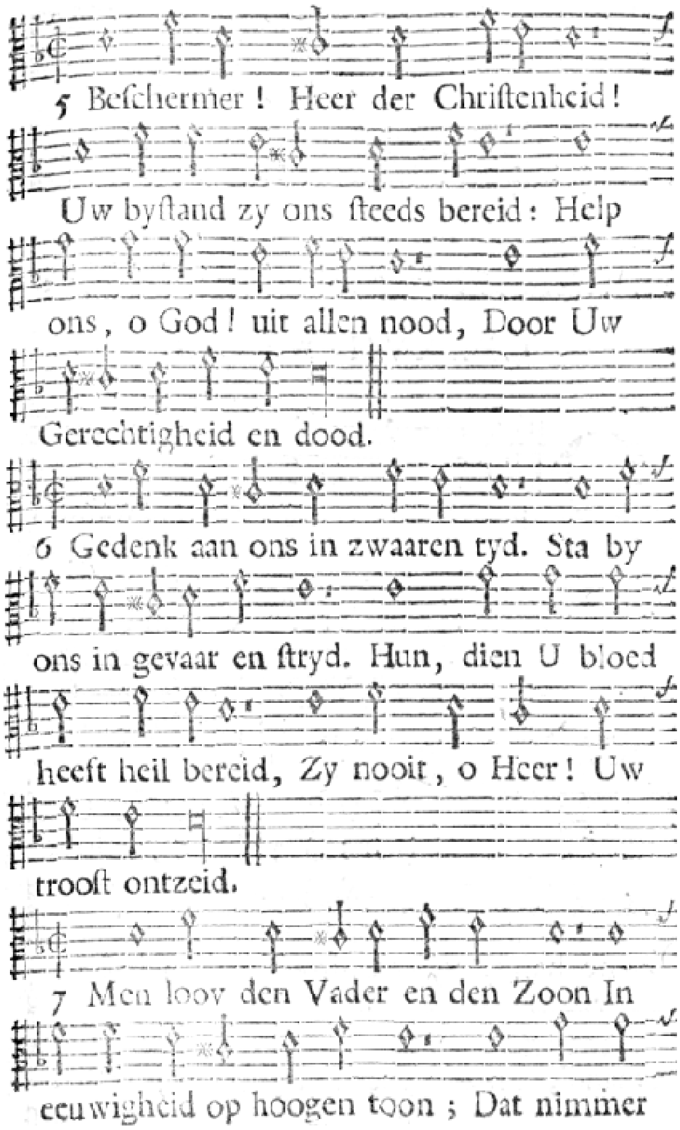

de weldadigheid Des Heilgen Geestes van
ons scheid'.

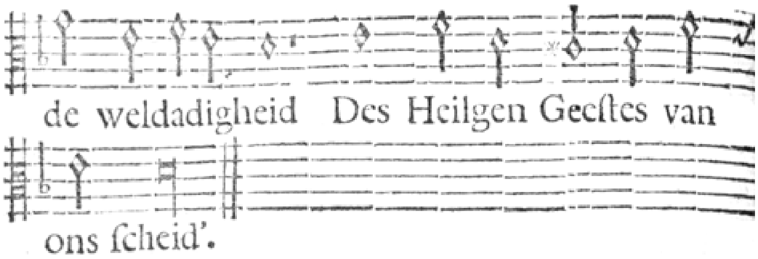

CXXXVII Lied

1 Op myn Geest, Gy moet ontwaken!
't Lust my tot den Troon te gaan, Om
Gods Naam nu groot te maken, Voor het
goed' aan my gedaan; Wyl Hy my, door
Zyne hand, Voor bedroeftheid, schaê en
schand', En zoo veelerlei gevaren, Wou,

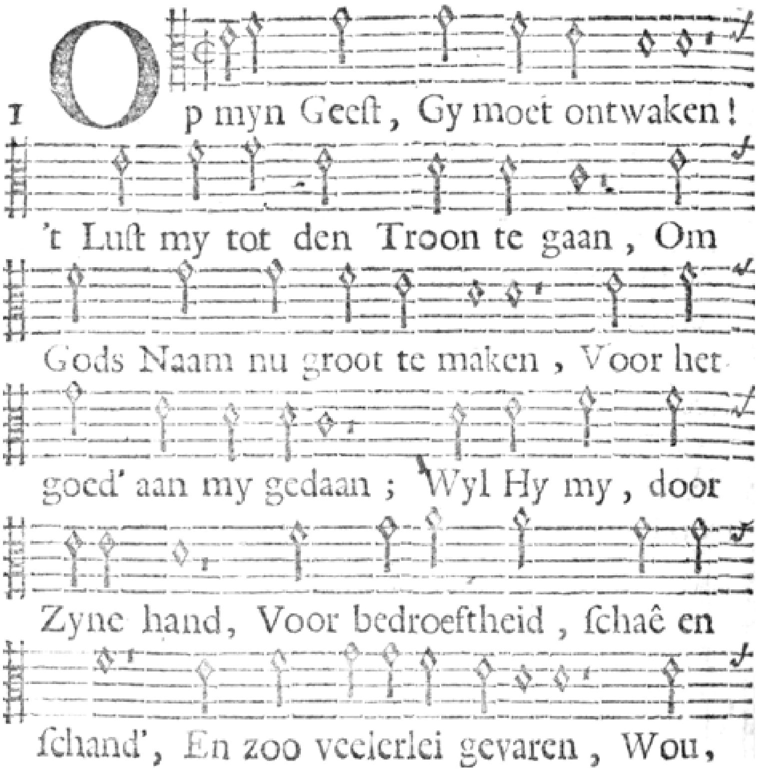

den ganschen dag, bewaren.
2 'k Zal Uw lof alom doen hooren, Va-
der der barmhartigheid! Wyl geen on-
heil my kon stooren In het werk, my op-
geleid; Wyl Uw Goedheid myn gemoed
Heeft voor menig kwaad behoed, En myn
vyand wou verjagen, Zoo dat 'k vry ben
van zyn slagen.
3 Zou een menschen tong verhalen Uwe
liefd' en wonderkracht? Neen! geen sterv-

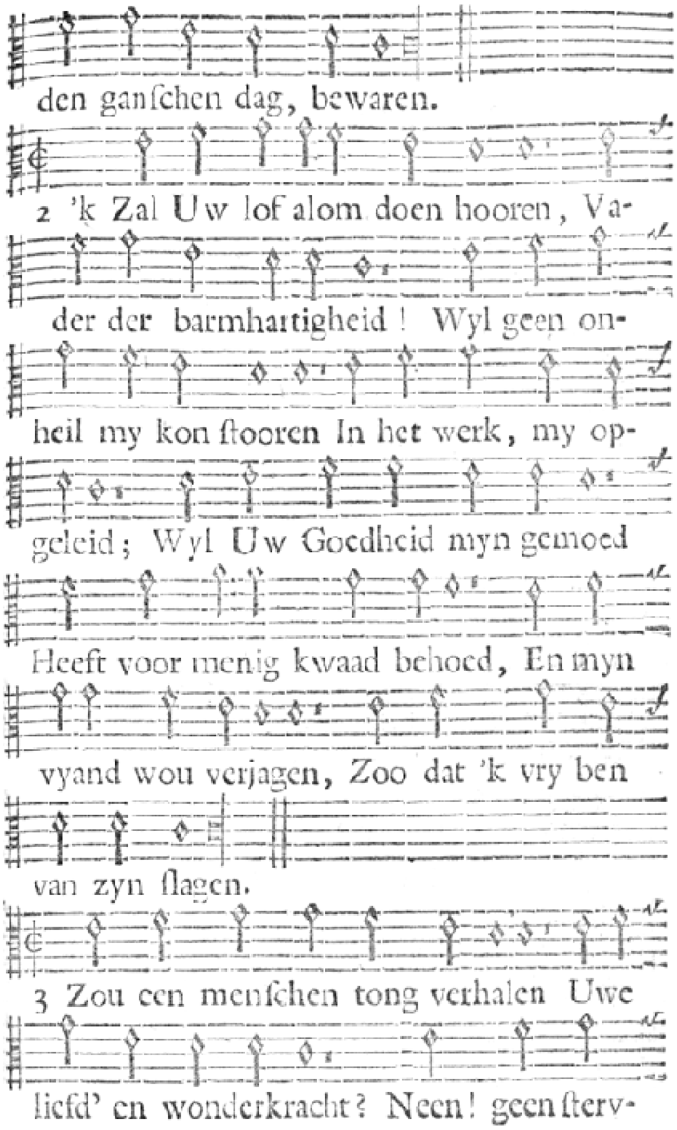

ling kan bepalen, Wat Uw hand te wege
bracht. 't Goed, daar Gy my meê ver-
zaadt, Is ver booven tal of maat: Gy woudt
my Uw hulp zoo schenken, Dat geen on-
heil my kon krenken.
4 't Daglicht wykt van 's hemelstranssen,
Wyl de nacht het aardryk dekt; 'k Wagt
op U Heer! door Uw glanssen Wordt
myn ziel weer opgewekt: Sta my toch o
Vader! by Dat Uw licht steets voor my

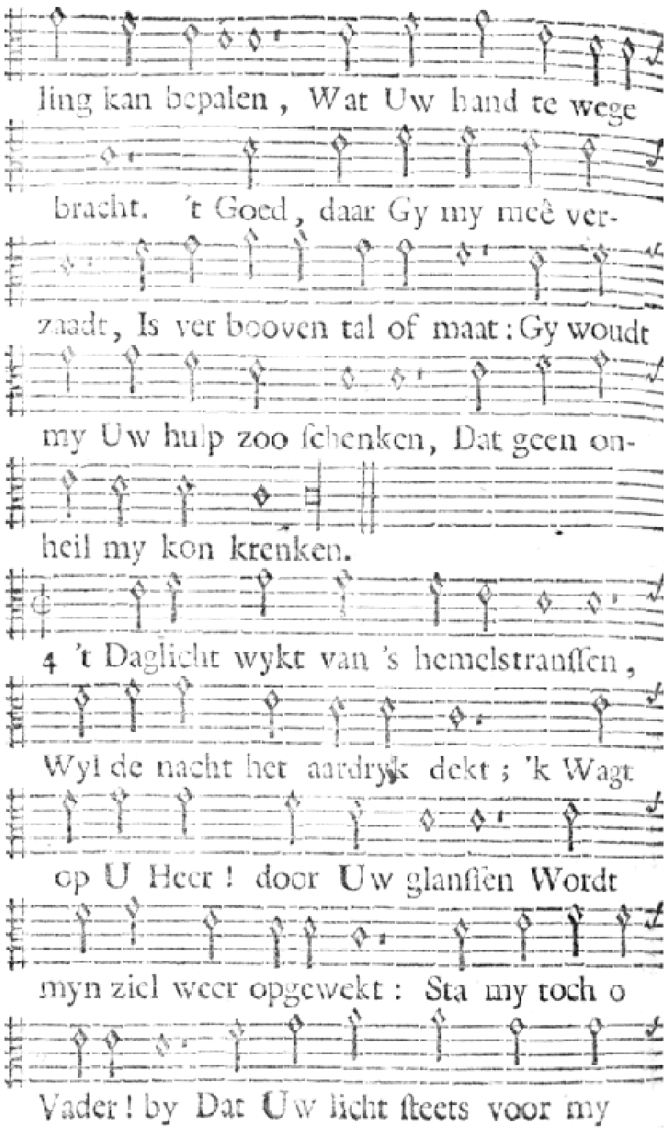

zy, En in 't duister my moog leiden; 'k
Wil alleen Uw hulp verbeiden.
5 Heer! vergeef my al myn zonden:
Toon my Uw barmhartigheid, Want zy
slaan myn Ziel met wonden, Kwetzen
Uwe Majesteit. Dryf des satans list en
magt Rugwaards, door Uw sterke kracht;
Nimmer moet het hem gelukken, Dat
hy my in nood doe bukken.
6 Schoon ik ben van U geweken, 'k Stel

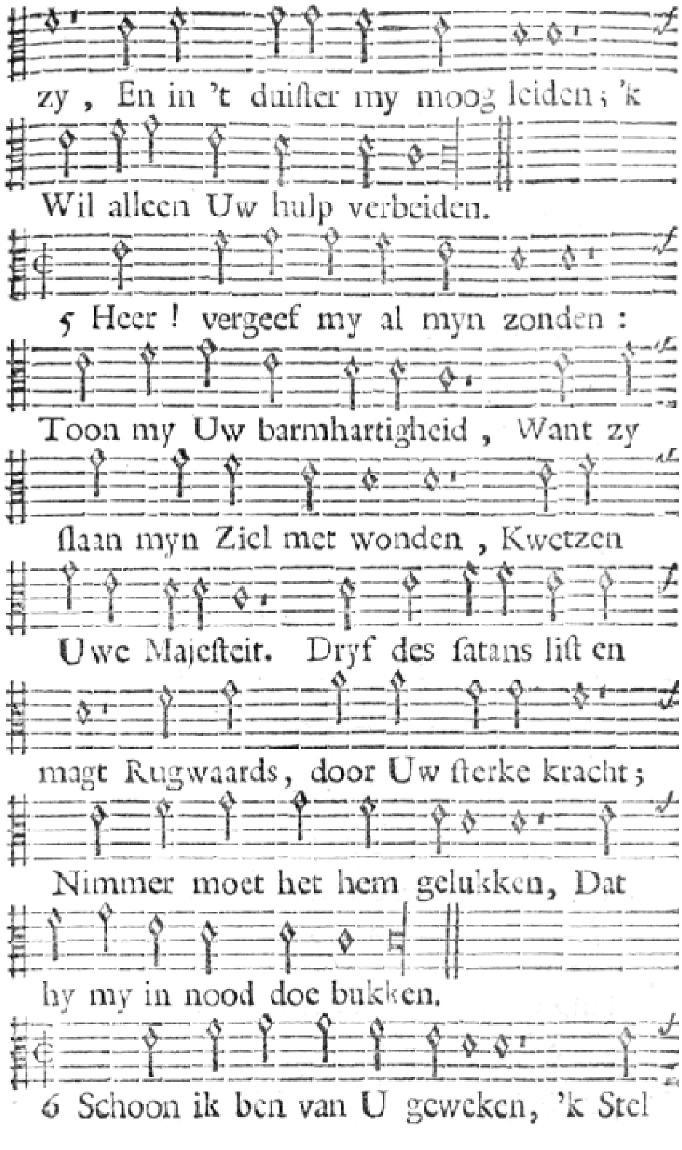

my voor Uw aanschyn bloot: 't Bloed
Uws Zoons zal voor my spreken: 'k Heb
vergifnis door Zyn dood. 'k Loochen
myne schulden niet, Maar de gunst, die
Gy my biedt, Is veel grooter, dan de
Zonden, Die Gy in my hebt bevonden.
7 Flonkerlicht der Eeuwigheden! Glans
die 't vroome volk verblydt! 'k Zoek Uw
hulp door myn gebeden, In deez' nacht
en t'aller tyd: Blyf by my, zoo lang ik

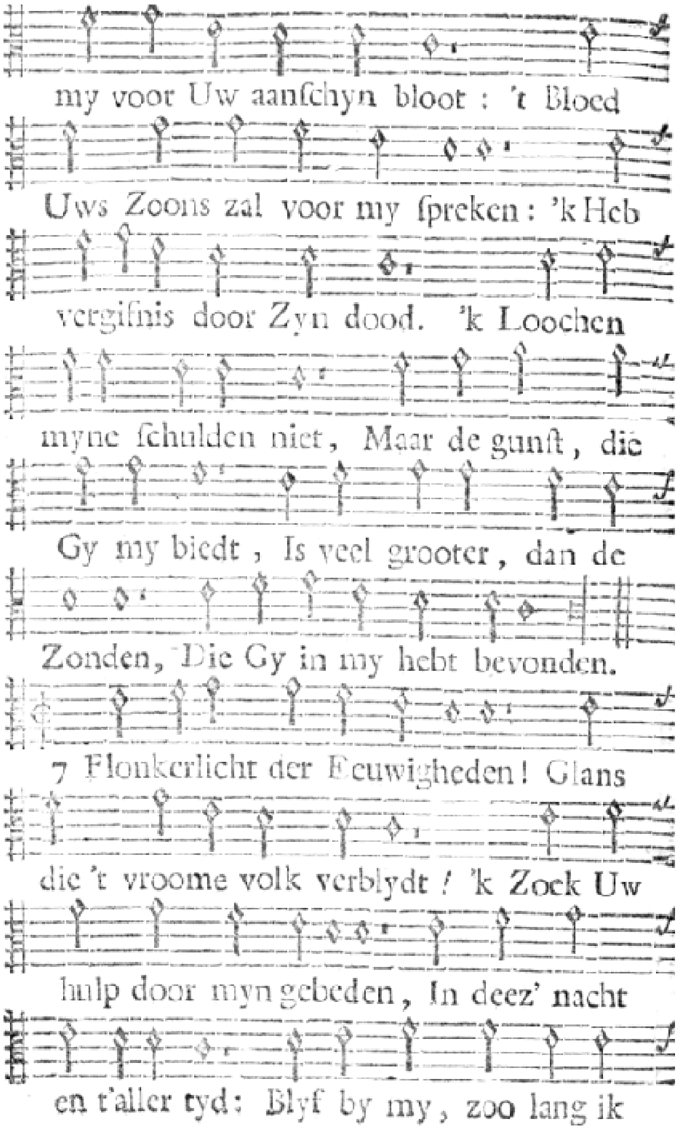

zal Wandlen in dit duister dal; Laat Uw liefde my verzellen, Zoo zal my geen ramp ontstellen.

8 Laat my, God, in Satans netten Nimmer hangen, vast verward; Laat hy nimmer my verpletten, Of belaân met angst en smart. Laat my U, o zuiver Licht! Nooit verliezen uit 't gezicht: Wie toch leeft in Uw nabyheid, Die geniet van smerten vryheid.

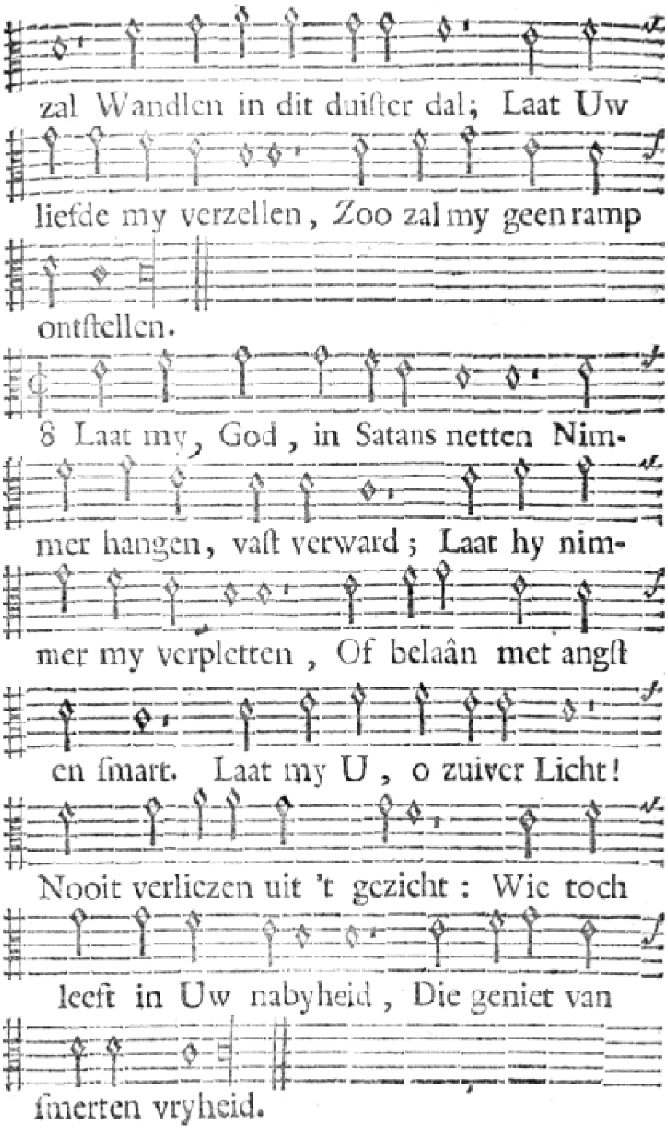

9 Als myn daaglyks werk zal maken, Dat slaapzuchtig word' myn oog, Geef dan dat myn hart moog waken En gericht moog zyn om hoog: Myn gedachten doe geheel Zyn gestrekt naar U, myn deel! Dat my niets van U afdryve: Dat ik, slapend', d'Uwe blyve.
10 Dat een zachte rust myn leden, In deez' nacht, herleven doe: Weer van my toch moeilykheden; Uw genade dekk'

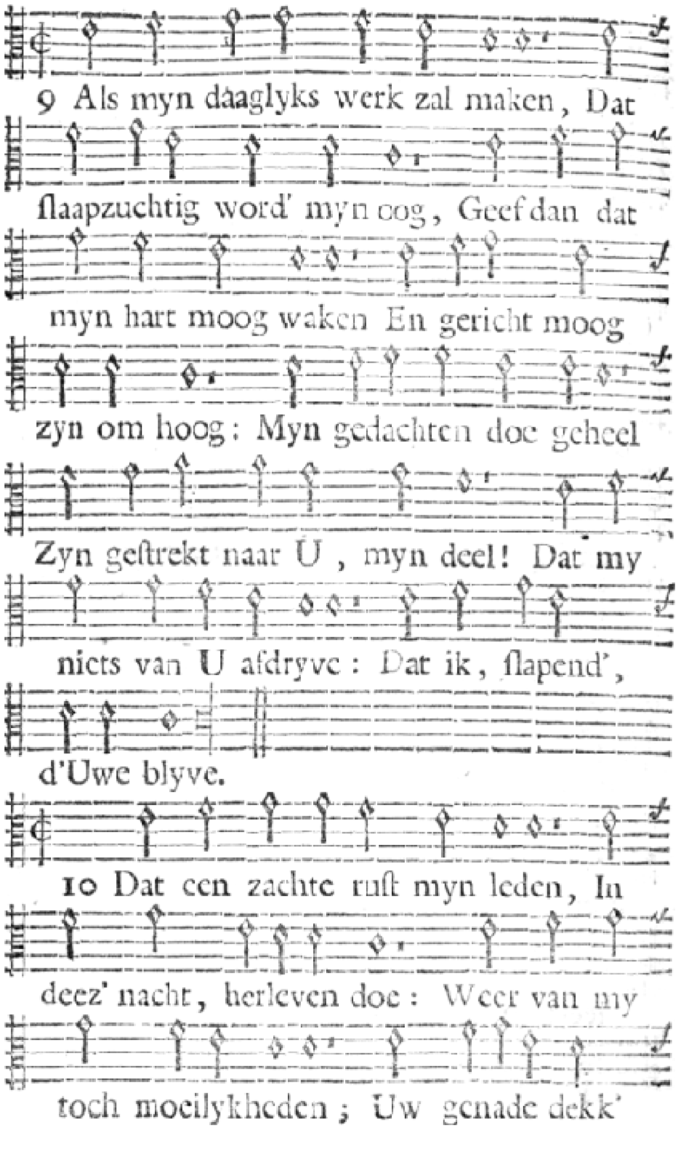

my toe. Dat myn Ziel en myn gemoed,
Dat myn lyf en tydlyk goed, Vrienden,
magen, huisgenooten, In Uw opzicht
zyn besloten.
11 Laat geen schrikken my genaken:
Hoed my, Heer! voor overval: Doe my
niet door ziekt' ontwaken: Weer het ys-
lyk krygsgeschal, Vuur en hoogen waters-
nood, Pest en al te snellen dood: Laat my
niet in zonden sterven, En naar lyf en ziel

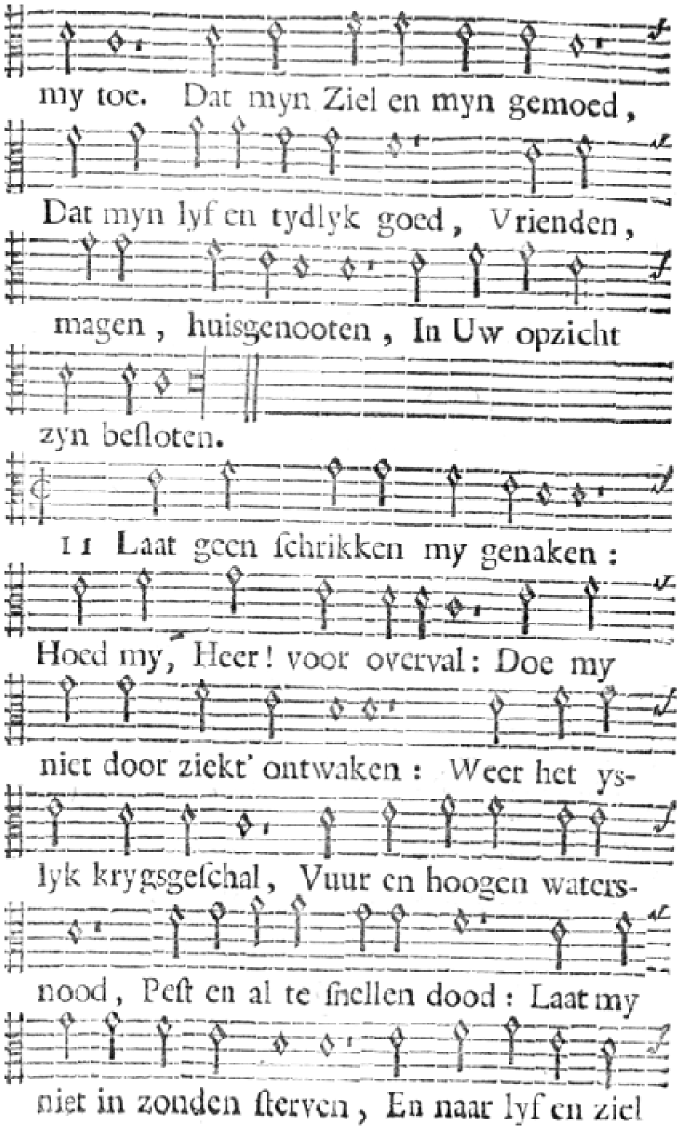

verderven.
12 Ach! verhoor o Heer der Heeren!
Hoor het smeken van Uw kind: Jesus,
Dien ik steets zal eeren, Blyf myn Schuts-
Heer, Raad en Vrind. Heilge Geest, ach!
zyt my goed; Sterk Gy toch myn zwak
gemoed. Ach! neem dit gebed ter ooren:
't Zy zoo, ja Gy zult my hooren.

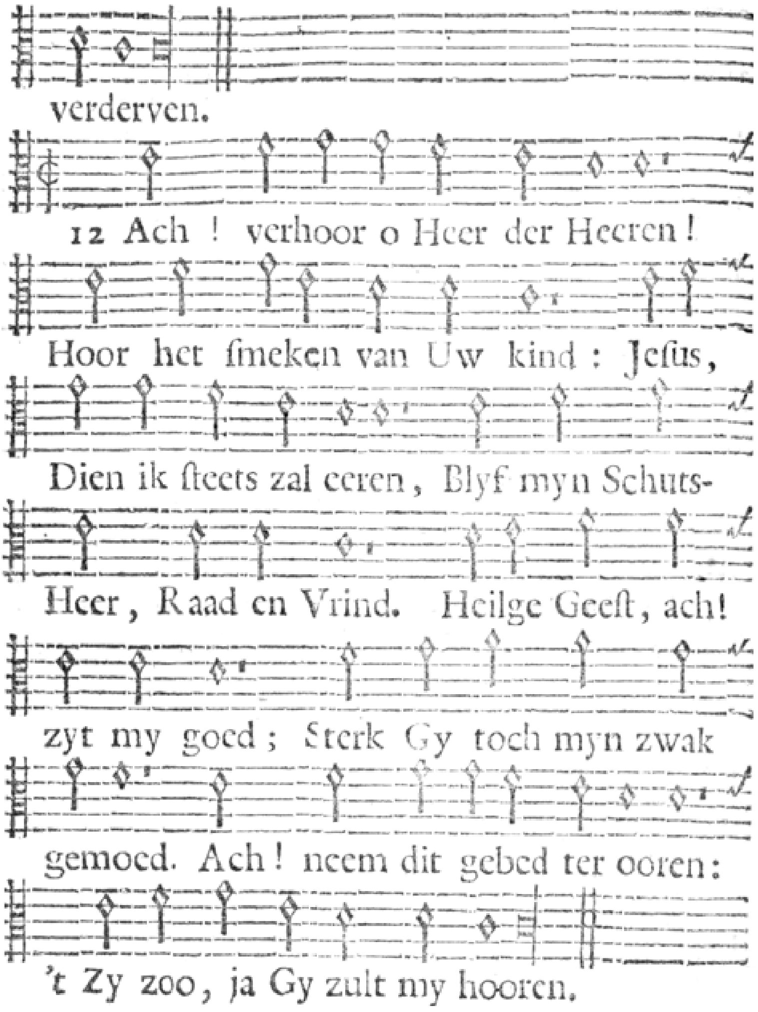

CXXXVIII Lied.
Voize Lied CXXXII.

1 'k Zal U hartlyk dank betalen, Wyl
Gy, Heer! my hebt behoed, Dat geen
ziels, of lichaams kwalen, Kommer, angst,
of tegenspoed My, in deezen ganschen
dag, Oorzaak gaven tot geklag.
2 Ach! wen 'k eens ga overwegen, Wat
ik heden heb bestaan, En ik reken eens
daar tegen, Wat de Heer my heeft gedaan,

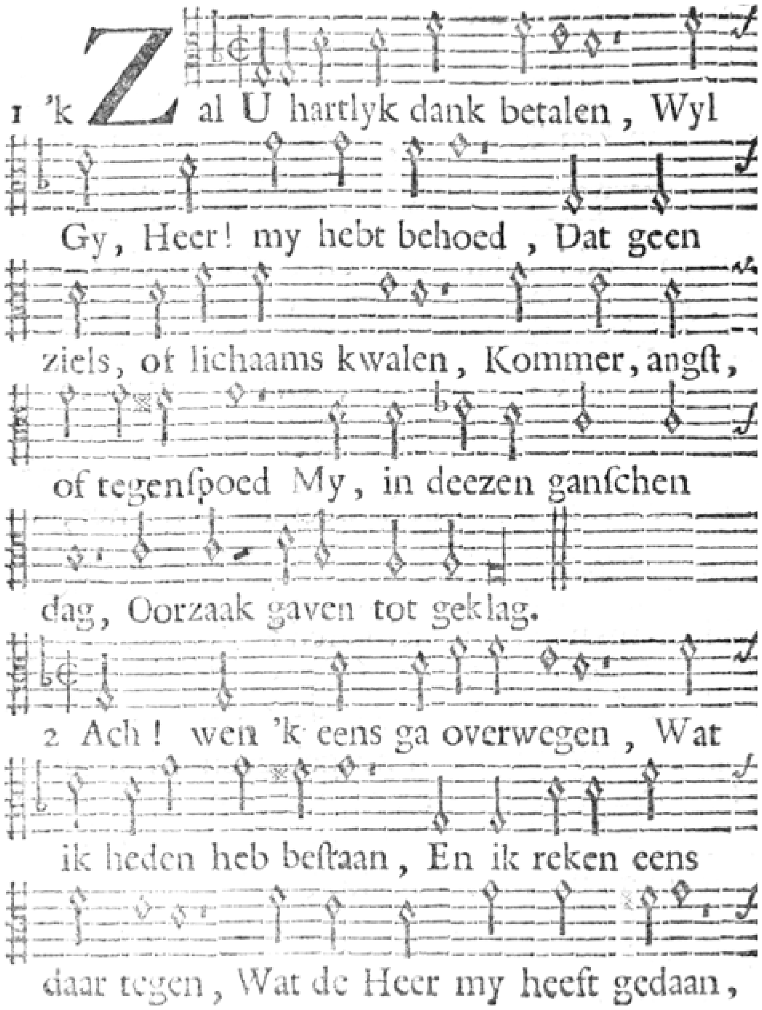

Met wat liefd', en teederheid Zyne Gunst my heeft geleid?
3 Dan kan 'k U naar eisch niet pryzen O myn God! myn burgt en Rots! Welk een dank zal 'k U bewyzen, Dat Gy van des duivels trots, En uit 's waerelds listig net, Hebt myn lyf en Ziel gered?
4 Dat my noch zyn by gebleven Myn geheugen en verstand; Dat ik fris my mogt begeven Tot het werk van myne hand

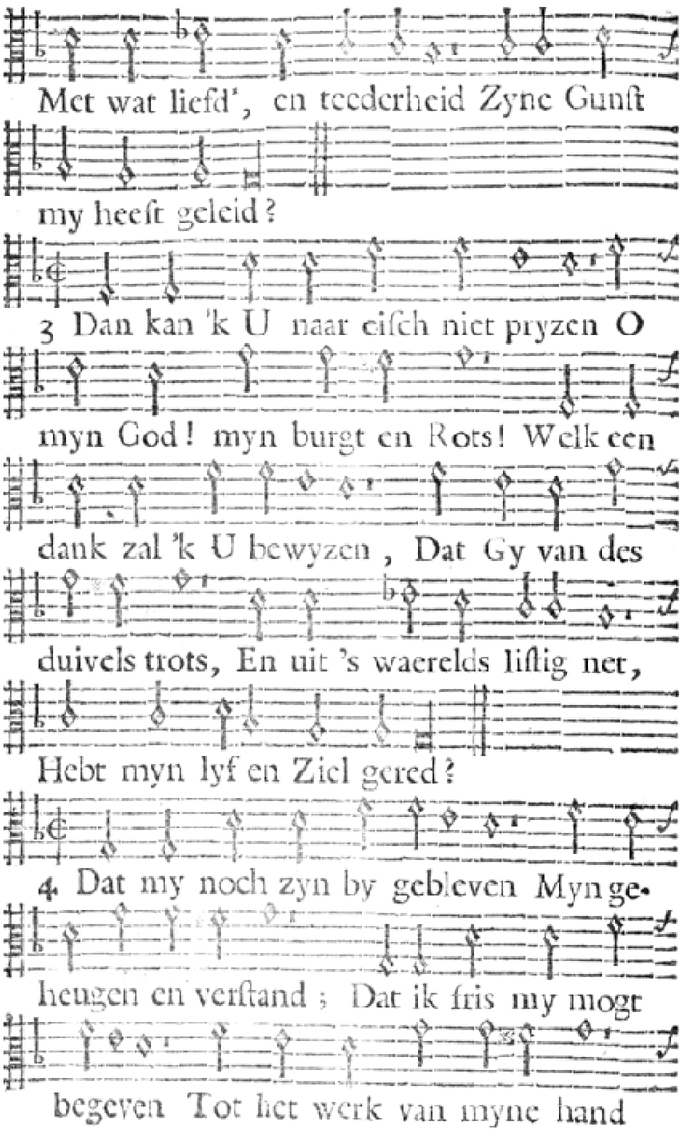

Dat ik nog myn oor en oog, Ongekrenkt gebruiken moog.
5 Dat Gy my en all de mynen Hebt naar lyf en Ziel gevoed, My woud met Uw Gunst beschynen! O wat is 't een heerlyk goed, Dat Gy Uwe trouw, o Heer! My betoond hebt meer en meer?
6 Uwe liefde, nooitte peilen, Schonk m' o Jesus! al dat goed; Dat Uw Geest my hoed' voor feilen; Zyne kracht bestuur myn

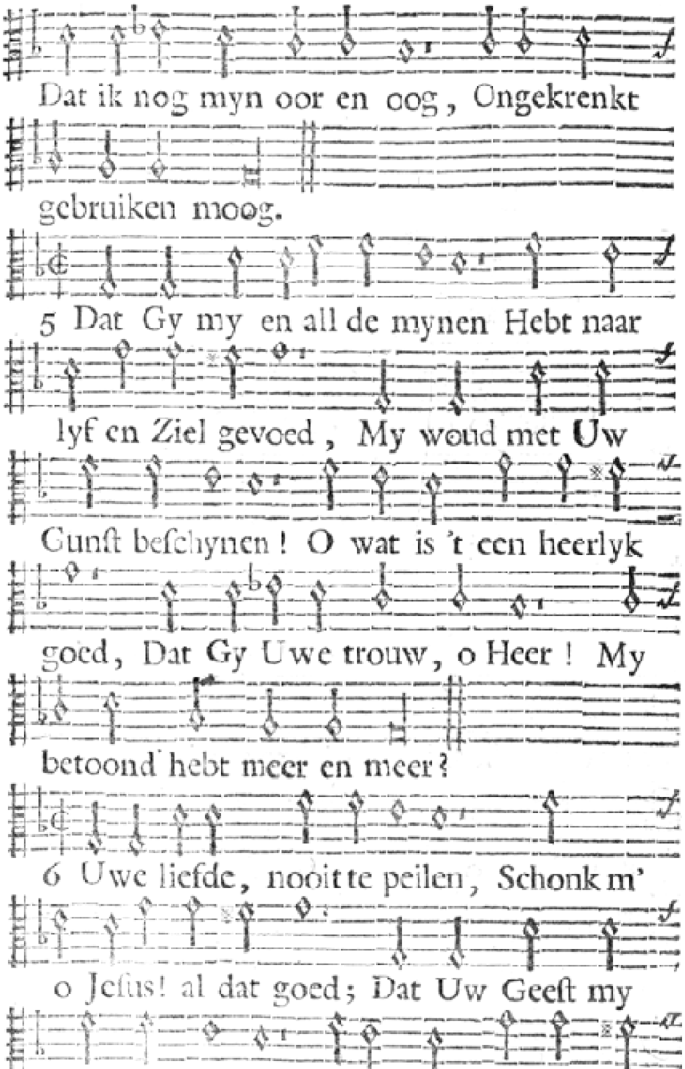

voet, Tot 'k aan 't einde myner paân,
Mag ten Hemel binnen gaan.
7 Zal ik dan noch langer leven Naar Uw vastgestelden Raad? Laat ik steeds aan U toch kleven, Onafscheidbaar vroeg en spaâd: Leev' ik dan, zoo zyt Gy myn;
Sterv' ik, 'k zal dan d'Uwe zyn.
8 Wil m' o Heer! in tusschen schenken Uwe liefd', in deezen nacht; Wil myn Zonden niet gedenken: Breek des vyands

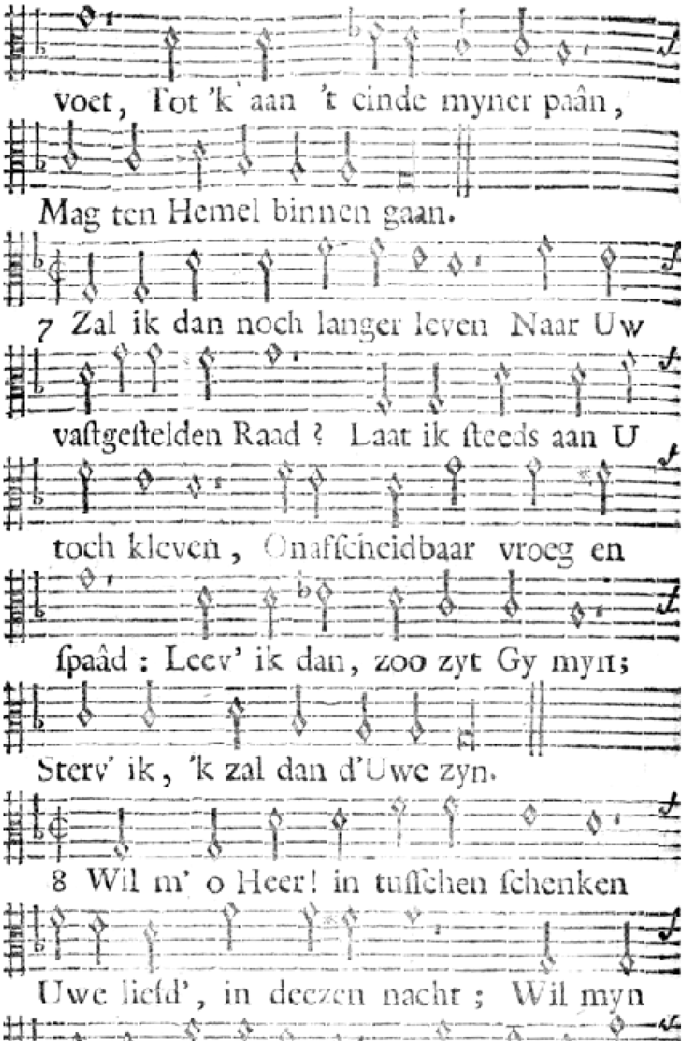

boozen magt: Dat hy my niet schad' of
stoor, Wyl ik U toch toebehôor.
9 Ach! laat toch Uw Engel waken,
Heer! ter myner veiligheid: Laat m', in
't midden myner zaken, Tot het sterven
zyn bereid: Zoo slaap ik, van zorg bevryd,
Tot my 't morgen licht verblyd'.

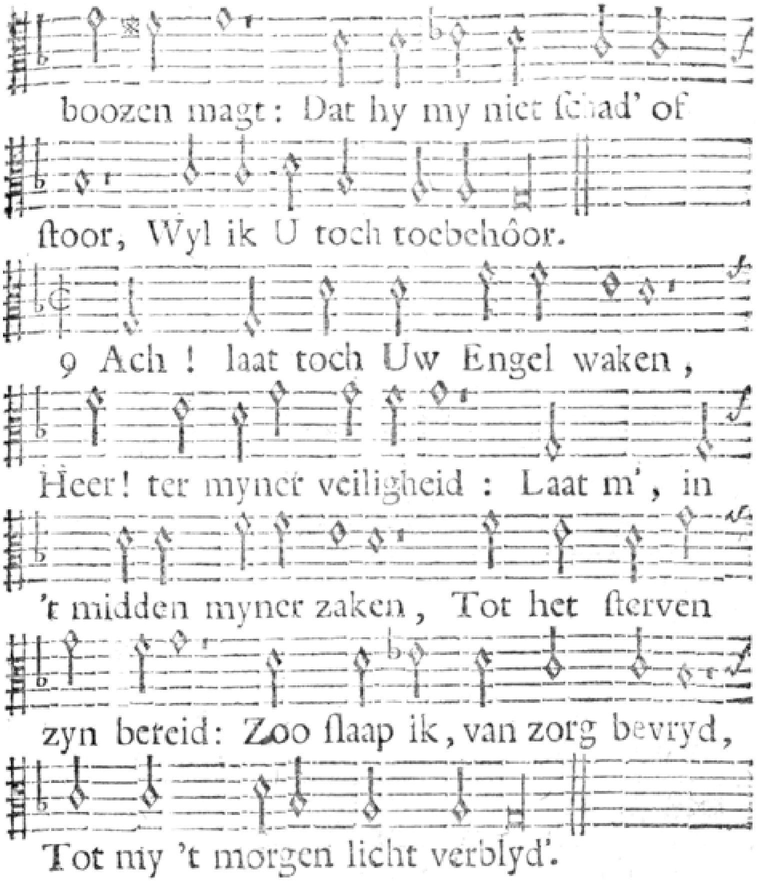

CXXXIX Lied.
Voize Psalm VIIII.

1 De dag is heen, wil by m'o Jesus bly-

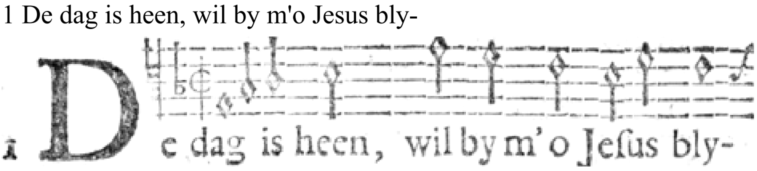

ven: O Ziel licht! wil der Zonden nacht verdryven: Ach! dat Uw glans, o Heil-zon! my verblyd'; Verlicht myn Ziel, o Heer! 't is meer dan tyd.

2 U zeg ik dank, myn God! in all' myn wegen, In al myn doen schonkt Gy my Uwen zegen: Uw wil o Heer! schoon ik dien niet versta, Is altoos recht, het ga dan hoe het ga.

3 Dit maar alleen, dit maakt my noch e-

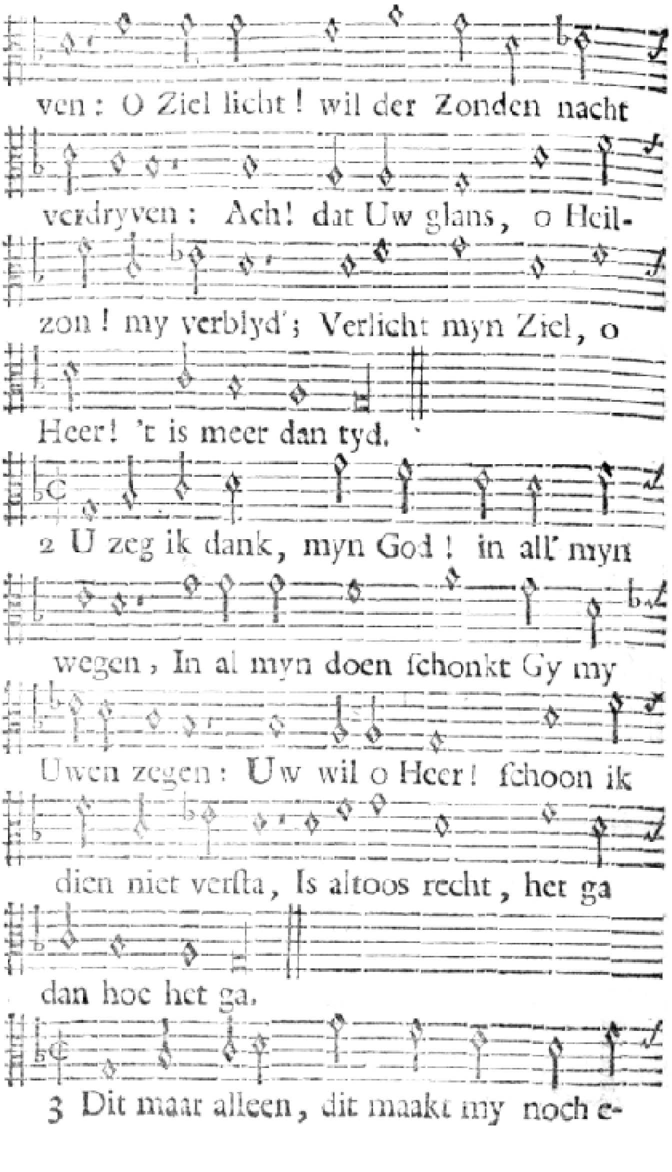

lendig, Dat ik in 't goed zoo vaak ben on-
bestendig: Dit weet Gy wel, Gy die de
nieren proeft; Ik struikel, als een kind,
dat hulp behoeft.
4 Vergeef my 't kwaad, in myne Ziel
verholen, De waereld, zond' en duivel
doen my dolen: Ik heb berouw: daar is
myn hand, o Heer! Zyt Gy de myn', zoo
ben ik d'Uwe weêr!
5 O Isrels heil! myn herder! myn ont-

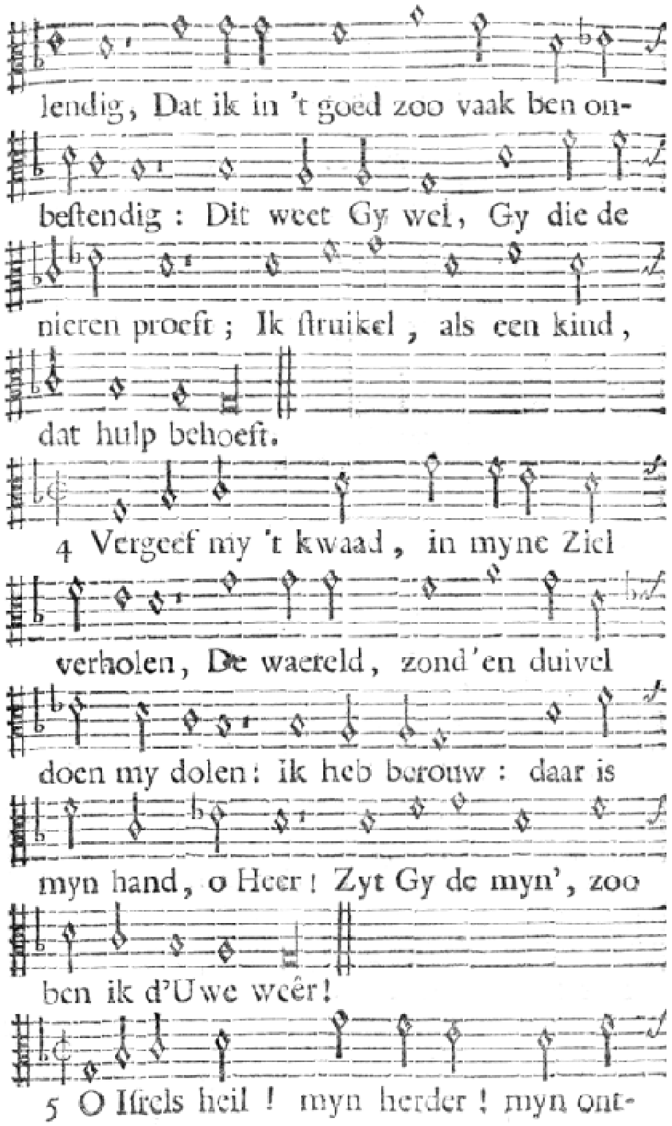

fermer! Gord aan Uw zwaard, myn Troo-
ster! myn Beschermer! Bewaar my door
Uw onverwinbre magt, Als Belial op my-
ne Ziel maakt jacht.
6 Al rusten wy, geen slaap kan U bevan-
gen: Laat in den slaap myn Ziel het goed'
erlangen: Ach dat Uw licht, o Heilzon!
my omscheen! 'k Verlaat U niet, myn
Rots! de dag is heen.

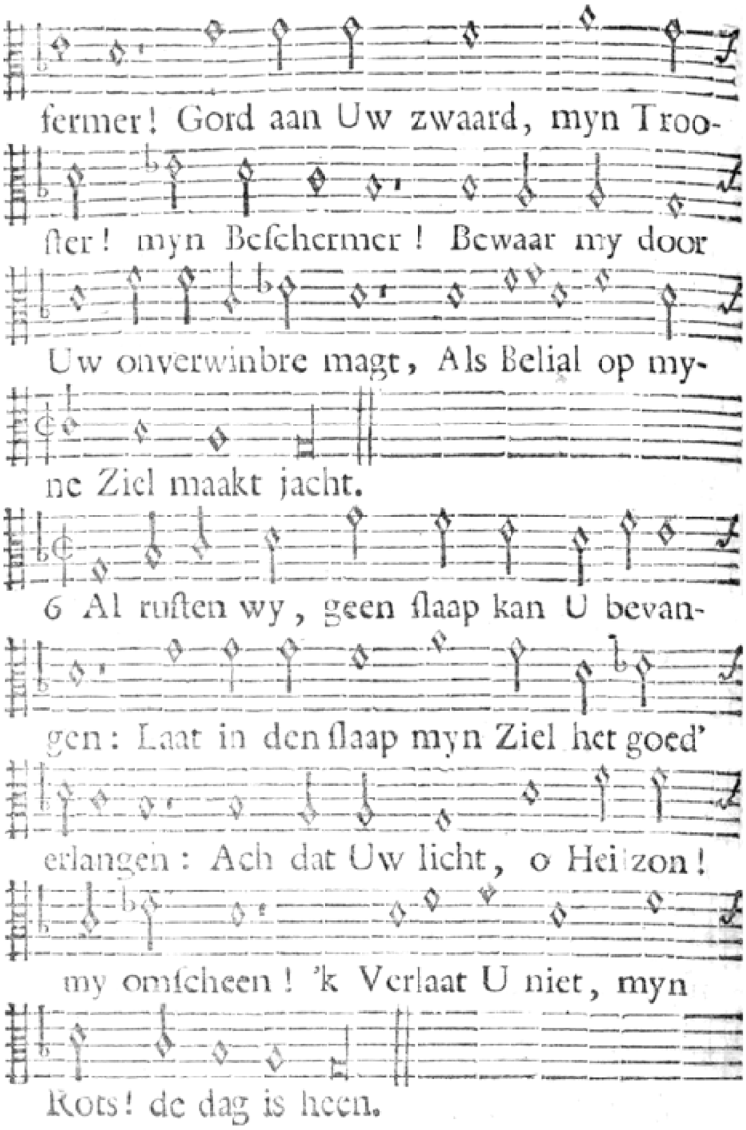

Geestlyke liederen,
Zesde deel.
Van de laatste Dingen, den Dood, de Opstandinge en Eeuwigheid.

I. Sterv en begrafenis Liederen.

A. De, by de overdenkinge van zyne sterflykheid, op Christus Verdiensten betrouwende.

CXL Lied.

1 'kBeveel myn zaak den Hoogen God;
Zyn Raad alleen bepaal myn lot: Zoo
Hy myn leven rekken wil, Ik houd' my

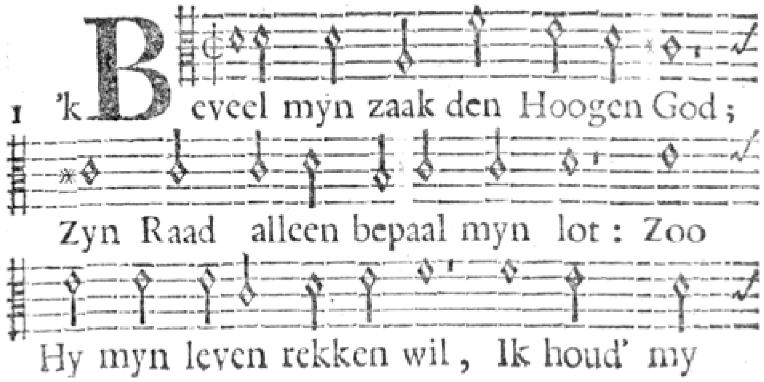

stil, En treed' met God niet in geschil.
2 Hy heeft myn levenstyd geteld: Hem zy door my geen perk gesteld! Myn hairen zyn geteld, ja geen, 't Zy groot of kleen, Valt zonder zyne wil daar heên.
3 De waereld is een tranendal: Angst, nood en droefnis overal: Wy zyn hier wel een korten tyd, Maar, wyd en zyd, Zyn wy gestaag in nood en stryd.
4 Wat is de mensch? een aarden kluit:

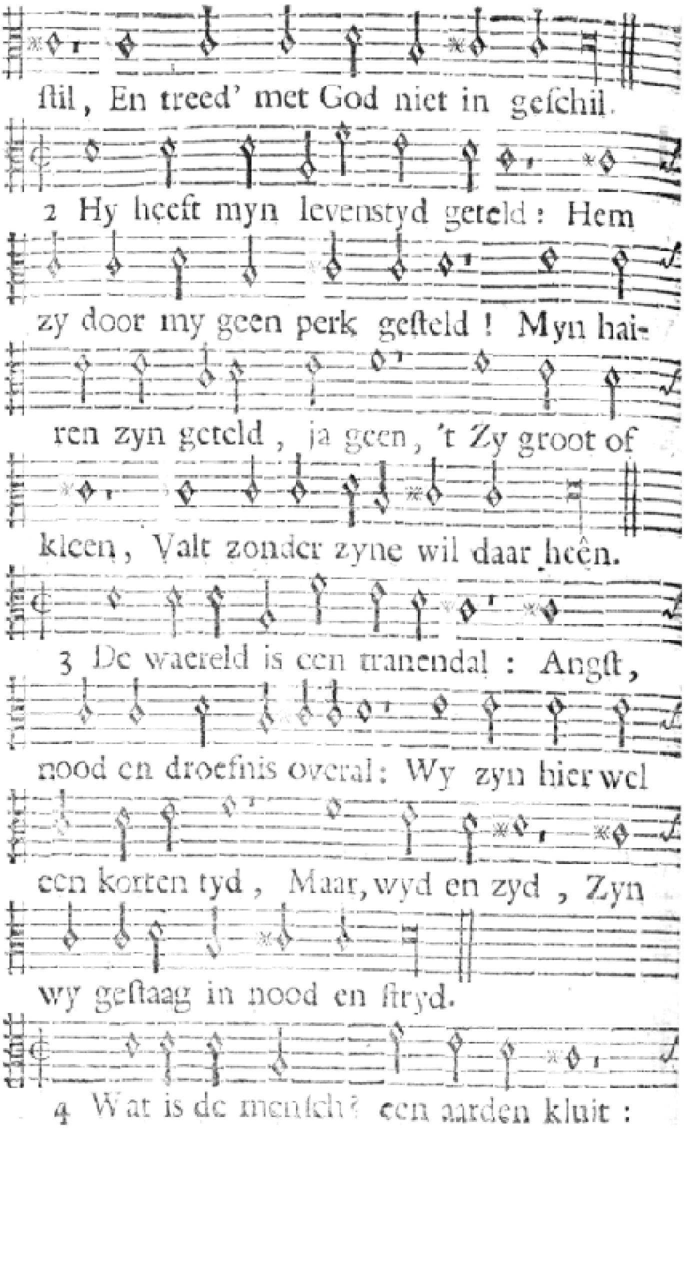

Naakt komt hy 's moeders lichaam uit:
Hy brengt niets meê van goed, of geld:
Ligt hy geveld, Hy word berooid in 't
graf gesteld.
5 Hier baat geen rykdom, geld, of goed,
Geen kunst, geen gunst, geen dappre
moed: De dood word door geen heilzaam
kruid, O mensch! gestuit: Wy allen zyn
hem zeekre buit.
6 Nu zyn wy frisch, gezond en sterk,

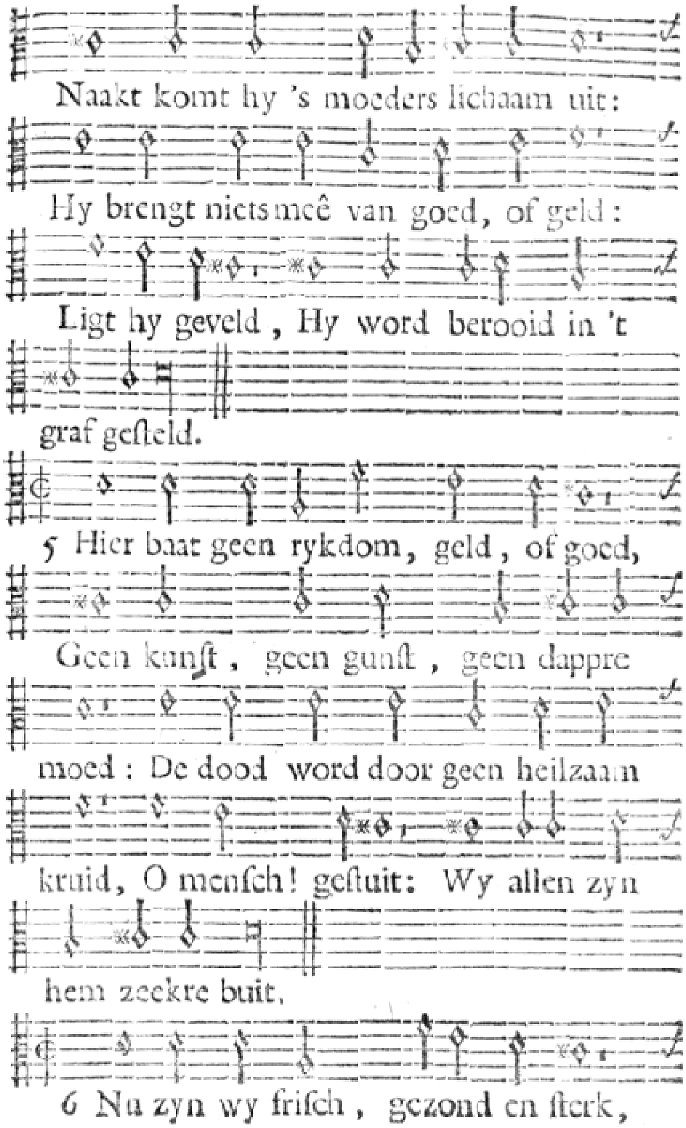

Maar straks dekt ons een duistre zerk: Nu zyn w', als roozen, blozend rood, Straks bleek en dood; Intusschen drukt ons angst en nood.
7 Men volgt elkaêr ter grafsteed' in: Zy zyn uit 't oog en uit den zin; 't Zy oud en grys, of jong en fris, De duisternis Bedekt onz' eer, hoe groot die is.
8 Heer! leer ons denken vroeg en laat, Dar ons de dood te wagten staat, Wiens

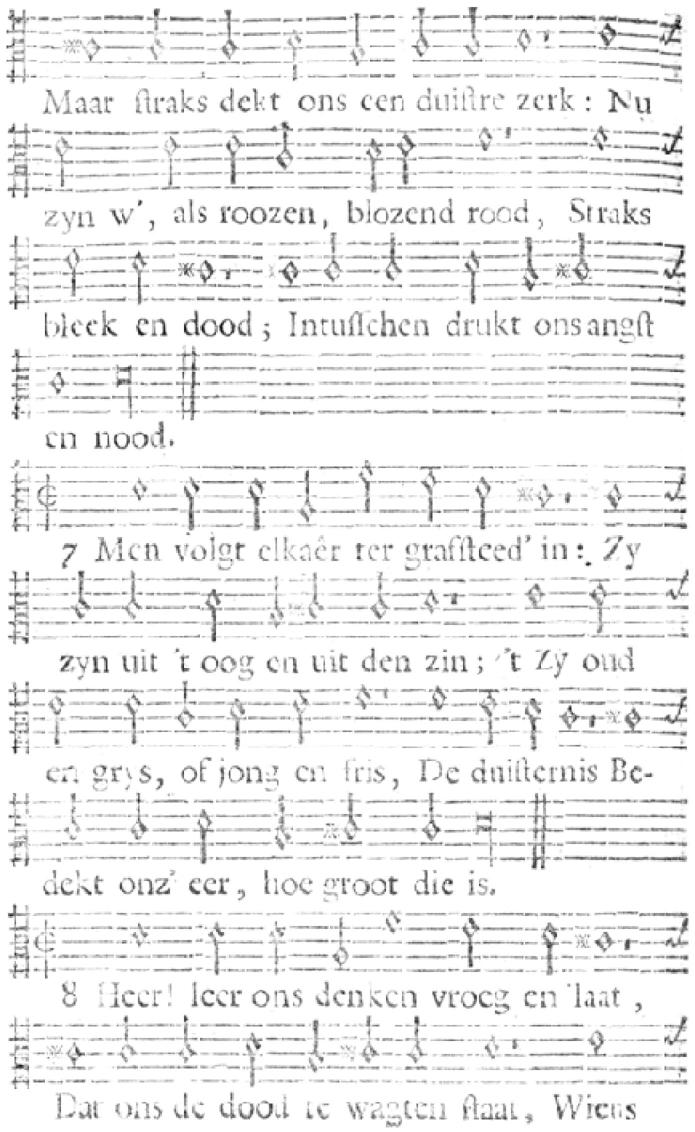

schicht, hoe schoon wy staan te pryk, Hoe
wys, hoe ryk, Hoe jong wy zyn, elk velt
in 't slyk.
9 De zonde bracht, Getrouwe God! Op
yder mensch dit bitter lot: De dood velt
ieder menschen kind, Waar 't zich bevind;
Hy vraagt naar eer, noch staats bewind.
10 'k Heb weinig vreugd, hier dag aan
dag, Ik eet myn brood steeds met geklag,
Wil God, dat ik van d'aarde scheid', Ik

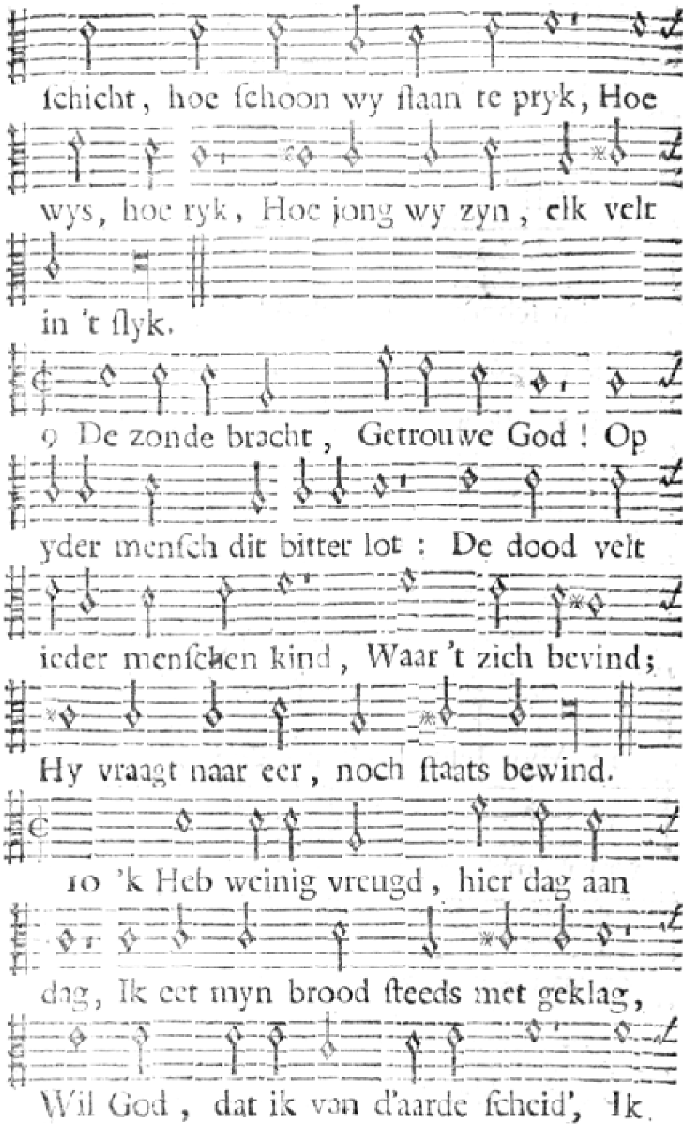

ben bereid: De dood is toch myn Za-
ligheid!
11 En schoon myn schuld my baart ver-
driet, Ik wankel in myn hope niet: Ik
weet, dat myn getrouwe Heer Zyn Zoon
wel eer Zond, tot myn heil op aarde neêr.
12 Myn Jesus heeft my door zyn dood
Van schuld bevryd, gered uit nood; Zyn
opstaan is myn ziele goed: Zyn dierbaar
bloed Heeft uitgebluscht den hel-

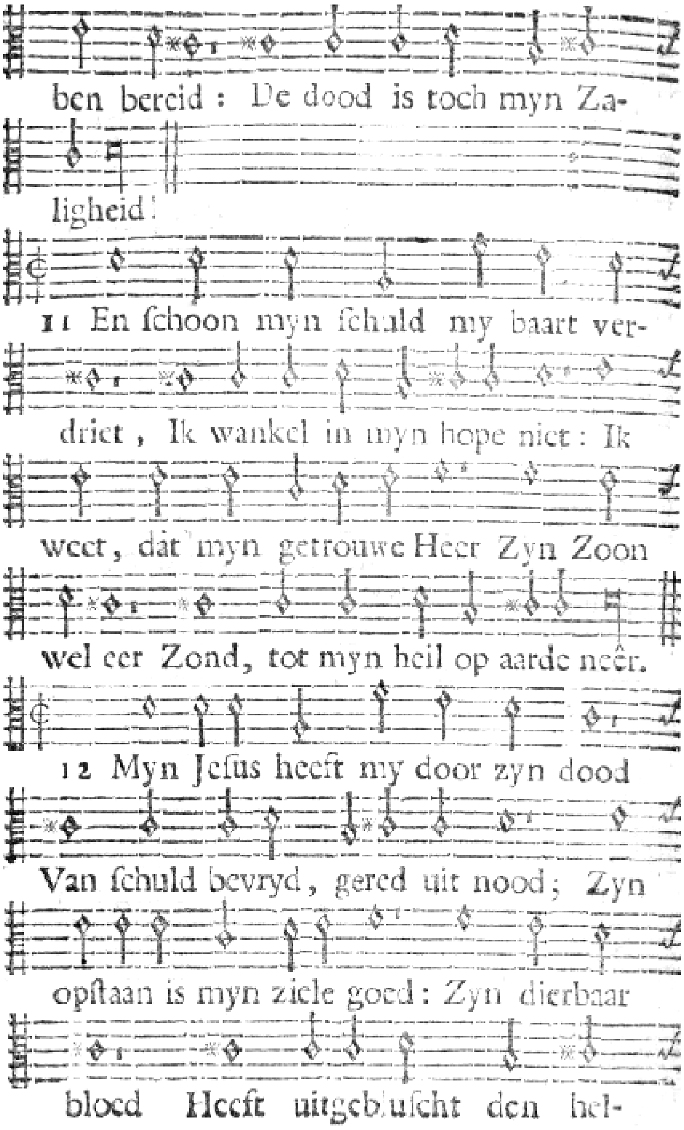

schen gloed.
13 Hem leev en sterv ik eeuwiglyk, Wyl 'k door den dood, niet van Hem wyk. 'k Betrouw' in leven en in dood, In angst en nood, Hem, die alleen my bystand bood.
14 Dit is de troost, die ik geniet, In kruis, gevaar, en zielsverdriet, Dat ik gerust den Jongsten dag Verwagten mag, Om op te staan vry van geklag.

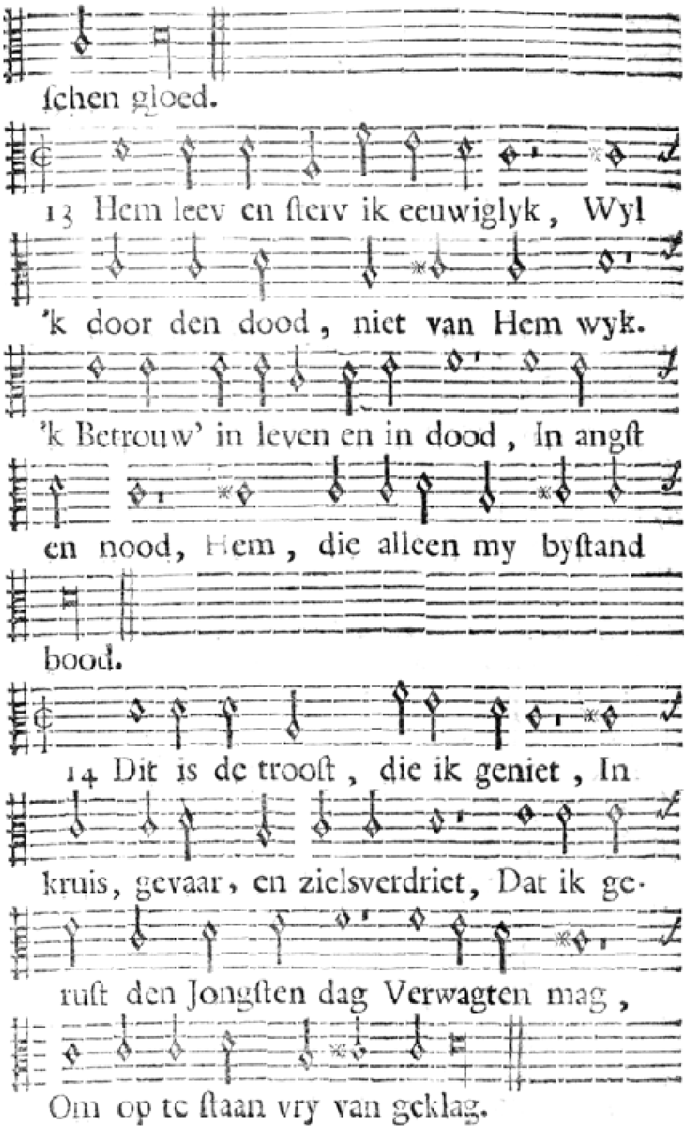

15 Myn God bewaart na mynen dood,
Myn beenderen in s'aardryks schoot. O ja,
't gaat zeker, dat geen een, 't Zy groot
of kleen, Verloren gaat in eeuwigheên.
16 Dan zal ik 's Heeren aangezicht Aan-
schouwen in het helder licht, Als Hy my
in de vreugde leid, My toebereid; Hem
zy de lof in eeuwigheid!
17 O Jesus Christus! 's Hoogsten Zoon.
Die ons verworft de glorie kroon,

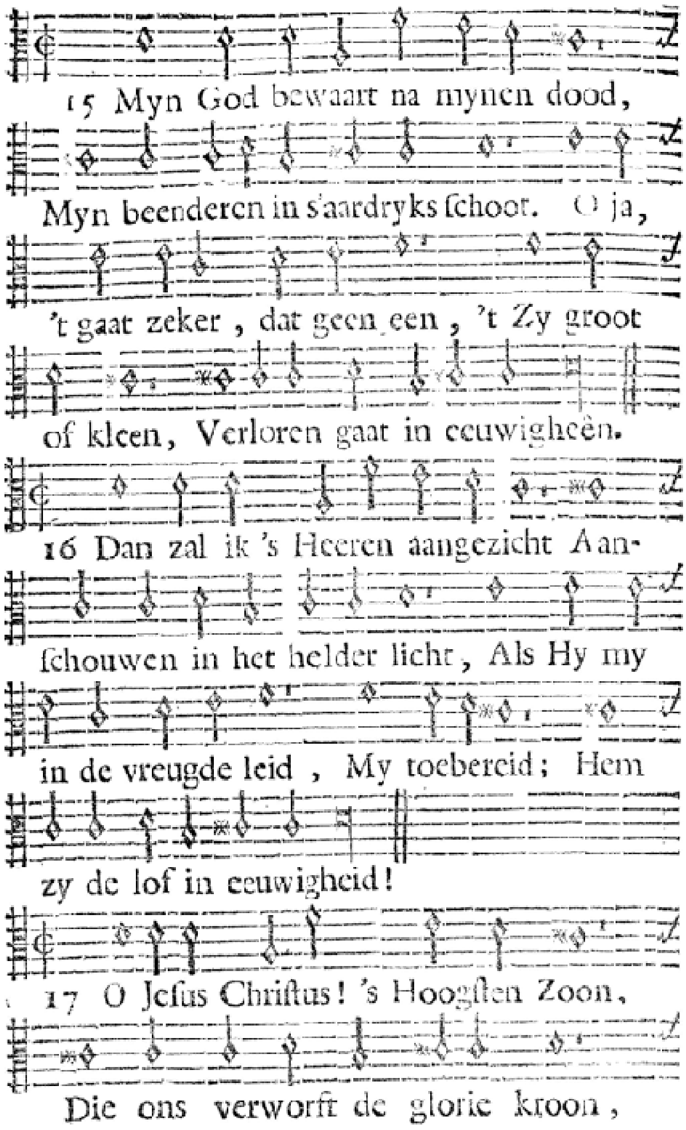

Geef my verzoening door Uw dood: Al-
leen Uw schoot Strekt my een schuilplaats,
in den nood.
18 't Zy zoo! Getrouwe God! gun my,
Dat toch myn einde zalig zy! Geef dat wy,
ryzend uit het stof, In 't Hemelhof Eens
met U leven, tot Uw lof!

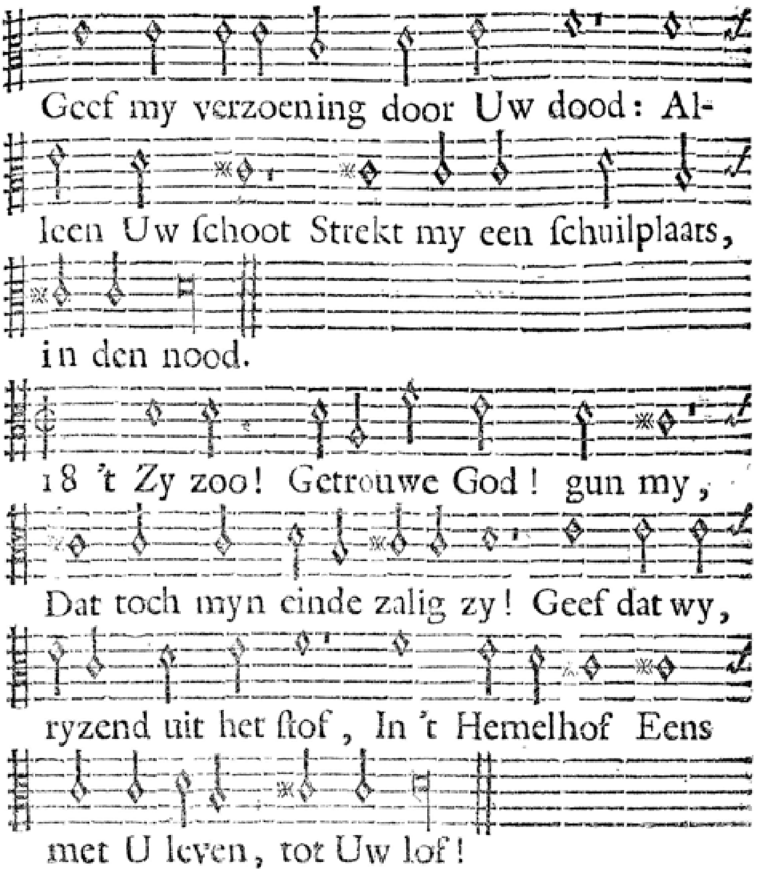

De zyne dagen tellende.
CXLI Lied
Voize Lied CXL.

1 Hoe ylt de mensch, met vlugge
schreên, Naar een ontzachlyk eeuwig heen!
Hoe weinig denkt men aan dien stond,
Uit 's Harte grond! Hoe zwygt hier van
de traage mond!
2 Het leven is, gelyk een droom, Als 't
schim van eenen snellen stroom, Dat slegts

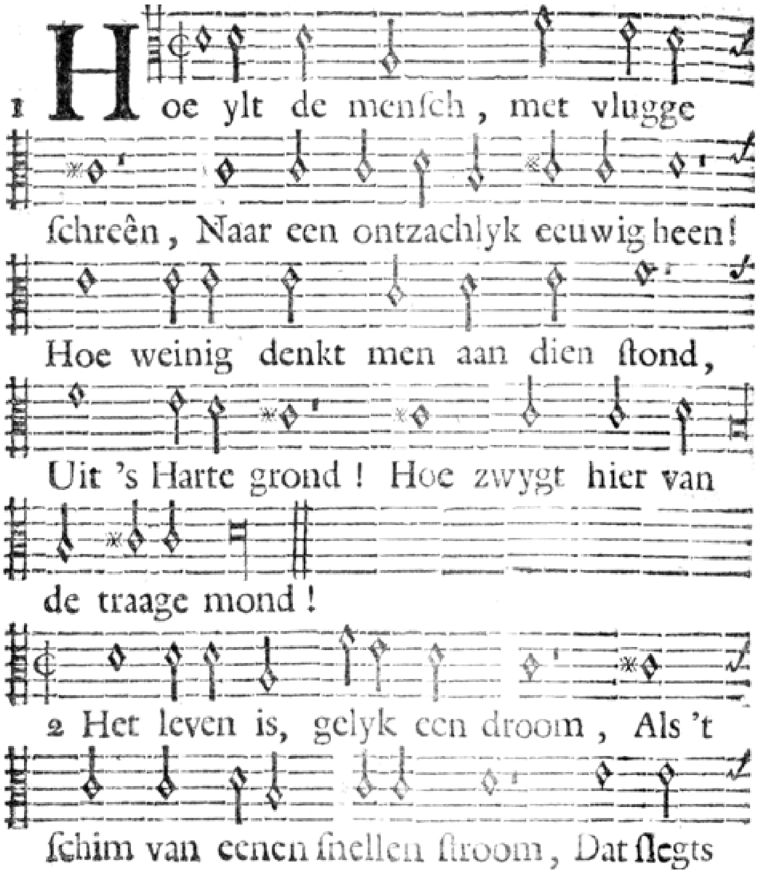

een oogenblik bestaat, En straks vergaat:
Elk uur vertoond dit met de daad.
3 Maar Gy myn God! 'k betrouw altyd
Op U, Gy blyft Die, Die Gy zyt: Al stort
dan berg en heuvel in, 't Is my gewin,
Zoo 'k slegts blyv' smaken Jesus min.
4 Ach! onderwys m', o's Hoogsten Zoon!
Zoo lang 'k in deeze hutten woon: Geef
dat 'k myn dagen tellen meer Moog wa-
ken Heer! Lang voor myn doodsnik, ster-

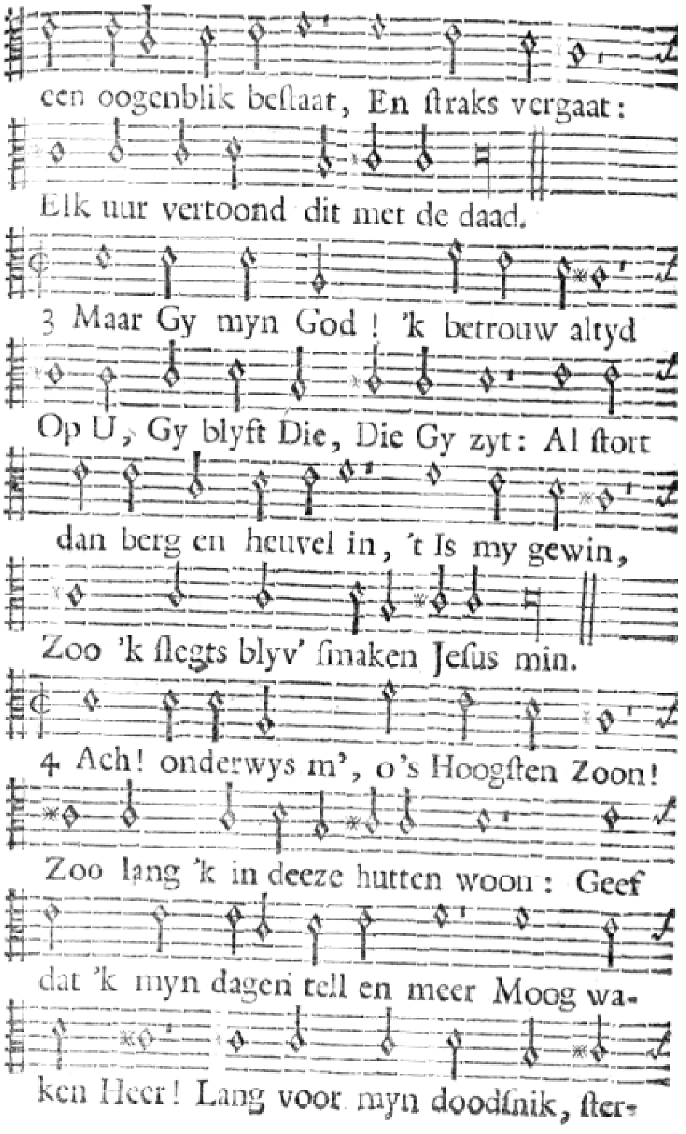

ven leer'!
5 Wat baat de waereld, in dien nood,
Haar eer, haar rykdom in den dood? Gy
hebt o mensch! in schaduw lust: Word
dies bewust, Of nimmer smaakt Gy waa-
re rust.
6 Weg ydelheid! der dwazen vreugd!
Het hoogste Goed is myn geneugt, 't Geen
ik begeer is dat alleen, 't Gaat niet weer heen:
Heer! trek myn hart hier van beneên.

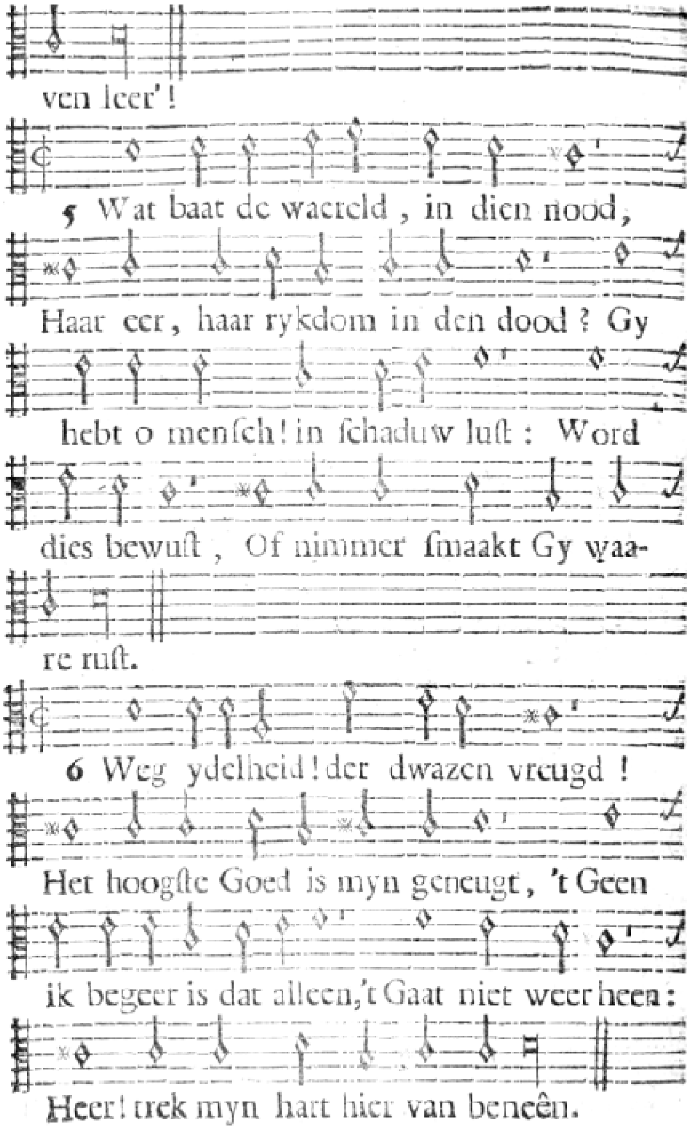

7 Wat vreugd zal 't zyn, als U myn oog
Zal zien voor Uwen Troon, om hoog?
Leer m' ondertusschen Heer! dat ik, Elk
ogenblik, My zelv', om U te zoe-
ken, schikk'.

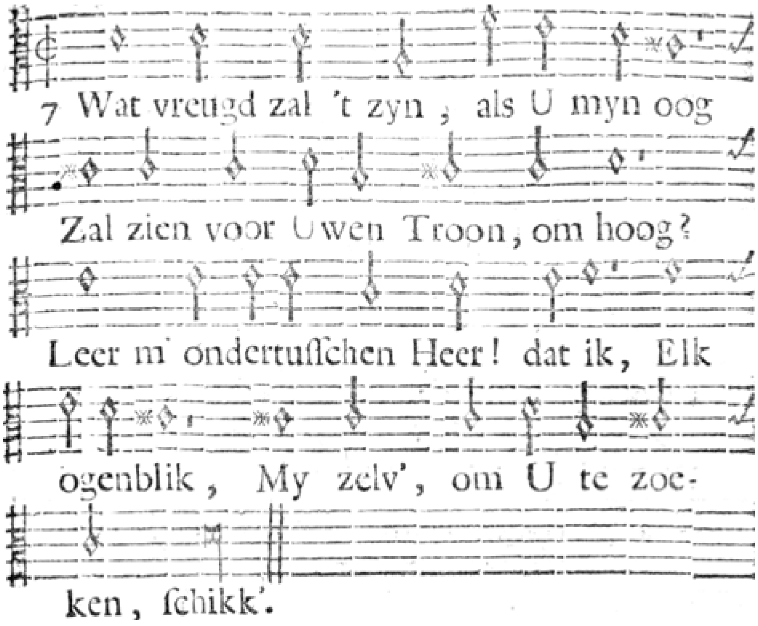

De naar de Eeuwigheid snellende.
CXLII Lied.
Voize Psalm LXXXIV.

1 Myn leven is een vreemdlingsstand:
Ik ben op reiz' naar 't Vaderland, Naar

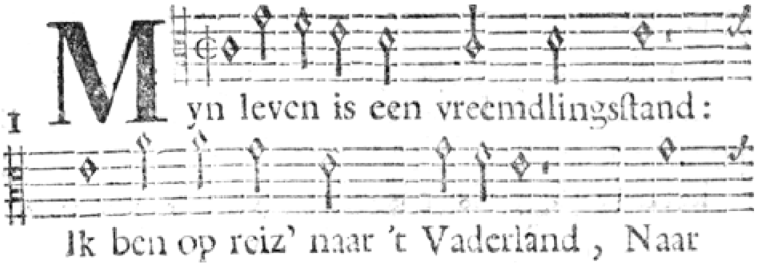

het Jeruzalem hier booven, Die stad, die God heeft vast gegrond, Op 't bloed van 't eeuwig heilverbond; Daar zal 'k myn God gestadig loven. Myn leven is een vreemdlingschap, Naar 't Vaderland doe 'k stap op stap.

2 Zoo ras 't geen ik aanschouw, zoo ras En schichtig loopt myn levensglas: Niets keert te rug, als 't is vervloten: Ik yle zoo

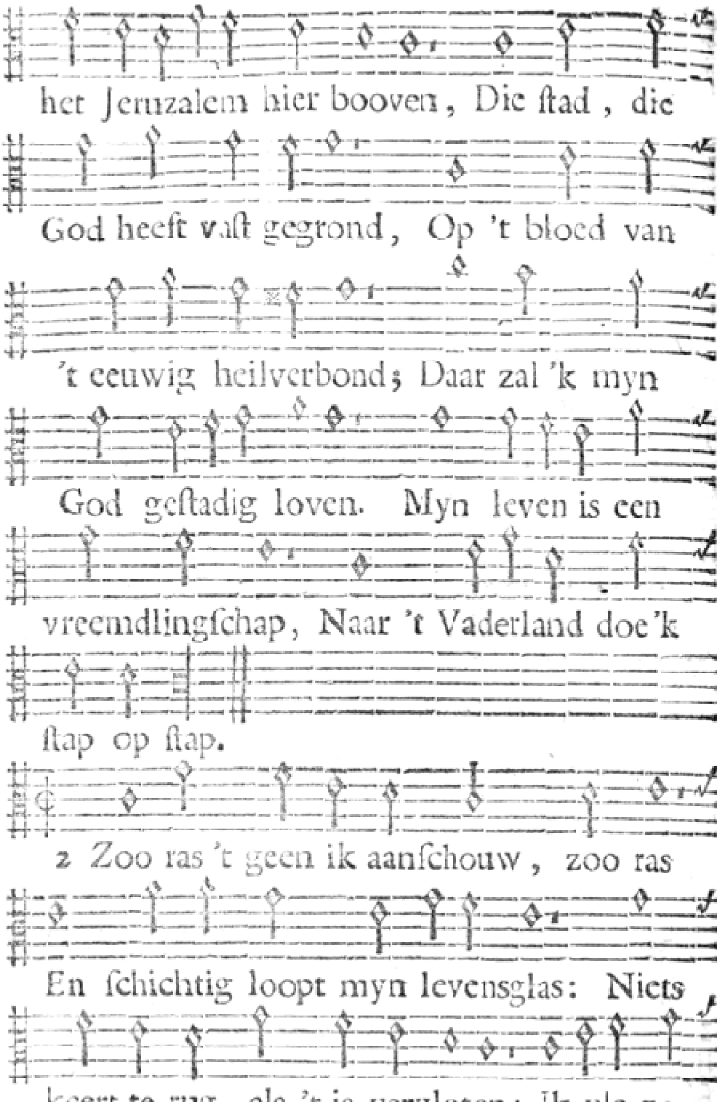

naar d'eeuwigheid. O Jesus! maak my toch bereid! Ach! werd myn oog door U ontsloten, Geef, dat ik 't aardsche draf veracht', En naar 't bestendig heil-goed tracht'!

3 Geen reis kan zonder moeite zyn, De levensweg baart ook wel pyn; Men wandelt niet langs roozen dreven: De weg is eng en hun getal Is groot, die doelen op

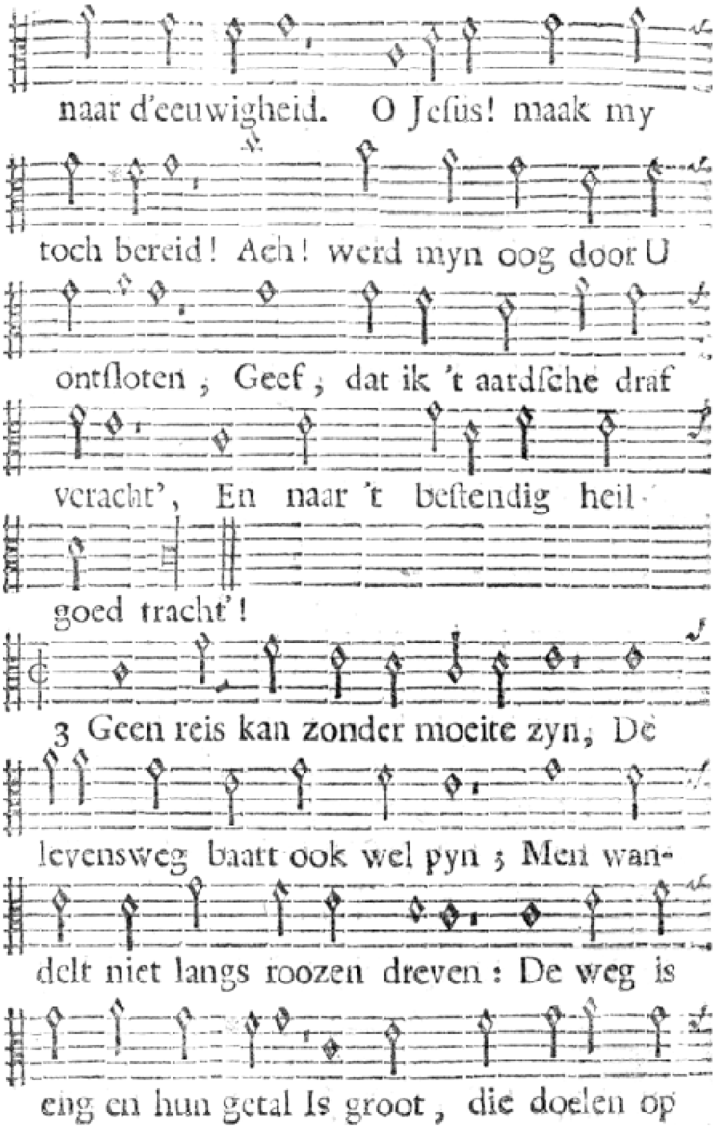

myn val, 'k Moet vaak door scherpe
doornen streven, Door dorre wildernis-
sen gaan, Daar 'k zelfs geen uitweg in
kan slaan.
4 Hoe vaak verdwynt voor myn gezicht
Die Zon, door wier genade licht, De
Ziel des vroomen wordt beschenen: Vaak
treft m' een regenbuy en wind, Zoo
dat myn Geest geen stilte vind'; Maar al

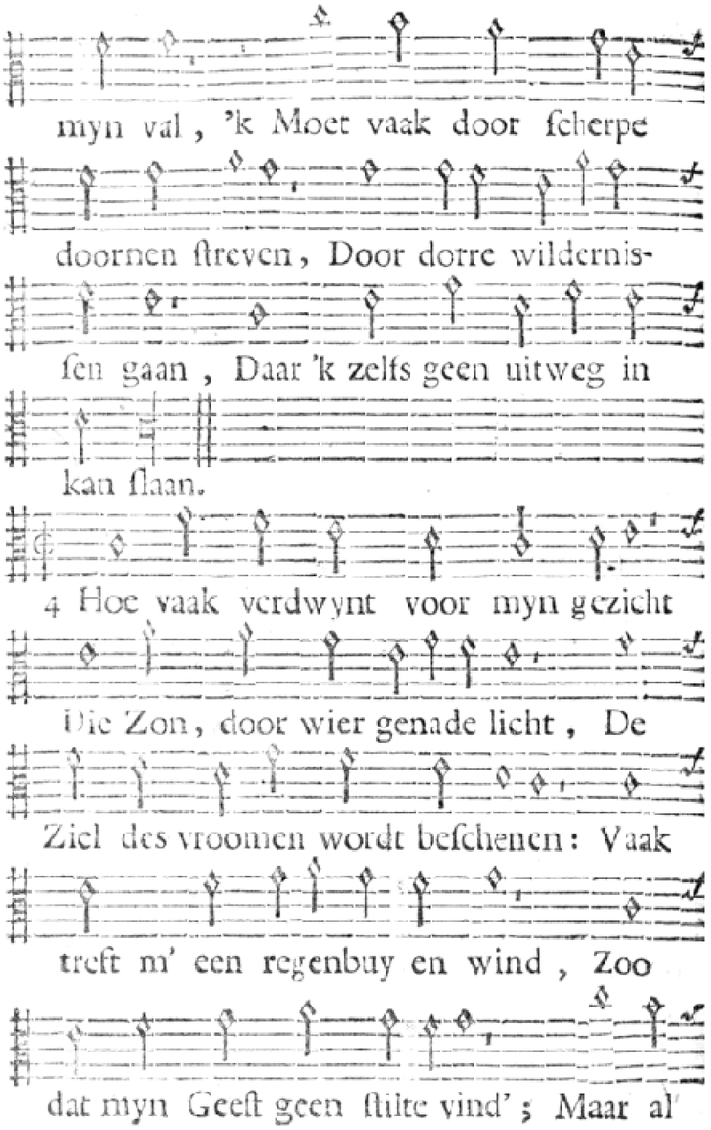

die smert is ras verdwenen, Wyl ik, wat
leed my ook gebeur', Mag staren op de he-
meldeur.
5 O Gy, die Israël behoudt, En zelv een
vreemdling worden woudt, Toen Gy ons
vleesch hebt aangenomen, Toon my in
't woord, Uw gangen aan: Laat my, hoe
verder ik zal gaan, Steets nader aan Uw
heilgoed komen: Myn tyd vliegt heen, ach!

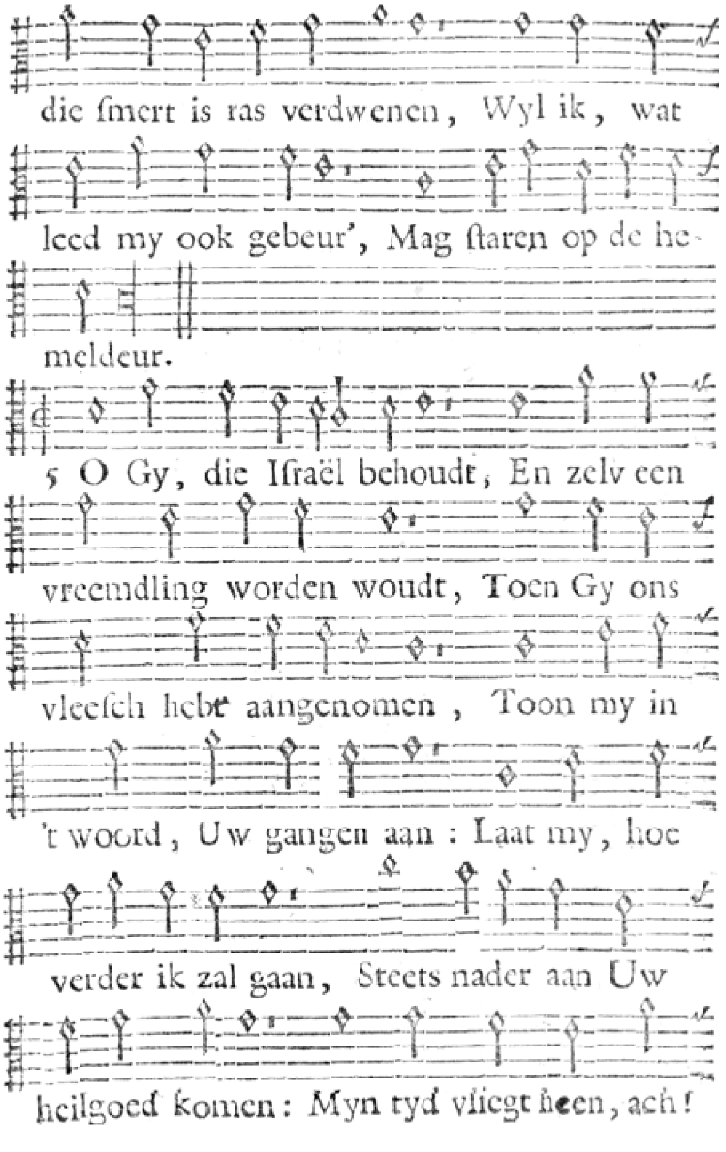

heel myn smart! Kom herwaards, als een
rennend hart.
6 Geleid my heilig door Uw Geest:
Maak my geduldig, onbevreest: Laat
my niet wank'len in myn schreden; Ik
val gestadig, help my dra: Trek my,
dan loop ik Heer U na: Zyt Gy myn
schild in tegenheden: Geef, dat ik
nooit, in duisterniss, Het licht van Uw

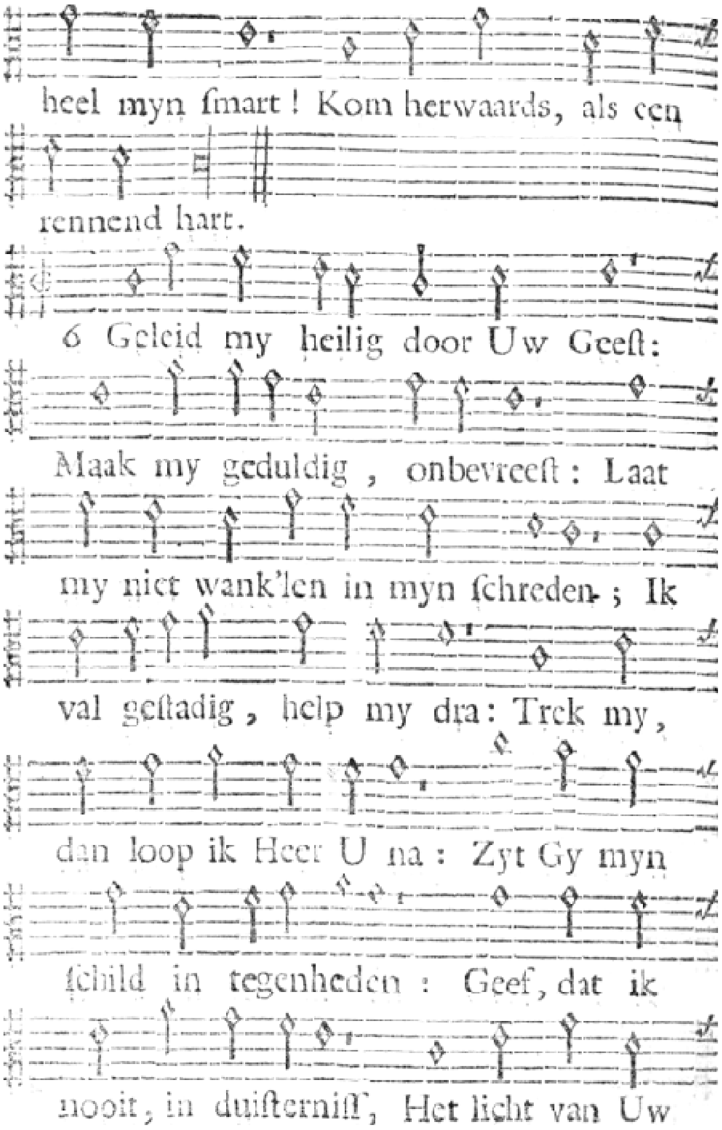

Genade miss'.
7 O Heilfontein! zoo groot van kracht!
Wanneer myn hart door dorst versmacht,
Laat my dan laafenis ontvangen; En
als myn Ziel van 't lichaam scheid, Voer
my dan in de zaligheid, Daar stryd, of
ramp ons nooit zal prangen: Laat my daar
zyn in Abrams schoot, Uw lieveling en
huisgenoot.

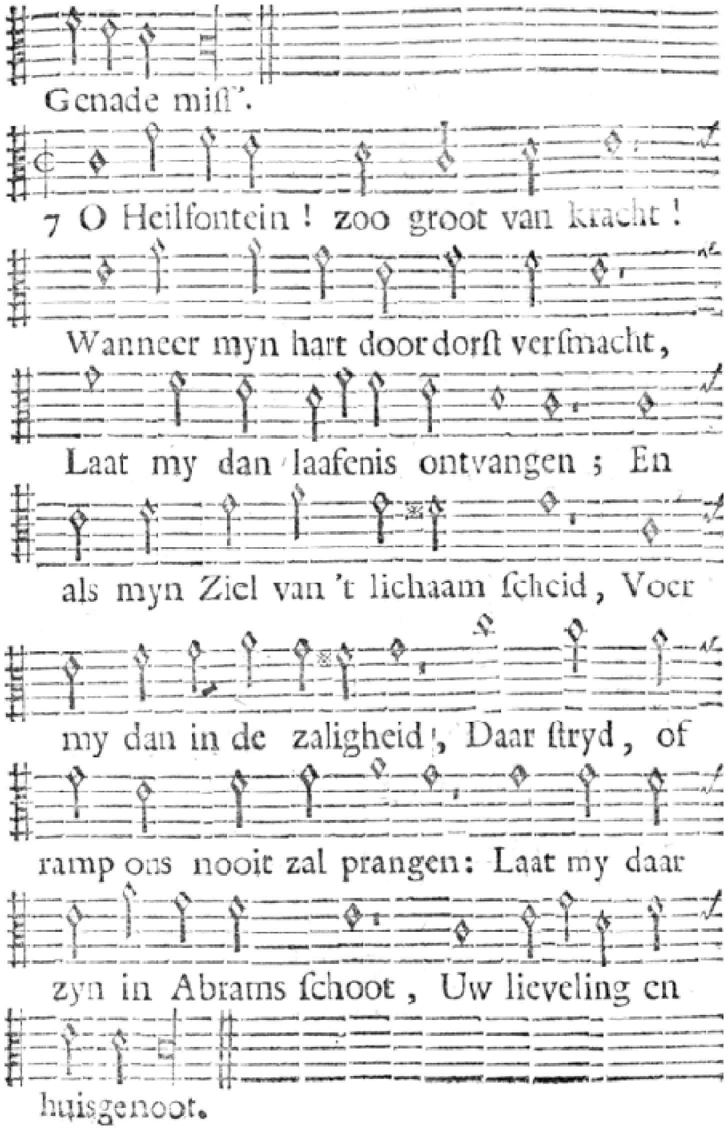

8 Ben ik dan hier, in Mesegs tent, Der blinde waereld onbekend, Myn echte vrienden zyn hier booven, Daar zal ik, met die zaal'ge schaar, U, met geheiligd vreugdgebaar, Ten blyk, van reine liefde, loven. Myn Bruidegom vertoef niet lang, 't Valt my in Kedars hutten bang.

B. Zuchtingen om een Zalig sterven.

CXLIII Lied.

1 O Jesus! waare mensch en God, Die
hebt verdragen pyn en spot; Ja zelfs aan
't Kruishout zydt gedood, Op dat Gy 's Va-
ders Gunst my bood.
2 Ik bid, om deez' Uw bittre pyn, Wil
my, een Zondaar, Gunstig zyn, Wan-
neer ik kom in stervensnood, En lig
te worstlen met de dood.

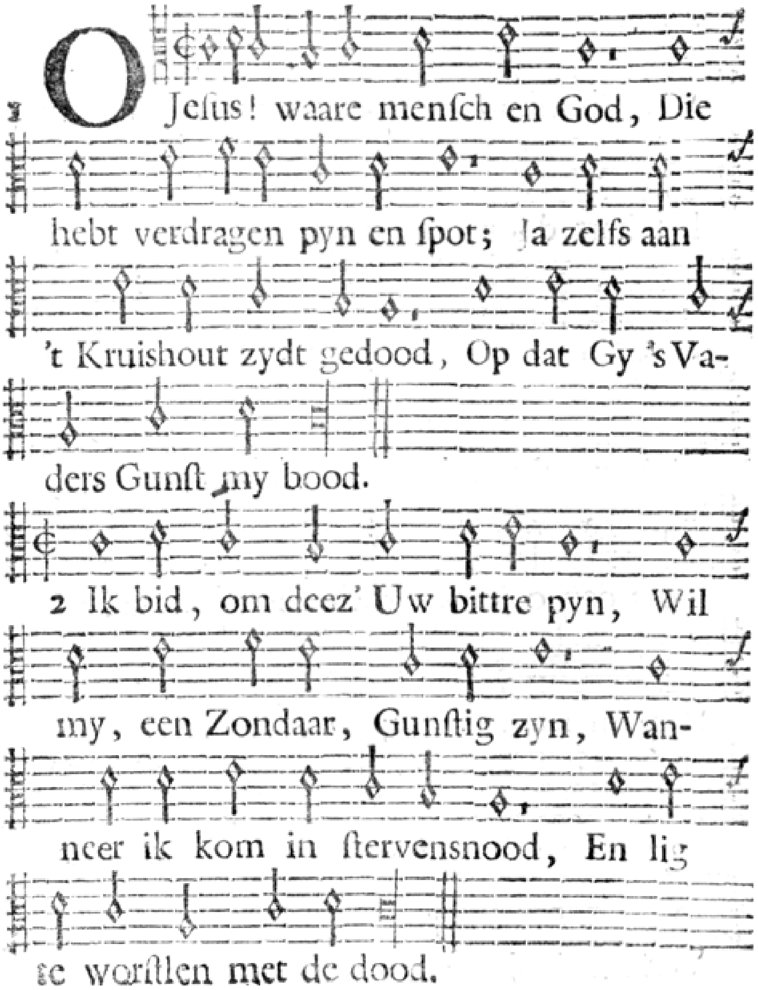

3 Als myn gezicht geheel vergaat, En 't
oor geen enkel woord verstaat, Wanneer
myn spraaklid niet meer spreekt, En my
het hart door doodsangst breekt.
4 Als myn verstand geen kracht meer heeft,
En menschen hulp my gansch begeeft,
Kom dan o Jesus! toch tot my: Sta, m',
in myn laatste tydstip, by.
5 Voer m' uit dit dal, vol angst en nood;
Verkort de smarten van de dood; Verdryf

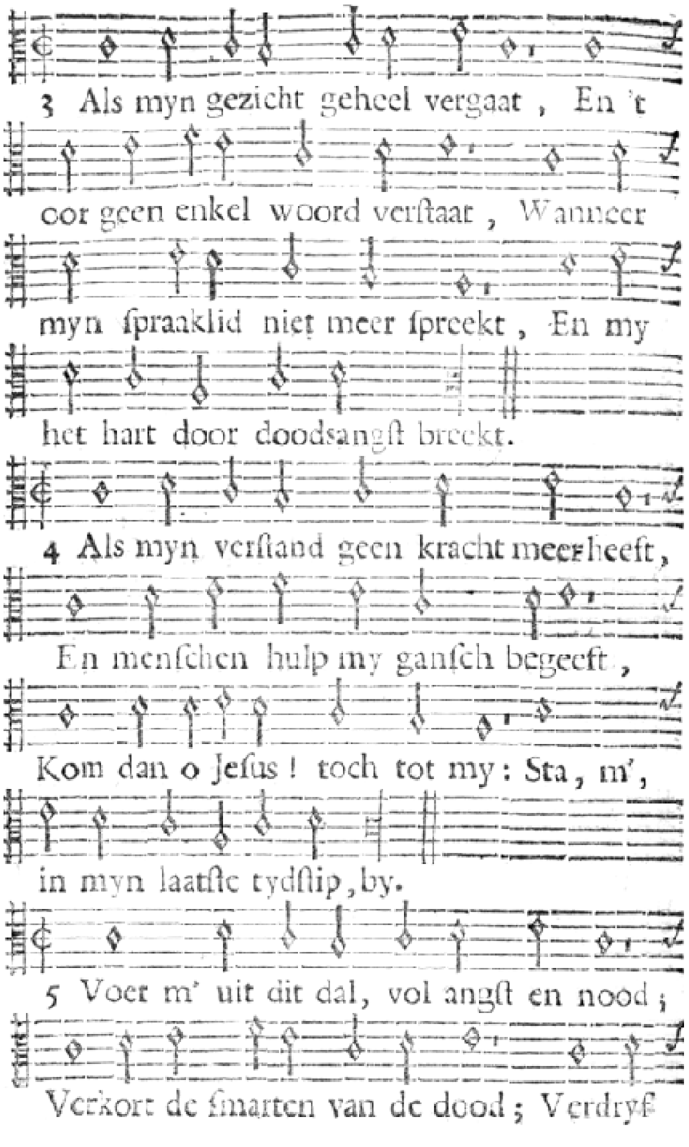

den boozen Geest van my: Uw Geest blyv'
my gestadig by.
6 Breekt eens de Ziels en lichaams band:
Ai neem myn Geest dan in Uw hand; Dat
toch myn lichaam rusten mag In d'aarde,
tot den jongsten dag.
7 Geef, dat ik vrolyk op moog staan:
Trek in 't gericht, myn zaak U aan: Ge-
denk niet aan myn snood beleid: Schenk
m' uit Genaê de Zaligheid.

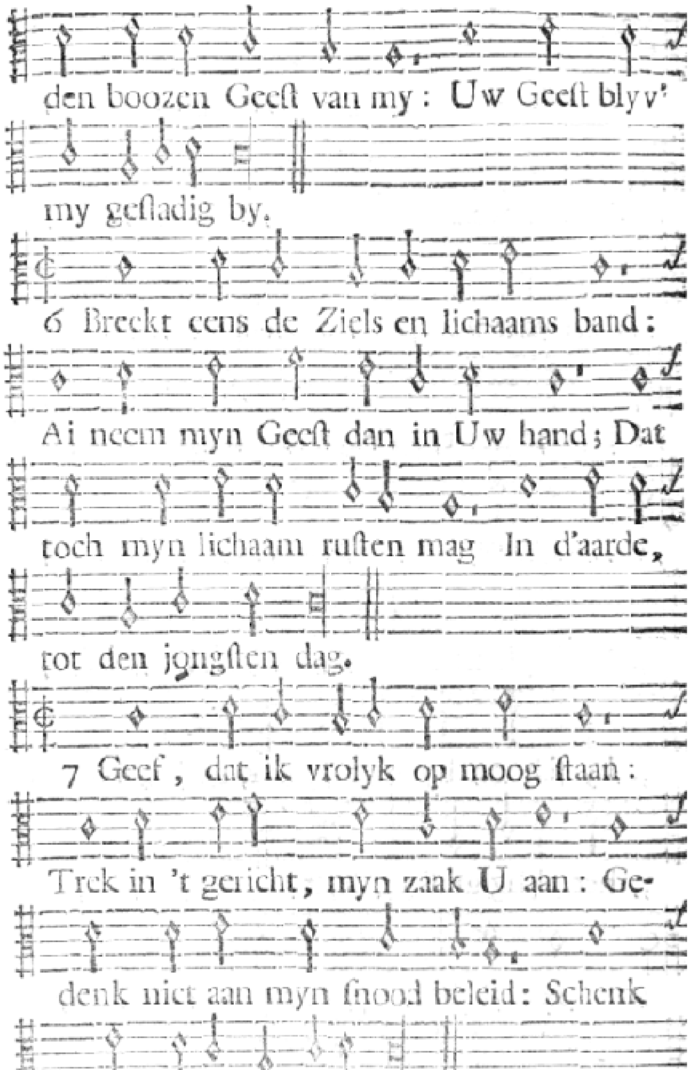

8 Gelyk Gy zegt met eigen mond, In 't
woord, waar op myn hoop haar grond!
Voorwaar voorwaar, 'k beloof aan hem
Die acht geeft op myn wil en stem:
9 ‘Hy komt door 't oordeel niet in nood:
Hy blyft niet eeuwig in den dood, Wyl
hy schoon hy hier tydlyk sterft, Niet in
het aklig graf verderft.
10 Ik zal hem uit den yzren band Des
doods, verlosten met myn hand. Ik zal

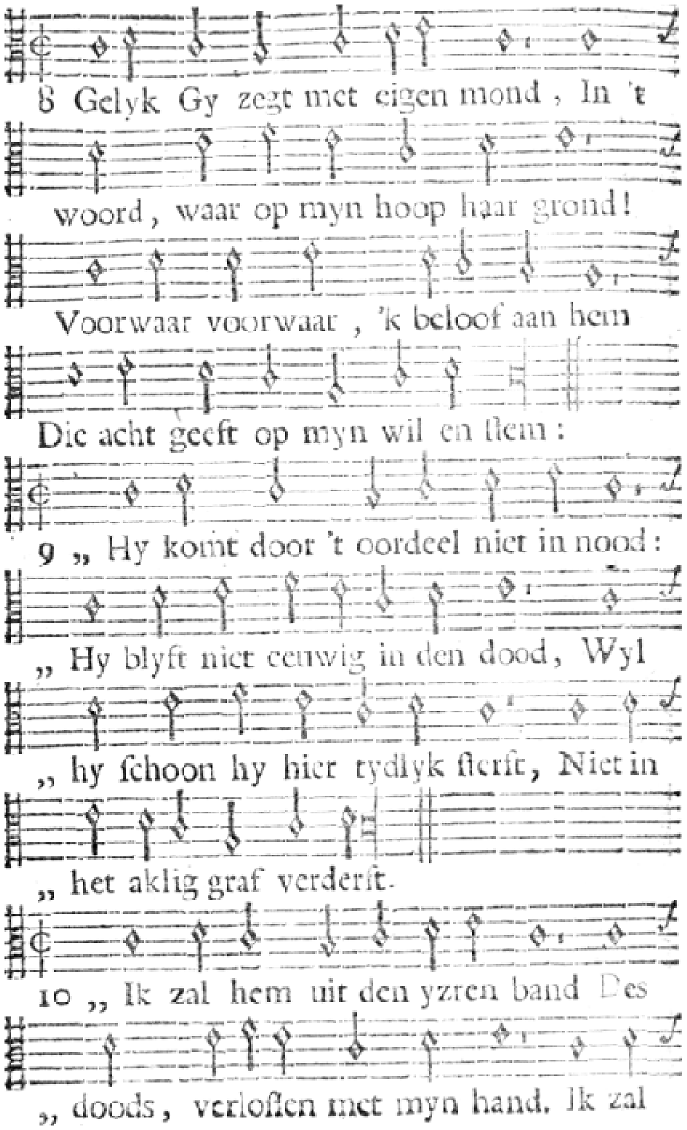

hem nemen in myn Ryk, Op dat hy
zy aan my gelyk,
11 En Eeuwig leev' in vrolykheid: Uw
Gunst zy hier toe ons bereid! O Heer!
vergeef ons onze schuld, En leer ons wag-
ten met geduld.
12 Dat ons geloov blyv vast gegrond, Ja
zelfs tot in den laatsten stond, En nimmer
van Uw woorden wyk', Tot wy ontslapen
zaliglyk.

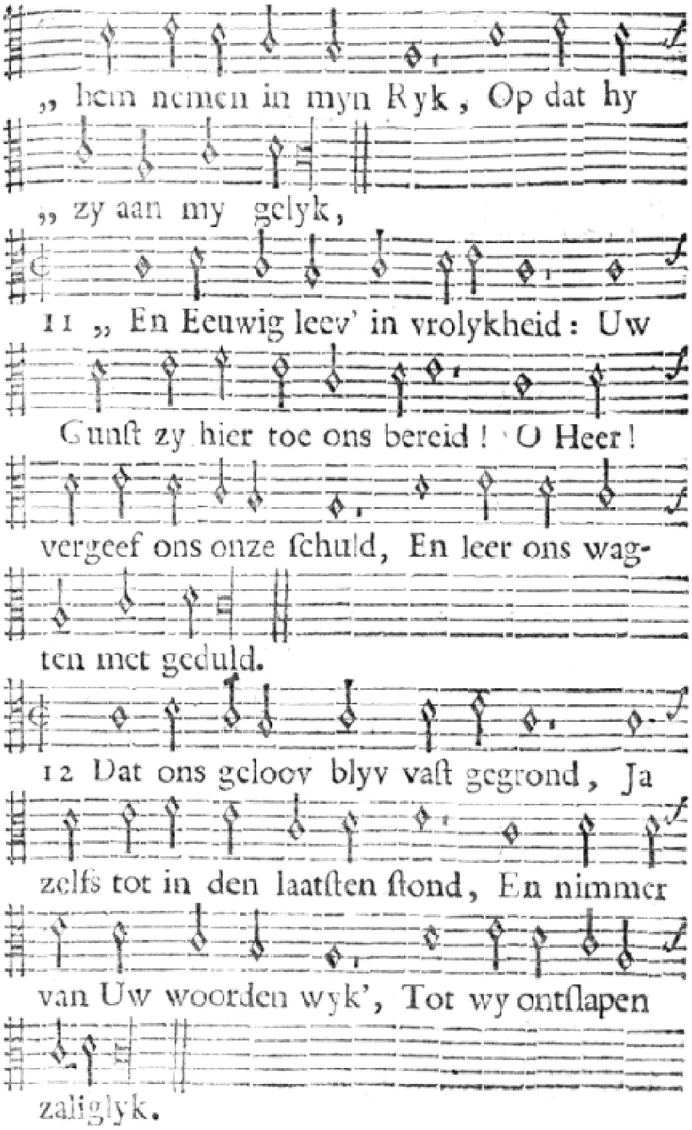

CXLIV Lied

1 Wanneer myn uur voorhanden is,
Dat ik van hier zal scheiden, Wil dan in
deeze duisternis O Jesus! my geleiden: 'k
Beveel myn Geest, dat dierbaar pand, By
't sterven, Heer! in Uwe hand: Gy zult
dien wel bewaren.
2 Myn Zonden doen myn Ziele wee; Ik
voel 't geweten knagen: Zy zyn toch meer,

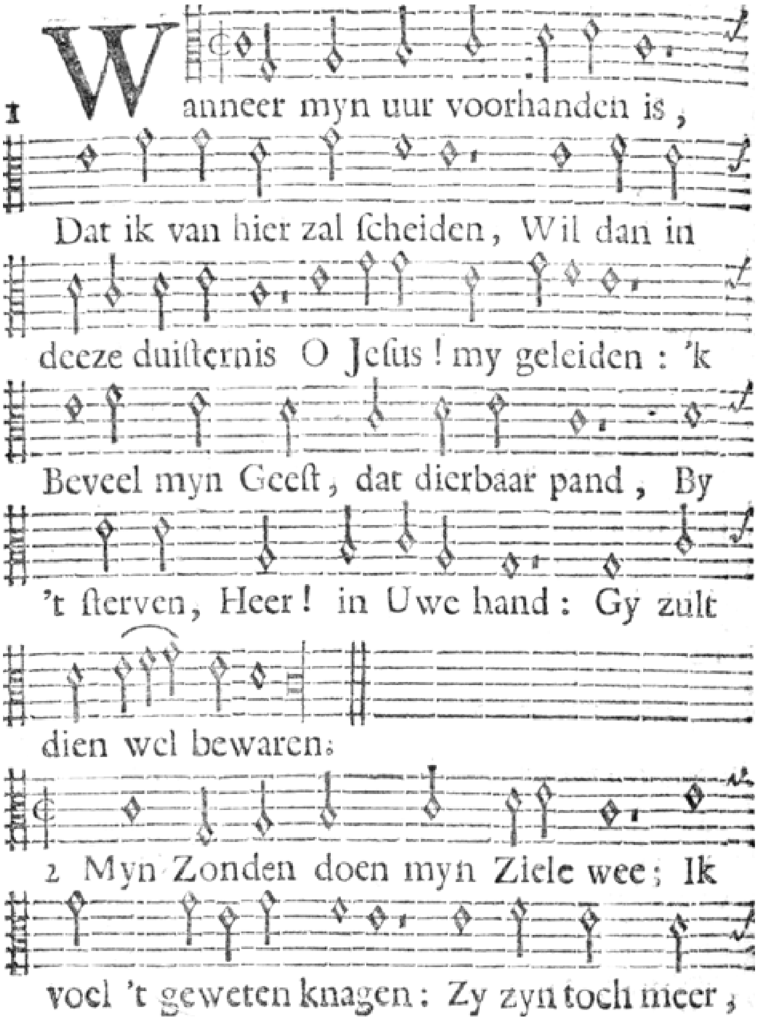

dan 't zand der zee, 'k Zal echter niet
vertzagen: Ik zal gedenken aan Uw dood,
Aan 't bloed, dat uit Uw wonden vlood;
Uw striemen my genezen.
3 'k Ben een der leden van Uw lyf, Des
troost ik my van harte; Wyl ik aan U ver-
bonden blyv', In doodsgevaar en smarte.
Schoon ik dan sterven moet, geen nood!
Ik sterv' toch U, door Uwen dood Ont-
vang ik 't eeuwig leven.

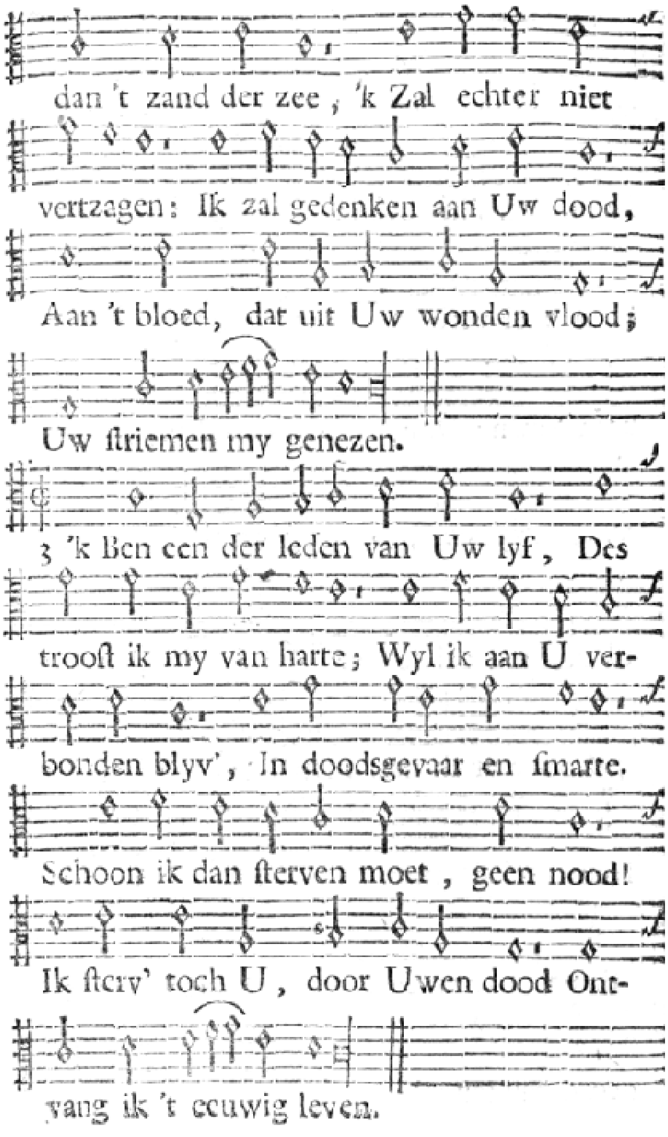

4 't Gaat vast, wyl Gy verrezen zyt, Zal ik ook eens herleven: Uw opstaan maakt myn ziel verblyd, Geen doodsangst doet haar beven: Des ik gerust van d'aarde vaar, Wyl 'k eeuwig, by de Hemelschaar Met U vereend zal leven.

5 Zoo vaar ik naar myn Jesus heên: Naar Hem strek ik myn handen: Ik rust en slaap dan wel te vreên, Geen mensch breekt deeze banden; Want Jesus min en gunstig-

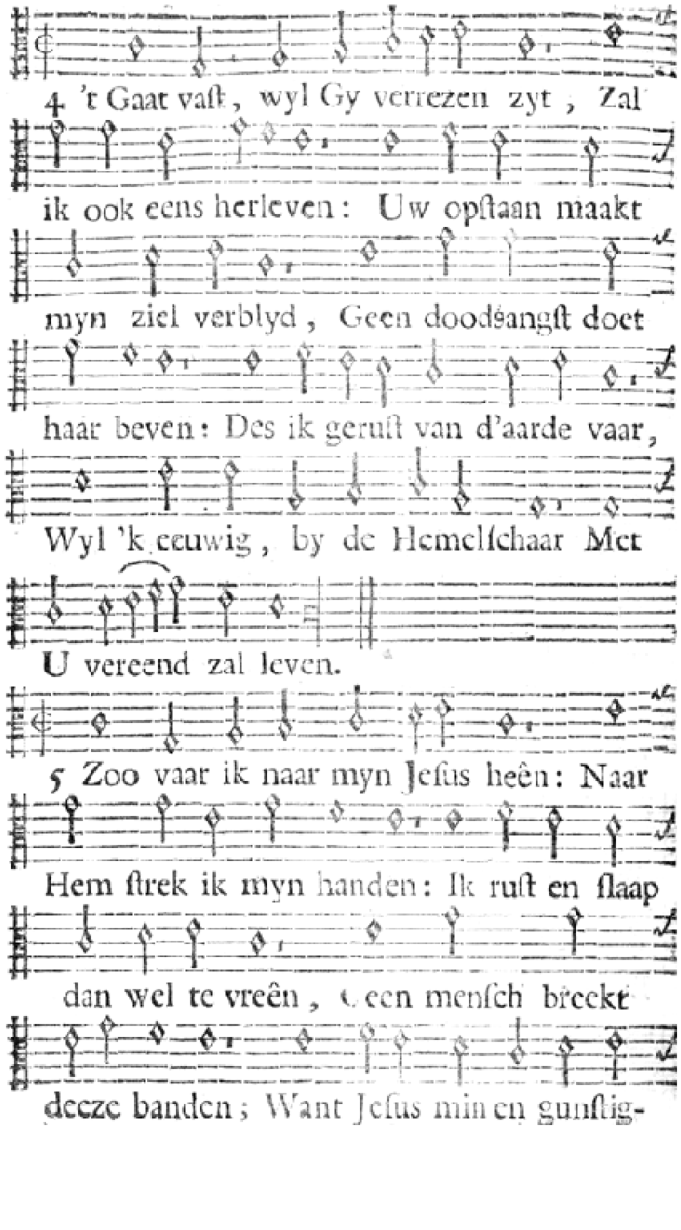

heid My eens ten hemel binnen leid, Om
eeuwig daar te leven.

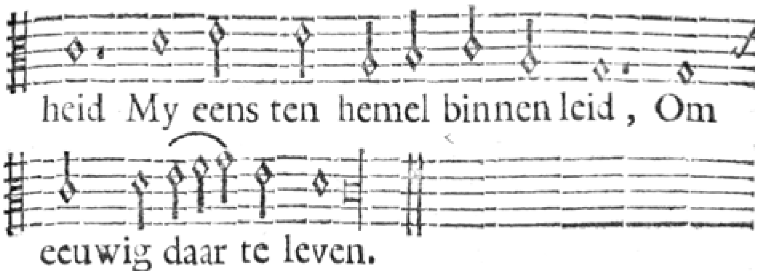

C. Troost tegen den Dood.

CXLV Lied.

1 Myn ziel wagt met verlangen Op
een volzalig end, Wyl ik hier ben omvan-
gen Met droefheid en elend. Ik haak, om
maar te scheiden Uit deezen zonde staat,
Ach! Jesus wil niet beiden; Naar U myn

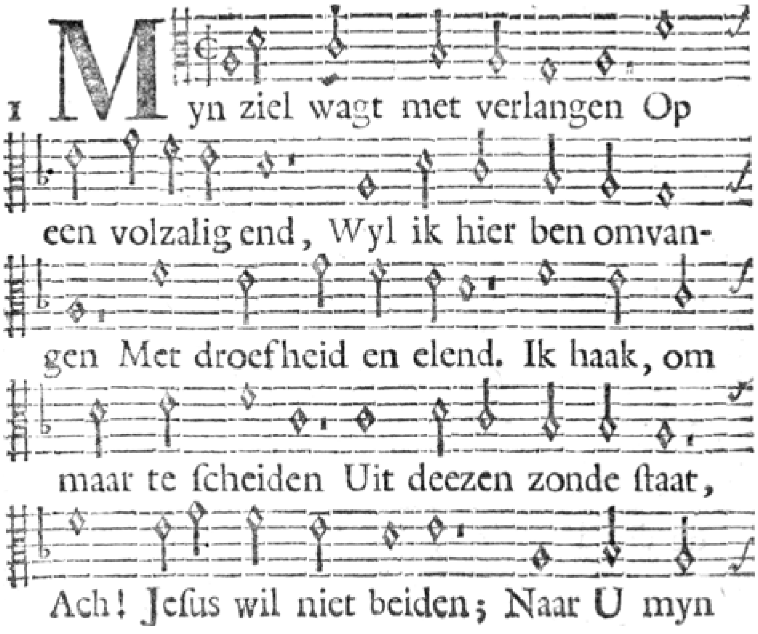

hart uitgaat.
2 Wyl Gy my vry woudt koopen Van zonden, dood en hel: En door Uw bloed my doopen, Waar ik myn hoop op stell; Zal ik 't geweld niet vreezen Van helle zond' en dood: Gy wilt myn steenrots wezen, Des ben ik buiten nood.
3 Hoe zoet my dan het leven, Hoe wrang de dood my zy, Ik zal niet tegenstreven: Ik sterv' gerust en bly, Myn Ziel weet,

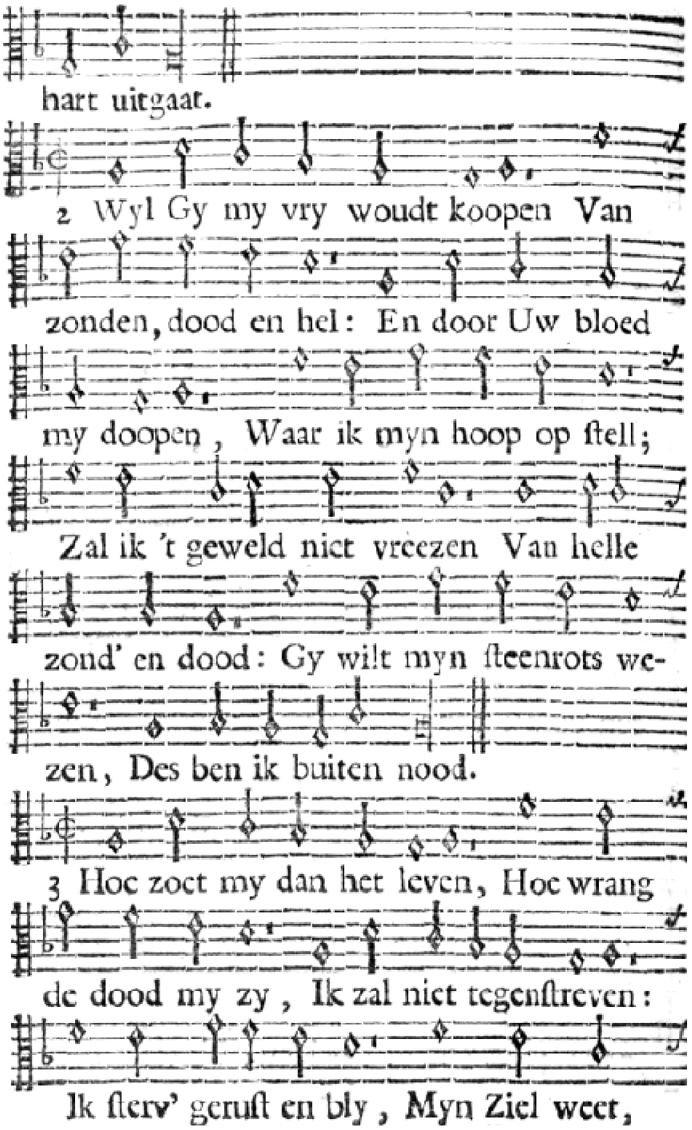

dat na stryden, By 't Hemels hofgezin Zy zich zal steeds verblyden; De dood is my gewin.
4 Myn lyf zal wel verstrekken Tot spyz' van worm en maad', Maar Christus zal 't weer wekken In eer die nooit vergaat. 't Zal, als de Zon, dan schynen En leven buiten nood By 't Heir der Seraphynen; Wat schaad my dan de dood?
5 De waereld wil my troonen: Dat ik hier

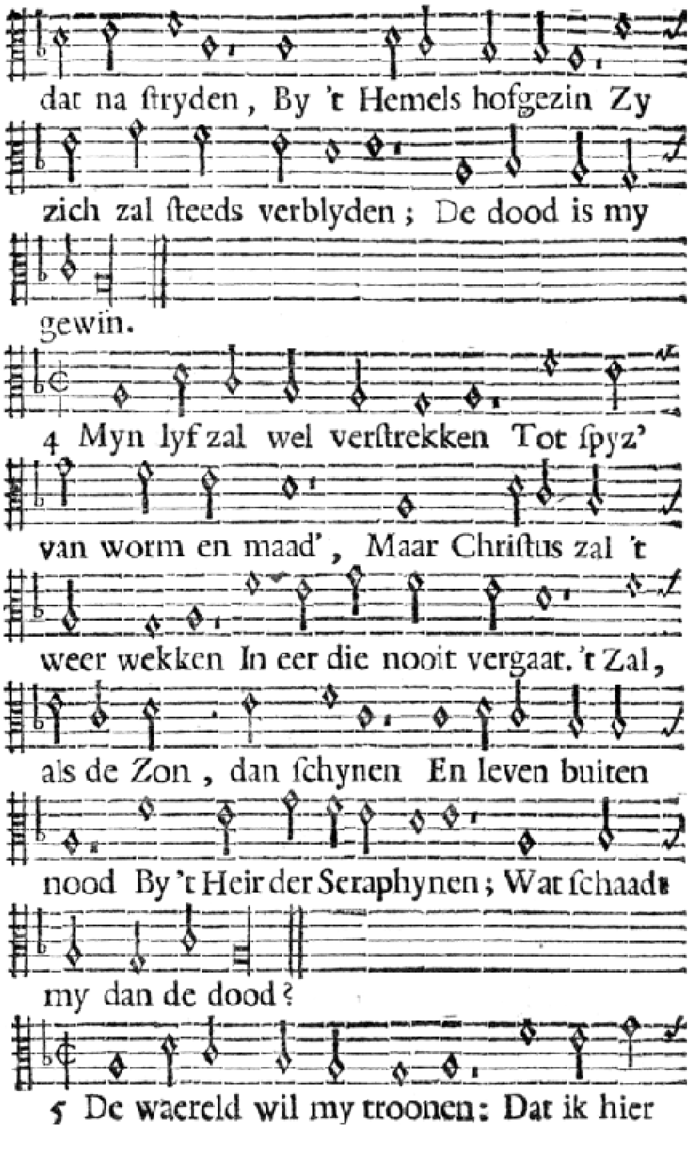

blyv', zy meld En wil my telkens toonen
Haar sieraat eer en geld: Doch 'k wil dit
gansch verachten, Wyl 't schichtig zal ver-
gaan: 'k Wil naar het hemelsch trachten,
Dat eeuwig zal bestaan.
6 Schoon ik my af zie scheuren Van al
myn naaste bloed, Dat hen en my doet
treuren; Dit troost toch myn gemoed, Dat
Gy ons saam zult voegen, Zoo dat ons
nooit iets scheid, Met innig ziels genoegen,

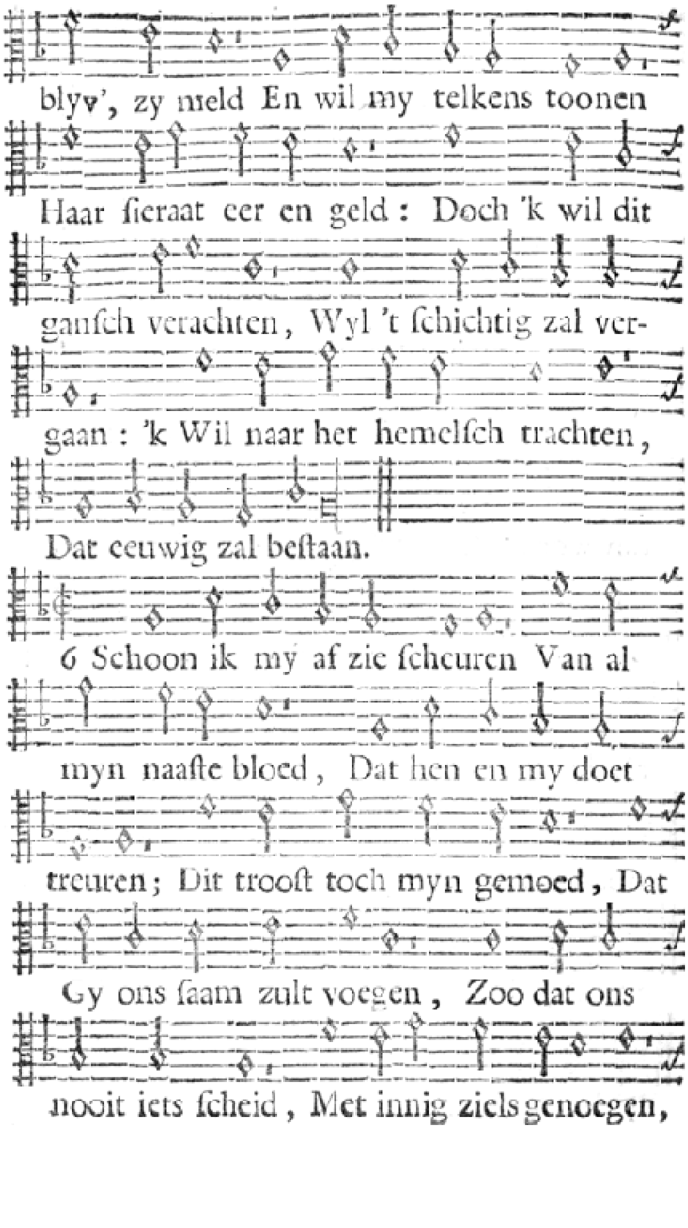

In 't Ryk der heerlykheid.
7 God doe Uw heil verwerven Myn Vrien-
den! die ik lief! Ach! dat U toch myn
sterven Niet al te smertlyk griev'! Blyft vast
in dat vertrouwen, Dat wy in korten tyd,
Elkander weer aanschouwen, In Eeuwig-
heid verblyd.
8 'k Wend' my, in dit myn sterven, Tot
U myn God! ai doe m' Een zalig eind'
verwerven: Zend my Uw Englen toe:

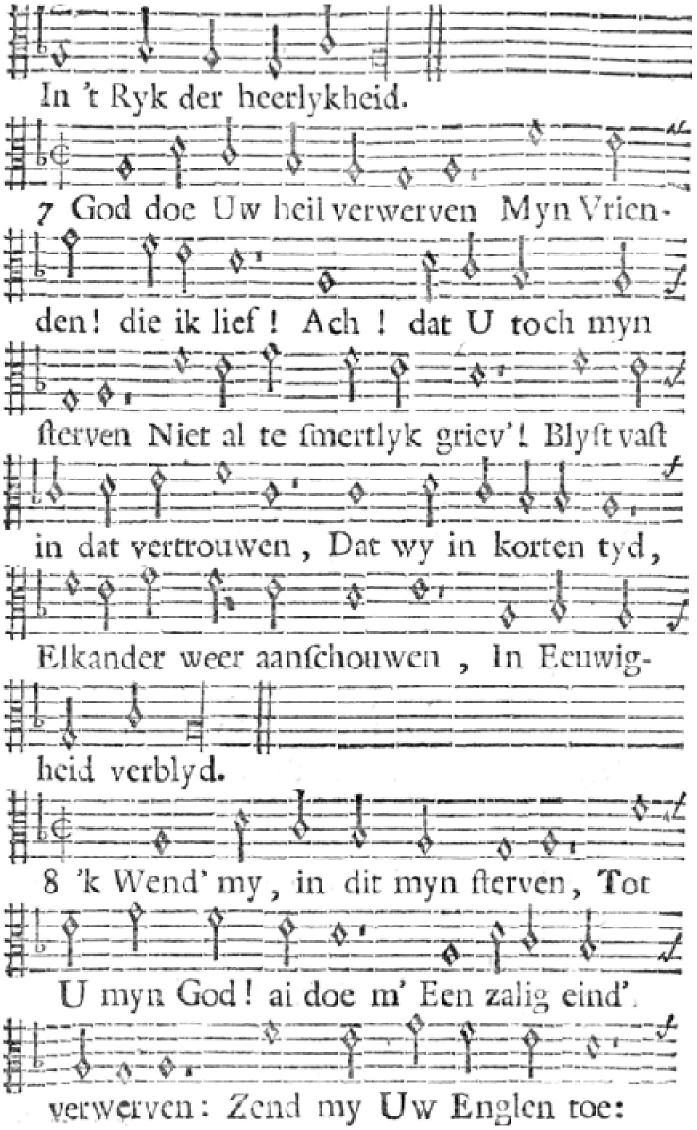

Voer my in 't eeuwig leven, Dat Gy bracht aan het licht, 'k Word, door Uw heil, verheven; Daar zondemagt voor zwicht.
9 Ach! laat my nimmer wyken, Van U, myn Borg en Heer! Nooit myn geloov bezwyken; Versterk het meer en meer: Help my kloekmoedig stryden: Troost myne Ziel met kracht, Dat ik my moog verblyden En zingen; 't is volbracht!

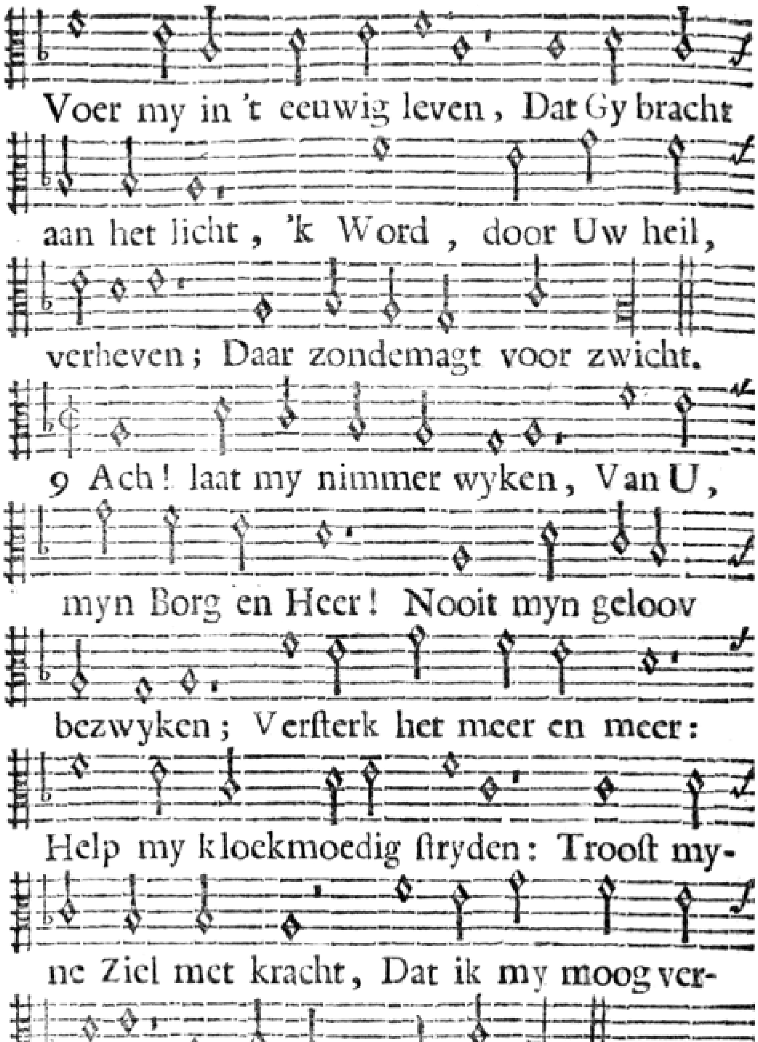

CXLVI Lied.
Voize Psalm XLII.

1 Omyn Ziel! wil u verblyden: Denk
aan leed noch ongeval, Christus wil U
thans bevryden Van dit droevig tranendal:
Uit Uw smerten en geween Vaart Gy naar
die vreugde heen, Nooit gehoord van
menschen ooren, Nooit door droefenis te
stooren.
2 In myn kruis en tegenheden Heb 'k den

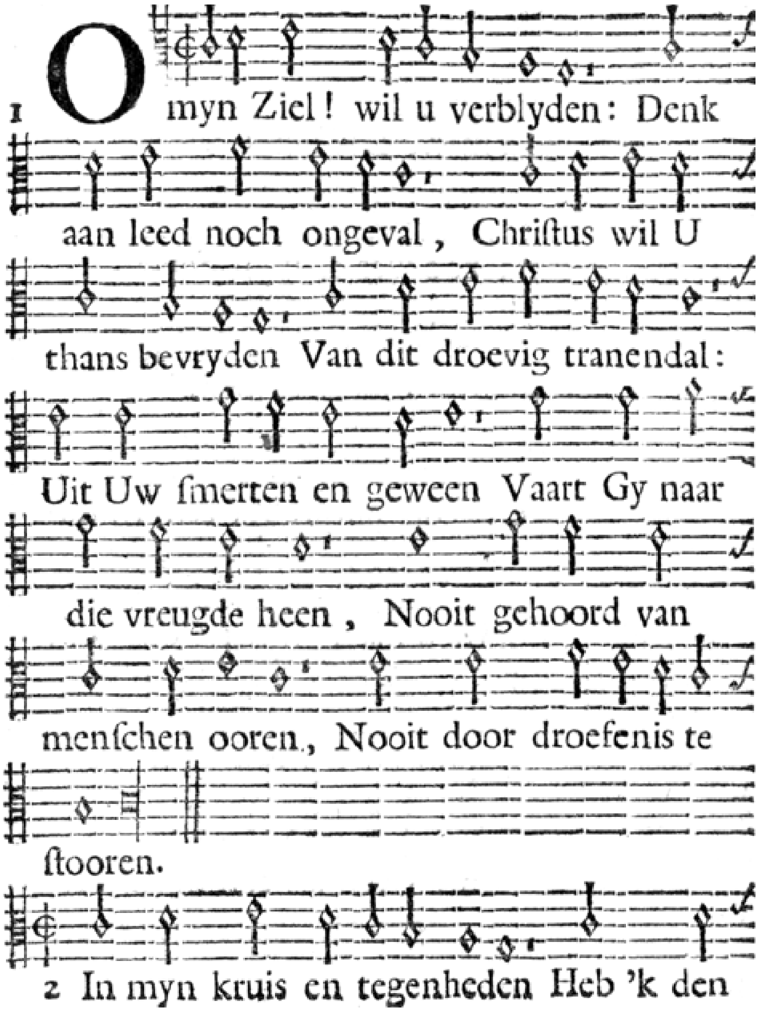

Heer by dag en nacht Op het yverigst gebeden, En op uitkomst staag gewacht; Even als een ryzend man, Die het eind bereiken kan, Blyd' is, zoo was al myn hopen, Dat myn weg ten eind mocht loopen.
3 Want, gelyk de purpre roozen Rondom in de doornen staan Moet Gods volk ook zoo, by poozen, Door gevaar en droef heid gaan: Even als een storm het meir Dryft geweldig op en neêr, Zoo is 't

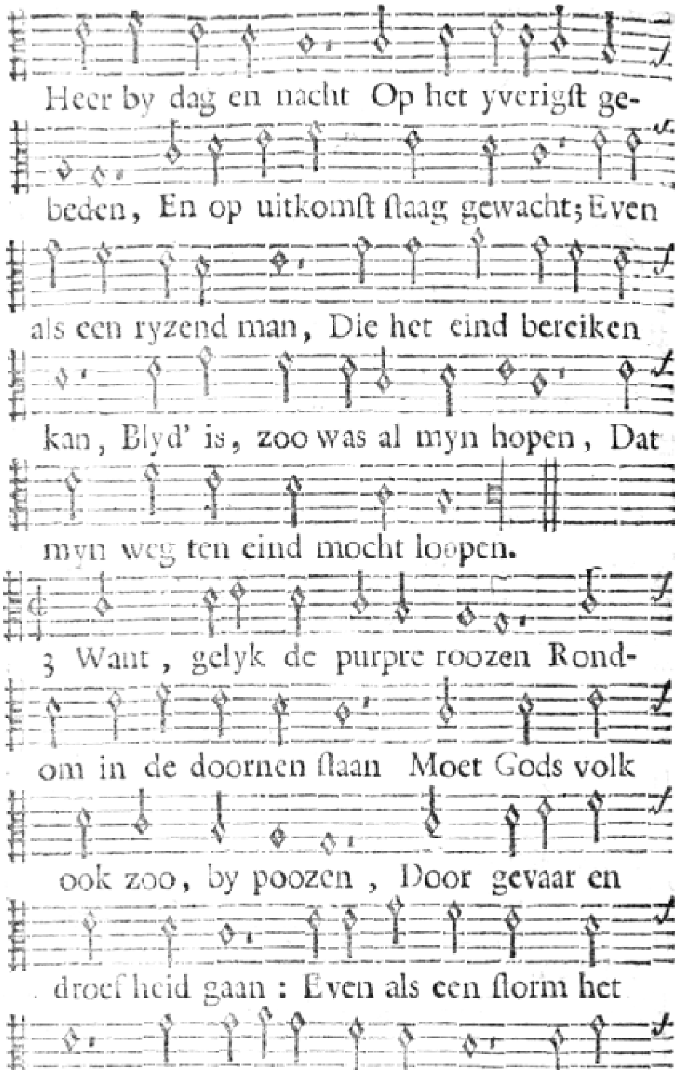

leven hier beneden, Vol betroert' en tegen-
heden.
4 Waereld, duivel, dood en zonden, Ja
ons eigen vleesch en bloed Plagen ons,
en geven wonden, En benemen al den
moed: Angst en wee vervult ons hart:
Elke dag is vol van smart: Naauwlyk zyn
wy noch geboren, Of wy zien ons druk
beschoren.
5 By het lichten van den morgen, Als de

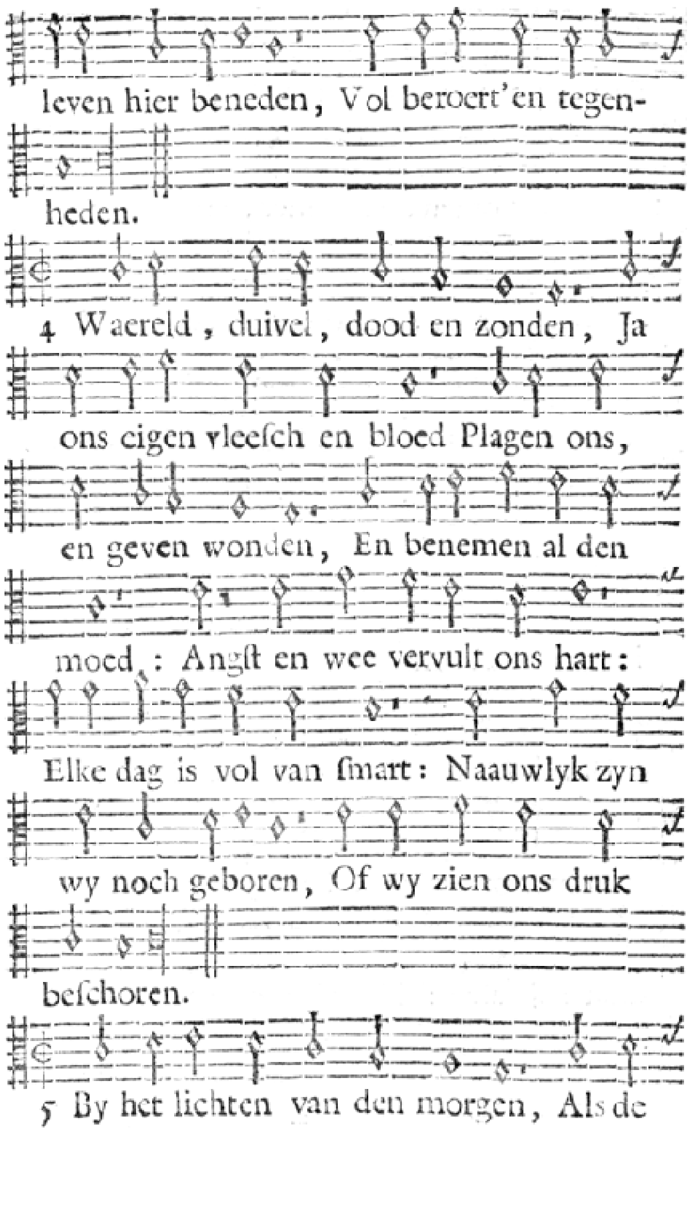

slaap myn oog ontvlied, Zie ik my omringt met zorgen, Kommer, angst en zielverdriet: Tranen die ons oog vergoot Zyn voorwaar ons daaglyks brood; En, als 't Zonlicht is verdwenen, Blyst ons niets dan klagend weenen.

6 Des ô Morgenstar! wier stralen Nimmer, nimmer ondergaan! Laat my nooit in 't duister dwalen: Heer! Gy hebt voor my voldaan; Geef dan dat 'k van hier beneên,

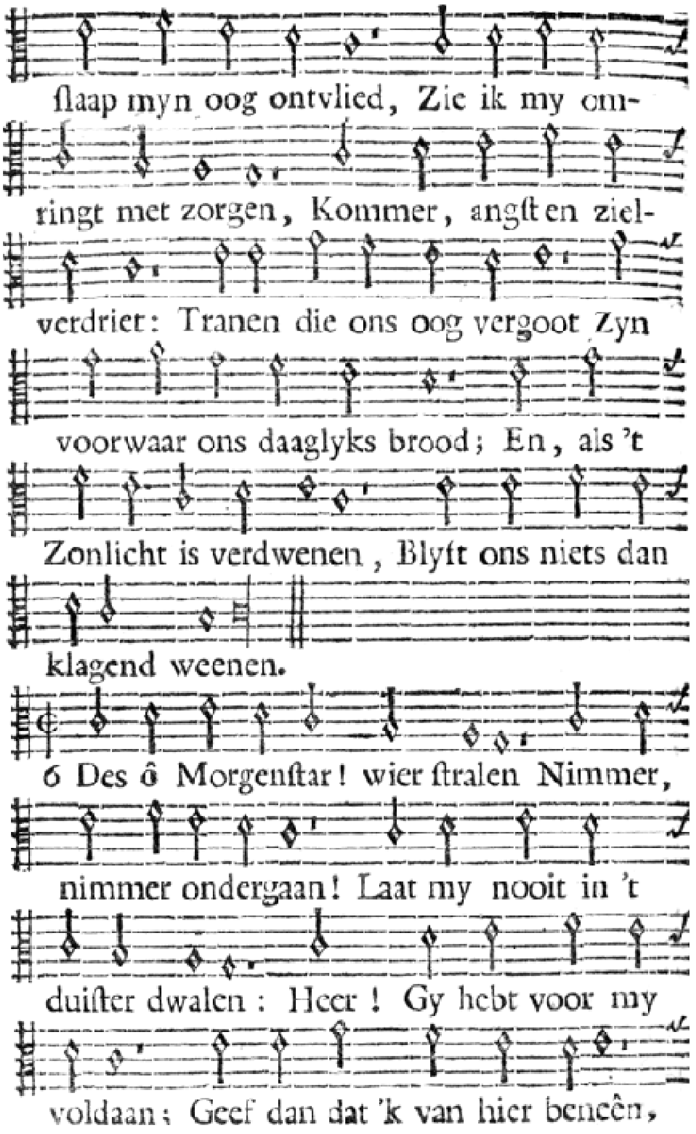

Vrolyk vaar ten hemel heen: Laat Uw
licht niet van my wyken: Laat my hulp-
loos niet bezwyken.
7 Op uw lyden zal ik hopen, Als de dood
my overmant: Door uw wonden zal ik
loopen Naar het Hemelsch Vaderland;
Voer my in het Paradys, Dat Gy Uwen
Naam ten prys, Deed den moordenaar
verwerven, Laat my daar een eerkroon
erven.

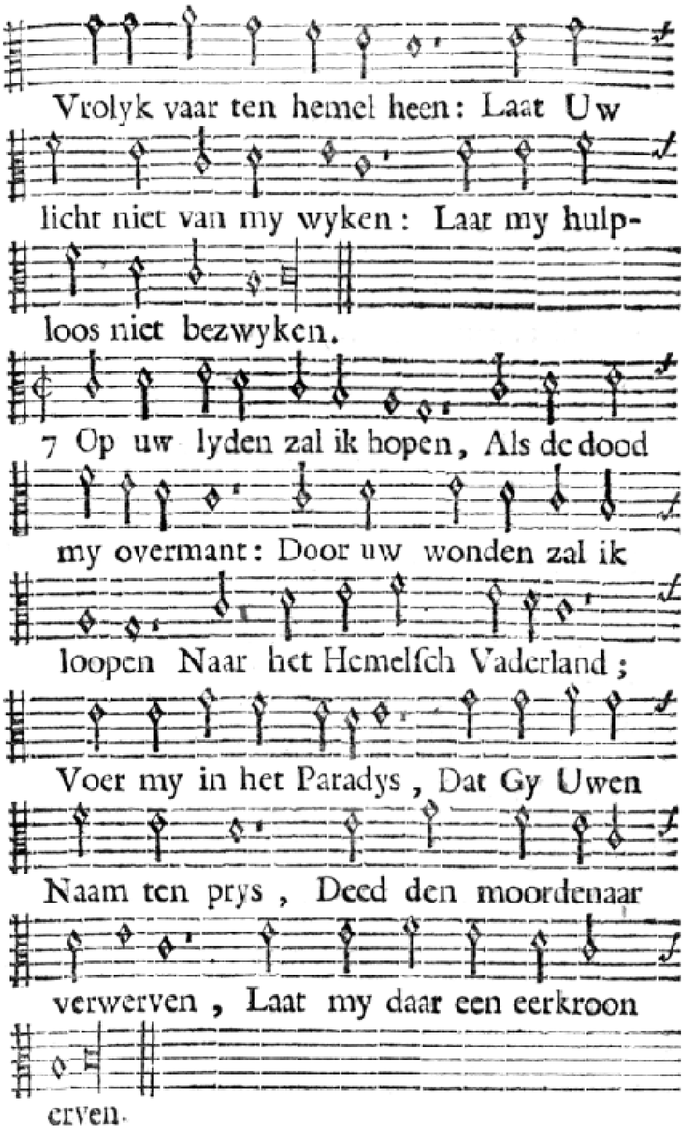

8 Of 't gezicht my dan moog breken, Of 't gehoor dan gansch verga, Of myn tong dan niets kan spreken, Of 't verstand dan niets versta, Gy zyt my, schoon dit gebeur', Licht en leven, weg en deur: Gy zult door Uw hand my leiên By de Zaalge Hemelreyen.

9 Voer my, op Elias wagen, Hemelwaards met d'Englen schaar; Dat myn Ziel, het stof ontdragen, Zy by Lazarus, ja daar

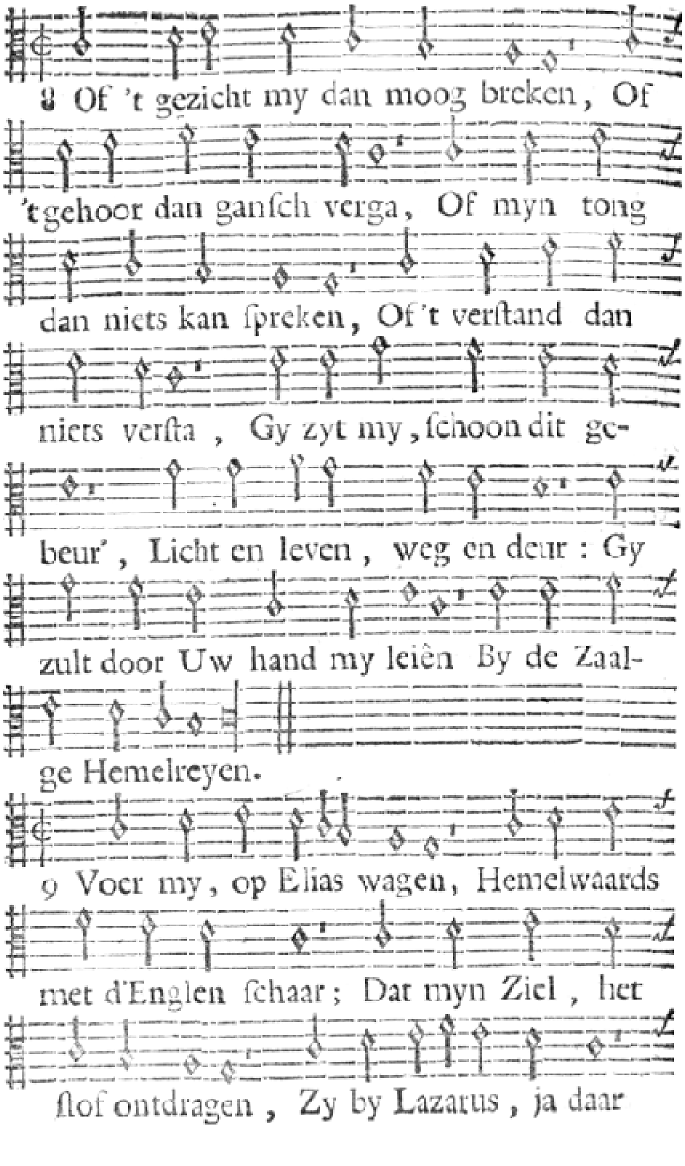

Laat haar rusten in Uw schoot, Vol van vreugde, buiten nood, Tot myn stoflyk deel verrezen Weêr met haar vereend zal wezen.

10 O myn Ziel! wil U verblyden: Denk niet meer aan ongeval: Christus roept U uit dit lyden, Uit dit smertlyk tranendal; Gy zult zonder eind verheugd Deelen in de Hemelvreugd, Daar Gy, met de hemelingen, Eeuwiglyk triumph zultzingen.

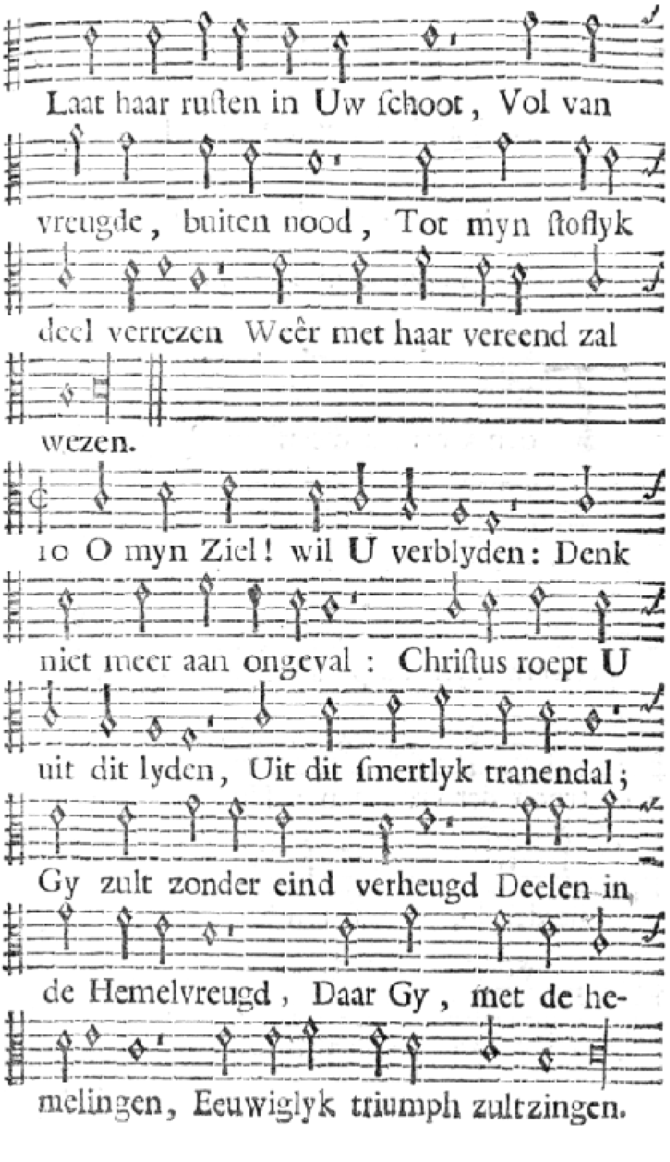

II. Van het laatste Oordeel.

CXLVII Lied.
Voize Lied LXV.

1 Toen Christus d'eerstemaal op aard,
Als God-mensch, was gekomen, Heeft hy
getrouw zyn ampt aanvaard Tot nut
en troost der vroomen: Hy heeft genaad'
en liefderyk, Ja zelfs ten hoogsten broeder-
lyk, De Zondaars aangenomen.

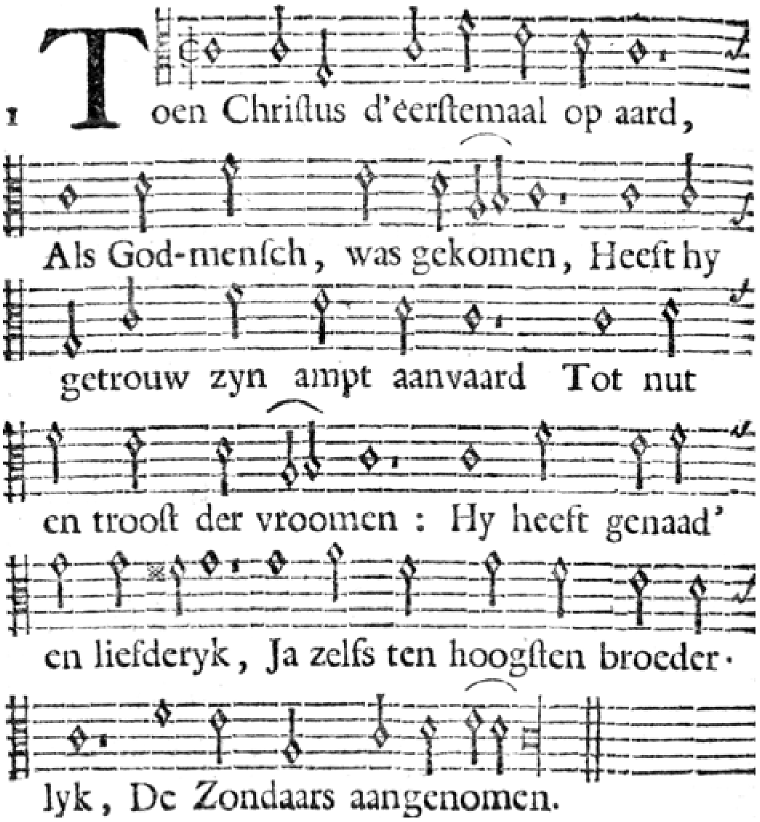

2 Maar, als Hy wederkomen zal En voor
ons oog verschynen, Zal Hy, als Richter
van 't heelal, Verzeld met Cherubynen,
De waereld dagen voor zyn Troon; Dan
zingt Zyn volk op blyden toon, Terwyl
de boozen kwynen.
3 De Heer zal richten ydereen, Die leeft,
of is gestorven, Zy zullen eerst te voorschyn
treên, Die reets de rust verworven: Die

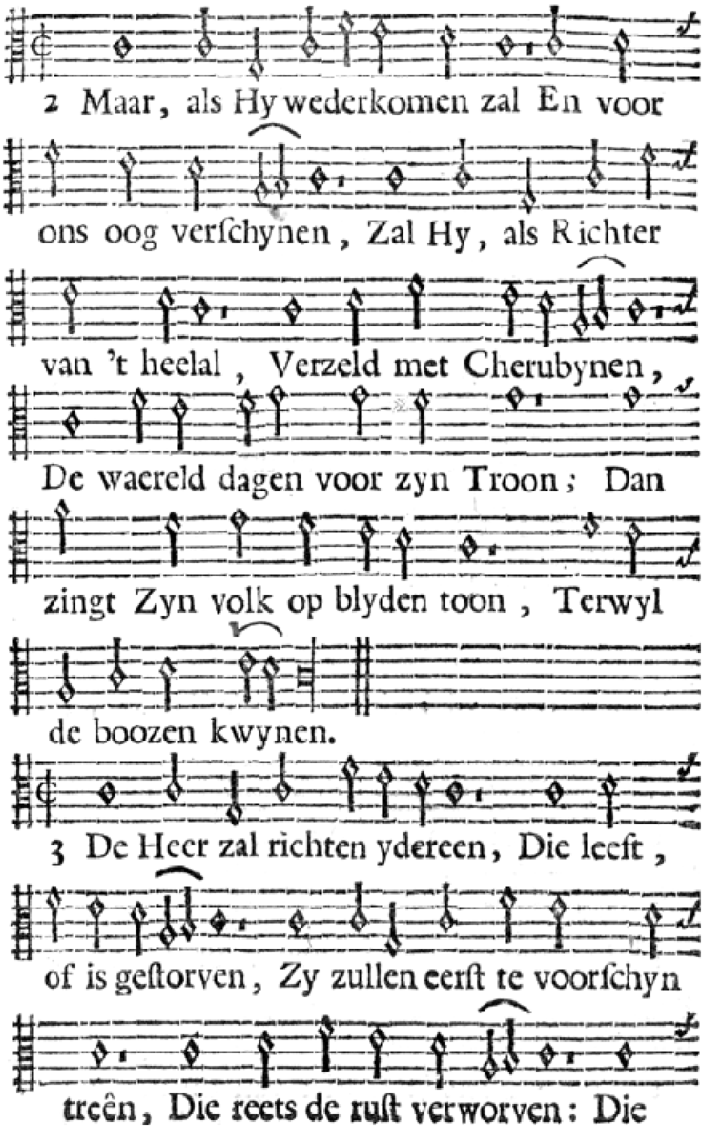

leven op het waereld rond, Zal men zien
in zeer korten stond Verandert, niet ver-
dorven.
4 Geen mensch gaat van dit oordeel vry;
Van 's waerelds eerste stonden, Moet elk
hoe groot, of klein hy zy, 't Zy krank,
of fris bevonden, 't Zy ryk, of arm, of
laag of hoog, Verschynen voor des Rich-
ters oog; Niets blyft hier van ontbonden.

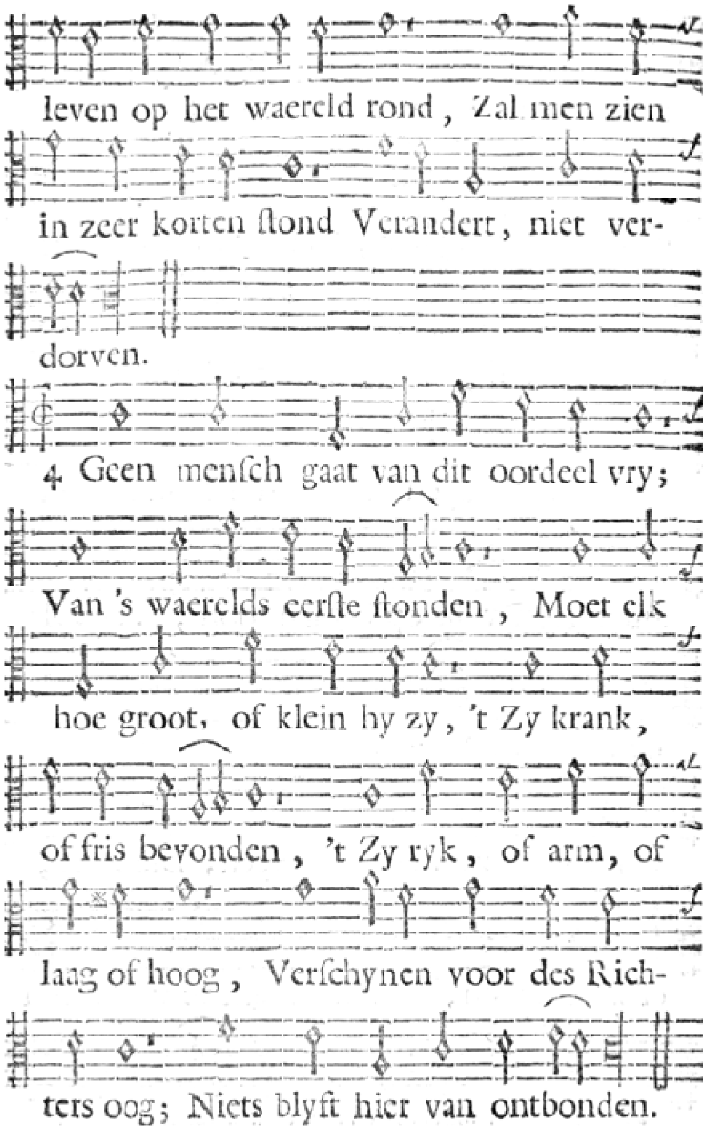

5 Dan zal Gods Zoon, met wond'ren glans
Verzeld met Englen Chooren, Zich laten
zien aan 's Hemels trans; Dan klinkt die
stem in d'ooren: Staat op gy dooden komt
voor 't licht: Dit is de dag dat G' in
't gericht, Uw vonnis aan zult hooren.
6 Dan zal m' aan Jesus Rechtehand De
reine schapen zetten, De bokken aan zyn
andren kant, Die schenders van zyn wetten:

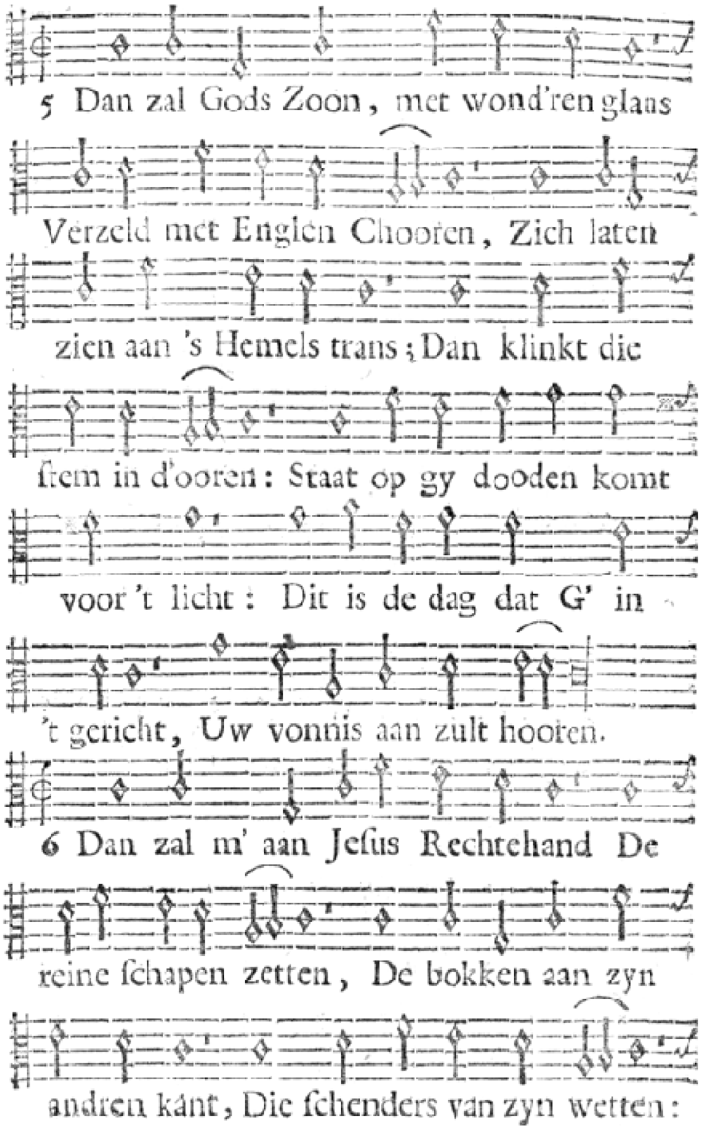

Den schapen is de zaligheid, Den bokken 't eeuwig wee bereid; Niets zal hun straf beletten.
7 Wee dan! ja wee dan eeuwig dien, Die schaamrood uit moet komen! Hy zal de straf dan niet ontvliên, Voor 't kwaad hier ondernomen. Al wat men heimlyk heeft verricht, Zal daar dan komen aan het licht. Mocht dit het kwaad betoomen!

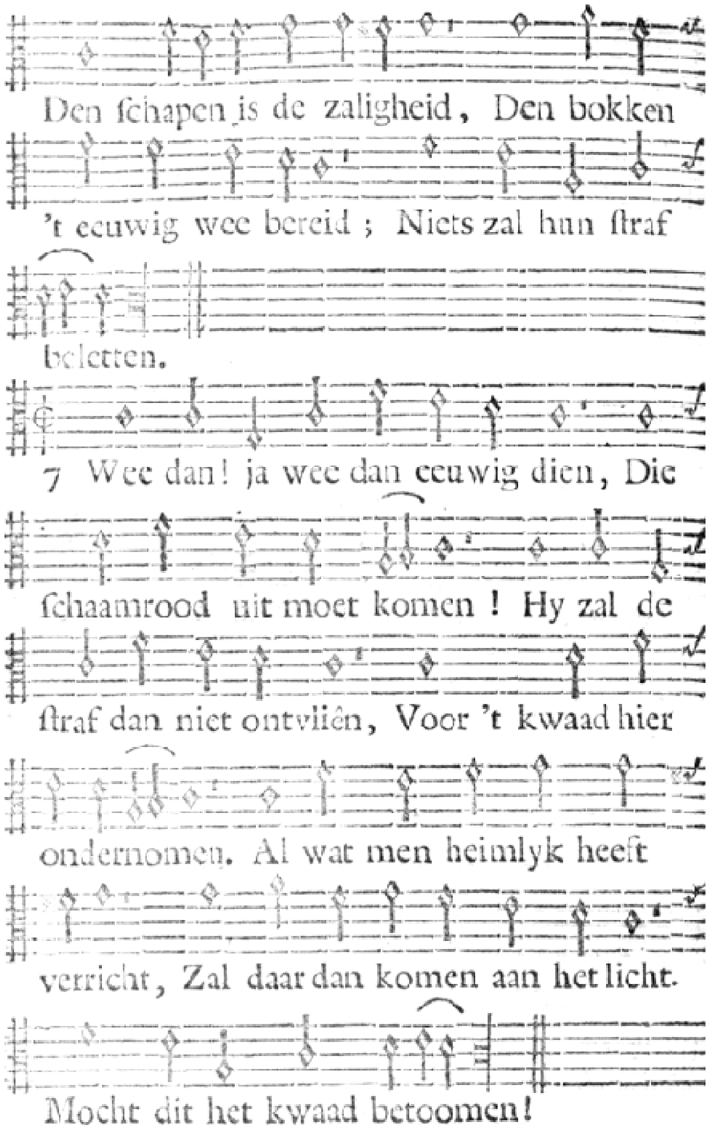

8 O Waereld! zweer Uw boosheid af,
Ontsluit Uw hart en ooren, Op dat de Heer
niet tot Uw straff, U doe het vonnis hoo-
ren, In dat ontzaglyk oordeels uur: Gaat
heen vervloekte in het vuur, U eeuwiglyk
beschoren!
9 Myn Jesus! ach bewaar Gy my En al
Uw volk te samen: Dat nooit ons hart zoo
ydel zy, Om spottaal te beramen: Laat

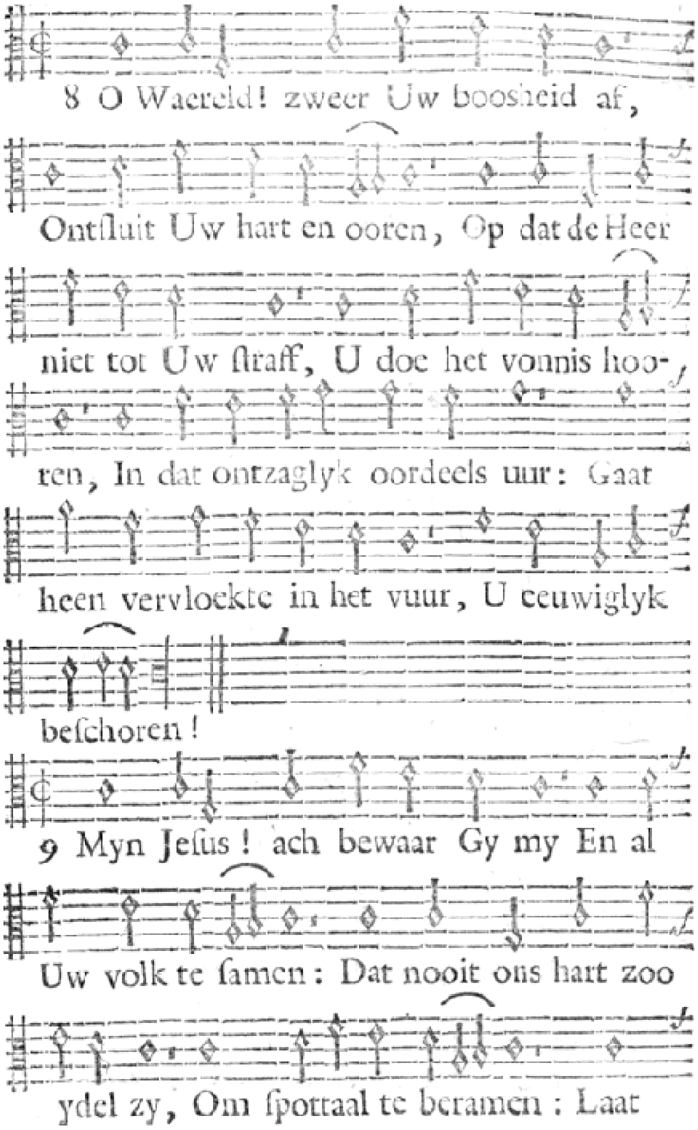

ons ter rechtchand eens staan, En in de hemelvreugde gaan, Als Gy zult komen. Amen!

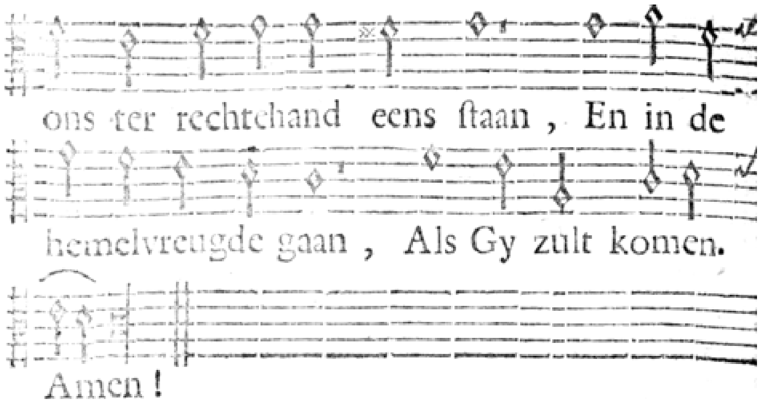

III. Van het Eeuwig Leven.

CXLVIII Lied.

1 Alle menschen moeten sterven, Alle vleesch vergaat tot niet: Al wat leeft moet eerst verderven, Eer het zich verandert ziet: Ja dit lichaam moet verteeren, Zal 't

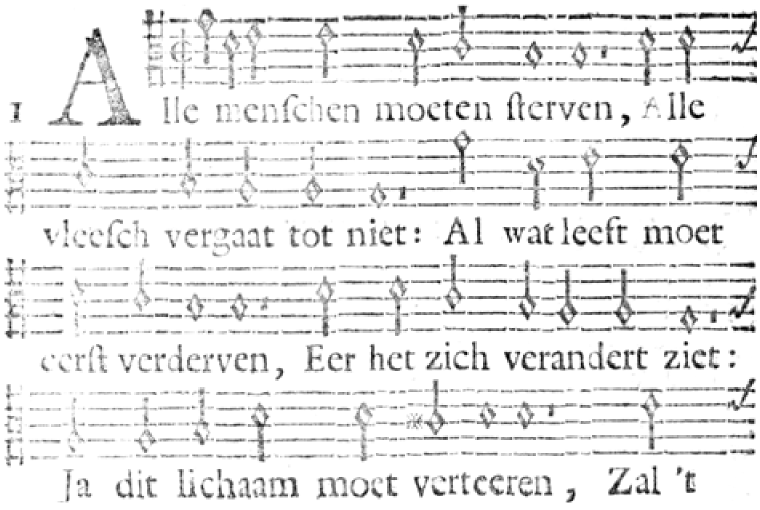

vernieuwd te rugge keeren, Tot die groote Heerlykheid, Die den vroomen is bereid.
2 Daarom wil ik ook dit leven, Als het mynen God gelieft, Straks gewillig overgeven, Zonder dat myn Ziel dit grieft: Want in mynes Heilands wonden, Heb ik toch myn heil gevonden: Ja! in Jesus bittren dood Vind ik troost, in stervens nood.

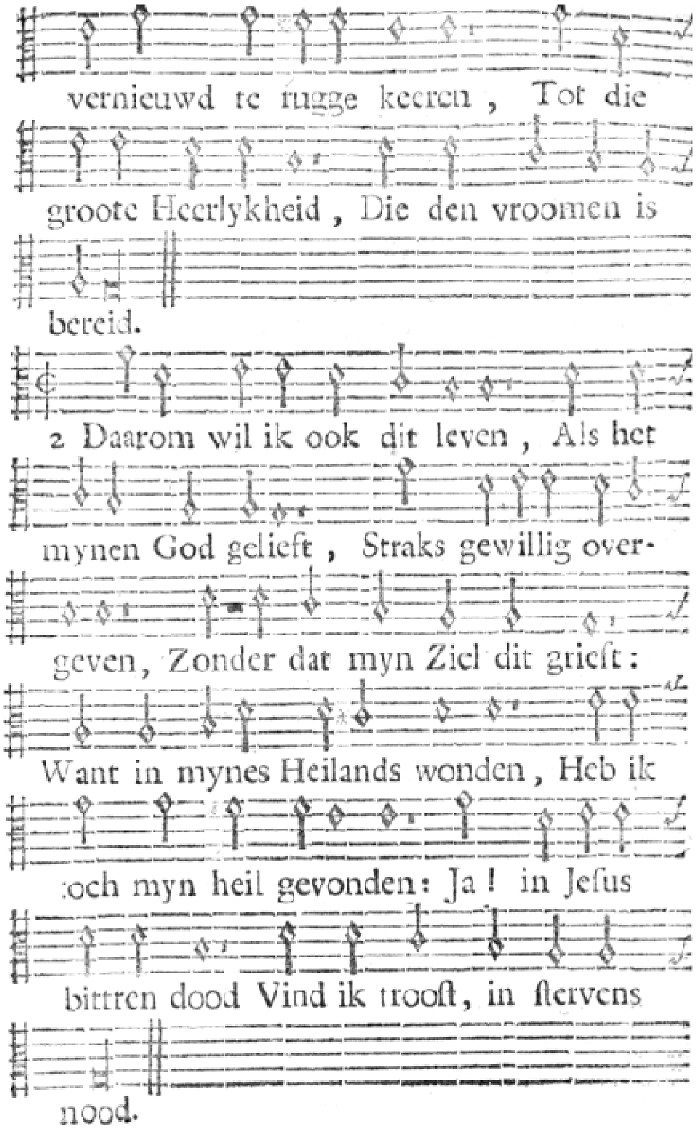

3 Jesus is voor my gestorven, En Zyn
dood is myn gewin: Hy heeft my het heil
verworven; 'k Stap verheugd myn dood-
perk in: 'k Vaar toch, uit dit aards gewe-
mel, In den glorieryken Hemel, Daar ik
d'Oppermajesteit Loven zal in eeuwigheid.
4 Daar zal zyn dat zalig leven, Daar veel
duizend, met een kroon Als van hemel-
licht, omgeven, God vereeren voor Zyn
Troon: Daar de zuivre hemellingen, Op

onvolgbre toonen, zingen, Driewerf
Heilig, Hoog gevreesd Is God Vader, Zoon
en Geest!
5 Daar de Patriarchen wonen En Prophe-
ten, daar de schaar Van Apost'len op hun
troonen Glansryk zit te pryken, daar Van
zoo veele duizend jaaren, 's Heeren volk
is heengevaren, Daar het hallel 's hemels
hof Eeuwig vult met 's Hoogsten lof.
6 Heerlyk Salem! hoe verheeven Is Uw

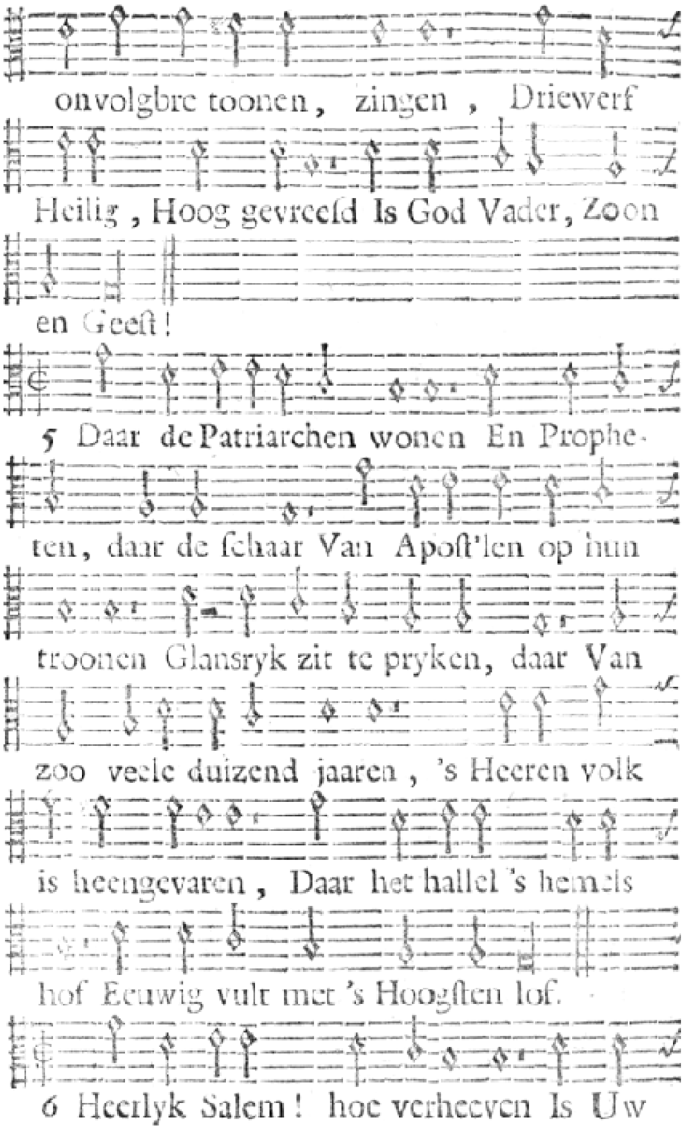

luister! met wat lust Word der Godheid eer gegeven Binnen U, in stillen rust! O die vreugde kent geen palen! Nu nu schiet die Zon haar straalen! Nu nu breekt dat daglicht aan, Dat nooit weêr zal ondergaan.

7 O! ik zie de Heerlykheden Van dien wonder schoonen staat! Nu nu zie ik om myn' leden Golft een hagelwit gewaad! 'k Zie my voor den Troon als pronken

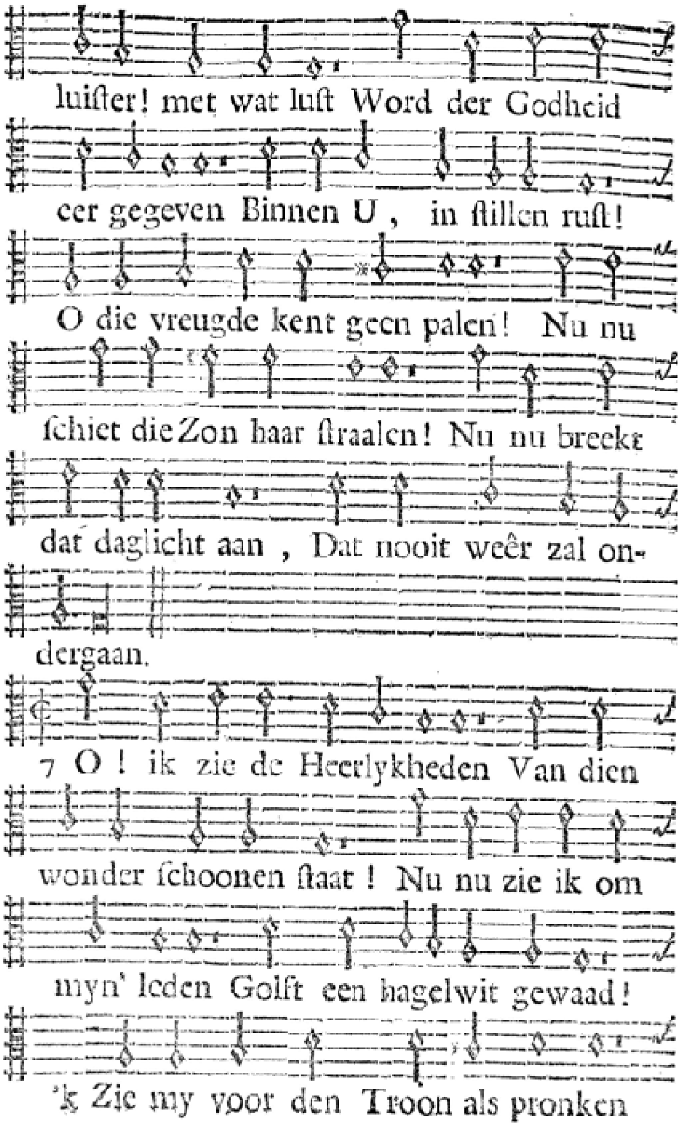

Met een kroon uit goud geklonken: 'k Voel een vreugde, die de maat Van 't verstand te booven gaat.
8 Hier hier wil ik eeuwig wonen! 'k Schei myn Vrienden, wel moog 't gaan U, God zal aan U beloonen, 't Geen G' aan my hier hebt gedaan: Allen, die my dierbaar waren, Wensch ik hartlyk wel te varen; Wel te sterven, goeden nacht! God zy lof! het is volbracht!

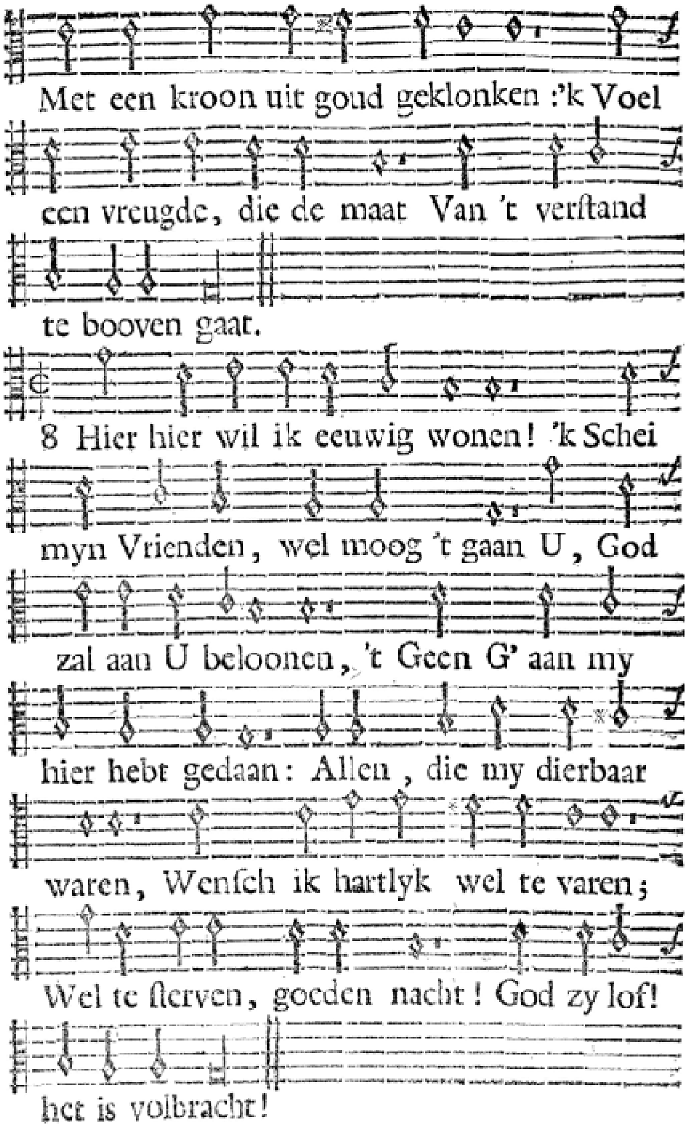

Betrachtinge der Eeuwigheid.
CXLIX Lied

1 Ozondig mensch! bedenk, Gy loopt
naar d'eeuwigheid: Ach! neem Uw
tyd in acht, Zyt yder uur bereid. Die hart
en nieren kent, Gods en des menschen
Zoon, Komt, als Uw Richter, straks Op
zyn geduchten troon.
2 O dolle zekerheid! Vervloekte slapens-
lust! Waak op! waak op! o mensch! Uit

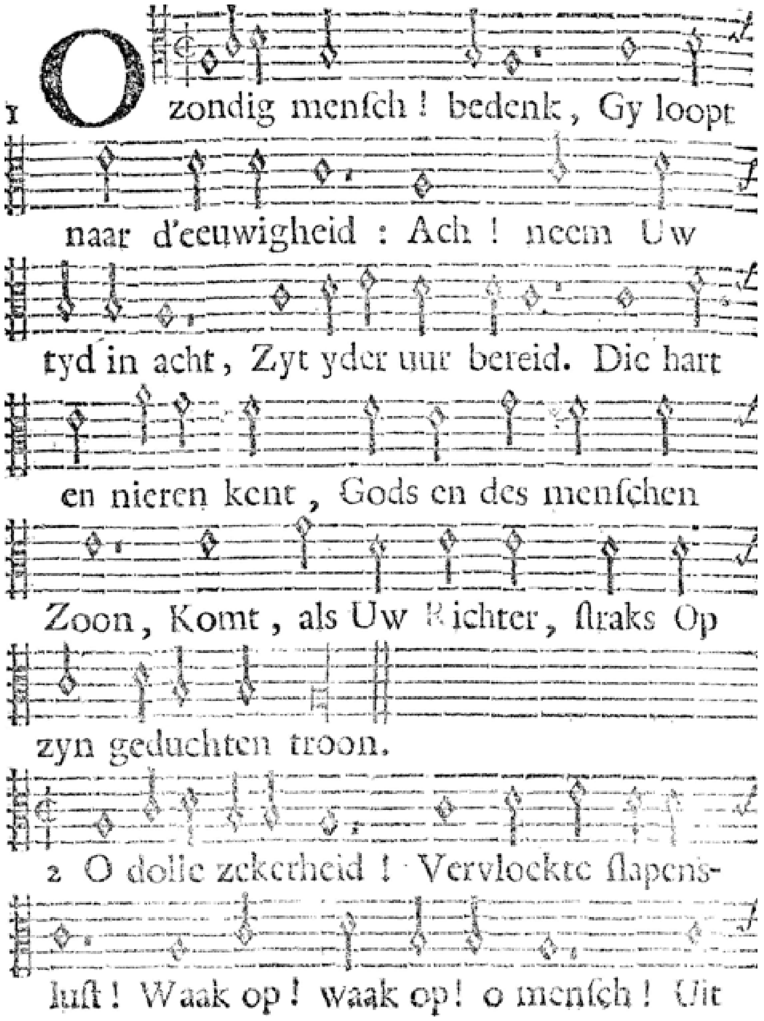

Uwe diepe rust: Werk tot Uw zaligheid,
Met beeving in 't gemoed, Op dat G' Uw
grootsten schat, Uw Eedle ziel behoed.
3 De magt der duisterniss' Word naauw-
lyks hier gezien; De booze stond genaakt:
Wie kan wie zal ontvliên? Ach! zie 't ver-
teerend vuur Breekt reeds uit Sion aan: Wie
kan toch voor den glans Van 's menschen
Zoon bestaan?
4 Verduurt een stroohalm dan Dien onge-

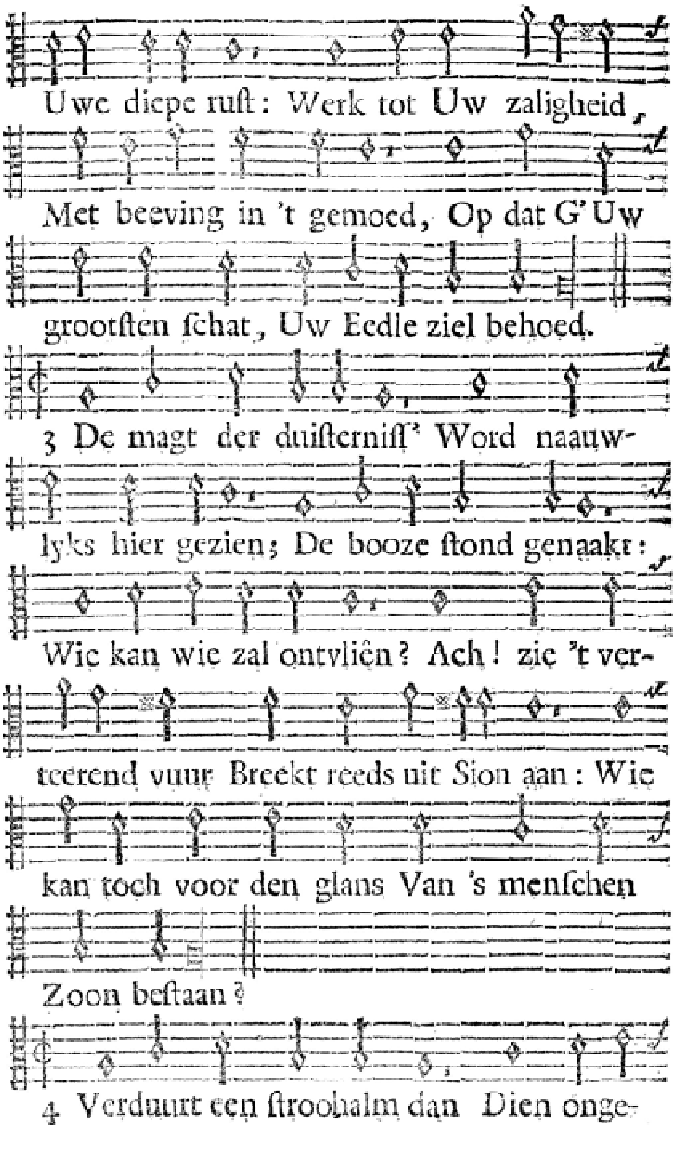

naakbrengloed? Bestaat een zandgrond voor
Een opgepersten vloed? Zal dan een stop-
pel? zal Een blad, dat ras verzwind, Het
buld'ren wederstaan Van zulk een wervel-
wind?
5 Waak op dan! o myn Ziel! En zoek in
Jesus rust, Wyl Gy zyt van dien vloed
En gloed en wind bewust: Vlucht, met
de tortelduif, Naar deezen Rotsteen heen:
Daar leeft G', in eeuwigheid; Gerust en

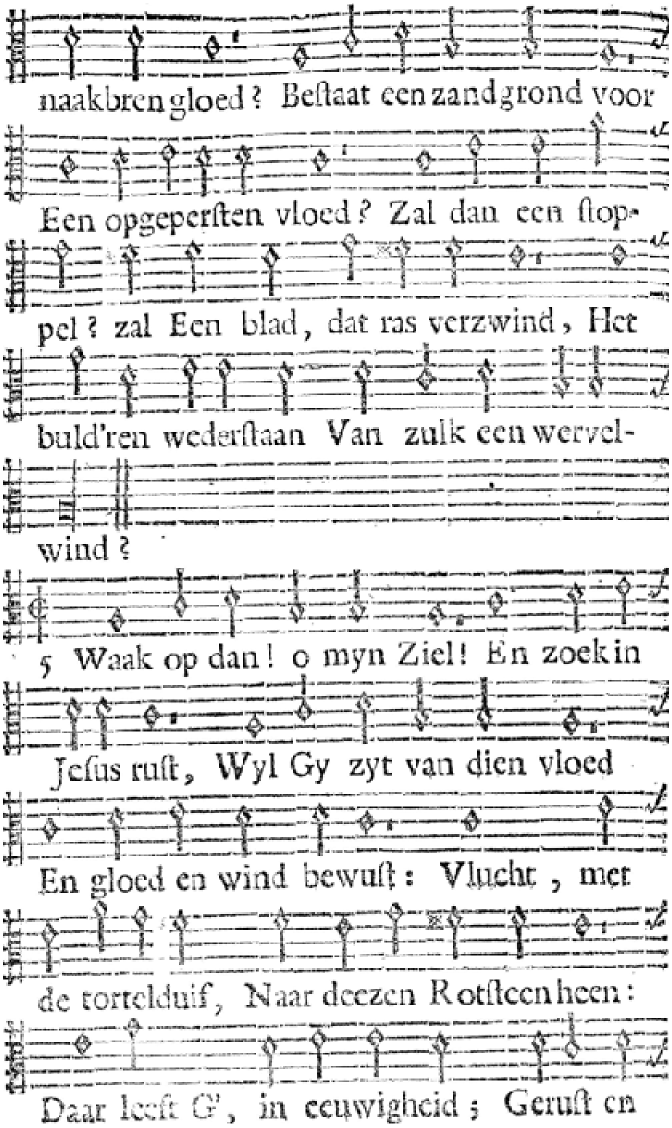

wel te vreên.
6 Myn naasten! 'k roep U toe, Bereid U en besef, Wat Gy betrachten moet, Eer U de doodschicht treff'! Gy weet niets van dien stond, Dat Gy dit ondergaat: God komt, eer gy 't verwagt, Beproef dan Uwen staat.

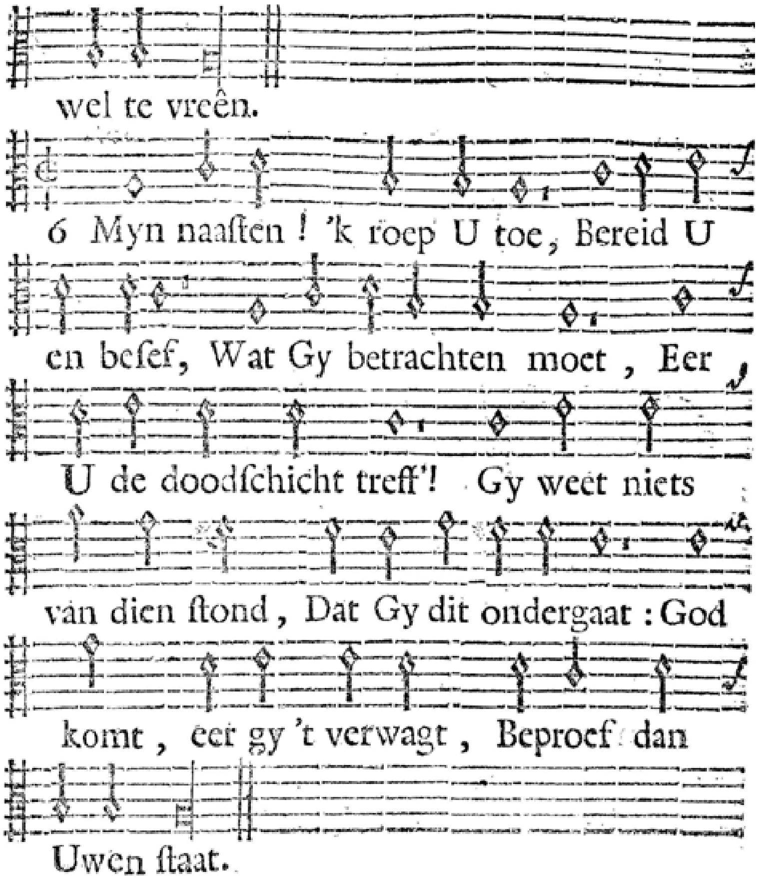

IV. Van de Eeuwige Verdoemenisse.

CL Lied.
Voize Psalm LXXXIV.

1 OEeuwigheid! ontzaglyk woord!
O Zwaard, dat Zondaars hart doorboort!
O aanvang zonder eind, of palen! O Eeu-
wigheid, tyd zonder tyd! Dat droefheid
vry die ziel doorsnyd', Die hier by God
geen troost kan halen. Zulk een door schrik

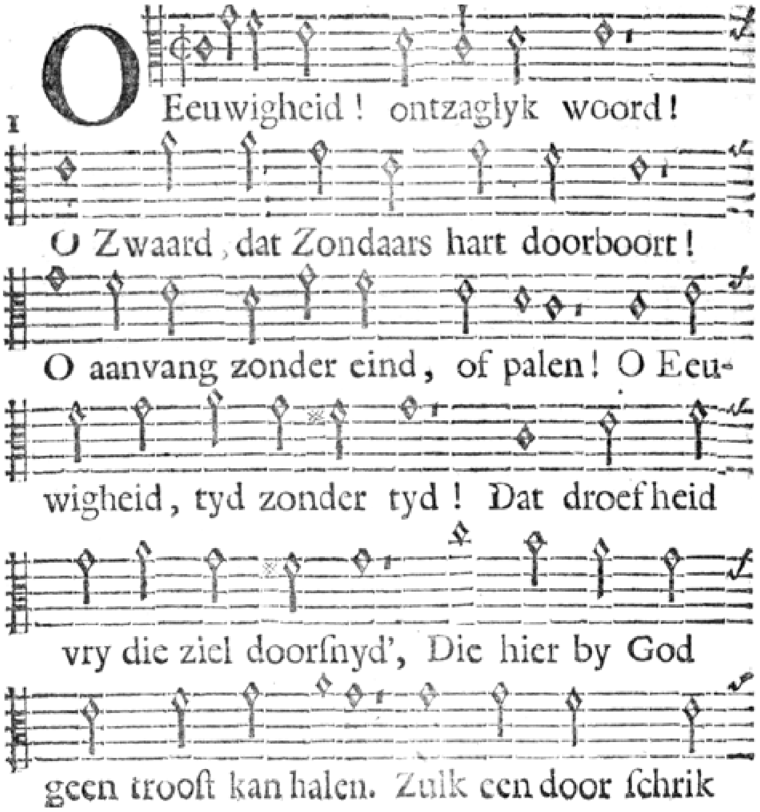

en vreeze beev': Zyn tong hem aan 't ge.
hemelt kleev'!
2 Geen storm treft ons zoo fel op aard',
Dat hy niet door den tyd bedaart, Hier
komt men 't onheil weer te booven: Maar
d'Eeuwigheid is zonder end, Zy heeft geen
perk, waar zy zich wend', Of ons een uit
komst zou beloven: 'Er is, gelyk de Hei-
land zeid, Uit haar geen redding ooit

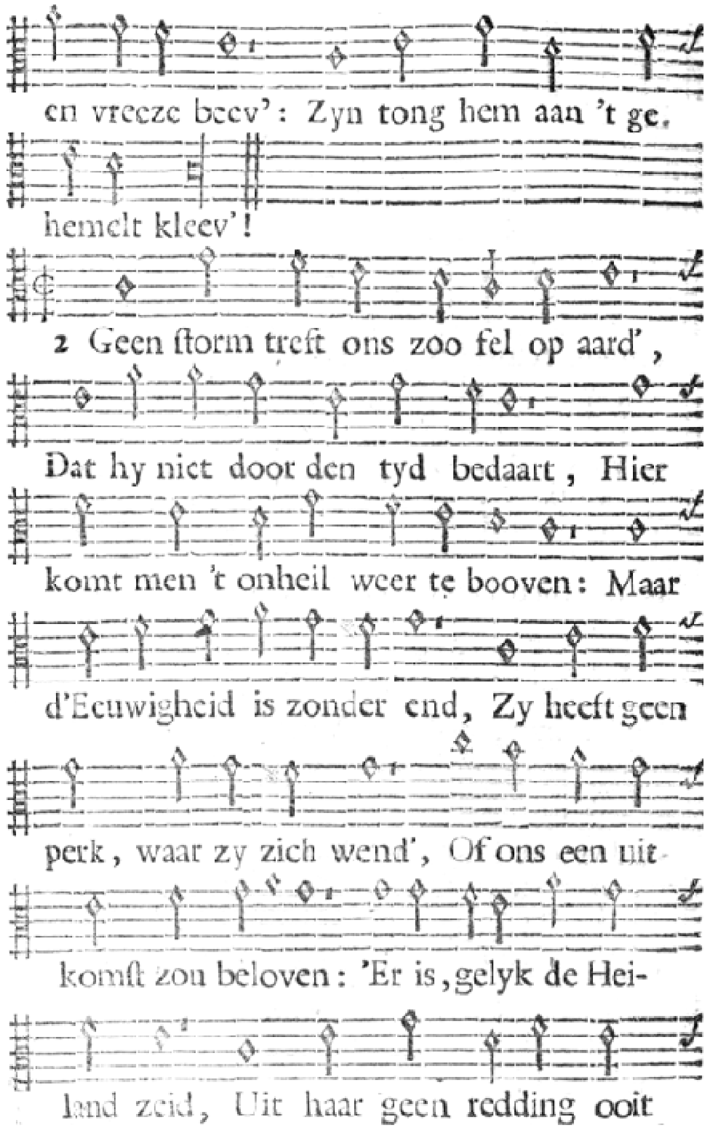

bereid.
3 O Eeuwigheid! wat valt gy bang! Dat eeuwig eeuwig is zoo lang! Hier geldgeen spotten, schertzen, schimpen: Wanneer ik des dien langen nacht, Die nooit volleden pyn, bedagt, Voeld' ik myn hart van vreeze krimpen: zoo ver de Zon haar stralen spreid, Is niets zoo naar als d'eeuwigheid!

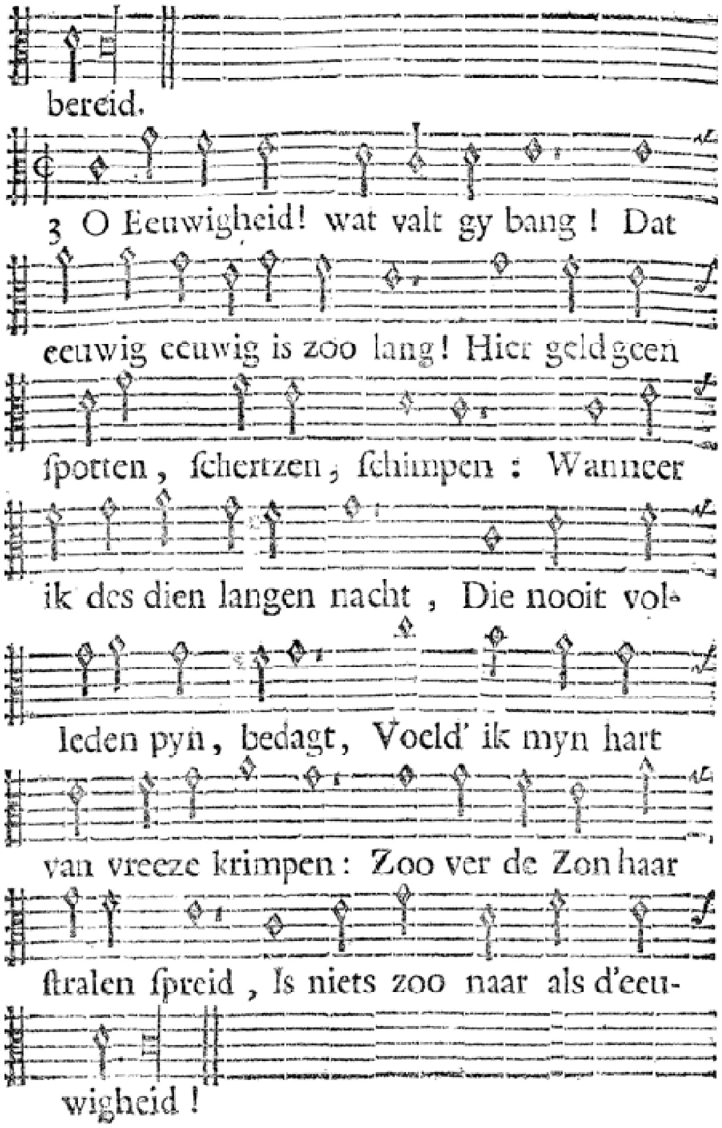

4 Zou noch der doemelingen pyn Zoo
lang, als all die eeuwen zyn, Die van 't
begin zyn afgeloopen; Al waren dan hun
smerten meer Dan 't nooit getelde starren-
heir, Of 't kruid der aard, dan mogt men
hopen, Dat voor hen uit die helsche pyn
Noch eindlyk zoud' een uitkomst zyn.
5 Maar nu, wanneer die zondren schaar,
Veel hondert duizend duizend jaar, Die

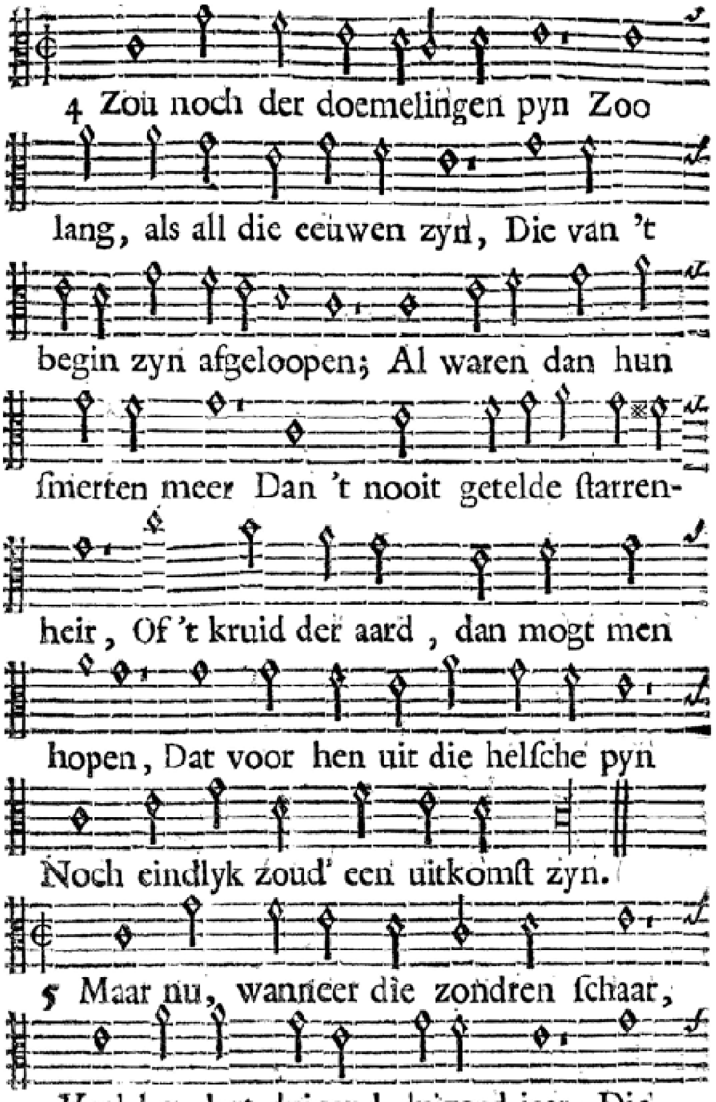

pyn zal hebben ondervonden, Terwyl
des duivels wreed geweld Haar op het
yslykst heeft gekneld, Zyn noch haar
banden niet ontbonden: Dat lot kan nim-
mer van hen gaan; Dat eindigt nooit, vangt
immer aan.
6 O God, hoe heilig is Uw recht? Hoe
straft Gy Heer! den boozen knecht, Zoo
vreeselyk, door helsche smarten: 't Kort

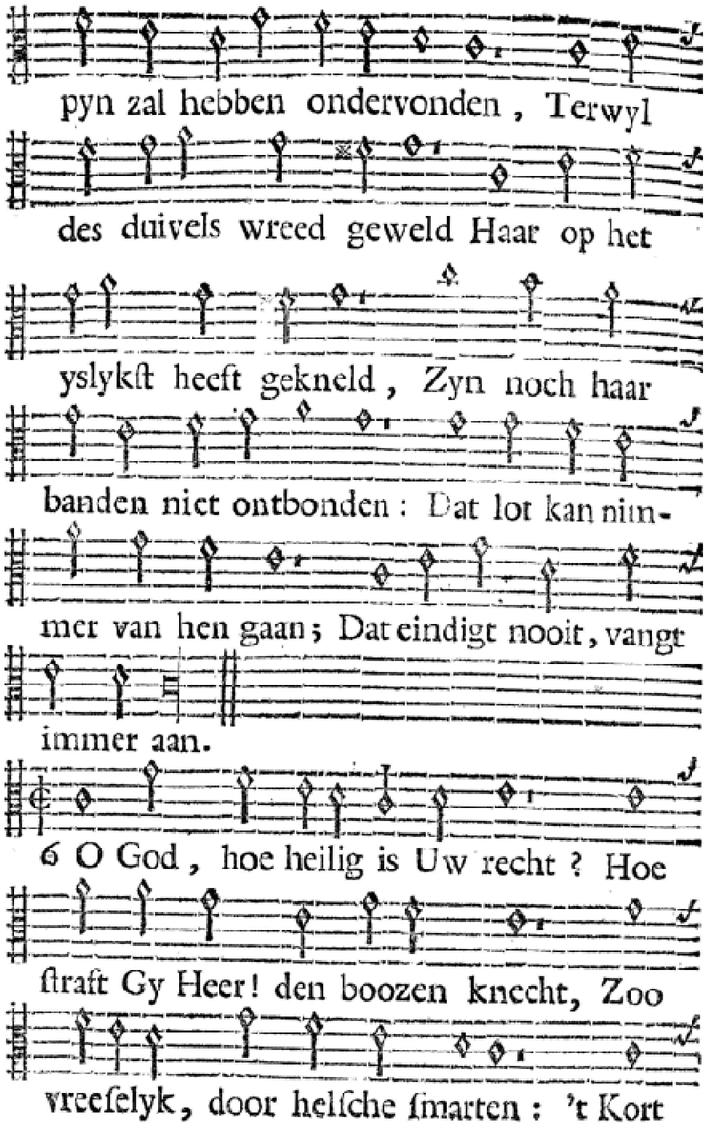

stondig kwaad op aard' begaan, Is met een eeuw'ge straff belaan: Ach Zondaars! neemt dit wel ter harten: Betracht dit toch, o menschen kind! De tyd is kort, de dood gezwind.
7 Ach vlied toch uit des duivels strik*!* De wellust kan een ogenblik, En langer niet, U wat verblyden: Zoudt Gy dan kiezen, dat Uw Ziel Daar voor in 's dui-

vels boejen viel, Om zonder einde smert
te lyden? O dwaaze keuz' beklagens waard
Die namaals eeuwig jammren baart.
8 Zoo lang een God hier booven leeft En
om zyn volk in gunste zweeft, Kan niets
die pynigingen keeren: Daar zal men lyden
op den duur Angst, honger, schrik en blik-
sem vuur, Dat brant, maar nimmer zal
verteeren: Er kan geen eind zyn aan die

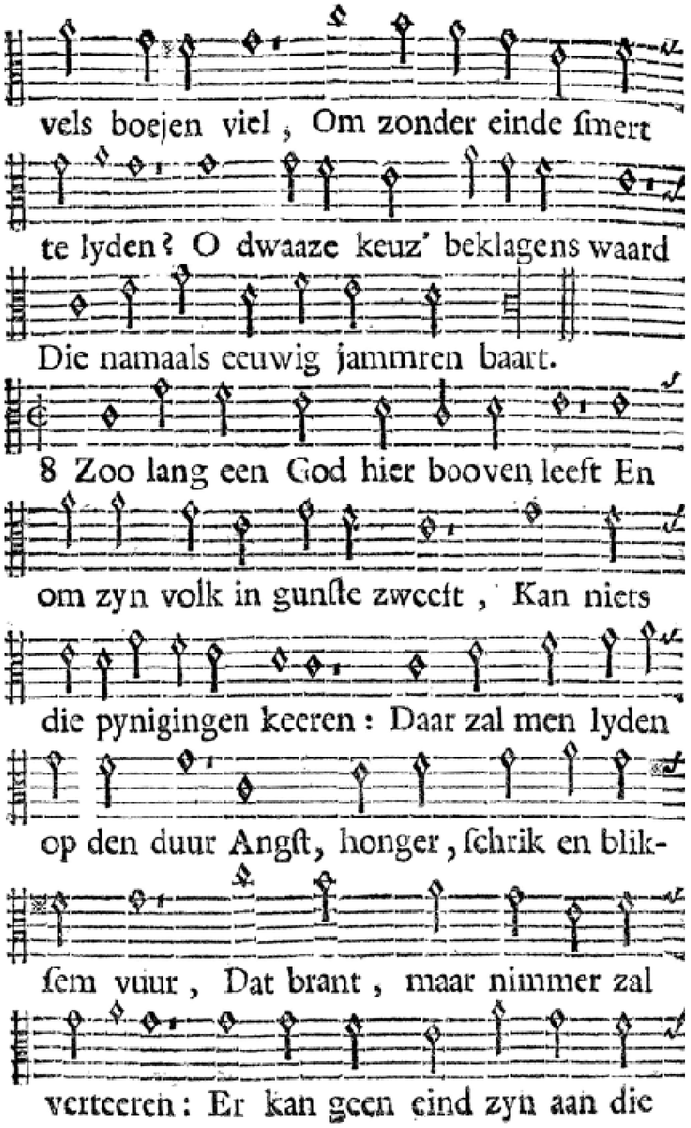

pyn, Of 's Heeren recht zou eindig zyn.
9 Waak op uit u wen zondenslaap, O mensch!
keer weêr, verloren schaap! Verbeter ras
Uw zondig leven! Waak op! 't is tyd!
maak U bereid, Gy nadert vast aan d'eeu-
wigheid, Die Uverdienden loon zal geven:
Veel-licht is deez Uw laatste dag; Wie
weet, hoe lang men leven mag?
10 O Gy verbystert menschen kind! Hoe

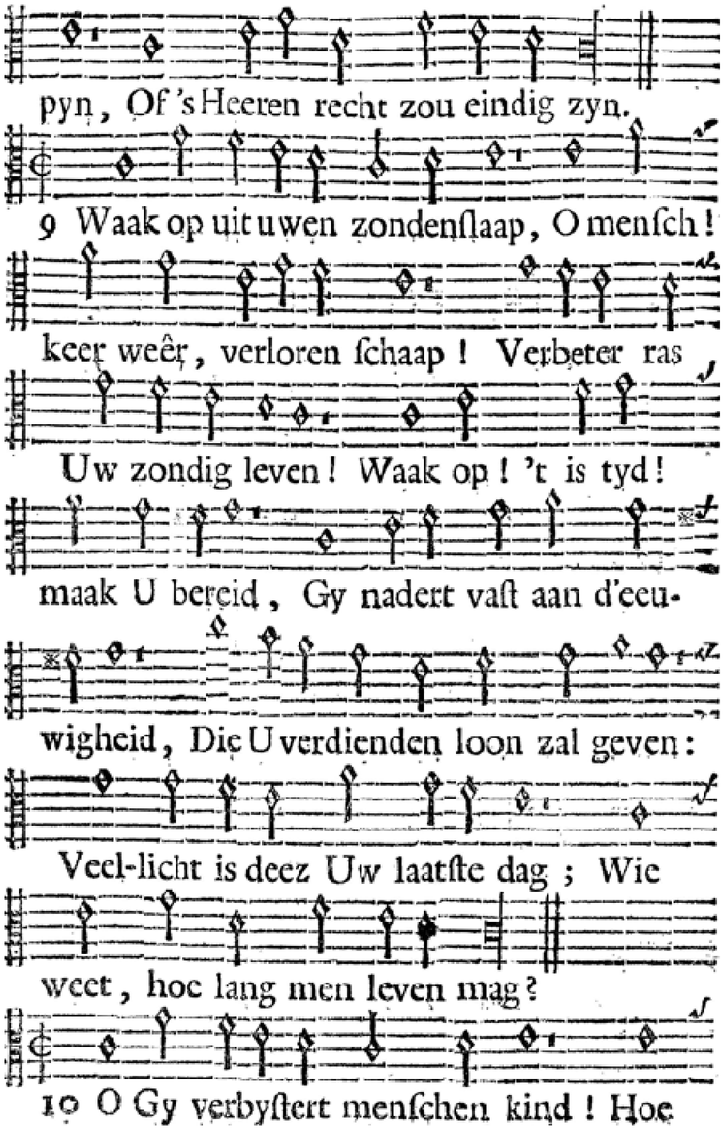

is Uw oog en hart verblind? Wil toch de
waereld niet meer lieven: Helaas! zal dan
de helsche pyn, Daar meer dan duizend
beulen zyn, U eeuwig eeuwig moeten grie-
ven? Waar leeft die mensch, waar is die
man, Die dit naar eisch beschryven kan?
11 O Eeuwigheid! ontzachlyk woord! O
Zwaard, dat 's Zondaars hart doorboort!
O aanvang zonder eind of palen! O Eeu-

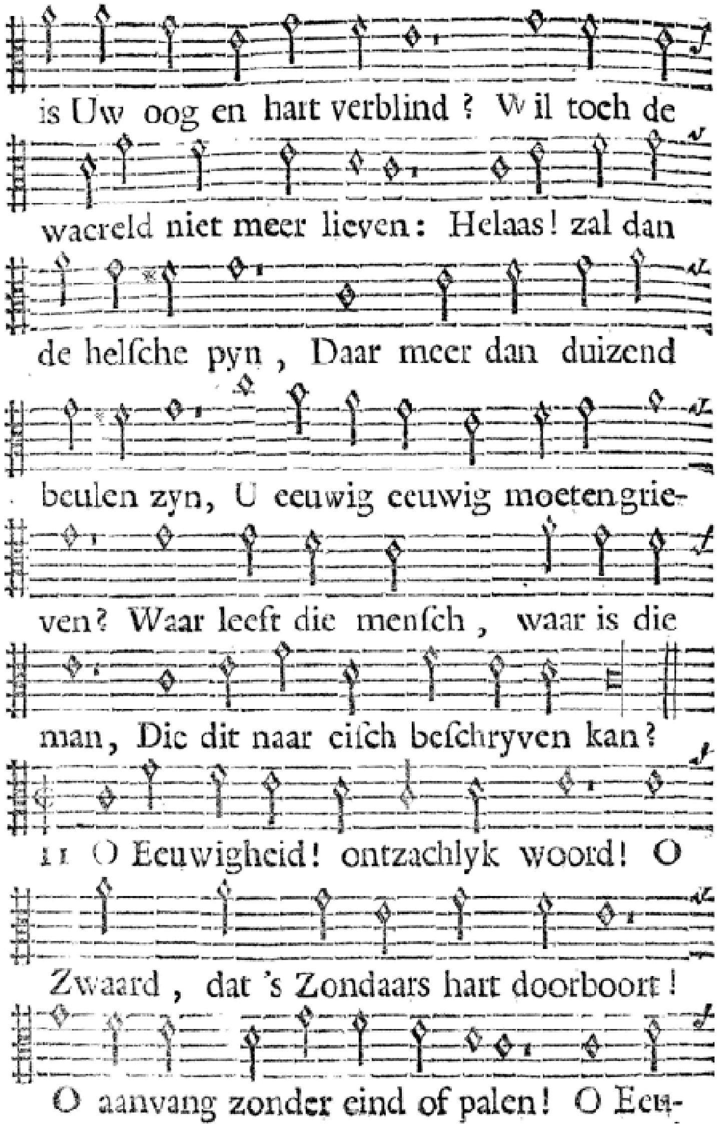

wigheid, tyd zonder tyd! Dat droef heid
vry de Ziel doorsnyd', Die hier by God geen
troost kan halen! Breng my, na 't dienen
van Uw Raad, O Heer! in 's hemels
vreugdenstaat.

EINDE.

Register [d]er liederen.

A.

Ach God wat moeit' en bitterheid.	706
Ach hoe zal ik Zondaar 't maken.	721
Ach waakt, ach waakt toch op.	702
Ach wat ben ik? myn Ontfermer!	410
Ach wee! ach wee! 'k ben gantsch bevreest.	588
Al myn zorgen angst en plagen.	729
Alle menschen moeten sterven.	840
Augustus, Die door Kryg en Raad.	57

B.

'k Ben elendig naakt en bloot.	445
'k Beveel myn zaak den Hoogen God.	793

C.

Christus snelde weder.	154

D.

Dat, ô Jesus! Uwe wonden.	124
De Christus die besloten lag.	136
De dag is been, wil by m' o Jesus blyven.	789
Den Hoogen God alleen zy eer.	64

Die Jesus die ons heil aanbragt. 141
Door Adams val is 't gansch Geslacht. 403
Drieëenigheid Aanbidlyk Opperwezen. 375

E.

Ei wat vraag 'k naar 't aards gewemel. 687

G.

Geef o God! het Land den vreede. 734
't Geen de schriften ons verkonden. 352
Gelooft zyt Gy tot allen tyd. 51
'k Geloof hartgrondig in dien God. 196
Genadig wilde Gy ô Heer. 504
Goedgunstig Heer, U tot ons wend. 6
Goedheid nimmer te beseften. 718
God Drieëenig, alle dingen. 756
God lof, de tyd reeds lang verbeid. 67
God Schepper, Heil'ge Geest, ai geef. 160
God wiens Schepter Kroon en Woning. 455
God zy eer aan allen Oord. 48
Groote God, daat wy nu saam. 2

H.

g' Hebt ons niet voor niet gegeven. 569
Heer, Dien men als Jehovah vreest. 10
Heer, Gy zyt myn Zon, wier straalen. 465
Heer, schenk ons 't geen wy vragen. 15

Hef op uw hart, ontsluit uw ooren. 183

't Heil der Volkren dat nu daagt.	44
Heiland, oorzaak van ons leven.	129
Help my Jesus, wil my geven.	76
Help my myn God! help, dat myn hart.	638
Help my ô Heer! ik ben bedolven.	714
Hemel Aarde Zee en Lucht.	380
Hoe ylt de mensch met vlugge schreen.	802
't Hoogst lovenswaardig Wonderkind.	54

I.

Jehovah is een Zon vol Licht en Leven.	363
Jesus Die my 't leven.	565
Jesus zal my wel behoeden.	556
Ik ben Uw God en Hoogste Goed.	433
Ik sta beschaamt voor Uwen Troon.	598
Ik vertrouw in al myn wegen.	400
Ik zal Uw trouw verhalen.	751
In den beginne waard Gy 't Woord.	423

K

Kom ô Geest, Gy Bron van Leven.	171
Komt ontsluit Uw hart en ooren.	537

L.

Levenszon, Die door het duister.	530

M.

Maak Christnen dat Gy hier verschynt.	216
Myn God, Gy zyt geweest.	633

Myn Hoogst en onbegryplyk Goed.	483
Myn Leven is een vreemdlings stand.	805
Myn Levens Vorst, myn uitverkoren Goed.	102
Myn Rots is sterk bevonden.	149
Myn Ziel bezwykt schier van verlangen	486
Myn Ziel wagt met verlangen.	821
k Moet van 's Heeren Gunst gewagen.	228

N.

Niets is 'er, dat Gods Raad belett'.	666
Nu laat Gy Heer uw Knecht.	43
Nu is het uur voorhanden.	696

O.

O Christus, helder Middaglicht.	773
O Eeuwigheid, ontsaglyk woord.	850
O God, Die slaat het menschdom gade.	763
O God, Gy Zon vol klaarheid.	475
O God, hoe groot.	603
O God in Christus, zuiver Licht.	27
O God! uw magt word my hier openbaar.	383
O God wil toch myn Ziel verkwikken.	417
O God zoo groot van magt.	627
O Gy myn Ziel verhef den Heer.	39
O Heer behoud ons by uw woord.	580
O Heilge Geest! U tot ons keer.	166
O Heilig en Drieëenig Heer.	367

O Held, ô Zegenryke Vorst. 155

O Hulp voor onze zonden.	472
O Jesus Christus! Hoogste Goed!	607
O Jesus, Gods geliefde Zoon.	88
O Jesus, Heer der Heeren.	462
O Jesus! Jesus, 's Vaders Zoon.	653
O Jesus, waare mensch en God.	813
O Lam Gods, Dat onschuldig.	87
O Liefde gloed, Die d'aard en Hemel paarde.	437
O Magtig God! Die Zielen sterkt.	681
O Menschen Vriend, ô Jesus, Levenswel.	212
O Myn Ziel! wil u verblyden.	827
Onbevatbaar Goed!	386
Op God, zoo Goed, als groot.	663
Op myn Geest, genoeg gelopen.	621
Op myn Geest, gy moet ontwaken.	776
Op op! myn Geest! verhef u tot den Hemel.	359
Op op myn Ziel naar Uw ontfermer.	760
Op u alleen Volzalig Heer.	448
O Rots des Heils, ô Godlyk Lam.	342
O Vader aller Vroomen!	747
O Vader der barmbertigheid.	612
O Vader Die in 't Hemelryk.	202
O Vader, God, en Hoogste Goed.	1
Overdierbaar Zieleleven.	690
O Zielelicht, Volzalig Heer.	643
O Zondig mensch! bedenk.	846

R.

Rechtvaardig God, wy klagen u.	739

S.

Sion zegt ik ben verlaten.	21

T.

Toen Christus d'eerstemaal opaard.	834
Toen Christus onze Heer en God.	208
Toen Jesus lyden wou den dood.	234
Trek, ô trek my met de handen,	452

U.

U, Zalig God, U roep ik aan.	479

V.

Vader vol Genade.	176
Valt my dan noch meer uittestaan?	725
Verheugt U Christenen, te saam.	426
Verlicht my Heer myn Licht.	489
Verschoon my toch, menschliever en ontfermer.	527

W.

Waar is uw prikkel nu ô Dood!	142
Waar zal ik heenen gaan?	511
Wanneer myn uur voorhanden is.	818
Wanneer zult gy Sion bouwen.	583

Wat Kwelt u toch ontroerde Geest	561
Wat pronkt die morgenstar met glans.	498
Wat wil d'aarde zich verheffen?	675
Wederom een jaar verdweenen.	71

Weg ga weg gy ydelheden.	616
Weg met waan en ydelheden.	684
Weg spreek my niet van Goud of schatten.	659
Wel aan Geliefde Christen Schaar.	79
Wie ben ik, Zondaar, aardsche worm.	413
Wie kan voor u o Heer bestaan?	517
Wie maar den Hoogen God laat werken.	391
Wie red my toch, waar zal ik heen?	442
Wil in smert de trouw bewaren.	551
Wil ô Ziel! de Godheid pryzen.	766
Wilt Gy ô myn Gemoed.	396
Wilt toch uw wetboek en Gebod.	187
Wy bidden u, ô Heilige Geest.	163
Wy loven u, ô God en Heer.	34
Wy pryzen u: ô Heer.	29

Z.

Zal dan het stof, ô Schand! noch pralen?	678
Zalig zyn, die hunne harten.	670
'k Zal u hartlyk dank betalen.	785
'k Zal Uwen lof alom doen hooren.	575
Zelfstandig Woord van God gezonden.	468
Zend uwen Geest, Genadig Heer.	7
Zondaar! door wat dikke schellen.	545

Voornaame drukfouten.

Pag.	vs.	Regel	staat	Lees
- 9	vs. 2	- 4	dat uwe Geest	- ach dat uw
- 25	vs. 8	- 8	voor magten	- voor de magten
- 45	vs 3	- 4	der deugde	- der deugden
- 62	vs. 6	- 9	deser	- deezer
- 65	vs. 2	- 2	werken	- wenken
- 125	vs. 3	- 2	breeden	- breede
- 134	vs. 9	- 6	de el	- deel
- 144	vs. 4	- 6	zyne boosheid	- zyn boosheid
- 213	vs. 2	- 6	legt	- ligt
- 232	vs. 7	- 8	boozen	- booze
- 389	vs. 8	- 6	myne	- ook myn
- 444	vs. 3	- 7	he	- help
- 506	vs. 3	- 6	aard	- aart
- 551	vs. 1	- 7	hert	- hart
- 684	vs. 1	- 5	vol	- volprezen